OVER PIONIERS EN AVONTURIERS

Herinneringen aan 75 jaar Scouting Groenlo

OVER PIONIERS EN AVONTURIERS

Herinneringen aan 75 jaar Scouting Groenlo

DIT BOEK WORDT OPGEDRAGEN
AAN ALLE TOEKOMSTIGE LEDEN
VAN SCOUTING GROENLO

INHOUD

VOORWOORD 5

HERINNERINGEN AAN 75 JAAR SCOUTINGLEVEN VAN GERRIT ARINK 7

INLEIDING 11

HOOFDSTUK 1 "75 JAAR IN VOGELVLUCHT" 12

HOOFDSTUK 2 "GEBOUWEN EN TERREINEN" 84

HOOFDSTUK 3 "SPELTAKKEN" 126

HOOFDSTUK 4 "ACTIVITEITEN EN ACTIES" 212

HOOFDSTUK 5 "KAMPEN" 268

NAWOORD 355

COLOFON 356

VOORWOORD

Een bloeiende jongerenvereniging en een 75-jarig jubileum: het lijkt bijna een tegenstrijdigheid. Dit jaar viert Scouting Groenlo haar jubileum. Een teken van vitaliteit. Die vitaliteit blijft behouden, omdat steeds weer jonge mensen zich aansluiten. Zo blijft de vereniging jong, levendig en eigentijds.

Scouting is cool, maatschappelijk betrokken en regelmatig actief bij het organiseren van allerlei activiteiten binnen de Grolse gemeenschap.

Jonge mensen kunnen zo de wereld om zich heen ontdekken. Zij zijn nieuwsgierig en hebben hang naar avontuur en samenspel. Scouting is een echte broedplaats van initiatieven en zelfontplooiing.

Scouting Groenlo is regionaal en nationaal aangesloten. Ze is vaak aanwezig, zoals bij het jubileum van 100 jaar Scouting Nederland. Meer dan 100 Scouts zijn zaterdag 15 mei 2010 met de trein naar Utrecht getrokken om dat spektakel te beleven.

Scouting Groenlo is herkenbaar. Regelmatig zijn de leden te zien in de nieuwe outfit.

Scouting Groenlo is een democratische vereniging. Een duidelijk voorbeeld daarvan is de Groepsraad. Er kan in het bestuur van alles worden bedacht, maar de uiteindelijke beslissing wordt in de Groepsraad genomen. Een vereniging om trots op te zijn met zoveel jong leiderschap.

In dit boek is het heden en verleden in woord en beeld gebracht. Heel veel eigen avonturen, mooie verhalen en anekdotes zijn door jeugd, leden en oud-leden bijeen gebracht.

Het bestuur van de stichting Sint Ludgergroep is dan ook bijzonder in zijn nopjes met alles wat zich rondom de jeugd en jongeren op Jongensstad in de afgelopen jaren heeft afgespeeld. Het heeft het volste vertrouwen dat ook in de toekomst de leden en vrijwilligers van nu de bestuurders van de toekomst zullen zijn.

Wij willen iedereen bedanken die aan de totstandkoming van dit historisch overzicht van Scouting Groenlo heeft meegewerkt.

Namens de Sint Ludgergroep,

Gerard Wissink, voorzitter

Najaar, 2010

HERINNERINGEN AAN 75 JAAR SCOUTINGLEVEN

1e bijeenkomst: Op 29 december 1934 gingen wij naar het parochiehuis.
Daar aangekomen stond Hopman J. Wijgerinck boven aan de trap ons op te wachten. Het was vreemd een volwassen man te zien staan in korte broek, kniekousen met flossen en een grote hoed met een vorkstok in de hand.

Die middag werd besteed aan wat Verkenners betekenen en enkele spelletjes. Op 26 februari 1935 werd ik geïnstalleerd. Ik was er diep van onder de indruk. Na een jaar vertrok de Hopman voor verdere studie en werd meester Pothof zijn opvolger.

In 1937 gingen we naar de Wereldjamboree in Vogelenzang. Als naaste buur hadden we een Schotse groep waar we al vlug contact mee kregen. Dit contact werd tijdens de Jamboree aangehouden doordat Th. Smit regelmatig als trommelmuzikant voor de Schotse groep liep. De opening door Lord Robert Baden Powell en koningin Wilhelmina was een hoogtepunt.

In het begin van de oorlog kwam J. Wijgerinck weer terug in Groenlo. De Sunte Mattenstam werd toen opgericht. Echter voor een korte tijd, want het Verkennen werd door de Duitsers opgeheven. Wij gingen als Stam toch ondergronds door. Geregelde kampen bij boer Baks op de Besselinksschans. Het bleek toen dat ik als lid van de Uilenpatrouille een nachtuil was geworden. Geregeld de knapen uit de slaap gehouden.

Na de oorlog beleefde het Verkennen een enorme groei, want het was de enige jeugdbeweging in Nederland en gestimuleerd vanuit de kerkelijke hogere kringen. Ik werd Verkennerleider van troep 2. Op een zaterdagmiddag gingen we naar de houtplaats van zagerij Nahuis om een brug te pionieren. Gevolg: mijn alom bekende val. Als hopman zijnde zou ik als eerste over de brug gaan, maar de brug bleek toch niet zo sterk en solide als “de deskundigen” hadden berekend. Halfweg begaf de brug het en ik verdween in de kolk. Ik kwam eruit zonder sleutelbos en met een ervaring rijker.

Vele kampen heb ik meegemaakt en met plezier beleefd. Herinneringen hieraan zijn bijvoorbeeld dat een Verkenner als kok zijnde een blik doperwten in het houtvuur zette en binnen een paar minuten sprong het blik uit elkaar. Het keukenzeil zat vol met erwten. Toch is deze knaap, Frits de Jong, beroepskok geworden. Op een ander kamp was er een Verkenner, die alleen kon koken met een hoge drukpan. Geen flauwekul, hij moest het met een pan op het houtvuur doen.

Ieder jaar werd er een Koempoelan (Scout-in) voor de leiding in Lunteren gehouden. Het eerste jaar hebben wij riemen en dolkscheden verkocht voor de Romereis. Zoals gebruikelijk was er ’s avonds feest op het terrein. Maar met enkelen van ons gingen we naar een café-restaurant vlakbij. Het was er vol met Verkennerleiding en reuze gezellig. Twee jaar later werd het door de organisatie verboden, maar Piet Zweers en ik zijn er wel naar toegegaan. Die zondagavond ging ik naar J. Wijgerinck die in de organisatie van de Koempoelan zat. We spraken over de Koempoelan en vol trots vertelde hij dat er niemand in het café was geweest. Ik heb mijn mond maar dicht gehouden.

Een volgende Koempoelan ging ik erheen met Piet, die toen al een scooter had. Op de IJsselbrug vloog mijn zijtas eraf de IJssel in. Gelukkig geen papieren daarin maar wel sleutels en brood voor het ontbijt. In Lunteren aangekomen viel ik van de scooter, goed afgelopen, maar door alle trammelant waren wij wel laat. Een plek gezocht om de shelter op te zetten, want waar onze groep lag wisten wij niet. Na het opzetten van de shelter, bleek dat wij in het district Haarlem waren. Geen nood, daardoor zouden wij wel slapen. Het grote kampterrein opgegaan, maar geen Grolse leiding gezien en op een gegeven ogenblik was Piet er ook niet meer. Maar rondzwerven en laat de tent opgezocht. Niet terug te vinden. Dan maar buiten slapen op één van de kramen. Het was toch warm weer.
Een paar jaar later werd de Koempoelan verplaatst naar St. Walrick in Overasselt. Hiervan herinner ik me, dat ik bij een bepaalde gelegenheid een weddenschap had afgesloten, dat ik in het meidenkamp kwam. Dat terrein lag in een ander bos aan de overkant en er was controle. Toen we werden aangehouden door de bewaking heb ik hun verteld, dat ik mijn dochter (één van de leidsters uit Lichtenvoorde) toch wel naar de tent mocht brengen. Het is gelukt en daarna gevierd in onze tent.

Van de vele zomerkampen is blijven hangen een kamp in Ommen. Een goed kamp met mooi weer. Op een heldere maanavond ging ik laat nog even wandelen. Het werd een lange wandeling, doordat ik de weg was kwijtgeraakt. Slapen in de greppel en dan weer op pad. Op een gegeven moment zag ik op een verkeersbord staan: Ommen 5 km. Die weg maar gevolgd en in de ochtenduren was ik terug in het kamp, net op tijd voor de H. Mis.

Romereis in 1957 ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan. Het volgende staat mij nog duidelijk in het geheugen gegrift: Voor Rome, verbleven wij een paar dagen in Assisi en sliepen wij bij een klooster. ‘s Avonds de stad in en op de terrasjes zitten. Bij één van de terrassen was een beeldschone serveerster, genaamd Elvira Piatti, en wel met een goed begrip. Ik probeerde haar duidelijk te maken, dat ik een cola met een tik wou hebben. Na veel gebarentaal aan de tapkast werd het haar duidelijk. Als er dan een rondje buiten werd geserveerd was er ook de cola met tik erbij. Op een bepaalde avond kregen Harry en ik zin in een gebakken ei. Wij de straat op, bij een cafetaria naar binnen gegaan. Na veel uitleg en gebaren kregen wij het voor elkaar.

In Rome aangekomen, stonden wij met de groep op het St. Pietersplein en werd ik op de schouder getikt met de vraag: “Zeg Arink, hebben ze in Grolle het kanon alweer terug?” Het bleek een oud-Grollenaar te zijn. Op een dag gingen wij naar de Middellandse Zee en wat moet je dan als baas zijnde. Het water in, maar niet te ver van de kust en een sigaar in de mond. Iedereen heeft zo zijn herinneringen aan deze fantastische trektocht “de bedevaart naar Rome”.

In 1963 zijn wij op kamp geweest in Steinfeld met Duitsers en Fransen. De dikke Hugo was de hoofdleider en Karl was de kok, die ’s avonds altijd lekkere hapjes klaarmaakte. Het café van tante Augusta was het middelpunt van de staf. In al die dagen was er van alles mogelijk, zelfs tot vaak laat in de avond met de plaatselijke stamgasten erbij. Het was daar vaak kermis, maar in het weekend was het echt kermis in de plaats. Enkele leiders van de groepen, ik niet, zijn er naar toegegaan. Toen zij in de middag terugkwamen lagen Harry en Louis voor pampus in de tent.

Het jaar daarop zijn wij met vier man naar La Lucerne in Frankrijk gegaan (vervolg van het kamp Steinfeld). Gerard ter Bogt als “grand kapitalist” was onze tolk. Wij hebben een wandeltocht gemaakt naar het eiland Mont St. Michel, die twee dagen duurde. Prima verlopen en een goede stemming. De aalmoezenier van het kamp, abbé Pierre, reed ‘s avonds met zijn Citroentje een rondje met ons vieren erin. In de bochten gingen de koplampen steeds uit. Allemaal overleefd.

Eigenlijk is er van elk kamp wat te vertellen, zoals van het kamp naar Maria-Laach door het Ahrtal. Fietsen, boottocht, trein en de bergen op. Jaloers waren wij op Frans Kiens die toen al een racefiets had. Geen bagage en altijd als eerste op de berg.

Mijn laatste kamp was in Lengerich in 1984 met de Rowans/Sherpa's en Gerard Schutten als hoofdleider. Reuze gezellig met veel plezier. Laat ik zeggen LEST BEST!

Het 75-jarig bestaan is een grandioos feest geweest met als hoofdpunt de onthulling van de gedenkzuil en met daarna de vraag van een jongen aan zijn moeder: "Wordt hij hier ook begraven?"

Tot slot: In een vereniging als de onze gebeurt er zo ontzettend veel, dat het niet mogelijk is alle van belang zijnde zaken te noemen. Misschien dat er onder de lezers van dit verslag personen zijn die toch iets missen van datgene wat zij als belangrijk hebben ervaren. Dit kan, omdat ik er naar gestreefd heb in grote lijnen weer te geven waarmee Scouting Groenlo in 75 jaren bezig geweest is.

Dank voor al het vertrouwen en medewerking, met groeten,

Gerrit Arink

MARIO NIEUWENHUIS

INLEIDING

Scouting Groenlo viert haar 75 jarig bestaan in zeer vitale conditie. Al 75 jaar worden wekelijks activiteiten georganiseerd door enthousiaste vrijwilligers die veelal zelf van kleins af aan lid van Scouting zijn.

Ook wij zijn op ons 7de op een dag voor het eerst naar Scouting Groenlo gegaan. Voor de een was dat in 1979 bij de Welpen en voor de ander in 1986 bij de Kabouters. Niet wetende dat we er niet meer weg zouden gaan. Hoe kan dat toch? Hoe is het mogelijk dat er zoveel mensen lange tijd bij deze vereniging zijn? En hoe kan het dat de Gidsen, Verkenners en Welpen die in de jaren '50 lid waren nog zo precies weten wat ze beleefd hebben? Waarom hebben we meer schoongemaakt op de Pol dan bij ons thuis (en daar is het echt niet vies)? Onder andere op deze vragen hebben wij geprobeerd een antwoord te vinden. We hebben dit gedaan door vooral veel verhalen op te schrijven van diverse generaties. Met heel veel plezier, want het was voor ons geweldig om alle verhalen op te tekenen en naar meer te vragen. Dit resulteerde namelijk in heel veel stralende ogen en glimlachen die niet meer van gezichten verdwenen. We zijn trots op het uiteindelijke resultaat!

We nemen de lezer in het eerste hoofdstuk van dit boek in vogelvlucht mee door de geschiedenis van 75 jaar Scouting Groenlo. De overige hoofdstukken zorgen voor een verdiepingsslag en meer details.

Onze dank aan iedereen die in welke vorm dan ook een bijdrage heeft geleverd aan dit boek is groot. We realiseren ons dat het niet volledig is en dat was ook niet onze opzet aangezien wij denken dat het onmogelijk is om 75 jaar compleet in beeld te brengen. Bovendien zijn het verhalen uit de mond van ooggetuigen en die vertellen alles op hun eigen manier en misschien wat gekleurd door de tijd die voorbijging. Een andere ooggetuige zou dezelfde gebeurtenis weer anders vertellen. We hopen echter dat de lezer geniet van de verhalen, zich af en toe verwondert en vaak denkt: "O ja, zo was het!"

Want zoals Mike Ruikers, de huidige voorzitter, op de Jubileumdag in september 2010 al zei: "Scouting Groenlo is een virus waar je gelukkig niet vanaf komt!"

MARIA VAN DER POST MET ZOON JOB

Mario Nieuwenhuis
Maria van der Post

Voorjaar 2011

JONGENSSTAD

HOOFDSTUK 1

75 JAAR IN VOGELVLUCHT

"LATEN WIJ DE JEUGD ALLE KANSEN GEVEN"

1934

OP HET FEEST VAN DEN HEILIGEN
MARTELAAR ISCHYRION
29 DECEMBER
VAN HET JAAR ONZES HEEREN
1934
WERD TE GROENLO
DE VERKENNERSGROEP VAN ST. LUDGER
OPGERICHT.

DE VERKENNERS VAN
HET EERSTE UUR:

SPECHTEN:
MARYN v.d. RIET. †
WILLY PENTERMAN. †
THEO NALES.

UILEN:
JOS BONZEN. †
GERRIT ARINK.
BERNARD KOLKMAN.

AALMOEZENIER VAN SOEST. †
HOPMAN JAN WYGERINCK. †

WELDRA GEVOLGD DOOR:
THEO SMIT.
BERNARD KUIPERS.
THEO KOSTER. †

De belangrijkste bron voor de vroege geschiedenis van Scouting Groenlo was het logboek, dat Jan Wijgerinck bijhield. Alle activiteiten beschreef hij hierin tot in detail. Een voorbeeld is de beschrijving van de oprichting in 1934 hiernaast. [Nb. de kruisjes zijn later aangebracht]

Op zaterdag 29 december 1934 beleefden een aantal Groenlose jongens een uniek moment. Jan Wijgerinck had hen gevraagd om samen een groep Verkenners te vormen in Groenlo. Hopman Wijgerinck had kennisgemaakt met de Verkenners in Tilburg en besloot bij terugkomst in zijn geboortestad Groenlo zo'n groep te starten.

Mijn broers kregen bij de oprichting van de Verkenners de keus: voetbal of de Verkenners. Ze kozen voor voetbal, ik koos voor de Verkenners. Gewoon, ik was geen voetballiefhebber. Het was helemaal nieuw. Wijgerinck maakte je zo enthousiast, ik dacht "daar ga ik wel naar toe!"
[2009, Gerrit Arink]

THEO NALES, BERNARD KOLKMAN EN GERRIT ARINK IN 2010

De eerste bijeenkomst op de zaterdag maakte veel indruk:
Ik kan mij nog heel goed voorstellen dat hij daarboven in het parochiehuis op de trap stond, grote hoed op, korte broek aan… dat hadden wij nog nooit gezien. Zo'n oude man met een korte broek aan… In onze ogen was dat heel wat.
[2009, Gerrit Arink]

In die tijd was het ondenkbaar dat een volwassen man in een korte broek liep. Kniekousen en een grote ronde hoed maakten het beeld compleet. Die eerste middag waren er zes jongens in het parochiehuis, namelijk Marijn van de Riet, Willy Penterman en Theo Nales, die samen de Spechtenpatrouille vormden en Jos Bonsen, Gerrit Arink en Bernard Kolkman die samen de Uilenpatrouille waren. Al snel daarna werden Theo Smit, Bernard Kuipers en Theo Koster lid van de Verkenners.

We moesten er om 14.00 uur zijn en het duurde tot 16.00 uur. Ik weet niet meer wat we gedaan hebben, helaas. Die middag zijn we met 6 begonnen, een week later waren het er 3 jongens meer. Ik denk dat mijn vader zijn vader kende en dat hij zo bij mij kwam. Zijn vader had een schoenenfabriek.
Het was helemaal vreemd voor Groenlo, de Verkenners. Jan Wijgerinck ging telkens zelf op zoek naar nieuwe leden.
[2009, Gerrit Arink]

Het parochiehuis werd beschikbaar gesteld door de kerk. De Verkenners mochten hun hoofdkwartier onder de toneelvloer inrichten.

GERRIT ARINK, 1935

BERNARD KOLKMAN, 1935

POSTCHEQUE EN GIRODIENST
BEWIJS VAN STORTING

Op postrekening No 51545
van Depot Scout shop. De Neder Padvinders. Mariaplaats 51 Utrecht. is heden
5 Gld. 14 Ct.
(in cijfers)
gestort door J.H./M.Wygerinck
Beltr.poort
to Groenlo.
Dagteekening van storting
Reg. G B.
nr 67
Handteekening van den postambtenaar.
GROENLO
G B

BETAALBEWIJS EERSTE MATERIALEN, JANUARI 1935

Het eerste materiaal, onder andere groepsnaambandjes, werd eind 1934 besteld bij de Scout Shop van het Nationaal Hoofdkwartier in Utrecht voor een bedrag van 5 gulden en 14 cent. Jan Wijgerinck betaalde de bestelling middels een storting bij de Postcheque- en Girodienst op het postkantoor te Groenlo.

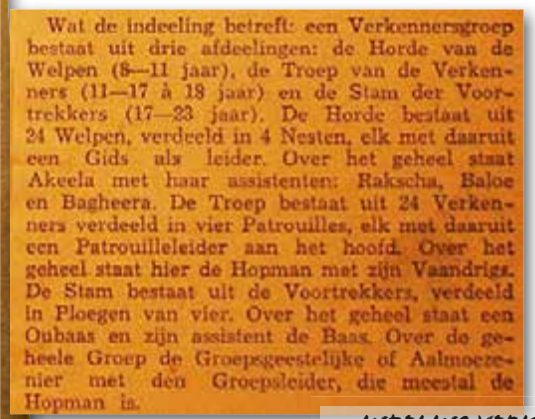

Wat de indeeling betreft: een Verkennersgroep bestaat uit drie afdeelingen: de Horde van de Welpen (8—11 jaar), de Troep van de Verkenners (11—17 à 18 jaar) en de Stam der Voortrekkers (17—23 jaar). De Horde bestaat uit 24 Welpen, verdeeld in 4 Nesten, elk met daaruit een Gids als leider. Over het geheel staat Akeela met haar assistenten: Rakscha, Baloe en Bagheera. De Troep bestaat uit 24 Verkenners verdeeld in vier Patrouilles, elk met daaruit een Patrouilleleider aan het hoofd. Over het geheel staat hier de Hopman met zijn Vaandrigs. De Stam bestaat uit de Voortrekkers, verdeeld in Ploegen van vier. Over het geheel staat een Oubaas en zijn assistent de Baas. Over de geheele Groep de Groepsgeestelijke of Aalmoezenier met den Groepsleider, die meestal de Hopman is.

INDELING VERKENNERIJ IN 1935, ARTIKEL UIT DE KRANT VAN 19 JANUARI 1935

Het katholieke geloof speelde een grote rol in de Verkennerij en er was een aalmoezenier aangesteld die een en ander in de gaten moest houden. In eerste instantie was dat aalmoezenier Van Soest.

Er zijn diverse geestelijken, die op de een of andere manier bij Scouting Groenlo geestelijke bijstand hebben verleend, bijvoorbeeld:

Kapelaan A. van Soest (de eerste Aalmoezenier 1934-1935), Deken Oosterbaan, Deken Hooyman (zegende het hoofdkwartier in bij de opening in 1949), Aalmoezenier Wagenmans, Aalmoezenier Effing, Aalmoezenier Breukink, Kapelaan Morren, Aalmoezenier Kruithof en Pastoor Escher.

KAPELAAN VAN SOEST MET JAN WIJGERINCK

Jan Wijgerinck koos voor de naam "Sint Ludgergroep" aangezien Groenlo vroeger onder het bisdom van Munster viel en Ludger de eerste bisschop van Munster was.

Ludger werd in 742 geboren in de buurt van Utrecht. Zijn hele leven reisde hij rond als prediker. In 777 werd Ludger in de Dom van Keulen priester gewijd en in 805 werd hij wederom in de Dom van Keulen tot bisschop van het bisdom Münster gewijd. In 809 overleed Ludger op 67-jarige leeftijd in Billerbeck. Zijn hele leven heeft in het teken gestaan van het verspreiden van het katholieke geloof.
[2004, Heilige Ludger, Rainier Bareis blz. 1]

19/2 '35. Groenlo

INSTALLATIE VERKENNERS.

Dinsdagavond werden de twee eerste Groenlosche Verkenners geïnstalleerd.

Twee, dat is niet veel, maar alle begin is moeilijk en geleidelijk zal het eerste troepje, dat uit acht jongens bestaat, geïnstalleerd worden.

De twee eerste Katholieke Verkenners, als we het wel hebben, in den Achterhoek. Dezer dagen is in Doetinchem een cursus gesloten van leiders en van de 20 deelnemers slaagden er 11 en 4 voorwaardelijk, maar de eerste Verkenners gaf Groenlo.

Men moge een beetje huiverig zijn, omdat in Groenlo alle begonnen jeugdwerk tot mislukking schijnt gedoemd, maar de uitstekende leiding van hopman Jan Wiegerink, die jaren met succes in de Verkennersbeweging in het Zuiden van ons land heeft gewerkt, is een waarborg voor succes.

De plechtigheid der installatie werd bijgewoond door enkele belangstellenden o.m. door de voltallige Geestelijkheid.

Het was een korte, beschelden, maar indrukwekkende plechtigheid. De aalmoezenier, kapelaan Van Soest, zegende de nieuwelingen, de nieuwelingen en de hopman gaven elkaar de linkerhand, de hopman zei de belofte voor, die de nieuwelingen nazeiden: „Op mijn eerewoord beloof ik met Gods Genade ernstig te zullen trachten mijn plicht te doen tegenover God, Kerk en Mijn Land, iedereen te helpen waar ik kan en de Verkennerswet te gehoorzamen."

De hopman spelde vervolgens de insignes op, vaandrig Pothof omhing de nieuwelingen met den das en gaf hoed en stok. De aalmoezenier en de hopman wenschten de geïnstalleerden geluk, waarna de HoogEerw. heer Deken Oosterbaan de vlag wijdde.

Zijn HoogEerw. sprak de Verkenners en de aanwezigen in een kort speechje toe en sprak de hoop uit, dat dit jeugdwerk moge bloeien en niet mislukken zooals in Groenlo reeds zoo dikwijls is voorgekomen.

Een krijgsroep, een vreugde-yell, een flink spel en de plechtigheid was ten einde.

Groenlosche Verkenners, houdt moed, houdt stand!

Op 19 februari 1935 was de eerste installatie. Jos Bonsen en Marijn van de Riet (zoon van de gemeentesecretaris) werden die dag als eersten geïnstalleerd als patrouilleleiders. Een week later volgden de assistent-patrouilleleiders Gerrit Arink en Willy Penterman.
[2009, Gerrit Arink]

INSTALLATIE EERSTE VERKENNERS IN GROENLO, 19 FEBRUARI 1935

JAN WIJGERINCK IN DE JAREN '30

Jan Wijgerinck
Jan Wijgerinck werd op 6 november 1912 geboren. Jan schreef over zijn vroege interesse voor het Verkennen het volgende:

Toen ik zelf nog een jongen van 12 jaar was droomde ik ervan 'padvinder' te worden. Ik woonde in de Achterhoek, en mijn moeder weigerde dit heftig op grond van de kwade reuk naar haar inzicht, waarin de 'padvinderij' toen zou gestaan hebben, want: het was vrijmetselarij! (hoewel onjuist ingelicht, was dit voor haar het grootste kwaad voor haar zoon).

Toen ik in 1931 student werd in Tilburg vroeg een bekende Tilburgs studentenpriester […] *mij, of ik* […] *mensen wist te vinden, die Verkennerleider wilde worden. En daar was mijn kans! Ik meldde mij bij de Tilburgse groep Miquel Pro en kwam heel sterk onder de indruk van mijn eerste hopman. Zeer actief, zeer eerlijk, zeer technisch bedreven, zeer vroom* […] *en zeer geëngageerd. Ik kwam onder de ban van een gehele frisse kijk op alles wat geloof, religie en spiritualiteit was.*

[…] *Ik werd toen helemaal enthousiast: het Verkennen werd voor mij een nieuwe manier van leven en een weg om mijn katholieke opvoeding ook eigen ondergrond te geven. Soberheid, broederschap, hulpvaardigheid waren evenzovele zaken, die het leven goed maakten temidden van een verburgerlijkte en stuklopende maatschappij- en kerkvorm.*
[1975, Jan Wijgerinck, MemoReeks herinneringen aan personen en gebeurtenissen uit het katholieke leven, cahier 1]

Op z'n 22-ste nam hij het initiatief om in Groenlo een Verkennergroep te beginnen. Jan Wijgerinck was een streng man en hij zorgde dat orde en netheid regeerden:

Hij hield zich ook bezig met je opvoeding. "Ik lust nog een boterham", dat mocht je niet zeggen: "ik belief nog wel een boterham", moest je zeggen. Je schoenen moesten gepoetst zijn. Op een gegeven moment moesten we zelfs allemaal dezelfde schoenen hebben, maar dat vonden de ouders te gek. De handen moesten schoon zijn, geen vieze nagels en je moest een rozenkrans meenemen.
[2010, Bernard Kolkman]

De handen moesten schoon zijn, je mocht geen vieze nagels hebben. En er werd gevraagd of je de rozenkrans wel bij je had, want we moesten regelmatig de rozenkrans bidden en was je die vergeten, dan moest je die ophalen.
[2009, Theo Nales]

JAN WIJGERINCK, 1949

Jan was ook een vroom man. In 1936 ging hij, met Bernard Pothof, naar Rome met de Verkennersbedevaart. Er waren honderden Verkenners bij elkaar. Frappant is dat Jan vaak helemaal vooraan op foto's staat. Op de één of andere manier wist Jan altijd veel te regelen.

Jan Wijgerinck was een diepgelovig man en een echte Mariavereerder. Hij was ook diegene die ervoor zorgde dat het Mariakapelletje op de Halve Maan kwam.
[2009, Gerrit Arink]

JAN WIJGERINCK SCHEPT OP

Doorzettingsvermogen stond hoog in het vaandel:

Op Sint Jorisdag gingen we vaak fietsen. Ik weet nog dat we een keer een heel eind gefietst hebben en toen was het erg warm weer. Op een gegeven moment hadden we zo'n dorst en toen vroegen we aan Jan Wijgerinck of we niet ergens wat konden drinken. Jan zei toen: "bij de derde volgende boerderij gaan we wat drinken." En dat was nog een heel eind. Daar aangekomen, vroeg Jan aan de boerin het kleinste kopje. Dan mocht je om beurten drinken en niet te gulzig, want dat was slecht voor je maag. Je moest eerst het water even in je mond houden en pas dan mocht je het doorslikken. Dat waren van die tochten waar uithoudingsvermogen van je werd gevraagd. Dat was typisch Wijgerinck, om je te trainen om doorzettingsvermogen te krijgen.
[2009, Bernard Kolkman]

Jan had een natuurlijk overwicht:

Ik was dus diocesaancommissaris, we waren de hoogste groep die niet betaald werd binnen de structuur van de Verkennerij. Jan was in Overasselt en hij was daar de baas en gaf trainingen en cursussen. We moesten dan spreken over Overasselt en Jan zat dan bij het overleg. Wij waren de baas, maar wat Jan vertelde gebeurde.

Jan was altijd onberispelijk gekleed, hij dwong bij iedereen respect af.
[2010, Piet Zweers]

Als ik voor een beslissing stond dacht ik: "hoe zou Jan W. dat gedaan hebben…. " Hij was echt een voorbeeld.
[2010, Bernard Kolkman]

Hopman Wijgerinck sprak perfect Nederlands. Maar als het nodig was, bij een boerderij ofzo, dan sprak hij ook perfect plat.
[2010, Bernard Kolkman]

Hij [hopman Wijgerinck] *was een goed verhalenverteller. Bij het kampvuur 's avonds kon hij je de stuipen op het lijf jagen. Deze verhalen gingen bijvoorbeeld over bandieten of rovers die we op moesten sporen. De politie had dan zogenaamd gevraagd of wij wilden helpen. Op het laatst hadden we hem dan te pakken en dan bleek het er een van de leiding te zijn. Ik denk dat de jongens niet konden slapen als ze hem niet hadden kunnen vinden.*
[2009, Gerrit Arink]

TEKENING VAN JAN WIJGERINCK, NACHTSPEL BIJ BOERBAKS IN LIEVELDE, 1935

Jan volgde regelmatig cursussen en later ging hij ze ook zelf geven, onder andere in Ommen en Overasselt.

Jan maakte in de tijd dat hij in Groenlo bij de Verkennerij betrokken was diverse "uitstapjes" naar andere groepen in het land. Zo was hij enige tijd Oubaas bij de Dr. Poelstam te Amsterdam. In juni 1940 nam hij afscheid. Ter gelegenheid daarvan werd een Stamavond georganiseerd waarbij de Oubaas nog *"ten laatste male een spel"* [leidt en daarna zal hij] *"de schare* […] *naar de toekomstige stamhut* [leiden], *waar tranen en grape-fruit en dergelijke zullen vloeien, plannen en sigaretten in rook opgaan, en wat verder te verorberen valt, zal worden genoten."*
[logboek I Jan Wijgerinck]

Ook in de oorlog kwam Jan voor zijn mening uit. Dat kwam hem duur te staan:

Hij heeft vast gezeten, zo'n 2 jaar, bij kamp Haaren in Brabant. Ik weet niet waarom hij vastgezet is. Jan had het niet op Duitsers en stak dat niet onder stoelen of banken, dus daar zal het iets mee te maken hebben gehad. Op 13 juli 1942 werd hij gearresteerd en 13 september 1944 kwam hij vrij, want toen werd het Zuiden bevrijd.
[2009, Gerrit Arink]

BRIEF VAN OVERGEBELEVEN LEDEN VERKENNERIJ AAN JAN WIJGERINCK DIE IN DETENTIE ZIT IN KAMP HAAREN, 19 DECEMBER 1943

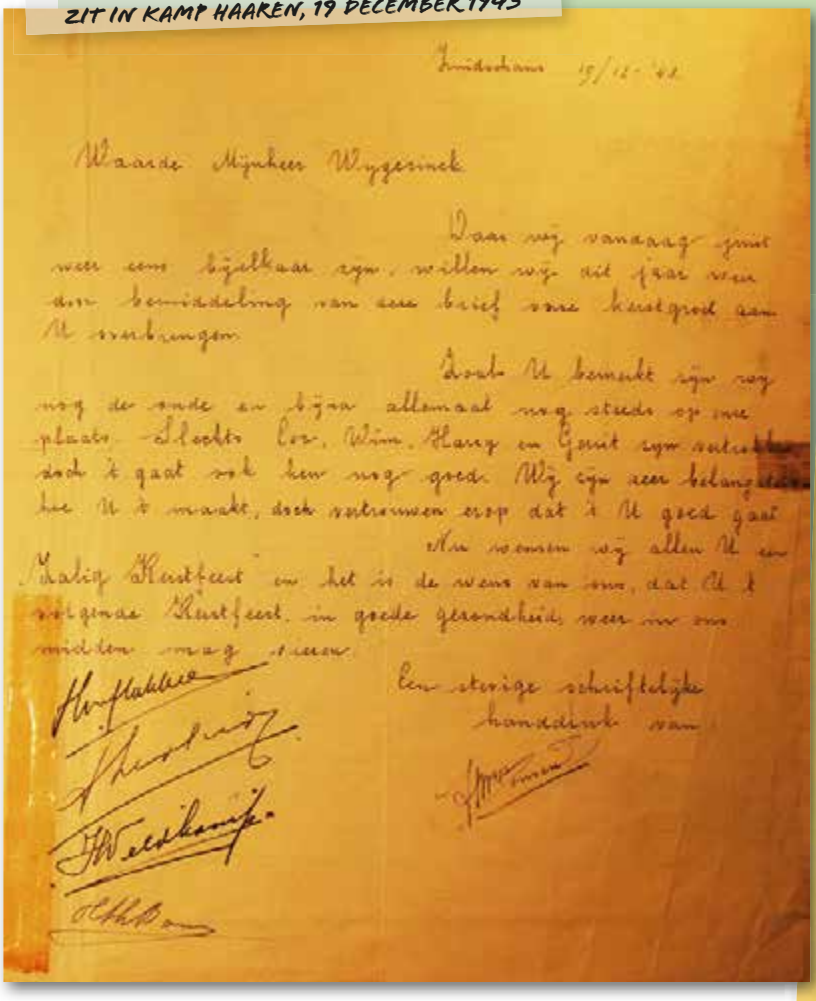

TEKENING JAN WIJGERINCK IVM DETENTIE KAMP HAAREN, 1942

JAN WIJGERINCK, 1953

In 1946 was Jan leider bij de Voortrekkers en districtscommissaris.

In 1951 trouwde Jan met Ria Schelbergen. Ria was Akela. In de krant stond het volgende:

> *Verkennershuwelijk*
> *Als ooit van een echt Verkennershuwelijk gesproken mag worden, dan nu. Bijgaande foto toont u het bruidspaar Jan Wijgerinck, DCC, en Ria Schelbergen, Akela-leader. Het huwelijk werd op 5 september in Nijmegen onder grote belangstelling, ook van Verkennerszijde, gesloten. Zonnig en gezegend pad, bruidspaar!* [logboek I Jan Wijgerinck]

In 1956 maakte Jan definitief de stap om weg te gaan uit Groenlo, hij werd "beroepsverkenner" in Overasselt:

> *Jan Wijgerinck: Beheerder van het buitencentrum van de Katholieke Verkenners "Gilwell Sint-Walrick". Wijgerinck was vanaf 16 juni 1956 de opvolger van Math Zuur. Hij was tevens de bedenker van de Rowan-speltak. Jan Wijg. zoals hij door velen genoemd werd, bleef beheerder tot november 1976.*
> [2009, Ben Golob, De eerste Nederlandse Scouting encyclopedie]

Jan vroeg eind jaren '50 aandacht voor de veranderingen bij de jeugd en daarmee de toekomst van de Verkennerij. In een schrijven aan de Hoofdaalmoezenier meldde Jan hierover het volgende:

Ik geloof hartstikke (sorry) in het verkennen, maar niet meer zonder meer in de details van activiteiten en tradities, minder voor myzelf, als wel voor de jongens. Ons gehele Hoofdkwartier staat vry ver van de jongens van nu, ik zit er nog steeds midden in. Misschien zie ik vele dingen verkeerd, of te zwart-wit. Maar ik meen te bespeuren, dat er ondanks spelregels etc. wat verandert, en dat wy moeten oppassen de busaansluiting te missen.

Er is nog iets: als wy beweging zyn, dan dienen wy te bewegen. Leven wy, dan is er ook groei, is er geen groei, dan is het leven ziek. Wy groeien niet, en dus is er iets niet in orde. Simplistische redenering, maar het wil er bij mij niet in, dat het echte verkennen niet meer geschikt zou zyn voor vele moderne jongens. Maar wy maken het hen ook zo verschrikkelyk moeilyk met het dwangbuis dat wy hen met enthousiasme proberen te verkopen. Zy zyn wel wyzer! Zy verkennen onbewust op hun eigen manier. En dat is niet erg voor hen, maar wel erg voor ons, die menen leider te mogen zyn over de jongens van nu.
[1959, Jan Wijgerinck, Archief Katholieke Jeugdbeweging en Katholieke Verkennersbeweging, Katholiek Documentatie Centrum, Radboud Universiteit Nijmegen]

JAN WIJGERINCK MAAKTE DANKBAAR GEBRUIK VAN DE 'GRAAFERVARING' VAN DE VERSCHILLENDE GROLSE PATROUILLES IN OVERASSELT, OP DE FOTO O.A. FREDDY V.D. MARKT, FRANS KIENS EN GERARD MENTINK

Het is niet duidelijk hoe de Hoofdaalmoezenier gereageerd heeft op dit schrijven. Wel duidelijk is dat Jan verder aan de slag ging met het ontwikkelen van een visie op het moderniseren van de Verkennerij. Hij schreef in het voorjaar van 1959 een stuk getiteld *Zwervend naar verre horizonten – Enige gedachten voor een nieuw perspectief in het Spel der Verkennen*. Hij zag bijvoorbeeld een oplossing in het minder *alles onderbrengen in spelregels en eisen en voorschriften* […] en meer als *een vrijwillig ondernomen nastrevenswaardige activiteit.* Ofwel, de Verkenner moest de ondernomen activiteit zelf nuttig vinden.

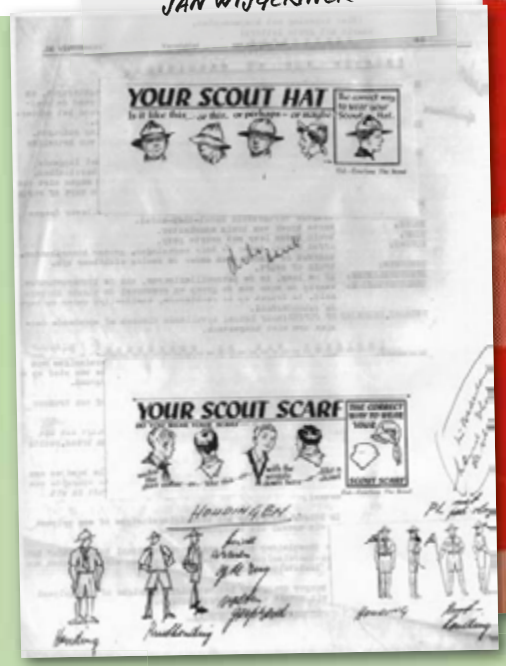

CONCEPTVERSIE BOEK JAN WIJGERINCK

DE VOORKANT VAN ÉÉN VAN DE DOOR JAN WIJGERINCK GESCHREVEN BOEKEN

In 1963 vatte hij één en ander samen: *Het verkennen moet minder strak gebonden zijn in zijn verschijningsvorm, moet meer de vrijheid in de vrije tijd bespelen, maar moet méér vakkundig aangeboden kunnen worden in een soort los-vast verband.*
[1963, Jan Wijgerinck, Scouting 1964, Archief Katholieke Jeugdbeweging en Katholieke Verkennersbeweging, Katholiek Documentatie Centrum, Radboud Universiteit Nijmegen]

Jan hield zich verder bezig met het schrijven van een boekje over materialen (met hierin gedetailleerde beschrijvingen van allerhande voorwerpen die gebruikt werden bij de Welpen en Verkenners) en een Handboek voor de *Losse Patrouille.* Begin jaren ’60 schreef hij drie boeken met de titels *Kampeerder*, *Bespieden* en *Zwerver*.

Jan overleed op 5 mei 1980. Op donderdag 8 mei was er een avondmis in de kapel van Gilwell Sint-Walrick te Overasselt. Een dag later werd Jan begraven in Malden.

OPEN DAG 30-JARIG BESTAAN JONGENSSTAD, OP DE VOORGROND JAN WIJGERINCK

Inmiddels had hopman Wijgerinck assistentie gekregen van Bernard Pothof. Bernard had in februari 1935 met succes de Verkennersinleidingscursus in Doetinchem afgerond.

In die tijd werd ook het eerste groepscomité opgericht. Daarin hadden Bertha Wiegerinck, dokter Smit en Jac. de Groen zitting. Al snel was de samenstelling van het comité als volgt:

> *De directeur van de brouwerij Kobus de Groen, Dokter Smit, mejuffrouw Wiecherinck, Dhr. Van de Riet (gemeentesecretaris) en Deken Oosterbaan (heeft ook de eerste installatie verricht) vormden het eerste bestuur. Er moest een hogere geestelijke in het groepscomité zitten, een gewone kapelaan in het groepscomité was niet goed genoeg. Het groepscomité zorgde voor de eerste gelden. Ik weet niet precies waar dat geld vandaan kwam. Als ik aan de personen denk die in het comité zaten, kan ik het wel een beetje raden.*
> [2009, Gerrit Arink]

Op 16 april 1935 ontving de groep de eerste erkenningsbrief van het Interdiocesaan Hoofdkwartier te Den Haag: *de Ludgergroep, parochie Sint Calixtus te Groenlo, is dato 10 april 1935, onder no. 622 erkend als te behooren tot de Vereeniging "De Katholieke Verkenners."*
[1985, Scouting Groenlo, 50 jaar jong]

Jaarlijks ontving Jan Wijgerinck vervolgens zo'n erkenningsbrief.

> *Er was in die tijd nog een jeugdvereniging in Groenlo, namelijk de Kajotters. De officiële naam van deze vereniging was Jongewacht. De Kajotters was vooral voor de arbeidersklasse en deze vereniging bestond al voordat de Verkennergroep startte. Af en toe was er een bijeenkomst samen. Er was dus ook al een voetbalvereniging.*
> [2009, Gerrit Arink]

DE STAF: F. HUIGENS, J. WIJGERINCK, B. POTHOF, A. SCHMÖLDERS, M. WIJGERINCK, 1935

In de lente van 1935 mochten de Verkenners gebruik gaan maken van de Noordschans aan de Ruiterweg in Hupsel. Het terrein was van boer Tuunte. De Noordschans was al tijdens het beleg van Grol door Frederik Hendrik opgeworpen in 1627 en was in 1935 nog intact. De gracht om deze schans was grotendeels dichtgegroeid. Achter de schans stroomde een beek met een stuw.

Jan Wijgerinck schreef begin 1935 in de krant:

> *Wij danken boer Tuunte oprecht, dat hij ons dit veld gegeven heeft om daar ons spel in de prikkelende heide en de geurende dennen te spelen in al zijn simpele en gezonde ruwheid: men krijgt dan lust tot harding, training, inspanning en derving. Een door en door Verkenner voelt zich in het comfortabele niet volkomen thuis. Hij verstaat de kunst om zich te behelpen en met weinig tevreden te zijn, en aan de ongunst der omstandigheden biedt hij liever weerstand, dan dat hij ze voorkomt of ontvlucht.* […] *Daarom ook geen paleis als hoofdkwartier, maar de kelder van het Parochiehuis met eigengemaakte, ruwgetimmerde banken, stoelen en tafels…*

PROGRAMMA VAN DE KAMPDAG
OP DEN TWEEDEN
PINKSTERDAG
1935.

"De Wet van dezen dag is de Jonge Wachterswet en de Verkennerswet !!!"

CHRISTUS IS ONZEN KONING EN MARIA ONZE MOEDER.

7.- H.Mis.
8.30 Vertrek naar de Noord-schans.
9.- Opening van het kamp-Inspectie.
De J.W. en de Verkenners gaan naar hun eigen terrein en eten hun ontbyt.-Met ze met hapjes!
10.- Verkenners:Keukenbouw.
J.W. :eigen programma.
12.- De Angelus wordt geluid op de gong.
12.30 Eten.
Afwasschen.
1.30 Groote Rust.Het is TABOE om dan te spreken of in het Kamp rond te loopen.Ga een goed verdiend dutje doen.
2.15 Verzamelen om de Vlaggemast:
Uitleg van het groote Spel:De aanval van de Spanjaarden onder Spinola op de Noord-schans waar Frerik Hendrik zyn Geusen heeft gelegerd.Hendrik van den Berg komt Frederik Hendrik ter hulp!
2.30 De groote Aanval!.....
4.- Einde van de stryd!
Verzamelen om de Vlaggemast.
Boterhammen.....
Kamp afbreken.
5.- Spelen en wedstryden op het Ruiterveld.
6.- Verder kamp afbreken.-Angelus.
6.30 Kampvuur-Uitslag van de dag!
7.15 Sluiting.Naar huis.

Verschillende seinen:
Lang achter elkaar luiden op de Gong:Allemaal verzamelen om Vlaggemast.
Op de fluit:
-... P.L.s. en Groepleiders komen by Vlaggemast.
.-.. De Staf komt by Vlaggemast.
-..... De Patrs. en Groepen maken zich klaar om by Vlaggemast te komen dus korrekt uniform etc.
Als er daarna lang op de gong wordt geluid gaan ze in Estafette-formatie naar de Vlaggemast.

Het spreekt van zelf dat de Troep luistert,behalve naar bovenstaande seinen ook naar hun eigen Troeproep,n.l. die van de Kievit!!!!!

Jonge Wachters en Verkenners,Maak zelf deze dag tot een fyne gloorie-dag voor je zelf en voor elkaar.Speel het Spel fair,en kyk niet op de eerste plaats naar het Winnen,maar wel en vooral naar de geest van saamhoorigheid die in de Groepen en Patrouilles moet zyn.Let niet op je Zelf,maar wel wel werk voor elkaar.Dan eerst wordt het heerlyk op de Grolsche Noord-schans

PROGRAMMA KAMPDAG, 1935

Op het terrein van boer Tuunte vond ook de eerste kampdag plaats, samen met de Jongewacht op Tweede Pinksterdag.

Op 23 april 1935 werd de eerste Sint Jorisdag gevierd door de Verkenners in Groenlo en in de tientallen jaren daarna gebeurde dat nog net zo. Sint Joris was de patroon van de Katholieke Verkenners. 's Morgens om 7.00 uur woonden de Verkenners de mis bij. Daarna mochten ze in uniform naar school. Ook Bernard Pothof, die onderwijzer was, ging in korte broek aan het werk.

D

Vergunning.

van de St. Ludger Aan de groep
te Groenlo
wordt eene kampeervergunning voor weekends
verleend van Ulli tot 1 Nov. 1935.
onder leiding van J. Wygerinck.
Kampplaats Vlaschterreins Omgeving Groenlo
den 4/6 1935.
De D.V.G.
De Dioc. Comm.

DE EERSTE KAMPVERGUNNING, 1935

We schaamden ons [op het moment dat we dat besef hadden] *wel een beetje voor de witte benen van onze vader die altijd in korte broek voor de klas stond met Sint Jorisdag.* [2010, Harry Pothof]

Ik vond het ook altijd prachtig als we het uniform aan mochten hebben naar school op Sint Jorisdag. Mijn meester, Pothof stond dan in uniform met korte broek voor de klas. Wij als Verkenners bij hem in de klas voelden ons verbonden met onze meester. [2010, Jan Wientjes]

ST. JORISDAG, V.L.N.R. STAAND: JOS BONSEN, JAN WIJGERINCK, BERNARD KOLKMAN, TINI VAN DE RIET, BERNARD POTHOF, THEO KOSTER. MIDDEN: GERRIT ARINK, HARRY JAARTSVELD, THEO SMIT. VOOR: MARIJN VAN DE RIET, WILLY PENTERMAN, THEO NALES, BERNARDKUIPERS EN BERNARD ROERDINK, 1935

SINT JORIS EN DE DRAAK, TEKENING JAN WIJGERINCK, 1935

VOLMACHT WELPEN AKELA SCHMÖLDERS, 1935

Met Sint Jorisdag werd een tulp (de Sint Jorisbloem) gedragen op het uniform, als symbool van de goede daad. Aan het eind van de dag werd de tulp in het kampvuur gegooid.

De das werd gedragen met knoopjes erin:

Toen ik geïnstalleerd werd bij de Welpen, legde Akela twee knoopjes in de uiteinden van mijn das. Deze stonden voor twee goede daden, die je elke dag moest doen.
[2010, Niek Molendijk]

Ik was erg soepel met de knoopjes in mijn das. Ik denk dat ik ze er ook wel eens in knoopte zonder die goede daden te doen.
[2010, Jan Wientjes]

DE EERSTE HORDE WELPEN IN 1935 VOOR HET PAROCHIEHUIS

WELP JAN GUNNEWIJK

In juli 1935 kreeg Akela Agnes Schmölders een volmacht van het Nationaal Hoofdkwartier om op te treden als Welpenleidster. Hierdoor werd de weg vrijgemaakt voor de oprichting van de horde Welpen. De zus van Jan, Marietje Wijgerinck (ze werd aangesproken met "zus") en later ook Willemien Harbers ondersteunden Akela Agnes.

In augustus 1935 gingen we [de Verkenners] *de eerste keer op kamp op de Besselinksschans in Lievelde. Het kamp duurde ongeveer vier dagen. We waren druk met pionieren, koken, afwas-*

AKELA AGNES SCHMÖLDERS EN HOPMAN BERNARD POTHOF

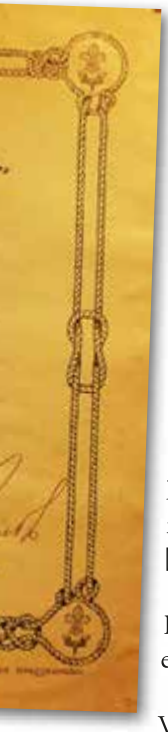

sen, pannen schuren (met zand, want dan kreeg je ze het mooist schoon). Er waren toen al tenten, die waren geleend. Wij waren het niet gewend om zo weg te gaan. Ik denk dat het stichtingbestuur toen zorgde voor de gelden.
[2009, Gerrit Arink]

Tijdens het kamp was er verplichte middagrust en 's avonds en 's nachts was er silentium, meestal met een soort gong aangeduid. Een van de leiders sloeg erop en dan moest je stil zijn. Ik denk dat het rond 21.00 of 22.00 uur was. 's Morgens om 7.00 uur kwam de aalmoezenier de mis lezen in de kapeltent.
[2009, Gerrit Arink]

Eigenlijk wilde hopman Wijgerinck helemaal niet op kamp met de groep, hij vond de jongens te jong. Maar na overleg kwam het er toch en werd het een verlengd weekendkamp. De ouders hadden namelijk graag dat de jongens ook op de tweede kermisdag weg zouden blijven, aangezien dat scheelde in de "kermiskosten".
[1985, Scouting Groenlo, 50 jaar jong]

De eerste kampvergunning werd afgegeven aan de Sint Ludgergroep. Zonder vergunning van de Katholieke Verkenners mocht er niet gekampeerd worden.

Vanaf 1935 werden met Sint Maarten jaarlijks goederen opgehaald voor het deel van de bevolking van Groenlo dat het wat minder had. Sint Maarten (in 1935 een rol van Flip Lubbers) zat te paard en achter hem reden paard en wagen om de goederen in te vervoeren. Vervolgens zorgde de Vincentiusvereniging voor de verdeling. Later vervulde onder andere Theo Nales de rol van Sint Maarten:

Wat ik vroeger erg leuk vond was Sint Maarten. We gingen dan rond. Theo Nales, onze Vaandrig zat op het paard als Sint Maarten en ik vergeet nooit dat dat paard een beetje op hol sloeg. En hij zat te vloeken op dat paard en dat vond ik verschrikkelijk, want hoe kun je nou vloeken als Vaandrig? We haalden bij de mensen zakken met bruine bonen en spek op. We zamelden dat in voor de armen van Groenlo. Dat was een heel gebeuren.
[2010, Jan Wientjes]

Wat aan bederving onderhevig was, brachten we meteen weg. Daarna brachten we de overige spullen naar de armen. Sommigen weigerden dit aan te nemen uit schaamte. Sommige gezinnen hadden het heel moeilijk in die tijd.
[2010, Theo Nales]

BEGROOTING VOOR HET JAAR 1936 van de ST-LUDGERTROEP.

Inkomsten: Contributies.....Fl 60.-
Uit de Groepskas...-.140.-

TOTAAL.....Fl.200.-

Uitgaven: Contributie voor H.K. Fl. 6.-
Kompassen.....- 7.50
Kaarten.....- 10.-
Verbanddoos.....- 4.50
Hout voor timmeren....- 10.-
Gereedschap voor timmeren 5.-
Boeken.....- 10.-
2 Goudlamp.....- 5.20
tenten.....- 100.-
Kleine uitgaven.....- 21.80
Onvoorziene uitgaven..- 20.-

TOTAAL.....Fl. 200.-

BEGROOTING VOOR HET JAAR 1936 van de ST.Ludgergroep.

INKOMSTEN: Cudersavond 1935..Fl. 25.-
Saldo 1935.....- 40.-
Subsidie Kerkbestuur over 1935.....- 25.-
Idem over 1936 ...- 25.-
Donatours 1936....- 100.-
Cudersavond 1936..- 35.-

TOTAAL..Fl.250.-

UITGAVEN: Cursussen.....Fl. 25.-
Troepkas.....- 140.-
Hordekas.....- 55.-
Saldo.....- 30.-

TOTAAL.....Fl.250.-

BEGROTING UIT 1936

MEELOPEN IN DE OPTOCHT TER ERE VAN 25 JAAR BURGEMEESTER KRAAKMAN, 1936

In 1936 liepen alle Groenlose Verenigingen mee in een optocht ter gelegenheid van het 25-jarig jubileum van burgemeester Kraakman. Ook de Verkenners waren er bij.

Later dat jaar werd een revue gehouden om geld op te halen voor deelname aan de Wereld Jamboree die in 1937 gehouden zou worden in Vogelenzang bij Haarlem. De revue "Vooruit Daar Gaat Ie!" bevatte onder andere het Nationale Padvinderslied, een seindemonstratie en alles werd afgesloten met het Wilhelmus.

Tevens werd een brief onder alle parochianen van Groenlo verspreid met daarin een oproep om vooral donateur te worden:

...met een grenzeloos vertrouwen doen wij een beroep op de vele vrienden van onze moderne Nederlandsche jeugdbeweging. Binnen enkele dagen komen wij U vragen – wij doen het niet graag, maar we kennen onze Grolsche vrienden – om Donateur van onze Sint Ludgergroep te willen worden.
[1936, citaat brief J. Wijgerinck, Logboek blz. 19]

OPVOERING VERKENNERSREVUE

Voor een goed bezette Parochiehuiszaal gaf de St. Ludgergroep der Groenlosche Katholieke Katholieke Verkenners, met medewerking der Amhemsche Verkenners, 'n uitstekend geslaagde opvoering van de Verkennersrevue „Vooruit, daar gaat ie!"

Er was geen Buziau, geen Siem Nieuwenhuizen, er waren geen girls, zooals hopman Pothof in zijn voorwoord opmerkte, dat was inderdaad zoo, maar de vlot gespeelde revue mocht er even goed zijn.

Wie de makers der revue zijn, weten we niet, maar ze zat goed in elkaar, er was veel afwisseling, er was ernst en luim, vooral luim, en ze stond natuurlijk in het teeken van de Verkennerij en alles werd zoo smakelijk en vlot, zooals men dat van de Verkenners kan verwachten, ten tooneele gebracht, dat deze revue ongetwijfeld een flinke propaganda voor de Verkennerij is geworden.

De wereld-jamboree, die in 1937 in Nederland, in Vogelenzang wordt gehouden, was begrijpelijk een dankbaar onderwerp, om in de revue te verwerken en dat hebben de makers dan ook gedaan.

Het is ondoenlijk de verscheidenheid der scènes weer te geven. Op de eerste plaats werd natuurlijk het werken der welpen in het nest en der Verkenners in den troep weergegeven, en op dit gebied gaven de Grolsche jongens aardige staaltjes te zien, al zijn ze nog niet zoo ver gevorderd als hun Arnhemsche broeders, die b.v. verrassende staaltjes te zien gaven in het lasse-werpen. Op koddige wijze werd het vertrek naar en de aankomst in Vogelenzang ten tooneele gebracht.

Voor de muzikale omlijsting zorgden op uitstekende wijze Mej. en de heer Huigens, resp. op piano en accordeon.

Aalmoezenier, Kapelaan van Soest, opende en sloot den prachtig geslaagden avond en sprak de hoop uit, dat deze eerste revue niet de laatste zou zijn.

OPVOERING REVUE DOOR DE VERKENNERS, 1937

WERELD JAMBOREE VOGELENZANG, 1937

In het hoofdstuk "Kampen" kunt u meer over de Wereld Jamboree lezen.

Inmiddels was Jan Wijgerinck tijdelijk naar elders vertrokken en had Hopman Bernhard Pothof de leiding. Hij vulde eind 1936 het "jaarverslagformulier" in ten behoeve van het Interdiocesaan Hoofdkwartier van De Katholieke Verkenners. Hieruit blijkt dat A.J. van Soest groepsgeestelijke was en B.F. Pothof waarnemend groepsleider. De afdeling Verkenners bestond uit een Verkennersleider (B.F. Pothof) en een assistent Verkennersleider (W.Th.H.M. Huigens). Verder waren er 2 nieuwelingen, 11 Verkenners 3e klasse en 3 Verkenners 2e klasse. De afdeling Welpen bevatte een Welpenleidster (Agnes Schmölders) en een assistent Welpenleidster (M.A. Wijgerinck). Verder waren er 3 Nieuwelingen, 9 Teerpoten en 5 Welpen met Eerste Ster. Het gedeelte voor de afdeling Voortrekkers werd niet ingevuld.

Rangen binnen de Verkennerij van hoog naar laag:

Kroon Verkenner
Verkenner eerste klas
Verkenner tweede klas
Verkenner derde klas
Teerpoot (wel geïnstalleerd, maar nog niet voldaan aan derde klasse)
Nieuweling (nog niet geïnstalleerd)

Met de klasse-eisen of activiteiten leren de Scouts de basisvaardigheden die elke Scout nodig heeft om het spel van verkennen te kunnen spelen. Het zijn die onderdelen waarvan Scouting vindt dat ze min of meer verplicht zijn en zijn deel van de progressie. Het zijn in hoofdzaak technieken, maar er hebben ook altijd maatschappelijke punten ingezeten.
[2010, http://nl.scoutwiki.org]

BERNARD POTHOF

WELPENKAMP BIJ BOER BAKS IN LIEVELDE, 1938

ERVE KOTS, 18 AUGUSTUS 1940, V.L.N.R.: G. ARINK, H. TUBBING, B. PIJNAPPEL, T. NALES, J. BONSEN, K. V.D. ZANT

In 1938 gingen de Welpen op kamp bij boer Baks in Lievelde. In 1939 deed de horde Barchem aan.

Oorlogstijd
In eerste instantie gingen de activiteiten van de Verkenners in de oorlog gewoon door. In 1940, op 9 juli om precies te zijn, werd een dag uit georganiseerd naar Lievelde: “Ondanks de oorlog toch nog vrolijke snoeten” tekende Jan Wijgerinck op in zijn logboek. Ook werd in augustus van dat jaar een kort kamp gehouden bij Erve Kots.

Tevens werd in 1940 de eerste Voortrekkersstam opgericht. Deze stam kreeg de naam “Sunte Mattenstam”. Deze naam werd gekozen vanwege de jaarlijkse organisatie van de Sint Maartenoptocht.

In maart 1941 mocht met toestemming van het gemeentebestuur de Halve Maan gebruikt worden. Dit was echter van zeer korte duur:

> *In 1941* [twee weken na de toestemming van het gemeentebestuur om de Halve Maan te mogen gebruiken en ongeveer een week na de viering van het Sint Ludgerfeest op 26 maart 1941] *werd de Verkennerij verboden door de Duitsers. Ik weet niet meer hoe we dat bericht kregen. Bij de schoenfabriek (later Monocon) was alle materiaal opgeborgen door Wijgerinck (de fabriek was van zijn vader), maar de Duitsers hebben alles meegenomen. Ik denk dat de Duitsers gehoord hadden van NSB'ers dat we dat materiaal daar opgeborgen hadden. Ik weet niet wat de Duitsers met die tenten gedaan hebben. In de oorlog zijn we met z'n zevenen doorgegaan als Voortrekker, we noemden ons de Sunte Mattenstam. De touwen en pionierpalen lagen in de orkestbak van het parochiehuis. Dit was niet waardevol voor de Duitsers.* [2009, Gerrit Arink]

SINT LUDGERFEEST 26 MAART 1941 OP DE HALVE MAAN

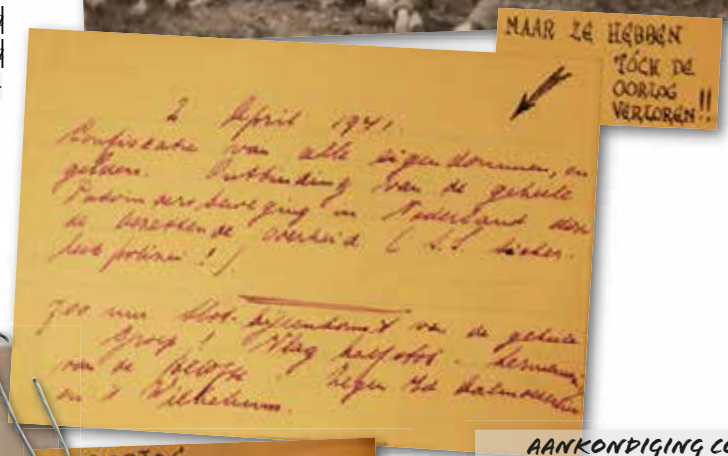

AANKONDIGING CONFISCATIE VAN ALLE EIGENDOMMEN DOOR DE DUITSERS, 2 APRIL 1941

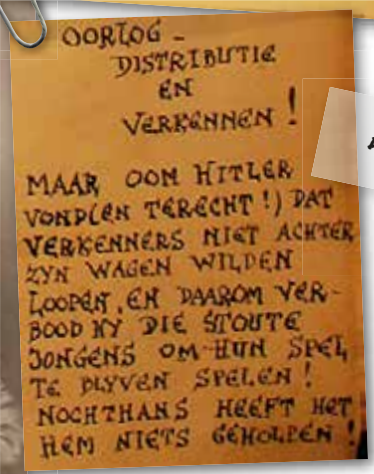

IN DE OORLOG OPGETEKEND DOOR JAN WIJGERINCK, 1941

VOORTREKKERS IN DE OORLOG, 1942. V.L.N.R. STAAND: HENNY BONSEN, GERRIT ARINK, THEO SMIT, THEO NALES, ZITTEND: JOS BONSEN, TOM GUNNEWIJK, HERMAN VELDKAMP

Waarom werd de Verkennerij verboden in de oorlog:

Toen de Nazi's Nederland in 1940 binnenvielen, heerste er grote onzekerheid binnen de verschillende jeugdbewegingen van Nederland. Het was immers bekend dat in Duitsland de Nazi's, na de machtsovername van januari 1933, alle Scoutingorganisaties hadden verboden en de jeugd hadden gedwongen deel te gaan uitmaken van de Hitler Jugend (voor jongens) en de Bund Deutscher Mädel (voor meisjes). In het door hen geannexeerde Oostenrijk was Scouting onmiddellijk verboden en de leiding was naar het concentratiekamp Dachau gezonden. Hetzelfde lot onderging de Tsjechoslowaakse organisatie terwijl in Polen Scouting onmogelijk werd gemaakt en verboden. Feitelijk verwachtte men in Nederland niet anders. Het werd een angstig afwachten, maar in eerste instantie gebeurde er niet veel. De Nederlandse padvind(st)ersverenigingen bleven zo goed als het ging verder functioneren. Activiteiten buiten waren echter nagenoeg niet mogelijk. Het kamperen werd verboden evenals het houden van kampvuren en het, in het openbaar, gebruik van kaart en kompas, maar verder niets.

De Duitse Nazi's waren van mening dat Nederland feitelijk nog tot het Duitse Rijk diende te behoren, door hun gezamenlijke Germaanse wortels. In de jaren 1940/1941 begon men maar vast met "De Gelijkschakeling", het streven naar eenheid van het Nederlandse volk, om het als geheel makkelijk bij Duitsland in te kunnen lijven. In dat streven naar eenheid werden eerst alle politieke partijen en de daarbij behorende jeugdorganisaties opgeheven (behalve het Zwart Front en de NSB met haar Nationale Jeugdstorm (NJS)), daarna was het de bedoeling om ook de Nederlandse jeugd "gelijk te schakelen", door één Nederlandse jeugdorganisatie te creëren. De leiding van alle niet-politieke jeugdorganisaties (waaronder scouting) werd uitgenodigd voor een vergadering waarop gesproken zou worden over de toekomst van de "aan haar leiding toevertrouwde jeugd." Ook de Nationale Padvinders Raad gaf gehoor aan deze oproep. De leiding van de Nationale Jeugdstorm zette de plannen uiteen. Men stelde voor dat alle organisaties, inclusief de NJS, zich zouden ontbinden om dan daarna samen een echte, zuiver Nederlandse jeugdbeweging op te richten.
Tot verbazing van de NJS was men niet enthousiast en bleken meerdere bijeenkomsten nodig. De Nationale Padvinders Raad weigerde iedere medewerking. Overigens werd niet door iedereen de opinie gedeeld dat het oprichten van één nationale jeugdbeweging een slecht idee was. Eén van hen was Ernst Zilver, leider bij de Amsterdamse Jan van Nassaugroep. Na de Duitse inval stak hij - oorspronkelijk zeer oranjegezind, maar daarin erg teleurgesteld na de vlucht van het Koninklijk huis naar Engeland - zijn sympathieën voor de NSB niet onder stoelen of banken. Toen De Nationale Padvinders Raad voet bij stuk hield en niet wilde opgaan in één grote jeugdbeweging, besloot hij met zijn hele groep (of wat daar inmiddels nog lid van was) het lidmaatschap van koepelvereniging NPV op te zeggen en over te stappen naar de NJS. Landelijk gezien waren er onder de padvinders echter maar heel weinig overlopers.

Op 2 april 1941 nam de bezetter het besluit tot het verbod van Scouting en op 9 april verscheen in de dagbladen een A.N.P.-bericht dat de scoutingorganisaties verboden en ontbonden waren. In het bericht stond onder meer als reden genoemd dat de "Nederlandsche padvinders (...) centraal vanuit het internationale padvindersbureau te Londen geleid werden en een actief instrument der Britsche cultureele en politieke propaganda waren".

Dragen van padvinders-uniform verboden

De höhere S.S.- und Polizeiführer, commissaris-generaal voor het veiligheidswezen, deelt mede:

Op grond van de bepaling van den commissaris-generaal voor het veiligheidswezen van 2 April en 17 April 1941, waardoor de Nederlandsche padvindersorganisaties zijn ontbonden, wordt er op gewezen, dat voormaligen leden van deze ontbonden organisaties verboden is:

Het dragen van uniforme kleeding, deelen van de uniform, kampmessen, e.d.

Het dragen van padvindersinsignes (bijv. de „witte lelie") op de burgerkleeding

Het houden van gemeenschappelijke betoogingen, marschen, tochten enz., zoowel in uniform als in burgerkleeding.

De politie heeft opdracht met kracht op te treden tegen iedere overtreding.

AANKONDIGING VERBOD OP HET DRAGEN VAN EEN UNIFORM DOOR DE BEZETTER

De topleiders en -leidsters van de Vereniging de Nederlandse Padvinders, de Katholieke Verkenners en het Nederlandse Padvindsters Gilde en enkele nog bestaande "vrijbuiterorganisaties", o.a. de Vierkant en Driehoek Clubs, werden van hun bed gelicht. Opgesloten en verhoord door de Gestapo en de Sicherheitsdienst. De Nationale Hoofdkwartieren werden verzegeld. Administratie, archieven en andere zaken werden in beslag genomen, verwijderd en verbrand.
[2010, http://nl.scoutwiki.org]

Ondanks het verbod op de Verkenners gingen de Voortrekkers ondergronds door. Zo werd in 1941 een hike gelopen door het Korenburgerveen.

VOORTREKKERS IN DE OORLOG, TEKENING JAN WIJGERINCK

VOORTREKKERS OP HIKE IN OORLOGSJAAR 1941

Gerrit Arink
Gerrit is op 16 oktober 1922 geboren in de Lievelderstraat te Groenlo. Hij komt uit een gezin van vijf kinderen. Gerrit en zijn zus Dinie wonen thans nog in Groenlo in de Mattelierstraat. Verder is nog één broer in leven. Gerrit was de jongste thuis en daarom noemde zijn vader hem vaak “de kleine”.

Vader Arink had een loodgietersbedrijf en verkocht huishoudelijke artikelen. Een familielid had een rijwielhandel in de Mattelierstraat en op het huidige adres werden al deze functies later gecombineerd.

De moeder van Gerrit overleed drie maanden na zijn geboorte aan de Spaanse griep. Na het overlijden van Gerrit’s moeder sprongen de zussen van zijn vader bij en zij zorgden deels ook voor zijn opvoeding.

Toen Gerrit 12 jaar was, kwam Oubaas Jan Wijgerinck hem vragen of hij niet geïnteresseerd was in het spel der Verkenners. Jan Wijgerinck kende de vader van Gerrit en zodoende is hij vermoedelijk bij hem terecht gekomen.

Op 26 februari 1935 werd Gerrit geïnstalleerd als assistent-patrouilleleider. Gerrit slaagde in 1938 aan de ULO en begon in de zaak thuis mee te helpen. Tijdens de oorlog werkte Gerrit op het distributiekantoor te Winterswijk. Hij kreeg geen kans om naar de HBS in Winterswijk te gaan.

Gerrit vertelt over zijn oorlogsjaren:

Ik heb er zelf weinig van meegekregen, omdat ik ondergedoken zat vanaf ongeveer 1942. Ik wilde niet aan het werk in Duitsland. Ik was chef afdeling consumentenbonnen geworden op het distributiekantoor in Winterswijk. Mensen met gezondheidsproblemen kregen extra bonnen. Van de burgemeester van Winterswijk moest ik bonnen brengen voor Duitse militairen, dat was tegen de regels van Den Haag, dus ik weigerde. De burgemeester zei vervolgens dat hij wel zou zorgen dat ik ergens naar toe werd gestuurd waar ik niet wilde zijn. De volgende dag lag er een brief in de bus dat ik te werk werd gesteld bij Dortmund. Ik moest er met de trein naartoe. De directeur van het Arbeidersbureau in Winterswijk, dat was een kennis, heeft mij vervolgens geadviseerd om de trein in Zevenaar te verlaten. Daar moest ik namelijk een uur wachten voor de trein naar Dortmund en er werd weinig gecontroleerd. Zo geschiedde en toen ben ik er met mijn vader (die er ook was en mijn koffer droeg) tussenuit geknepen. Mijn vader ging eerst de trein uit met mijn koffer en daarna volgde ik, alsof we niet bij elkaar hoorden. 20 minuten later ben ik vertrokken met een andere trein naar Breda met mijn koffer. Daar woonde een tante van mij. Ik ben daar gebleven tot de bevrijding van Breda/Ulvenhout. Toen, in februari 1944, ben ik weer teruggegaan naar Groenlo, maar er was daar toen nog geen sprake van bevrijding. Ik dacht, “ik mot toch maar weer naar Grolle”. Toen ik weer thuis kwam, schrok mijn familie nogal, want ze hadden me niet verwacht. Er was geen mobiele telefoon om even te melden dat ik thuis kwam… Toen heb ik in Lievelde ondergedoken gezeten bij de familie Blankenborg aan de Eimersweg. Tussendoor kwam ik af en toe thuis.

GERRIT ARINK VOOR HET HOOFDKWARTIER, 1953

GERRIT ARINK TIJDENS 50-JARIG BESTAAN, 1985

GERRIT ARINK EN DINIE ARINK TIJDENS HET 60-JARIG BESTAAN, 1995

Gerrit is na de oorlog weer thuis in de zaak gaan werken en heeft dit vervolgens zijn hele leven gedaan, Gerrit in de zaak en zijn broer was verantwoordelijk voor het loodgieterswerk.

Van 1945 tot 1956 is Gerrit leider geweest van de Verkenners. In 1956 vertrok Oubaas Jan Wijgerinck uit Groenlo. Vanaf dat moment nam Gerrit Arink de leiding van de Voortrekkers van hem over. Dit heeft hij gedaan tot 1979. Bij het aantreden als leider van de Voortrekkers kreeg Gerrit de titel 'Baas' mee. Sinds die tijd kent iedereen Gerrit dan ook beter als Baas Arink. Vanaf dat moment was Gerrit ook voorzitter van de Groepsraad. Dit heeft hij gedaan tot eind jaren '90. Hij werd toen opgevolgd door Marco Overbekking. Gerrit is momenteel nog steeds lid van het Stichtingsbestuur Sint Ludger.

In de loop der jaren is Gerrit meerdere malen onderscheiden. Op Sint Jorisdag 29 april 1955 werd aan hopman Gerrit Arink namens de katholieke verkennersbeweging de Gouden Jacobsstaf uitgereikt als blijk van waardering voor de vele verdiensten. Op 29 april 1977 werd hij onderscheiden met een eremedaille verbonden aan de orde van Oranje-Nassau. In 1985 werd aan Gerrit, tijdens de receptie van het 50-jarig bestaan, door de vice-voorzitter van het landelijk bestuur van Scouting Nederland het gouden waarderingsteken en de draagspeld van Scouting Nederland uitgereikt.

Als bekroning op zijn werk als vrijwilliger ontving Gerrit in 1994 bij het 60-jarig bestaan van Scouting Groenlo een pauselijke onderscheiding; iets waar hij het meest trotst op is en de meeste waarde aan hecht.

GERRIT ARINK WORDT GEHOLPEN BIJ HET UITTREKKEN VAN ZIJN LAARZEN

JONGENSSTAD-GRONLO
St.Ludgergroep

Afd.Hoge Raad van Adel
Onderafd.Huisorde van de Pol.

Archief/105)

Groenlo, 29-12-54.

Aan Hopman G.Arink
te
GRONLO.

Zeer geachte Hopman,

Op verlangen en aandrang van alle Leden en enkele oud-leden, en mede namens de Aalmoezenier en myzelf heeft ik U hierweede op als eerste Ludgeraan in de

HUISORDE VAN DE POL in GOUD

voor 25-jaren trouwe Dienst als Verkenner, Voortrekker Vaandrig en Hopman.

Hoge U [redacted] bygaande versiersels, verbonden aan onze Huisorde van de Pol in Goud mag vele en lange jaren een plaatse geven en UW hals.Als er één is, die deze onderscheiding met recht verdiend heeft, dan bent U het.Hecit was U een meelte, hoe zwaar ook, te veel, en steeds was het Hopman Arink die, soms zelfs gehoel alleen de Verkennerstroep wist door te zetten.Naast de Pionel, hebt U het volste recht deze Huisorde te ontvangen.

Wy wensen U aan goed en nog een lang speer als Hopman van onze Troep.

Groepleider.

OP 29 DECEMBER 1954 ONTVANGT GERRIT DE HUISORDE VAN DE POL IN GOUD

GERRIT ARINK KRIJGT EEN LINTJE OP 29 APRIL 1977, RECHTS ZUS DINIE

GERRIT ARINK IN 2010

Tijdens het 75-jarig bestaan werd er een zuil onthuld, met daarin een herdenkingsplaquette ter ere van zijn 75-jarig lidmaatschap. In deze zuil is ook een steen te zien die herinnert aan het gebouw aan de Woerdseweg, waar de Jeanne d'Arc groep van 1966 tot 1976 gevestigd was. Deze steen met de tekst "Weest bereid, juli 1966" werd daar ingemetseld in 1966.

NA DE OORLOG, DE STAF OVERLEGT

Na de oorlog

> *Na de bevrijding leefde de hele boel op. Er was toen geen andere jeugdvereniging in Groenlo meer. We werden toen meteen leiding. Jos Bonsen, Theo (officieel Valentijn) Smit en ik werden leiding van de Verkenners. De andere voortrekkers die in de oorlog doorgegaan waren, trokken Groenlo uit.*
> [2009, Gerrit Arink]

Er ontstond een nieuwe Welpengroep met Jo Timmen en Toos Nijhof als leiding en er waren meer leden dan ooit. Jan Wijgerinck vult op het inschrijfformulier, dat naar het Nationaal Hoofdkwartier opgestuurd dient te worden, in dat er in totaal 74 leden zijn: 18 Welpen, 18 Verkenners, 30 senior Verkenners en 8 Voortrekkers.

Op 4 september 1945 kreeg de Sint Ludgergroep toestemming van de gemeente om onderhands "een lokaal der oude school in de Nieuwstad" te huren. Na enkele maanden was dit niet meer mogelijk, omdat de Verkenners moesten wijken voor "industrie" (zo schreef Jan Wijgerinck in zijn logboek). De opkomsten verhuisden allemaal weer naar het parochiehuis.

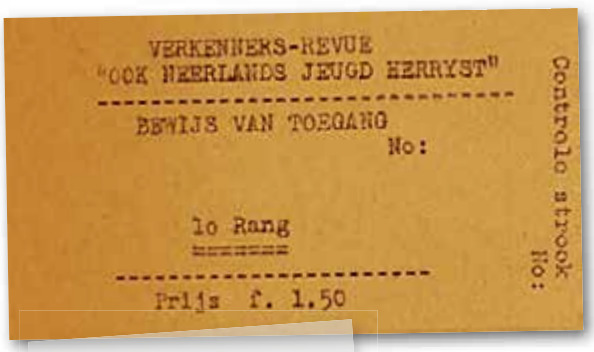
VERKENNERS-REVUE
"OOK NEERLANDS JEUGD HERRYST"
BEWIJS VAN TOEGANG
No:
1o Rang
Prijs f. 1.50
Controle strook
No:

TOEGANGSKAARTJE REVUE, 1945

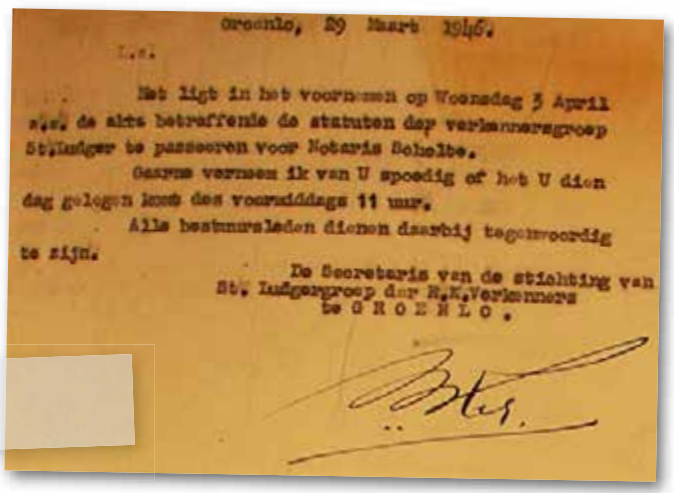
Groenlo, 29 Maart 1946.

Het ligt in het voornemen op Woensdag 3 April a.s. de akte betreffende de statuten der verkennersgroep St.Ludger te passeeren voor Notaris Scholte.

Gaarne vernemen ik van U spoedig of het U dien dag gelegen komt des voormiddags 11 uur.

Alle bestuursleden dienen daarbij tegenwoordig te zijn.

De Secretaris van de stichting van St. Ludgergroep der R.K.Verkenners te GROENLO.

STATUTEN SINT LUDGERGROEP PASSEREN DE NOTARIS, APRIL 1946

Op woensdag 3 april 1946 passeerden voor Notaris Scholte de statuten van de Sint Ludgergroep en daarmee was de Stichting Sint Ludger een feit.

De Verkennerij was ook een zaak van opvoeding. In april 1946 werd een ouderavond gehouden in de achterzaal van Hotel De Pelikaan, *"waar de Groepsleiding U nader op de hoogte wil stellen van de bedoeling van het Spel van Verkennen, en waar diverse praktische moeilijkheidjes met U besproken zullen worden. Tevens krijgt U daar volop de gelegenheid om Uw eigen moeilijkheden met betrekking tot het Groepsleven aan ons voor te leggen, opdat een nauwere samenwerking tot stand zal komen betreffende de zoo belangrijke opvoeding van Uw jongens."*
[brief d.d. 01-04-1946 aan alle ouders, Logboek I Jan Wijgerinck]

Na de oorlog hadden we geen hoeden, enkel baretten. Ze waren beige, in dezelfde kleur als onze blouse. Ik was de enige met een hoed. Die had ik van Theo Nales gekregen. Mijn ouders waren bevriend met Nales, ik denk dat ik via hen bij de Verkennerij gekomen ben. Ik mocht niet voetballen, omdat ik bronchitis had. Ik mocht niet in het café komen dus ik kon niet biljarten. Moeder Nales zei, "Theo heeft twee hoeden en die ene die past Jan wel". De hoeden waren vrij duur, ze kostten toen 15 gulden. De baret was veel goedkoper, dus de meesten hadden een baret. Mijn vader had een hekel aan de Verkennerij. We hadden een volkstuin en ik moest altijd wieden en schoffelen. Ik had daar echt een hekel aan. Ik probeerde eronderuit te komen en dan zei ik altijd dat ik naar de Verkennerij moest en dan liet ik mijn vader alleen in de tuin achter. Dan hoefde ik daar niet echt naar toe, maar dat wist hij natuurlijk niet. "Kijk daar gaat hij weer met die stok," zei hij dan, "En ik moet naar de tuin". We hadden altijd een stok bij ons.
[2010, Jan Wientjes]

In 1945 ben ik bij de Verkennerij gekomen. Jan Wijgerinck startte de groep toen weer. Ik was 14 jaar en werd Verkenner. Er waren geen Verkenners meer, in maart 1941 was het gestopt, want verboden door de Duitsers, dus er begon een nieuwe groep. Er waren geen uniformen dus je probeerde een militair windjack te krijgen en daar naaide je dan insignes op. We begonnen in het parochiehuis, later kregen we de kelder en weer later een lokaal van de tekenschool (tegenover het klooster aan de Nieuwstad). Na de oorlog zijn daar de NSB'ers opgesloten. Ongeveer in '46 - '47 kwamen er twee Verkennersgroepen: Jan Wijgerinck was Hopman, Gerrit was Vaandrig. Bernard Pothof was ook Hopman. Ik zat bij Bernard Pothof in de groep. Ik denk dat Jan Gunnewijk Vaandrig was. Er was een enorme belangstelling, want je had maar twee dingen in Groenlo: voetbal en Verkenners.
[2009, Piet Zweers]

BEWIJS VAN INSCHRIJVING, 1945

DE VERKENNERS
VAN DE KATHOLIEKE JEUGDBEWEGING
Bewijs van Inschrijving
VAN DE St.Ludger 1
PAROCHIE St.Callixtus. GROEP
DISTRICT Groenlo
DIOCESE Utrecht.
DATUM 14 Maart 1946.
HET NATIONAAL HOOFDKWARTIER

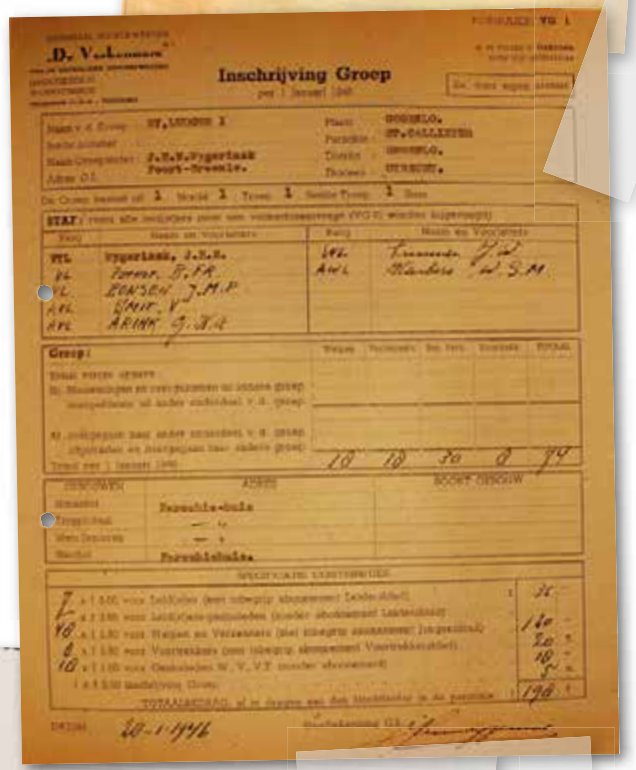
D. Volkmans
Inschrijving Groep
per 1 Januari 1946
Naam v.d. Groep: St.LUDGER 1
Plaats: GROENLO.
Parochie: ST.CALLIXTUS
Diocese: UTRECHT.
Naam Groepsleider: J.H.M.Nygerinck
Adres: Poort-Groenlo.
STAF (namen alle meerderjarige leden van verkennersgroepen (VG'S) worden ingevuld)
Rang | Naam en Voornamen | Rang | Naam en Voornamen
HL. Nygerinck, J.H.M. | LVL. Timmers, P.H.
1e L. Bonsen, J.M.P. | AWL. Manders, W.J.M.
AWL. Smit, W.
AWL. Arink, G.J.H.
Groep:
Totaal aantal groepen
Totaal aantal leden
Totaal aantal Leiding
Totaal aantal Staf
TOTAAL
10 10 30 0 99
Adres: Parochiehuis
Postcheque- en Girodienst: Parochiehuis.
SPECIFICATIE LIDMAATSCHAP
7 x f 1.50 voor Leidsters (een volwassen abonnement Leidsters-blad) f 10.50
18 x f 1.00 voor Leidsters-gezinsleden (zonder abonnement Leidsters-blad) f 18.00
6 x f 1.50 voor Hopmen en Verkenners (met volwassen abonnement Inspiratie) f 9.00
10 x f 1.00 voor Voortrekkers (een volwassen abonnement Voortrekkersblad) f 10.00
1 x f 3.00 voor Gezinslid W.V.V.T. (zonder abonnement) f 3.00
1 x f 3.00 voor Gezinslid Groep f 3.00
TOTAALBEDRAG zal in dezen een dag bij bovenstaande in de parochie f 194.00
DATUM 20-1-1946
Handtekening Groepsleider: J.H.M. Nygerinck

INSCHRIJVING VERKENNERIJ, 1946

SINT LUDGERGROEP, 1946

GORSSEL, JAN WIJGERINCK EN BERNARD POTHOF, 1947

Na de oorlog waren we een beetje losgeslagen. Je deed rot tegen de moffen en dan was je de flinke jongen. Ik heb een sigaret gejat van een Canadees en toen kreeg ik een pak op mijn donder. Van de moffen jatten mocht ik wel. Ik begreep die structuur toen niet. Door de Verkenners ging ik dat perspectief weer zien. Het was een hele verwarrende tijd, door de Verkenners kregen we weer structuur. In de oorlog mocht je tegen de wetten in gaan, je was dan een held, als kind van 13, 14 jaar begreep je het niet meer, want van de een op andere dag, door de bevrijding, was dat voorbij. Bij de moffen hout jatten, dan was je de gevierde jongen. Een sigaret jatten bij de Canadezen en dan kreeg je een pak rammel. Dat begreep ik niet.
[2009, Piet Zweers]

BEZIGHEDEN IN HET VOORJAAR VAN 1946 ZOALS OPGETEKEND DOOR JAN WIJGERINCK IN HET LOGBOEK

We zaten toen weer in het parochiehuis, in de kelders. Daar waren wel eens proefuitzendingen van films en daar kropen we dan onderdoor op het balkon en dan konden we over de balkonrand stiekem meekijken met de film. In het parochiehuis was vroeger de bioscoop.
[2010, Jan Wientjes]

HORDESTAF OP DE HALVE MAAN, 1947

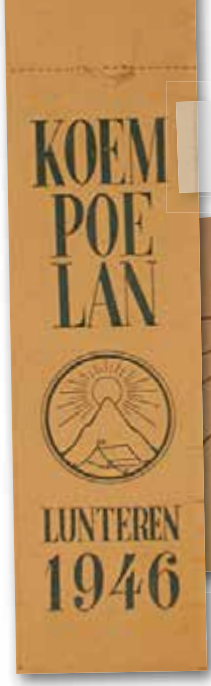

DEELNEMERSKAART KOEMPOELAN, 1946

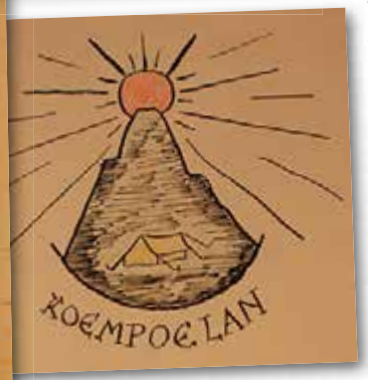

In 1946 vertrok een deel van de staf en leiding naar de Koempoelan in Lunteren. Hierbij was ook Prins Bernhard aanwezig [Nu wordt de Koempoelan de Scout-in genoemd].

Juni 1947 stond in het teken van het 12½-jarig bestaan. Het feest werd gevierd op de Halve Maan met een Districts-Patrouille-Wedstrijd. Hiervoor werden ook alle oud-leden uitgenodigd. Voor 50 cent mochten ook bewoners van Groenlo het kampement op de Halve Maan bezoeken. Ze konden dan onder andere de *"manier van keukenbouw, tenten en verdere kampinrichting zien, en dat praktisch midden in Groenlo."* [1947, logboek I Jan Wijgerinck] Tijdens dit weekend werd ook de zelfgebouwde Mariakapel op de Pol in gebruik genomen door kapelaan Van Soest. Die zomer werd ook tijdens "gewone" opkomsten gebruik gemaakt van De Halve Maan.

12½-JARIG BESTAAN

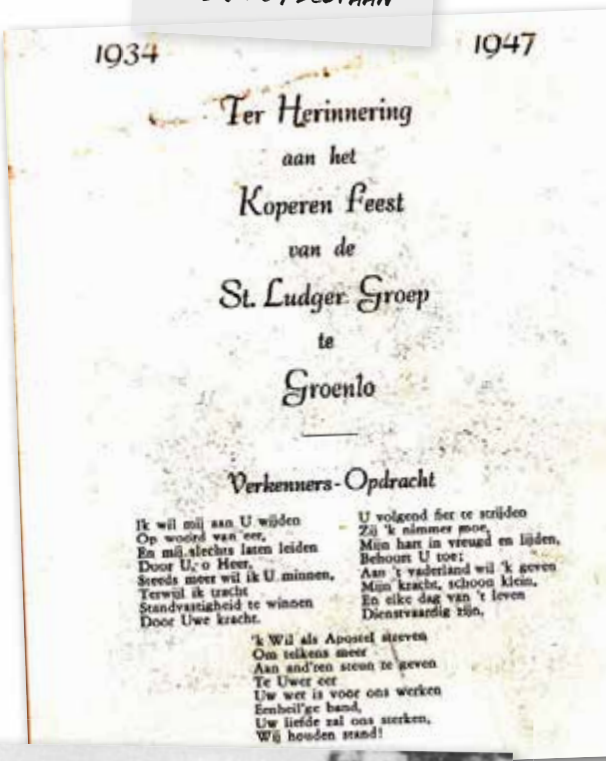
1934 1947

Ter Herinnering
aan het
Koperen Feest
van de
St. Ludger Groep
te
Groenlo

Verkenners-Opdracht

Ik wil mij aan U wijden
Op waarde van eer,
En mijn slechts laten leiden
Door U, o Heer,
Steeds meer wil ik U minnen,
Terwijl ik tracht
Standvastigheid te winnen
Door Uwe kracht.

U volgend fier te strijden
Zij 'k nimmer moe,
Mijn hart in vreugd en lijden,
Behoort U toe;
Aan 't vaderland wil 'k geven
Mijn kracht, schoon klein,
En elke dag van 't leven
Dienstvaardig zijn.

'k Wil als Apostel streven
Om telkens meer
Aan and'ren steun te geven
Te Uwer eer
Uw wet is voor ons werken
Eenheid'ge band,
Uw liefde zal ons sterken,
Wij houden stand!

TRAINING HALVE MAAN. V.L.N.R.:
JAN WIJGERINCK, TONNY GROOTHUIS, BERTUS ZEEMAN, JAN WIENTJES, HENK TEN BRUIN, TONNY KRABBE EN GERARD HUIS IN 'T VELD, 1947

MIS OP DE HALVE MAAN, 1947

BRIEF AAN OUD-LEDEN I.V.M. JUBILEUM 12½ JAAR

Groenlo, Juni 1947

Aan alle Oud-leden van de St.Ludgergroep

vertoevende ergens in Nederland,of waar ook ter Wereld.

Geachte OUDLEDEN,

Op 29 Juni herdenken wij de dag,waarop de St Ludgergroep 12½ jaar oud is geworden en het zal dus feest zijn in de Groensche Verkenners-maatschappij,dat gevierd zal worden op de Halve Maan met een Districts Patrouille-Wedstrijd,die reeds op Zaterdag 28 Juni begint.

Wij noodigen U allen uit zonder een uitzondering om als Oudlid aanwezig te willen zijn bij de H.Mis,die voor de Intentie van de dag zal worden opgedragen op de Halve Maan 's Morgens om 7 uur.In de middag om 1½.30 worden er demonstraties gehouden op de Halve Maan,met een Rally van het gansche District voor de genodigden,toespraken en tenslotte een Plechtig Donklof in de Parochiekerk om 17 uur,waarna een muzikale rondgang door de stad met defile voor de Kerkelijke en burgelijke overheid.Tenslotte zal de dag worden besloten met een groot feestkampvuur wederom op de Halve Maan om nog eene alle oude herinneringen op te duikelen uit lang vervlogen tijden,toen de Groep nog in de kinderschoenen stond.

Mochten er onder U zijn,die hier logeeren willen,om deze dag mee te kunnen maken,dan verzoeken wij hen dit ruim van te voren te willen berichten opdat wij voor hen logeergelegenheid kunnen reserveren.

Eerlijk gezegd verwachten wij U allen zonder één uitzondering, omdat wij weten dat U toch nog een klein plekje in Uw hart open hebt voor de oude St.Ludgergroep met zijn Verkennersleven in al die voorbije jaren,te verlevendigen en mogelijk dat hier onze vijfde afdeling uit kan groeien n.l.de Broederschap van Oud-Verkenners.

Aan U nu het antwoord !!!!

Met hartelijke Verkennersgroeten,

Kapl.van Soest,Aalmoezenier.
J.H.M.Wijgerinck,Groepleider.

12½ JAAR SINT LUDGER

TEKENING JAN WIJGERINCK SINT JORISDAG, 1947

12½-JARIG BESTAAN OP DE HALVE MAAN

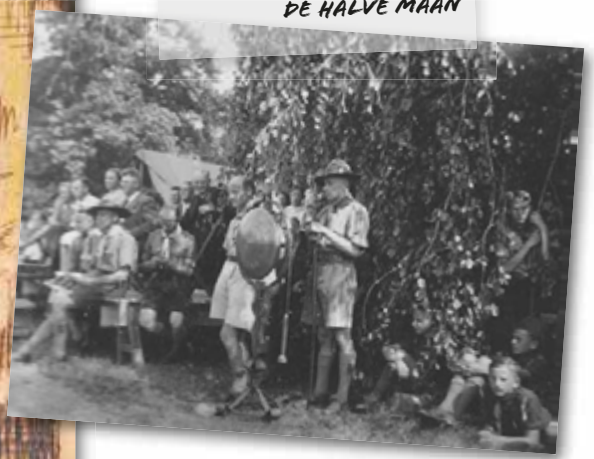

Jamboree

In augustus 1947 mochten twee Verkenners naar de Jamboree in Frankrijk:

Toen we naar de Jamboree in 1947 gingen heeft Jan Wijgerinck ons met de auto naar Utrecht gebracht en daarna gingen we met de trein verder. Ik ging samen met Bennie (van de potsmid) Wicherink als enige Verkenners naar deze Jamboree in Frankrijk. Ook Jan Wijgerinck ging mee. We haalden geld op door flessen te verzamelen en het kostte mij dus niets. Ik was toen 17 jaar. Tegenwoordig hebben kinderen met die leeftijd de hele wereld al gezien, maar ik was niet verder geweest dan Wageningen, dus voor mij was het een wereldreis. We hadden voor vertrek een bijeenkomst op de Molenberg, om gedag te zeggen denk ik. Ik mocht daar naar toe omdat ik het hoogste aantal insignes in een bepaalde tijd had gehaald. Bennie en ik hadden de meeste insignes. Ik ging bijna iedere middag naar de Vaandrig toe en hij bereidde mij voor om de insignes te behalen. Ik had koken, pionieren, zwemmen, en nog veel meer, mijn hele arm zat vol! Ik was altijd kok op de kampen, want de kok hoefde nooit pannen te schuren. Ik had van mijn moeder geleerd hoe ik moest koken en ik was er best goed in.

[2010, Jan Wientjes]

NAAR DE JAMBOREE VANWEGE DE VELE INSIGNES

ID-BEWIJS JAN WIJGERINCK JAMBOREE, 1947

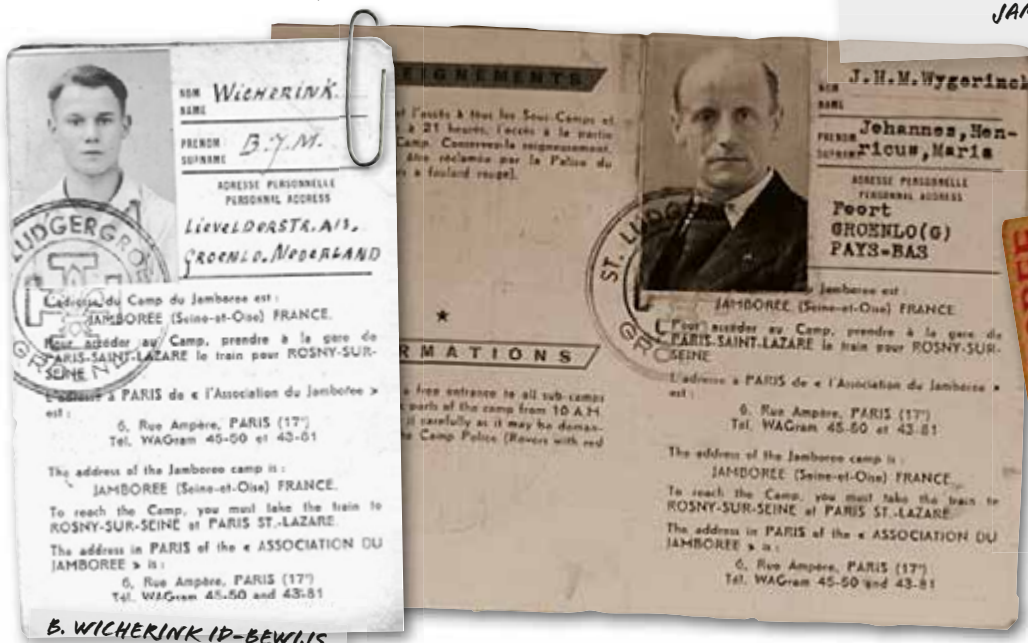

B. WICHERINK ID-BEWIJS T.B.V. DE JAMBOREE IN FRANKRIJK, 1947

INSIGNE JAMBOREE SUBKAMP DAUPHINE, 1947

De treinreis naar Moisson aan de Seine op de hoogte van Parijs was al een hele belevenis. Ik heb gezwommen in de Seine en ik ben daar bijna verzopen. We zouden heel stoer de Seine overzwemmen. Bennie zwom voorop. Ik was halverwege en ik keek achterom en ik werd bang. Ik durfde niet meer verder. Dus ik heb Bennie geroepen en hij is samen met mij teruggezwommen. We gingen iedere dag een kist druiven jatten. Er was een depot waar de voorraad stond. We liepen er dan achterlangs en dan pikten we een kist druiven die we opaten in de tent. We hadden een Achterhoekse patrouille met jongens uit Ulft en ik weet niet precies waar ze vandaan kwamen. Jan Wijgerinck was de hopman van de patrouille.

We hadden allemaal een schede voor onze dolk gemaakt. We maakten er meer en brandden een molen in het leer en die hebben we allemaal verkocht aan de Amerikanen, want die boden er het meeste voor. Jan leverde het materiaal. We hadden in Groenlo een heel koffertje vol gemaakt. Halverwege hebben we even gewacht met verkopen om de prijs wat op te drijven. Het geld gaven we aan Jan.

JAMBOREE FRANKRIJK
TROEPKAMP

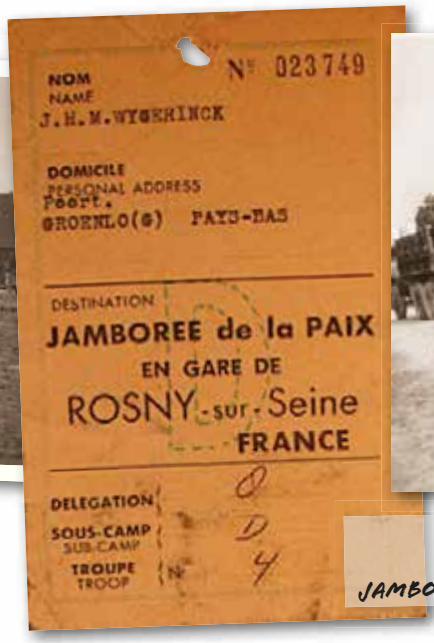

ENTREEBEWIJS
JAN WIJGERINCK
JAMBOREE FRANKRIJK, 1947

TERUGREIS TREIN
VANAF JAMBOREE
FRANKRIJK, 1947

Van elk land mochten er zes naar Versailles toe, naar Vincent Auriol, de toenmalige president. Ik mocht mee, ik weet niet meer waarom ik ben uitverkoren. Ik ben er op bezoek geweest en mocht de man een hand geven. Ik heb die hand een week lang niet gewassen!

Het was voor Grolle een hele uitverkiezing dat we mee mochten. Jan Wijgerinck had wel wat te vertellen in de Landelijke Verkennerij en regelde dit soort dingen.

In Frankrijk waren ook meisjes bij de Verkennerij. Ze hadden een ander uniform, in het blauw. Bennie en ik gingen 's morgens douchen met de handdoek om de nek. We kwamen bij de douche en deden de deur open. Stonden daar allemaal meisjes onder de douche! Van schrik gooiden we de deur weer dicht en hebben we gewacht tot de meisjes er onder vandaan kwamen. Bennie en ik hebben daarna goed overlegd of we dit misschien moesten gaan biechten. We waren helemaal groen, we wisten nergens van. Uiteindelijk hebben we het denk ik niet gedaan, die biecht.
[2010, Jan Wientjes].

In oktober 1947 kwam de eerste editie van “De Klepel” uit, de troepkrant die “omstreeks het midden van elke maand” verscheen. Later kwam hij zelfs twee keer per maand uit.

HOPMAN POTHOF NEEMT AFSCHEID EN HAALT HERINNERINGEN OP, DE KLEPEL, GRASMAAND APRIL 1948

1 ste Jaargang October '4

"D E K L E P E L"

verschijnt omstreeks het midden van elke maand ! Prijs f 0.15 per nummer

1 ste nummer: "ALEA JACTA EST" !!!

HOOFDKANTOOR: GROENLO, NOTENBOOMSTRAAT A.303. Telefoon 339.
Giro 475249

BIJKANTOOR: GROENLO, WANZENMARKT A.106.

Redactie: BEZIEN EN BLIK (In de toekomst werken we waarschijnlijk met meer personeel).

Geëerde Lezers !!

Wij zullen maar met de deur in huis vallen en jullie allen vrien. delijk uitnodigen,om
1o.ons "geestesgewrocht op te rapen.
2o.terminste zolang te laten leven tot jullie ons uit hebt.
Daarna ? Waarschijnlijk R.I.P. in kachel of doorpot,of misschien wordt het vannis nog een beetje uitgesteld,wat het ook is,wie maakt,die wint.
Wat kost dat grapje ? (jó,want het geld wordt betaunt) ??? Niks. (wou ik bijna zeggen),maar da ga nie.'t Werk wordt vanzelfsprekend niet betaald,das zonder pon,maar maar de kosten van 't stencillen en wat dies meer zij,zullen helaas op jullie geëerde schoudere moeten drukken.Wees echter niet bang,hoger dan 15 cent(30 halfjes 3 stuivers of 6 - 2½ cent stukken.- (dit voor lui die geen Spaans kennen) zal het zeker niet komen.
Voor wie is dit blaadje ? antw.: "Troep 1 + diverse "toebehorende Leiders" zijn de uitverkorenen".
Verder:Vaders,Moeders,Oons,Tantes Neven en Nichten etc.
('t Mot echter in de familie blijven !!!!)
Wat zal er zoal instaan??? antw.: Slechts de bittere waarheid.Ik bedoel,we zullen de meeste zaken kijken tussen "optie- en pessimisme ".
Er komt geen "veuleton" in,wel zullen er voor zover voorradig enkel flauwe moppen getapt worden (Lachen naar goeddunken).
Verder ?? 'n Advertentiehoekje, waar ieder die iets meent te moeten wrongen onder de ogen van onze Lezers,zal kunnen adverteren onder letter d.h.n.(doe het nu) bureau van dit blad.
Tot hier deze inleiding.

't Valt niet mee om 2 keer in de week naar 't Parochiehuis of Helvo Maan op te trekken.Je wordt er zo moe van he en 't is toch maar zo'n beetje trainen.Allemaal dingen die we allang kennen.We zijn immers allemaal allang eerste klas (prestasmakers).Nou,je kan veel beter je F.L.overal voor opdraaien, da's veel handiger,je loopt dan ook geen kans dat je een of ander verkeerd doet.'t Is allemaal maar larie.Nou,maar ik doe geen moeite,de anderen doen het ook niet.En als je dan als je eens gatoetst wordt of je,je Wet nog kent(opzeggen),of je toevallig art.8.vergeet in 't rijtje('n Verkenner glimt en fluit onder alle moeilijkheden),dan hoor je van de Hopman."'n Verkenner glimlacht ook nog".Dat durft Hij te zeggen,terwijl de hele boel smert is. Ik ga d'r nog liever af.Dit is stijl II of : hoe het nie mot.Tot zover dit epistel

WAAROM "DE KLEPEL" ???

en niet "de oorworm",of"'t kanker pitje."?? 't Antwoord is tweedelig
1.'t Beeasie met een naam hebben:
2.voor de lui die nog al eens"de klok horen luiden",als antwoord, die weten nu voorgoed waar zo "De Klepel" kunnen kan vinden !!
Tenslotte:voor opbouwende critiek gaarne aanbevolen

S. O. S.

Ons eerste nummer moet al direct met een S.O.S.bericht beginnen.
Hier komt het :
WILLEN DE JONGELUI BEHORENDE TOT TROEP I VAN DE VERKENNERIJ VAN GROLLE,ZICH BEVINDENDE OVERAL EN NERGENS.(naar gelang de omstandigheden)IN GROTEN GETALE,VANAF HEDEN DAGELIJKS OF TEN MINSTE WEKELIJKS NAAR HET TOT OP HEDEN NOG NIET GEHEEL GEDICHTE "LOSSE HOES" AAN DE BELTRUMSCHEPOORT SNELLEN,OM DAAR HUN OPGESPAARDE DUITEN IN ONS VARKEN TE DOEN VERZINKEN.
(dit bericht werd opgegeven door een radeloos iemand.)

Naar aanleiding van dit S.O.S. bericht melden onze buitenlandse correspondenten,in en om Brussel,dat de bewoners van geheel België en

'ALEA JACTA EST', DE TEERLING IS GEWORPEN. HET EERSTE EXEMPLAAR VAN DE KLEPEL IS EEN FEIT IN OKTOBER 1947

"De Klepel" blz.3.

AFSCHEIDSWOORDJE
H O P M A N P O T H O F .

Inleiding Redactie.

Zoals in 't vorige nummer stond,is Hopman Pothof uit de dienst getreden.Met of zonder pensioen,weet ik niet!Nu wordt dan van hieruit,'n afscheidswoordje toegeroepen aan alle "Klepelaars" en "Ludgeranen!"We laten Hopman Pothof een 't woord en zetten dit woordje in onder de dankbaarheid tonen van de mars:"Alte Kameraden",niet,omdat we blij zijn dat hij verdwijnt,maar omdat we toch eigenlijk "alte Kameraden" zijn geweest!

In de "Maartklepel" las ik onder de rubriek "Blikseminsjtjes" mijn uittrede "uit de dienst",met als slot:"Nadere berichten volgen!"

Van welke zijde deze nadere berichten moesten komen,was me niet duidelijk,maar na het beleefde verzoek van de Redactie,om mijn stem eens in "De Klepel" te laten horen,-b.v.een afscheidswoordje",werd me dit wel duidelijk.

Allah!'t Moet er dan maar van komen!

Hoe moeilijk 't me viel,om op die bewuste Woensdagavond de Oubaas mijn ontslag aan te Rondigen,even zwaar valt het me nu,om enige woorden van afscheid neer te schrijven voor de lezers van "De Klepel".

Afscheid nemen van een Beweging,waaraan ik practisch vanaf de oprichting heb mogen meewerken, valt zwaar.

'Afscheid nemen van een Beweging,waaraan ik de mooiste herinneringen beware,valt niet mee.

(we zetten in gedachten 'n andere plaat op,"Scheiden,doet lijden!")

Nooit toch zal ik de dag vergeten,waarop ik als Vaandrig werd geïnstalleerd,in de kelder van 't Parochiehuis,ons toenmalig H.K.

Nooit zal ik vergeten:myn Romereis,als Verkenner in 1936;de Jamboree in 1937;het Jubileumkamp in 1938,dat nog altijd 't mooiste kamp is,dat ik meegemaakt heb.

Ook het kamp op 't Vossenhol in '46 en zovele herinneringen doemen zo 'n eens weer voor mijn geest.

(we zetten nog eens even 'n denkbeeldig plaatje op:"Er is 'n tijd van komen,er is 'n tijd van gaan")

Maar er is nu eenmaal een tijd van komen en 'n tijd van gaan. Ze vaak word er al gezegd:"Wees wat voorzichtig met die vader van 5 kinderen!" ,"Spaar die grijze hopman!" Nu mijn oudste zoon als geïnstalleerd welp is,wordt 't voor Vader wel tijd om op te krassen.'

Jong bloed,nieuw vuur, jeugdig enthousiasme,moet de plaats van een aftandse,grijzende hopman vervangen,hoe goed ik ook de moi-

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxxxx

HOPMAN POTHOF

De redactie werd gevormd door Bezem (Bert Zemann) en Blik (Theo van Druten), later aangevuld door Hazewind (Piet Zweers). Later wijzigde de naam Hazewind in “Stof”. Op ironische wijze beschreven ze wat hen bezighield op het gebied van de Verkennerij.

DE KLEPEL, JUNI 1948. DE SPECHTEN HEBBEN DE EERSTE PRIJS GEWONNEN BIJ DE DISTRICTSWEDSTRIJDEN IN BORCULO. DE SPECHTEN UIT WINTERSWIJK WERDEN VIERDE

EN HIER: WAT "OUDBAKKEN" NIEUWS uit WINTERSWIJK.

Op de allereerste plaats verdienen de Spechten uit Groenlo 'n pluimpje voor de 1ste prijs,die ze uit Borculo hebben gesleept op de Districtswedstrijden.Kranig gedaan! Ook de Spechten uit de St.Maartengroep hier, zijn dik tevreden mét de 4de prijs. Na één week trainen,is dat 'n prima geleverd stukje werk ! (ik zou zeggen:jammer,dat ze niet langer getraind hebben,anders hadden ze vast de 1ste weggesleept.H.red.)

DE KLEPEL, JUNI 1948. TYPISCH DE TOON VAN DE REDACTIE VAN DE KLEPEL

SPROOKJE!

Er was eens..... 'n Verkenner,die altijd z'n ochtend-gymnastiek deed,nóóit z'n tanden vergat te poetsen en nóóit tegensputterde,als 't "gezag" wat zei!

Einde sprookje.

DE KLEPEL, JUNI 1948. EEN VERKENNER MAG NIET ROKEN IN UNIFORM

Rossums Troost" weigerd an," 'n Verkenner behoort (in uniform) niet te roken",dus je bent gewaarschuwd en 'n gewaarschuwde mens telt voor 2 en 'n gewaarschuwde Verkenner voor 2⁰. Ieder,die niet

SUNTE MATTENSTAM, VOORTREKKERS, VOORJAAR 1948

Op 10 juni 1948 werd 300 jaar Vrede van Munster gevierd en bezocht Prins Bernhard Groenlo:

Op donderdag 10 juni 1948 wordt het Grolse kanon officieel overgedragen door Prins Bernhard aan het gemeentebestuur van de stad Groenlo. Die donderdag biedt de oude veste Grol een feestelijke aanblik. Een zee van nationale vlaggen wappert in de Grolse straten, terwijl de gehele Grolse bevolking uitgelopen is om het hoge bezoek met eigen ogen te aanschouwen. Om 15.15 uur nadert een file auto's vanuit de richting Winterswijk. De Grolse vestingruiters zijn ter begroeting opgesteld. In de eerste wagen, een open Cadillac, die de prinselijke standaard voert, zit Prins Bernhard met naast hem de Commissaris van de Koningin van Gelderland, Jonkheer Quarles van Ufford. Ze worden verwelkomd door burgemeester H.J. Schoemaker die hierna ook in de prinselijke auto plaatsneemt. Hierna rijdt het hele gezelschap de veste binnen en overal worden ze enthousiast begroet door een grote menigte. Tegenover het gemeentehuis staat de Leo Harmonie te spelen en

HERDENKING VREDE VAN MUNSTER, 1948

ondertussen luiden de klokken van de oude Calixtuskerk. Via de Winterswijkseweg, Mattelierstraat, Nieuwstraat wordt gereden tot de Canisiusschool alwaar men te voet verder loopt naar de Kanonsbulten. Aan de voet van de Kanonsbulten tekent Prins Bernhard een gastenboek. Naast het Grolse kanon vormen de Verkenners een erewacht.

DE VLAG HIJSEN TIJDENS HET WILHELMUS

TEKENING UIT HET LOGBOEK VAN JAN WIJGERINCK

JAN TER REEGEN ONTVANGT IN 1948 VAN PRINS BERNHARD EEN HANDTEKENING IN HET LOGBOEK

DE HANDTEKENING VAN PRINS BERNHARD IN HET LOGBOEK, 1948

Z.K.H. Prins Bernhard wordt toegesproken door burgemeester Schoemaker en de voorzitter van het Grolsch Museum, Mr. Steenbergen. Deze verzoekt Prins Bernhard een teken te geven tot het hijsen van de vaderlandse driekleur waarna het kanon onthuld wordt. Aan weerszijden van het kanon liggen stapels met gietijzeren kanonskogels. Later zal blijken dat er nooit met ijzeren kogels geschoten is met dit kanon, maar uitsluitend met stenen kogels.
[Bron: Erik Mentink en Joep van der Pluijm, De Grolse kanonnen door de jaren heen, Grols Verleden, jrg. 5 - nummer 8, april 2006]

Welp Jan ter Reegen vroeg de prins om een handtekening voor in het logboek van Jan Wijgerinck.

Een eigen terrein
Na de oorlog werd snel gesproken over een eigen gebouw:

Het parochiehuis was te klein, er was te weinig speelruimte. Het bestuur keek rond naar een geschikt terrein. Eerst werd gekeken bij de Woerdseweg, later de Marhulzenweg. De Halve Maan werd ook bekeken. Maar geen van de plannen werd waarheid.
[2009, Gerrit Arink]

Uit het logboek van Jan Wijgerinck blijkt dat er meer dan zeven plannen gemaakt werden, maar dat niets leek te lukken. Dan is er ineens toch een prachtig terrein:

Op 16 november 1948 werd de helft van de "Zusters Pol", eigendom van de zusters van Roosendaal gekocht voor een goedkoop prijsje. Hoeveel weet ik niet, maar het was een belachelijk lage prijs.
[2009, Gerrit Arink]

Het terrein om "De Pol" heen was nog nauwelijks bebouwd. Het gedeelte direct naast de huidige basisschool werd gepacht van de zusters door boer Porskamp. Hij had er vee lopen.

Vanaf de Jamborette kregen we ook dit terrein in eigendom (net ervoor eigenlijk, in 1951). Toen we er kwamen, 1948, moesten we knollen trekken, die stonden op dat land. Het was hartstikke koud in de winterdag! Er werden meteen plannen gemaakt voor de bouw van een gebouw. Architect Wiegerinck maakte de tekening. In die tijd hadden we donateurs waarbij we langs de deur gingen om geld op te halen. (Ik ben blij dat dat afgeschaft is. Bij Scouting is het lastig om uitvoeringen te houden, anders dan bij bijvoorbeeld een harmonie.) En van het kerkbestuur kwam ook geld. De tekening van het te bouwen gebouw werd verkocht om geld te verwerven.
[2009, Gerrit Arink]

JAN WIENTJES EN CHRIS TUBBING, 1948

OPENING JONGENSSTAD 1949, FRANS KIENS MET DE SLEUTEL VAN DE POL

GROENLO.

JONGENSSTAD

Zaterdagmiddag had een plechtigheid plaats die voor de Groese van bijzondere betekenis is. De jeugd van bijzondere betekenis is. De eerste spade is nm. in de grond van de te bouwen Jongensstad gestoken.

Op het prachtige terrein de z.g. Zusters-Pol, dat door de Stichting St. Ludgergroep is aangekocht, waren o.m. aanwezig burg. H. Schoemaker en mevrouw, aalmoezenier kapl. Wagemans, weth. Th. Groot Kormelink, de leden van het stichtingscomité de heren Jac. de Groen, A. Kaak, H. Overkamp, F. Rave en architect A. Wiegerinck.

Nadat Verkenners en Welpen een carré gevormd hadden, opende oubaas J. Wijgerink met gebed en een korte toespraak. Hij wees op de belangrijkheid van deze dag voor de groep. De jongens zullen het grondwerk verrichten en doelend op het „schansen" in Zevenaar, zei hij, dat ze Zevenaar zullen gaan spelen. De vaders deden het met verdriet, de jongens zullen het met plezier doen". Dat wij hier staan, danken wij aan veel mensen en..... aan de velen, die nog zullen volgen.

Burgemeester Schoemaker zeide met vreugde en trots aanwezig te zijn, hij wees op de goede geest van samenwerking en doorzettingsvermogen in de gemeente, zoals hier gedemonstreerd wordt en die vooral is te danken aan oubaas Wijgerink. Het gemeentebestuur heeft gaarne alle medewerking willen verlenen en hij hoopte, dat de Verkenners zullen volhouden. Door het stichten van deze Jongensstad wordt iets goeds gebouden, waarop steeds met trots kan worden teruggezien.

De eerste spade werd door de burgemeester in de grond gestoken, mevrouw Schoemaker en de andere aanwezigen volgden. Hierna werd een rondgang over het uitgestrekte terrein gemaakt en de Verkenners begonnen vol enthousiasme „Zevenaar te spelen".

Oubaas Wijgerink liet ons de plannen zien voor bebouwing en aanplanting van het acht hectare grote terrein. Er zullen een welpenveld, een Verkennersveld, een Voortrekkersveld en een bos met kampvuurcirkel komen. Midden op het terrein is een Mariakapel gedacht. Het hoofdkwartier wordt 11 bij 10 m.

KRANTENARTIKEL BOUW HOOFDWARTIER, EERSTE SCHOP DE GROND IN

DE GROLSE TOTEMPAAL VAN DE WELPEN BIJ DE OPENING VAN JONGENSSTAD IN 1949

WELPENHORDE, AUGUSTUS 1948

Iedereen hielp mee met het gereed maken van het terrein. De Spechten zorgden voor het grondwerk van de Mariakapel, Troep I hield zich bezig met puin slaan en de Stam bracht vele uren spittend door.

Het gebouw werd gebouwd door aannemer Hilbers. Burgemeester Schoemaker zette op 27 november 1948 de eerste spade in de grond. Het grondwerk werd door de Verkenners gedaan in de winter van ’48 (november-december). Jan Wijgerinck gaf aanwijzingen. Met een half jaar was het gebouw klaar. De keuken en het toilet zaten er meteen al in.

Vanaf toen waren de opkomsten op de Pol. De Voortrekkers hadden gewoon een patrouillehoek op vrijdagavond.

DE OUBAAS JAN WIJGERINCK IN 1950

THEO VAN DRUTEN SCHRIJFT OVER DE OPENING VAN JONGENSSTAD

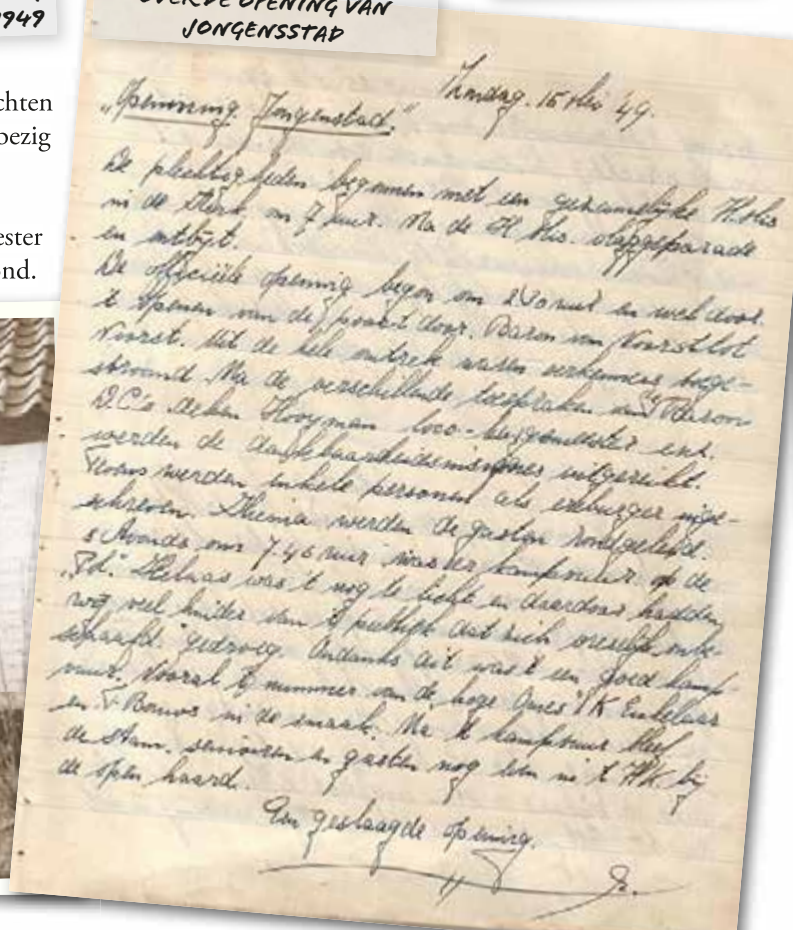

Vaak verlieten jongens in die tijd Groenlo, omdat ze in militaire dienst gingen:

Ik ben in 1949 in militaire dienst gegaan. Ik was 19 jaar. Ik had vervroegd aangevraagd. Ik was naar de Jamboree geweest en had wat meer van de wereld gezien en wilde Grolle uit. Dienst was een manier om uit Grolle weg te komen. Als ik de weekenden thuis was ging ik naar de Voortrekkers.
Ik was dan in militair uniform.
[2010, Jan Wientjes]

Binnen een jaar nadat het Hoofdkwartier in gebruik genomen was, kwam er een tweede gebouw dat bestemd was voor de Welpen en de Voortrekkers [nu RSA-keuken-Pivo-PCS]. Architect Wiegerinck stond voor het ontwerp in 1949 en aannemer Besselaar bouwde het gebouw in 1950. Op 26 maart 1950 werd dat gebouw geopend. Het geld werd onder andere bij elkaar gebracht door een fancy fair op 7 en 8 januari 1950 in Hotel De Pelikaan waarbij allerlei goederen verkocht werden die door "Fabrikanten en Middenstanders van Groenlo" werden aangeleverd:

Wij [de fabrikanten en middenstanders van Groenlo] *zullen zelf meewerken, maar wij zijn ook zo vrij om de medewerking te vragen van onze leveranciers. Temeer durven wij dit te doen waar het belang van deze Jongensstad VER uitgaat boven het particuliere belang van Groenlo zelf, waar toch deze poging dienende is voor geheel Nederland. "Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst", is een vrij vervelend gezegde, en toch…. Laten wij de jeugd alle kansen geven, om zelf deze toekomst in vaste hand te nemen.*
[1949, Logboek I Jan Wijgerinck]

Sint Ludger Yell:

Wimpa wompa
Wimpa wompa,
Wimpa wompa, Ra!
St Ludger dat is onze man,Grolle monster Ja.
Poede naska nee. Pinda naska, St Ludgeres Rá
[2010, Jan Wientjes]

DE KLEPEL, JANUARI 1949. NIEUWJAARSTOESPRAAK VAN DE OUBAAS

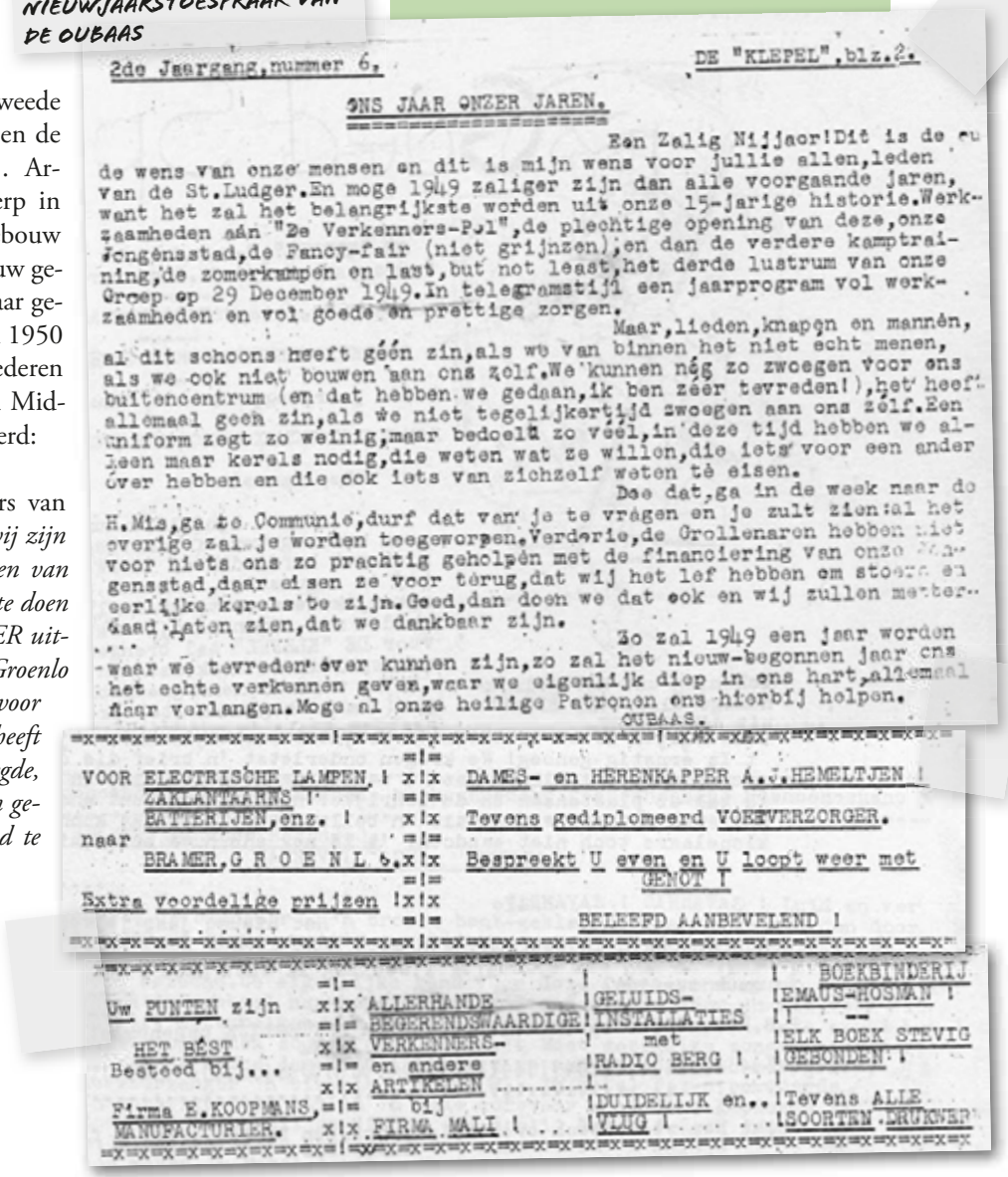

2de Jaargang,nummer 6. DE "KLEPEL",blz.2.

ONS JAAR ONZER JAREN.

Een Zalig Nijjaar!Dit is de wens van onze mensen en dit is mijn wens voor jullie allen,leden van de St.Ludger.En moge 1949 zaliger zijn dan alle voorgaande jaren, want het zal het belangrijkste worden uit onze 15-jarige historie.Werkzaamheden aán "De Verkenners-Pol",de plechtige opening van deze,onze Jongensstad,de Fancy-fair (niet grijnzen),en dan de verdere kamptraining,de zomerkampen en last,but not least,het derde lustrum van onze Groep op 29 December 1949.In telegramstijl een jaarprogram vol werkzaamheden en vol goede en prettige zorgen.

Maar,lieden,knapen en mannen, al dit schoons heeft géén zin,als we van binnen het niet echt menen, als we ook niet bouwen aan ons zelf.We kunnen nóg zo zwoegen voor ons buitencentrum (en dat hebben we gedaan,ik ben zéér tevreden!),het heeft allemaal geen zin,als we niet tegelijkertijd zwoegen aan ons zelf.Een uniform zegt zo weinig;maar bedoeld zo veel,in deze tijd hebben we alleen maar kerels nodig,die weten wat ze willen,die iets voor een ander óver hebben en die ook iets van zichzelf weten te eisen.

Doe dat,ga in de week naar de H.Mis,ga te Communie,durf dat van je te vragen en je zult zien:al het overige zal je worden toegeworpen.Verderie,de Grollenaren hebben niet voor niets ons zo prachtig geholpén met de financiering van onze Jongensstad,daar eisen ze voor terug,dat wij het lef hebben om stoere en eerlijke kerels te zijn.Goed,dan doen we dat ook en wij zullen medegaad laten zien,dat we dankbaar zijn.

Zo zal 1949 een jaar worden waar we tevreden over kunnen zijn,zo zal het nieuw-begonnen jaar ons het echte verkennén geven,waar we eigenlijk diep in ons hart,allemaal naar verlangen.Moge nl onze heilige Patronen ons hierbij helpen.

OUBAAS.

VOOR ELECTRISCHE LAMPEN, ZAKLANTAARNS, BATTERIJEN, enz. naar BRAMER, G R O E N L O. Extra voordelige prijzen
DAMES- en HEREN KAPPER A.J.HEMELTJEN
Tevens gediplomeerd VOETVERZORGER.
Bespreekt U even en U loopt weer met GENOT
BELEEFD AANBEVELEND
Uw PUNTEN zijn HET BEST Besteed bij... Firma E.KOOPMANS, MANUFACTURIER.
ALLERHANDE BEGEERENSWAARDIGE VERKENNERS- en andere ARTIKELEN bij FIRMA MALI
GELUIDS-INSTALLATIES met RADIO BERG DUIDELIJK en.. VLUG
BOEKBINDERIJ EMAUS-HOSMAN ELK BOEK STEVIG GEBONDEN
Tevens ALLE SOORTEN DRUKWER

De fancy fair had zelfs een koninklijk tintje, want Hare Majesteit de Koningin verleende gaarne haar toestemming enkele van de poppen uit haar bezit in bruikleen af te staan voor de te houden tentoonstelling op de fancy fair. Deze toestemming werd Jan Wijgerinck meegedeeld in een schrijven van de particulier secretaresse van H.M. de Koningin, mevrouw N. Smitt-Avis.

"Deze Koninklijke medewerking bewijst wel het grote belang van de Grolse Jongensstad. Moge geheel Groenlo en omstreken dit voorbeeld volgen, door deze fancy fair te doen slagen. De aanwezige prijzenvoorraad is inmiddels gestegen tot 3050!!!! Het kan niet anders, of nu reeds is het succes verzekerd."
[1949, Krantenartikel in het Logboek blz. 98]

IN DE STAMHUT, 1950.
B. WICHERINK, P. ZWEERS, J. GROOTHUIZEN, H. TEN BRUIN, TH. V. DRUTEN

BIJ HET TWEEDE GEBOUW OP JONGENSSTAD, 1950

Jan Wijgerinck tekende vervolgens op 10 januari 1950 in zijn logboek op dat *"De fancy fair* […] *netto opgebracht* [heeft] *± Fl. 3200,- en bruto Fl. 4700,-. Pracht resultaat. Maar…. de schuld op Jongensstad is nu ook erg groot n.l. Fl. 6400,- waarvan Fl. 4000,- hypotheek van de Heer Th. Groot Kormelink en Fl. 2400,- aandelen".*

FANCY FAIR, THEO KAAK

HET RAD VAN AVONTUUR

Bij deze bouw hadden de Verkenners ook een bijdrage:

Ergens onder de fundamenten [van het tweede gebouw] *ligt een kist of tasje. We moesten van de hopman iets schrijven over hoe we dachten dat de wereld er in 2000 uit zou zien. Dat is allemaal ingegraven. We dachten dat iedereen een helikopter zou hebben, een uitgebreidere gracht met bootjes.*
[2009, Piet Zweers]

De opbouw van Nederland na WO II was in volle gang en ook de Groenlose Verkennerij leverde hier zijn bijdrage aan. In augustus 1950 ging een aantal leden naar Elten:

We hebben bij de kapel geholpen met puinruimen na WO II.
[2008, Willy Groothus]

Begin jaren '50 werd een start gemaakt met de "vrije clubs", voor katholieke jongens die niet bij de Verkenners zaten. Deze clubs dienden ertoe om *"knapen van 12-20 jaar"* een nuttige vrijetijdsbesteding te geven *"in de vorm van positieve ontspanning"*. Zo was er een tafeltennisclub, een bibliotheek *"die al een aardige serie wetenschappelijke boeken heeft"*, een toneelclub en een radiotechniekclub. De leiders van de clubs werden uit de Verkennersgroep gerekruteerd (o.a. Henkie ten Bruin, Chris Tubbink, Chris Groot Kormelink, Gerry Lamers en Hans Gemmink. Gerrit Arink had de leiding over het geheel). [1951, Krantenartikel in het Logboek] Onder leiding van toenmalige burgemeester van Jongensstad, Willy Groothus, werd actie gevoerd om geld bij elkaar te krijgen voor deze vrije clubs. Dit gebeurde door oud papier op te halen.

In 1952 werden plannen gemaakt voor de bouw van de "hut", bedoeld voor deze vrije clubs.

Daarnaast werden plannen gemaakt om het tweede deel van de Pol [het terrein naast de Jozefschool] aan te kopen. Voor een deel zou dit terrein bestemd worden als sportveld, hockeyveld en kampeerterrein. Een ander deel zou verhuurd kunnen worden.

Op 7 en 8 februari 1953 gingen 25 deelnemers van Sint Ludger samen met meer dan 100 andere deelnemers van District Groenlo (waaronder o.a. Eibergen, Neede, Winterswijk en Ruurlo vielen) op Bedevaart naar Ramsdorf.

DE RADIOCLUB IN HET HOOFDKWARTIER, 1953

In mei 1953 kregen de ouders van de Welpen, Verkenners en Voortrekkers een brief van de staf in de bus: *Snoepen en ijsco's-eten is een gevaarlijke ziekte van deze tijd. Er komen te veel kromme ruggen van het alsmaar papiertjes oprapen op de Pol. Zuinigheid met vlijt geeft volledige uniformen, en geld voor de zomerkampen, en geld voor aanschaf van materialen. Leer Uw jongens zelf sparen voor hun zomerkamp, voor hun uniformen, voor het leesgeld van de boeken uit de bibliotheek.* […] *Jongensstad begint erg mooi te worden. De natuur groeit en bloeit. Het is er fijn om te wandelen. Mogen wij u daar ook eens zien? U bent allen van harte welkom.*

GROEPSFOTO MET O.A. OP DE BOVENSTE RIJ DE DIENSTPLICHTIGEN WILLY GROOTHUS, TONNY KRABBEN EN BENNY LAMERS (BIJ DE LUCHTMACHT HOEFDE MEN GEEN UNIFORM AAN MET VRIJ WEEKEND). AAN DE RECHTERZIJDE MET BRIL BURGEMEESTER SCHOEMAKER. IN HET MIDDEN DE KAPELAANS WAGEMANS EN BREUKING, 1953

Op 16 oktober 1953 begon Jan Wijgerinck met zijn tweede logboek. Hij somde nog even op hoe het er op dat moment "organisatorisch" uitzag:

…toen als vorstin regeerde hare majesteit Juliana van Oranje Nassau, toen Johannes Kardinaal De Jong zetelde op Willibrords stoel, toen Baron H.F.M. van Voorst tot Voorst was hoofdcommissaris, en A.J.L. Verhoeven hoofdaalmoezenier van de Kath. Verkenners, toen Deken van Dam pastoor was, toen J. Wijgerinck afdelingsleider was van de Kath. Jeugdbeweging Groenlo, toen de stad bestuurd werd door burgemeester H.J. Schoemaker, toen de staf van de groep als volgt was samengesteld: Voortrekkersleider: J.H.M. Wijgerinck, Verkennersleiders G. Arink en Cr. Tubbing, Welpenleidsters: J. v.d. Lans, A. Nijhoff, A. Willemsen en T. ter Reegen.
[Logboek deel II Jan Wijgerinck]

1953, GROEPSFOTO MET O.A.: HANS TOPS, PETER WICHERINK, NICO PIETERSEN, FREDDY V.D. MARKT, HANS POTHOF, JAN TER REGEN, GERRIT ARINK, CHRIS TUBBING, GERARD MENTINK, KEES EN JORIS. V.D. ZANT

Begin 1954 ging men wederom op bedevaart naar Ramsdorf. Deze keer lag er ijs op de slotgracht en werden er schaatswedstrijden gehouden, sommige Verkenners waren in korte broek!

RAMSDORF, SCHAATSEN IN KORTE BROEK

Op 21 april 1954 besloten de Oubaas Wijgerinck en de aalmoezenier tot de opheffing van de Sunte Mattenstam. In een brief schreef de Oubaas: *"Dit jaar heeft de Sunte Mattenstam het niet kunnen brengen tot een echt en verantwoord voortrekkersleven* […]

Men kwam tot de opheffing, omdat met uitzondering van één Voortrekker niemand gereageerd had op een oproep van de Oubaas om een positie als Voortrekker te overdenken:

Nu achteraf kom ik tot de conclusie, dat deze maatregel altijd zijn nut en zin heeft gehad, want: doet de stam niets, dan blijkt hieruit voldoende, dat het juist was om haar op te heffen, doet zij wel wat, dan blijkt hieruit, dat deze maatregel er eindelijk voor nodig is geweest om tot zelf activiteit te komen."
[1954, Logboek I Jan Wijgerinck]

Vanaf dat moment waren er dus geen Voortrekkers meer in Groenlo.

Op 23 mei 1954 werd de hut geopend door Peter Fornier; Aalmoezenier Effing zorgde voor de inwijding:

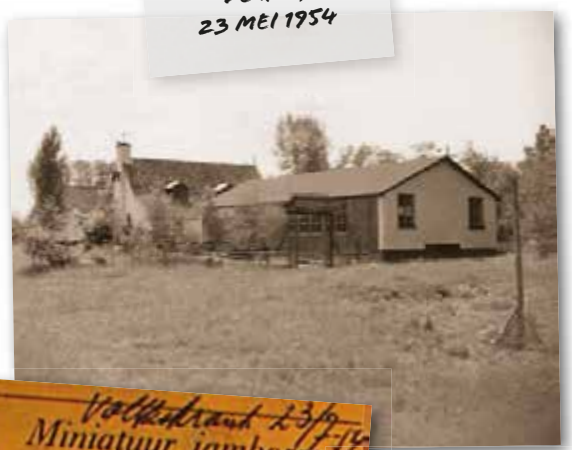
DE HUT,
23 MEI 1954

Ik was de jongste Welp en ik denk dat ik daarom de hut mocht openen.
[2010, Peter Fornier]

In de hut kwamen de vrije clubs nog verder tot bloei en werden er steeds meer clubs gevormd:

Ik heb nog een tijdje boksles gehad in de hut.
[2009, Frans Kiens]

In 1954 werd het 20-jarig bestaan gevierd en ter gelegenheid daarvan werd van 5 tot 14 augustus een internationale Jamborette gehouden op Jongensstad. Dit kamp stond in het teken van de "Europese Eenheid". Er waren groepen uit Luxemburg, Duitsland, België en een groep uit Den Haag.

Volkskrant 23/7/54

Miniatuur jamboree in Groenloo

(Van onze correspondent)

GROENLO, 22 Juli — De Sint Ludgerus-groep — ruim 60 katholieke Groenlose Verkenners — bestaat 20 jaar. Dit jubileum zal in het oude Grol gevierd worden met een miniatuur-jamboree. Tweehonderd verkenners uit vijf landen zullen tien dagen lang in Groenlo hun tenten op slaan. Rond 150 deelnemers zullen afkomstig zijn uit Duitsland, België, Luxemburg en Engeland. De anderen komen uit alle hoeken en kanten van Nederland. Hun kamp zal in het teken staan van de internationale verbroedering en georganiseerd worden onder de naam „Jambourette van de Europese Eenheid".

Twee dagen van opbouw gaan vooraf aan de officiële opening van het kamp op 7 Augustus, die verricht zal worden door de voorzitter van de Nederlandse Padvindersraad en hoofdcommissaris van de Katholieke Verkenners Fr. baron van Voorst tot Voorst. Het kampeerterrein is gevonden op de daarvoor ideale gronden van Groenlo's Jongensstad.

ARTIKEL VOLKSKRANT
1954 JAMBORETTE
GROENLO

Als voorbereiding haalden de Groenlose Verkenners een speciaal Insigne:

We moesten een zaterdag extra op de Mulo komen. We kregen les voor het extra insigne "I speak English, Ich spreche Deutsch enzovoorts… Leraren kwamen speciaal naar school om ons dat te leren.
[2010, Hans Pothof]

De Jamborette diende als voorbeeld:

Er werden Duitse jongens uitgenodigd en dat was best bijzonder vlak na de oorlog. Het was om te laten zien dat haat niet goed was.
[2009, lid Vossenpatrouille]

De Jamborette was een groots spektakel:
Deze Jamboree werd met groot vlagvertoon geopend door de hoofdcommissaris Baron van Voorst tot Voorst, die tevens van de gelegenheid gebruik maakte om Oubaas J. Wijgerinck de hoogste onderscheiding van de kath. Verkennersbeweging, n.l. de zilveren "Vlaamse Gaai" uit te reiken. Een onderscheiding die terecht verdiend was. De K.R.O.-radio o.l.v. Tom Bouws was gedurende de gehele Jamboree present op Jongensstad om opnames te maken. Ook de pers zowel regionaal als landelijk was vertegenwoordigd. Groenlo en met name de Verkennersgroep St. Ludger kwamen landelijk volop in de belangstelling.
[1985, Scouting Groenlo 50 jaar jong]

Groenlo in de ban van Jamborette van de Europese Eenheid

O. Gelderlander

Hoofdcommissaris tooide Oubaas Wijgerinck met de Vlaamse Gaai

GROENLO, 8 Augustus. Jongenstad bij kostelijk heidt van de Grolse Verkenerij en de Grolse mannelijke jeugd in het algemeen, heeft voor tien dagen een cosmopolitische tint gekregen. Een 500 Verkenners uit verschillende landen — het grootste contingent uit Duitsland — zijn er bijeen voor een kleine Jamboree, die de zeer actieve oubaas van de Groenlose St. Lodgergroep, J. Wijgerinck, en zijn staf organiseren ter gelegenheid van het vierde lustrum van de groep.

Zaterdagmiddag had de officiële opening plaats door de hoofdcommissaris van de Verkenners van de Katholieke Jeugd Bewegingen, en voorzitter van de Nederlandse Padvindersraad baron H. F. M. van Voorst tot Voorst. Onder de zeer talrijke aanwezigen werden opgemerkt hoofdaalmoezenier H. J. L. Verhoeven, de diocesaan zalmoezenier van het R. K. Manoeliis Jeugdwerk in het Aartsbisdom G. H. Jansen, zalmoezenier Kapelaan F. Elfing, verschillende hoofdkwartier-commissarissen, deken M. van Dam, burgemeester H. Schoemaker, de wethouders en verschillende raadsleden, besturen van R.K. Jeugdverenigingen en vele oud-Verkenners van de St. Lodgergroep.

Hoofdcommissaris Baron H. F. M. van Voorst tot Voorst inspecteert de troep op de Internationale Jamboree in Groenlo. Links Hoofdaalmoezenier Elfing en burgemeester Schoemaker

Oubaas J. Wijgerinck, omhangen met de „Vlaamse Gaai"

Jongenstad zelf verrijsde was en dal optimisme bleek juist want de stad beeft zich gewelddig uitgebreid. De jeugd van een jamboreetje wond bij goed zien deze te houden voor de Europese eenheid achter bij nodig want verkenners meesters, meewerken het geloof te verbreiden, deze jamborette is een grootse van het geloof. Hij vroeg de bescherming van de moeder der Verkenners, moeder Maria.

Aan oubaas Wijgerinck werd het hoogste onderscheidingsteken van de Verkenners, dat van de „Vlaamse Gaai" toegekend en met een korporaelschap wordt door de hoofdcommissaris omgehangen. Aan G. Arink, H. Tops en Chr. Tubbing werden de groen-gele koorden van de P. L. (Palenmeisje Leider) uitgereikt. Talhoenstas werd een vel op de oubaas en de P. L. uitgebracht.

ONTHULLING GEDENKSTEEN

Ter herinnering van het twintigjarig bestaan werd door de Verkenners een St. Jorismuur gebouwd, waarin een gedenksteentje werd gemetseld. De deelnemende patrouilles hadden ieder

H. MIS OP JONGENSSTAD

Zondagmorgen werd op Jongenstad, in een der gebouwen, De Hut, een hoogmis gevierd door deken M. van Dam. Het kerkkoor zong de wijsbende gezangen, de vaste gezangen werden door de Verkenners gezongen. Het was een indrukwekkende plechtigheid. 's Middags was er voor het publiek een internationaal kampioen en velen maakten hiervan gebruik.

Heden, Maandag, verkennen de patrouilles Groenlo en hiervan is een serie verslagen, die door de VVV „Gronelo's Boez" is beschikbaar gesteld, in Lievelde wordt een groot spel gespeeld en wordt er bij de burgerpatrouilles gegeten. Vanavond wordt op de Halve Maan kampvuur gehouden met gastvrouwen en gastheren en heeft de prijsuitreiking plaats.

'GROENLO IN DE BAN VAN DE JAMBORETTE', ARTIKEL UIT DE GELDERLANDER

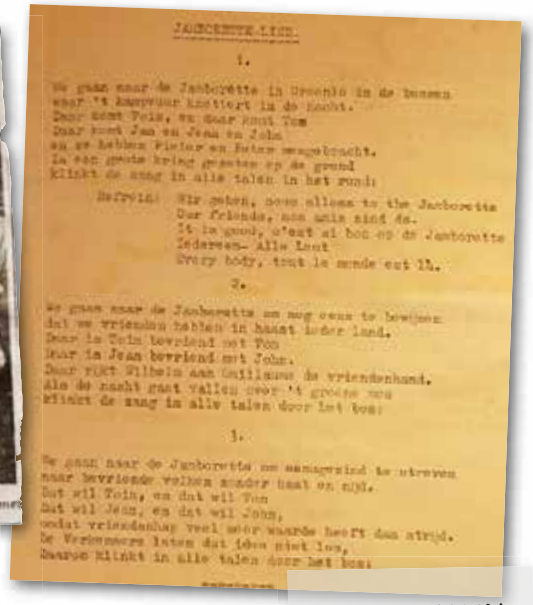

JAMBORETTE-LIED.

1.

We gaan naar de Jamborette in Groenlo in de bossen
waar 't kampvuur knettert in de nacht.
Daar komt Toin, en daar komt Tom
Daar komt Jan en Jean en John
en ze hebben Pieter en Peter meegebracht.
In een groote kring gezeten op de grond
klinkt de zang in alle talen in het rond:

Refrein: Wir gehen, nous allons to the Jamborette
Our friends, nos amis sont là.
It is good, c'est si bon op de Jamborette
Jedereen- Alle Leut
Every body, tout le monde est là.

2.

We gaan naar de Jamborette om nog eens te bewijzen
dat we vrienden zijn in heinat ieder land.
Daar is Toin bevriend met Tom
Daar is Jean bevriend met John.
Daar rust Wilhelm aan Guillaume de vriendenhand.
Als de nacht gaat vallen over 't groene woud
klinkt de zang in alle talen door het bos:

3.

We gaan naar de Jamborette om samenwerking te streven
naar bevriende volken zonder haat en nijd.
Dat wil Toin, en dat wil Tom
Dat wil Jean, en dat wil John,
want vriendschap veel meer waarde heeft dan strijd.
De Verkenners laten dat idee niet los,
Daarom klinkt in alle talen door het bos:

JAMBORETTELIED 1954

Het programma bestond bijvoorbeeld uit uitstapjes naar het openluchtmuseum in Arnhem, vliegveld Deelen, een internationale Verkennersshow en natuurlijk een groots kampvuur. Op een avond gingen alle buitenlandse Verkenners bij diverse Groenlose gezinnen pannenkoeken met spek eten. Op de laatste dag werd een gedenksteen onthuld in de Sint Jorismuur.

Jan Wijgerinck zorgde ervoor dat er telegrammen naar de paus, naar bisschop Alferink en naar de Koningin werden verzonden. De tekst van het telegram aan de koningin luidde als volgt:

Staf en Verkenners uit verschillende Europese landen bijeen op Jamborette van de Europese Eenheid Jongensstad Groenlo willen uitdrukking geven van eerbiedige gevoelens van trouw aan Landsvrouwe van Nederland.

De Groenlose Verkenners ontvingen een telegram namens de koningin met de volgende inhoud retour:

De Koningin draagt mij op Haar vriendelijke dank over te brengen voor de gevoelens van trouw geuit in uw telegram. Heeckeren, particulier secretaris.

[Logboek deel II Jan Wijgerinck]

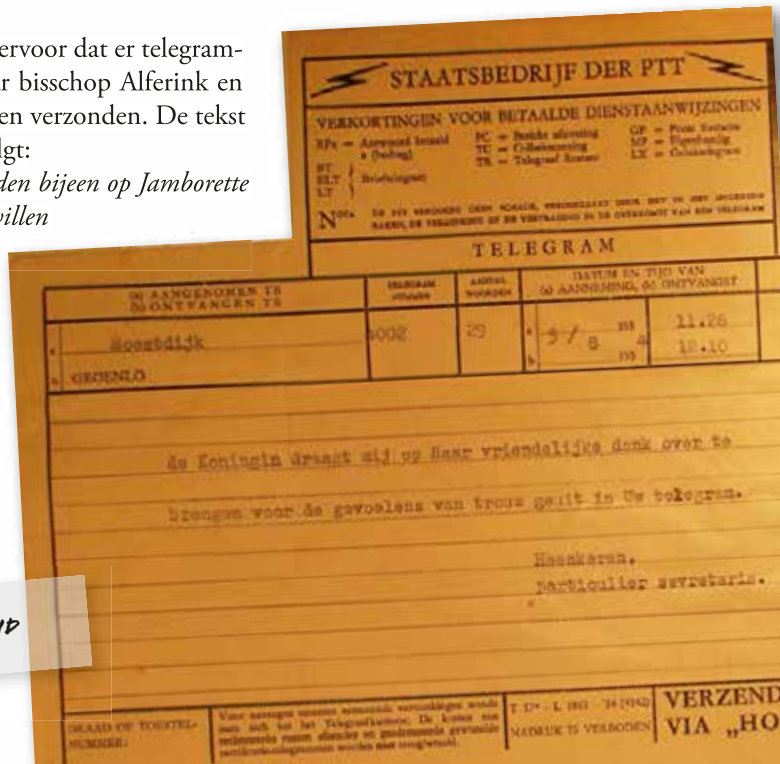

STAATSBEDRIJF DER PTT

VERKORTINGEN VOOR BETAALDE DIENSTAANWIJZINGEN

TELEGRAM

Hoenbdijk

GROENLO

de Koningin draagt mij op Haar vriendelijke dank over te

brengen voor de gevoelens van trouw geuit in Uw telegram.

Heeckeren.
particulier secretaris.

HET TELEGRAM VAN DE KONINGIN TER GELEGENHEID VAN JAMBORETTE 1954

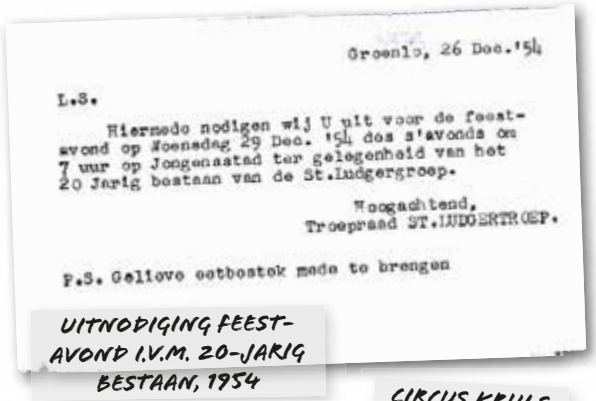

Groenlo, 26 Dec.'54

L.S.

Hiermede nodigen wij U uit voor de feestavond op Woensdag 29 Dec. '54 des s'avonds om 7 uur op Jongensstad ter gelegenheid van het 20 Jarig bestaan van de St.Ludgergroep.

Hoogachtend,
Troepraad ST.LUDGERTROEP.

P.S. Gelieve ostbostok mede te brengen

UITNODIGING FEEST-AVOND I.V.M. 20-JARIG BESTAAN, 1954

Ook van het Vaticaan en Mgr. Alferink werden telegrammen in ontvangst genomen.

In december van dat jaar werd het officiële 20-jarig jubileum gevierd. Ter gelegenheid hiervan werd Hopman Gerrit Arink opgenomen in de Huisorde van de Pol in Goud als dank voor 20 jaar trouwe dienst.

Direct na afloop ging men al kijken naar het volgende evenement, het 25-jarig bestaan. Op 14 november 1954 werd besloten om met dat jubileum (in 1959) een bedevaartreis naar Rome en Assisi te maken. Het geld dat hiervoor nodig was zou zelf bij elkaar verdiend worden met o.a. het ophalen van oud papier, Sinterklaasactiviteiten en kerstversieringen maken. Ook een optreden van Circus Kruls zorgde voor financiële middelen.

CIRCUS KRULS

Voor het kamp in Rome moest flink gewerkt worden om geld in te zamelen om de financiering rond te krijgen. De Verkenners moesten kilo's oud papier inzamelen, om de reis te kunnen bekostigen. Dit ging soms zelfs zo fanatiek, dat diegene die niet aan de nodige kilo's kwam, dreigde uitgesloten te worden van deelname. Ik vond echter dat dit niet helemaal fair was en pleitte voor het aanpakken van de patrouille, indien er te weinig binnen kwam.
[2008, Harry Bolwerk]

De Romereis was voor het 25-jarig bestaan. Dat was in 59, maar het geld was in '57 al bij elkaar, dus we zijn eerder gegaan. Geld ophalen met oud papier verzamelen, minstens 10 kilo per week per persoon. Ik woog netjes af wat iedereen aan papier meenam. Het papier werd opgeslagen bij de bakker die toen nog op het Europaplein zat.
[2009, Gerrit Arink]

We hadden vaste adressen waar we wekelijks langs gingen om papier op te halen. Scholen deden dat toen nog niet. Het oud papier werd verkocht aan Fiering op de Papendijk.
[2009, lid Vossenpatrouille]

Tussenstanden Rome-kas:

23-01-1955: F. 309,70	10-10-1955: F. 942,74	12-12-1955: F. 1418,97
08-03-1955: F. 442,63	31-10-1955: F. 1039,75	01-01-1956: F. 2006,83
29-03-1955: F. 529,35	07-11-1955: F. 1131,17	09-02-1956: F. 2226,17
28-09-1955: F. 821,63	05-12-1955: F. 1291,23	06-04-1956: F. 2392,32

Ondertussen…
Werd Hans Tops de eerste Kroonverkenner van de Sint Ludger op 19 maart 1955.
Behaalde Gerit Arink zijn Wood Badge certificaat op 15 mei 1955.
Werden Vincent Wicherink en Gerard Mentink Kroonverkenner op 12 juni 1955.
Won de Vossenpatrouille de districts-patrouillewedstrijden op 19 juni 1955.
Kreeg de Vossenpatrouille als enige van het district een certificaat wegens het voldoen aan de trainingsstandaard van Hoofdcommissaris Baron van Voorst tot Voorst.
Verliet Oubaas Jan Wijgerinck in mei 1956 de Groenlose Verkennerij om als beheerder van het Verkennersbuitencentrum Sint Walrick te Overasselt te gaan werken.

VERKENNERS NIEUWS: EERSTE KROONVERKENNER HANS TOPS

VERKENNERS-NIEUWS

De leidsters en leiders van de Verkenners, district Groenlo maakten onder leiding van de provinciaal der paters Maristen, dr. Pisters, in de bossen van Lievelde een kruiswegtocht. Iedere groep had een meditatie verzorgd voor een statie, dr. Pisters mediteerde bij enkele staties. Vooraf werd in de kapel van het scholasticaat Loreto de H. Mis bijgewoond.

De St. Ludger-groep van de Verkenners vierden Zaterdag het patroonsfeest. 's Morgens werd in de parochiekerk de H. Mis bijgewoond en 's avonds was er kampvuur op De Pol waarbij aan Hans Tops door groepsleider J. Wijgerinck het kroon-verkenners-insigne werd uitgereikt. Hans Tops is de eerste kroon-verkenner van het district Groenlo.

In totaal werd tussen november 1954 en augustus 1957 Fl. 7100,- opgehaald. Dit was een enorm bedrag in die tijd. En zo kon de reis dus al eerder beginnen dan verwacht: Op 22 augustus 1957 kon het grote avontuur aanvangen. *Zie hoofdstuk 5 voor meer over dit kamp.*

Na de Romereis waren veel Verkenners gestopt (waarschijnlijk vanwege hun dienstplicht en hun leeftijd):

> *Daarom werden nieuwe leden gezocht. Op school kwam iemand langs die vroeg of er belangstelling was voor de Verkenners. Dat was in 1958.*
> [2009, Frans Koenderinck]

VERKENNERS, JAREN 50

Harry Bolwerk was in die tijd leider bij de Verkenners:

> *Avondspelen van Bolwerk waren legendarisch. Er stond bijvoorbeeld in de krant dat er ergens was ingebroken. Bolwerk zorgde dan dat er een politieagent langskwam die een heel serieus verhaal hield met de mededeling dat ze het niet op konden lossen en dat de Verkenners moesten helpen. Sommigen deden het bijna in hun broek van spanning.*
> [2009, Frans Koenderinck]

KAMP HEETEN, HARRY BOLWERK, 1960

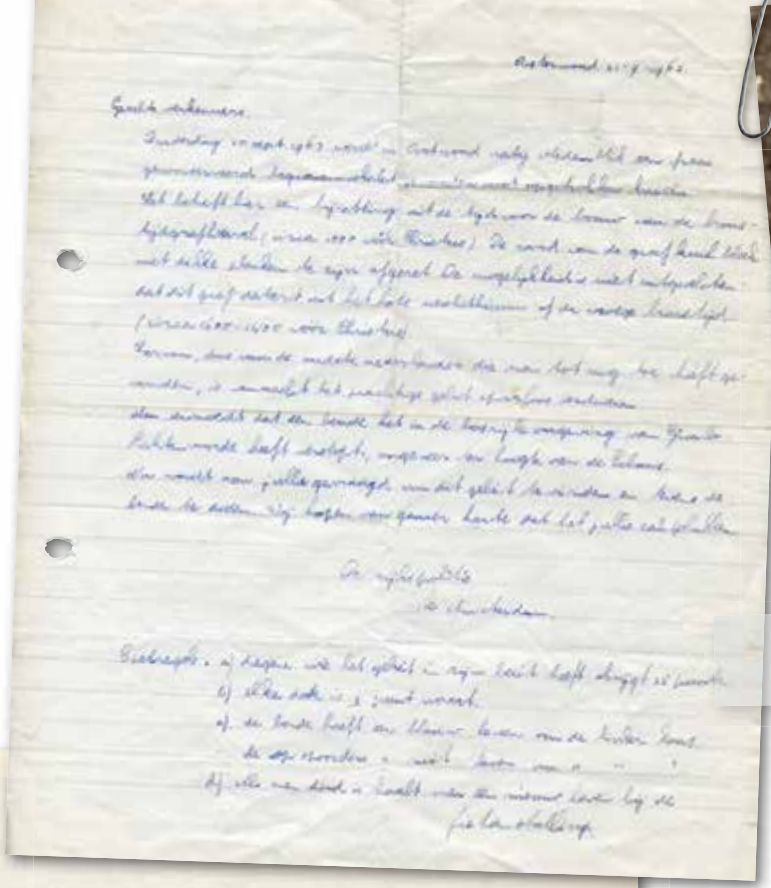

VERKENNERS AVONDSPEL 1963

Begin 1960 werd het 25-jarig jubileum echt gevierd met een reünie, een mis en een ontbijt in hotel De Moriaan.

Namens de "oud-Ludgerianen" [zo werden de oud-leden genoemd] onder andere Bernard Pothof werd een nieuwe patrouilletent aangeboden.
[2009, Frans Koenderinck]

Gidsen

Inmiddels was in 1955, op 3 september om precies te zijn, een Gidsengroep opgericht in Groenlo. Deze stond geheel los van de Sint Ludgergroep. De groep werd Jeanne d'Arcgroep genoemd en het initiatief kwam van kapelaan Morren.

Deken Van Dam vertelde dat in een andere parochie allemaal meisjes met blauwe jurkjes waren en dat vond hij zo leuk. Hij wilde ook zo'n groep in Groenlo. Kapelaan Morren kreeg de opdracht om begeleiding te zoeken. Ze kwamen bij Mimi en Marietje.
[2009, Gidsengroep 1956]

Mimi Lankveld en Marietje Gelinck werden dus de eerste leidsters. Kapelaan Morren ging vervolgens naar de Rooms Katholieke meisjesschool en vroeg om namen door te geven van geschikte meisjes die lid zouden kunnen worden van de Gidsengroep. Al snel kwam Annie Hemeltjen het leidingteam versterken.

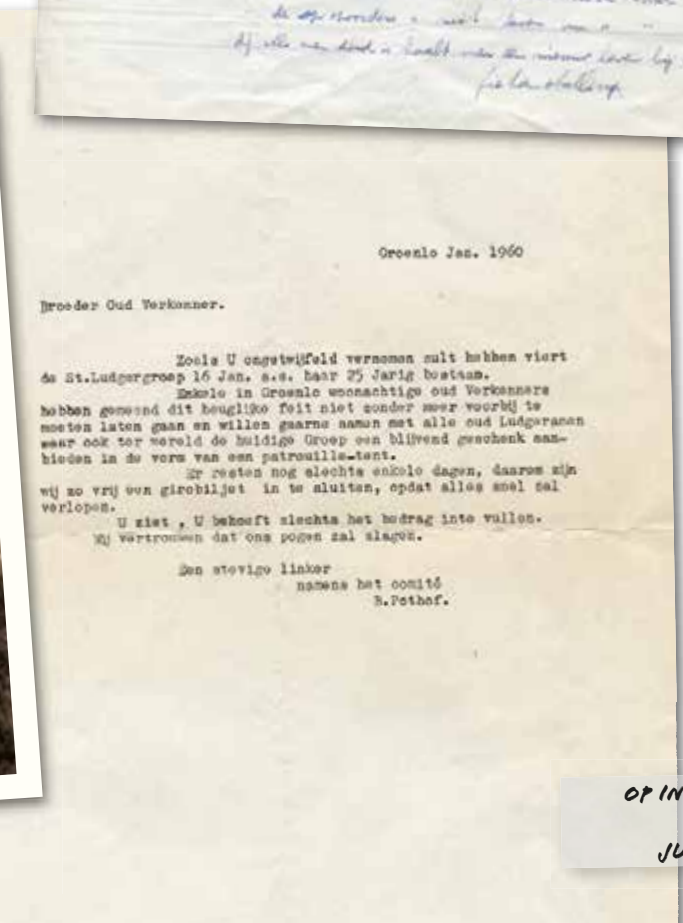

Groenlo Jan. 1960

Broeder Oud Verkenner.

Zoals U ongetwijfeld vernomen zult hebben viert de St.Ludgergroep 16 Jan. e.k. haar 25 Jarig bestaan.
Enkele in Groenlo woonachtige oud Verkenners hebben gemeend dit heuglijke feit niet zonder meer voorbij te moeten laten gaan en willen gaarne samen met alle oud Ludgeranen waar ook ter wereld de huidige Groep een blijvend geschenk aanbieden in de vorm van een patrouille-tent.
Er resten nog slechts enkele dagen, daarom zijn wij zo vrij ons girobiljet in te sluiten, opdat alles snel zal verlopen.
U ziet, U behoeft slechts het bedrag inte vullen.
Wij vertrouwen dat ons pogen zal slagen.

Een stevige linker
namens het comité
B.Pothof.

OP INITIATIEF VAN B. POTHOF WORDT EEN TENT AANGEBODEN AAN DE JUBILERENDE SINT LUDGERGROEP

GIDSEN IN DE BINNENSTAD, JAREN 50

INSTALLATIE GIDSEN MET ONDER ANDERE AALMOEZENIER MORREN EN FRANCIS POTHOF

Mimi was al op inleidingscursus geweest voor de start. Annie werd door collega Mimi gevraagd om programma's te tekenen voor een of andere dag van de Gidsen. Annie deed dat zo goed dat ze gevraagd werd als leiding.
[2009, Gidsengroep 1956]

Bij de start begon de groep in de kelder van het parochiehuis:

Koster Schovers moest de kachel opstoken voor de bijeenkomsten van de Gidsen. We zijn bijna een keer vergast door die enorme kachel, ze pakten hem zo vol en ze hadden hem dichtgedaan. De een werd misselijk, de ander had hoofdpijn. Marietje had meteen die middag al bezorgde ouders aan de telefoon. Maar we hadden er ook pret mee: we hebben zelfs een keer oliebollen gebakken op die kachel.
[2009, Gidsengroep 1956]

De jaren daarna stonden in het teken van "verhuizen":

We zijn nog naar Oubaas Wijgerinck geweest toen we in het parochiehuis zaten om te kijken of er iets van ondersteuning mogelijk was. We waren nieuw en wisten niet precies hoe het allemaal moest. Zijn vrouw zei: "Jullie mogen wel komen, maar Jan is allergisch voor meiden als het om Scouting gaat". We gingen er naar toe, en Jan vertelde dat hij het allemaal nepperij vond, meisjes bij Scouting, die liepen ook maar met een stok…
[2009, Gidsengroep 1956]

In 1955 werden de eerste leidsters geïnstalleerd en in 1956 volgde de installatie van 12 Gidsen.

En verdomd, met de installatie, kwam hij [Jan Wijgerinck] *ongevraagd in vol ornaat naar beneden. We konden wel door de grond zakken, we hadden bibberende knieën. Hij heeft ons daarna netjes gefeliciteerd, maar hij wilde geen kopje koffie drinken.*

In 1956 organiseerden we een bijeenkomst met grabbeltonnen. De opbrengst was voor een eigen gebouw. Dat is er in 1956 niet gekomen, het lukte financieel niet.

GRABBELTON GIDSEN, 1956

Na de kelder van het parochiehuis, zijn we in een boerderijtje aan Den Dael (oude burgermeesterwoning) terecht gekomen. De familie Tank woonde daar. Het was gewoon een woonhuis, met allemaal kleine hokjes. We mochten in de kelder.

We zaten dus dicht bij de jongens… Maar het hek kon niet hoog genoeg zijn. De jongens hadden een prachtig terrein, en wij zaten in de kelder! Het was toen niet aan de orde dat jongens en meisjes bij elkaar zaten. Wij konden enkel jaloers naar hun terrein kijken.

Vanuit het boerderijtje Den Dael kwamen we in de schoenmakerij aan de Houtwal. We zaten daar in een oude werkplaats achter de winkel. Schoenmaker Van Geemen woonde daar (de winkel heette schoenwinkel Jansen).
[2009, Gidsengroep 1956]

We maakten altijd een programma bij Wissink en aan het eind aten we een slaatje. We zaten er iedere week en altijd aan hetzelfde tafeltje. We zaten daar altijd, omdat het zo koud was in de kelder. En je wilde niet altijd bij je ouders zitten.
[2009, Joke Ernst, Gidsengroep 1956]

In 1956 werd het eerste kamp van de Gidsen gehouden in Vragender. Daar overnachten was echter uit den boze:

We mochten daar niet slapen, want we hadden nog geen kampbrevet!
[2009, Gidsengroep 1956]

Leidster worden vroeg wel wat van je:

Als leidster moest je op een inleidingscursus. Dit waren drie lange weekenden. Praatgroepen, creativiteit, dat soort zaken kwamen aan bod. Het werd georganiseerd door de Nederlandse Gidsenbeweging (NGB). Je werd echt opgeleid als leidster. Je kreeg vooral ook morele ondersteuning.
Marietje is een jaar later naar een bivaktraining in Oosterbeek (Trappershorst) geweest. Daar leerde je veel meer praktische zaken. Als je op kamp ging moest je een kampbrevet halen. Als je 5 kampen had geleid (met goed gevolg) kreeg je een diploma.
[2009, Gidsengroep 1956]

Tijdens het kamp in Rietmolen mochten de Gidsen wel blijven overnachten.

We kwamen daar totaal verregend aan. We hadden alle schoenen en kleiding aan touwtjes opgehangen. Mevrouw Grunniger pakte alle kledingstukken en droogde ze bij haar fornuis.
[2009, Gidsengroep 1956]

GIDSEN OP KAMP, SLAPEN IN BOERENSCHUUR

Er was veel lol bij de Gidsen:

Op kamp in Brummen ontstond bij de meiden de Knetterclub (om beurten winden laten). Wij gingen er om de beurt naar toe om de meiden te waarschuwen.

De leidsters zongen voordat iedereen naar bed ging. We zongen het Taptoelied als iedereen op de strozak lag.

Marietje was met dat kamp in Brummen het wijwater en het palmtakje vergeten (dat had de kapelaan nodig om het kampterrein in te wijden!). Hoe dit vervolgens opgelost werd, is niet geheel duidelijk.
[2009, Gidsengroep 1956]

De Gidsen hielden zich net als de Verkenners bezig met het behalen van insignes:

In het begin van de middag was er per ronde [een ronde is hetzelfde als een patrouille bij de Verkenners] kans om af te tekenen voor een insigne. Er was een insigne dat "handig meisje" heette: fietsband plakken, stekker aan een snoer maken, ringetjes van de kraan verwisselen, lampen verwisselen etc. We weten nu nog precies hoe dat allemaal moet.
[2009, Gidsengroep 1956]

INSIGNE GIDSEN

Als ik terugdenk aan mijn Gidsenperiode: Kerk en God, lachen en vriendelijkheid, opgewekt zijn, dienstbaarheid. Daar was het overal van doorspekt. We waren enorm veelzijdig, ik had mouwen vol met insignes (ik was ook Kroongids). Ik ging naar het ziekenhuis om te leren, naar de kleuterschool om een boek voor te lezen. Naar asociale gezinnen om in de huishouding te verzorgen.
Op kamp gingen we elke dag naar de kerk. Daarna gingen we naar de bakker.
[2009, Joke Ernst, Gidsengroep 1956]

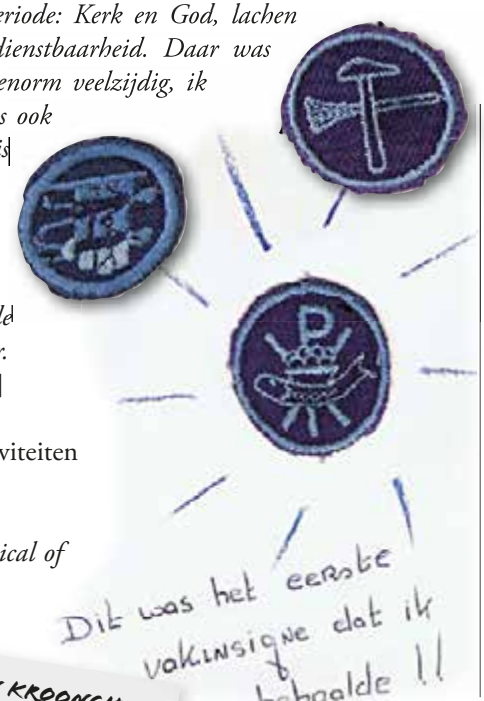

INSIGNES VAN KROONGIDS JOKE ERNST

Ook de ouders van de Gidsen werden betrokken bij de activiteiten van hun dochters:

Ieder jaar hielden we een ouderavond om de binding te houden. We deden dan een musical of een toneelstuk.
[2009, Gidsengroep 1956]

UITNODIGING
30-JARIG JUBILEUM

ROND 1963, V.L.N.R.: JOS PORSKAMP, JAN HARTMAN, FRANS KOENDERINCK, GERARD TER BOGT EN FRIED TE BRAKE

KAMP LEMBECK (D) ZITTEND: HANS MEIJER, TED NALES, HARRIE WIJGERINK, WILLEM TE MOLDER, ARIE KLEIN GUNNEWIEK EN CLEMENS NIJLAND. STAAND: HERMAN V.D. HEIJDEN, GERARD TER BOGT, MARTIN WIJGERINK, PETER POTHOF, FRITS VAN VLIET, CORRIE TE MOLDER EN THEO NIJLAND

Voor de Verkenners stonden de jaren '60 vooral in het teken van een aantal kampen (Bentelo in 1961, Ramsdorf in 1962, Legden in 1963, Limburg in 1964).

In 1965 werd ter gelegenheid van het 30-jarig jubileum deelgenomen aan een internationaal kamp in Steinfeld samen met Duitse Verkenners uit Gladbeck-Zweckel en Franse Verkenners uit Montdidier. De Welpen vierden het jubileum op kamp in Hengelo bij de Waarbeek.

Niet voor iedereen was het lidmaatschap van de Verkennerij financieel mogelijk:

Na de Welpen ben ik er af gegaan. Mijn moeder was weduwe en het werd te duur. Mijn Welpenuniform was gedeeltelijk betaald door de Vincentiusvereniging. Bij de Verkenners was dat niet meer zo en er was geen geld voor het nieuwe uniform.
[2010, Bennie Klein Zeggelink]

Opvallend is dat er weinig informatie is over de jaren ’60. Gerrit Arink verklaart hierover het volgende:

In de jaren ’60 was het erg rustig. We zaten niet meer verlegen om de ruimte van de hut. Al eind jaren ‘50 begon het ledenaantal te dalen. Dit lag niet aan de hoogte van de contributie, die was laag. Er kwamen steeds meer activiteiten en verenigingen voor kinderen en daarom daalde het ledenaantal.
[2009, Gerrit Arink]

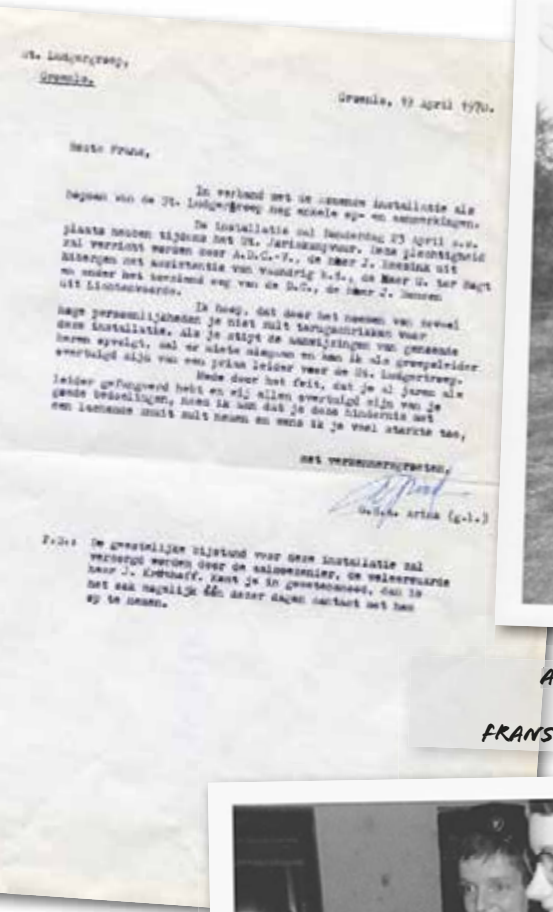

AANWIJZINGEN BIJ DE INSTALLATIE VAN FRANS KOENDERINCK, 1970

KAMP VASSE. V.L.N.R. VOOR.: TED NALES EN WILLEM TE MOLDER. MIDDEN: CLEMENS NIJLAND, ARIE KLEIN GUNNEWIEK, HARRIE WIJGERINK, HANS MEIJER, ACHTER.: HERMAN VAN DER HEIJDEN, GERRIT ARINK, CORRIE TE MOLDER, APPIE LAKERINK, BEN BOMERS, FRITS VAN VLIET, MARTIN WIJGERINK, THEO NIJLAND, PETER POTHOF, HARRY BOLWERK, 1965

WILLEM TE MOLDER EN PIET LOBART IN DE KORTE BROEK VAN GERRIT ARINK, LINKS WIL ROOTINCK, WIL ROUMAAT EN HANS BONGERS

INSTALLATIE VAN MARIA OVERKAMP EN LUCY RIBBERS ALS WELPENLEIDSTERS, LINKS PETER GUNNEWIJK, BEGIN JAREN 70

In 1970 ontstonden de eerste contacten tussen de Groenlose Gidsengroep en de Verkenners. Er werd samengewerkt bij de bouw van de eerste corsowagen.

In 1971 werd een Rowanafdeling (RA-afdeling) opgericht. De Rowans zijn jongens tussen de 14 en 17 jaar:

Gerard te Bogt deed dat alleen. Ik was ondersteunend, er was eigenlijk wel een tekort aan leiding, maar we hielpen elkaar met alles.
[2010, Martin Wijgerink]

VERKENNERS. V.L.N.R.: ARIE KLEIN GUNNEWIEK, GERARD OOSTERHOLT, BEN BOMERS, THEO NIJLAND, HANS BONGERS, BEN REIJERINK, BEGIN JAREN '70

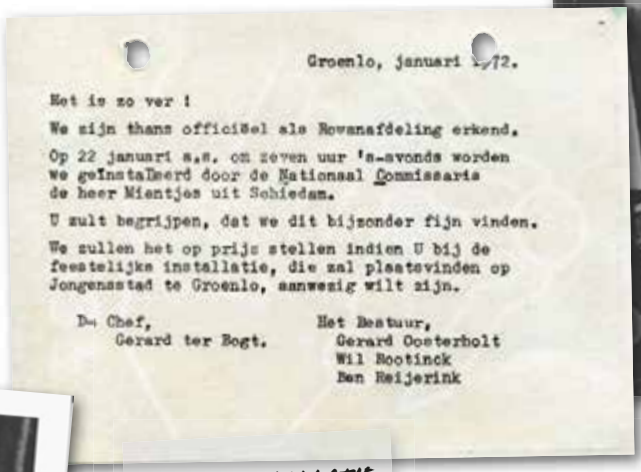

Groenlo, januari 1972.

Het is zo ver !

We zijn thans officiëel als Rovanafdeling erkend.

Op 22 januari a.s. om zeven uur 's-avonds worden we geïnstalleerd door de Nationaal Commissaris de heer Mientjes uit Schiedam.

U zult begrijpen, dat we dit bijzonder fijn vinden.

We zullen het op prijs stellen indien U bij de feestelijke installatie, die zal plaatsvinden op Jongensstad te Groenlo, aanwezig wilt zijn.

De Chef,
Gerard ter Bogt.

Het Bestuur,
Gerard Oosterholt
Wil Rootinck
Ben Reijerink

EERSTE INSTALLATIE RA-AFDELING

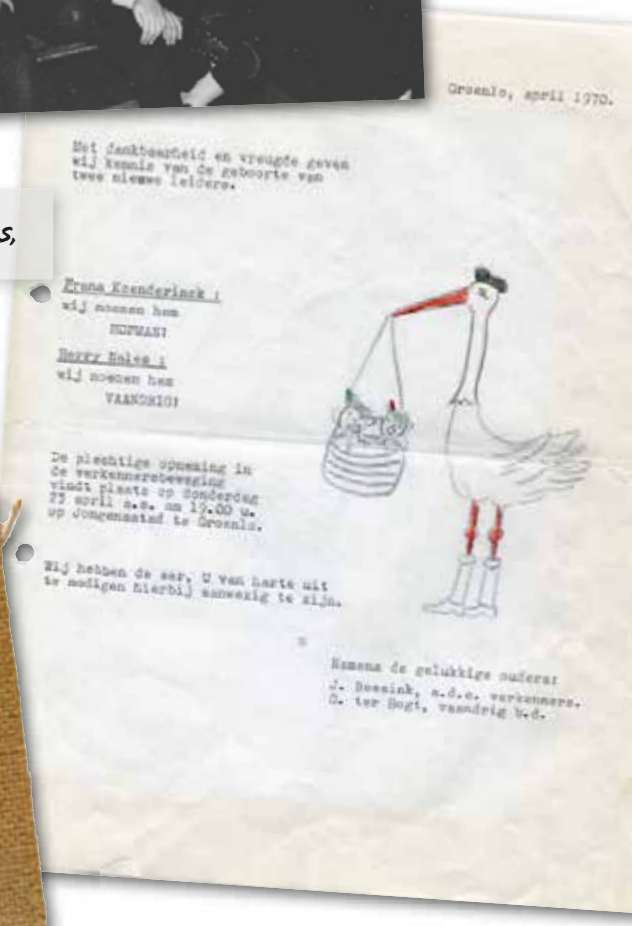

Groenlo, april 1970.

Met dankbaarheid en vreugde geven wij kennis van de geboorte van twee nieuwe leiders.

Frans Koenderinck :
wij noemen hem
HOPMAN!

Harry Holes :
wij noemen hem
VAANDRIG!

De plechtige opneming in de verkennersbeweging vindt plaats op Zonderdag 23 april a.s. om 19.00 u. op Jongensstad te Groenlo.

Wij hebben de eer, U van harte uit te nodigen hierbij aanwezig te zijn.

Namens de gelukkige ouders:
J. Beesink, a.d.o. verkenners.
G. ter Bogt, vaandrig b.d.

NIEUWE LEIDERS BIJ DE VERKENNERS, 1970

1973 stond in het teken van een landelijke mijlpaal: de katholieke Verkenners en Gidsen en de protestantse Padvinders en Padvindsters fuseerden tot Scouting Nederland. Dit betekende een fusie tussen en katholiek en protestant en tussen een jongens- en een meisjesvereniging. Dit lukte pas na ruim 4 jaar vergaderen. In Groenlo waren overigens geen Padvinders:

Ik ben nooit bij Scouting geweest. Ik was protestant en dan was het niet aan de orde. Ik zat tegenover Jongensstad op de Protestantse school, maar we mochten er niet komen. Groot hek ervoor, dat maakte ook wel indruk en zo iets van "STOP", tot hier en niet verder!
[2010, Lea Brockötter]

Groenlo was echter nog niet zo ver dat de Verkennerij en de Gidsen konden fuseren, pas in 1976 trokken de dames van de Jeanne d'Arcgroep in bij de jongens op Jongensstad.

OPEN HUIS TER GELEGENHEID VAN DE KOMST VAN DE JEANNE D'ARCGROEP NAAR JONGENSSTAD

VERHUIZING VAN WOERDSEWEG NAAR POL, 1976

Het saldo op het spaarbankboekje van stichting Jeanne d'Arc was F. 0,10!
[2010, Frans Koenderinck]

Alle meiden gingen op een platte wagen naar hun nieuwe onderkomen. We zijn in colonne verhuisd naar Jongensstad.
[2010, Aleike Abbing]

Het samengaan van de jongens en de meiden betekende dat de RA-afdeling veranderde in een RSA-afdeling, de S van "Sherpa" werd toegevoegd.

Ik was Gids toen de meiden overgingen naar Jongensstad. We werden al snel samengevoegd met de Rowans en toen hadden we ineens te maken met mannelijke leiders. […]. *Die mannen waren we niet gewend. Die hadden andere humor. Die groep van toen, die ik bij de Kabouters al kende, is trouwens nog steeds mijn vriendinnengroep. Dat is enorm bijzonder.*

We waren er gewoon altijd. Ik zat dus in de eerste gecombineerde groep van jongens en meisjes. We waren bijdehante meiden en de jongens hadden daar best moeite mee. We begonnen vervolgens uit te gaan en we kregen geen van allen verkering, want niemand werd toegelaten bij die groep. We waren met zo'n 20 mensen. Ik gooide soms een briefje bij mijn ouders door de bus met "Ik ben in het hok". En dan bleven we daar slapen.

Het was veel meer dan zomaar een clubje. […] *Dat komt ook door die week kamp. En je had een eigen hok. En als RSA had je een eigen sleutel. Je wilde in ieder geval niet thuis op de bank zitten, je wilde niet naar de kerk, dus dan ging je 's middags stiekem naar de Pol en niet naar de kerk. En dan gingen we hartenjagen om geld te verdienen om naar City te kunnen.*
[2010, Aleike Abbing]

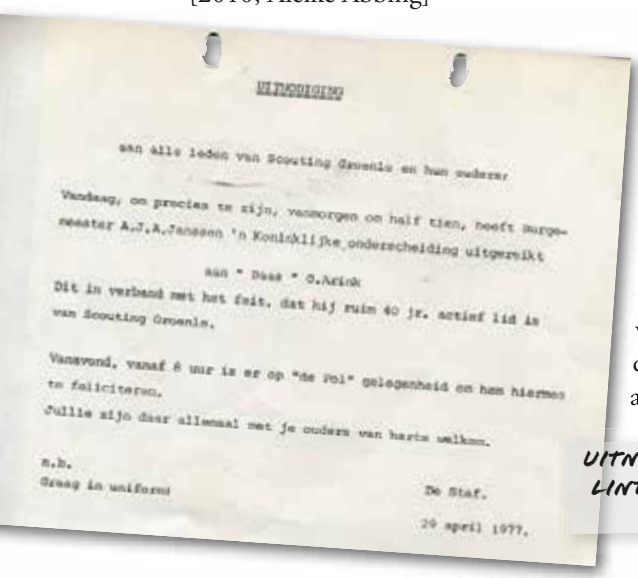

UITNODIGING

aan alle leden van Scouting Groenlo en hun ouders.

Vandaag, om precies te zijn, vanmorgen om half tien, heeft burgemeester A.J.A.Janssen 'n Koninklijke onderscheiding uitgereikt

aan " Baas " G.Arink

Dit in verband met het feit, dat hij ruim 40 jr. actief lid is van Scouting Groenlo.

Vanavond, vanaf 8 uur is er op "de Pol" gelegenheid om hem hiermee te feliciteren.

Jullie zijn daar allemaal met je ouders van harte welkom.

n.b.
Graag in uniform

De Staf.

20 april 1977.

UITNODIGING RECEPTIE LINTJE GERRIT ARINK, 1977

Het samengaan van de beide groepen betekende tevens een opleving in ledenaantal. De jaren daarvoor was het aantal leden van de jongensafdeling behoorlijk gedaald. In het jaar 1974 bleek er namelijk verschil van visie te zijn over een aantal wezenlijke zaken. Dat leidde er toe dat een aantal mensen opstapte en als gevolg hiervan werd de toenmalige Rowan-afdeling opgeheven. Ook werd het 40-jarig bestaan niet gevierd. Later zijn de onderlinge verhoudingen weer hersteld.

1977 was een zeer actief jaar voor de Groenlose Scouts. Op 29 april van dat jaar werd Gerrit Arink geëerd met een Koninklijke Onderscheiding. Wegens de langdurige staat van dienst in de Verkennersbeweging werden Gerrit de versierselen aan de Orde van Oranje-Nassau in zilver uitgereikt.

De dagen ervoor waren erg spannend en "geheim". Onze huiskamer zat 's avonds vol Scoutingleiding. We hebben toen samen een lied gemaakt dat we tijdens de receptie gezongen hebben. We moesten die receptie overigens zelf betalen.
[2010, Frans Koenderinck]

We hebben Gerrit met een smoes naar het stadhuis gelokt.
[2010, Frans Oesterholt]

Daarnaast organiseerde Scouting Groenlo in juni van dat jaar in het kader van het 700-jarig bestaan van Groenlo Oud-Hollandse spelen op de Kanonswal. De activiteit was voor de groepen van het district (groepen uit Winterswijk, Aalten, Lichtenvoorde, Borculo, Ruurlo, Neede en Eibergen).

Dit feest vond bijna geen doorgang vanwege de gebeurtenissen bij De Punt, de treinkaping door Molukkers. Na overleg met B&W mocht het toch doorgaan.

De deelnemers, het waren er rond de 500, werden bij de "poorten van Groenlo" afgehaald door de Enschedese Padvinders Marsband, die de hele dag aanwezig was. De opening was bij het Grolsch Kanon. Alles werd natuurlijk onderbroken voor het versterken van de inwendige mens. Om 16.00 uur was de prijsuitreiking, dit werd natuurlijk zoals gewoonlijk wat later. Oorzaak hiervan was dat Groenlo te sterk vertegenwoordigd was bij de besten! Toen bleek ook nog dat de bekers er niet waren door een of ander misverstand. Ik heb toen zelf de bekers nog georganiseerd.

De prijsuitreiking werd verricht door wethouder mevrouw De Groen, uiteraard in een fraai Oud-Hollands kostuum. Voor de Welpen en Kabouters was het feest toen afgelopen. Er was nog een klein minpuntje, want een Welp uit Eibergen kwam te vallen en dat veroorzaakte een gat in zijn hoofd. Snel naar de dokter en daarna direct naar huis. Achteraf stond er een dramatische foto van dit voorval in krant. Voor de rest van de aanwezigen was er een groots opgezet weekendkamp op Jongensstad.
[2010, Frans Koenderinck]

OUD-HOLLANDSE SPELEN GROENLO 700 JAARSTAD, 1977

In juni 1978 presenteerde Scouting Groenlo zich in de aula van het Marianum:

Het motto van die dag was "Tot Je Dienst".
[2010, Frans Koenderinck]

Het was een project waar we een jaar aan gewerkt hadden. Alle groepen hadden zich ingezet, er was een trein die door Scoutingland reisde. Alles was gemaakt van "waardeloos" materiaal. Vijf minuten van te voren zat er nog niemand in de zaal, het was extreem mooi weer die dag. Gelukkig kwam het goed. Astrid Waalders speelde gitaar, Frank Hoog Antink speelde een hoofdrol, Gidsen met slaapzakken, Sherpa's als nonnen.
[2010, Frans Oesterholt]

FRANS OESTERHOLT LEEST VOOR TIJDENS OUDERMIDDAG IN HET MARIANUM, JUNI 1978

GERRIT ARINK STOOKT HET VUUR OP, 22 APRIL 1979

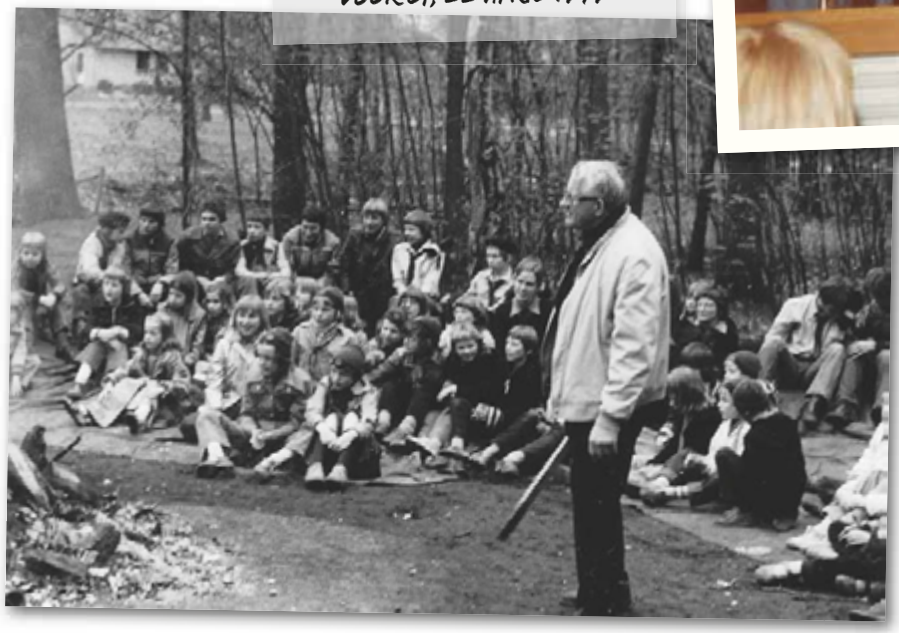

In 1979 werd een PiVo-groep opgericht. Voor deze speltak werd in Groenlo weer de oude naam Sunte Mattenstam gebruikt.

Op 26 maart 1981 werden de besturen van Sint Ludger en Jeanne d'Arc samengevoegd tot stichtingsbestuur Sint Ludgergroep. Deze stichting ging de onroerende zaken beheren (leden J. Gunnewijk - voorzitter, G. Arink - secretaris en penningmeester, Th. Wellink, J. Reukers en G. Wissink). Tevens kwam er een stichting Scouting Groenlo die de roerende zaken bestuurde (leden F. Oesterholt - voorzitter, G. Arink - secretaris, G. Slotman - penningmeester, F. Koenderinck, pastor Escher en J. te Brake).

Dit betekende voor de speltakken onder andere dat ze elk een eigen afdelingskas kregen. Hierdoor diende jaarlijks verantwoording afgelegd te worden aan de penningmeester en daarvoor moest een kasboek bijgehouden worden. Niet alle speltakken waren hier blij mee, zo wordt duidelijk uit de notulen van de Groepsraad van 17 mei 1981:

De Rowan/sherpa-afdeling vindt de kontrole van de kasboeken niet goed. Het is bezwaarlijk alle bonnen een jaar lang te bewaren, vooral de kleine bonnetjes van de kruidenier. […] De PiVo-groep voelt zich door dit punt de zelfstandigheid en eigen verantwoordelijkheid ontnomen. De penningmeester van de pivo's is verantwoording schuldig aan het bestuur en de groepsraad van de PiVo's. Zij zijn bang dat de hr. Slotman [destijds penningmeester] zomaar geld van hun rekening kan halen. Dit wordt tegengesproken.
[1981, Notulen Groepsraad van 17 mei]

Verder werd afgesproken dat *de stichting Scouting Groenlo F. 500,-- huur per jaar betaalt voor het gebruik van de gebouwen.*
[1981, Notulen vergadering stichtingsbesturen St. Ludgergroep en Scouting Groenlo van 25-02]

In 1982 trad pastor Escher af als lid van het stichtingsbestuur in verband met drukke werkzaamheden. Hij bleef wel lid van Scouting Groenlo in de functie van levensbeschouwelijk adviseur.
[Bijlage behorend bij agenda groepsraadsvergadering 28-11-1982]

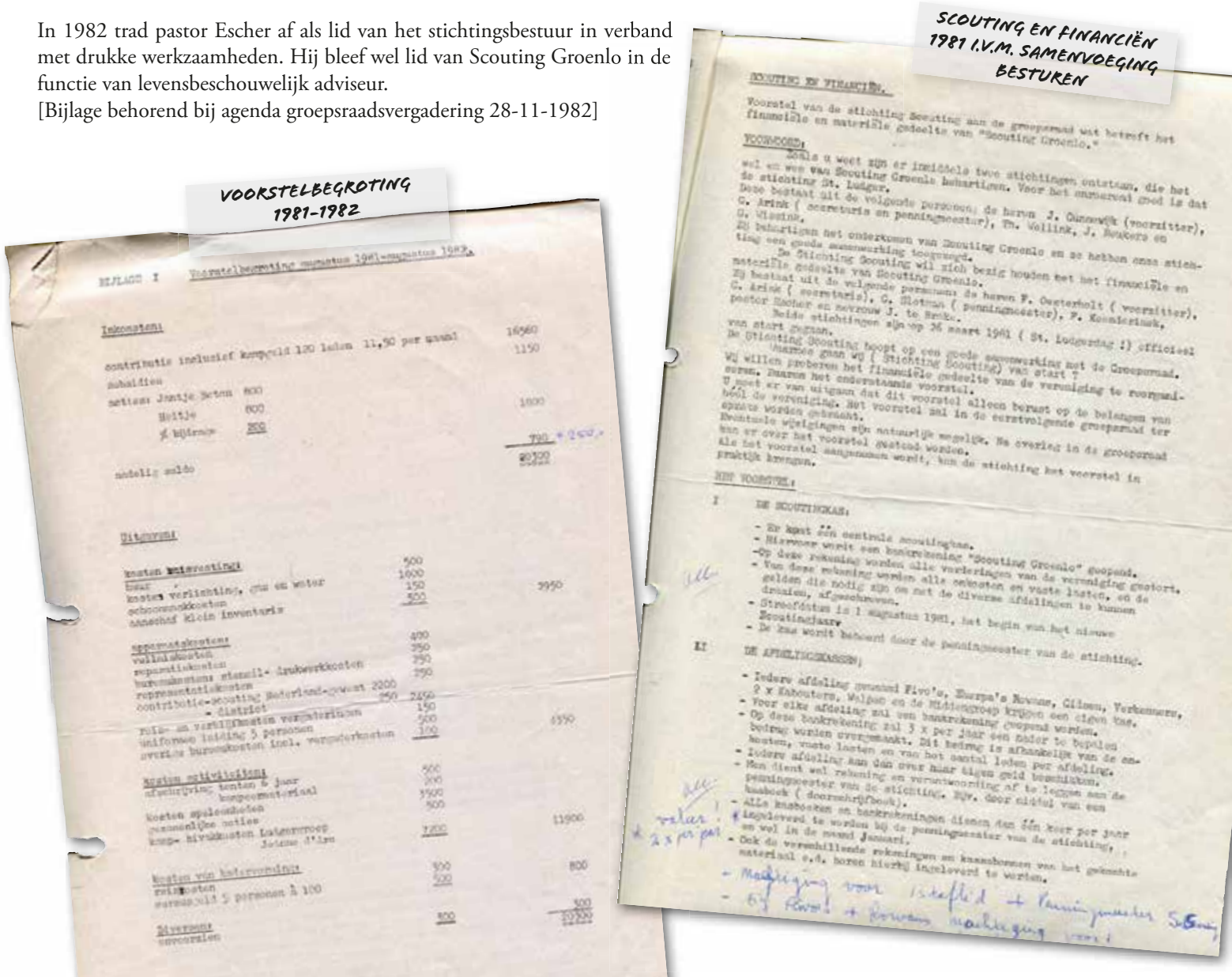

GEZAMENLIJKE DAG 50-JARIG BESTAAN

In 1985 werd het 50-jarig bestaan gevierd. Inmiddels was Scouting Groenlo een bloeiende vereniging met 120 jeugdleden en 25 stafleden. Voor deze gelegenheid werd een groepsfoto gemaakt op de plek waar het allemaal begonnen was: de kelder van het City Centrum.

FRANS OESTERHOLT DIRIGEERT HET SCOUTINGKOOR, 50-JARIG BESTAAN 1985

'Baas Arink' gehuldigd

● Het bestuur van Scouting Groenlo mocht vele felicitaties in ontvangst nemen.

Door onze verslaggever

Scouting Groenlo 50 jaar

GROENLO – In alle toonaarden is zondagmiddag in het City-Centrum „Baas Gerrit Arink" gehuldigd vanwege zijn 50 jaar trouwe inzet en lidmaatschap van Scouting Groenlo.

De Groene afdeling van Scouting Nederland werd overigens zelf ook herhaaldelijk geprezen.

Baas Gerrit Arink kreeg van vicevoorzitter Ton Peters van Scouting Nederland, het gouden waarderingsteken met oorkonde en bovendien een gouden draagspeld. Scouting Groenlo kreeg de landelijke Scouting-vlag cadeau. Er was zondagmiddag een keur van sprekers, die het woord voerden. Namens de Stichting Sint Ludger, die de gebouwen op Jonensstad beheert, sprak voorzitter Jan Gunnewijk die de scoutingmensen 'jongens van sta-vast' noemde en zei dat men er trots op mag zijn lid van Scouting Groenlo te zijn.

„U kunt bovendien trots zijn op Jonensstad, een uniek stukje natuurschoon en waarachtelijk het allermooiste binnen de grachten", aldus Gunnewijk. Ook hij maakte gewag van de verdiensten van Gerrit Arink die hij verstandig, betrouwbaar, eerlijk en gedegen noemde. Bovendien had hij berekend dat Arink in 30 jaar totaal 18.250 goede daden heeft gedaan, want één per dag moet, aldus Jan Gunnewijk.

Landjonker

Burgemeester Rob van Schaik zei, dat men bij het bezichtigen van Jongensstad denkt aan een landgoed van een landjonker. Dat Scouting Groenlo in dit pas gerenoveerde project is gehuisvest schilderde hij als een extra ciarie positie.

Veel aandacht werd ook besteed aan wijlen Jan Wiegerinck, de oprichter van de St. Ludgergroep in 1904 en een man die ontzettend veel voor Groenlo heeft betekend. Zijn echtgenote nam de hulde in ontvangst. Aan het slot sprak Gerrit Arink namens de Groene scouting zijn dankwoord.

OP DE FOTO IN DE KELDER VAN HET CITY CENTRUM, 1985.

In maart 1986 werd een Bevergroep opgericht in Groenlo. In 1985 was deze speltak landelijk ingevoerd, na goede ervaringen in het buitenland.

Eind jaren ’80 en begin ’90 kenmerkten zich door een tekort aan leiding. Zo werd er in de notulen van de Groepsraad van 13-12-1988 opgetekend:

> *Na het kamp stopt Jacqueline* [Mentink, leiding van de Gidsen] *er mee. Dan staat Yvette* [Van der Aa] *er alleen voor. Dringend aanvulling nodig.*
> *Niet alleen bij de Gidsen moet er aanvulling komen, doch bij meerdere groepen. Allen uitzien naar nieuwe stafleden.*
> *Voorbeelden te over:*
> *Pivo’s zijn zonder begeleider.*
> *R/S vrijdagavond slechts 1 begeleider*
> *R/S donderdagavond slechts 1/2 begeleider*
> *Gidsen na het kamp 1 leidster*
> *Welpen: moet aanvulling komen.*
> *Kabouters: moet aanvulling komen.*

En in 1991 staat het punt “Probleem leiding” op de agenda van de Groepsraad:

> *Qua jeugdleden loopt het goed binnen Scouting Groenlo (129 jeugdleden) maar er is een algemeen leidingtekort. Je oren goed te luisteren leggen.*
> [1991, Notulen Groepsraad, 18-02]

In 1994, op 25 september, werd het 60-jarig jubileum gevierd en het 12,5 jarig bestaan van de twee stichtingsbesturen. Tijdens een Eucharistieviering die geleid werd door pastor Escher ontving Gerrit Arink een pauselijke onderscheiding.

60-JARIG BESTAAN 1994, DE ‘ALS JE MAAR VAN SCOUTING BENT’ BAND. V.L.N.R.: NIEK GIESEN, SWEN LAARVELD (DRUMS), MARIA VAN DER POST, BJÖRN VIJE (KEYBOARD) EN THOMAS TANK

60-JARIG BESTAAN. V.L.N.R.: GERARD SLOTMAN, GERRIT ARINK, FRANS OESTERHOLT, MIKE RUIKERS, MARLOES KLEIN ZEGGELINK, ELLEN KOEHORST

60-JARIG BESTAAN 1994, RECEPTIE. V.L.N.R.: F. TE BRAKE, G. SLOTMAN, F. OESTERHOLT, G. ARINK, M. DE KEIJZER, M. RUIKERS, A. VERHOEVEN, T. KROEKENSTOEL EN M. STÖTELER

Het programma van die dag zag er globaal als volgt uit:

10.00 –11.00 uur
Eucharistieviering
11.00 – 11.15 uur
Uitreiking onderscheiding in de kerk door Pastor Escher
11.30 – 13.00 uur
Receptie op de Pol
13.00 uur
Onthulling klokkentoren
13.15 uur
Gezamenlijk foto maken
13.45 uur
Broodbuffet
14.15 – 17.00 uur
Spelen waarbij de ouders ook aanwezig kunnen zijn
17.00 – 19.00 uur
Pauze, gezamenlijke maaltijd voor bestuursleden, echtgenotes en leiding
19.00 uur
Kampvuur voor bestuur – leden – ouders
[1994, Agenda besturenvergadering 1 juni]

GROEPSFOTO 60-JARIG BESTAAN

FAMILIE VAN DE KERKHOF

De legendarische familie Van de Kerkhof was ook aanwezig bij het jubileum.

Na het jubileum werd in de notulen van de vergadering van de beide stichtingsbesturen opgetekend: *60 jaar jubileum prima geslaagd op alle fronten.*
[1994, Notulen 09-11]
Aan giften werd F. 2830,00 ontvangen en er werd F. 7313,83 uitgegeven [idem].

CORSO EN JUBILEUM, IN DE GELDERLANDER, V.L.N.R.: ROB SCHUTTEN, RUBEN TANK EN TOM KLEIN
GOLDEWIJK, 18 AUGUSTUS 1994

Scouts druk met corso én jubileum

Jubilerende scouts in Groenlo na jamboree alweer elke avond in touw

Door Janny de Weijs

GROENLO – Dat de eerste Europese Jamboree in Nederland werd gehouden en nog wel precies in het jaar dat Scouting Groenlo het zestigjarig bestaan vierde, had voor de Groise groep nogal wat consequenties. Er werd namelijk besloten dat alle leden er vanwege het jubileum naar toe mochten. Dat bleek wel wat gemakkelijker gezegd dan gedaan: het bijbehorende prijskaartje viel echt niet mee.

Uiteindelijk gingen dertig scouts uit Groenlo naar de Jamboree in Dronten. De scouts en begeleiders raken niet uitgepraat over dit evenement. Tienduizend deelnemers uit alle hoeken van Europa waren present, zelfs uit Rusland, Polen en Roemenië, waar scouting nog maar in de kinderschoenen staat. De mogelijkheid om met padvinders uit zoveel verschillende landen het spel van verkennen te spelen was een onvergetelijke ervaring.

Het was de bedoeling dat na afloop van het evenement een Italiaanse groep, 37 man sterk, mee zou komen naar Groenlo. Vertragingen bij de Italiaanse posterijen gooiden roet in het eten. Het van te voren zorgvuldig uitgestippelde programma kon zo weer de kast in.

De deelnamekosten bedroegen f 500 per scout. Om al dat geld bij elkaar te krijgen worden er in de eerste helft van 1994 verschillende acties gehouden, waar het Groise publiek, aldus Marco Overbekking, fantastisch op inspeelde.

Maar er gingen niet alleen scouts naar Dronten. De groep die daarvoor te oud was vertrok naar Schotland om er een trektocht te maken. In het begin zat het dit gezelschap niet mee. De rowans hadden direct al te kampen met een treinstaking. Gelukkig staakten alleen de seinwachters. De werkwilligen verzuimden de gestrande reizigers met een verrukkelijk ontbijt en heerlijk warme dekens in de trein.

De Groenlose scouts bezig met de bouw van een corsowagen: „We vonden dat we niet mochten afhaken."

Foto: Mario le Meisler

Niet afhaken

Bij thuiskomst uit Dronten stond de volgende activiteit al weer op stapel: het bloemencorso. Elk jaar is scouting een enthousiast en gewaardeerd deelnemer, maar tijdnood bracht de groep dit jaar flink in de problemen. Toch worden nu alweer elke avond bij Jongensstad de handen uit de mouwen gestoken. „We vonden dat we niet mochten afhaken", aldus Marcel Stöteler. „Zeker niet na alles wat de bevolking dit jaar voor ons deed."

Marleen Giezen vertelt dat daarom is gekozen voor een wat minder bewerkelijke wagen, waarop de Lange Doener, een symbool van de jongste groep, de Bevers, staat. Samen met een altijd bezige aap en een wekker, die de tijdnood aangeeft.

Na afloop van het corso kunnen de scouts nog niet uitrusten, want dan staat direct alweer de jubileumviering 'zestig jaar Scouting in Groenlo' voor de deur. Met een mis in de Calixtuskerk, een open middag en een groot kampvuur op Jongensstad wordt de 25ste september feestelijk doorgebracht. Iedereen is daarbij welkom.

Er worden die dag heel wat herinneringen opgehaald. Vooral (Ou)Haas Gerrit Arink heeft heel wat te vertellen. Hij maakte de officiële oprichting indertijd zelf mee als kleinzuiltje.

De Europese Jamboree in 1994 en de Wereld Jamboree in 1995 hadden een behoorlijk Groenloos tintje in de vorm van deelnemers en medewerkers.

Begin 1995 begonnen Marco Overbekking en Hedwig Reuvekamp aan hun bestuurlijke carrière als lid van het bestuur van stichting Scouting Groenlo. Deze periode stond voor het bestuur in het teken van klachten van enkele buren over geluidsoverlast. Het bestuur nam de klachten serieus en verbood geluidsinstallaties en dacht na over het creëren van groenwallen, beplanting die het geluid moest verminderen. Eerder waren er al problemen met het houden van kampvuren. De gemeente gaf bijvoorbeeld geen toestemming om een kampvuur te houden tijdens het weekend ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan van Jongensstad op 23 en 24 april 1999. Ook kwam er geen toestemming om de gracht te gebruiken voor een roeiactiviteit:

[….] *omdat de gracht niet voor dergelijke activiteiten is bestemd en beschadiging van de grachtkanten te allen tijde dient te worden voorkomen.*
[1999, Brief gemeente Groenlo d.d. 24 maart]

Op 23 februari 2000 kwam het tot een rechtszaak tegen de gemeente Groenlo. N.a.v. de klachten en de door het Rijk ingevoerde Wet op de Openluchtrecreatie had het college de regels ten aanzien van het kamperen op Jongensstad aangescherpt. Vanaf 1 januari 1999 werden alleen nog Scoutinggroepen en groepen van Jong Nederland toegestaan. Omdat de stichting Sint Ludgergroep financieel voor een groot deel afhankelijk was van de opbrengst van de verhuur van Jongensstad, werd besloten om te gaan procederen. In maart 2000 moest het bestuur de uitslag uit de krant vernemen: het college was door de bestuursrechter in het gelijkgesteld. Een contributieverhoging was het gevolg (hierover werden de ouders overigens al in november 1999 bericht, omdat de kans groot was dat de stichting aan het kortste eind zou trekken).

GELDERLANDER, 1999

Scouting Groenlo overweegt gang naar de rechter

Door onze verslaggeefster

GROENLO – Als de gemeente Scouting Groenlo blijft beperken in het aantal kampeerdersgroepen en Scouting de kampvuren blijft ontzeggen, overweegt de Stichting Ludgergroep naar de rechter te stappen. Dat werd gisteren duidelijk in een gemeentelijke hoorzitting waarin de Ludgergroep voor de tweede keer haar bezwaren tegen de door de gemeente opgestelde kampeerontheffing naar voren bracht.

Al meer dan vijftig jaar verhuurt de stichting het terrein van Jongensstad in hartje Groenlo aan jeugdgroepen.

Door de nieuwe Kampeerwet en klachten over lawaai en overlast van de buurt, kwamen de activiteiten op Jongensstad ter discussie te staan.

„Kwam er voorgaande jaren door verhuur aan derden nog zo'n tien tot twaalf mille binnen, het afgelopen jaar was dat door de beperkingen op het gebied van verhuur nog maar f5000", vertelde bestuurslid Gerard Slotman. „Dit betekent dat er over vijftien jaar wel eens geen Scouting meer kan zijn. De financiële middelen ontbreken dan gewoonweg.

Omdat wij willen vechten voor het voortbestaan van Jongensstad, zijn we bereid om een rechter eens naar de zaak te laten kijken."

Van de straat

„Aan de ene kant wordt er overal gepraat over jongeren van de straat houden, aan de andere kant wordt organisaties dat onmogelijk gemaakt", viel medebestuurlid Gerrit Arink hem bij. „Wij houden zo'n 125 kinderen en jongeren van de straat en er zijn ook nog eens zestig leiders bij Scouting actief."

Slotman vertelde verder dat vanwege het door de gemeente ingestelde maximum van vijftig personen per keer Scouting veel groepen moet afwijzen. „Onze kampeermiddelen, de tenten dus, zijn beperkt tot tien. Scouting mag alleen tussen 15 maart en 31 oktober verhuren en daarbij moeten we ook nog eens kijken naar de aard van de groepen." Wethouder Henk Gerrits merkte hierover op dat die groepen in de wet vermeld staan.

„Bovendien laat driekwart van de verhuurders het afweten als ze horen dat er geen kampvuur gemaakt mag worden. Waarom beperkt u ons zo?", vroeg Slotman zich vervolgens hardop af. „Bij een voetbalclub hoort een voetbal en bij Scouting hoort nu eenmaal een kampvuur. Wij als bestuur garanderen dat de grootte van het vuur wordt beperkt en dat er alleen droog hout gestookt wordt."

„Er zijn meerdere partijen waar we rekening mee moeten houden en dan denk ik aan burgers uit de buurt", zei voorzitter Petra van Wingerden-Boers. Ze vroeg daarop hoeveel kampvuren Scouting zou willen maken.

Volgens de bestuursleden gaat het om 25 kampvuren per jaar. Het college beslist voor 31 maart over de kampeerontheffing voor Jongensstad.

Inmiddels was op 23 januari 1998 een nieuwe speltak bij Scouting Groenlo gestart, namelijk de Peter Cuyperstam. In de uitnodiging voor de opening van hun behuizing (de vroegere stamhut) omschreven ze als volgt hun doelstelling:

Grenzeloos gezellig, een echte AOW voor Grolse Scouts, goed gekleed en nu eindelijk ook ….goed behuisd.
[1998, Brief Peter Cuyperstam 02-01]

In 1999 startte de Oudergroep onder leiding van Sandra ter Woord, Mike Ruikers en Marco Overbekking. Het idee hiervan was om de kracht en inbreng van ouders te bundelen en nog meer te benutten, bijvoorbeeld bij onderhoud, acties en het ondersteunen van allerhande activiteiten.

In 2001 wijzigde de structuur omtrent de besturen, toen de leiding van diverse speltakken aangaf, dat er behoefte was aan meer contact met de beide besturen. Al in september 1997 ontstonden hier vragen over.

Uiteindelijk leidde een en ander tot een wijziging in de bestuursstructuur. Er werd afgesproken, dat er altijd een afgevaardigde van de Groepsraad in het bestuur van Scouting Groenlo zitting zou hebben. Hierdoor werd de communicatie tussen bestuur en leiding veel directer en dit bleek te werken. Vanaf dat moment werd er ook weer meer gerouleerd wat betreft bestuursfuncties. Ook kwam er een vertegenwoordiger van stichting Scouting Groenlo in het bestuur van stichting Sint Ludgergroep. In eerste instantie kwamen Ruben Tank en Maria van der Post in het bestuur van stichting Scouting Groenlo. Later ook Frank Spilman, Mike Ruikers, Niek Molendijk en Kim Huurneman. Mike Ruikers bezocht sinds maart 2006 de vergaderingen van stichting Sint Ludgergroep.

Tevens had Scouting Groenlo na lange tijd weer een eigen krant. De eerste, nog naamloze editie werd uitgebracht in september 2001. Vanaf 2002 werd gekozen voor de naam "Tam Tam":

> *Natuurlijk zit er een heldere Scoutinggedachte achter de naam Tam-Tam. Zo komt via dit blad alle tamtam (nieuws, verhalen en roddels) bij jullie terecht. Ook is dit de naam van de meest gebruikte corsobloem. Jullie weten wel: die kleine hardnekkige zwarte waarmee alle details worden aangegeven.*
> [2002, Tam Tam januari]

In de redactie van het eerste uur zaten Elles Koerselman, Erwin Klein Zeggelink, Mike Ruikers en Maria van der Post. Renko Slagers tekende het logo.

In 2002 vonden twee Scouts, toevallig familie, het tijd voor een prijs *als teken voor waardering voor de speciale en vrijwillige inzet, op ieder mogelijk vlak en van iedere mogelijke proportie, met als resultaat een belangrijke bijdrage aan het welzijn van Scouting Groenlo.* [2002, Wim van der Post: oorkonde Scout Van Goud]. De prijs kreeg de naam "Scout Van Goud". Winnaars waren door de jaren heen Marco Overbekking, Maurice Withag, Michel Wissink, Erwin Klein Zeggelink en Harrie Huinink. Overigens werd de Scout Van Goud in 2006 enige tijd gegijzeld door twee grappenmakers…

SCOUT VAN GOUD

Anno 2002

"De prijs is een teken van waardering voor de speciale en vrijwillige inzet, op ieder mogelijk vlak en van iedere mogelijke proportie, met als resultaat een belangrijke bijdrage aan het welzijn van Scouting Groenlo."

Aan de acceptatie van deze prijs zijn een tweetal consequenties verbonden:

Iedere winnaar dient twee jaar deel uit te maken van het deskundige juryapparaat dat de volgende winnaar bepaalt. Dit omdat de nieuwe ontvanger van deze prijs bepaald wordt door de laatste winnaar die de prijs in ontvangst nam en de persoon die de prijs een jaar daarvoor in ontvangst nam,

het deskundige juryapparaat dient zelf de voornaam, achternaam en jaar van ontvangst van de nieuwe winnaar, in het huidige lettertype, in het zilveren plaatje op de bokaal te laten graveren.

De te kiezen winnaar dient zich vrijwillig ingezet te hebben, op ieder mogelijk vlak en van iedere mogelijke proportie, met als resultaat een belangrijke of speciale bijdrage aan het welzijn van Scouting Groenlo.

De winnaar hoeft geen lid te zijn van Scouting Groenlo.

De prijs dient jaarlijks uitgereikt te worden tussen mei en augustus op een speciale, zelf uit te kiezen gelegenheid. In principe kan het leidingfeest aangehouden worden, echter zal niet elke mogelijke prijswinnaar hierbij aanwezig zijn.

Bij eventuele geschillen behouden de oprichters het recht zelf te beslissen.

15 juni 2002, Maria van der Post & Wim van der Post

SCOUT VAN GOUD OORKONDE

MICHEL WISSINK KRIJGT DE SCOUT VAN GOUD, LEIDINGFEEST, 2006

DE FOTO DIE DE ONTVOERDERS VAN DE SCOUT VAN GOUD VRIJGAVEN IN 2006

In dat jaar werd tevens een grote prijs gewonnen bij het Rabo-coöperatiefonds met het mooie "Theaterkuil-project". In één klap werd € 3.400,00 binnengehaald door Thomas Tank, Bjorn Vije en Wim van der Post.

In 2003 begon langzamerhand een probleem van heel andere orde dan de communicatie tussen bestuur en leiding zichtbaar te worden: het ledenaantal was explosief gestegen. In mei 2002 waren er 179 betalende leden en in maart 2003 waren dat er al 213 [Notulen 6 mei 2002 en 17 maart 2003]. Naar aanleiding hiervan werd besloten om een wachtlijst in te stellen. De gevolgen van de hoge ledenaantallen waren echter al zichtbaar, want vanaf september 2003 bestond de Welpengroep bijvoorbeeld al uit 41 leden:

> *De leiding weet zich geen raad… We* [het bestuur] *vinden het in ieder geval belangrijk dat de leiding het leuk blijft vinden en dat verantwoord draaien voor iedereen mogelijk blijft.*
> [2003, Notulen stichting Scouting Groenlo 16-09]

Waren deze problemen aanvankelijk vooral zichtbaar bij de jongere speltakken, in 2005 werd ook de RSA "getroffen", aangezien er toen van de Gidsen en Verkenners samen 45 kinderen overvlogen naar deze speltak.

BUDGET VOOR DE THEATERKUIL, TAMTAM, 2002

TAMTAM

Groepsblad van scouting Groenlo
Juni 2002 - 2e jaargang

HALLO ALLEMAAL!

Sinds de vorige TamTam is er op scoutinggebied alweer van alles gebeurd en dus werd het wel weer tijd voor een nieuwe uitgave.

En hier is ie dan weer! Het heeft heel wat zweetdruppeltjes, verschoven deadlines en bovenal TIJD gekost, maar we zijn trots op het resultaat. Misschien kan je hier of daar een spelfoutje of een rare zin tegen, maar dat is helemaal niet erg, want deze krant wordt gemaakt voor Scouts en door Scouts en een ieder heeft zo z'n eigen schrijfstijl.

Dank zij alle scouts die in de pen geklommen zijn, val er in deze TamTam weer vanalles te kijken, lezen en puzzelen.
Veel plezier!

LilesErwinMikeEMarie

Bjorn, Thomas en Wim winnen € 3400 voor project Theaterkuil
Commissie behaalt 2e prijs Rabo Coöperatiefonds
Lees meer op pagina 7

De Theaterkuilcommissie met cheque (27 mei 2002)

IN DEZE TAMTAM:

"Ze moeten we gewoon vragen, dan komt het wel in orde"
Ook sommige ouders kennen een volle scoutingagenda! Lees er over op pagina 2 in het interview dat Mike met Bennie klein Zeggelink had.

Marcel's grote liefde
Vraag jij je af wie Marcel's grote liefde is? Kijk snel op pagina 6. En over grote liefdes gesproken: welke vrouw willen Niek en Wim graag kussen? Kijk op pagina 14

Bevers
De Bevers laten van zich horen, want ze gaan al bijna op kamp! Zie pagina 8

Kabouters
Wat hebben de Kabouters zoal gedaan de laatste tijd? Je leest meer op pagina 7.

Welpen
Ook de Welpen zitten niet stil. Op pagina 5 een verhaal over ridders en jonkvrouwen en over D'80. Dat klinkt allemaal!

Gidsen
De Kikajes hebben een zware beproeving achter de rug! Op pagina 4 kun je het stuk van Marlous en Emma lezen en ontdekken om wat voor een beproeving het gaat.

Verkenners
Op pagina 6 lees je een legendarisch verhaal van twee Verkenners en kun je testen of je klaar bent voor het zomerkamp.

Dat was nog lang niet alles. Begin meer snel te lezen!

SCOUT GEMEENTELIJK ONDERSCHEIDEN

Of hoe Mike voor de gek gehouden werd...

Sommige mensen doen zo veel voor Scouting Groenlo, daar heb je geen idee van. Eén van die mensen is Mike Ruikers. Men besloot dat het nu wel eens tijd werd om deze bijzondere vrijwilliger een compliment te geven voor zijn ongelooflijke inzet. Zo gezegd zo gedaan!

Zo kwam het dus dat er op maandagavond 8 december ineens drie Scouts voor Mike's neus stonden. Hij was aan het werk in Aalten en keek raar op toen de drie ineens koffie kwamen drinken. Eigenlijk had ie helemaal geen tijd, maar ja, je kent Mike: altijd behulpzaam. Koffie gezet en toen kwam natuurlijk de vraag van Mike: "Wat doen jullie hier eigenlijk?" Een van de Scouts begon een totaal ongelooflwaardig verhaal over bezig zijn voor de Winterhike (Maar die was toch in de buurt van 's Heerenberg?). Omdat de tijd begon te dringen, besloot een andere Scout toch maar te zeggen waar het op stond: "Mike, pak je spullen maar, je moet mee!"

OORKONDE

HET COLLEGE VAN BURGEMEESTER EN WETHOUDERS VAN GROENLO HEEFT BIJ BESLUIT VAN 28 OKTOBER 2003 HETGENOEGEN DEZE OORKONDE TOE TE KENNEN AAN

M Ruikers

DEZE ONDERSCHEIDING IS EEN BLIJK VAN WAARDERING VOOR UW VRIJWILLIGERSWERK DAT ZO BELANGRIJK IS VOOR DE STAD EN DE GROENLOSE SAMENLEVING.

GROENLO,
8 DECEMBER 2003

Direct vanuit zijn werk werd Mike meegenomen naar het gemeentehuis van Groenlo. Daar was het hartstikke druk, maar Mike wist nog steeds niet wat er ging gebeuren. Toen ook zijn moeder en zijn zusje aanwezig bleken te zijn, werd het allemaal nog een tikkeltje vreemder. De drie Scouts genoten ondertussen erg van Mike's onzekere gezicht dat heel erg: "Wat doe ik hier!" uitstraalde. Gelukkig voor Mike kwam al snel een eind aan de onduidelijkheid. Samen met nog 19 andere Groise vrijwilligers ontving Mike uit handen van de burgemeester een gemeentelijke onderscheiding. Deze bestaat uit een oorkonde en een speld.

Dit jaar werd de onderscheiding voor het eerst uitgereikt in het kader van de nationale vrijwilligersdag. Verenigingen uit Groenlo kregen de mogelijkheid een van hun mensen te nomineren. Kandidaten moesten aan een aantal criteria voldoen. Zo moest het vrijwilligerswerk al meer dan 10 jaar in beslag nemen en moest er bovengemiddeld "gepresteerd" worden. Aangezien Mike al meer dan tien jaar leiding van de Bevers is en hij erg veel voor Scouting Groenlo doet, maar ook voor andere organisaties (Kindervakantieweek, Kruunekes, de Groise politiek...) dacht de aanvrager dat Mike wel in aanmerking kwam. En zo kwam het dus dat Mike Ruikers als jongste vrijwilliger met onderscheiding het gemeentehuis verliet...

Foto's Marco Overbekking

4

MIKE RUIKERS KRIJGT EEN GEMEENTELIJKE ONDERSCHEIDING, TAM TAM, 2003

Er werd gekozen voor het draaien in twee groepen: RSA-jong en RSA-oud.
Uiteindelijk was de conclusie dat het probleem "onderaan" aangepakt diende te worden en dat was bij de Bevers. Vanaf 2005 werd er met maximaal 15 Bevers gedraaid.
[2005, Notulen stichting Scouting Groenlo 23-05].

Op 8 december 2003 vond een speciale bijeenkomst plaats op het gemeentehuis. Hierbij werd Mike Ruikers verrast met een gemeentelijke onderscheiding voor Vrijwilligers.

In 2005 werd het 70-jarig jubileum gevierd met een gezamenlijk weekend op de Pol op 11 en 12 juni. Iedere speltak leefde dat weekend volgens de gebruiken van een continent, een soort Jamboree in het klein dus!

2005 stond verder in het teken van bezoeken van medewerkers van de gemeente en het ministerie van VROM in verband met verschillende controles omtrent veiligheid en milieu. Dit vanwege het feit dat er op de Pol overnacht wordt. Het bestuur kreeg onder andere de volgende aandachtspunten mee:

- *er dient twee keer per jaar een onderzoek gedaan te worden i.v.m. de legionellabacterie;*
- *verfspullen etc moeten in een afsluitbare kist, die niet in het magazijn mag staan vanwege het aangrenzende slaapgedeelte* [het Kabouterlokaal]*;*
- *voor de nooduitgang mogen absoluut geen spullen staan!*

MEER DAN 25 JAAR LID VAN SCOUTING GROENLO IN 2005, V.L.N.R.: ANDRIES KAAK, TOM KROEKENSTOEL SR., JEROEN HUININK, MAURICE WITHAG, JURGEN REUSEN EN MARCO OVERBEKKING. MARIO NIEUWENHUIS ONTBREEKT

De jaren tussen 2005 en 2010 stonden vooral in het teken van de focus op Scouting Groenlo zelf:

> *We hebben ons steeds minder beziggehouden met activiteiten die niet direct met Scouting te maken hebben. We proberen ons nog wel steeds dienstbaar op te stellen naar de Groenlose gemeenschap. Denk aan onze bijdrage aan Dodenherdenking, diverse collectes, de Slag om Grolle… De focus moet echter liggen op de speltakken zelf. Daar willen we onze vrijwilligers voor inzetten. Iedereen heeft het tegenwoordig al druk zat. We proberen zuinig te zijn op onze vrijwilligers.*
> [2010, Ruben Tank]

2010 jubileumjaar

2010 is een druk jaar voor Scouting Groenlo. Het 75-jarig bestaan wordt op 29 december 2009 aangekondigd middels een jubileumkaart die op die dag bij elk lid in de bus valt. Op de jubileumkaart staat te lezen welke activiteiten er allemaal gepland staan in het jubeljaar. Een speciaal in het leven geroepen commissie onder leiding van Mike Ruikers, Hedwig Reuvekamp en Anne te Luke coördineert de jubileumactiviteiten.

HET NIEUWE TENUE VAN DE WELPEN IN 2010

Het jaar begint met een smakelijke verrassing voor elk speltak. Hoogst persoonlijk komt Gerrit Arink bij de Bevers de taart aansnijden.

Er wordt extra geld beschikbaar gesteld, zodat elke speltak een eigen jubileumactiviteit kan organiseren. Zo gaan de Gidsen op hike naar Antwerpen, vermaken de Kabouters zich in het Klimbos in Ermelo en verdwalen de Bevers in het doolhof bij Ruurlo. Begin 2010 wordt de nieuwe website gelanceerd: *www.scoutinggroenlo.nl*. Diverse leden kunnen artikelen en foto's toevoegen en de site is daardoor niet meer in handen van één persoon, waardoor deze sneller aangevuld kan worden en levendig blijft.

Er komt tevens een nieuwe outfit voor alle leden. Het traditionele uniform wordt aan de wilgen gehangen en Scouting Groenlo kiest voor een eigentijdse polo met daarop het logo van Scouting Groenlo. Elke speltak kiest zijn eigen kleur en op de jubileumdag ontvangt elke speltak ook in diezelfde kleur een eigen vlag. De uniformen en de vlaggen worden deels mede mogelijk gemaakt door het bestuur van stichting Sint Ludger.

NIEUWE VLAGGEN IN 2010

Scouting Nederland viert ook een jubileum in 2010, namelijk dat van het 100-jarig bestaan. Onder de titel “Scouts2day” wordt dit groots gevierd op 15 mei in Utrecht. Treinen en bussen vol Scouts arriveren in Utrecht. Elke leeftijdsgroep heeft zijn eigen programma aangepast aan het niveau van de leeftijd. De afsluiting van de dag vindt plaats in de Jaarbeurs, waar onder meer een toespraak van Maxima op een groot videoscherm getoond wordt en het verhaal van het jungleboek wordt nagespeeld. Voor veel meiden maakt het optreden van zangers Nick en Simon de meeste indruk!

TREINKAARTJE NAAR SCOUTS2DAY

VERZAMELEN OP STATION LICHTENVOORDE-GROENLO, SCOUTS2DAY 2010

Het was een bijzondere dag in Utrecht. De NS had extra treinen ingezet om de duizenden scouts in Utrecht te krijgen. Helaas valt het spoor tussen Lievelde en Zutphen onder Syntus en dat bedrijf had niet gerekend op zoveel Scouts. Ik zie nog die honderden Grolse Scouts op het perron in Lievelde staan! Toen de trein uit Winterswijk arriveerde, duurde het even tot iedereen in de trein “gepropt” was.

Op de terugweg was het gelukkig iets rustiger. We zijn in Zutphen uitgestapt om wat te eten. Het was erg leuk om de reactie van het personeel van de friettent in Zutphen te zien, toen we daar 100 porties patat kwamen bestellen...
[2010, Mario Nieuwenhuis]

De Bevers zijn niet in Utrecht geweest, maar bezoeken op 12 juni in Amersfoort een Bever-Doe-Dag.

BONNETJE FRITES, SCOUTS2DAY 2010

PATATJE ETEN NA SCOUTS2DAY 2010

Op 11 september 2010 wordt het 75-jarig bestaan van Scouting Groenlo uitbundig gevierd. Alle voorbereidingen, die ruim een jaar in beslag hebben genomen, komen samen op een prachtige dag.

Aan het begin van de middag wordt gestart met de ontvangst van alle actieve leden van 18 jaar en ouder en alle leiding. Tijdens diverse openingswoordjes wordt een aantal mensen bedankt. Marianne Frank, die jarenlang de ledenadministratie van Scouting op zich heeft genomen, krijgt een speciaal woordje van dank. Ook Gerrit Arink, lid van het eerste uur, wordt geprezen om zijn tomeloze inzet. Daarbij wordt zijn zus, Dinie, met name genoemd en geroemd om de vele kopjes koffie die zij in al die jaren het bezoek dat kwam praten over Scouting heeft voorgezet.
Tot slot wordt ook nog Jan Gunnewijk als lid van de stichting Sint Ludger en daarmee zeer belangrijk voor het onderhoud en beheer van de gebouwen van Scouting, uitvoerig bedankt.

TOESPRAAK VAN DE HUIDIGE VOORZITTER VAN DE STICHTING SINT LUDGERGROEP GERARD WISSINK IN 2010

JUBILARISSEN IN 2010. V.L.N.R.: NIEK MOLENDIJK, ERWIN KL. ZEGGELINK, OLIVIER WENTINK, ROB SCHUTTEN, BJÖRN VIJE, MARIEKE V.D. HOLST, MARC V. AALST, TOM KROEKENSOEL, WIM V.D. POST, RUBEN TANK, RENKO SLAGERS

Na deze officiële start volgt de reünie. Het hele jaar voorafgaand aan de reünie is op alle mogelijke manieren geprobeerd adressen van zoveel mogelijk oud-leden te verzamelen. En met succes! Tijdens deze zonovergoten middag komen honderden leden en oud-leden bij elkaar om verhalen te vertellen en herinneringen op te halen. Er wordt gelachen en gezongen en er zijn veel foto's om te bekijken. Daarnaast maken veel mensen een rondje over het terrein om alles nog eens te bekijken. Het terrein en de gebouwen liggen er overigens prachtig bij.

GERRIT ARINK EN JAN WIENTJES TIJDENS DE REÜNIE

MIMI LANKVELD EN DINI HOOGEWIND TIJDENS DE REÜNIE IN 2010

JAN KAAK, JAN REUKERS, PIET ZWEERS, REÜNIE 2010

Tegelijk met de reünie vindt ook de officiële receptie plaats. Vertegenwoordigers van andere clubs en verenigingen, van de gemeente, omwonenden en andere gasten komen Scouting feliciteren.
Ook tijdens dit deel van de middag is er een officieel moment. Gerard Slotman start als ceremoniemeester met een toespraak. Mike Ruikers vervolgt: *de manier waarop wij samen elke keer aan de basis staan van een activiteit, klein of groot geeft aan dat Scouting Groenlo leeft, inspireert en vooral een gevoel van saamhorigheid geeft. Elke keer maar weer, 75 jaar lang, en daar mogen wij als vereniging erg trots op zijn. Scouting is een virus en daar kom je gelukkig nooit meer vanaf.* Wethouder René Hoijtink feliciteert Scouting namens de gemeente en vertelt zijn visie op Scouting: *Al 75 jaar richt Scouting Groenlo zich op de Grolse jeugd. Jaarlijks worden veel activiteiten georganiseerd die niet alleen leerzaam zijn en de zelfredzaamheid van kinderen bevorderen, maar hen ook leren elkaar te waarderen en te respecteren. Scouting Groenlo is daarmee een vorm van cement voor de samenleving; een vereniging die samenvoegt en zorgt voor hechting in een samenleving, waarin onthechting en individualisering steeds meer de boventoon gaan voeren..*

Tijdens dit officiële gedeelte vindt daarnaast een onthulling plaats: Gerrit Arink mag een speciaal voor hem geplaatste gedenksteen tonen aan de aanwezigen. Hij doet dit samen met een aantal van de eerste Gidsen van Scouting Groenlo. In een voor dit doel opgerichte pilaar naast de theaterkuil is een steen met de tekst 'Weest bereid' geplaatst. De steen werd in 1966 ingemetseld in het in aanbouw zijnde gebouw van de toenmalige Jeanne d'Arcgroep aan de Woerdseweg. Het gebouw is inmiddels gesloopt, maar de steen zal tot in lengte van jaren aanwezig blijven op het terrein aan de Gasthuisstraat.

SCOUTINGFAMILIE POTHOF, V.L.N.R.: BERND, PETER, JOS, HANS, FRANCIS EN HARRY POTHOF, 2010

op voor voormalig kijkcijferkanon

al de Leeuw
TGEWERKT

Monument voor 'oerpadvinder' Gerrit Arink (87)

■ Gerrit Arink als jonge padvinder.

■ Omdat hij 75 jaar lid is van Scouting Groenlo is Gerrit Arink gevoerd met een piquette op een herdenkingspaal. „Maar op mijn pauselijke onderscheiding ben ik toch het meest trots!"

FOTO ROBERT HOETINK

'Het avontuur tegemoet!'

door JAN COLIJN

GROENLO, donderdag

Hij is al een slordige dertig jaar geen leider meer, maar iedereen binnen Scouting Groenlo kent hem nog als 'Baas Arink'. Voor hem geen stadhoofd, maar een herdenkingsrijl als onderscheiding voor zijn 75-jarig lidmaatschap. „Leuk, want sindsdien heb ik al genoeg."

Iemand als Gerrit Arink, zoals zijn echte naam luidt, 87 lentes. En behoort daarmee vanzelfsprekend tot de oudgedienden van Scouting Nederland. „Anderdenkenden noemen het overigens de padvinders, maar hier in katholiek Groenlo heten we de verkenners."

Het is zijn hart en zijn leven. Tot op de dag van vandaag. Toen hij als twaalfjarig knaapje kennismaakte met het fenomeen was hij op slag verkocht. „Het is altijd mijn levenswerk geweest. Het speurneuken, het mirse tenen, koken op een kampvuurtje. Kortom, het pionieren. Dat was wat me trok."

Natuur

In al die jaren zag hij uiteraard heel wat veranderen. „Tegenwoordig hebben ze bijvoorbeeld veel meer apparatuur tot hun beschikking. Maar heel veel zie ik nog wel terug. Met z'n allen de natuur in. Het avontuur tegemoet. Dat is tot op de dag van vandaag hetzelfde gebleven."

Hij is dan ook beslist niet iemand die vindt dat vroeger alles beter was. Voor hem geen nostalgische tsunamelmerij. „Onderdaad, veel mensen hebben grote tijd meer voor vereniging uitstraten. Maar dat hoeft mij eenmaal bij deze tijd. Ik heb echter tot op de dag van vandaag het volste vertrouwen gehouden in de jongens. Partoon, de jeugd, want tegenwoordig zijn ook meisjes lid. Dat zag ik ook altijd tegen de rest van het bestuur: je moet ze hun verantwoordelijkheid durven geven. En dan zullen ze dat niet beschamen. Ik spreek uit eigen ervaring."

Paus

Onbetwist hoogtepunt uit zijn loopbaan? „Het bezoek aan Rome tijdens het 25-jarig bestaan van de club. We hebben toen ook een bezoek aan de paus gebracht. Nee, spreken met hem kon niet. Veel te druk. Maar hij zwaaide wel naar ons..."

In de loop der jaren is hij al vele malen gedecoreerd. Bij zijn 40-jarig lidmaatschap werd hij koninklijk onderscheiden, bij het 50-jarig jubileum kreeg hij een lintje van de landelijke scouting en bij het 60-jarig jubileum zelfs een pauselijke onderscheiding. „En die laatste ben ik toch wel het meest trots op."

En nu is hij dus geëerd voor zijn 75-jarig lidmaatschap. Met een herdenkingsrijl die staat op 'Jongenstad', zoals het terrein van Scouting Groenlo heet. „Het was een prachtig feestje. Tja, dan hadden ze me nog wel zo'n medaille op kunnen spelden, maar dan is zo'n eigen steen toch veel leuker..."

Er wordt de laatste tijd overigens toch al veel gefeest binnen de scouting. De overkoepelende Nederlandse padvinderij viert dit jaar namelijk het eeuwfeest. Hoogste tijd dus om het kurps van avontuurlijke jongens en meiden in een nieuw jasje te steken. Of in dat geval een knalrood t-shirt. Maar Baas Arink zullen ze er niet in zien. „Nee, zo'n rode polo is niets voor mij."

Heerzeer hij zich nog bij de verkenners betrokken voelt? „Ik de paden op, de lanen in is het laatste verleden tijd. Da's simpelweg te onhandig met zo'n rollator. De Achterhoeker, eenvoudig. „Maar ik ben en blijf nog wel betrokken. En zal dat blijven zolang mijn gezondheid dat toelaat."

21, 22 & 23 september
VROUW Da
• Visagie
• Huidanalyse
• Haaradvies
• Nagels lakken
• Covershoot
• Zelfverdediging
• Haarkleuradvies
• Sieraden maken
• Kampeerwij
• Wijnproeverij
• Make-overs
• Koken met Mathijs Vrieze
• Zumba
Laatste kans! € 19,95
• Talrijke gratis workshops
• Gebruik van alle saunafaciliteiten van de Zwaluwhoeve t.w.v. € 27,50
• Interviews met BN'ers als Daphne Deckers
• Ontvangst met koffie/thee en een gebakje
Dit alles voor slechts € 19,95. Waar wacht u nog op?
RESERVEER NU: WWW.ZWALUWHOEVE.NL/VROUWDAG

■ Drama op de A28 bij Posse. In de middenbarm ligt de motor van Jan Zomar.

FOTO HARM MEYER

■ De verongelukte Jan Zomar (achteropp) en Gerald Schuurman.

EIGEN FOTO

Ik hoop alleen dat de dood van Jan niet voor niets is geweest."

De Stichting Wetenschappelijk Onderzoek Verkeersveiligheid (SWOV) concludeerde in 2004 al dat filmcamera's de verkeersveiligheid in

ARTIKEL IN DE TELEGRAAF OVER JUBILARIS GERRIT ARINK, 16 SEPTEMBER 2010

Vervolgens is het tijd voor een hapje en diverse drankjes. Een groot aantal aanwezigen vindt het maar moeilijk om afscheid te nemen en blijft hangen tot aan het begin van de avond.

Na een korte onderbreking wordt het feest voortgezet door alle huidige volwassen leden en vrijwilligers. Voor de inwendige mens is zeer goed gezorgd: er wordt gestart met een barbecue. Onder begeleiding van een dj die goede muziek draait wordt flink gedanst. Speciaal voor deze gelegenheid wordt de theaterkuil overkapt met een grote parachute-tent. Het feest gaat door tot in de kleine uurtjes…

Met deze jubileumdag komt een einde aan een mooi jubileumjaar vol festiviteiten en bijzondere activiteiten!

HOOFDSTUK 2

GEBOUWEN EN TERREINEN

"ER KOMT EEN HOOFDKWARTIER!"

Jongensstad in het licht van de vesting

Dat Jongensstad op de plaats van de voormalige vestingwerken van Grolle is verrezen, is bij de meeste Grollenaren wel bekend. Veel minder bekend is echter hoe het terrein er in het verleden precies heeft uitgezien en wat nog over is van deze historie.

De eerste beschrijvingen van het gebied dat we tegenwoordig Jongensstad noemen, zijn allen gerelateerd aan de stadsmuur zoals die de Stadt Grol na het verkrijgen van de stadsrechten in 1277 in de loop der tijd is gaan ommuren. Het gebied was een zgn. "pol", een verhoogde plek in een overigens moerassig stuk land. Van die "pol" was op dat moment nog weinig zichtbaar. De rivier de Slinge, waar de nederzetting Grünloh aan het ontstaan was, stroomde in deze periode langs de oudste stadsmuur en zal toen het hele huidige Jongensstad in beslag genomen hebben. Daarmee is de locatie feitelijk gezien het begin van de stadsgracht geworden. Op een steenworp afstand, daar waar nu nog de Heuzelsgoot is gelegen, kon het water uit de Slinge namelijk in de uiteindelijk meer gekanaliseerde stadsgracht stromen. Oude kaarten geven aan dat de gracht toen via de Pol langs de Wheme, de Barakkenplaats en de Bastionstraat naar de kanonswal liep, waarna het water in de buurt van de huidige 'witte' brug op de Halve Maan de gracht weer uitstroomde.

SITUATIE VAN EIND 1627. OP DEZE KAART KUN JE DUIDELIJK ZIEN DAT EEN GROOT DEEL VAN HET GRONDGEBIED VAN JONGENSSTAD IS ONTSTAAN DOOR HET IN DE GRACHT SCHUIVEN VAN DE GROND VAN DE OMWALLING VAN HET GASTHUISBOLWERK. VOLGENS OVERLEVERING HEEFT DIT IN 1674 PLAATS GEVONDEN

De verdedigingswerken groeiden mee met de steeds zwaardere geschutstechnieken waartegen ze bestand moesten zijn. Zo waren in de middeleeuwen de stadsmuren rond Grol relatief dun; het nog primitieve geschut van grote katapults en kruisbogen kon zo voldoende worden weerstaan. In het midden van de 16e eeuw is een groot deel van de laatmiddeleeuwse stadsmuur volgens het oud-Italiaanse stelsel vervangen door dikke, lagere muren met aan de binnenzijde een aarden wal. De restanten van 'de stadsmuur' die tegenwoordig af en toe aan het licht komen, stammen uit deze periode. Toen ook deze wijze van 'bevestigen' niet meer voldeed, ging men over tot de aanleg van volledig aarden wallen en brede grachten. De omwalling van Groenlo is tijdens het Twaalfjarig Bestand (1609-1621) door de Spaanse bezetting volgens het oud-Nederlandse stelsel aangelegd en zo is de vesting verder min of meer gebleven.

Het grootste deel van het huidige Jongensstad terrein ligt op de plaats van het vroegere bastion dat in de 17de eeuw de naam 'Bolwerck achter 't gasthuys' ofwel 'Gasthuisbolwerk' heeft gekregen. Het overige gedeelte, waaronder het eind van het Grote Veld, is een onderdeel van het ravelijn Nassau dat grenst aan het 'Bolwerk Scherpenberg'. Dit laatste bolwerk loopt door richting Maliebaan en is ook nu nog grotendeels zichtbaar.

SCOUTINGTERREIN JONGENSSTAD. IN ROOD DE VERMOEDELIJKE LOOP VAN DE 16E EEUWSE MUUR. IN LICHTBLAUW IS DE LOOP VAN DE 17E EEUWSE GRACHT WEERGEGEVEN

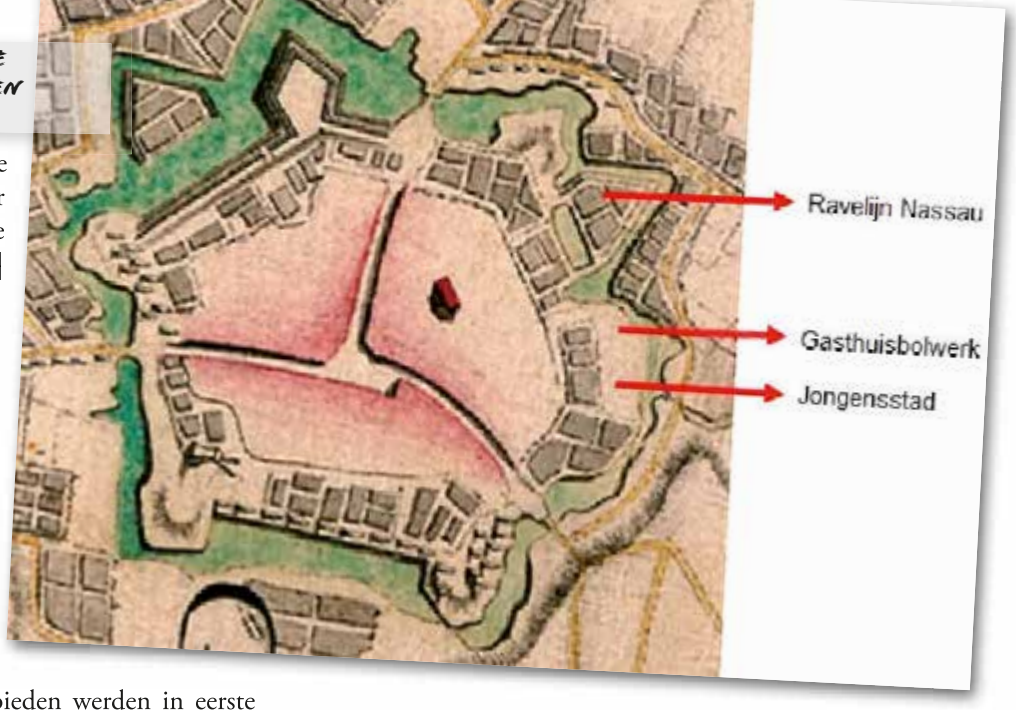

GROENLO IN 1783, DE GRIJZE VLAKKEN ZIJN TUINGRONDEN

Het daadwerkelijk met wallen omzoomde terrein was in die tijd overigens veel kleiner dan het huidige Jongensstad terrein. In de tijd van het vestingstelsel het Gasthuisbolwerk, omvatte het gebied dat we nu Jongensstad noemen, kavels tussen de Gasthuisstraat, de Wheme en de gracht zonder de Daalsweide (de Dael). Belangrijk moment in de geschiedschrijving is dan ook dat rond 1674 de wal rondom dit gebied in de gracht werd geschoven. Dit zogenaamde 'slechten van de wallen' had twee gevolgen. Allereerst betekende dit dat de gracht om de Pol daardoor veel smaller is geworden. Ten tweede heeft dit uiteraard geleid tot een uitbreiding van het grondgebied binnen de grachten. De nieuw verkregen gebieden werden in eerste instantie vooral gebruikt voor tuingronden. Opvallend genoeg een bestemming die een groot gedeelte van het terrein ook nu nog heeft in juridische zin. Het slechten van de wallen heeft nog tot in de vorige eeuw plaatsgevonden. Zo is bijvoorbeeld pas in 1906 langs de Kerkwal de laatste Lange Wal geslecht ten behoeve van de bouw van de R.-K. Calixtus. Vermeldenswaardig is dat er omstreeks 1850 bij het slechten van de wallen rond het Gasthuisbolwerk meerdere zogenaamde kazematten (kanonkelders) zijn blootgelegd. Deze tegen vijandelijk vuur gedekte plaatsen maakten deel uit van de verdedigingslinies. Willem Vemer beschrijft in zijn Kroniek van Groenlo uit 1969 dat het hier zou gaan om objecten van circa 4 bij 4 meter. Hiervan is indertijd niets opgetekend, zodat het nu moeilijk is om deze gegevens te plaatsen ten opzichte van onze huidige terreinen. Uit oude verhalen en een recenter onderzoek, is echter wel het een en het ander op te maken. Zo vertelde een oud-Verkenner dat zowel links als rechts bij de poort, daar waar de stadswal lag, 'iets' is gevonden. Niet geheel duidelijk is geworden wat dit 'iets' precies is geweest, maar de vermoedens liggen in de lijn van een onderaardse poort, hek of muur. Daarbij vonden de Verkenners een grote roodkoperen kaarsenbak met daarin nog resten kaarsvet. Jan Wijgerinck heeft de kaarsenbak destijds meegenomen en sommeerde de opgewonden Verkenners om het gat onmiddellijk te dichten. Er is nadien ook niet meer over gepraat om de bouw van het Hoofdkwartier niet te vertragen. In 2007 is er in de omgeving van Jongensstad bodemonderzoek gedaan met een grondradar. Hierbij is aan De Dael de aanzet van een bastion aangetroffen. Dat er muurwerk van het voormalig 16de-eeuwse bastion aanwezig is op Jongensstad, is op basis van deze bevindingen hoogstwaarschijnlijk. Het is plausibel te veronderstellen, dat, bij de sloop voor de uitbreiding van de vesting tijdens het Twaalfjarig Bestand, sommige delen van de muur en eventuele kazematten onder

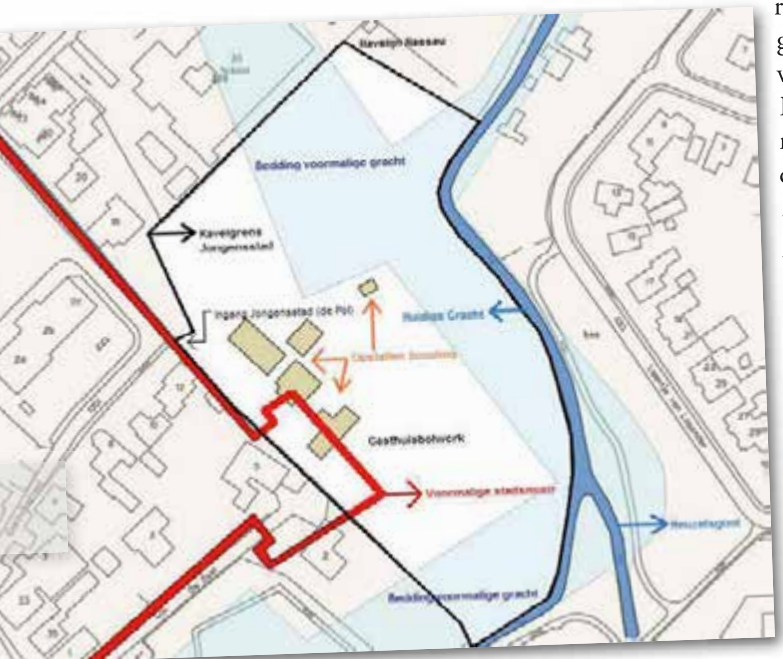

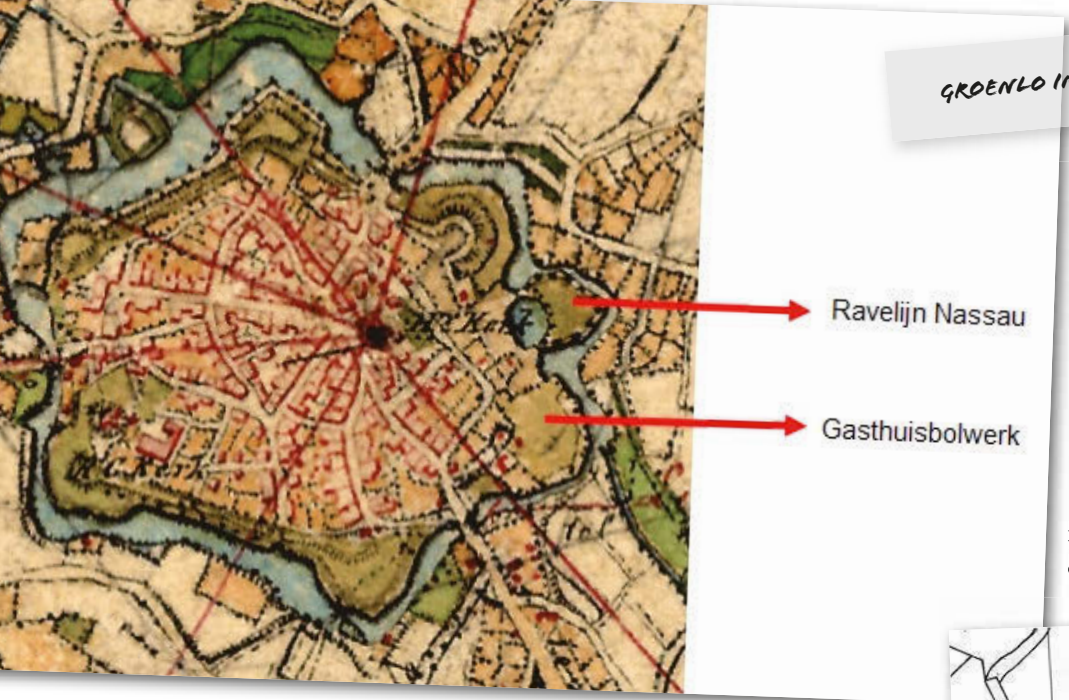

GROENLO IN 1844

de nieuwe wallen zijn verdwenen en andere delen zijn gebruikt voor de bouw van de nieuwe poorten.

Na de belegering door bisschop Bernard van Galen in 1672 zijn de vestingwerken in Grol in verval geraakt. Op een tekening uit 1783 is te zien hoe de vesting is afgetakeld. (Deze tekening staat op bladzijde 87) Sinds die tijd is er relatief weinig meer veranderd en kunnen we in feite spreken van de contouren zoals we die ook nu kennen.

In de loop der tijden is er onder druk van een toenemende ruimtevraag steeds meer van die ruimte benut. Zo werden er op de voormalige poortravelijnen in de negentiende eeuw villa's gebouwd die er nu nog staan. Het stukje gracht waar nu grotendeels de Ni-je Veste op staat, lag er in 1878 nog wel oorspronkelijk bij. Uiteindelijk heeft echter alleen het gebied van Jongensstad deze vrije positie weten te behouden.

De eigenaren van de gronden

In de loop der tijd zijn er verscheidene personen en organisaties geweest die de eigendomsrechten op de gronden hebben verkregen. Volgens de kadastrale kaart van 1832 was de voornaamste eigenaar de Nederlands Hervormde predikant Engelbert Abbink. Abbink bezat de kavelnummers C116, 117 (water, kortom een deel van de gracht), 119, 120 (weiland), 121 (boomgaard), 122 (schuur), 125 en 126, samen in totaal bijna 1,5 hectare. De andere eigenaar van de gronden van de Pol was pastoor Jan

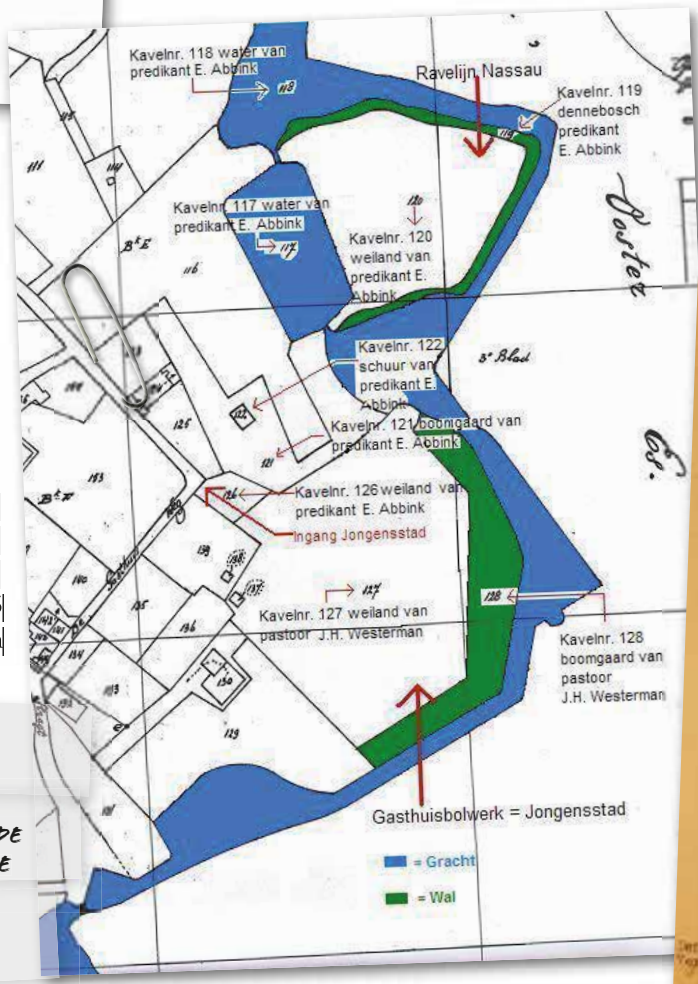

UITSNEDE KADASTERKAART 1811 – 1832 GROENLO SECTIE C BLAD 01. DE VETTE RODE PIJLEN VERWIJZEN NAAR DE NAMEN VAN DE VERDEDIGINGSWERKEN EN DE DUNNE RODE PIJLEN VERWIJZEN NAAR DE EIGENAREN VAN DE KAVELS. DE KAVELS MET DAARBIJ DE NAAM VAN PASTOOR J.H. WESTERMAN WAREN IN HET BEZIT VAN DE KATHOLIEKE KERK VAN GROENLO EN DE KAVELS MET DAARBIJ DE NAAM VAN PREDIKANT E. ABBINK WAREN IN HET BEZIT VAN DE HERVORMDE KERK VAN GROENLO. OP HET GASTHUISBOLWERK IS IN 1948/1949 JONGENSSTAD VERREZEN

Hendrik Westerman; hij bezat de kavelnummers 127 (weiland) en 128 (boomgaard), in totaal 1,04 hectare. Vervolgens kwam de Pol in het bezit van de heer N.J.B. Hamel, die op 18 april 1857 het hele complex verkocht aan pastoor J.W. Boschker, opzichter en directeur van het Liefdesgesticht. Bij testament van 11 augustus 1862 vermaakte de pastoor de Pol (samen met een perceel bosgrond in Lievelde) aan het Grote Gesticht (Liefdesgesticht) ofwel het Sint Joseph Zusterhuis. De Koninklijke machtiging om het legaat te aanvaarden werd verleend op 27 september 1866 (archief St. Calixtus, Groenlo). In deze tijd is het plan ontstaan om het Sint Joseph Zusterhuis uit te breiden en de nieuwbouw daarvan op de Pol plaats te laten vinden. Dit zogenaamde Pol-bouwplan is uiteindelijk niet uitgevoerd. Het zou een volledig nieuwe opzet betekend hebben. Hoe aanlokkelijk het plan ook was, het geheel zou een te zware financiële belasting gevormd hebben voor de rooms-katholieke gemeenschap, aangezien de burgerlijke gemeente niet bereid was te participeren.

De huisvesting van het eerste uur

De eerste bijeenkomsten die Jan Wijgerinck organiseerde, vonden, zoals ook elders in dit boek beschreven, niet op Jongensstad plaats. Op 29 december 1934 kwam Wijgerinck met een groep van zes jongens voor het eerst bijeen in het nieuw gebouwde Parochiehuis St. Jozef, nu beter bekend als City Lido. Al snel was de ruimte voor de groeiende groep te klein. De Calixtusparochie, eigenaar van het Parochiehuis, stelde daarom de kelder onder het podium van de grote zaal ter beschikking. Dit is nu de Lido Bar, destijds bereikbaar via een deur en een smalle trap links naast het hoofdpodium. Voor een Verkennersgroep waren er echter twee grote nadelen aan deze locatie. Ze was te krap en er was geen buiten. Wijgerinck loste dit handig op. De gemeente had sinds 1939 namelijk het eigendom verworven van de gronden van de Halve Maan. Een groot deel werd gebruikt als tuinderij voor het Gasthuis (het latere Ziekenhuis, nu deel van de Molenberg). Er was echter genoeg ruimte voor de Verkenners over. In maart 1941 gaf de gemeente Groenlo toestemming om de Halve Maan als 'buitencentrum' te gebruiken voor de spelen en het kamperen van de Verkenners. Zoals eerder beschreven was de vreugde echter van korte duur. Enige tijd later verbood de bezetter de Verkennerij.

HET PAROCHIEHUIS IN 1935

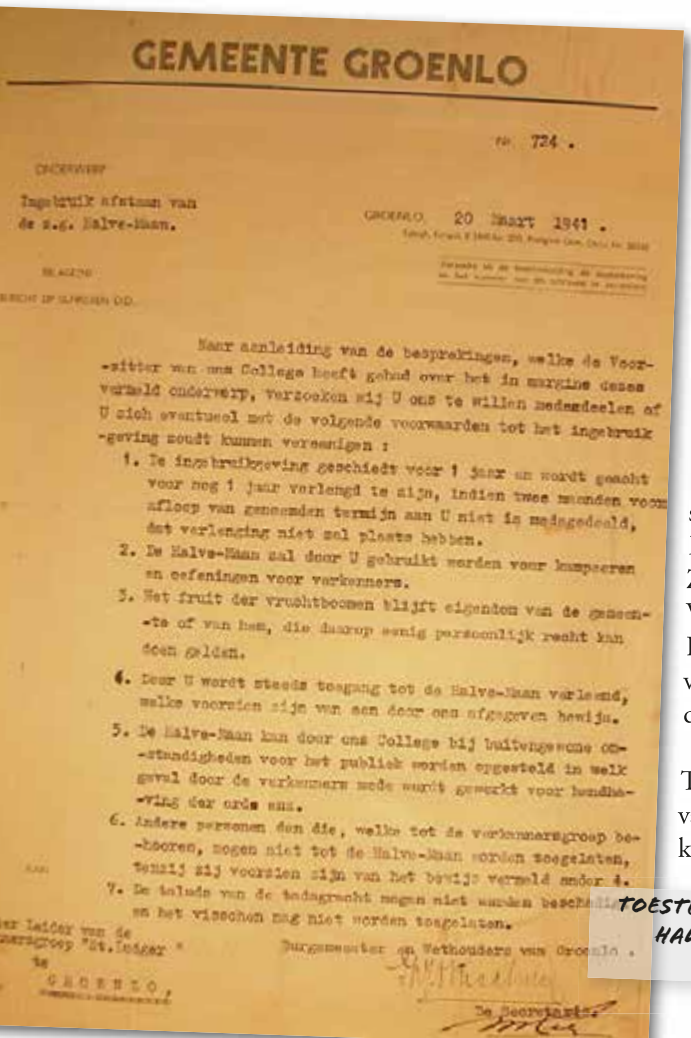

GEMEENTE GROENLO

No. 724.

ONDERWERP

Ingebruik afstaan van de z.g. Halve-Maan.

GROENLO, 20 Maart 1941.

BEAGEN

BRIEF IP SLAGEN D.D.

Naar aanleiding van de besprekingen, welke de Voorzitter van ons College heeft gehad over het in margine dezes vermeld onderwerp, verzoeken wij U ons te willen medendeelen of U zich eventueel met de volgende voorwaarden tot het ingebruikgeving zoudt kunnen vereenigen :

1. De ingebruikgeving geschiedt voor 1 jaar en wordt geacht voor nog 1 jaar verlengd te zijn, indien twee maanden voor afloop van genoemden termijn aan U niet is medegedeeld, dat verlenging niet zal plaats hebben.
2. De Halve-Maan zal door U gebruikt worden voor kampeeren en oefeningen voor verkenners.
3. Het fruit der vruchtboomen blijft eigendom van de gemeente of van hem, die daarop eenig persoonlijk recht kan doen gelden.
4. Door U wordt steeds toegang tot de Halve-Maan verleend, welke voorzien zijn van een door ons afgegeven bewijs.
5. De Halve-Maan kan door ons College bij buitengewone omstandigheden voor het publiek worden opgesteld in welk geval door de verkenners mede wordt gewerkt voor handhaving der orde enz.
6. Andere personen dan die, welke tot de verkennersgroep behooren, mogen niet tot de Halve-Maan worden toegelaten, tenzij zij voorzien zijn van het bewijs vermeld onder 4.
7. De taluds van de tadagracht mogen niet worden beschadigd en het visschen mag niet worden toegelaten.

Burgemeester en Wethouders van Groenlo.

De Secretaris.

Ter Leider van de Verkennersgroep "St. Ludger" te GROENLO,

TOESTEMMING TOT INGEBRUIKNAME HALVE MAAN DOOR DE GEMEENTE GROENLO, 1941

Toen de oorlog in 1945 ten einde kwam, pakte de Sint Ludgergroep het spel van Verkennen weer op in de kelder van het Parochiehuis. Ook de Halve Maan kon weer worden gebruikt. Er was in die tijd echter geen vaste verbinding met

de Halvemaanweg. De leden van de Verkennerij werden daarom aan het begin en einde van de bijeenkomsten overgevaren door de Voortrekkers. Met een oude rubberen boot van de Tommies (Canadese soldaten) werden ze bij de Schoenfabriek opgehaald. Deze fabriek was gelegen op de Houtwal en eigendom van de vader van Jan Wijgerinck. Buiten de veste Grol gingen de Verkenners regelmatig naar de Schans, het Schietveld en de 'bak van Nahuis'.

De wens om tot een eigen terrein en gebouwen te komen begon echter steeds nadrukkelijker te spelen bij Wijgerinck. De locaties om te gaan bouwen varieerden van het Marhulzenbos (het Marhulzenbos is op het Marhulzen waar nu de huisjes van camping Marveld staan en de Manege tot aan de Slinge), de omgeving van de Botterpot/Botterpeter (gelegen in het gebied van de Hartreize; een Botterpot is een laaggelegen waterrijk weiland in de vorm van een pot, kom of vloot, dat door de waterrijke omstandigheden zo zacht als boter was), tot een terrein net buiten de gracht aan de Woerdseweg. Duidelijk was in elk geval dat er, als er serieuze vorderingen richting een eigen onderkomen met de mogelijkheid van veel buitenactiviteiten gemaakt moesten worden, een zware bestuurlijke vertegenwoordiging nodig was. Op 3 april 1946 werd daarom met dit doel de Stichting Sint Ludgergroep opgericht. In de akte die is opgemaakt door notaris mr. Scholte, is te lezen, dat die dag in zijn bijzijn waren: *De Wel Eerwaarde Heer Jan Willem Jozef van Soest, Roomsch Katholiek Priester en Kapelaan, Aalmoezenier der Sint Ludgergroep van de Verkenners der Roomsch Katholieke Jeugdbeweging te Groenlo, de Heer Johannes Hendricus Maria Wijgerinck, koopman, groepenleider der voormelde Sint Ludgergroep, de Heer Jacobus Petrus Joseph de Groen, bierbrouwer – voorzitter – , de Heer Willy John Gérard Fornier, Directeur eener Naamlooze Vennootschap* – [de heer Fornier was de eigenaar van de Groenlosche Graan- en Kunstmesthandel aan de Spoorstraat, een zijstraat van de Stationslaan] - *en de Heer Josephus Johannes Adrianus van de Riet, secretaris der gemeente Groenlo.* Zij verklaarden, *'dat zij tezamen hebben afgezonderd een bedrag groot eenhonderd gulden en daarmede te hebben opgericht een stichting genaamd 'Stichting Sint Ludgergroep'.*

PLAN BOTTERPOT

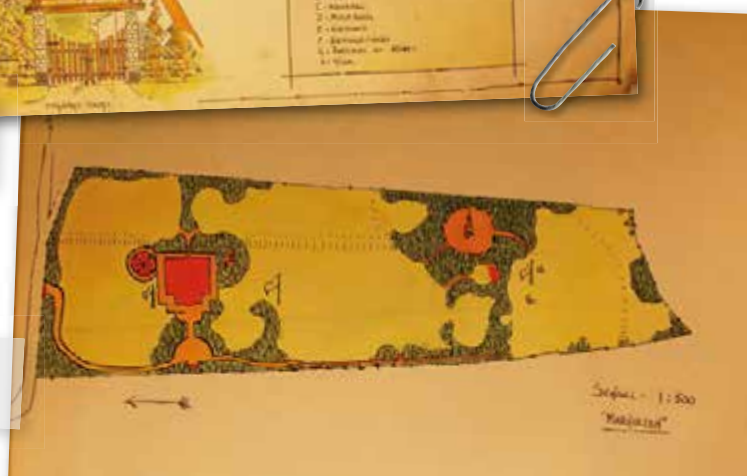

PLAN MARHULZEN

De samenstelling van het bestuur van de Sint Ludgergroep was toen al een brede afspiegeling van de maatschappij. Bijvoorbeeld door vooraanstaande mensen die, allen op eigen wijze, positieve invloed konden hebben op politiek en bestuurlijk niveau. Het was Wijgerinck dus goed duidelijk dat juist dit soort grotere uitdagingen niet zonder die inzet konden. De groei van de vereniging maakte deze serieuze aanpak nog eens extra noodzakelijk. Het ledenaantal van de Sint Ludgergroep groeide in korte tijd uit tot zo'n honderd.

De ontwikkelingen raakten al spoedig in een stroomversnelling. In de jaren 1947-1948 werd druk onderhandeld met de orde van de Zusters Franciscanessen van Roosendaal. Deze orde stichtte het 'Grote Gesticht' aan de Nieuwstad in Groenlo waaraan later het Pensionaat werd toegevoegd. Daarnaast hadden de Zusters een flink stuk grond op het Gasthuisbolwerk. De stichting Sint Ludgergroep had wel oren naar dit perceel, genaamd 'De Zusterspol'. Gelegen tussen de Gasthuisstraat, de Wheme, de Maliebaan, de stadsgracht en De Dael was het met een oppervlakte van 8060 m^2 de ideale locatie voor de Verkenners. Midden in het hart van de Grolse veste, nog binnen de gracht gelegen.
Het perceel was op dat moment een nat stuk landbouwgrond met houtwallen. De families Porskamp en Lubbers hadden het huidige Verkennersveld tot en met de Theaterplaats gepacht voor agrarische doeleinden. Het ene jaar werden er knollen op verbouwd, het andere jaar rogge.

De Zusters voelden ook wel voor de verkoop van het terrein. De maatschappelijke functie van de Verkennerij voor de jeugd van Groenlo sloot nauw aan bij hun eigen taken en opvattingen. Ook de aanwezigheid van kapelaan Van Soest zal in dit kader bijgedragen hebben aan de goede onderlinge verstandhouding. Op 16 november 1948 besloot het bestuur van de stichting Sint Ludgergroep om de grond te kopen van de Zusters uit Roosendaal. Op 28 januari 1949 werd de grond, kadastraal bekend gemeente Groenlo, Sectie C nummer 1979, door de Zusters verkocht aan de stichting Sint Ludgergroep voor de prijs van 1600 gulden (zo'n 725 euro) onder de volgende duidelijke voorwaarde: 'te allen tijde moet de jeugd daar gebruik van kunnen maken om zich verder te ontplooien'. Een exacte beschrijving van datgene waar Scouting Groenlo zich ook nu nog iedere week hard voor maakt. De koopakte werd opgemaakt bij notaris Mr. S.A. Scholte te Groenlo. Aanwezig namens de stichting Sint Ludgergroep waren de heer De Groen in zijn rol als voorzitter, en de - wat later tot het bestuur toegetreden - secretaris, Antonius Lambertus Johannes Kaak.

VROEGE SCHETS ZUSTERSPOL

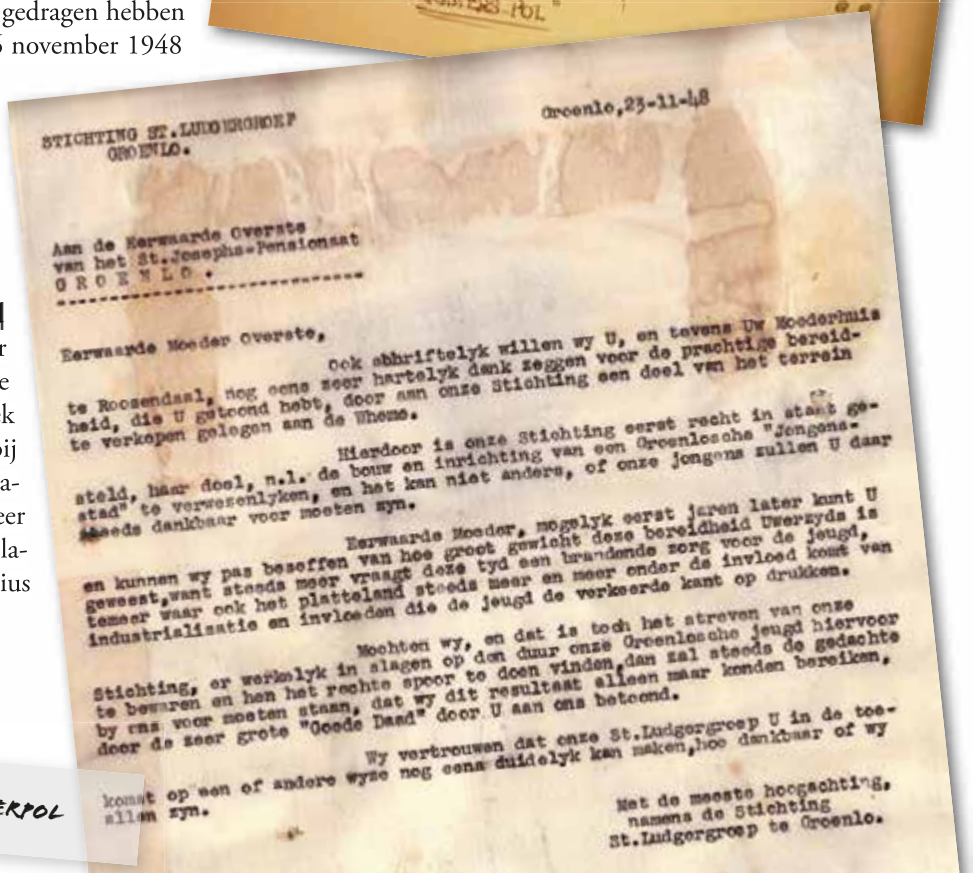
STICHTING ST.LUDGERGROEP
GROENLO.

Groenlo,23-11-48

Aan de Eerwaarde Overste
van het St.Josephs-Pensionaat
G R O E N L O .

Eerwaarde Moeder Overste,

Ook schriftelijk willen wy U, en tevens Uw Moederhuis te Roosendaal, nog eens zeer hartelyk dank zeggen voor de prachtige bereidheid, die U getoond hebt, door aan onze Stichting een deel van het terrein te verkopen gelegen aan de Wheme.

Hierdoor is onze Stichting eerst recht in staat gesteld, haar doel, n.l. de bouw en inrichting van een Groenlosche "Jongensstad" te verwezenlyken, en het kan niet anders, of onze jongens zullen U daar steeds dankbaar voor moeten zyn.

Eerwaarde Moeder, mogelyk eerst jaren later kunt U en kunnen wy pas beseffen van hoe groot gewicht deze bereidheid Uwerzyds is geweest,want steeds meer vraagt deze tyd een brandende zorg voor de jeugd, temeer waar ook het platteland steeds meer en meer onder de invloed komt van industrialisatie en invloeden die de jeugd de verkeerde kant op drukken.

Mochten wy, en dat is toch het streven van onze Stichting, er werkelyk in slagen op den duur onze Groenlosche jeugd hiervoor te bewaren en hen het rechte spoor te doen vinden,dan zal steeds de gedachte by ons voor moeten staan, dat wy dit resultaat alleen maar konden bereiken, door de zeer grote "Goede Daad" door U aan ons betoond.

Wy vertrouwen dat onze St.Ludgergroep U in de toekomst op een of andere wyze nog eens duidelyk kan maken,hoe dankbaar of wy allen zyn.

Met de meeste hoogachting,
namens de Stichting
St.Ludgergroep te Groenlo.

BRIEF VERKOOP TERREIN ZUSTERPOL

De Mariakapel

Tot voor kort heeft er op 'De Halve Maan' nog een Mariakapelletje gestaan dat door drie Verkenners (te weten Ger Lamers van de Fazantenpatrouille, Bennie Boekelder en Willie Groothus van de Spechtenpatrouille) in 1947 is gebouwd naar aanleiding van het koperen feest van de Sint Ludgergroep op 28 en 29 juni van dat jaar. Jan Wijgerinck vond dat bij de katholieke Verkenners een Mariakapelletje hoorde. Op deze manier wilden ze Maria dank zeggen dat Groenlo in de oorlogsjaren grote rampen bespaard zijn gebleven. De huidige kapel die op Jongensstad staat, is twee jaar later door dezelfde Verkenners gekopieerd. Alle drie behaalden ze hiermee het metselaarsinsigne. In het kapelletje op Jongensstad is een witte Madonna opgenomen die afkomstig was van de Zusters van het Pensionaat. Deken Hooijman heeft het Mariakapelletje ingewijd.

INWIJDING KAPEL DOOR DEKEN HOOIJMAN

VERKENNERS BEKIJKEN DE BOUWTEKENING VAN DE MARIA KAPPEL MET OP DE ACHTERGROND DE AANLEG VAN DE KAMPVUURKUIL IN 1949

KAPEL OP DE HALVE MAAN MET DE WELPEN

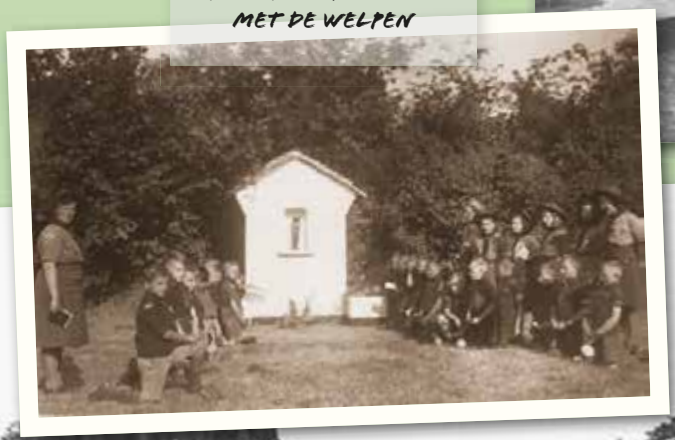

ZICHT OP DE HALVE MAAN IN 1955, MET DE MARIAKAPEL (FOTO: E. M. SMIT)

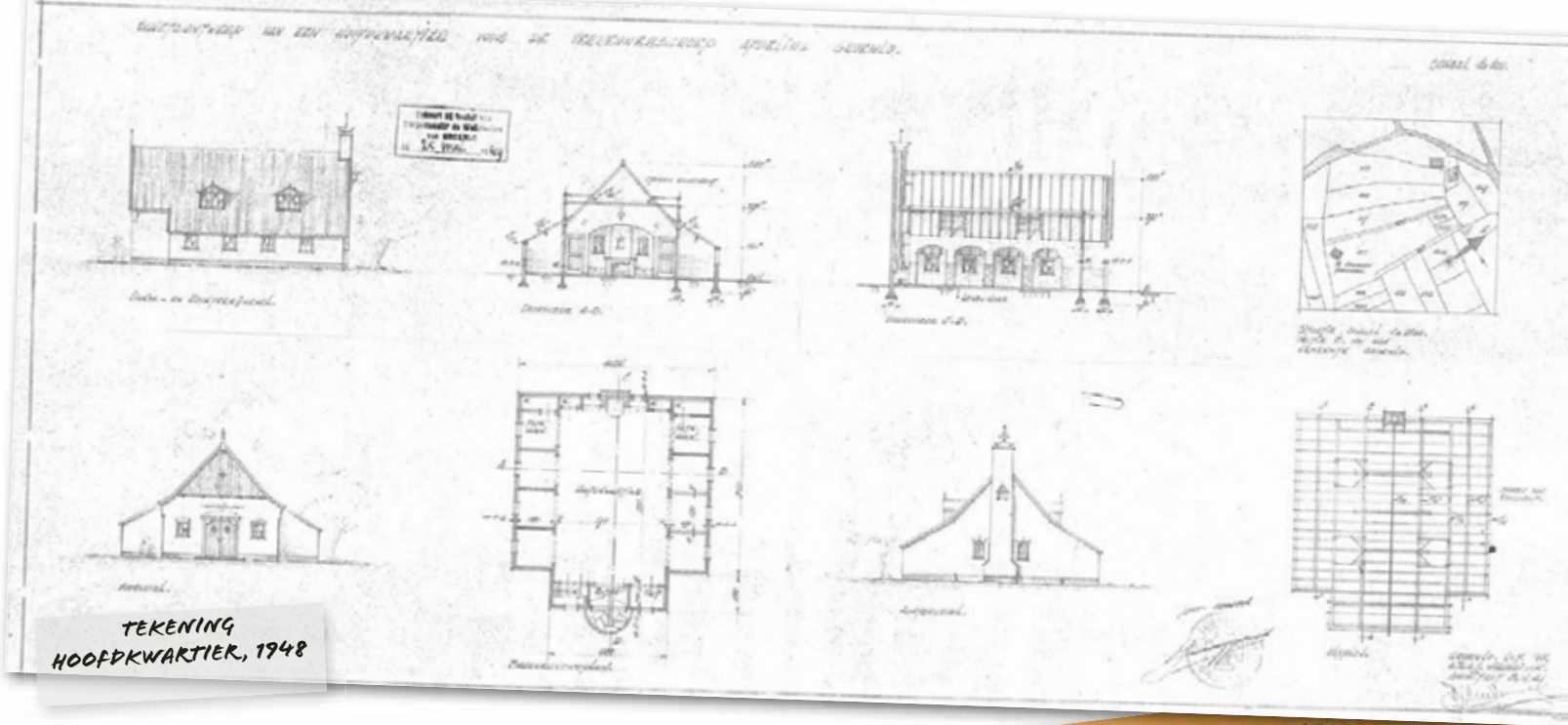

TEKENING HOOFDKWARTIER, 1948

De bouw van het Hoofdkwartier

De Grolse architect Antoon Th.A.J. Wiegerinck tekende in oktober 1948 het huidige Hoofdgebouw. Deze boerderij in Saksische stijl zou worden gedekt met rode en zwarte pannen. Op 23 november 1948 werd het verzoek tot bouwen bij de gemeente Groenlo ingediend. De lijnen voor toestemming bleken in die tijd overigens erg kort. Burgemeester Schoemaker zette namelijk op de 27ste van die maand al de eerste spade in de grond, gevolgd door zijn vrouw en de aalmoezenier.

Een bijzondere gebeurtenis waarvan heel Grolle mee mocht genieten. In een optocht van alle leden van de Verkennerij voorzien van kruiwagens, schoppen en ander bouwgereedschap werd dit heuglijke feit aan de stad bekend gemaakt. Het bouwbedrijf Hilbers, gevestigd aan de Houtwal in Groenlo, werd de klus gegund. Om de kosten te drukken waren ook verschillende Voortrekkers,

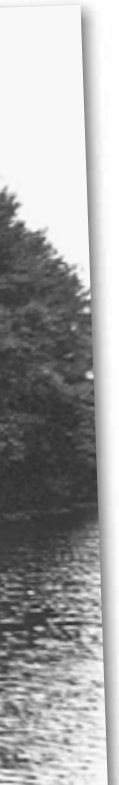

DE EERSTE SPADE IN DE GROND DOOR BURGEMEESTER SCHOEMAKER

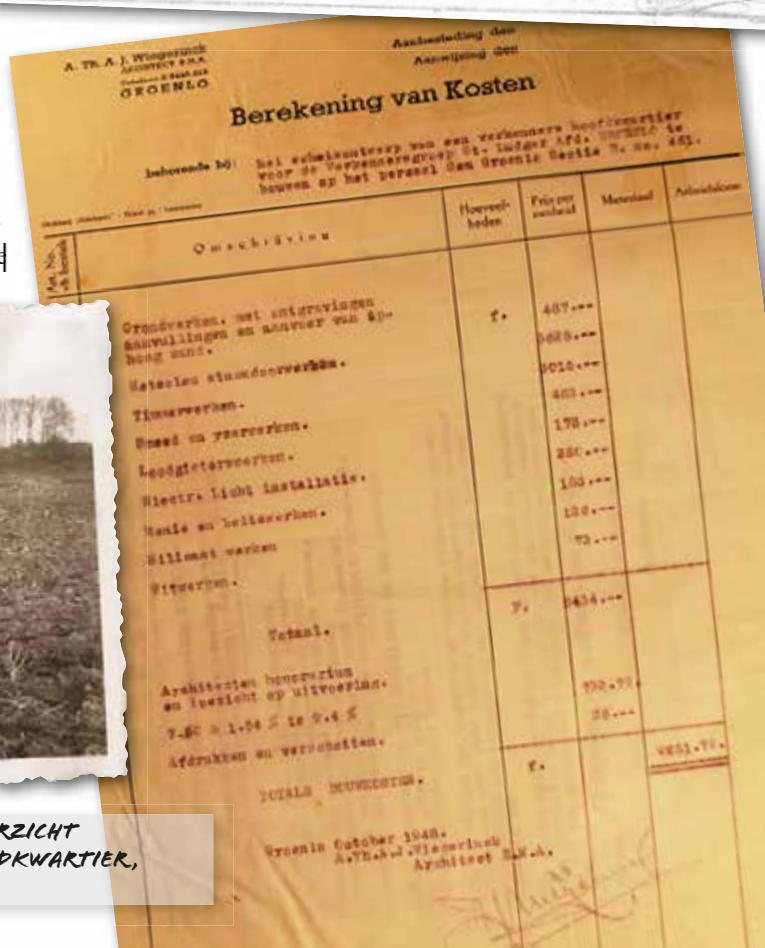

A. Th. A. J. Wiegerinck
ARCHITECT B.N.A.
GROENLO

Aanbesteding den
Aanwijzing den

Berekening van Kosten

Inhoudende bij: het scheidsontwerp van een verkenners hoofdkwartier voor de Verkennersgroep St. Ludger Afd. GROENLO te bouwen op het perceel Gem. Groenlo Sectie B. no. 461.

Omschrijving	Hoeveelheden	Prijs per eenheid	Materiaal	Arbeidsloon
Grondwerken, met ontgravingen aanvullingen en aanvoer van ophoog zand.	f.	487.--		
Metselen stuurdoorwerken.		5628.--		
Timmerwerken.		3010.--		
Smeed en yzerwerken.		463.--		
Loodgieterswerken.		178.--		
Electr. Licht installatie.		280.--		
Manie en beltewerken.		183.--		
Silicaat werken		120.--		
Uitwerken.		73.--		
Totaal.	f.	8434.--		
Architecten honorarium en toezicht op uitvoering.		792.72		
7.50 à 1.54 % is 9.4 %		38.--		
Afdrukken en verschotten.				
TOTALE BOUWKOSTEN.	f.			9251.72

Groenlo October 1948.
A.Th.A.J.Wiegerinck
Architect B.N.A.

KOSTENOVERZICHT BOUW HOOFDKWARTIER, 1948

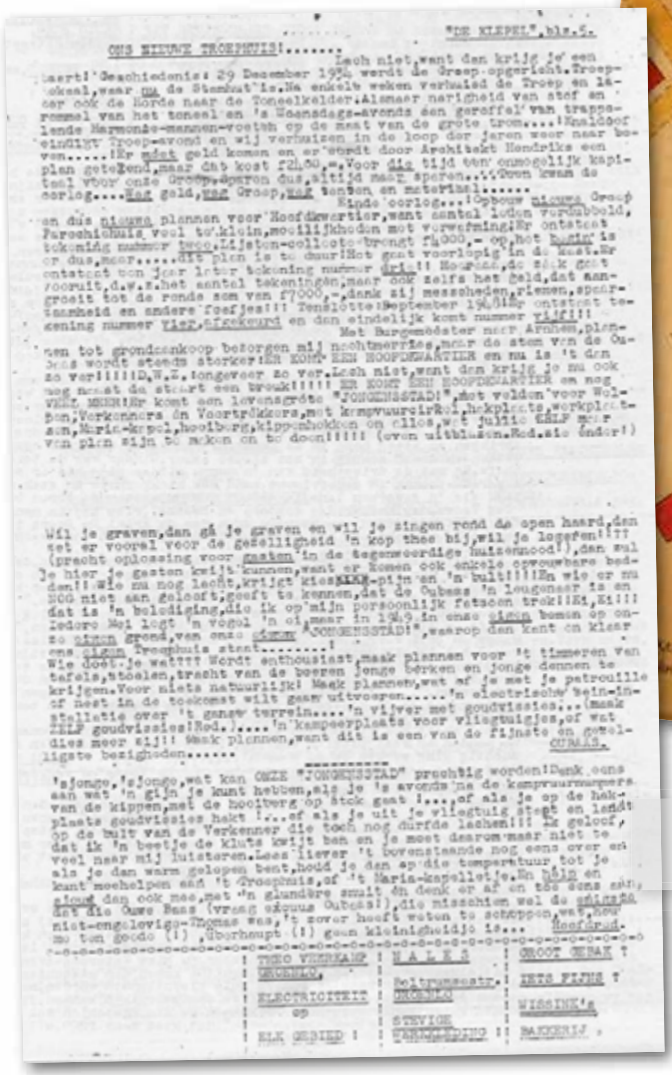

"DE KLEPEL", blz.6.

ONS MOOIE TROEPHUIS!.....

Leuk niet,want dan krijg je een
laatst! Geschiedenis: 29 December 1954 werdt de Groep opgericht. Troep-
lokaal,waar nu de Stamhut is.Na enkele weken verhuisd de Troep en le-
der ook de Horde naar de Tongelkelder.Alsmaar nariheid van stef en
rommel van het toneel en 's Woensdags-avonds een geroffel van trappe-
lende Harmonie-mannen-voetsh op de mest van de grote trom.....!Kmaldoor
eindigt Troep-avond en wij verhuizen in de loop der jaren weer naar be-
ven.....!Er moet geld komen en er wordt door Architect Hendriks een
plan getekend,maar dat kost rf2h50,-.Voor dit tijd een onmogelijk kapi-
taal voor onze Groep,gevoron dus,altijd maar sparen...!Toen kwam de
oorlog....Haar geld,maar Groep,Hoe komen en materiaal.....
Ninde oorlog...!Opbouw nieuwe Groep
en dus nieuwe plannen voor Hoofdkwartier,want aantal leden verdubbeld,
Parochiehuis veel te klein,moeilijkheden met verwarming!Er ontstaat
tekening nummer twee.Lijsten-collecte brengt rf4000,- op,het kuster is
er dus,maar.....dit plan is te duur!Het gaat voorlopig in de kast.Er
ontstaat toch jaar later tekening nummer drie!!! Hoezee,de stik gaat
vooruit,d.w.z.het aantal tekeningen,maar ook zelfs het geld,dat mam-
groeit tot de ronde som van rf7000,-,dank zij messchieten,pleinen,speur-
tochten en andere foefjes!!! Tenslotte 19 September 1948 ontstaat te-
kening nummer vier,definitief en dan eindelijk komt nummer vijf!!!
Met Burgemeester meer Arnhem,plan-
nen tot grondaankoop besorgen mij nachtmerries,maar de stem van de Ou-
ders wordt steeds sterker:EEN EIGEN HOOFDKWARTIER en nu is 't dan
zo ver!!!!!O,N.B.,jongevoer zo ver.Leuk niet,want dan krijg je nu ook
nog meteen de start een bruuk!!!!! EN NOG EEN HOOFDKWARTIER en nog
VEEL MEER!Er komt een levensgrote "JONGENSSTAD",met velden voor Wol-
pen,Verkenners en Voortrekkers,met krampvuurcirkel,hokplaats,werkplaats-
zaal,Marie-kapel,hooiberg,kippenhokken en alles,wat jullie HELP maar
van plan zijn te maken en te doen!!!!! (even uitblazen.Red.als dadelijk!)

Wil je graven,dan ga je graven en wil je zingen rond de open haard,dan
zet er vooral voor de gezelligheid 'n kop thee bij,wil je logeren!!??
(precht oplossing voor gasten in de tegenwoordige huizennood!),dan zal
je hier je gasten kwijt kunnen,want er komen ook enkele opwouwbare bed-
den!! Wie nu nog lacht,krijgt KIESKEUR-pijn en 'n bult!!!!En wie er nu
NOG niet aan gelooft,geeft te kennen,dat de Oubaas 'n leugenaar is en
dat is 'n beledeging,die ik op mijn persoonlijk fetsoen trok!!Ei,Ei!!!
Iedere Mei legt 'n vogel 'n ei,maar in 1949 in onze eigen bomen op on-
zen grond,van onze eigen "JONGENSSTAD!",waarop dan kent en klaar
ons eigen Troephuis staat.....!
Wie doet je wat!? Wordt enthousiast,maak plannen voor 't timmeren van
tafels,stoelen,tracht van de beeren Jonge Verken en jonge dennen te
krijgen.Voor niets natuurlijk! Maak plannen,wat af je met je patrouille
of next in de toekomst wilt gaan uitvoeren.....'n electrische bein-in-
stallatie over 't ganse terrein.....'n vijver met goudvissies,...(maak
HELP goudvissies!Red.).....'n kampeerplaats voor vliegtuigjes,of wat
dies meer zij!! Maak plannen,want dit is een van de fijnste en gezel-
ligste bezigheden..... CURAÇ.

's jongo,'s jongo,wat kan ONZE "JONGENSSTAD" prachtig worden!Denk eens
aan wat 'n gijn je kunt hebben,als je 's avonds na de kampvuurmorgens
van de kippen,met de hooiberg op stok gaat !...of als je op de hok-
plaats goudvissies hakt !...of als je uit je vliegtuig stapt en landt
op de bult van de Verkenner die toch nog durfde lachen!!! Ik geloof,
dat ik 'n beetje de kluts kwijt ben en je moet daarom maar niet te
veel naar mij luisteren.Leas liever 't bovenstaande nog eens over en
als je dan warm gelopen bent,hoodt je den op die temperatuur tot je
kunt meehelpen aan 't Troephuis,of 't Maria-kapelletje.En hijn en
zoud dan ook nog,met 'n glundere smuit en denk er af en toe eens aan,
dat die Ouwe Baas (vreug oûpuus Oubaas!),die misschien wel de geldzeg
niet-engelevigo-Thomas was,'t zover heeft weten te schoppen,wat hou
mo ten goede (!) ,Voorhoupt (!) geen kleinigheidje is... Roofdrud.

THEO VISSERAAD	M A R E S	GROOT GERAK ?
SCHERMER,	Politiemeester.	JETS FIJNS ?
ELECTRICITEIT op	DRENTH	WISSINK'S
ELK GEBIED !	STEVIGE TIMMERMEID !!	BAKKERIJ .

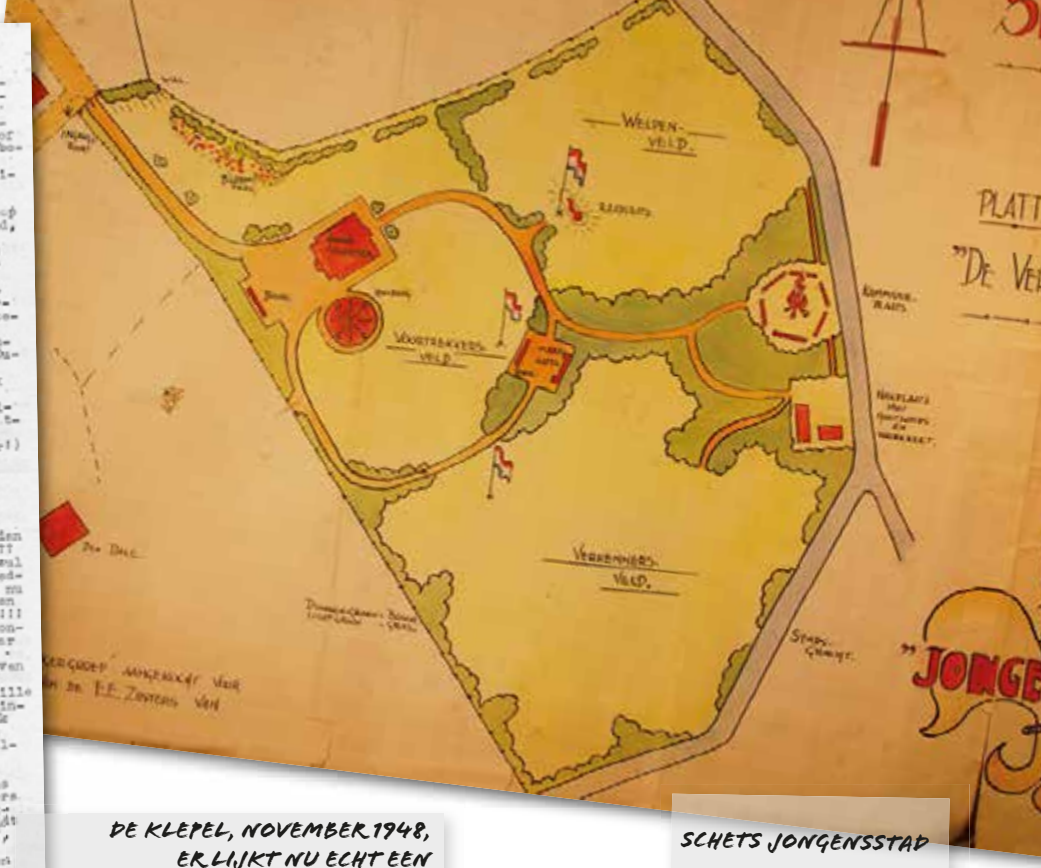

DE KLEPEL, NOVEMBER 1948, ER LIJKT NU ECHT EEN TROEPHUIS TE KOMEN!

SCHETS JONGENSSTAD

Verkenners en Welpen erg actief tijdens de bouw. Zo werden bijvoorbeeld alle knollen van pachter Porskamp samen opgeruimd. Ook werd er met man en macht gewerkt aan het uitgraven van de fundering. Een groot deel van de gebruikte stenen, zoals de boerengrauw of gevelklinkers, werden door de Verkenners zelf afgebikt. Naast de actieve bouwhulp, was er ook veel creativiteit en inzet om de benodigde financiën bijeen te brengen. Dit leidde tot – voor nu – verrassende activiteiten. De verkenners maakten bijvoorbeeld jaarlijks een revuevoorstelling die volle zalen trok in het Parochiehuis. Door de Verkennersgroep werd zelfs een kippenhok gebouwd dat onderdak gaf aan konijnen en kippen van een dag oud. Deze werden opgefokt om later voor de slacht te worden verkocht. Tijdens rioleringswerkzaamheden werden de resten van dit kippenhok later blootgelegd en verwijderd.

DE FUNDERING VAN HET HOOFDKWARTIER, 1949

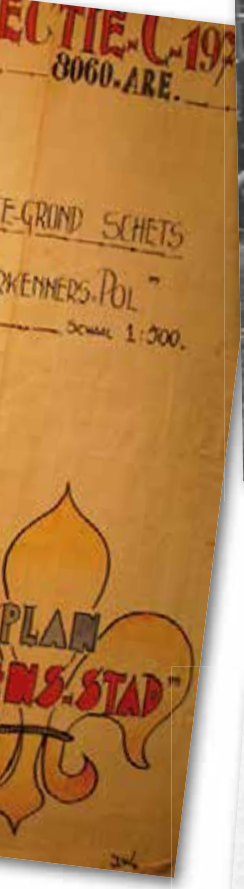

TIJDENS DE BOUW VAN HET HOOFDKWARTIER WERD PUIN OP DE KOP GETIKT. DE STENEN WERDEN SCHOON GEBIKT WAARNA ZE IN DE FUNDERING GINGEN

JAN WIJGERINCK GEEFT AANWIJZINGEN BIJ DE GRAAFWERKZAAMHEDEN VAN DE BOUW VAN HET HOOFDKWARTIER, ONDANKS DE KOU IN JANUARI 1949 IN KORTE BROEK!

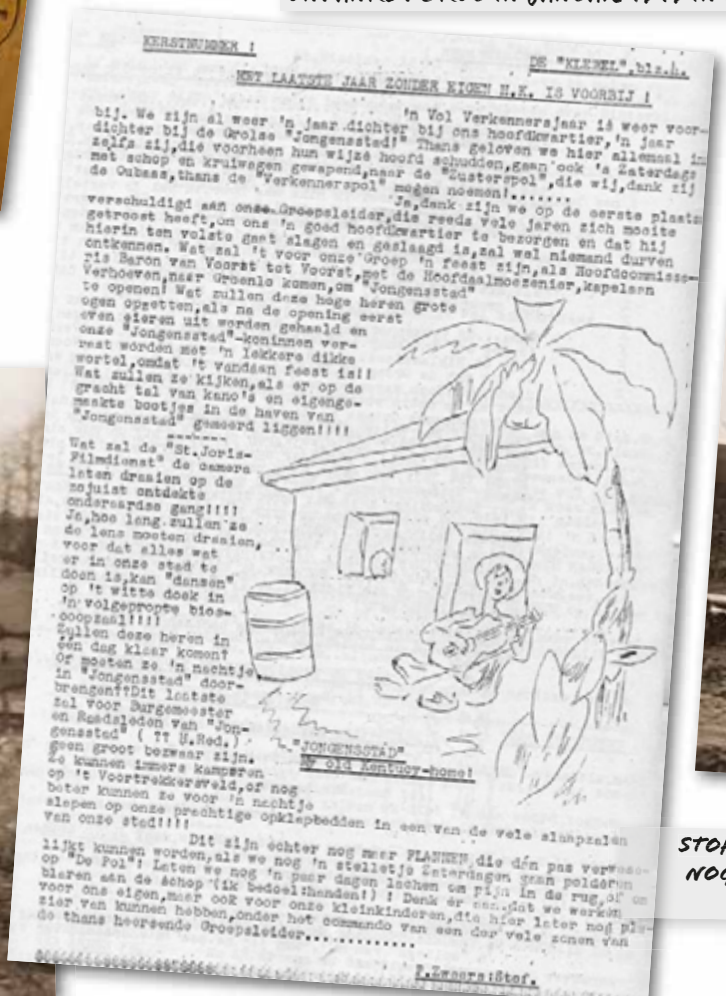

KERSTNUMMER !

DE "KLEPEL", blz.1.

MET LAATSTE JAAR ZONDER KIDDEN H.K. IS VOORBIJ !

't Vol Verkennersjaar is weer voorbij. We zijn al weer 't n jaar dichter bij ons hoofdkwartier, 't n jaar dichter bij de Grolse "Jongenssstad!" Thans geloven we hier allemaal inzelfs zij,die voorheen hun wijze hoofd schudden,gaan ook 's Zaterdags met schop en kruiwagen gewapend,naar de "zusterspol",die wij,dank zij de Oubass,thans de "Verkennerspol" mogen noemen!.....

Ja,dank zijn we op de eerste plaats verschuldigd aan onze Groepsleider,die reeds vele jaren zich moeite getroost heeft,om ons 't n goed hoofdkwartier te bezorgen en dat hij hierin ten volste gaat slagen en geslaagd is,zal wel niemand durven ontkennen. Wat zal 't voor onze Groep 't n feest zijn,als Hoofdcommissaris Baron van Voorst tot Voorst,met de Hoofdaalmoezenier,kapelaan Verhoeven,naar Groenlo komen,om "Jongensstad" te openen! Wat zullen deze hoge heren grote ogen opzetten,als na de opening eerst even gieren uit worden gehaald en onze "Jongensstad"-kontinnen verrast worden met 't n lekkere dikke wortel,omdat 't vandaan feest is!! Wat zullen ze kijken,als er op de gracht tal van kano's en eigengemaakte bootjes in de haven van "Jongensstad" gemeerd liggen!!!!

Wat zal de "St.Joris-Filmdienst" de camera laten draaien op de zojuist ontdekte ondeugdse gang!!!! Ja,hoe lang zullen ze de lens moeten draaien, voor dat alles wat er in onze stad te doen is,kan "dansen" op 't witte doek in 't n volgepropte bioscoopzaal!!!!

Zullen deze heren in één dag klaar komen? Of moeten ze 't n nachtje in "Jongensstad" doorbrengen?Dit laatste zal Voor Burgemeester en Raadsleden van "Jongensstad" (?? U.Red.) geen groot bezwaar zijn. Ze kunnen immers kamperen op 't Voortrekkersveld,of nog beter kunnen ze voor 't n nachtje slapen op onze prachtige opklapbedden in een van de vele slaapzalen van onze stad!!!!

Dit zijn echter nog meer PLANNEN die dán pas verwezenlijkt kunnen worden,als we nog 't n stelletje Enterdingen gaan polderen op "De Pol"! Laten we nog 't n paar dagen lachen om pijn in de rug,of om blaren aan de schop (ik bedoel handen!) ! Denk er aan...dat we werken voor ons eigen,maar ook voor onze kleinkinderen,die hier later nog plezier van kunnen hebben,onder het commando van een der vele zonen van de thans heersende Groepsleider.....

P.Zweers:Stof.

"JONGENSSTAD"
't Olt Kanthoy-home!

1949, LINKS DE OUDE GRESBUIZEN, DE CALIXTUSKERK EN IN HET MIDDEN DE OUDE PROTESTANTSE SCHOOL GEBOUWD IN 1922

STOF (PIET ZWEERS) MOEDIGT IEDEREEN AAN OM ZICH NOG EVEN IN TE ZETTEN VOOR HET HOOFDKWARTIER, DE KLEPEL KERST, DECEMBER 1948

IN DE EERSTE MAANDEN VAN 1949 VERLOOPT DE BOUW VOORSPOEDIG. AL SNEL IS DE VLAG IN DE TOP

DE POORT GAAT OPEN

OPENING JONGENSSTAD 1949, FRANS KIENS EN BARON VAN VOORST TOT VOORST

HET HOOFDKWARTIER NA DE OPENING

BARON VAN VOORST TOT VOORST EN B. WICHERINK

HET HOOFDKWARTIER MET OP DE ACHTERGROND DE MARIAKAPEL, 1949

Ook de wat meer conventionele vormen van financiering werden benut. De oudere leden hielpen bijvoorbeeld met hand- en spandiensten bij de gemeente, bij de politie werd assistentie verleend met het regelen van het verkeer en het parkeren, er werd een huis-aan-huiscollecte gehouden en bedrijven en inwoners van Groenlo werden aangeschreven om donateur te worden.

De bouw duurde slechts zes maanden. Op 15 mei 1949 konden de Verkennerspol en het Hoofdkwartier al geopend en ingezegend worden door Deken Hooijman. Welp Frans Kiens mocht Baron H.C. van Voorst tot Voorst, hoofdcommissaris van de Katholieke Verkenners, de Stadssleutel aanbieden. Samen met de Kajottersband (een band afkomstig uit Arnhem met Verkenners van verschillende groepen)

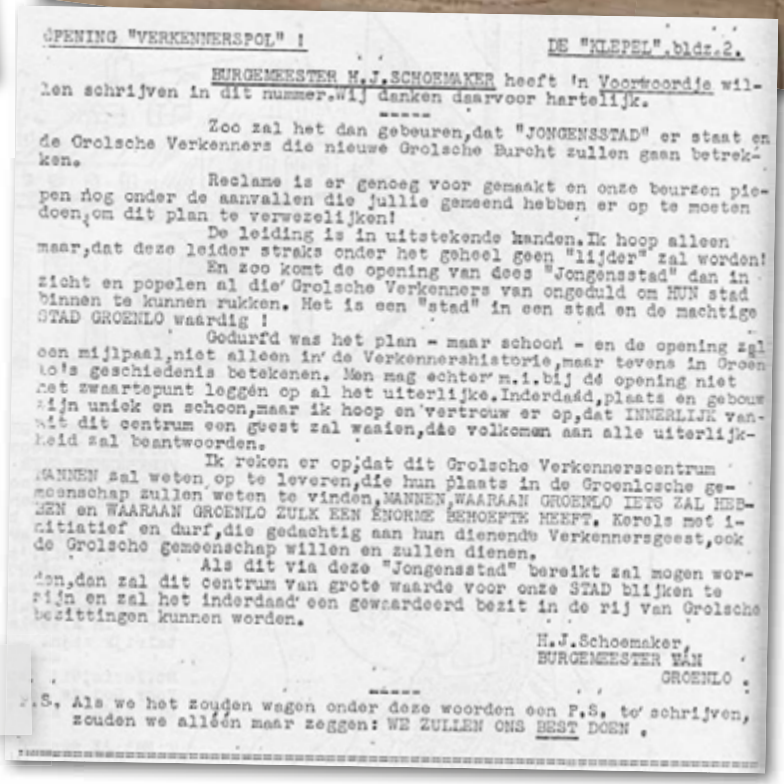

OPENING "VERKENNERSPOL" ! DE "KLEPEL", bldz.2.

BURGEMEESTER H.J.SCHOEMAKER heeft 'n Voorwoordje willen schrijven in dit nummer.Wij danken daarvoor hartelijk.

Zoo zal het dan gebeuren,dat "JONGENSSTAD" er staat en de Grolsche Verkenners die nieuwe Grolsche Burcht zullen gaan betrekken.

Reclame is er genoeg voor gemaakt en onze beurzen piepen nog onder de aanvallen die jullie gemeend hebben er op te moeten doen,om dit plan te verwezelijken!

De leiding is in uitstekende handen.Ik hoop alleen maar,dat deze leider straks onder het geheel geen "lijder" zal worden!

En zoo komt de opening van deze "Jongensstad" dan in zicht en popelen al die Grolsche Verkenners van ongeduld om HUN stad binnen te kunnen rukken. Het is een "stad" in een stad en de machtige STAD GROENLO waardig !

Gedurfd was het plan - maar schoon - en de opening zal een mijlpaal,niet alleen in de Verkennershistorie,maar tevens in Groenlo's geschiedenis betekenen. Men mag echter m.i.bij de opening niet met zwaartepunt leggen op al het uiterlijke.Inderdaad,plaats en gebouw zijn uniek en schoon,maar ik hoop en vertrouw er op,dat INNERLIJK van uit dit centrum een geest zal waaien,die volkomen aan alle uiterlijkheid zal beantwoorden.

Ik reken er op,dat dit Grolsche Verkennerscentrum MANNEN zal weten op te leveren,die hun plaats in de Groenlosche gemeenschap zullen weten te vinden,MANNEN,WAARAAN GROENLO HEEFT en WAARAAN GROENLO ZULK EEN ENORME BEHOEFTE HEEFT. Kerels met initiatief en durf,die gedachtig aan hun dienende Verkennersgeest,ook de Grolsche gemeenschap willen en zullen dienen.

Als dit via deze "Jongensstad" bereikt zal mogen worden,dan zal dit centrum van grote waarde voor onze STAD blijken te zijn en zal het inderdaad een gewaardeerd bezit in de rij van Grolsche bezittingen kunnen worden.

H.J.Schoemaker,
BURGEMEESTER VAN
GROENLO.

P.S. Als we het zouden wagen onder deze woorden een P.S. te schrijven, zouden we alléén maar zeggen: WE ZULLEN ONS BEST DOEN.

BURGEMEESTER H.J. SCHOEMAKER SCHRIJFT EEN VOORWOORD TER GELEGENHEID VAN DE OPENING VAN JONGENSSTAD, DE KLEPEL, VOORJAAR 1949

ROND DE SCHOUW IN HET HOOFDKWARTIER, 1949

STAM IN EEN NIS IN HET HOOFDKWARTIER

liepen de leden van Scouting Groenlo naar Jongensstad. Bij die gelegenheid werden architect Wiegerinck, deken Hooijman, burgemeester Schoemaker en de moeder-overste van het Pensionaat tot ereburgers van Jongensstad benoemd. Natuurlijk moest de stad bestuurd worden door een college van Burgemeester en wethouders. De eerste burgemeester van Jongensstad werd Bert Zemann, later opgevolgd door Bennie Wicherink, Frans Dankbaar en Berry Kaak.

DE KLEPEL VOORJAAR 1949, VERKIEZING VAN HET COLLEGE VAN B & W

2de jaargang,nummer 9. DE "KLEPEL",bldz.4.

"JONGENSSTAD" !

Woensdagavond(des avonds om 8 uur)'den zesdienden Maart van het jaar Onzes Heren 1900 negen en veertig,werd er een algemene vergadering gehouden van de St.Budgergroep (uitgezonderd de "Wulfcubs",de Welpen),met het doel door middel van stemming te komen tot de verkiezing van 'n Stadhouder en 2 Wethouders over "Jongensstad!" Nadat er zeer "duidelijk" was uiteengezet,WIE moesten kiezen, en WAARUIT gekozen moest worden,nam 't gekrijs 'n aanvang.Pardon,ik bedoel natuurlijk:begaven de stemgerechtigden zich ter stembus!(vrij te verbalen door:werden diverse "votjes" papier,waarop de naam van 't "slachtoffer" min of meer duidelijk was gekrabbeld,in diverse hoeden gegooid) Er werd met grote nauwkeurigheid (en zelfs zenuwachtigheid!) geteld,waarna eerst de Wethouder gekozen uit Troep 2 "uit de hoed" bekend,waarna gevolgd door de Wethouder gekozen uit Troep 1 en als laatste de Stadhouder zich ontpopte,gekozen uit de Stamleden.

Wethouder: BERRIE KAAK
" FRANS DANKBAAR
Stadhouder:BERT ZEMANN,alias Hoofdredacteur,

WASSEN BIJ HET HOOFDKWARTIER, EIND JAREN '40

de Pol van "Grol"

Kijkje achter de schermen

Burgemeester en Wethouders

Zo is het van

Na gedane arbeid is het goed rusten

Het is geen grap en geen grol, maar werkelijkheid.... Ze hebben een eigen huis, de mannen van de St. Ludgergroep. Hoe 't tot stand kwam?

Ja, vraag het nog maar eens aan de kerels, wie er eigenlijk op het idiote idee is gekomen. Want idioot leek het toen het eenmaal goed en wel zwart op wit stond: „We gaan zelf ons troephuis bouwen!" Één moet toen de naam „Jongenstad" hebben genoemd, waarop een ander hem kwam vertellen, dat dan de hopman niets meer te vertellen moest hebben... Het werd je reinste revolutie! Maar goed, het idee was er een keer en vanaf dat moment — het was 1945 — is er een nieuwe geest over de jongens van Grol vaardig geworden. Geld moest er komen, zei de hopman, die voorlopig toch maar als opperhoofd was erkend, veel geld: ƒ 15.000. En de niets vermoedende Grollenaren, die meenden dat de goudkoorts de jongens te pakken had gekregen, werden beroofd van al hun lege flessen, die natuurlijk heel wat dubbeltjes in het laatje brachten.

Er is natuurlijk nog veel meer gebeurd: revue's zijn in elkaar getimmerd en opgevoerd, leren riemen en messcheden werden gemaakt en verkocht, subsidies gevraagd en gekregen.

Het voornaamste is: 't staat!

Als je wilt weten hoe ze de steentjes op elkaar gekregen hebben, ga dan zelf naar Groenlo, want de burgemeester, of beter de stadhouder, Benny Wygerinck en zijn beide wethouders Frans en Berry, zijn vriendelijke gastheren. Dat hebben de Hoofdaalmoezenier en de Hoofdcommissaris ondervonden, toen zij Jongenstad officieel kwamen openen. Een heel feest is dat geworden! De zware dieptrommen van de Grolse Kajottersband hebben door het stadje gedreund, dat het een lust was om te horen. Honderden welpen, verkenners en voortrekkers uit heel de Achterhoek, hoge commissarissen van Diocesaan en Nationaal Hoofdkwartier en vele aalmoezeniers waren er voor naar Groenlo gekomen. De trompetten schalden en de klok luidde toen de vlag in top ging. En terwijl de deken van Groenlo alles plechtig inzegende en binnen in het troepkokaal een „officieel woordje" sprak, stonden buiten de verkenners in een druilende motregen. Maar wat deerde hen dat, ze hadden immers de ruimte....

En nu vraag ik jullie, kwartierloos gilde. Verkenners zonder troepkokaal, of je nu nog durft te zeggen, dat 't niet gaat. Inderdaad, je moet de zolen van je schoenen versnijden, eettknobbels op je handen werken en je stem hees brullen, maar.... is het dat niet waard?

O.K. Over 10 jaar zijn we allemaal onderdak!

H. E.

AANDACHT IN DE PERS VOOR DE POL VAN GROL

DE OUDE SITUATIE MET DE OUDE SINT JORIS POORT, BEGIN JAREN '50

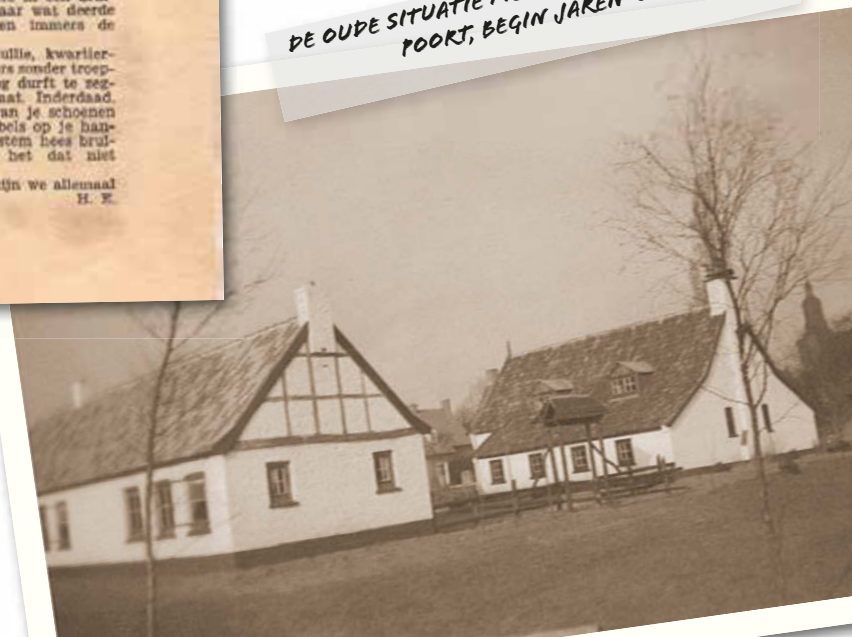

Het ontstaan van de naam Jongensstad
Reeds tijdens de bouwwerkzaamheden in januari 1949 werd er over een goede naam voor het terrein gesproken. Het bestuur wilde iedereen de kans geven hierover mee te denken. Na de afronding van de bouw van het Hoofdkwartier is er daarom een prijsvraag onder de leden van de groep gehouden. Het toenmalige lid Willy Kaak kwam met het winnende voorstel van de naam 'Jongensstad'. De reden hiervoor laat zich raden, het was de tijd dat er alleen mannelijke jeugd werd toegestaan op het terrein. Alle leden vonden het dan ook een prima naam.

Ongeveer een half jaar later vernamen de Grolse Verkenners dat er in Gouda ook een terrein 'Jongensstad' bestond. Er werd contact met die groep uit Gouda opgenomen met als resultaat dat ze op bezoek kwamen naar Groenlo. Ze waren jaloers op de gebouwen en de mooie ligging van het terrein.

Burgemeester Bennie, 19 jaar

In Gouda en Groenlo is een „jongensstad" gesticht

Plechtige inwijding van jeugdcentra

AMSTERDAM, 15 Mei. — Twee kleine steden in Nederland, waarvan de naam met een G. begint, hebben een „jongensstad" gekregen. Het zijn Gouda en Groenlo, waar een stad in een stad is gebouwd. In de Goudse „jongensstad" zwalkt de jeugd, die niet is georganiseerd, de schepter en in Groenlo zijn het de leden van de katholieke jeugdbeweging, de verkenners, die als ware magistraten de „stadhuisbevolking" leiden. Beide steden zijn ingesegend. In Gouda, waar de oud-aalmoezenier van het Amerikaanse leger, pater Anton Bessling OFM, het initiatief had genomen tot de stichting, was het de hoogwaarde heer J. F. A. Bots, deken van genoemde stad, die Vrijdag „Jongensstad" inwijdde. In Groenlo verrichtte deken J. H. Hooijman de plechtige inwijding op Zondagmiddag.

Nadat door de straten van het stadje Zondagmiddag de troepen van de Kajotters hadden gecreëerd, gevaande de hoofdcommissaris van de verkenners der-Katholieke Jeugdbeweging, H. F. M. Baron van Voorst tot Voorst, met een fiere gebaar de zware eikenhouten poort van de verkenners-pal open. Trots stroomde al het „Khaki er groen" uit het district het nieuwe terrein op. Met de gebaar zette de hoofdcommissaris de kroon op het werk van een handje vol verkenners en voortrekkers, dat het heeft aangedurfd een eigen „stad" te bouwen.

De 19-jarige Bennie is de jeugdige burgemeester van de jonge Nederlandse gemeente. Frans en Betty zijn zijn hoofd- wethouders. Zij assisteerden hem als volleerde vroede vaderen bij de ontvangst van de vele hoge gasten: de hoofdcommissaris, hoofdaalmoezenier A. J. L. Verhoeven, vele districtscommissarissen, aalmoezeniers, afgevaardigden van de gemeente en honderden verkenners.

De eerste daad van de jonge burgemeester" was de hoofdcommissaris te verzoeken, enkele mensen tot ere-burger te benoemen: deken Hooijman, die de gebouwen inwijdde, meester-overste der Franciscanessen, aan wie de verkenners de grond hebben te danken, en architect A. Wiscbrink, die Jongensstad op papier zette. Opening: inzegening van het troephuis en Maris-kapel, en een mars door de stad, waren hoogtepunten van deze dag, welke met een plechtige hoofdaalmoezenier Verhoeven ondergingen Lof, werd besloten. De leden van de Katholieke Jeugdbeweging zullen nog dit jaar met de geest van Groenlo's Jongensstad kunnen kennismaken, want dan wordt er bij wijze van proef opgenomen in de rij van Katholieke Nederlandse Vacantiekampen.

Ligging de spoorlijn Gouda-Utrecht, in de omgeving van eerstgenoemde stad, ligt een terrein van 10 duizend vierkante meter dat eens kaal was en daar verlaten lag, geschonden door modderpoelen en hulen. Nu staat er een gebouw van 27 meter lengte; 3 duizend vierkante meter grond is er voorlopig in orde gebracht en daar zullen nu jongensstammen de stille uiren. Pater Anton Bessling, Amerikaans oud-aalmoezenier, die thans zijn ideaal verwezenlijkt ziet, is daar gaan bouwen met als eerste materiaal, een oude legertent van golfplaten, en wat hout van een oude mijnwerker. Thans staat daar de stad van de georganiseerde Goudse jeugd, die Vrijdag door dezen Bots werd ingewijd.

Voor de ontwikkeling en ontspanning der jongens zijn daar reeds veleriei zaken tot stand gebracht. De jongens kunnen er vele persoonen leren en zich met veleriei vermaken ontspannen. In het stadhuis zetelt hun eigen, zelfgekozen stadsbestuur. De burgemeester van „Jongensstad" heeft hij de officiële opening aan plaat aangebodden. Aan de opname van een gedenksteen over deze stad, die voorlopig 150 burgers telt, wordt hard gewerkt.

12 Jaar voor verrader

UTRECHT, 15 Mei. (A.N.P.). — De voormalige burgemeester van IJsselstein, H. Moot, tegen wie de 28 April door de procureur-fiscaal, de dood straf was geëist, werd door het Bijzonder Gerechtshof in Utrecht veroordeeld tot twaalf jaar gevangenisstraf, met aftrek en ontzetting uit alle rechten.

In de laatste maanden van de oorlog heeft hij aldus de bezetting in samenwerking met de gemeentepolitie D. J. de With en W. M. Roos, tijdens de bezetting opgetreden bij het voedselcommissariaat in IJsselstein, de ondergrondse activiteit in het naburige Benschop aan de Duitsers verraden. Bij overvallen, die op het verraad volgden, zijn negen inwoners van Benschop gefusilleerd.

De With werd voor zijn aandeel in het verraad tot elf jaar met aftrek en Boon tot elf jaar verordeeld, de laatste niet het recht van cassatie. De elfde tegen hem ingestelde resp. 20 en 12 jaar.

KRANTENARTIKEL I.V.M. DE NAAM JONGENSSTAD

De bouw van het Hordehol
Nog geen half jaar na de opening van Jongensstad werd, op 23 november 1949, een nieuwe tekening bij de gemeente ingeleverd waarvoor de Sint Ludgergroep een bouwvergunning aanvroeg. Dit tweede gebouw op Jongensstad was nodig, omdat er steeds meer groepen kwamen van verschillende leeftijden. Het bestuur was unaniem: ook de Welpen en Voortrekkers wilde men een eigen basis geven. Het gebouw werd daarom opgedeeld in het Hordehol (thans RSA basis), een kantine (Pivo basis) en de Voortrekkershut (Peter Cuyperstam).

Terugkijkend kunnen we constateren dat hierachter een wezenlijk element schuilt van de kracht van Scouting Groenlo. Een eigen lokaal, met de vrijheid zelf invulling te geven aan de inrichting en waarvoor de Scouts zelf verantwoordelijkheid dragen. Menig weekendje in een blokhut van een andere groep begint dan ook met de opmerking, nou dat hebben wij toch wel wat beter voor elkaar! Het element van vrijheid uit zich overigens vooral bij de Rowans. De glinstering in de ogen van een Rowan die na een jaar lidmaatschap de sleutel van zijn eigen basis krijgt spreekt nog altijd boekdelen...
[2010, Wim van der Post]

Om de benodigde gelden voor het nieuwe gebouw bij elkaar te brengen werden er weer meerdere initiatieven ontplooid, zoals de fancy fair begin 1950. Tegelijkertijd probeerde de Sint Ludgergroep ook hier de kosten binnen de perken te houden door slim te handelen en actief te helpen bij het bouwen. Tijdens de bouw fungeerden de Verkenners en Voortrekkers bijvoorbeeld als opperlieden.

Voor de stenen wist Jan Wijgerinck zijn vriend Harry Overkamp over te halen om te helpen. Als mede-eigenaar van steenfabriek F.O.W. was Overkamp bereid zogenaamde 'mondstenen' te leveren. Deze stenen liggen tijdens het bakproces het dichtst bij de vuurmond van de ovens, waardoor ze eigenlijk te heet gebakken zijn. Dit betekende dat er veel verbrande en versplinterde exemplaren tussen zaten. Ze waren zeer hard van binnen en veelal kromgetrokken en verkleurd. Deze afgekeurde stenen werden overigens ook wel 'Grolse medewerkers' genoemd.

In de tijd dat Jongensstad gebouwd is, werden ze bij bouwprojecten vooral als achterstenen gebruikt, dat wil zeggen, in het deel van de muur dat niet in het zicht komt. De enige plek waar je ze nog wel eens tegenkwam, was in tuinmuurtjes. Het waren goedkope stenen. Aangezien er voldoende voor De Pol voorhanden waren, zijn een aantal buitenmuren ook voorzien van deze mondstenen.

We waren onze tijd ver vooruit... Tegenwoordig worden deze mondstenen wel eens als decoratie in metselwerk gebruikt. Ik vraag me af of ze tegenwoordig ook nog zo goedkoop zijn?
[2010, Marco Overbekking]

Met paard en wagen werden de stenen opgehaald bij de steenfabriek aan de Parallelweg.

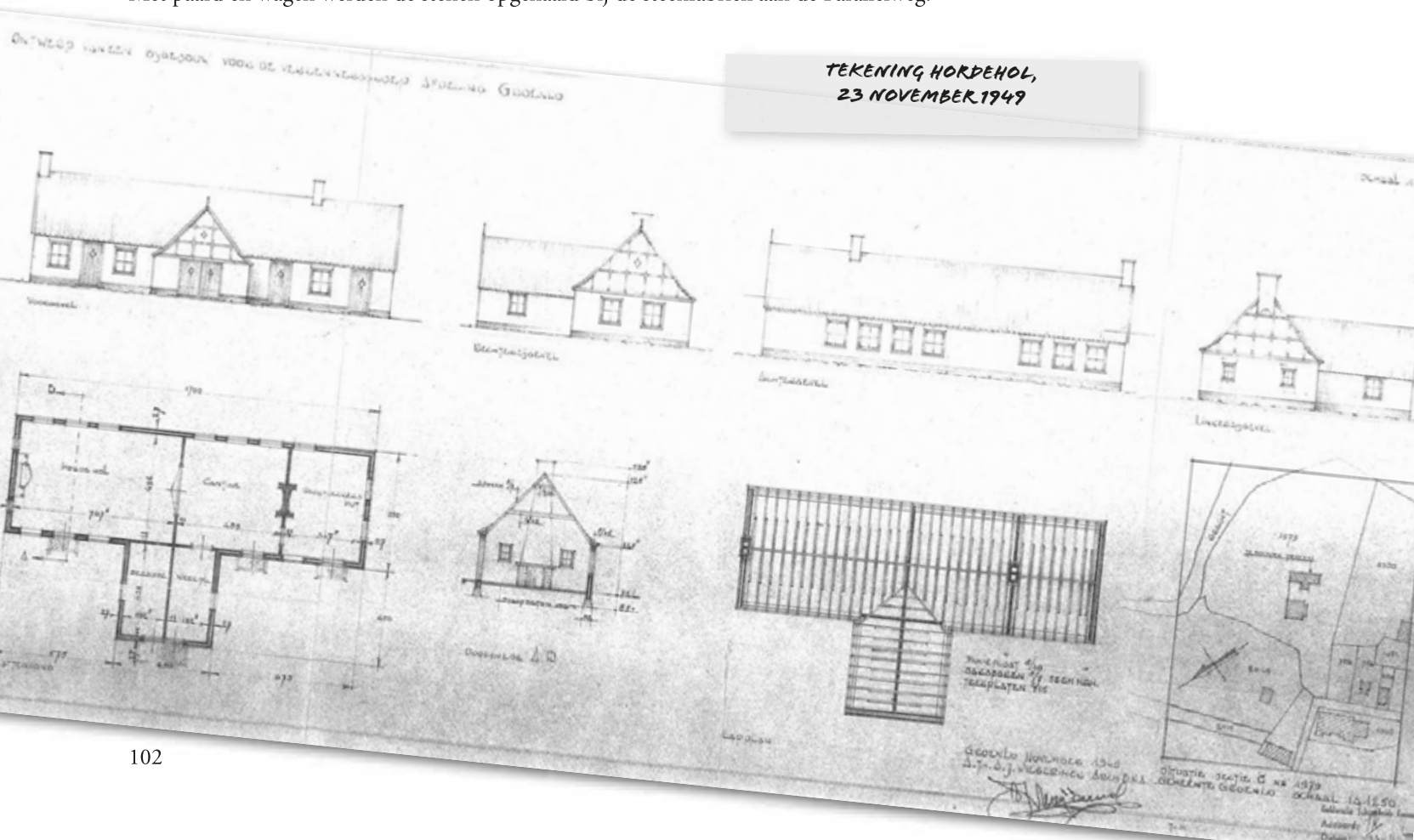

TEKENING HORDEHOL,
23 NOVEMBER 1949

MAART 1950

Ook de aannemer voorzag het project van een bijzonder soort stenen. Het toeval wilde namelijk dat aannemer Van de Besselaar uit het Laantje van Lasonder, naast het project op Jongensstad, ook werkzaamheden uitvoerde aan de Protestantse kerk. Een ontplofte bom had tijdens de Tweede Wereldoorlog behoorlijke beschadigingen aan de Oude Calixtus veroorzaakt. Aangezien er in de jaren na de oorlog geen geld was om deze te restaureren werden de brokstukken door de aannemer als afval naar de Pol getransporteerd. Deze stenen bleken van prima nut voor onder andere de fundering.

Aannemer Van de Besselaar vond deze nabije oplossing blijkbaar ook wel praktisch voor de rest van het puin.

HET HORDEHOL IN 1950

Het toeval wil dat in de jaren '80, toen ik Hopman bij de Verkenners was, we aan het graven waren in de oude stadswal. Uiteindelijk stuitten we op de contouren van Bentheimer zandsteen, grote zwerfkeien en grijze tufstenen. Bij navraag bleek dat dit delen van de oude laatgotische ramen van de protestantse kerk waren. Rondom het Hoofdgebouw en bij de ingang van de poort aan de linker kant lagen dezelfde stenen en dus werden de gaten hiermee opgevuld.
[2010, Marco Overbekking]

De bouw van het tweede gebouw verliep ook voorspoedig. De feestelijke opening vond plaats op 26 maart 1950.

De Klokkentoren

Tegelijk met de opening van het nieuwe gebouw, is op 26 maart 1950 ook de klokkentoren in gebruik genomen. Door de grootte van het terrein was het luiden van de klok een erg praktisch middel om de uitgewaaierde Verkenners weer op te trommelen. Het is niet zomaar een klok waarmee dat gebeurde. Boven in de klokkenstoel van de 6 meter hoge toren hangt namelijk een oude scheepsklok uit 1740. De klok uit Rotterdam is al sinds 1948 in het bezit van de Sint Ludgergroep. Regelmatig ging de klok ook mee op kamp. Ver van huis klonk dan het vertrouwde geluid om de Verkenners te verzamelen voor het foerageren en het PL-overleg.

WINTER 1953

KLOKKENTOREN JAREN '60

DE KLEPEL JANUARI 1949, MATERIALEN VERDWENEN OOK EIND JAREN '40 AL VAAK!

DE "KLEPEL", blz.5.

Dat is ieder,die nog iets in "leen" heert van de Oubaas.Hij mist o.a diverse "verkennen voor Jongens",hij mist "Vlammen in de Poelnacht" hij mist grondzeilcapes,Pannen,kompassen en nog zoveel meer,dat hij zelf niet meer weet hoeveel.....
Haal je huis onderste-boven,zoek in alle hoeken en gaten en wees een man,bezorg dan direct nog al deze zaken weer bij hem terug,want anders komt de toorn over ons aller hoofden.Wees een man en doe het direct,NU !!!!!!!!

COMMENTAAR REDACTIE:
.....WEES 'N MAN! Wie zei daar "van 't zelfde"
xxxxx

(dit bericht werd opgegeven door de Districtscommissaris van Groenlo!)

ONTHULLING VAN DE KLOKKENTOREN, 60 JARIG BESTAAN 1994

De eerste klokkentoren bleek helaas geen lang leven beschoren. Doordat het hout ging rotten is de klokkentoren in de jaren '60 afgebroken. De klokkentoren die nu ons terrein siert is een replica en geopend op zondag 25 september 1994 tijdens het jubileumweekend vanwege het 60-jarig bestaan van Scouting Groenlo. Fried te Brake startte een tweetal jaren eerder met de plannen voor dit project. Via Jan Reukers zijn scholieren van de N.V.O.B.-opleiding aan het werk gegaan om de toren te maken. In nauwe samenwerking met Reukers Bouw is het geheel verankerd in de grond. Zo kan het dat ook nu nog die oude Rotterdamse scheepsklok regelmatig te horen is in de Grolse Veste.

De aanplant van een kale vlakte op z'n Scouts

Het Verkennersveld (gelegen naast de oude Burgemeesterswoning) en het Welpenveld vormden aanvankelijk nog één grote, kale vlakte. De Sint Ludgergroep wist daar wel wat inventiefs op. Jan Wijgerinck had in overleg met Harry Overkamp geregeld dat de bomen en struiken die moesten worden geruimd ten behoeve van de leemwinning voor de steenfabriek, aangeplant konden worden langs de velden. Op deze wijze kon een groot gedeelte van Jongensstad van groen worden voorzien. Dit had echter wel een nadeel. De leem die achterbleef op de wortels bevatte zoveel onkruid dat de Welpen en Verkenners tussen de middag en na school moesten opdraven om te schoffelen.

Een andere manier om bomen te vergaren was op z'n minst wat controversieel. Op een troepbijeenkomst op een zaterdag, werden de Verkenners er op uitgestuurd om bomen en struiken die in de berm groeiden, en dus van niemand waren, naar de Pol te brengen.

Als ik op de Pol kom, zie ik al die bomen en denk ik eraan hoe we die bij elkaar gescharreld hebben. Jan zei dat we verdwaalde bomen moesten meenemen. Piet Zweers zijn vader was melkboer en had een bakfiets. Op de Aaltensedijk had je een bos van een boer en daar hebben we een heleboel jonge aanplant gepikt, die stonden heel gemakkelijk. Het was toen nog een zandweg en aan de linkerkant was allemaal bos. We hebben alles op de bakfiets geladen en er werd gelukkig niet gevraagd hoe we eraan kwamen.
[2010, Jan Wientjes]

Dat was wat anders dan op de fiets een boompje halen! De Fazantenpatrouille trok erop uit en wij kwamen terug met een hoog opgeladen bak!' Deze bomen kwamen echter niet alleen uit de bermen van de Oude Aaltenseweg. Er werden ook een aantal bomen gejat uit de nieuwe aanplant. Jan Wijgerinck was erg enthousiast over het gevonden groen en de Fazanten werden als voorbeeld gesteld om de kwaliteit die zij leverden.
[2009, Piet Zweers]

DE POL, MAART 1950

Het hok van Jansen
Op de plek waar zich nu de keuken bevindt, zat vroeger 'het hok van Jansen'. Dhr. Jansen was een gepensioneerde die verschillende kleine werkzaamheden op het Scoutingterrein uitvoerde. Ook zorgde hij ervoor dat de kolenkachels brandden als dit nodig was. In het linkergedeelte was in eerste instantie een soort werkplaats waar o.a. gereedschap werd opgeslagen. Nadien werd dit deel als magazijn ingericht. Aan de rechterkant was het tentenmagazijn met pionierhout. Tevens lag er gereedschap en de kolenvoorraad voor de kachels.

Grondaankoop van de Wei in 1952
Tegenover 'De Hut' [zie hieronder] lag nog een prachtig terrein dat doorliep tot aan de Wheme en de Maliebaan. Dit stuk grond werd 'de Wei' genoemd, tegenwoordig 'het Grote Veld'. Ten tijde van de aankoop van het eerste deel van Jongensstad in 1948, hadden de Zusters van Roosendaal dit nog verpacht aan landbouwer Jan Porskamp. Porskamp, wonende aan de Oude Winterswijkseweg te Groenlo, liet koeien grazen op het perceel, kadastraal bekend gemeente Groenlo, Sectie C nummer 2040, groot 7830 m2 . De pacht van deze kavel liep in 1953 echter af, waarna de Stichting Sint Ludgergroep ook dit perceel grond kocht. De koopakte werd opgemaakt op 15 december 1952 bij notaris Mr. S.A. Scholte te Groenlo en maakt melding van een prijs van Fl. 1500,- (ca. 680 euro). Namens de Stichting Sint Ludgergroep waren ook hier voorzitter de heer De Groen en secretaris de heer Kaak aanwezig.

De bouw van de Hut en Dubbel O
Met in het achterhoofd de verwachte aankoop van de Wei naast Jongensstad besloot het bestuur in 1952 om een nieuw gebouw te gaan bouwen. Jan Wijgerinck omschreef het in z'n dagboek als volgt: *"Plan uitbreiding Jongensstad 22 augustus 1952. Na aankoop weiland naast De Pol kan dit plan voor de toekomst veel betekenen"*. Het belang dat Wijgerinck zag in het gebouw was tweeledig. Allereerst bood het een mooie toevoeging op de twee eerdere gebouwen, omdat het een multifunctioneel gebouw moest gaan worden. Daarnaast maakte de uitbreiding het mogelijk om ruimte te creëren voor de zogenaamde Vrije Clubs.

In maart 1953 werd de tekening ingediend. De nieuwbouw van maar liefst 17 x 16 meter begon in april 1954 en was binnen een maand afgerond. Welp Peter Fornier, zoon van de heer Fornier die plaats had in het bestuur van Stichting Sint Ludgergroep, had de eer het gebouw officieel te openen. Dit project werd wederom uitgevoerd door de firma Van de Besselaar. De Verkenners kozen ervoor om het gebouw 'De Hut' te noemen, vanwege de houten opbouw van het geheel.

BOUWTEKENING VAN DE HUT

OPENING VAN DE HUT IN APRIL 1954 DOOR PETER FORNIER

TIJDENS DE REÜNIE IN SEPTEMBER 2010 DOET PETER DE OPENING NOG EENS DUNNETJES OVER

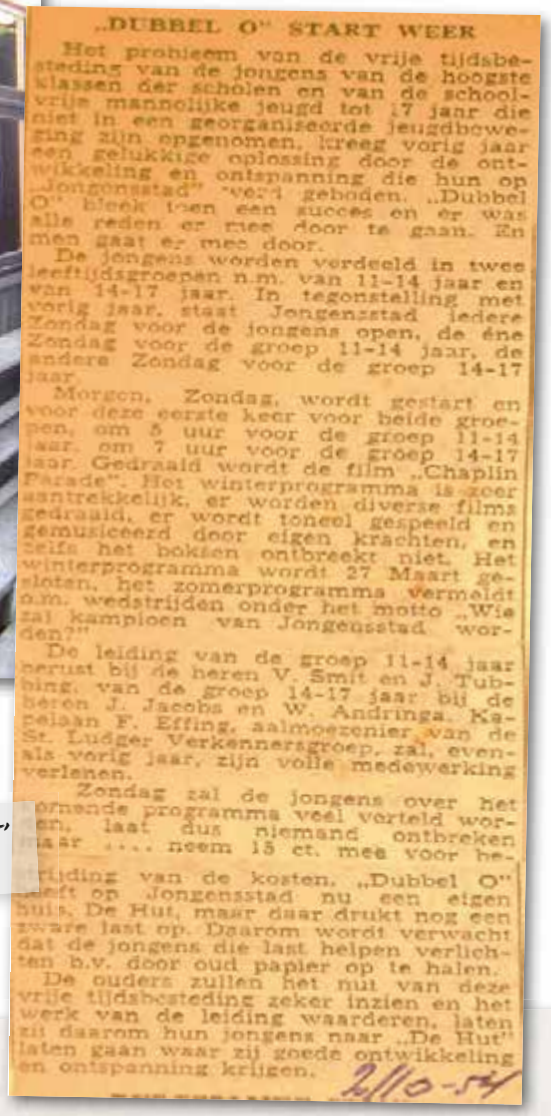

„DUBBEL O" START WEER

Het probleem van de vrije tijdsbesteding van de jongens van de hoogste klassen der scholen en van de schoolvrije mannelijke jeugd tot 17 jaar die niet in een georganiseerde jeugdbeweging zijn opgenomen, kreeg vorig jaar een gelukkige oplossing door de ontwikkeling en ontspanning die hun op „Jongensstad" werd geboden. „Dubbel O" bleek toen een succes en er was alle reden er mee door te gaan. En men gaat er mee door.

De jongens worden verdeeld in twee leeftijdsgroepen n.m. van 11-14 jaar en van 14-17 jaar. In tegenstelling met vorig jaar, staat Jongensstad iedere Zondag voor de jongens open, de één Zondag voor de groep 11-14 jaar, de andere Zondag voor de groep 14-17 jaar.

Morgen, Zondag, wordt gestart en voor deze eerste keer voor beide groepen, om 5 uur voor de groep 11-14 jaar, om 7 uur voor de groep 14-17 jaar. Gedraaid wordt de film „Chaplin Parade". Het winterprogramma is zeer aantrekkelijk, er worden diverse films gedraaid, er wordt toneel gespeeld en gemusiceerd door eigen krachten, en zelfs het boksen ontbreekt niet. Het winterprogramma wordt 27 Maart gesloten, het zomerprogramma vermeldt o.m. wedstrijden onder het motto „Wie zal kampioen van Jongensstad worden?"

De leiding van de groep 11-14 jaar berust bij de heren V. Smit en J. Tubbing, van de groep 14-17 jaar bij de heren J. Jacobs en W. Andringa. Kapelaan F. Effing, aalmoezenier van de St. Ludger Verkennersgroep, zal, evenals vorig jaar, zijn volle medewerking verlenen.

Zondag zal de jongens over het gevraagde programma veel verteld worden, laat dus niemand ontbreken maar .... neem 15 ct. mee voor bestrijding van de kosten. „Dubbel O" heeft op Jongensstad nu een eigen huis, De Hut, maar daar drukt nog een zware last op. Daarom wordt verwacht dat de jongens die last helpen verlichten b.v. door oud papier op te halen.

De ouders zullen het nut van deze vrije tijdsbesteding zeker inzien en het werk van de leiding waarderen, laten zij daarom hun jongens naar „De Hut" laten gaan waar zij goede ontwikkeling en ontspanning krijgen.

2/10-54

DUBBEL O START WEER, ARTIKEL UIT 1954

Het rechter gedeelte, waar nu de Bevers, Gidsen en Kabouters draaien, was het lokaal voor de Vrije clubs. Tegen een kleine vergoeding konden deze clubs hiervan gebruik maken. Het linker gedeelte, waar nu het magazijn is, was het toneel. Om de acteerprestaties goed te kunnen zien was dit gedeelte hoger gemaakt dan de rest. Links van het toneel was de omkleedruimte. Nu is hier het tentenmagazijn.

De Verkenners hadden zelf in overleg met Jan Wijgerinck en aalmoezenier Wagemans de club Dubbel O opgericht. Deze Dubbel O-club stond voor Ontwikkeling en Ontspanning. De activiteiten waren divers, maar pasten prima binnen deze twee kaders. Ter ontspanning werden er regelmatig geluidsfilms gedraaid voor de Junioren van 11 tot 14 jaar en de Senioren van 14 tot 17 jaar. Een klein overzicht van het programma uit 1954 maakt melding van:
3 Oct.: 16 mm. geluidsfilm: "Chaplin Parade"; 13 Feb.: Pater Pister spreekt over Amerika; 9 Jan.: goochelaar met accordeonmuziek en op 13 maart: 16 mm geluidsfilm "Lachen is gezond".

In de twee grote deuren van het Kabouterlokaal zijn nog steeds de gaten aanwezig van de film- en diaclub. Achter de deur, waar nu het centrale magazijn is, stonden de film- en de diaprojector opgesteld.

EEN KIJKJE VANAF DE WEI OP DE HUT

Naast de ontspanning werden er ter ontwikkeling ook lezingen gehouden. De heer W. Vemer wist de jeugd te boeien met de rijke historie van de Veste Grol. De vele belegeringen werden door hem geschetst en de krijgsplannen werden uiteen gezet. Er werd ook geknutseld.

Een leuk detail voor mij is, dat mijn oom Hennie Overbekking/Ni 'jveld uit de Beatrixstraat in 1955 de knutselclub leidde. Hij zelf was koperslager. Zijn bijeenkomst was elke vrijdagavond van zeven tot half negen en de kosten bedroegen maar liefst 10 cent.
[2010, Marco Overbekking]

DE VOORLOPER VAN DE SINT JORISPOORT

Toen Jan Wijgerinck in 1956 vertrok werden de Clubs voortgezet door de heren Dietz (onderwijzer van de Canisiusschool) en aalmoezenier Breukink. Doordat de ledenaantallen van de clubs hard achteruit liepen, werd na een paar jaar besloten te stoppen.

De Hut werd daarna nog tot 1978 verhuurd aan de toenmalige Sint Aloysiusschool. Door de grote zaal op te splitsen middels een wand en het aanbrengen van een extra deur ontstonden er twee leslokalen. Langs de oude stadswal werd een pad aangelegd zodat de scholieren via de kortste weg naar 'De Hut' konden lopen. Voor de Stichting Sint Ludger betekende het een welkome aanvulling op de financiële reserves.

De Sint Jorismuur en de Jamborettesteen

Tussen het Hoofdgebouw en de huidige RSA 237 basis ligt de Sint Jorismuur. Tegelijk met 'de Hut' werd deze muur in 1954 gebouwd. De muur is eigenlijk één van de meest karakteristieke elementen van de gebouwen. Rechts zitten een drietal 'ramen'. In het midden prijkt het poortje met daarbovenop het beeld van de patroonheilige van de Verkenners, Sint Joris met de draak. Het poortje vormt de toegang naar het terrein achter het Hoofdkwartier.

Via het poortje beland je in de échte wereld van Scouting Groenlo. De velden en bossen, het corsoterrein, de Theaterplaats.... je snuift er gewoon een heerlijke geschiedenis op.
[2010, Wim van der Post]

Tijdens de bouw van de muur heeft bouwbedrijf Van de Besselaar in het linker gedeelte een Jamborettesteen geplaatst. Elk land dat bij de Jamborette op Jongensstad aanwezig is geweest heeft hier een kleine herdenkingssteen met inscriptie bijgezet. De stenen zijn voorzien van hun naam. Afhankelijk van de grootte van de steen werden er ingemetselde stenen verwijderd.

DE JAMBORETTESTEEN

SINT JORIS EN DE DRAAK OP HET POORTJE VAN DE SINT JORISMUUR

DE SINT JORISMUUR IN 1963

Architect A. Th. A. J. Wiegerinck

Architect Antoon Wiegerinck heeft een groot stempel gedrukt op het aanzicht van Jongensstad. Naast het ontwerp voor het Hoofdgebouw tekende Wiegerinck ook de toegangspoort, het huidige onderkomen van de RSA 237, Pivo's, en PCS, het Bever- en Kabouterlokaal en de Sint Jorismuur. Antoon Wiegerinck was goed bevriend met Jan Wijgerinck en heeft altijd kosteloos zijn kennis beschikbaar gesteld voor Scouting.

STEEN IN HET HOOFDKWARTIER VAN ARCHITECT WIEGERINCK

De heer Borkus en z'n populieren

De heer Borkus nam na het vertrek van Jan Wijgerinck uit Groenlo zijn taken in het bestuur over. Om er zeker van te zijn dat de Sint Ludgergroep er in de toekomst financieel warmpjes bij zou zitten, bedacht hij een plan. Op het hele terrein werden populieren geplant. Als deze 'peppels' kaprijp waren, zouden ze een mooie cent opleveren. Een mooie gedachte natuurlijk. Wat de heer Borkus destijds niet kon bevroeden was, dat het hout uiteindelijk echter weinig op ging brengen. Sterker nog, het kappen van de bomen bleek een dure klus. De aanwezigheid van de rotte bomen leverde regelmatig nogal hachelijke situaties op.

Tijdens een etentje in 2008 gaat mijn mobiel. Een in paniek verkerende voorzitter Ruben Tank belt met de mededeling dat hij tijdens een zware storm midden op het terrein loopt en de bomen om hem heen nogal wankel in de wind lijken te staan. Vanaf dat moment hoor ik alleen nog maar geschreeuw en wind. Blijkbaar vallen de takken links en rechts om hem heen en is hij snel op weg naar de poort.
[2010, Marco Overbekking]

De grondverkoop en de bouw van het toiletgebouw

In de jaren '60 en '70 ging Scouting Groenlo door een – relatief – diep dal. Door het geringe ledenaantal was er te weinig geld om de gebouwen en de terreinen te onderhouden, laat staan om nieuw te bouwen. Om geld voor de toiletgroep te verwerven besloot het bestuur van de Sint Ludgergroep in 1966 om een stuk grond te verkopen. Het betrof hier Sectie C 2365, gelegen achteraan 'de Wei' bij de Maliebaan, een perceel van ruim 1500 m2. De koper van het stuk was de familie (Frans) De Groen. Na de bestemmingswijziging in '66 werd er in '68 een woning op gebouwd. Dit huis wordt momenteel bewoond door de familie Rasquin-de Groen. De Stichting Sint Ludger heeft naast het huis een uitgang behouden, zodat Jongensstad altijd nog een aansluiting op de Maliebaan heeft.

De verkoop van deze grond had dus een reden. Het bood namelijk de gewenste financiële ruimte voor de aanleg van een losstaand toiletgebouw. Het ene toilet in het Hoofdgebouw was te weinig en voldeed niet meer aan de eisen. Bouwbedrijf Schutten bouwde de toiletgroep. Ontwerptechnisch is goed te zien dat de hand van Wiegerinck hieraan ontbrak. Het is vooral een erg rechttoe-rechtaan gebouw geworden.

De Jeanne d'Arcgroep komt naar Jongensstad

Het verhaal met betrekking tot de huisvesting van de Jeanne d'Arcgroep begint gelijk aan dat van Stichting Sint Ludger. Net als de Verkenners begonnen ook de Gidsen van de Jeanne d'Arcgroep in de kelder van het Parochiehuis. De Gidsenleiding nam in 1955 contact op met Jan Wijgerinck met het verzoek om achter op de Wei een gebouw te mogen neerzetten. Dit verzoek kan als behoorlijk vooruitstrevend worden gezien vanuit de gedachte dat daarmee jongens en meisjes samen op één terrein zouden komen te verkeren. Dit was echter niet de hoofdoorzaak van het mislopen van de samenwerking. Omdat Jan Wijgerinck zeggenschap over het gebouw wilde hebben, konden beide partijen het niet eens worden. Het gegeven dat Wijgerinck de Gidsen maar een stelletje na-apers vond, waarvoor hij geen goed woord over had, zal ook van grote invloed zijn geweest.

De Gidsen lieten zich door deze kritiek niet van de wijs brengen. Ook zij richtten een eigen stichtingsbestuur op met als doel tot een eigen gebouw met speelvelden te komen. Via een aantal tussenstappen kwamen zij uiteindelijk aan de Woerdseweg terecht. De eerste tussenstap leidde overigens tot een verrassende ontwikkeling. Het tweede onderkomen van de Gidsen lag namelijk

DE DAEL EN DE BOERDERIJ VAN DE FAMILIE TANK GEZIEN VANAF DE BOOMPJESWAL

aan De Dael, in de 'voortuin' van Jongensstad. Een oud boerderijtje van de familie Tank, recht tegenover het Hoofdkwartier, werd na toestemming van de gemeente geschikt gemaakt voor de verschillende groepen. Zonder dat toestemming nodig was van Wijgerinck kwamen ze zo toch erg dicht bij hun oorspronkelijke doel terecht.

DE HOUTWAL MET HET PAND VAN JANSEN

Hierna verhuisde de groep onder andere naar een schuur aan de Houtwal naast Schoenmakerij Jansen (de oude werkplaats van Van Geemen/Jansen). Door inzet van het Stichtingbestuur ontstonden er in 1955 - 1956 al plannen voor nieuwbouw aan de Woerdseweg te Groenlo. De gemeente was uiteindelijk in april 1966 bereid tot medewerking om de grond sectie A 3319, groot 4.88 are, in een 50-jarige erfpacht uit te geven. Het pand kwam wel in eigendom van de groep. Deze erfpachtconstructie scheelde de Gidsen een extra investering. Tegelijkertijd hield ook de gemeente nog een 'vinger in de pap' met betrekking tot de gronden. In augustus 1966 vond de officiële opening plaats van hun Hoofdkwartier genaamd "De Woerd'.

Na de fusie tussen allereerst de landelijke Scoutingverenigingen en later ook tussen de verenigingen in Groenlo kregen de Gidsen vanaf 7 februari 1976 onderdak op Jongensstad.

HET ONDERKOMEN VAN DE GIDSEN AAN DE WOERDSEWEG

Door beperkingen in het erfpachtcontract kon pas na onderhandelingen met de gemeente in 1981 het gebouw De Woerd verhuurd worden aan derden. Het gebouw werd o.a. verhuurd aan de KPJ, de EHBO, de Stuw, het Jongerenwerk 'Place2b' en aan de Vincentiusvereniging die er opslag had voor goederen bestemd voor Oekraïne.

Pas onlangs heeft de Stichting Sint Ludger afstand gedaan van de erfpachtrechten. De laatste vijf jaar van het nog lopende contract zijn afgekocht door de gemeente Oost-Gelre om er de nieuwbouwwijk Brouwhuizen te kunnen realiseren. Het 75-jarige bestaan van Scouting Groenlo bood een mooie gelegenheid om de 'eerste steen' uit het oude Gidsengebouw een definitief plekje te geven op de Pol. Samen met de oud-Gidsengroep van Jeanne d'Arc onthulde Baas Arink de gedenksteen.

HERINNERINGSZUIL MET DAARIN DE EERSTE STEEN UIT HET GIDSENGEBOUW

DE KOMST VAN DE JEANNE D'ARCGROEP NAAR JONGENSSTAD

De Dael
Net als óp Jongensstad, raakten ook de gronden rondom het terrein langzaamaan bebouwd. De oude boerenschuur die tegenover het Hoofdkwartier aan De Dael was gelegen werd in 1965 afgebroken, waarna op het perceel een woning gebouwd werd in opdracht van de heer Vaessen, als arts verbonden aan het ziekenhuis te Groenlo. In het jaar 1986 kocht de familie Hartman de woning van de familie Weyn Banningh. Jan Hartman zou uiteindelijk later toetreden tot het bestuur van de Stichting St. Ludger. Beter een goede buur...!

Aan de andere zijde van De Dael 5 werd door de gemeente bijna gelijktijdig de nieuwe ambtswoning voor de Burgemeester gebouwd. De oude ambtswoning Huize Grol werd verkocht. Dit betekende dat Scouting vanaf dat moment de eerste burger van Groenlo als buurman had. Dit zorgde in veel gevallen voor een warme band tussen Scouting en de burgemeestersfamilies. Het eerste jaar woonde jonkheer Van Nispen tot Pannerden in de ambtswoning. Hij werd echter al snel opgevolgd door burgemeester Janssen. De nabije aanwezigheid van de burgemeester leidde soms ook tot bijzondere situaties.

> *Op een mooie zaterdagmiddag waren we met de Welpen fikkie aan het stoken. Het was nog de tijd dat je dan pogingen kon wagen zoveel mogelijk rook te creëren. Toen het abrupt stiller werd rondom het vuur keken de kleine Welpenoogjes omhoog naar een meneer in pak met een grote zilveren ketting om zijn nek. Burgemeester Van Schaik was teruggekomen van een plichtpleging en had bij thuiskomst bedacht om toch maar even te kijken waar de rookontwikkeling in de buurt vandaan kwam...*
> [2010, Wim van der Post]

De burgemeesterswoning is eind van de vorige eeuw afgestoten door de gemeente.

Ook aan de andere kanten van het terrein naderde de bebouwing. De bouw van de huizen aan de Maliebaan is reeds genoemd. Na de afbraak van de Sint Aloysiusschool in 1978 kreeg bouwbedrijf Schutten in 1979 de opdracht om de huidige Ni'je Veste te bouwen over vrijwel de gehele lengte van het huidige grote Veld. Uiteindelijk was Jongensstad hiermee totaal 'ombouwd'.

Een eigen Pol-Arena
Tijdens werkzaamheden aan de gracht in 1986 had de oude kampvuurkuil behoorlijke schade opgelopen. Maar ook de tand des tijds had toegeslagen: de hoefijzervormige rand die van zand was opgeworpen, was toe aan een ingrijpende renovatie. Daarnaast kwamen er ook wel eens klachten over geluidsoverlast binnen. Eigenlijk ook niet zo gek gezien ligging van de kampvuurplaats aan de rand van het terrein, tegenover een aantal woningen. Dit zonder enige vorm van geluidsisolatie. Om deze twee zaken tegelijkertijd aan te pakken is er besloten om over te gaan tot de bouw van een complete theaterplaats op een betere locatie op het terrein.

'Piep-piep-piep-piep': de wekker! Het is zaterdagochtend, half zeven. De schade van de vrijdagavond nog kersvers in het geheugen. Nou ja, kersvers… Was het het bokbierfestival? Prinsenbal? Of 'gewoon' zo'n legendarisch gezellige avond op de Pol?'
Koud is het. Een wolkje adem verkiest losjes het luchtruim. Snel het fietsje op, rotonde, markt, de winkel van Baas. 'Ah, hier links'. De parkeerplaats over. De poort is al open. Klokkentoren. 'Fijn, de fiets hoeft hier niet op slot.'

'Krrrrrgggggggggg'. Met luid kabaal hoor je achter de PCS al een kraan van de vrachtwagen rollen. 'Piep-piep-piep-piep'. Richting de plek waar de Theaterplaats zal verrijzen zie je als je richting het poortje loopt die twee krasse knarren Harrie en Bennie alweer de diepte van een nieuwe zitring meten met de laser. 'Ze zijn alweer bezig hoor, geweldig'.

In het vroege ochtendgloren sta je in je vrije weekend te werken aan een megaproject. Een nieuwe Theaterplaats die ons – toch al – prachtige terrein komt sieren.
Je neemt er een dag vrij voor bij de Albert Heijn. Je laat je vrije uitslaapochtend ervoor schieten in je o zo drukke leventje. Je roept vrijdagavond tegen je moeder dat je echt niet thuis kunt helpen met die klus in de tuin. Je bent eigenlijk hartstikke gek.
[2010, Wim van der Post]

Zoals zoveel goede ideeën ontstond ook het plan voor een nieuwe theaterplaats tijdens een avondje aan het kampvuur. In dit geval tijdens het Kabouterkamp in Hengelo (O) in 1999. Niet geheel toevallig, want midden in een woonwijk had de lokale Scoutinggroep daar een poging gedaan met rasterpalen een soort amfitheater aan te leggen. Hoewel over het ontwerp behoorlijk wat kritiek te spuien was, werkte het principe wel. Aan de ene kant een knusse plek voor een kampvuur en aan de andere kant weinig tot geen overlast voor de omwonenden. Met de gedachte dat wij bij Scouting Groenlo sowieso alles beter kunnen, was de verwondering en uitdaging onbewust al gestart. Bjorn Vije, Thomas Tank en Wim van der Post droomden vanaf dat moment hardop om een verbeterde variant, al snel tot 'de Theaterplaats' gedoopt, aan te leggen op de Pol. Drie jonge gasten met grootse plannen.

Zonder die flinke dosis lef en het doorzettingsvermogen was de Theaterplaats er nooit gekomen...
[2010, Wim van der Post]

HET HOOGSTE PUNT VAN DE THEATERKUIL IS BEREIKT. V.L.N.R.: NIEK MOLENDIJK, MAURICE WITHAG EN HARRIE HUININK, FEBRUARI 2005

WERKEN AAN DE THEATERKUIL, WIM VAN DER POST

Schetsen en plannen werden gemaakt en op basis daarvan kon vooral het creëren van draagvlak gaan beginnen. De Theaterplaats moest een middelpunt worden voor allerlei Scoutingactiviteiten voor heel Scouting Groenlo. Maar hij moest tegelijkertijd ook knus zijn als je met 6 Pivo's met een biertje aan het vuur zou zitten. En daarnaast het liefst ook nog zichtbaar zijn vanaf de kerktoren.

De basis van deze Theaterplaats is een hoefijzervormige geluidswal waardoor geluidsoverlast tot een minimum zou worden beperkt. Daaromheen is een licht gebogen wand geplaatst, in de volksmond 'De Banaan' genoemd. Gebruiksgemak, optimale verlichting, water, veiligheid, beschutting, duurzaamheid en een natuurlijke inpassing op het terrein karakteriseren het ontwerp.

Als locatie werd het Welpenveld gekozen. Letterlijk een middelpunt op het terrein. Tegelijkertijd ook een te klein veld voor grote activiteiten en met de aanplanting van nieuwe groenzones konden de kleinere stroken bos zo worden samengesmolten tot één geheel. Dat in dit geval de Raadsrots van de Welpen moest sneuvelen was vooral eervol; deze bult zand vormde met één simpele greep van de kraan het symbolische eerste beetje zand voor de grote wal.

Voor Scoutingbegrippen is de aanleg een behoorlijke klus geweest. Het is dan ook een project van de lange adem geworden. Naast de juridische inbedding was ook de financiering een belangrijk aandachtspunt. Het binnenslepen van 3400 euro via het Rabobankcoöperatiefonds was een enorme opsteker. De vele bedrijven die bereid waren te participeren waren van onschatbare waarde. Maar ook het 'weken' en enthousiasmeren intern en de formele besluitvorming om te kunnen starten kostten enkele jaren. Niet voor niks ook. Want zoals het Scouting Groenlo betaamt, zou dit project van begin tot eind door onszelf worden georganiseerd en uitgevoerd, met de inzet van onze vele vrijwilligers.

En dat is gebleken. We vinden het nog wel eens normaal dat iedereen zo enthousiast is op Jongensstad. Dat Bennie Klein Zeggelink al om half zes in de ochtend puin komt rijden vanaf Rouwmaat. Dat Harrie Huinink op maandag het dakleer nog even plaatst. Dat Robert Dijkman en Renko Slagers kersvers terug uit Afghanistan nu in onze zandbak aan het werk gaan om lampen aan te sluiten of zand te kruien. Rob Schutten op vrijdag wel even beton wil komen helpen storten. Dat Thomas Tank op zaterdag zijn werk afzegt en de zweetdruppels op de Pol laat vliegen. Dat Maurice Withag breed lachend een compleet afgewerkte en op maat gemaakte RVS trap af komt leveren. Dat Cilia Huinink de hongerige magen soms wel drie keer op een dag vulde.

Gelukkig maakten vooral de huurders van Jongensstad ons pas écht attent op de bijzonderheid hiervan. Als ook zij soms in de vroege ochtend werden gewekt door het geluid van een graafmachine, overwon het feit dat een Scoutinggroep überhaupt een graafmachine weet te regelen het van de frustratie ietwat vroeg gewekt te zijn. Het doet je goed hoor, zo'n slaperige Scout die zich in vloeiend Haags afvraagt: 'hoe regeluh jullie in vredûhsnaam zo'n apparaat?' Of zoals een ietwat treurige bezoeker de betrokkenheid versus inzet van vrijwilligers mooi verwoordde: 'Als wij een actie houden staan er 's ochtends twee mensen. En ook altijd nog eens dezelfde'.

EEN KIJKJE VANAF ACHTER DE THEATERKKUIL OP DE GEBOUWEN IN MAART 2007

Zonder alle andere hulp teniet te doen: als Bennie en Harrie niet iedere zaterdag in die vroege ochtenden die jonge knapen hadden uitgedaagd, was onze Pol Arena er nooit gekomen. Al hebben ook juist die eerder genoemde jeugdige branie en de technische discussies tussen dromers en specialisten van iedere ochtend een feest gemaakt.
En, o ja. Die jonge knapen waren één keer eerder op de Pol aanwezig dan de twee krasse knarren op de vroege zaterdagochtenden. Toen ze het de vrijdag ervoor zo laat hadden gemaakt dat blijven slapen toch echt de meest praktische oplossing was.

Ga op een mooie, heldere dag nog maar eens kijken op de toren van de Calixtus...
[2010, Wim van der Post]

THEATERPLAATS STRATEN SEPTEMBER 2004
V.L.N.R.: B. KLEIN ZEGGELINK, F. SCHOLTE VAN MAST, E. KLEIN ZEGGELINK EN H. HUININK

Onderhoud door de jaren heen
Voorgaande paragrafen verhalen allen over de totstandkoming van de gebouwen en terreinen van Jongensstad. De verantwoordelijkheid dragen voor zulke prachtige gebouwen, gelegen op een dusdanig bijzondere locatie is niet niks. Het kost namelijk minstens evenveel energie, vakkundige kennis, maar bovenal ook geld om dit geheel in stand te houden. Door Marco Overbekking is een overzicht gemaakt van de belangrijkste werkzaamheden die sinds de opening van het terrein zijn uitgevoerd. Het vormt een indrukwekkend geheel van klussen. Veel grote renovaties zowel extern als intern zijn uitgevoerd, waarbij vooral de gevolgen van de het intensieve gebruik werden aangepakt.

Vanaf 1968 toen het toiletgebouw gebouwd is, waren er geen veranderingen aangebracht. De oude geglazuurde wasbakken en de geglazuurde voetenwasbakken hingen nog steeds op dezelfde plek. Door het regelmatig gebruik tijdens de bijeenkomsten en de verhuur was het toiletgebouw toe aan een grondige renovatie.
[2010, Fried te Brake]

De intensiteit van gebruik is niet beter weer te geven dan bij de RSA:

Vooral de tafel sneuvelde regelmatig. Wanneer een tafel kapot was, werd er weer iets nieuws geknutseld of geregeld. Er was altijd wel iemand die iemand kende die nog wel een dressoir had staan. Wanneer een tafel het langer dan een paar maanden uithield in de RSA-basis was het ding 'Scoutingproof'. Een soort praktisch KEMA-keurmerk dat momenteel misschien dichter bij de term 'hufterproof' ligt.
[2010, Wim van der Post]

Daarbij kon Scouting ook almaar bogen op een groeiend ledenaantal. Dit betekende wel dat er creatieve oplossingen nodig waren om nieuwe groepen te huisvesten:

In de jaren '90 wordt de Stamhut alleen nog maar gebruikt voor vergaderingen. In de praktijk is het echter vooral een opbergplaats voor allerhande materiaal. Een prima locatie voor de nieuwe Peter Cuyper Stam hadden wij ons dus bedacht.'
[2010, Frank Scholte van Mast]

De strijd tegen het water

Wetende dat een groot deel van het huidige Jongensstad vroeger gracht is geweest, is het niet verwonderlijk dat grote delen van het terrein lange tijd vrij drassig zijn geweest. Dit verklaart direct ook de tweede naam voor het terrein die in Groenlo, maar zeker ook binnen Scouting zelf veel wordt gebruikt: de Pol. Een 'pol' is een Middelnederlandse aanduiding voor een eiland of een verhoogde plek in een laaggelegen terrein. Formeel gold de naam dus lange tijd voor een klein deel van het terrein, de overige delen waren ofwel drassig of nog gracht. Je kunt dit ook nu nog zien, want de gebouwen staan op het hoge gedeelte van de Pol en kijkende richting de gracht loopt het terrein geleidelijk af. De drassige situatie van het lager gelegen terrein heeft met name voor het Grote veld nog tot 1983 geduurd. Dat was overigens niet voor iedereen problematisch. Veel oud-Welpen refereren nog aan de zandbulten en modderpoelen waarin het uitermate goed toeven was. De bouw van de huidige Ni'je Veste vormde een indirecte aanleiding het veld aan te pakken. Al lijkt er vanuit het huidige perspectief wat twijfel over het nut van de gekozen aanpak.

Gerard Schutten, de zoon van Jan, was in die tijd adviseur bij de Rowans en hij regelde met zijn vader en Herman Rouwmaat dat het schone zand op "De Wei" werd gestort. Dit wilde hij laten vermengen met het slib dat na onderhoudswerkzaamheden eind jaren '70 uit de gracht op het terrein was gestort. Het terrein werd vrijgemaakt van puin, heide en bomen die er spontaan waren gaan groeien. Tevens werden de populieren die aan de kant van de school stonden, gekapt en op kop in de grond verwerkt. Het terrein werd geëgaliseerd en er werden vijf patrouillehoeken aangelegd. Op de hoeken zijn mooie witte kastanjes neergezet als solitair en tussen de patrouillehoeken is bosplantsoen geplant. Als je nu over het Grote Veld loopt, merk je nog steeds de gevolgen van het slib uit de gracht en de wortels welke op kop verwerkt werden. Het terrein is overal drassig en als je richting de patrouillehoeken kijkt, zie je een glooiend grasveld doordat de wortels verrotten.
[2010, Marco Overbekking]

In de loop der tijden is er echter veel in het werk gesteld om de terreinen te verbeteren tot de kwaliteit zoals we die nu kennen. Rond 1973 hebben verschillende reconstructiewerkzaamheden aan de beschoeiing van de gracht plaatsgevonden. De gracht tussen de Winterswijkseweg en de betonnen brug bij Jongensstad aan de Maliebaan is verbreed en uitgebaggerd. De beschoeiing werd voorzien van ronde palissaden die nu nog tussen de Wilhelminabank en 't Ravelijn zitten. In 1986 werd de gracht opnieuw uitgediept en voorzien van een hardere en betere beschoeiing. Het terrein van Jongensstad kreeg het hierbij stevig te verduren. Nadat we duidelijk hadden aangegeven, dat het terrein een zachte ondergrond had, werd er toch een poging gedaan om er met zwaar vrachtverkeer op te gaan. Het gevolg was dat het Verkennersveld en het Grote Veld opnieuw moesten worden ingezaaid. De oude vuurplaats sneuvelde, doordat de bak van de kraan bij het opvullen van de beschoeiing te diep door het opgeslagen zand ging en daarbij de vuurplaat onherstelbaar beschadigde.

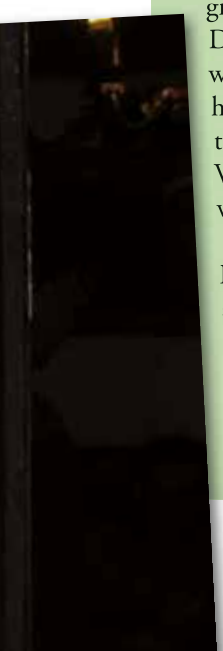

De kwaliteit van de gracht zelf is in de loop der tijden veel verbeterd. Menig Scout weet het nog als de dag van gisteren: als je in de jaren '90 in de gracht viel, stond je tot je middel in het stinkende slib. Je kleren waren rijp voor de vuilnisbak. Het enige voordeel was, dat je bij thuiskomst niet aan hoefde te bellen. Al voordat je een deur bereikte, kon je moeder je komst al ruiken! Op 24 april 2002 is er begonnen met het uitbaggeren van de gracht achter de Pol. Hier heeft de historie echter nog steeds haar invloed. Het smalle stuk fungeert ook nu nog als een soort trechter voor slib en bladresten die er zinken.

Ook de veranderende tijd speelt een rol:

Tijdens de jaarlijkse controle van de brandweer ten behoeve van de brandveiligheid kwamen er in 1996 vanwege een nieuwe landelijke verordening een groot aantal gebreken aan de orde. Zo moest er in de laatste patrouillehoek rechts in het Hoofdgebouw een nooddeur worden aangebracht. Tevens werden alle gebouwen voorzien van nieuwe brandblussers.

In 2003 werd in opdracht van de brandweer de wegbewijzering bij calamiteiten verbeterd. Op alle deuren werden aan de binnenkant panieksloten aangebracht. In het Kabouter- en Beverlokaal zaten nog de oude plafondplaten die van zachtboard waren. De brandweer stond erop dat deze verwijderd werden en vervangen door brandwerende plafonds. In samenwerking met ouders die bij de oudergroep zaten, werd op zaterdag 1 februari 2003 het plafond ontmanteld.
[2010, Marco Overbekking]

Tegelijkertijd is echter altijd de stijl van de gebouwen behouden gebleven. Dit heeft er toe geleid dat Scouting Groenlo nu huurder is van gebouwen met een écht Scoutingkarakter. Het leidde wel regelmatig tot discussies die vaak gingen over het 'uiterlijk', maar ook over het spanningsveld tussen de kosten en het praktische nut.

HET GROTE VELD MET DE ZILVERLINDE, 2010

Het grootste project bij de verbouwingen in 1996 is het Hoofdgebouw. De vloer is in een dusdanige staat dat deze vernieuwd dient te worden. Medewerkers van Reukers Bouw verwijderen de oude gebroken vloer en brengen een nieuwe deugdelijk geïsoleerde vloer aan, voorzien van plinten en een Franse lelie in het midden. Er is overigens in de Groepsraad, het orgaan waarin alle leiding vergaderd, veel over de vloer te doen geweest, omdat er een grote vochtplek om die lelie zat, die maar niet wegtrok. Tevens was de vloer moeilijk schoon te houden.
[2010, Marco Overbekking]

MARCO OVERBEKKING IN ACTIE TIJDENS ONDERHOUDSWERKZAAMHEDEN OP JONGENSSTAD, FEBRUARI 2011

De terreinen zijn in dit kader niet vergeten:

In 2005 startten we met een groots aanplantplan. We begonnen met het aanplanten van het Grote Veld wat in de loop der jaren gevolgd werd door de verbreding van de aanplant rond de patrouillehoeken en het Verkennersveld. Tevens is de Theaterplaats voorzien van geluidswerende beplanting en het complete terrein nagezien. Voor alle grote bomen die we in de loop der jaren geplant hebben, zijn de gaten gegraven door Bennie Klein Zeggelink. De Firma Rouwmaat stelde het materieel beschikbaar.

Niet alleen de Klokkentoren werd in verband met het 60-jarig bestaan als aandenken neergezet, maar een jaar eerder werd in het voorjaar, op woensdag 28 april 1995, op de Wei een grote Zilverlinde geplant. Bij mooi weer wordt er onder deze Zilverlinde nog regelmatig vergaderd.
[2010, Marco Overbekking]

De kosten worden zo veel mogelijk beperkt. Anders waren veel van de werkzaamheden helemaal niet mogelijk geweest. Daardoor zijn we wel erg goed geworden in het 'regelen op z'n Scouts': de één regelt hier iets via een vriend, de ander z'n baas is bereid daar weer wat te sponsoren. Dit heeft ook altijd tot erg leuke vormen van samenwerking geleid.

Eind 1998 wordt er in samenwerking met Bertus Oostendorp en de verschillende vrijwilligers binnen Scouting hard gewerkt aan het realiseren van nieuwe bankjes en tafelbladen in het Hoofdgebouw. Deze bankjes werden in eigen beheer in de werkplaats van de Grolsche bierbrouwerij gemaakt.

In 2005 gaven we via Robert Dijkman een opdracht aan leerlingen van de Genie om het pakket ramen en kozijnen te behandelen. Dit is gebeurd in Wezep bij het CTC (Constructie Trainings Centrum) van de 101 Genie Bataljon. Bertus Oostendorp heeft daarna eind 2005, begin 2006 als vrijwilliger de ramen geplaatst.
[2010, Marco Overbekking]

EEN BESNEEUWD TERREIN
IN JANUARI 2010

Over de verbouwing van het 'hok van Jansen' tot keuken:

'Een paar weken ervoor werden we benaderd door oud-Scoutinglid Robert-Jan Scholte van Mast. Hij was werkzaam bij de ATAG en gaf aan dat hij ons professionele keukeninbouwapparatuur kon leveren tegen een mooi prijsje. Een unieke kans voor Scouting, die we met twee handen aanpakten.
[2010, Marco Overbekking]

Soms werd 'op de kosten letten' echter meer een geval van 'voor een dubbeltje op de eerste rij zitten' of zelfs 'goedkoop is duurkoop'. Dit laatste gold zeker voor de verbouwing van het toiletgebouw.

Uitgangspunt van de gehele verbouwing was, dat het 'bijna niets mocht kosten'. De verbouwing zou een zo goedkoop mogelijke uitvoering moeten worden. Helaas verliep dit niet zoals gepland en werden de eerst aangeschafte en geplaatste scheidingswanden vervangen door professioneel materiaal van de firma Kupan. De oude voetbakken herinneren als enigen nog aan de oude 'regelsituatie'. Doordat er tijdens de verbouwing teveel 'opzichters en beslissers' bijkwamen, liepen de kosten toch nog uit de hand en werd het project een goede leerschool voor de toekomst. Na de afronding van het project in 2002 moest elk project op een deugdelijke manier verantwoord worden.
[2010, Marco Overbekking]

Ondanks de brede betrokkenheid en inzet, blijven de onvermijdelijke financiële lasten van het onderhoud hoog. Voor een, weliswaar complete renovatie van de gebouwen, was in 1981 maar liefst een bedrag benodigd van over de 100.000 gulden. De inzet van de stichting Sint Ludger mag in dit kader zeker niet onvermeld blijven. Veel van deze heren hebben inmiddels een staat van dienst van bijna dertig jaar in het begeleiden en waarborgen van onderhoudsprojecten. Ze kennen de wegen die bewandeld moeten worden en hebben in hun dagelijkse werkzaamheden vaak voor veel hetere vuren gestaan. Dat maakt dat we met een positieve blik de volgende 75 jaar ingaan. Dit ondanks de veel beperktere mogelijkheden tot verhuur.

Vele vrijwilligers hebben heel veel vrije tijd geïnvesteerd in het onderhoud van de Pol:

In 1982 werd het dak van de RSA 237, de Pivo's, de PCS-basis en de keuken vervangen. Alle oude dakpannen en panlatten werden vervangen en opnieuw aangebracht. Het tekort aan oude pannen werd van het keukentje gehaald. Hier liggen dan ook nieuwe op. De werkzaamheden werden o.a. uitgevoerd door Fried te Brake, Marco Overbekking en Gerard Schutten. Frans Hoog Antink heeft in die tijd veel ramen, deuren en boeien vervangen.
[2010, Marco Overbekking]

Het prachtige terrein is er mede de oorzaak van dat Scouting Groenlo een bloeiende, welvarende vereniging is. De leden komen er graag en het terrein biedt de mogelijkheden voor alle scoutingactiviteiten. Kortom: Jongensstad is belangrijk voor de scouts en de scouts zijn belangrijk voor Jongensstad.

Anno 2010 bestaat Jongensstad kadastraal uit twee kavels. Allereerst is er Sectie C 1979, 8060 m^2 groot. Deze beslaat het Verkennersveld tot en met de theaterkuil en het gebied rondom de Hut. Sectie C 2657 omvat het huidige 'Grote Veld' en de oude stadswal en meet zo'n 6004 m^2. Als we een klein rekensommetje maken dan is dat maar liefst 14064 m^2.

KLUSSEN OP DE POL 2010
JAN DIEKER EN HARRIE HUININK

Hopman Arink en 'de bak van Nahuis'
De bak van zagerij Nahuis aan de Winterswijkseweg was een kolk met water waarin boomstammen konden uitlogen, voordat ze werden gezaagd. Door de bomen in het water te leggen worden de sappen van de boom grotendeels verdund en uitgespoeld; eventueel ongedierte verdwijnt. Daarna werd het hout gezaagd en te drogen gelegd. In het najaar was de 'bak van Nahuis' nooit gevuld met boomstammen en mochten de Verkenners en Voortrekkers er een apenbrug overheen pionieren. Hopman Arink zou op een zaterdagmiddag in november de jongste Verkenners wel even voordoen, hoe ze over de apenbrug moesten tijgeren. Maar zoals het zo vaak gaat met hoogmoed: Hopman Arink viel tijdens deze demonstratie in het koude en smerige water van de kolk. Ondanks dat de Hopman zijn sleutelbos verloor en de Verkenners en Voortrekkers deze niet meer terug konden vinden, heeft iedereen er hartelijk om gelachen.

Gulle gevers uit een onverwachte hoek
Wat is er nu mooier dan een geschenk te mogen ontvangen van een aantal Grollenaren die het verenigingsleven een warm hart toe dragen? Dit overkwam Scouting Groenlo op zaterdag 8 maart 2003. Terwijl de leiding aan het vergaderen was, kwam er een afvaardiging van de Garde der Kanonniers binnen, die zich geroepen voelden om Scouting een cadeau aan te bieden. Men vond dat de leden van Scouting veel voor Grolle deden en dat zij daarvoor eigenlijk wel meer voor gewaardeerd mochten worden. In het diepste geheim hadden ze gesproken met Mike en Marco. De dakkapellen van de Verkennerspol zouden opnieuw worden voorzien van vier spits toelopende torentjes, ook wel pinakels genoemd, zoals die er heel vroeger ter versiering opzaten. Ter herinnering aan de bijzondere gift zijn er op de pinakels de letters SG (Scouting Groenlo) en het jaartal 2003 aangebracht. Als klap op de vuurpijl werden er tot onze verbazing ook nog twee prijzenkasten aangeboden die na het corso en de carnaval goed van pas kwamen.

De Cor van de Donkdag
Het onderhoud van de terreinen van Scouting Groenlo is een intensieve en tijdrovende activiteit. Veel Scouts hebben hier hun steentje aan bijgedragen. Daarnaast is er ook nog een groep vrijwilligers geweest die specifiek – zowel letterlijk als figuurlijk – op dit terrein hun aandacht hebben gericht. In de beginperiode rond de jaren vijftig heeft de heer Jansen veel onderhoudstaken uitgevoerd. In 1954 is hij opgevolgd door Hendrik Groothus. In de jaren '80 nam de heer Wayerdink deze taak op zich (voor veel Scouts beter bekend als 'boertje Wayerdink' omdat hij altijd op klompen liep). In de jaren '90 is hij opgevolgd door Cor van de Donk. Anno 2010 is het onderhoud meer geprofessionaliseerd en vooral ook verdeeld onder meerdere mensen.

Cor van de Donk neemt afscheid als klusjesman

Na jarenlang allerhande klussen uit gevoerd te hebben voor Scouting Groenlo heeft Cor van de Donk afstand moeten doen van deze taak. De gezondheid van Cor loopt dermate achteruit dat hij het lichaamlijk niet weer aan kan om te klussen.

In de afgelopen jaren werd menig muurtje door Cor geschilderd. Ook zorgde hij op geheel eigen wijze voor het verwijderen van gevallen blad. Eigenlijk deed Cor van alles en nog om ons mooie terrein bij te houden.

Uit handen van Gerard Wissink ontving Cor bij zijn afscheid een schilderij van de Pol.

Scouting Groenlo dankt Cor voor alles wat hij gedaan heeft: "Bedankt Cor!"

Cor van de Donk met zijn vrouw Foto Gerard Wissink

AFSCHEID COR VAN DE DONK,
ARTIKEL IN DE TAM TAM

NOPPES EN FRANS KOENDERINCK

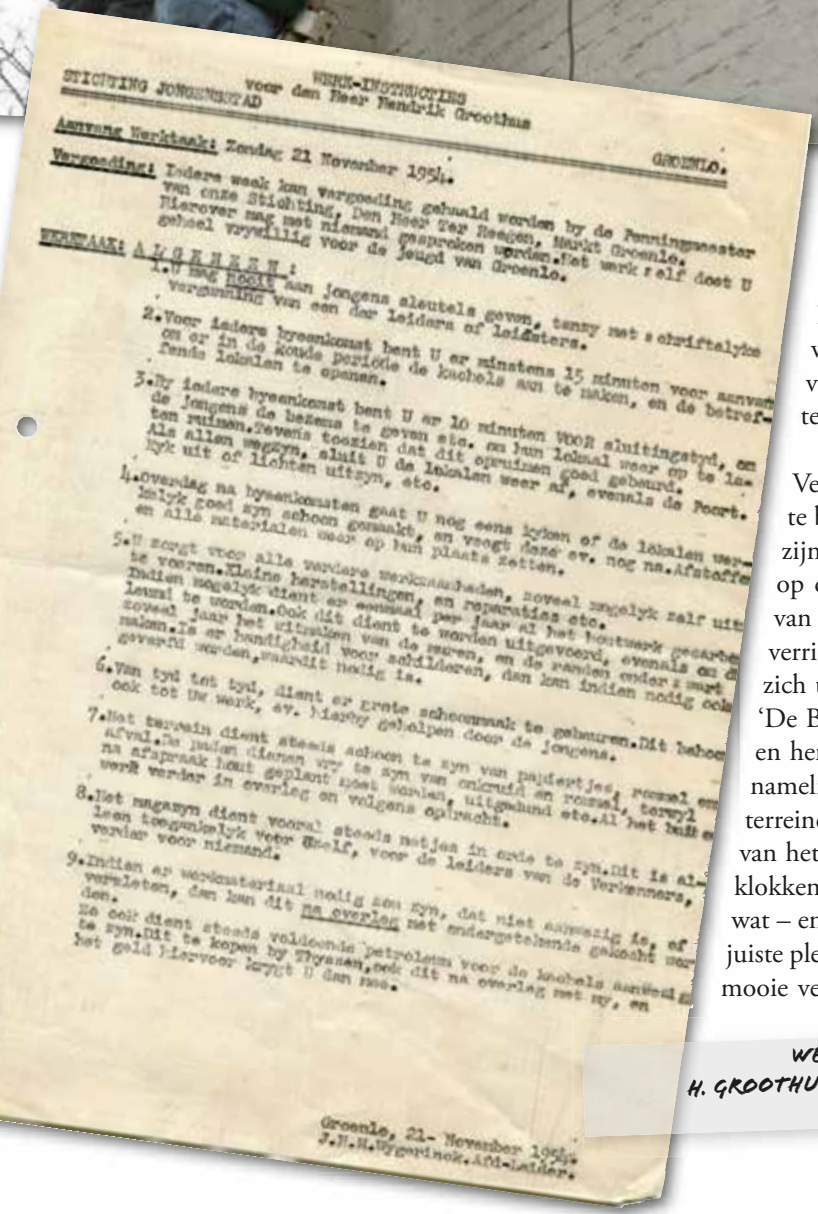

WERK-INSTRUCTIES
voor den Heer Hendrik Groothus

STICHTING JONGENSSTAD

GROENLO.

Aanvang Werktaak: Zondag 21 November 1954.

Vergoeding: Iedere week kan vergoeding gehaald worden by de Penningmeester van onze Stichting, Den Heer Ter Reegen, Markt Groenlo. Hierover mag met niemand gesproken worden. Het werk zelf doet U geheel vrywillig voor de jeugd van Groenlo.

WERKTAAK: ALGEMEEN:

1. U mag nooit aan jongens sleutels geven, tenzy met schriftelyke vergunning van een der leiders of leidsters.

2. Voor iedere byeenkomst bent U er minstens 15 minuten voor aanvang om er in de koude periode de kachels aan te maken, en de betreffende lokalen te openen.

3. By iedere byeenkomst bent U er 10 minuten VOOR sluitingstyd, om de jongens de bezems te geven etc. om hun lokaal weer op te laten ruimen. Tevens toezien dat dit opruimen goed gebeurd. Als allen wegzyn, sluit U de lokalen weer af, evenals de Poort. Ryk uit of lichten uitzyn, etc.

4. Overdag na byeenkomsten gaat U nog eens kyken of de lokalen werkelyk goed zyn schoon gemaakt, en voegt deze ev. nog na. Afstoffen en alle materialen weer op hun plaats zetten.

5. U zorgt voor alle verdere werkzaamheden, zoveel mogelyk zelf uit te voeren. Kleine herstellingen, en reparaties etc. Indien mogelyk dient er eenmaal per jaar al het houtwerk gecarboleumd te worden. Ook dit dient te worden uitgevoerd, evenals om d zoveel jaar het witmaken van de muren, en de randen onder zwart maken. Is er handigheid voor schilderen, dan kan indien nodig ook geverfd worden, waardit nodig is.

6. Van tyd tot tyd, dient er grote schoonmaak te gebeuren. Dit behoo ook tot Uw werk, ev. hierby geholpen door de jongens.

7. Het terrein dient steeds schoon te zyn van papiertjes, rommel en afval. De paden dienen vry te zyn van onkruid en rommel, terwyl na afspraak hout geplant moet worden, uitgedund etc. Al het buit werk verder in overleg en volgens opdracht.

8. Het magazyn dient vooral steeds netjes in orde te zyn. Dit is alleen toegankelyk voor Uzelf, voor de leiders van de Verkenners, verder voor niemand.

9. Indien er werkmateriaal nodig zou zyn, dat niet aanwezig is, of verzleten, dan kan dit na overleg met ondergetekende gekocht worden. Zo ook dient steeds voldoende petroleum voor de kachels aanwezig te zyn. Dit te kopen by Thyssen, ook dit na overleg met my, en het geld hiervoor krygt U dan mee.

Groenlo, 21- November 1954.
J.H.M.Wygerinck. Afd-Leider.

WERKINSTRUCTIES VOOR DHR H. GROOTHUS VAN J. WIJGERINCK, 1954

Onder leiding van Marco Overbekking besteedt de onderhoudscommissie bestaande uit Harry Huinink (onderhoud algemeen), Bennie Klein Zeggelink (grondverzet), Frans Koenderinck (maaiwerkzaamheden, technisch ondersteund door Louis Lageschaar) vele uren op Jongensstad met het onderhoud van de gebouwen en terreinen.

Vele handen maken echter licht werk. Zeker met Scouts die nooit te beroerd zijn hun handen uit de mouwen te steken. Naast Scouts zijn sinds het begin van deze eeuw ook veel ouders regelmatig actief op de Pol. Een leuk voorbeeld van de ledenparticipatie is de 'Cor van de Donkdag'. Gedurende de periode dat Cor werkzaamheden verrichtte op de Pol ging zijn gezondheid dusdanig achteruit dat hij zich uiteindelijk voornamelijk bezighield met kleinere klussen. Door 'De Boomstam' is daarom toen het initiatief genomen Cor te helpen en hem te eren met een naar hem vernoemde klusdag. Deze groep is namelijk groot geworden met de inzet van Cor om de gebouwen en terreinen op orde te hebben. Wie kent niet zijn karakteristieke manier van het verven van de gebouwen en het in de carboleum zetten van de klokkentoren en poorten, zijn brommer tegen de boom en zijn soms ietwat – en terecht – morrende ondertoon als iemand zijn schep niet op de juiste plek had terug gehangen na gebruik? Zeker is, dat het tot een aantal mooie vernieuwingen heeft geleid op het terrein. Tijdens de aanleg van de Theaterplaats staken Wim van der Post en Thomas Tank bijvoor-

COR VAN DE DONKDAG 2002. V.L.N.R.: JUDITH HUININK, MARIA VAN DER POST, ANKE OTTINK

beeld de koppen bij elkaar en deden De Boomstam een voorstel tot het bouwen van een buitenwasgelegenheid. Sinds de Cor van de Donkdag op 24 april 2002 siert een prachtige overkapping voorzien van windveren en bedekt met oude dakpannen de kampeerterreinen van Jongensstad. En zoals het Grolse Scouts betaamt, wordt de Cor van de Donkdag altijd afgesloten met een gezellig samenzijn. Niet voor niks dat deze activiteit sinds een aantal jaren in nauwe samenwerking met de PCS wordt uitgevoerd.

Dit hoofdstuk kwam tot stand met gegevens van de volgende bronnen :
Erik Mentink (2003) De Grolse gracht. Van verdedigingswerk tot viswater.
Gesprekken met J. van der Pluijm, M. Rouwmaat, J. Hubers, F. te Brake, F. Koenderinck, G. Arink, G. Wissink, M. Meekes, R. Oostendorp en oud-Scoutingleden van het eerste uur.
Archief Marco Overbekking.

WIM VAN DER POST EN TOM KROEKENSTOEL AAN DE SLAG TIJDENS DE COR VAN DE DONKDAG

DE GEBOUWEN TIJDENS DE OPEN DAG OP 11 SEPTEMBER 2010

HOOFDSTUK 3

SPELTAKKEN

"HA KIJK, DAAR HEB JE MIJN KLEINE WELPJES!"

De naam "Bevers" is afgeleid van de speltak "Beavers" bij Scouting in Canada. In Nederland is de naam overgenomen, maar is er een ander verhaal bij bedacht. In plaats van de nadruk op het bos en de dierenvrienden ligt de nadruk bij de bevers in Nederland op het dorp Hotsjietonia; wie daar wonen en wat voor avonturen er beleefd worden.
[2010, http://nl.scoutwiki.org]

Uniform
In 2010 werd er voor alle speltakken een nieuw uniform geïntroduceerd. Tot dan toe droegen de Bevers een rode trui. Verder werd de groepsdas gedragen met een dasriem en later vaak met een klompje met daarop de naam van de drager.

Door de jaren heen
In 1986 werd in Groenlo gestart met de Bevergroep. Jan van der Post noteerde op zaterdag 1 maart, na de eerste bijeenkomst die zoon Wim had bijgewoond het volgende in zijn agenda:

Wim was vandaag voor het eerst naar de Bevers. Hij kwam zeer enthousiast terug. Lange Doener!!!
[1986, Jan van der Post]

In de loop der jaren wijzigde het leidingteam erg vaak. Stabiele factor was altijd Mike Ruikers:

Ik was 14 jaar toen ik als leiding bij de Bevers begon. Ik heb het ongeveer 20 jaar met veel plezier gedaan. Soms stond ik er alleen voor, dat was best lastig.

Succesvol was altijd een programma waarbij ik dokter speelde. Ik leende dan allemaal spullen van Dini Overbekking, die in een ziekenhuis werkte. De kinderen moesten dan een voor een bij

BEVERS

MET DE BEVERS BEGINNEN DE SCOUTINGAVONTUREN.
DE BEVERS ZIJN LEUK, GEZELLIG, EEN BEETJE MAF, VROLIJK, JONG EN NATUURLIJK APETROTS DAT ZE BEVERS ZIJN.
DE GROEP BESTAAT UIT ONGEVEER 20 JONGENS EN MEISJES VAN 5 TOT 7 JAAR.
IEDERE ZATERDAGOCHTEND KOMEN ZE BIJ ELKAAR EN SAMEN PLEZIER MAKEN IS HET MOTTO VAN DE BEVERS. EN PLEZIER, DAT HEBBEN ZE ZEKER!
MET GOED WEER ZIJN DE BEVERS ALTIJD BUITEN. ZE DOEN DAN VERSCHILLENDE BUITENSPELLETJES EN SOMS MAKEN ZE ZELFS EEN KAMPVUUR EN BAKKEN DAAR LEKKERE VERSE BROODJES BOVEN.
ALS HET SLECHT WEER IS, IS ER NATUURLIJK EEN SUPERLEUK BINNENPROGRAMMA. VAN KNUTSELEN TOT SPELLETJES, VOOR IEDEREEN IS ER IETS LEUKS BIJ!

2010

JESSE DE VRIES

BEVERS

Groenlo, februari 1986

Beste ouders,

Als leidsters van de Bevers, willen wij in deze brief een aantal mededelingen doen.
Wij gaan starten op zaterdag 1 maart en willen graag om 10.00 uur precies beginnen, in huize Hotsjietonia op de Pul (Jongerestad). De bijeenkomst duurt tot half 12.

met de Bevers spelen we in de wereld van Lange Doender. Langer Doender is iemand die Bevers de mogelijkheid biedt in en om zijn huis te spelen. In het huis zijn tientallen Bevers met van alles bezig; met tekenen en schilderen, met zagen en spijkeren enz. Ze spelen overal tegelijk. Lange Doender helpt de Bevers waar hij kan, nooit is hem iets te veel. Ook kan hij prachtige, spannende verhalen vertellen en kent hij ontzettend veel spelletjes.

De contributie is Fl 11.50 per maand. Hiervan gaat Fl 6,- naar het kampfonds. Het overige wordt besteed voor spelmaterialen en contributie aan het Landelijk- en Gewestelijk Bureau.

Als Bevers hebben wij ook een eigen unifore. Dit bestaat uit een rode sweater met de afbeelding van Lange Doender erop, verder een blauwe das met dasring en als laatste een blauw basketbalpetje. De totale kosten zullen ongeveer Fl 50,- bedragen. Voor de maten voor het uniform komen wij even langs en brengen dan tegelijk een automatische overschrijving mee.

Tot ziens op 1 maart en een fijne tijd toegewenst.
met vriendelijke scoutinggroeten,

Etelka Mantink, tel. 61230
Monique Wissink, tel. 61288
Maria Lenselink, tel. 67310
Marieke Beerten, tel. 61381

P.S. Heeft u nog oude kleding over, geef deze dan mee, we gebruiken de kleding als verkleedmateriaal. Ook oude overhanden kunnen we goed gebruiken als verfschorten. Bij voorbaat dank.

START BEVERS IN FEBRUARI 1986

scouting Bevers

Wij zijn er klaar voor!

SCOUTING is er nu ook voor jongens en meisjes van 5 en 6 jaar

Wekelijks gaan 125.000 scouts op een leuke manier op zoek naar avontuur. Scouting is helemaal van deze tijd. De vereniging staat dan ook middenin de belangstelling.

Ben je 5 of 6 jaar, dan word je een echte Beverscout.

Voor deze leeftijdsgroep ontwikkelde Scouting een heel eigen spelprogramma. Bij dit spel gaat Scouting uit van de centrale elementen buitenleven, expressie, sport & spel.

Fansasie is grenzenloos.

Kinderen van 5 en 6 jaar spelen bij de Bevers in "De Wereld van Lange Doener". Deze fantasiewereld geeft de spelleiding houvast voor veel speelavontuur, dat aansluit bij de belevingswereld van de kinderen. Het spel speelt zich af in en om het huis van "Lange Doener": Hotsjietonia.

Spelen in huize Hotsjietonia

In Hotsjietonia is een aantal ruimtes, waar volop gespeeld kan worden; of geknutseld. Of waar je gewoon lekker rustig kunt zitten. Natuurlijk heeft het huis ook z'n vaste bewoners. Pompedomp, Lappezak, Frederik Scheuremaar en Hippe Springveer zijn enkele van die "figuren". Zij zorgen voor een levendig en fantasierijk spel. Lange Doener speelt in Hotsjietonia de centrale rol: hij stimuleert, is altijd enthousiast en hij houdt een oogje in het zeil. Samen met de andere bewoners van het huis bepaalt hij de wijze waarop gespeeld wordt. Alle aandacht richt zich daarbij op de kinderen.

Sportief speelpak

Voor echte Bevers heeft Scouting een leuk, jong sweatshirt, stoere baseballpet en een groepsdas. Heb je belangstelling dan kun je contact opnemen met Corine Frank, tel. 63716, Helma Frank, tel. 65029 of Marja Altink, tel. 62392.

BEVERS, KLAAR VOOR HET NIEUWE SEIZOEN, EIND JAREN '80

BEVERS 1986 IN HET HOOFDKWARTIER

mij komen en dan klopte ik ze op de knieën en stelde ze allerlei grappige vragen. Dat vonden de kinderen geweldig. Ik deed veel met theater en dat was altijd een succes.

Het allerleukste vond ik het contact met de kinderen. Ik deed altijd met elk programma mee, stond niet aan de zijlijn. Met hutten bouwen deed ik ook altijd mee en als de hut klaar was, dronken we een kopje thee in de hut.

Het mooie aan deze speltak is de fantasie van deze leeftijdsgroep. Dan kwam er een uit het bos rennen: "Mike, ik heb een hut gevonden!" En dan stonden er drie takken tegen een boom en dat was dan een "hut". Dan ging ik daar mee verder en verzonnen we er een heel verhaal omheen.

Het is leuk dat het een gemengde groep is. Deze leeftijdscategorie heeft het nodig dat de leiding dichtbij is, dat je met ze mee gaat, erbij gaat zitten.

Ik vond het altijd erg waardevol om naar de kinderen te kijken, wat vinden ze leuk? wat kunnen ze? Als er een aan de kant stond, probeerde ik het erbij te betrekken. Het leuke is ook dat ze elkaar niet echt kennen, want ze zitten niet bij elkaar op school, en dat ze elkaar toch dingen leren en samen van alles bedenken. Ik liet dat gaan, juist het spel dat ze zelf speelden, daar gingen we wat mee doen. Dat moet je als leiding durven.

Ik vond het altijd erg belangrijk dat het leuk voor iedereen was en probeerde gezelligheid te creëren bijvoorbeeld als het koud was met chocolademelk rond de kachel.

BEVERS IN DE TREIN.
V.L.N.R.: FREEK HUURNEMAN EN WIM VAN DER POST, 1987

BEVERS, KOSTEN TRUI ETC 1986

Wim v.d. Post

Beverteui	f 29,-
Beverpet	- 7,-
Das	- 7.40
Dasring	- 2.50
Groepsembleem	- 2.25
	f 48,75

BEDRUKKING NIET STRIJKEN!!!!

Nieuwe, gekleurde, bedrukte artikelen kunnen een overmaat aan kleurstof bevatten. Wast u daarom deze artikelen eerst enkele malen apart op de hand in een handwarm sop met een fijnwasmiddel, vervolgens kunt u het in een trommelwasmachine meewassen op het bontwasprogramma. Ook bedrukte witte artikelen niet hoger dan 40°C wassen.

Geachte ouders/verzorgers,

Groenlo, 4 juli 1986

Op 5 juli is de laatste beverbijeenkomst van dit seizoen. Na de vakantie gaan we weer door.
Op zaterdag 23 augustus, om 10.00 uur beginnen we weer. Tot dan en een prettige vakantie!
Met vriendelijke groeten,

de beverleiding.

1987 IN RUURLO BIJ HET DOOLHOF

BEVERS 1987. MARLEEN WALLERBOSCH, NN, CHRIS RUIKERS

SCOUTING GROENLO NA RUIM EEN JAAR

‘Soms een traantje, maar niks geen geklungel met luiers’

GROENLO - Scouting Nederland kent sinds een dikke twee jaar een nieuwe speltak: de Bevers. Die groep lost daarmee de tot dan jongste speltakken, welpen en kabouters, af. Met één opmerkelijk verschil: bij welpen en kabouters (8 tot en met 11 jaar) zijn jongens en meisjes gescheiden. Nu, bij de Bevers, zitten ze gewoon bij elkaar. Jongens en meisjes vanaf vijf jaar kunnen daardoor al kennis maken met het spel van de scouting en „hun eigen mogelijkheden en ontwikkeling via het spel ontdekken en stimuleren”, zoals het zo mooi omschreven staat.

Scouting Nederland wil met de Bevers inhaken op de tendens dat kinderen op steeds jeugdiger leeftijd buiten het eigen gezin opgevangen worden. Bovendien kunnen kinderen tegenwoordig ook al op jongere leeftijd bij allerlei sportverenigingen terecht. Om de ‘aansluiting’ niet te verliezen opende Scouting dus ook voor die leeftijdscategorie haar deuren. Compleet met eigen sweatshirt, een groepsdas en een stoere basketballpet. Er is ook nog een ‘echte’ blauwe broek, maar meestal wordt de voorkeur aan een gewone spijkerbroek gegeven. Maar echt bekend is de Bever-speltak nog niet. Binnen het district Hameland kennen nog maar drie afdelingen een bevergroep: Groenlo, Neede en Winterswijk.

Onbekend

In Groenlo werd in maart 1996 met de bevergroep begonnen. Aanvankelijk klein, maar nu toch al elf kinderen telllend. Niettemin nog altijd een vrij onbekende leeftijdstak, want zelfs het inspringen op een landelijke actiedag van de Scouting, die in september plaatsvond, en waarop Groenlo een zwaar accent legde op de jongste groep, leverde niet meer dan één nieuwe ‘Bever’ op. Enige ruimte voor meer deelname is er, want de groep kan tot 16 leden uitgebreid worden. Wordt de belangstelling groter, moeten er meer groepen worden geformeerd.

„Het is erg leuk met die kleintjes te werken,” vinden de vier leidsters Corine Frank, zus Helma Frank, Ethelka Mentink en Marja Altink in koor. „Heel anders ook dan we ons eerst hadden voorgesteld. Wij dachten aanvankelijk nog met luiers en dergelijke te moeten klungelen, maar dat bleek volstrekt overbodig. Natuurlijk maken we hier wel eens toestanden mee, zoals tijdens de eerste schooldag. Huilende kinderen, die het maar niets vinden zonder mama of papa te moeten spelen met al die vreemden. Maar als dat station eenmaal gepasseerd is, valt het allemaal reuze mee.”

Lange Doener

Officieel heeft Scouting Nederland een heel doe-boek voor de Bevers samengesteld. Centraal figuur daarin is Lange Doener, die vergezeld van een aantal vrienden, in zijn huis Hotsjetsnia allerlei avonturen beleeft. Door een ‘realistische’ benadering kunnen de leidsters van de jonge scouts daarop inspelen en dan oneindig bezig zijn. Alles wat er bedacht wordt, kan in principe vertaald worden naar de Lange Doener.

„Maar we hebben eigenlijk nog maar zelden van dat instructieboek gebruik gemaakt,” verzekert Marja Altink. „De ervaringen hebben aangetoond dat je dan vrij lang met een spel bezig bent en dat het ten koste van de aandacht van de kinderen gaat. Wij hebben al geleerd dat je ze maar betrekkelijk korte tijd met betrekkelijk bezig moeten laten zijn. Bij alles was lang duurt verslapt de aandacht onmiddellijk.”

Wat wel de gewoonte is bij de Groenlose Bevers zijn de openings- en slotliedjes. Maar alles wat er die anderhalf uur tussen wordt gedaan, wordt door de vier leidsters zelf bedacht en voorbereid. Bovendien zijn er natuurlijk al ontelbare activiteiten door an-

KRANTENARTIKEL UIT 1987

Wat betreft het Beverkamp herinner ik mij het volgende: we zijn ooit een keer in Winterswijk geweest. In het bos in de buurt stond een wit huisje, dat leeg stond. Daar heb ik toen een verhaal bedacht dat er iemand in woonde die overdag sliep. Die mochten we niet wakker maken natuurlijk. Een aantal Bevers geloofde dat niet en die klopten op de ramen. Toevallig kwam er een man uit het bos en toen had ik natuurlijk alle Bevers heel dicht om mee heen hangen!
[2010, Mike Ruikers]

INSTALLATIE VAN BEVERS IN 1996, V.L.N.R. BOVEN: ANNEKE RAVE, MIKE RUIKERS, ULRIKE RUIKERS. MIDDEN: BERND POTHOF, NIELS MEEKES, FLOOR VAN KREIJ, NICO WALHOF. ONDER: BART STOVERINCK, MARCELLE TAALMAN, CÉLINE SCHEINCK, GINO TER WOORD, BRAM BENNINK

V.L.N.R. BOVEN: CHIEL HUBERS, ELLEN VAN DER HOLST, ELLEN PENTERMAN, INGE VAN DER HOLST, ARNOLD OTTINK

ONDER.: ERWIN KLEIN ZEGGELINK, RENKO SLAGERS, ARISHA SLAGERS

UITJE NAAR RUURLO IN 1987

Scouting
Groen
Bevers

In de loop der jaren zijn er heel wat mensen geweest die leiding hebben gegeven aan de Bevers. Niet iedereen hebben we kunnen achterhalen, maar een aantal willen we er toch noemen:
Monique Wissink, Maria Lensink, Etelka Mentink, Marieke Beerten, Corine Frank, Helma Frank, Marja Altink, Mike Ruikers, Anneke Rave, Cilia Huinink, Ulrike Ruikers, Yvette van de Berg, Wilma Walhof, Anke Ottink, Marieke van der Holst, Rianne Taalman, Arisha Slagers, Rik Groothuis, Annelieke Stapelbroek, Mandy Brockötter, Marleen Timmen…

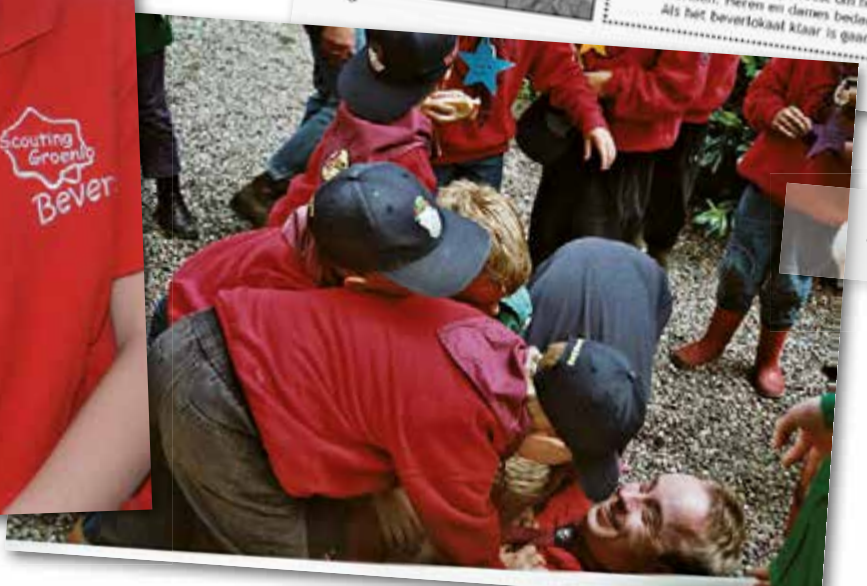

TAMTAM 11
4DE JAARGANG
APRIL 2005

INSTALLATIE

Op zaterdag 22 februari zijn 7 bevers geïnstalleerd. Het was gezellig druk op Jongensstad want de bevers hadden hun hele familie meegenomen en dat hoort natuurlijk bij zo'n belangrijke dag.
In tweetallen werden de bevers geïnstalleerd, na het aantrekken van het beveruniform werd door alle bevers met veel overgave de beverbelofte afgelegd.

Beverbelofte:
Ik beloof een goede bever te zijn.
Lief te zijn voor de natuur.
Andere bevers te helpen.
Lief te zijn voor de leiding.

Trots gingen alle bevers netjes op de bankjes zitten, klaar voor het dropveterspel. Het veel enthousiasme werkten de bevers de dropveter op een handige manier naar binnen. Het laatste spel gingen we buiten doen. De bevers werden samen met hun papa, mama, opa, oma en broertjes en zusjes verdeeld in verschillende groepjes. Ze moesten in het bos 10 plaatjes zoeken die te maken hebben met de bevers en dat allemaal in de juiste volgorde. Al snel was het een georganiseerde chaos op het terrein. De bevers liepen alle kanten op om zo snel mogelijk alle plaatjes te vinden en de ouders, die hadden het nakijken.
Om 12.00 uur was het helaas al weer tijd en hebben we met z`n allen een leuke installatie gehad.
De beverleiding is natuurlijk erg trots op deze 7 stoere bevers.

Foto's: Beverleiding

Beverkleding
Bij de scoutshop kun je hele leuke beverkleding krijgen voor de zomer, een t-shirt met Lange Duener er op of een rode beverpolo. Dit alles is heel makkelijk te bestellen, ga naar www.scoutshop.nl en bezoek de beversite. Hier staat duidelijk beschreven hoe de artikelen besteld kunnen worden

Knutselmateriaal
De bevers knutselen wat af. Zo veel, dat ze door hun knutselmateriaal heen zijn.
Om dit weer aan te vullen kunnen de bevers heel goed kosteloosmateriaal gebruiken. Dus gooi niks weg maar bewaar het voor de bevers, we kunnen van alles gebruiken.

Dit jen en dat jes:
Beverleiding Marloes is voor school naar Ethiopië geweest. In deze Tam Tam verteld ze over deze spannende reis.
De bevers zijn erg blij met de harde werkers van de Peter Cuyper Stam, zij zijn druk bezig geweest om het beverlokaal van een nieuw laagje verf te voorzien. Heren en dames bedankt.
Als het beverlokaal klaar is gaan de bevers het lokaal feestelijk open.

BEVERS KIETELEN MIKE RUIKERS OP DE GEZAMENLIJKE DAG VAN 2002

Het themaverhaal van de Kabouters speelt zich af in het fantasieland Bambilië. Bambilië is een land met verschillende dorpen, streken en rivieren, elk met hun eigen kenmerk.
[2010 http://nl.scoutwiki.org/]

KABOUTERS

STOERE, AVONTUURLIJKE MEIDEN OPGELET!
ELKE ZATERDAGMIDDAG VAN 14.00 TOT 15.30 UUR KOMT EEN GROEP MEIDEN VAN 7 TOT 11 JAAR SAMEN.
OP DEZE MIDDAGEN WORDEN SPETTERENDE BINNEN- EN BUITENACTIVITEITEN GEORGANISEERD DOOR DE LEIDING VAN DEZE GROEP, ZOALS KNUTSELEN, SPELLETJES DOEN ZOALS DE KNOCK-OUT-SHOW OF EEN BOSSPEL, KAMPVUREN MAKEN EN NOG VEEL MEER ANDERE LEUKE DINGEN. NAAST DE VASTE BIJEENKOMST OP ZATERDAGMIDDAG ZIJN ER OOK NOG ANDERE ACTIVITEITEN ZOALS HET ZOMERKAMP EN DE GEZAMENLIJKE DAG.
ALS JE VAN GEZELLIGHEID HOUDT EN VAN SAMEN ALLERLEI LEUKE DINGEN DOEN, BEN JE OP JE PLEK BIJ DE KABOUTERS.

2010

CELINE SCHEINCK
KABOUTERS 1997

Bambiliëlied bij opening opkomst
Ga je mee, ga je allemaal eens mee?
Naar het land daar aan de zee
Waar Kabouters groot en klein
Praten, zingen, bezig zijn

Spelen in 't bos of bij een rivier
Werken per volkje, hebben plezier

Waar is dat land
Hoe heet dat land

Dat land dat heet:
Bam-bam-bilië
Bam-bam-bilië
Bam-bam-bilië
Bambilië.

Ik ben een Kabouter
Jij bent een Kabouter
Wij zijn Kabouters
Over de hele wereld zijn Kabouters

Lied bij sluiting
Wij gaan nu allen weer naar huis
Daar wachten ze op mij
De volgende keer dan kom ik weer
En ben weer net zo blij

Dag jij, dag jij, dag jij, dag jij
Dag jullie allemaal
Dag jij, dag jij, dag jij, dag jij
Dag jullie allemaal

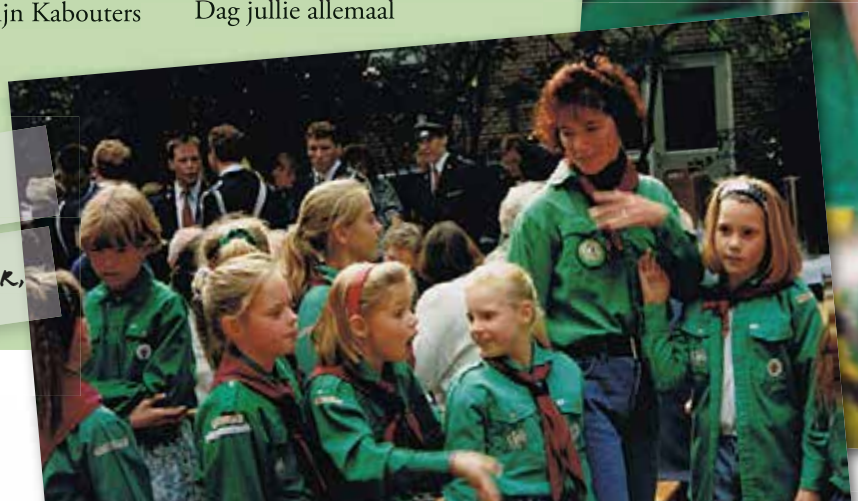

60-JARIG JUBILEUM, 1995.
V.L.N.R.: MIRJAM KONINGS, JANNEKE VAN DER HOLST, INGE VAN DER HOLST, MARLOES HUBERS, WILLEMIEN BROCKÖTTER, ANOUK SCHEINCK

Een groep Kabouters wordt samen een kring genoemd. De ideale grootte van een kring is 24 kinderen. De kring kan een eigen naam hebben. Een Kabouterkring wordt opgedeeld in 4 subgroepen van 6 kinderen. Zo'n subgroep heet een volkje. In ieder volkje krijgen de oudste twee kinderen wat meer verantwoordelijkheden dan de jongere kinderen. De Kabouter die aan het hoofd staat van een volkje heet een hoofdkabouter. De 2e persoon heet een hulpkabouter. Ieder volkje heeft de naam van een dorpje in Bambilië.
[2010, http://nl.scoutwiki.org]

KABOUTERS IN DE JAREN '70. V.L.N.R.: MARJA ASSINK, JANINE TOPS, MARJOLEIN HUIJSKES, ELLEN GARSTEVELD, NN, KARIN TOPS, LOES HUIJSKES

Inmiddels wordt het thema Bambilië niet meer gebruikt bij de Kabouters in Groenlo.

Uniform

Voor de introductie van het nieuwe uniform, droegen de Kabouters een groene blouse met het speltakteken Kabouter (met onder andere een wegwijzer) en het installatieteken op de borstzakken. Op de mouw zat het groepsnaambandje. Verder werd de groepsdas gedragen met dasriem of klompje. Tot begin jaren '90 maakte een groen mutsje het beeld compleet.

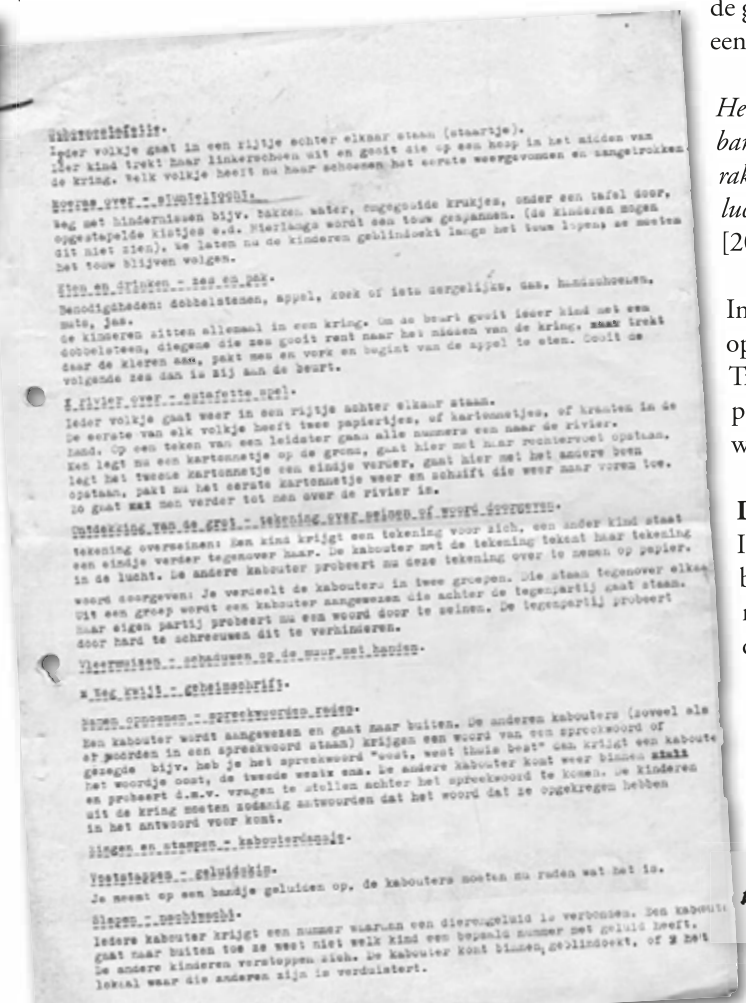

Kabouterstafette.
Ieder volkje gaat in een rijtje achter elkaar staan (staartje).
Ieder kind trekt haar linkerschoen uit en gooit die op een hoop in het midden van de kring. Welk volkje heeft nu haar schoenen het eerste weergevonden en aangetrokken.

Moeras over - stunteltocht.
Weg met hindernissen bijv. bakken water, omgegooide krukjes, onder een tafel door, opgestapelde kistjes e.d. Hierlangs wordt een touw gespannen. (de kinderen mogen dit niet zien). We laten nu de kinderen geblindoekt langs het touw lopen, ze moeten het touw blijven volgen.

Eten en drinken - zes en pak.
Benodigdheden: dobbelstenen, appel, koek of iets dergelijks, das, handschoenen, muts, jas.
De kinderen zitten allemaal in een kring. Om de beurt gooit ieder kind met een dobbelsteen, diegene die zes gooit rent naar het midden van de kring, maar trekt daar de kleren aan, pakt mes en vork en begint van de appel te eten. Gooit de volgende zes dan is zij aan de beurt.

Rivier over - estafette spel.
Ieder volkje gaat weer in een rijtje achter elkaar staan.
De eerste van elk volkje heeft twee papiertjes, of kartonnetjes, of kranten in de hand. Op een teken van een leidster gaan alle nummers een naar de rivier.
Een legt nu een kartonnetje op de grond, gaat hier met haar rechtervoet opstaan, legt het tweede kartonnetje een eindje verder, gaat hier met het andere been opstaan, pakt nu het eerste kartonnetje weer en schuift die weer naar voren toe. Zo gaat men verder tot men over de rivier is.

Ontdekking van de grot - tekening over seinen of woord doorgeven.
Een kind krijgt een tekening voor zich, een ander kind staat een eindje verder tegenover haar. De kabouter met de tekening tekent haar tekening in de lucht. De andere kabouter probeert nu deze tekening over te nemen op papier.
Woord doorgeven: Je verdeelt de kabouters in twee groepen. Die staan tegenover elkaar. Uit een groep wordt een kabouter aangewezen die achter de tegenpartij gaat staan. Haar eigen partij probeert nu een woord door te seinen. De tegenpartij probeert door hard te schreeuwen dit te verhinderen.

Vleermuizen - schaduwen op de muur met handen.

Weg kwijt - geheimschrift.

Namen opnoemen - spreekwoorden raden.
Een kabouter wordt aangewezen en gaat naar buiten. De anderen kabouters (zoveel als er woorden in een spreekwoord staan) krijgen een woord van een spreekwoord of gezegde bijv. heb je het spreekwoord "oost, west thuis best" dan krijgt een kabouter het woordje oost, de tweede westx enz. De andere kabouter komt weer binnen staat en probeert d.m.v. vragen te stellen achter het spreekwoord te komen. De kinderen uit de kring moeten zodanig antwoorden dat het woord dat ze opgekregen hebben in het antwoord voor komt.

Singen en stampen - kabouterdansje.

Voetstappen - geluidskin.
Je neemt op een bandje geluiden op, de kabouters moeten nu raden wat het is.

Slapen - nachtwacht.
Iedere kabouter krijgt een nummer waaraan een dierengeluid is verbonden. Een kabouter gaat naar buiten toe ze weet niet welk kind een bepaald nummer met geluid heeft. De andere kinderen verstoppen zich. De kabouter komt binnen, geblindoekt, of ze het lokaal waar die anderen zijn is verduistert.

PROGRAMMA'S VAN DE KABOUTERS IN DE JAREN '70

Het uniform was heilig, ik was bang om mijn dasriem kwijt te raken en daarom gebruikte ik een luciferdoosje.
[2009, Jeanine Tops]

In de zomer gaan de Kabouters op kamp gedurende vijf dagen. Traditioneel vindt het kamp plaats in een blokhut, vroeger werd bij de boer gelogeerd.

KABOUTERS INSTALLATIE 1975.
LINKS: RIAN (ACHTERNAAM ONBEKEND)
RECHTS: MARIJKE KOENDERINCK

Door de jaren heen

In 1964 startte de eerste Kaboutergroep in Groenlo als nieuw onderdeel van de Jeanne d'Arcgroep.

Deze afdeling groeide zeer snel, maar kampte ook met ruimtegebrek.
[1980, 50 jaar Scouting Groenlo, blz. 63]

INSCHRIJVING VAN MIRANDA GROOT ZEVERT BIJ DE KABOUTERS IN 1980

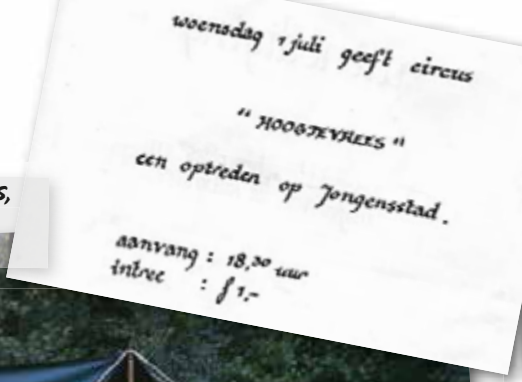
woensdag 1 juli geeft circus

" HOOGTEVREES "

een optreden op Jongensstad.

aanvang : 18,30 uur
entree : f 1,-

CIRCUS HOOGTEVREES, 1987

KABOUTERS INSTALLATIE 1988. HANNIE HARBERS, MARIA VAN DER POST, ANKE ROTINK

UITSLAG LANDELIJKE ZWEMWEDSTRIJDEN SCOUTING

(8)

UITSLAGEN 25 meterbad.

schoolslag meisjes 7 t/m 10 jaar.
Miranda Groot Zevert 23.6 sec. 4e plaats

Schoolslag meisjes 11 t/m 13 jaar.
Hilda Appollo 20.8 sec. 5e plaats

Schoolslag jongens 7 t/m 10 jaar.
A. Snijder 27.4 sec. 19e plaats

Rugslag meisjes 7 t/m 10 jaar.
Chantal Kiens 32.4 sec. 15e plaats

rugslag meisjes 11 t/m 13 jaar.
Kirstie Selker 24.0 sec. 27e plaats

vrije slag meisjes 7 t/m 10 jaar.
Jeanine Tope 19.6 sec. 12e plaats

vrije slag meisjes 11 t/m 13 jaar.
Joke Leferink 16.0 sec. 3e plaats

vrije slag jongens 7 t/m 10 jaar.
Bart Bruggeman 17.5 sec. 4e plaats

estafette vrije slag meisjes 7 t/m 10 jaar
Annemarie Have, Chantal Kiens,
Jeanine Tope, Miranda Groot Zevert
1 min. 47.3 sec 10 plaats

estafette meisjes 11 t/m 13 jaar.
Manike Schellings, Suzanne Jansen
Lucienne Schulinkamp, Colette Hibbers
1 min.17.4 sec. 8e plaats

estafette jongens 7 t/m 10 jaar.
Jan Stuit, Bart Siebers, Aalbert
Oortbuis, Bart Bruggeman
1 min.35.9sec 14e plaats.

UITSLAGEN 50 meterbad.

schoolslag meisjes 14 t/m 16 jaar.
Jacquelinge Mentink 54.2 sec 20e plaats

schoolslag jongens 11 t/m 13 jaar.
Hileo Baars. 51.8 sec 25e plaats

schoolslag jongens 14 t/m 16 jaar.
Peter Bouwman 49.5 sec. 19e plaats

(9)

rugslag meisjes 7 t/m 10 jaar.
Jolande Dolphijn 1 min. [illegible] 15e plaat

rugslag meisjes 17 t/m 23 jaar.
Marin Lenstink 52.5 sec. 5e plaats.

rugslag jongens 11 t/m 13 jaar.
Onno Kappeijne v.d. Koppelo 56.5 sec 18e plaats.

vrije slag jongens 11 t/m 13 jaar.
Marco Hendriks 35.3 sec 14e plaats.

vrije slag jongens 14 t/m 16 jaar.
Robin Grimmelinkhuizen 34.2 sec 23e plaats

vrije slag jongens 17 t/m 23 jaar.
Robert Kapeijnne v.d. Koppelo 37.4 sec. 13e plaats.

estafette meisjes 14 t/m 16 jaar.
Hamaland 3min.01.6 sec. 12e plaats.

estafette jongens 11 t/m 13 jaar.
Hamaland 2min.50.2 sec 10e plaats.

estafette jongens 14 t/m 16 jaar.
Hamaland 2min. 37.2sec. 17e plaats.

Alle deelnemers proficiat met het behaalde resultaat.
Jullie hebben Scouting Hamaland op een geweldige wijze vertegenwoordigd op deze zwemwedstrijden in Amersfoort.
Ik hoop dat we ook in 1982 op eenzelfde wijze deel kunnen nemen aan de Landelijke Zwemwedstrijden van Scouting Nederland.

Jan ten Berge.

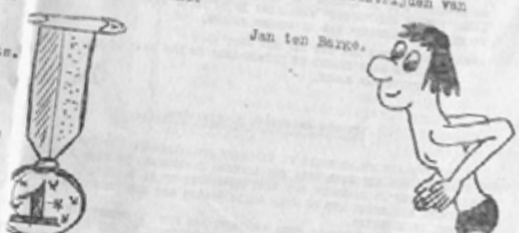

Samen met de Gidsen trokken de Kabouters in augustus 1966 in hun Hoofdkwartier genaamd De Woerd aan de Woerdseweg achter de toenmalige Grolschfabriek.

In 1967 ben ik Kabouter geworden. Mijn buurmeisje, Rinie, was leidster. Zij nam mij mee naar de Kabouters. We gingen arretjescake bakken…
[2010, Aleike Abbing]

In 1976 verhuisde de Kaboutergroep mee naar Jongensstad.

Toen ik 15 was werd ik leiding van de Kabouters. Ik hielp altijd wel als een van de oudste meiden en zo rolde ik er in. Marijke Koenderinck was het opperhoofd. We hadden toen dacht ik 48 Kabouters. We hadden volkjes (bij de Welpen had je nesten). En het was heel populair. We werkten met Bambilië. Ook op kampen verbonden we alles aan thema's. De ene keer werd er een koningskind geboren (in Vorden). Annemiek Van Swaay had een koningspak aan en liep op een van de bruggen van de kastelen daar in de buurt. We hadden een rijke fantasie! We waren helemaal op elkaar ingespeeld met z'n drieën! We zaten meestal op boerderijen. Daar was een lijst met adressen van. En de boer en boerin werden altijd betrokken in het verhaal.
Ik had een lelijk Eendje en Maria Lensink was mee op kamp. En die heb ik toen een rijlesje gegeven op het erf. We vlogen bijna door de kippenschuur!

We hebben een keer een kraamvisite georganiseerd tijdens een kamp in Boekelo vanwege de geboorte van een koningskind. De boer en boerin kwamen als verrassing met beschuit met muisjes. We hadden meestal extra hulpleiding mee.
[2010, Aleike Abbing]

Circus Hoogtevrees

Tijdens een Scout-in in de jaren '80 deed Kabouterleidster Thea Bouwhuis een leuk programma-idee op: Circus Hoogtevrees. In 1987 was er een voorstelling van Circus Hoogtevrees in aanwezigheid van ouders en broertjes en zusje van de Kabouters.

Op een mooie avond hebben we een optreden van Circus Hoogtevrees gegeven op het grote veld. Krekkie [Thea Bouwhuis] *was de spreekstalmeester, Lobke Konings was gewichtshefster en Marloes Koopmans en Liz Ruikers waren clowns. Ik had een megalange dirigentstok en moest het orkestje dirigeren. Ik herinner me dat het een erg leuke avond was.*
Later werd ik zelf Kabouterleiding en heb ik de clowns-act die me altijd bijgebleven was aan Inge van der Holst en Lorin Ruikers geleerd. Ze hebben deze act vervolgens heel vaak herhaald.
[2010, Maria van der Post]

Lorin Ruikers en ik hebben regelmatig als Plinge en Plorin opgetreden, twee clowns die door middel van non-verbale communicatie dingen aan elkaar en het publiek proberen duidelijk te maken.
[2010, Inge van der Holst]

KABOUTERS KAMP ZENDEREN 1996
PLORIN EN PLINGE; LORIN RUIKERS
EN INGE VAN DER HOLST

KABOUTERS OP KAMP IN DOETINCHEM DOEN DE HANDSTAND, 1989

KABOUTERLEIDSTERS WENCKE UEFFING, THEA BOUWHUIS EN ANNE VERHOEVEN

KABOUTERS ALS ZWERVERS 2004

ERKENNING MARIA VAN DER POST 24 APRIL 1997

BINGO OP KABOUTER-KAMP, 2006

INTERIEUR KABOUTERKAST, 2000

In 1981 waren er zoveel meiden in de Kabouterleeftijd lid, dat er drie groepen geformeerd waren, zo blijkt uit notulen van de Groepsraad van 05-07-1981.

Traditioneel kreeg de leiding een bijnaam van de Kabouters:
Mijn bijnaam bij de Kabouters was Flippie. De Kabouters hebben dat toen bedacht, dat gebeurde altijd met nieuwe leiding.
[2010, Aleike Abbing]

Mijn bijnaam heb ik op traditionele wijze gekregen bij de Kabouters. Alle Kabouters konden een naam op een papiertje schrijven. Daaruit mocht ik als toekomstige Kabouterleidster een aantal namen kiezen die ik wel leuk zou vinden. Vervolgens stemden de Kabouters op hun voorkeur en de meeste stemmen golden. Krekkie is mijn bijnaam. Ik weet nog goed dat Lobke Konings deze naam bedacht heeft. Ik ben er altijd trots op geweest!
[2010, Thea Bouwhuis]

Vanaf september 1985 draaide deze speltak op woensdagavond:
Reden; *de stafleden hebben dan in het weekend vrij.*
[1985, notulen Groepsraad 25-09]

Vanaf de jaren ’90 gingen de Kabouters regelmatig op kamp samen met de Welpen. Dit was naast gezellig voor iedereen ook erg praktisch. Inmiddels draaiden de meiden weer op de zaterdag, omdat het door de week toch een beetje te laat (en in de winter te donker) werd.

KABOUTERS INSTALLATIE, JUNI 1994

SOEP MAKEN BIJ DE KABOUTERS.
V.L.N.R.: LEA OVERBEKKING, MAUD BROCKÖTTER EN ANNE WIERIKS, MEI 2006

LOGBOOK
KABOUTERS
MARLEEN TIMMEN

Vandaag 5 oktober

Hallo kaboutertjes
Vandaag hebben we heel leuke dingen gedaan, we hebben een proef spelletje gedaan. Dan moest je een blindoek om en eerst moest je dan aan dingen ruiken. En daarna moest je het proeven. En we moesten ook een keer met zun 2 een spel doen. Dan moest je een touw om je benen en dan moest je proberen om de radio aan te raken. en je had ook nog eens een blindoek om. Allerlei nam de tijd op. onder tussen kon je andere spelletjes doen. Ik heb met iris spelletjes gedaan. De spelletjes mens erger je niet en nog een spel.

Groetjes
marleen
timmeren

WIM VAN DER POST NEEMT AFSCHEID ALS LEIDING

SCHEVENINGEN 2005

In de loop der jaren zijn er heel wat mensen geweest die leiding hebben gegeven aan de Kabouters. Ook hiervan hebben we niet iedereen kunnen achterhalen, maar een aantal kunnen we er toch noemen:

Marijke Koenderinck-Schepers (Bambi), Marjolein Huiskes, Loes Huiskes, Aleike Abbink (Flippie), Anita Hoog Antink, M. Spekschoor, S. Temminghoff, M. Reijerink, O. Lagas, Monique Wissink, J. Meulink-Penterman, Ans ten Barge, Gerrie Koppelman, Rianne Lakerink, Jacqueline Mentink, Thea Bouwhuis (Krekkie), Roland Mulder (Skippy), Anne Verhoeven, Wenke Ueffing, Margreet Rave, Hannie Harbers (Snoopy), Maria van der Post, Wim van der Post, Celine Scheinck, Aniek Peterman, Karen Stapelbroek, Olivier Wentink, Janneke van der Holst, Thijs van der Heijden, Geert van der Holst, Debbie Bleumink, Daphne Sonderen, Lisa Gankema…

KABOUTERS NAAR SCOUTS2DAY IN 2010. V.L.N.R. BOVEN: DEBBY BLEUMINK, MARCO OVERBEKKING. 2E RIJ: BO MENTINK, MANON WELLINK, JETSE KLEIN GUNNEWIEK, DEMI KOK. 3E RIJ: GEERT VAN DER HOLST, VERA WOLTERS, MYRTHE TE PLATE, MAUD VOS, ESMEE STOTELER, AMBER SMALLEGOOR. 4E RIJ: JODIE HUIRNE, LISANNE SCHURINK, ESMEÉ DIJKMAN, DJILL PETERS, OLIVIER WENTINK EN BRIDY MAARSE

Activiteiten

Het themaverhaal van de Welpen speelt zich af in de Jungle […] *gebaseerd op het Jungleboek van Rudyard Kipling*

Een groep Welpen wordt samen een horde genoemd. De ideale grootte van een horde is 24 kinderen. De horde kan een eigen naam hebben. Een Welpenhorde wordt opgedeeld in 4 subgroepen van 6 kinderen. Zo'n subgroep heet een nest. In ieder nest krijgen de oudste twee kinderen wat meer verantwoordelijkheden dan de jongere kinderen. De Welp die aan het hoofd staat van een nest heet een gids. De 2e persoon heet een helper. Ieder nest heeft een kleur.
[2010 http://nl.scoutwiki.org]

Inmiddels is het Jungleboek teruggezet in de boekenkast: het thema wordt niet meer gebruikt.

Uniform

Het vroegere uniform van de Welpen bestond net als dat van de Kabouters uit een groene blouse met het speltakteken ('Welp' met o. a. een wolf erbij) en het installatieteken op de borstzakken. Op de mouw het groepsnaambandje en een gekleurd driehoekje met de kleur van het nest. Verder werd de groepsdas gedragen met dasriem of klompje. Voordat de blouse werd geïntroduceerd, hadden de Welpen een groene wollen trui. Tot begin jaren '90 droegen Welpen ook nog een groen petje.

WELPEN

DE WELPEN IS EEN SPELTAK VOOR JONGENS VAN 7 T/M 11 JAAR OUD. DE OPKOMST IS IEDERE ZATERDAGMIDDAG VAN 14.00 TOT 15.30 UUR. WAT DOEN DE WELPEN ZOAL OP ZO'N MIDDAG?

TEN EERSTE ZIJN DE WELPEN ALTIJD BUITEN TENZIJ HET HÉÉL HÉÉL SLECHT WEER IS. HET IS BIJ DE WELPEN DUS VERSTANDIG JE OUDE KLEREN AAN TE TREKKEN! NET ALS BIJ DE ANDERE GROEPEN DOEN DE WELPEN SPELLETJES, SPELEN BUITEN EN MAKEN ALVAST KENNIS MET EEN AANTAL SCOUTINGTECHNIEKEN. DE PROGRAMMA'S BESTAAN VOORNAMELIJK UIT ACTIVITEITEN GERICHT OP SAMENWERKING, UITDAGING EN HEEL VEEL PLEZIER.

ELK JAAR GAAN DE WELPEN OP KAMP EN DIT KAMP IS ALTIJD ÉÉN VAN DE HOOGTEPUNTEN VAN HET SEIZOEN.

BIJ DE WELPEN LEREN DE JONGENS ELKAAR GOED KENNEN EN ER ONTSTAAN VAAK VRIENDSCHAPPEN VOOR HET LEVEN.

2010

EERSTE WELPENLEIDSTERS; SCHMÖLDERS, WYGERINCK EN HARBERS

WELPEN IN 1935, V.L.N.R.: JAN PIJNAPPEL, JAN DANKBAAR, HERMAN DE GROEN, JAN KOLKMAN

WELPENLEIDSTERS, 1935

AFSCHEID AKELA BOELAARS, 1946

WELPENHORDE IN BARCHEM, 1939

WELPENSOK VAN GERARD WISSINK

FREDDY VAN DE MARKT

Door de jaren heen

In 1935 werd gestart met een Welpenhorde, een nieuw onderdeel van de Sint Ludgergroep. Akela werd Agnes Schmölders. De groep telde ongeveer twaalf Welpen en groeide vervolgens gestaag. In die tijd waren onder andere Jan Gunnewijk, Jan Luiken, Jan Pijnappel, Jan Dankbaar, Herman de Groen en Jan Kolkman bij de Welpen. Omdat de activiteiten van de Welpen in de oorlog stilgelegd waren, werd er na de bevrijding gestart met een nieuwe groep. In 1949 mocht Welp Frans Kiens de sleutel van het nieuwe onderkomen aanbieden aan de Baron die de opening verrichtte. En in 1954 was het Welpje Peter Fornier die “de Hut” mocht openen.

WELPENHORDE OP DE HALVE MAAN, 1947

HORDE 1 OP DE HALVE MAAN, 1947

EEN OPROEP VAN DE WELPENLEIDING OM MEER LEDEN TE WERVEN, DE KLEPEL: MOEDERDAG, MEI 1948

De jachttijd is weer geopend voor de jonge wolven! Zijn er bij de St. Ludgergroep nog verkenners die 'n broertje hebben van acht of bijna acht jaar? Stuur hem dan onmiddellijk de rimboe in. Jongens die zich nu opgeven als welp, mogen nog mee met 't grote zomerkamp in Hengevelde.

De Akela's

DE WELPEN VLIEGEN OVER NAAR DE VERKENNERS, DE KLEPEL, ROZEKRANSMAAND, OKTOBER 1948

HET OVERGAAN VAN DE WELPEN NAAR DE VERKENNERS!

Om 3 uur zijn we overgegaan. 't Ging over de glijbaan, 2 touwen, gespannen van één boom op de wal, naar 'n andere boom, bij de gracht, met zo'n katrol over de touwen. Je ging met 'n vaart naar beneden. We werden gelukkig tegen gehouden door de 3 P.L.'s, want anders waren we te pletter gevlogen tegen de boom bij de gracht. Toen is er 'n nieuwe patrouille bijgekomen, de VOSSEN (ben ik blij! H. red.)
De P.L. is Jan Luiken en de A.P.L. is Hans Vaarwerk. De anderen van de patrouille zijn: J. Baks, J. Rave (Jopie), H. Broshuis en Jan Rave. 't Is 'n fijne patrouille en de Oubaas zegt, dat de P.L. 'n fikse jongen is!
We hebben eerst 'n fijn spel gedaan, wij hebben het verspeeld, maar de Oubaas zei: "Dat hindert niet", want als wij het gewonnen hadden, waren de anderen grote uilskuikens. Toen hebben we even handbal gedaan, troep één heeft gewonnen met 7-een, toen was 't sluiten.

HANS VAARWERK.

P.S. We hebben 'n paar keer "toen" er uit gelaten Hans, verder staat je stukje er precies zo in. Ga zo voort, jij als A.P.L. naast de fikse

VERSLAG VAN DE RIMBOEJACHT WAARAAN DE WELPEN DEELNAMEN, DE KLEPEL, JUNI 1948

De Leidsters hebben hun bescheidenheid overwonnen en zie hier dus 'n verslag door Raksha. Red.

VERSLAG VAN DE RIMBOEJACHT, GEHOUDEN TE GROENLO, OP ZATERDAG 12 Juni.

Deelnemende hordes waren:

BORCULO	hordes	I en 2
E IBERGEN	"	I
GROENLO	"	I en 2
NEEDE	"	I
WINTERSWIJK		1

Terrein: SCHIETVELD

aanvang 2 uur.

De hordes van Groenlo marcheerden naar 't Schietveld. De andere hordes waren per bus of fiets gekomen. Iedere horde zorgde voor bloemen voor de Mariahulde. Het was 'n "moordend" hete dag! (en dat uit de mond van 'n Raksha! Red.) Toen we eindelijk aankwamen, werd allereerst ons bivak opgezocht. Daarna aantreden voor de opening. Geted-Vlag-Vachtenschouw. De Gidsen versierden 't portret van Maria. Hierna kregen we 'n verhaal van Jago, over de rode honden en Mowgli! Dit verhaal moesten we weten voor ons spel, want hierna werd er 'n grote jacht gemaakt op de staart van de rode hond. 's Jonge, dat was 'n ingewikkeld spel, maar we begrepen 't toch goed. Vooral dat samenspelen viel niet mee. We zullen hier 't hele spel maar niet neerschrijven, want dan wordt dit verslag veel te lang. Hoofdzaak is, dat we prettig speelden en dat Winterswijk op 't laatst de grote kluif veroverde. Dat was 'n prachtige staart. 'n Mooie totum dus. Maar wij hadden ook ons best gedaan en kregen later allemaal 'n gedenktotum.
Hierna vette kluif met water uit de "Waingoenga-rivier!"
Toen groot theater: 'n heel geleerd woord voor kampvuur zonder vuur. Wat hebben we gezacteerd, gedanst, geyelld, en gezongen en gesprongen. De tijd schoot hard op en 't werd tijd voor de Maria-hulde. We zongen Maria-liederen en baden 'n tientje van de rozenkrans. Hierna ruimden we 't terrein netjes op. Sluiting! We hadden weer eens 'n middag fijn gejaagd.

Raksha.

DE HORDE, 1949

INSTALLATIES VAN DRIE NIEUWE LEIDSTERS, NIJHOF, PIJNAPPEL EN BANNINK, 1950

FRANCIS POTHOF KRIJGT TULPEN

WELPENLEIDSTERS JAREN '60. V.L.N.R.: ANNIE LANKVELD, DINI HOOGEWIND, ANS LUTTIKHOLT

In de jaren '60 was Dini Hoogewind leidster:

Ik was Welpenleidster tussen 1961 en 1973. Ik werkte in het ziekenhuis en dokter Nielander raadde mij aan om Welpenleidster te worden. Hij vertelde mij dat het leuk was en toen heb ik een zaterdagmiddag meegelopen. Ik vond het meteen hartstikke leuk. Toen heb ik een cursus gedaan in Overasselt. Op de cursus leerde je omgaan met de kinderen en hoe je een programma in elkaar moest zetten om te voorkomen dat we iedere week zouden gaan voetballen.

Er waren vier nesten, bruin, rood en de andere weet ik niet meer. Elke week moest een ander nest het Mariabeeld versieren. We begonnen altijd met een gebed.

Ze kwamen binnen, een leidster had de totempaal en riep Jalahie! Ze moesten altijd de rozenkrans meenemen en we keken of ze de nagels schoon hadden en we controleerden verder het uniform. Er werd dan een Onze Vader en een Wees Gegroet gebeden. Dan gingen we meestal een spel doen.

We hebben een keer Prinsjesdag gehouden. Ik was Prins Bernhard en Annie was Juliaantje. We zaten op een karretje en zijn heel Groenlo doorgereden. De Welpen liepen met z'n allen achter ons aan.

Meestal trokken we tijdens een opkomst de bossen in, naar de Schans bijvoorbeeld. Het was een beetje spookachtig. We verstopten dan wat en de groep die het het eerste vond, had gewonnen. We draaiden op zaterdag van 13 tot 15 uur.

We deden ook aan Heitje voor een Karweitje. We zongen altijd veel, bijvoorbeeld tijdens het wandelen.

Kampvuur was ook altijd prachtig. We zaten eromheen en we gingen zingen. We kookten en bakten eigenlijk niet op het vuur.

WELPENLEIDSTERS JAREN '50

WELPEN IN HET HORDEHOL

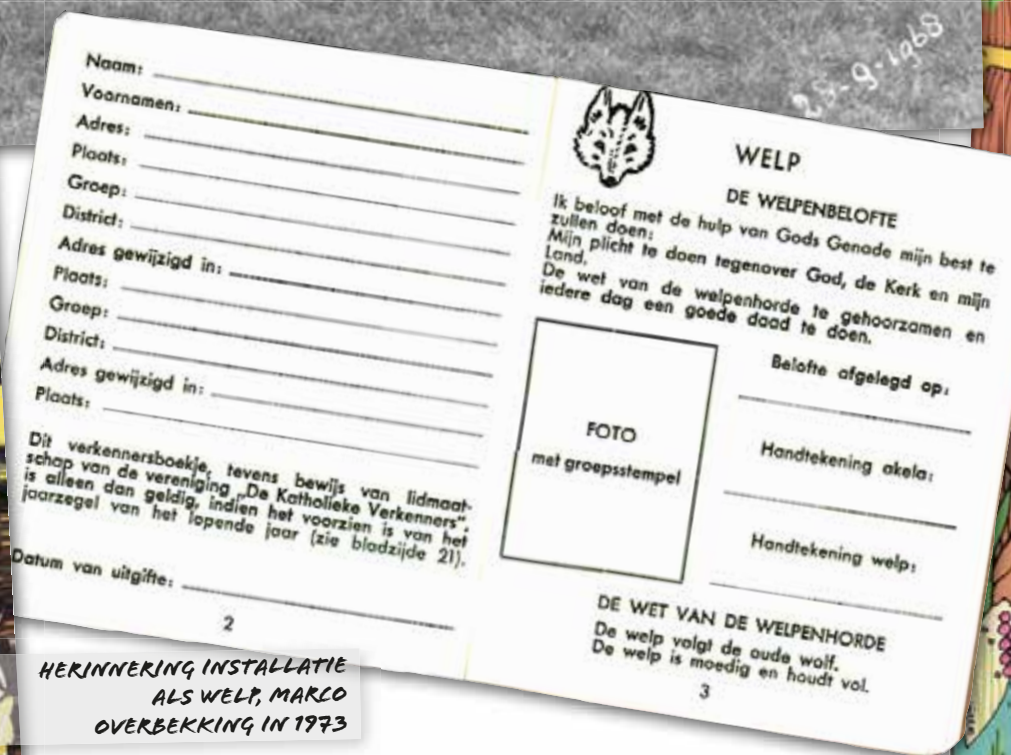

HERINNERING INSTALLATIE ALS WELP, MARCO OVERBEKKING IN 1973

AFSCHEID WELPEN 1968, V.L.N.R.: JEROEN V.D. BERKHOUT, GEERT HUIS IN 'T VELD, DICK SCHOEMAKER, JOS PEEK, NN, PETER RAVESLOOT, JOS KLEIN GUNNEWIEK

Je moest je goed voorbereiden, dus meestal kwamen we met de leiding een keer in de week bij iemand thuis bij elkaar om voor te bereiden. We verzonnen ter plekke wat. Met je opleiding in Overasselt wist je wat je moest doen. We hadden een logboek waarin we als leiding na afloop schreven wat we gedaan hadden.

Als afsluiting gingen we weer in de kring. We zeiden dan tegen de jongens dat ze moesten denken aan de twee goede daden die ze dagelijks moesten doen.

De Welpen zaten bij de opening in een bepaalde houding en bij de afsluiting was ook een ceremonie.

WELPENHORDE MET LEIDSTERS FRANCIS POTHOF (L) EN DINI HOOGEWIND (R)

TOM KROEKENSTOEL SR. INSTALLATIEKAART

Ik vond de Welpen een leuke groep. De band met medeleiding vond ik erg prettig. Je hoopt dat je de kinderen wat bijgebracht hebt. Ik heb geleerd om iets van een zaterdag te maken en telkens te zoeken naar weer wat nieuws. Kinderen hebben in de gaten dat je er je best voor doet. Ik vond het belangrijk dat ze goed luisterden en dat deden ze ook.
[2010, Dini Hoogewind]

De leiding had toen nog geen sleutel. Deze werd voor de opkomst opgehaald bij Baas Arink.
[2010, Bennie Klein Zeggelink]

Yalahiii [wolventaal voor "laten we gaan jagen"]*, riepen de Welpen. Wij dop dop dop* [wij doen ons best] *woef! We vertelden veel over Mowgli. Dan werd er voorgelezen bij de open haard.*
[2010, Francis Pothof]

[In de jaren '70] *We gingen ook wel eens een weekend weg met de Welpen. Op zondagmiddag was je dan helemaal op. Het was nog zeer vroom. Op zondag kwam een buurjongen die missionaris was de mis doen.*
[2010, Maria Wijgerink]

GROEPSFOTO'S WELPEN, APRIL 1978

WELPENKAMP EIND JAREN '70, JAN BEKKEN EN FRANK HOOG ANTINK

WELPENKAMP PIRATEN, EIND JAREN '70

INSTALLATIE INEKE OESTERHOLT ALS AKELA, 1979

ASTRID WAALDERS EN PETER WALTERBOS

Jeroen Huinink over zijn Welpenperiode:

We vonden vrij spelen het leukst, of buskruit. Het grote veld was toen nog een zootje, dat was heerlijk. Ik kwam altijd onder de modder thuis. Ik moest me dan 'achterthuus' buiten uitkleden. Modder, takken en rotzooi hebben een grote aantrekkingskracht op Welpen. Samen dingen doen, maar niet zoveel moeten. Het liep ook wel eens uit de hand; we speelden wel erg vaak soldaatje.

We draaiden op zaterdag van 14 tot 16 uur. We hadden een uniform met een petje. We moesten bij het begin in nesten netjes achter elkaar zitten op je hurken, met je vingers op de grond tussen je benen. Openen bij de raadsrots. De nestleider moest dan de dassen netjes recht trekken. Dat ging natuurlijk wel eens te hard en dan viel er een achterover, tot grote hilariteit van de Welpen.
[2010, Jeroen Huinink]

INSTALLATIE HERMIEN MEULENKAMP EN GERRIE ELSHOF, LINKS JAN BEKKEN, FRANK HOOG ANTINK EN GERRIT ARINK

In 1979 ben ik bij de Welpen gekomen; een van mijn leidsters was toen Hermien Meulenkamp. Ik herinner me haar als een zeer warme persoonlijkheid, een echte moederkloek. Ze had altijd een luisterend oor en stond voor iedereen klaar. Ik was dan ook reuze trots, dat ik haar 10 jaar later mocht opvolgen. Toen zij stopte als leidster, begon ik als leider, samen met Dorette Altink en Maurice Withag, later kwam daar ook Inge te Braake bij.
Ik herinner me nog een keer, dat ik samen met Andries Kaak en Tom Kroekenstoel in het winkeltje van het museum kwam, waar Hermien vrijwilligster was, en dat ze zei: "Ha kijk, daar heb je mijn kleine Welpjes." We waren toen al achter in de twintig, maar het voelde inderdaad weer erg vertrouwd.
[2010, Mario Nieuwenhuis]

Aan het eind van de opkomst bij de Welpen gingen we altijd in de kring staan. We kruisten de armen, gaven degenen naast ons de hand en zeiden: "Wij wensen elkaar een prettig weekend, een fijne week en tot de volgende keer."
[2010, Niek Molendijk]

WELPEN INSTALLATIE 1990. V.L.N.R. 1E RIJ: DORETTE ALTINK, MAURICE WITHAG, MARIO NIEUWENHUIS. 2E RIJ: CHRISTIAN KROMHOUT, TOM KROEKENSTOEL, WIM V.D. POST, THOMAS TANK, FREEK HUURNEMAN, PETER GROOTHUIS, TOM BLEUMINK. 3E RIJ: ANDY KOCK, NIEK SCHEERS, MAARTEN STEVELINK, CASPER KAMPERMAN, SJOERD KAMPERMAN. 4E RIJ: CHRIS RUIKERS, ROB SIMONS, MAARTEN MÜLLER, MARTIJN V. GEEMEN, WOUTER MÜLLER

JEROEN STEVELINK, WELPENKAMP BEEK, 1992, V.L.N.R.: JACKY MELLENDIJK, RENKO SLAGERS, NIEK SCHEERS, MARIO NIEUWENHUIS, MAURCIE WITHAG, ROLAND MULDER, COLIN HULSHOF, ERWIN KLEIN ZEGGELINK

CHIEL HUBERS, SANDER WOLTERINK EN ERWIN KLEIN ZEGGELINK

ERWIN KLEIN ZEGGELINK WORDT GEÏNSTALLEERD DOOR MARIO NIEUWENHUIS

ERWIN KLEIN ZEGGELINK, KAMP WIERDEN

WELPEN INSTALLATIE 1990. WIM VAN DER POST WORDT GEÏNSTALLEERD DOOR HERMIEN MEULENKAMP

IN HET VRAGENDERVEEN

AFSCHEID INGE TE BRAAKE ALS WELPENLEIDSTER

WELPENKAMP HOLTEN 2003, LEIDING INGE TE BRAAKE EN MAURICE WITHAG

DELFT, 2005

Ik heb nog steeds een zichtbare herinnering aan mijn Welpentijd: een bult op mijn voorhoofd. Op de zaterdag voor mijn communie gingen we met de Welpen Hollandse Leeuwen doen. Ik weet nog precies hoe het ging: ik zat op de grond en toen kwam er iemand langs rennen; onder luid geschreeuw en met veel enthousiasme kwam er vervolgens een hele groep op mij afrennen. Uiteindelijk kreeg ik een knie tegen mijn hoofd en stond ik op elke communiefoto met een grote buil... Mijn moeder baalde enorm!
[2010, Roan Slagers]

DE WELPEN KIJKEN VOETBAL TIJDENS HET KAMP IN HENGELO, JULI 2010

WELP MITCH BROCKÖTTER WORDT GEÏNSTALLEERD DOOR MARCO MOMBARG, APRIL 2006

RENKO SLAGERS STOPT ALS LEIDING VAN DE WELPEN, KAMP HENGELO 2010

In de loop der jaren zijn er heel wat mensen geweest die leiding hebben gegeven aan de Welpen. De namen van degenen die we hebben kunnen achterhalen, willen we hier noemen:

Agnes Schmölders, Willemien Harbers, M. Wijgerinck, Akela Nijhof, Akela Kien Knot ter Reegen, Akela Jo Timmen, Trudy ter Reegen, Dini Hoogewind, Francis Pothof, Annie Lankveld, Maria Overkamp, Ineke Oesterholt, Berry Nales, Maria Wijgerink, Jose te Brake, Wilma Walterbos, Astrid Waalders, Berry Nales, Annemieke Tenten, Akela Hermien Meulenkamp, Jan Bekken, Frank Hoog Antink, Gerrie Elshof (Hathi), Ria te Loeke, Dorette Altink, Mario Nieuwenhuis, Maurice Withag, Reinoud Rave, Inge te Braake, Marco Mombarg, Esther Grijsen, Renko Slagers, Kim Groothuis, Carlo Huurneman, Maikel Rensink, Anne te Luke, Koen Klein Gunnewiek, Rick te Luke, Sabine Meekes…

In Memoriam

Een vereniging die 75 jaar bestaat ontkomt helaas niet aan trieste zaken. Zo is het in al die jaren een aantal keren gebeurd dat een lid van Scouting Groenlo kwam te overlijden. Dit gebeurde voor zover bekend overigens niet tijdens Scoutingactiviteiten. Het moge duidelijk zijn dat zo'n gebeurtenis op de overige leden en leiding een enorme impact heeft. We willen kort even stil staan bij de leden die voor zover bij ons bekend tijdens hun actieve lidmaatschap overleden:

Harry ten Bulte (Verkenner)
Lynn Overkemping (Gids)
Jan Willem van Swaay (PiVo)
Theo Wellink (Bestuurslid)

De naam Gidsen was gebruikelijk bij (voormalige) rooms-katholieke groepen, dus vooral in het zuiden van het land. Bij de rest van de groepen werd de naam Padvindsters gebruikt.
[2010 http://nl.scoutwiki.org]

Uniform
Gidsen droegen voor 2010 een beige blouse met op de borstzakken het speltakteken Gids (met onder andere een sleutel) en het installatieteken. Op de mouw het groepsnaambandje. Om de hals de groepsdas met dasriem of klompje. Tot het midden van de jaren '90 droegen ze een baret.

GIDSEN

DE GIDSEN ZIJN BINNEN SCOUTING DE MEIDEN VAN 11 TOT EN MET 14 JAAR. MEIDEN DIE RUIGE ACTIVITEITEN ONDERNEMEN ALS PRIMITIEF KAMPEREN, HIKEN, PIONIEREN EN BOSSPELLEN MAAR OOK RUSTIGE ACTIVITEITEN ALS MANGO SCHIETEN, LUCHTBALLONNEN MAKEN, SCHIEMANSWERK EN KAMPVUUR MAKEN.

HET SCOUTINGGEVOEL VAN DEZE GROEP BESTAAT UIT HET SAMEN HEBBEN VAN EEN GRANDIOZE TIJD WAAR JE LATER NOG GRAAG AAN TERUG ZULT DENKEN.

WAT DE GIDSEN OOK DOEN, HET BELANGRIJKSTE IS DAT ZE OP EEN GEZELLIGE, ONGEDWONGEN MANIER SAMEN BEZIG ZIJN EN ZO OP EEN LEUKE MANIER HUN EIGEN GRENZEN VERKENNEN EN LEREN KENNEN.

2010

GIDSEN IN DE JAREN '50. V.L.N.R.: RIA GARSTENVELD, LIA ZWEERS, ANNIE VAN UEM, IDA VAN DER ZANT, JOKE ERNST EN HERMIEN ABBINK

JEANNE D'ARC, JAREN '50

JEANNE D'ARC BIJ HET PAROCHIEHUIS, EIND JAREN '50

GIDSENKAMP IN ELLEWICK, 1968, V.L.N.R.: GUDUUL WEYN BANNINGH, GERDY LAKERING, REINI BLEUMINK, MARION (ACHTERNAAM ONBEKEND), MARGA NIJKAMP, THEA SCHUTTE, MIEKE TOPS, RIA HALLERIET

AAN TAFEL TIJDENS KAMP

Belofte gidsenleidster

Op mijn erewoord beloof ik, met de hulp van Gods genade, ernstig te zullen trachten:

Mijn plicht te doen tegenover God, Kerk en Land;

Iedereen te helpen waar ik kan;

De Gidsenwet na te leven.

Tevens beloof ik in trouwe aanhankelijkheid aan de Kerk mijn Gidsen te leiden en in het beleven van Wet en Belofte de Gidsen voor te gaan.

GIDSENLEIDSTER

SPEURTOCHT GIDSEN, JAREN '50

ZWEMMEN OP KAMP

In de jaren ’50 was er een heel ander uniform:

Donkerblauwe jurk met lange mouwen, met lichtblauwe driekante doek geknoopt als een soort strik/stropdas, leren riem, baret... In 1960 werd het een lichtblauwe blouse met donkerblauwe rok en een donkerblauwe das met dasring; de leidsters hadden stropdassen.
[2009, Gidsengroep 1956]

Door de jaren heen

In Groenlo werd de Gidsengroep opgericht op 3 september 1955 op initiatief van Deken van Dam en Kapelaan Morren. De eerste jaren stonden in het teken van diverse verhuizingen. In 1966 was er dan eindelijk een eigen gebouw voor de Jeanne d’Arcgroep (waar ook de Kaboutergroep onder viel).

INSTALLATIE WILMA WALTERBOS EN ASTRID WAALDERS, 1976

INSTALLATIE VAN GIDSEN IN DE JAREN '80, V.L.N.R.: CAROLIEN VAN GALEN, GERARD SCHUTTEN (OP DE RUG GEZIEN), SANDRA MOKKINK, IMELDA BOMERS, INGRID WOLTERS EN MARJA ASSINK

BEWIJS VAN LIDMAATSCHAP VAN JOKE ERNST

We maakten een driemaandenprogramma. Daarin moesten alle facetten voorkomen: buiten, sport en spel, insignewerk.
Iedere week moest je een kwartje meenemen voor de contributie.
[2009, Gidsengroep 1956]

In de jaren ’80 deden de dames mee met zwemwedstrijden, de wandeldriedaagse en de carnavalsoptocht.

INSTALLATIE VAN KARIN LENSINK, ROB TIMMEN, EN DORIAN CORTS

GIDSEN INSTALLATIE, 1990. V.L.N.R. LEIDING: ANGELA TEN HAVE, YVETTE V.D. AA, MIRANDA GROOT ZEVERT, JEROEN HUININK. STAAND: JANNEKE OESTERHOLT, SUE GIESEN, MANON LICHTENBERG, EVA LEJEUNE, MARISKA REUSEN. HURKEND: CHANTAL TE PLATE, MARLOES KOOPMANS, LIZ RUIKERS, MARIA V.D. POST

REUNIE OUD-GIDSEN

Oud-gidsen van de St. Jeanne D'Arc Groep in Groenlo waren weer een weekend bij elkaar.
Bijna alle "gidsen" en hun "leidsters" waren aanwezig.
Een reünie na 25 jaar.
Het was de eerste groep gidsen die in 1956 in Groenlo van start ging.
De reünie vond plaats op de Pol een riant onderkomen van Scouting Groenlo, maar er werd ook een bezoek gebracht aan de diverse lokaties waar de gidsen zijn begonnen, zoals de kelder van het City Centrum (toen nog parochiehuis) en De Daal. Tijdens het bekijken van de vele foto's was er een hapje en een drankje en toen kwamen de tongen pas goed los. Dat de sfeer weer geweldig was blijkt wel uit een opmerking van een der reünisten na het weekend: "Het voelt goed erbij geweest te zijn, toen en nu".

PROGRAMMA JAREN '80. V.L.N.R.: MIRANDA GROOT ZEVERT, JEANINE TOPS, IMELDA BOMERS, INGRID WOLTERS, SANDRA MOKKINK

BEGIN JAREN '90

Gids zijn in 1999

Gids zijn in 1999 betekende veel leuke en spannende activiteiten en een gezellige, kleine groep meiden met Bjorn Vije en Thomas Tank als leiding. Elke woensdagavond om 19.00 uur verzamelden we op de Pol om weer iets leuks te gaan beleven. Hieronder een greep uit de bijzondere activiteiten van het jaar 1999:

BRUG MAKEN TIJDENS EEN HIKE

Voorjaarshike

Met negen Gidsen gingen we twee dagen op hike. Bjorn en Mike Ruikers gingen als leiding mee. We werden weggebracht door onze ouders en begonnen te lopen in de buurt van Lochem. Ons doel was om in Groenlo te eindigen. Onderweg werd er veel gezongen, vooral de liedjes 'Oh, mijn hond is dood' en het 'Beatrix-lied' van de groep Fratsen waren favoriet. Halverwege de eerste dag stuitten we, althans volgens Bjorn en Mike, op een probleem. We moesten namelijk aan de andere kant van het kronkelige riviertje lopen, maar ja…..er was geen brug te zien. Dus wij begonnen, fanatiek als we waren, stapels takken te verzamelen om een brug mee te bouwen. Na een half uur ploeteren was de brug klaar. Met enige moeite staken wij onze zelfgemaakte brug over om vervolgens onze weg aan de overkant te vervolgen. Toen we eenmaal de bocht om waren, zo'n 100 meter verder, zagen we tot onze grote verbazing een (echte) brug!!

Gezamenlijke Dag

Op deze dag waren er altijd veel activiteiten waar je uit kon kiezen, waaronder fotograferen. Met vier Gidsen gingen we foto's maken en deze werden onder begeleiding van Hans Wentink ontwikkeld. Het PCS-lokaal werd hiervoor omgetoverd tot doka. We werden in twee groepen verdeeld en we kregen beiden een opdracht. Onze opdracht was om foto's te maken van de prachtige gebouwen van Scouting Groenlo. Onze fototechniek was nog niet zo geweldig. De mooiste foto van onze gehele fotocollectie van die dag was een foto met daarop het keukentje en de klokkentoren.

ROB TIMMEN

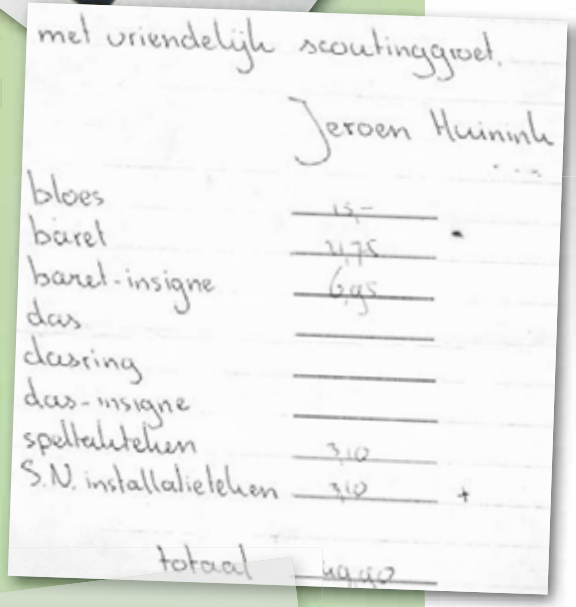

met vriendelijk scoutinggroet.

Jeroen Huininh

bloes	15,-
baret	21,75
baret-insigne	6,95
das	
dasring	
das-insigne	
speltaktekens	3,10
S.N. installatietekens	3,10 +
totaal	49,90

GIDSEN INSTALLATIE 1990, KOSTEN UNIFORM EN TOEBEHOREN

GIDSENKAMP ARNHEM WATERBERG, 1993

GIDSEN INSTALLATIE, 12 MEI 1993, V.L.N.R.
STAAND: G. ARINK, A. HUBERS, F. SCHOLTE VAN MAST, T. BOUWHUIS, E. TE LINTELO, A. OTTINK, M. REUSEN, M. GROOT ZEVERT, S. GEERDINK, M. V.D. POST, E. OOSTERHOLT.
ZITTEND: W. ZIEVERINK, A. TEN HAVE, E. TEKAMPE, L. HARBERS, M. NIEUWENHUIS, E. GRIJSEN, L. RUIKERS, E. LEJEUNE

Groenlo 14 september 1993

Geachte ouders/verzorgers,

Hierbij delen wij U mee, dat uw dochter vanavond voor het laatst bij de Gidsengroep heeft mee gedraaid.

Vanaf vrijdagavond 17 september, wordt ze lid van een oudere groep, namelijk de Rowan/Sherpa's. Ze wordt deze vrijdag om 20.30 uur verwacht op het Scouting terrein. Voor de rest van het jaar begint deze groep 's avonds om 20.00 uur en sluit het programma om 22.00 uur.

Wij als Gidsenleiding hopen dat uw dochter met heel veel plezier bij deze nieuwe groep zal beginnen.

Heeft U nog vragen omtrent deze wisseling van speltak, dan kunt U zich altijd wenden tot de volgende personen.

Gidsenleiding: Miranda de Kijzer - tel. 65550
Astrid Hubers - tel. 61578
Frank Scholte van Mast - tel. 63724

Rowan/Sherpa : Luc Scholte van Mast - tel 080-600908 (63724)*
leiding Jeroen Huinink - tel. 63848

Met vriendelijke Scoutinggroet,

De Gidsenleiding

(* Alleen in het weekeinde te bereiken onder dit nummer)

BRIEF OVERVLIEGEN, 1993

GROEPSFOTO TIJDENS VOORJAARSHIKE, EIND '90

De onvermijdelijke groepsfoto. Nadat iedereen zijn rugzak had opgedaan was het tijd om snel nog even te poseren voor deze foto. De vader van Inge, Janneke Hi, Ellen en Marieke was zo vriendelijk om deze foto te maken zodat ik er nu ook opsta.
Dorette, Linda, Janneke M. Daisy, Ellen, Stefanie, Lorin, Frank, Janneke Hi, Marieke, Inge, Bjorn

GIDSENLEIDING EIND JAREN '90, V.B.N.B.: WILLEMIEN BROCKÖTTER, MARIEKE OP DEN AKKER, BJÖRN VIJE

Bloemencorso

Gidsen die een corsowagen bouwen. In 1999 werd het dan eindelijk werkelijkheid. Met het thema "Flower Power" gingen we aan de slag. En zo ontstond, na een heleboel avonden hard gewerkt te hebben, onze corsowagen. Op deze wagen was een hippie te zien, die zittend tussen de bloemen, super stoer kijkend, een zware halter omhoog hield. Onderweg kwamen we er achter dat onze hippie het zwaarder had dan dat we hadden gedacht. Want midden op de Markt, tussen alle mensen, brak een deel van de halter af. En alsof dat nog niet genoeg was, bleek onze hippie een behoorlijk zwaar hoofd te hebben. Dit knikte tijdens de gehele optocht gevaarlijk naar beneden. Maar fanatiek als we waren, duwden we onze hippie voort tot aan het eindpunt.

[2010, Janneke en Marieke van der Holst]

DE CORSOWAGEN VAN DE GIDSEN, 1999

VERTREK VOORJAARSHIKE, V.L.N.R.: INGE, ELLEN, JANNEKE EN MARIEKE VAN DER HOLST

EMMA DORRESTEIN EN MARLOES HULSHOF

GIDSENLEIDING KIM HUURNEMAN, DE LUTTE, 2002

ANNE TE LUKE, 2005

HIKE GIDSEN 2005, BJÖRN VIJE EN MARIEKE KLEIN GUNNEWIEK

OP HIKE MET DE GIDSEN EIND JAREN '90, HELEEN VAN AALST EN JULIE DIEPEMAAT

LYNN DIEKER, 2005

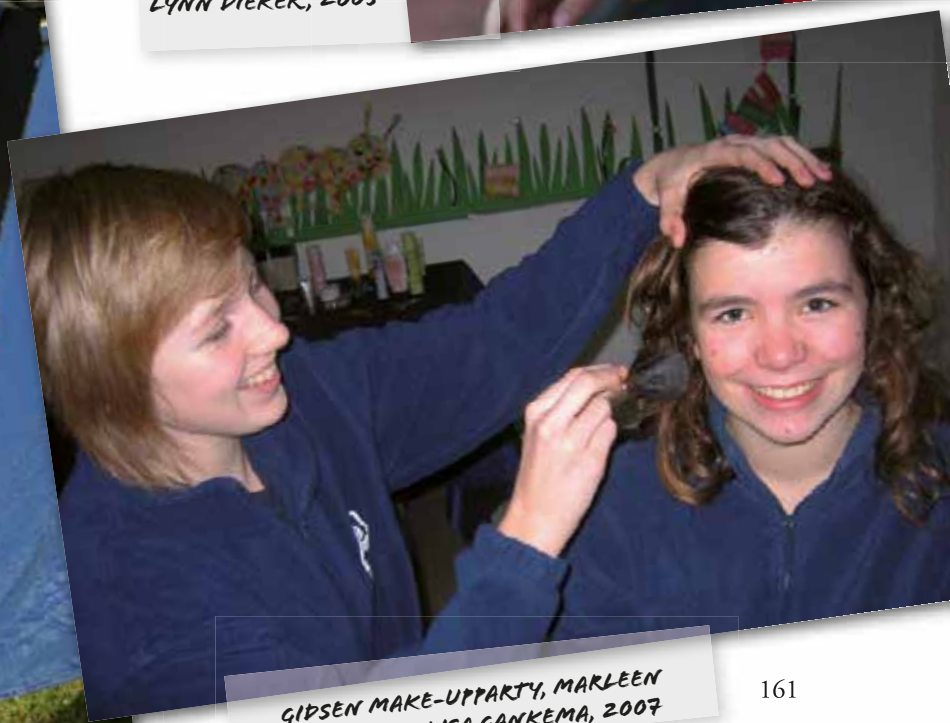

GIDSEN MAKE-UPPARTY, MARLEEN TIMMEN EN LISA GANKEMA, 2007

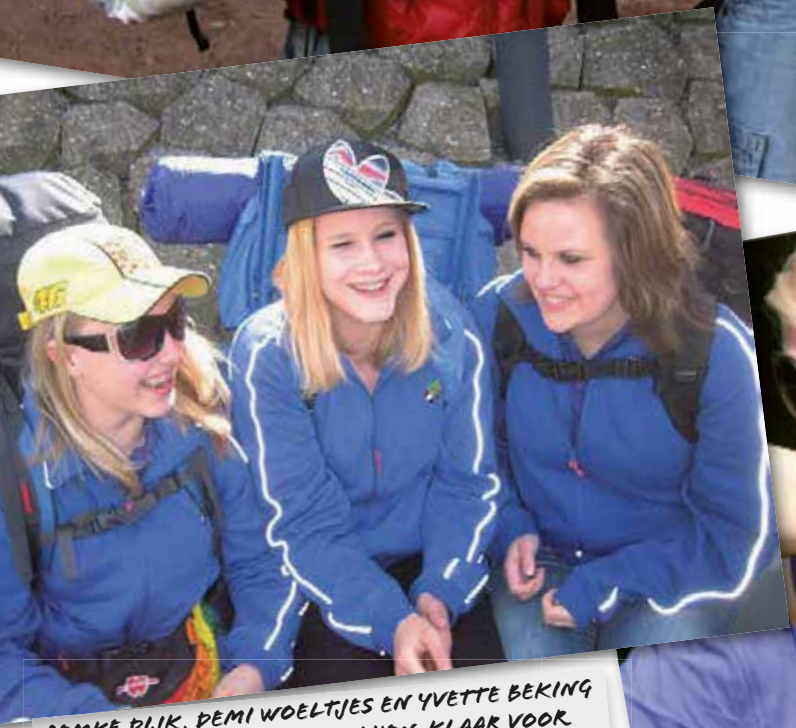

femke dijk, demi woeltjes en yvette beking op het station van zutphen, klaar voor vertrek naar antwerpen, 2010

maud brockötter, jubileumweekend 2010

WINTERHIKE 2007. V.L.N.R.: BENTE ANDRINGA, SILKE HOOG ANTINK, DIEDE KLEIN GUNNEWIEK

In de loop der jaren zijn er heel wat mensen geweest die leiding hebben gegeven aan de Gidsen. Hoewel we niet iedereen hebben we kunnen achterhalen, willen we toch een aantal van hen noemen:

Marietje Gelinck, Annie Hemeltjen, Mimi Lankveld, Ans Luttikholt, Ina van de Zandt, Joke Ernst, Annie Hofman, A. Mentink, Heleen Veerkamp, Marijke Ars-Halleriet, Norbert Ars, Karin Timmen-Lensink, Rob Timmen, Dorian Corts, Jaqueline Mentink, Miranda de Keijzer, Yvette van der Aa, Jeroen Huinink, Dorette Altink, Frank Scholte Van Mast, Marieke op den Akker, Willemien Brockötter, Björn Vije, Thomas Tank, Esther Bergsma, Kim Huurneman, Marieke klein Gunnewiek, Iris Meulenbeek, Maria van der Post, Roan Slagers, Lynn Dieker, Liz Brockotter…

DE EERSTE GIDSENLEIDSTERS VAN DE JEANNE D'ARC GROEP: ANNIE HEMELTJEN, JOKE ERNST, MARIETJE GELINCK, ANS LUTTIKHOLT

GIDSEN NAAR SCOUTS2DAY 2010, V.L.N.R.: BOVEN: KIM HUURNEMAN, CARMEN LUTTIKHOLT, FEMKE DIJK, YVETTE BEKING, NORA OVERBEKKING, MADELIEF CLABBERS, MARIA VAN DER POST, IRIS WELLINK.
2E RIJ: MARIEKE KLEIN GUNNEWIEK, LEA OVERBEKKING, MARIJN KLEIN GUNNEWIEK,
SILKE HOOG ANTINK, ESTHER KLEIN GUNNEWIEK, ANNE WIERIKS.
3E RIJ: STEPHANIE BLEUMINK, LAURA TIMMEN, ANNIKA VAN KOOT, ISABELLE GOOSSEN, MAUD BROCKÖTTER

De term Verkenner is de meest letterlijke vertaling van het Engelse Scout. Deze naam werd door Robert Baden-Powell gegeven aan de jongeren tussen de 10 en de 17 jaar die het door hem ontwikkelde spel van Scouting speelden.
[2010, http://nl.scoutwiki.org]

Met deze speltak begon het allemaal in Groenlo op 29 december 1934.

VERKENNERS

DE VERKENNERS IS EEN JONGENSGROEP IN DE LEEFTIJD VAN 11 TOT 14 JAAR.
IN DEZE GROEP STAAN SPEL, PLEZIER EN LEERZAME PROGRAMMA'S ZOALS PIONIEREN EN KAMPEERTECHNIEKEN CENTRAAL.
DE LEIDING ZORGT VOOR DE MEEST UITEENLOPENDE PROGRAMMA'S EN IS OOK VERANTWOORDELIJK VOOR DE OVERIGE ACTIVITEITEN, MAAR LAAT OOK DE VERKENNERS HIERIN HET INITIATIEF NEMEN.
SAMENSPEL IS HET SLEUTELWOORD BIJ DE VERKENNERS; DIT KOMT TOT UITDRUKKING DOORDAT ZE IN PATROUILLES DRAAIEN.
EEN PATROUILLE BESTAAT UIT EEN GROEPJE VERKENNERS WAARIN IEDEREEN ZIJN EIGEN VERANTWOORDELIJKHEID HEEFT.
DE VERKENNERS DRAAIEN ELKE VRIJDAGAVOND VAN 19.00 TOT 20.30 UUR.

2010

THEO NALES ALS VERKENNER, JAREN '30

TROEP 2 HALVE MAAN, 1947

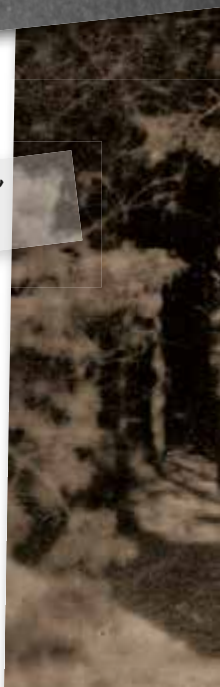

IN LIEVELDE, 1948

THEO NALES TOEN EN NU, 2010

VOLMACHT OM LEIDER TE MOGEN ZIJN VAN BERNARD POTHOF, 1946

DE VERKENNERS
VAN DE KATHOLIEKE JEUGDBEWEGING
Met de Nederlandsche Padvinders vereenigd in den Nationalen Padvindersraad

Volmacht

voor B.Fr.Pothof.
om op te treden als Verkennersleider
van de St.Ludger
te Groenlo groep
1 April 1946

Hoofdcommissaris.

No. 195

OP JONGENSSTAD, 1950

Uniform

Ook de Verkenners kregen in 2010 een nieuw, modern uniform. Daarvoor droegen ze een beige blouse met het speltakteken Verkenner (met onder andere een kampvuur) en het installatieteken op de borstzakken. Op de mouw zat een groepsnaambandje. Verder werd de groepsdas gedragen. Tot halverwege de jaren '90 droegen ze ook nog een baret.

Aanvankelijk droegen Verkenners altijd een korte broek, ook in de winter. Daarbij hoorden kniekousen met groene flossen. Aan de schouder zaten patrouillelinten. Leiders hadden schouderlinten aan hun uniformblouse. Daarnaast droegen de verkenners een karaktiristieke hoed.

Door de jaren heen

Omdat deze speltak het allereerste begin vormde van Scouting Groenlo, is er in het eerste hoofdstuk van dit boek al veel over de geschiedenis van juist de Verkenners verteld. We volstaan daarom hier met wat korte flitsen.

JAN KAAK (GEKNIELD)

ONDERE ANDERE OP DE FOTO: GERRY LAMERS, HUUB VAN BERKEL, BEN BOEKELDER, CHRIS KORMELINK EN PIET ZWEERS

Insignes waren het helemaal, als je er een had gehaald naaide moeder hem meteen op je mouw.
[2010, Familie Pothof]

Patrouilles
De Verkenners waren en zijn onderverdeeld in patrouilles. Een patrouille is een groep van ongeveer 6 tot 8 Verkenners. Er is een rangorde in de patrouille. De leider van de patrouille is de PL (patrouilleleider). Daaronder staat de APL (assistent patrouilleleider) en dan de AAPL (assistent-assistent patrouilleleider) enzovoorts. In het verleden hadden de patrouilles ook een naam. Ze werden genoemd naar een diersoort, bijvoorbeeld: de Vossen, de Spechten, de Uilen, de Adelaars enzovoorts.

Het nut van het werken met patrouilles komt vooral op kamp naar voren. Elke patrouille heeft dan een eigen slaaptent en keukentent. De patrouilleleden koken zelf en moeten ervoor zorgen, dat hun kamp netjes is. Met een goed draaiende patrouille hoeft de Verkennersleiding zich niet veel te bemoeien. Als de PL en APL hun rol goed oppakken, dan geven ze zelf het goede voorbeeld en zorgen ze ervoor, dat de anderen ook hun taken doen in het kampement. De Verkenners hebben zo een behoorlijke vrijheid, zelfstandigheid en eigen verantwoordelijkheid.
[2010, Niek Molendijk]

JAREN '50

VERKENNERS, ERVE KOTS, JAREN '50

VOSSENPATROUILLE, V.L.N.R. STAAND: FRANS KIENS, GERARD MENTINK, HANS TOPS, VINCENT WICHERINK. ZITTEND: HARRIE KOLKMAN, FREDDY V.D. MARKT

VOSSENPATROUILLE IN 1985. V.L.N.R.: FREDDY V.D. MARKT, HANS POTHOF, HANS TOPS, HARRIE KOLKMAN, VINCENT WICHERINK, GERARD MENTINK, FRANS KIENS

LINKS FRIED TE BRAKE, 1964

KAMP 1966 IN FRANKRIJK, GERARD TER BOGT (RECHTS) IN GESPREK MET EEN FRANSMAN

FRANS KOENDERINCK KAMP LEGDEN, 1963

V.L.N.R.: FRANS TOPS, FRANS KOENDERINCK, WILLY KONNIK,

GERARD TER BOGT, JOS PORSKAMP, BENNY JANSEN

DE GROTEN DRAGEN DE KLEINTJES

Activiteiten

Bij de Verkenners deden we bijvoorbeeld een knopenrace, een platte knoop op je rug maken. Dat deed je als het koud was binnen, wel in de korte broek trouwens.
[2010, Familie Pothof]

Je leerde snel met een mes omgaan. V-tjes kappen met een bijl. Daar werd nooit ingewikkeld over gedaan. Je leerde hoe je er mee moest lopen. Natuurlijk ging het wel eens mis. Maar je leerde gewoon hoe het werkte. Nu is dat heel anders.
[2010, Jos Pothof]

Op een keer deden we een avondspel bij de schietbaan [eind jaren '50]. *Na afloop waren we een Verkenner kwijt. We, Berrie Willemsen en ik, hebben een uur lopen zoeken en we konden hem nog niet vinden. Ik ben als Hopman naar de ouders gegaan om de moeilijke boodschap te brengen, dat we hun zoon kwijt waren. Ik ging met lood in mijn schoenen naar die mensen toe, ze woonden aan de Papendijk. Wat dacht je, hij lag allang in bed! Hij was zelf helemaal alleen teruggelopen.*
[2009, Piet Zweers]

HET BESTUUR VAN SCOUTING NEDERLAND
GEEFT AAN DE HEER/MEVROUW
F.H.G. Oosterholt
TE Groenlo geb:17-2-1951
DE BEVOEGDHEID DE FUNCTIE UIT TE OEFENEN VAN
Verkennersleider
VOOR DE DUUR VAN DIT LOPENDE JAAR
AMERSFOORT, 5-11- 19 76
NR: G.13-15.
VOORZITTER SCOUTING NEDERLAND

HANDTEKENING HOUDSTER
GROEP/DISTRICT/GEWEST:
St. Ludger te Groenlo.
VERLENGING VAN DE ERKENNING ZAL BLIJKEN UIT DE JAARZEGELS OP DE RECHTERZIJDE VAN DEZE KAART

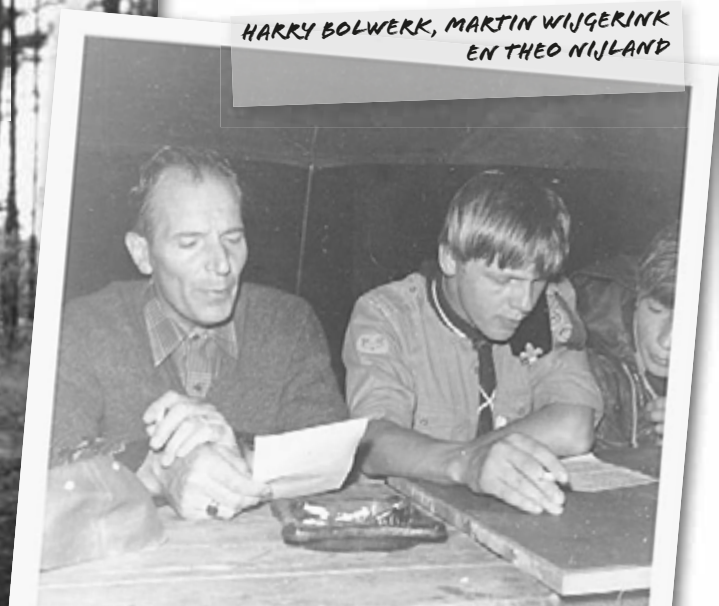

HARRY BOLWERK, MARTIN WIJGERINK EN THEO NIJLAND

INSTALLATIE HOPMAN KOOPMANS V.L.N.R.: ANKIE KOOPMANS, GERRIT ARINK, JOOP KOOPMANS EN AALMOEZENIER KRUTHOFF

INSTALLATIE PETER GUNNEWIJK DOOR FRANS OESTERHOLT (MIDDEN)

NIEUWE UNIFORM!

PRIJZEN VAN UNIFORMEN OMSTREEKS DE JAREN '70

Zwarte baretten, gevoerd	ƒ 5.10
Kaki Shirts, doorknoopsluiting en „weekender"-kraag, NO-IRON	
maten 32 t/m 34	„ 11.50
35 t/m 36	„ 11.75
37 t/m 40	„ 14.25
41 en hoger	„ 14.75
Blauwe Shirts, doorknoopsluiting en „weekender"-kraag, NO-IRON	
maten 32 t/m 34	ƒ 12.50
35 t/m 36	„ 12.75
37 t/m 40	„ 15.25
41 en hoger	„ 15.75
Lange pantalons, multicolor, 55/45 % terlenka/wol	
jongensmaten 6 t/m 10	ƒ 22.75
11 t/m 16	„ 27.50
herenmaten 44 en hoger	„ 31.75
Anklets, absoluut krimpvrij, 70/30 % wol/nylon	
maten 8 t/m 10	ƒ 2.75
10½ t/m 12	„ 3.25
Noorse truien, V-hals, Noorse import	
maten 12 - 14 - 16	ƒ 21.75
46 - 48 - 50 - 52 - 54 en 56	„ 24.75

Nadere mededelingen over „het jasje" en „de riem" volgen zo spoedig mogelijk.

Maatoverzicht lange pantalons z.o.z.

DE Scout Shop
VAN DE
NATIONALE PADVINDERSRAAD
Bilderdijkstraat 92
Postbus 536, Den Haag
Tel. 33 77 96 Giro 19 98 49
Depots in 44 plaatsen

INSTALLATIE FRANS OESTERHOLT ALS VAANDRIG, RECHTS PASTOR ESCHER

DE VERKENNERSWET

VLOTBOUWEN OP VERKENNERKAMP, DE LUTTE, 1979

V.L.N.R.: BAS MALI, MARCO OVERBEKKING EN FREDDIE MOMBARG

VERKENNERS 1984 V.L.N.R.: E. OOSTHUIZEN, J. HUININK, H. REUVEKAMP, TH. WAYERDINK, M. NIEUWENHUIS, A. SNIJDERS, M. OVERBEKKING, E. WISSINK, M. DE GRAAF, G. ARINK, M. WITHAG, M. WISSINK, J. DIEPENMAAT, P. WIEGGERS

Dat sommige dingen ook na 50 jaar niet veranderen blijkt wel uit het volgende relaas:

Op een vrijdagavond deden we een spel tussen Lievelde en Groenlo. Toen iedereen bij het eindpunt was, misten we Patrick Lageschaar. We hadden hem als leiding nog vlak bij het eindpunt gezien. Na lang zoeken, zijn we naar zijn ouders gegaan op het Blik. Patrick zat met een brede glimlach op de bank.
[2010, Niek Molendijk]

Bij de Verkenners waren er vaak mooie ruige programma's. Een klassieker was het spel met de kruk en de bezem, waarbij je in een kring stond en moest voorkomen, dat jij de bezem van de kruk stootte. Later hebben we als leiding ook nieuwe programma's geïntroduceerd, zoals het Verkenner-mepspel, het Aanhangerspel, the Predator-game en het Steckman- en SjoetenBrekspel. Soms was een nieuw programma niet zo'n succes. Zo hadden we een spel, waarbij we een zeil op de grond hadden liggen met bakstenen er onder. Twee teams moesten onder het zeil bij elkaar de stenen afpakken. We hebben het spel maar gestopt, toen de Verkenners elkaar bijna de hersens insloegen met de bakstenen.
[2010, Niek Molendijk]

Wat ik altijd een mooi programma vond, dat was patrouillevoetbal. Lekker simpel, maar altijd lachen.
[2010, Roan Slagers]

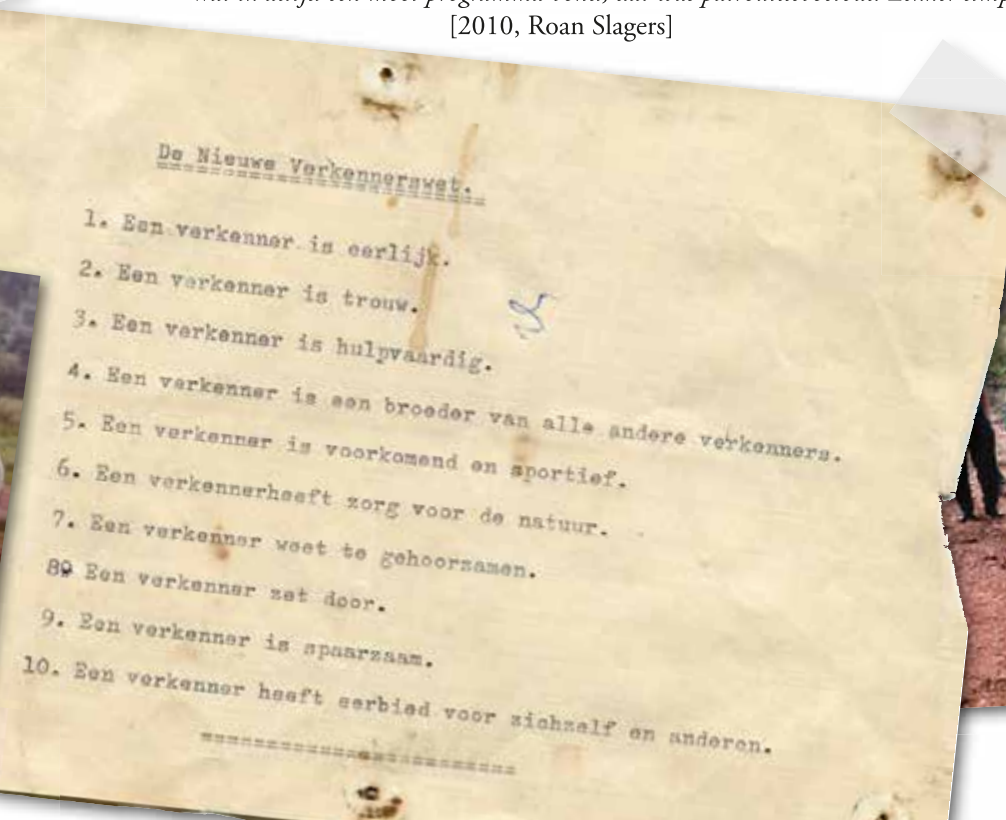

De Nieuwe Verkennerswet.

1. Een verkenner is eerlijk.
2. Een verkenner is trouw.
3. Een verkenner is hulpvaardig.
4. Een verkenner is een broeder van alle andere verkenners.
5. Een verkenner is voorkomend en sportief.
6. Een verkennerheeft zorg voor de natuur.
7. Een verkenner weet te gehoorzamen.
8. Een verkenner zet door.
9. Een verkenner is spaarzaam.
10. Een verkenner heeft eerbied voor zichzelf en anderen.

INSTALLATIE HEDWIG REUVEKAMP, 1985

INSTALLATIE MARCO OVERBEKKING DOOR GERRIT ARINK

V.L.N.R.: FRANK HOOG ANTINK, JOCHEM DIEPENMAAT, JACQUELINE MENTINK, EDWIN WISSINK, MARCEL STÖTELER, MATTHIJS KOOPMANS, MAURICE WITHAG

ONTGROENING VAN KEES BERGSMA

LEDENLIJST VERKENNERS 1991/1991

Naam	Straat		Telefoon	Geb.dat.
Lars Breitner	Hartebroekseweg	17	61170	03-04-'80
Joey Glandrup	v. Speyckstraat	20	63758	11-06-'78
Freek Huurneman	Borculoseweg	57a	63646	03-07-'80
Niek Giesen	Schralenstein	6	63050	30-01-'79
Niels Giesen	v. Speyckstraat	21	62340	14-04-'79
Antione Giezen	Rubenstraat	1	61150	12-02-'80
Tom Klein Goldewijk	Trompstraat	17	61968	05-11-'79
Berry Kolkman	Thorbeckestraat	115	62344	01-12-'77
Rob Kraayenvanger	Het Blik	5	62716	29-11-'77
Tom Kroekenstoel	Zwolsemarkeweg	3	63718	07-03-'80
Patrick Mengerink	Thorbeckestraat	24	64687	10-12-'78
Niek Molendijk	Groeneweg	15	62398	24-06-'78
Maarten Müller	Zilversmid	7	63045	25-04-'79
Wim van de Post	Ruurloseweg	39	61047	17-06-'80
Luuk Scheaffer	Molenaar	6	64129	10-02-'80
Thomas Tank	Molenaar	50	61822	09-09-'79
Olivier Wentink	Het Blik	1	63467	01-08-'78

LEIDING:

Marleen Giesen	Schralenstein	6	63050	
Marcel Stöteler	L.voordseweg	62		
Marco Overbekking	Notenboomstraat	38	63161	
Jurgen Reusen	Notenboomstraat	29	61339	(weekend)
	Wagenaarstraat	42	013-427017	Tilburg

Patrouille-indeling:

Marleen Giesen	Marco Overbekking	Jurgen Reusen
Niek Molendijk (PL)	Olivier Wentink (PL)	Niek Giesen (PL)
Berry Kolkman (APL)	Rob Kr.vanger (APL)	Maarten Müller (APL)
Lars Breitner	Niels Giesen	Joey Glandrup
Tom Kl. Goldenwijk	Patrick Mengerink	Tom Kroekenstoel
Wim van de Post	Antione Giezen	Freek Huurneman
Thomas Tank		Luuk Scheaffer

Algemene regels voor de verkenners:

1. We draaien elke vrijdagavond troep van 19.00 tot +/- 20.30 uur
2. Na de herfstvakantie beginnen we weer met het dragen van het complete uniform, bestaande uit blouse, das en baret. Indien ze het niet aan hebben worden ze verzocht het thuis op te halen en aan te trekken !!!
3. Wanneer je een avond niet kunt laat het je PL weten !!! (PL = Patrouille-leider en APL = aspirant Patrouille-leider)
4. Indien er vragen zijn kun je altijd even contact opnemen met de des betreffende leid(st)er over je patrouille.

Let Op ! Let Op ! Let Op ! Agenda ! Agenda ! Agenda !

1. Zaterdag 2 nov. 1991 is er de jaarlijkse (districts)speldag.
2. Op 28 en 29 dec. 1991 wordt de winterhike gehouden HOU DE DATUM VAST VRIJ !! Nadere informatie volgt.

LEDENLIJST VERKENNERS 1991-1992

NIEK MOLENDIJK, WILTZ 1990

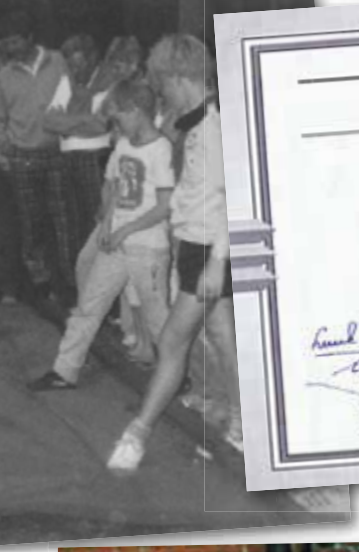

DIPLOMA

MARCO OVERBEKKING

OUDVERKENNERS 1994

18. November 1994

DIPLOMA VOOR MARCO OVERBEKKING, 1994

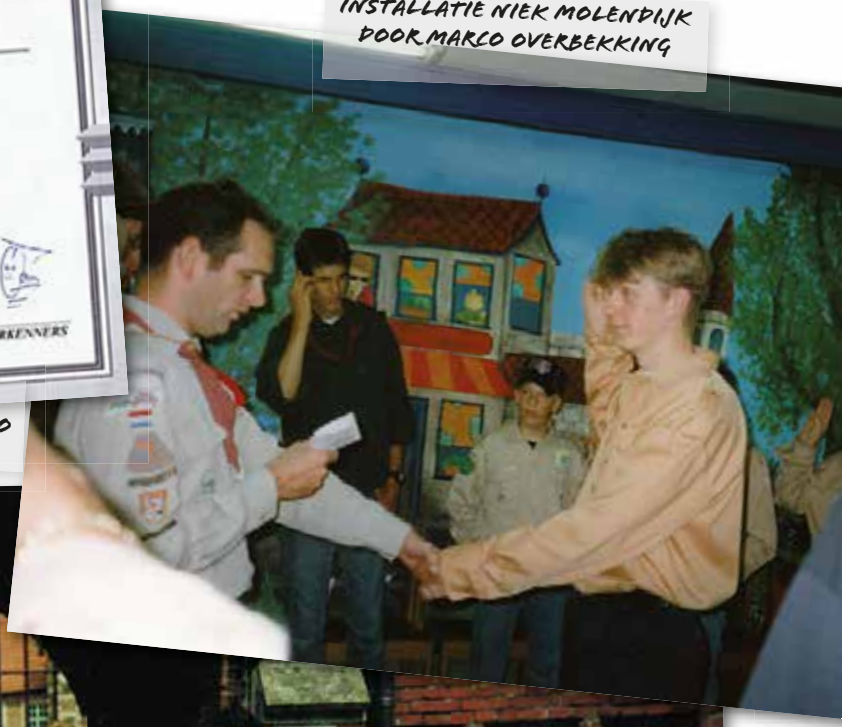
INSTALLATIE NIEK MOLENDIJK DOOR MARCO OVERBEKKING

KAMP LEGDEN 2001, V.L.N.R. LEIDING: MARC VAN AALST, NIEK MOLENDIJK, ERWIN KLEIN ZEGGELINK, ROB SCHUTTEN, MARCEL STÖTELER. VERKENNERS STAAND: BART GEESSINK, JEROEN GEESSINK, MARTIN WAENINK, BERND POTHOF, JASPER WALHOF, ROBIN TE LUKE. VERKENNERS ZITTEND: MAIKEL RENSING, GEERT V.D. HOLST, ERWIN WAENINK, AUCKE SEEKLES, MAIKEL MEEKES

V.L.N.R.: DE HAAIMAN (MARC VAN AALST), MARCEL STÖTELER EN ERWIN WAENINK. VERKENNERKAMP DE LUTTE, 1999

VUURSPUWEN 2001, ERWIN KLEIN ZEGGELINK

ROY KLEIN GUNNEWIEK, BRAM BENNINK, MAIKEL MEEKES, 2002

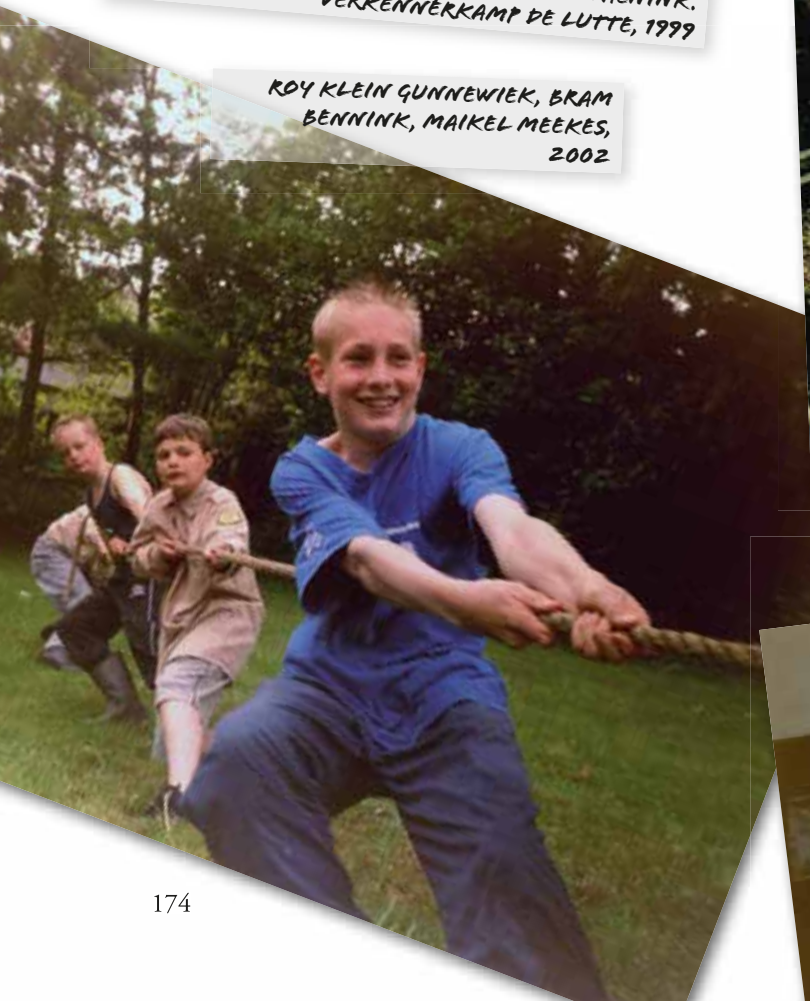

PLAYBACKSHOW 2001, JURGEN GERRITSEN EN AUCKE SEEKLES

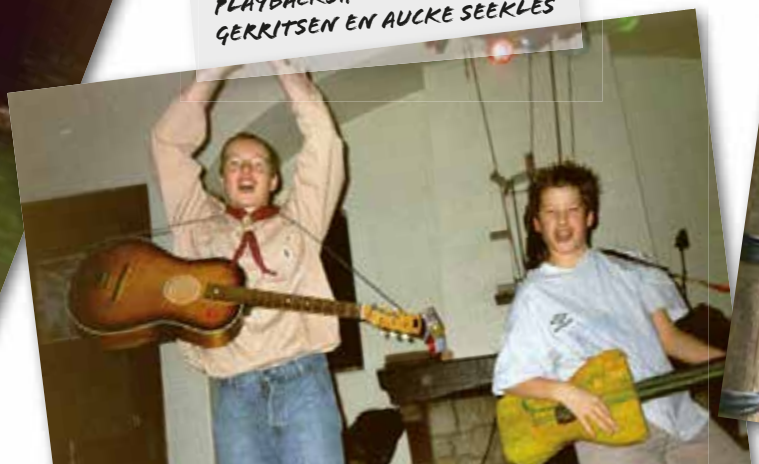

INSTALLATIE VERKENNERS, 2009

Heel wat mensen hebben in de afgelopen 75 jaar leiding gegeven aan de Verkenners. Niet alle namen hebben we kunnen achterhalen, maar een aantal kunnen we er toch noemen:

Jan Wijgerinck, Bernard Pothof, Gerrit Arink, Harry Bolwerk, Jan Gunnewijk, Piet Zweers, Freddy v.d. Markt, T. Porskamp, J. Koopmans, Frans Koenderinck, Gerard ter Bogt, P. Walterbos, Berry Nales, Martin Wijgerink, Frans Oesterholt, Anton Wopereis, Theo Wayerdink, E. Firing, P. van Eyck, Hedwig Reuvekamp, Peter Wieggers, Marco Overbekking, Marleen Giesen, Luc Scholte van Mast, Jurgen Reusen, Rob de Bot, Ruben Tank, Marcel Stöteler, Niek Molendijk, Rob Schutten, Erwin klein Zeggelink, Marc van Aalst, Richard Stoteler, Bernd Pothof, Maikel Meekes, Bram Tiggeloven, Olivier Wentink…

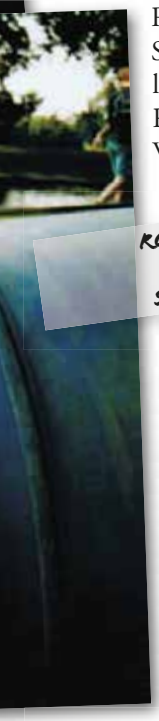

ROBIN TE LUKE EN ROAN SLAGERS, 2003

JUBILEUMDAG, 2010, ARTHUR WOLTERS, MITCH BROCKÖTTER, BAS MILIUS, HUGO BOMERS

VERKENNERKAMP 2010, BENDORF-BREXBACHTAL. V.L.N.R. STAAND LEIDING: ROB SCHUTTEN, RICHARD STÖTELER, MARC VAN AALST, ERWIN KLEIN ZEGGELINK, MARCEL STÖTELER (ZWART SHIRT), MAIKEL MEEKES, BERND POTHOF, BRAM TIGGELOVEN. V.L.N.R. STAAND VERKENNERS: MAARTEN WOLTERS, TIES BLOK, MARNIX STOTELDER, WILLEM WIERIKS, STEFAN ZWERVER, JUR WIEGGERS, FLORIS TIJDINK, KEES WIERIKS, JOCHEM DORRESTEIN, JOP DIEKER, TOM TIGGELOVEN, BAS MILIUS, ARTHUR WOLTERS, CAS WIEGGERS. V.L.N.R. ZITTEND VERKENNERS: SAMIR TAMAN, JELTE BOMERS, LENNARD KLEIN GEBBINK, FLORIS GROOT KORMELINK, BRAM REIJERS, MAARTEN PENTERMAN, HUGO BOMERS

MARNIX STORTELDER, 2010

Uniform
Tot 2010 droegen de RSA-leden een oranjerode blouse met het speltakteken RSA op de ene en het installatieteken op de andere borstzak. Op de mouw van de blouse zat het groepsnaambandje. Om hun hals werd de groepsdas gedragen met een dasriem/klompje (voorzien van de naam van de drager). Tot medio jaren ’90 zetten ze ook nog een baret op hun hoofd.

ROWANS EN SHERPA'S (RSA)

DE ROWANS EN SHERPA'S (RSA) ZIJN JONGENS EN MEIDEN IN DE LEEFTIJD VAN 14 TOT 18 JAAR. DEZE SPELTAK BINNEN SCOUTING IS AL BIJNA VOLWASSEN. BIJ DEZE GROEP DRAAIT HET DAAROM OOK OM ZELF(STANDIG) DINGEN TE DOEN. ZE ZIJN ZELF VERANTWOORDELIJK VOOR HET PROGRAMMA EN MOETEN DAT ZELF MAKEN EN UITVOEREN. ZE HEBBEN DAN OOK GEEN LEIDING MEER MAAR BEGELEIDING. DE BEGELEIDING HOUDT TOEZICHT EN HELPT DE LEDEN ZOVEEL MOGELIJK BIJ HET ORGANISEREN VAN ACTIVITEITEN EN GEEFT ADVIES OVER WAT WEL EN NIET MOGELIJK IS.
EEN BIJZONDERE ACTIVITEIT IS BIJVOORBEELD HET VIDEOWEEKEND.
DE ROWANS EN SHERPA'S ZIJN ELKE VRIJDAGAVOND VAN 20.00 TOT 21.30 UUR OP DE POL. NA HET PROGRAMMA WORDT SAMEN VAAK NOG IETS GEDRONKEN.

N.B. DEZE SPELTAK WERD LANDELIJK BEDACHT DOOR DE OPRICHTER VAN DE SINT LUDGERGROEP, JAN WIJGERINCK.

2010

ROWANS JAREN '70

Door de jaren heen
In 1972 werd een feestje gehouden ter gelegenheid van de officiële erkenning van de Grolse Rowan-afdeling, die in 1971 het levenslicht zag. Iedere landelijk geregistreerde Rowan-afdeling heeft zijn eigen afdelingsnummer, in Groenlo is dit RSA 237.

Gerard ter Bogt deed het alleen. Ik was ondersteunend; er was eigenlijk wel een tekort aan leiding, maar we hielpen elkaar met alles.
[2010, Martin Wijgerink]

Tot eind jaren ‘70 draaiden de jongens (Rowans) en meiden (Sherpa’s) nog apart (ook al was de fusie tussen de Sint Ludgergroep en de Jeanne d’Arcgroep al een feit). De Sherpa’s hielden hun bijeenkomsten in de barak [het huidige magazijn].

We hebben als Sherpa’s onder leiding van Norbert en Marijke Ars met de meiden in de ruimte die nu het magazijn is, gezeten. Daarna werden de groepen bij elkaar gezet en dat ging niet altijd helemaal flexibel. Het was waarschijnlijk een landelijk iets dat de meiden en de jongens in die leeftijd bij elkaar kwamen.
[2010, Aleike Abbing]

ROWANS IN 1977

In de jaren 1986 tot ongeveer 1990 was er, naast een vrijdagavondgroep, een RSA-groep die op donderdagavond draaide ("De Donderdagavondgroep"). Hiertoe werd besloten, omdat de RSA-groep anders te groot zou worden. De Donderdagavondgroep werd al snel "berucht":

> *Onze interesse ging vooral uit naar punkmuziek en we waren dan volgens mij ook de eerste punkstam binnen Scouting. Dit wel tot ergernis van de leiding. We waren redelijk onhandelbaar. We vierden feest en van het knopen leggen kwam nog maar weinig.*
> […]

Rowan Groenlo geïnstalleerd

GROENLO — Zaterdagavond heeft de Rowanafdeling Groenlo de officiële erkenning gekregen en werd de afdeling geïnstalleerd door de nationaal commissaris, de heer Mientjes uit Schiedam. Vóór dit ceremonieel had Gerard Oosterholt namens de afdeling gewezen op de goede sfeer die er heerst en die een wezenlijk onderdeel vormt van de activiteiten. De Rowan stelt zich ten doel op diverse terreinen acties te ontwikkelen en de mensen behulpzaam te zijn.

De Rowan is een speciale tak van de verkennerij.

Zaterdagavond werd ook de „eigen basis" geopend door burgemeester A. J. A. Janssen voor zijn rekening.

Namens de Verkennerij Groenlo feliciteerde de heer Arink en dat deed ook de geestelijk leider kapelaan Kruthoff en namens de afdeling RA 198 uit Eibergen Frits Kupper. Aan het slot van de gezellige bijeenkomst sprak Gerard ter Bogt een dankwoord, waarbij hij de heer Mientjes een Grols souvenier aanbood.

INSTALLATIE ROWANS. V.L.N.R.: GERARD TER BOGT, HARRY LURVINK, WIL ROOTINK, GERARD OOSTERHOLT, PIET LOBART, COMMISSARIS MIENTJES EN REINOUT DE GROEN

RSA WILDEVAART
PETER WIEGGERS, DUITS MEISJE,
ALEIKE ABBING, ROB TIMMEN

INSTALLATIE
FRIED TE BRAKE, GERARD SCHUTTEN
EN MARIJKE HALLERIET

KAMPVUUR ROWAN SHERPA'S. V.L.N.R.: E. MENTINK, R. STÖTELER,
G. WIEGGERS, G. KLEIN GEBBINK, D. FROELING, W. MAARSE

Op Jongensstad was het verder een komen en gaan. We waren er tot in de late uurtjes te vinden. Verschillende feesten hebben we daar dan ook gegeven. In die tijd kon Jongensstad nog afgehuurd worden, de halve jongerenpopulatie van Groenlo was er dan ook te vinden. Het was onze favoriete hangplek, we deden de naam Jongensstad dan ook wel eer aan..... Hoewel onze vriendinnen ook de weg ernaar toe wisten te vinden.
[…]

We begrepen dat er in het dagelijks bestuur over ons vergaderd werd. We zaten bij Scouting en verbleven veel op Scouting en hadden toch ook een grote staat van dienst, maar zaten nu niet echt meer binnen de kaders.
Heel wat leiding hebben we versleten. Uiteindelijk is er zelfs iemand, die werkte bij het jongensinternaat Harreveld bijgehaald. Maar ook die liep na drie weken gefrustreerd weg. Wij had-

den het namelijk erg gezellig, maar zoals ik al zei waren het niet allemaal traditionele Scoutingactiviteiten die wij daar ontplooiden. Om het maar even mooi te zeggen. En toen werd de grootste troef ingezet. Baas Arink werd onze leider. Dit verliep wisselend. Omdat we toch een te groot respect voor de baas hadden, ging het anders, maar niet geheel tot onze tevredenheid.
Toen werden we bij de oudere groep gezet, de groep van onder andere Maurice Withag, Dreumel(ien) [Jeroen en Judith Huinink] *enz. Dit was een meesterzet.* […] *Toen zaten we weer op de vrijdagavond en De Donderdagavondgroep is toen opgegaan in die van de ouderen, wat weer ruimte gaf en rust binnen de gelederen.*
[2010, Ger-Jan Konings]

Inderdaad werd er af en toe met zorg over de RSA gesproken: Men vraagt zich in 1990 bijvoorbeeld af of het wel een goed idee is dat de RSA meedoet aan een districtsactiviteit, *want binnen het district schijnt de Grolse R/S-stam niet zo'n denderende naam te hebben.* [1990, notulen Groepsraad 22-10]

RSA LIED, 1990

R.S.A.237 Strijdlied 11-05-1990
(melodie van "daar was laatst een meisje loos"

-Daar was laats een Rowan loos,
die wou gaan beesten,
die wou gaan beesten.
daar was laatst een Rowan loos,
die wou gaan beesten,
die bolleboos.

-Maar de leiding zei nee, nee,
jij gaat niet beesten,
jij gaat niet beesten.
maar de leiding zij nee, nee,
jij gaat niet beesten,
jij gaat met ons mee.

-Wij gaan jagen in de stad,
op een paar meiden,
op een paar meiden.
wij gaan jagen in de stad,
op een paar meiden,
fantastisch is dat.

-En dat jagen ging heel goed,
hij kreeg een meisje,
hij kreeg een meisje.
en dat jagen ging heel goed,
hij kreeg een meisje,
die alles doet.

-Ze gingen samen naar de tent,
staat 'ie wel stevig,
staat 'ie wel stevig:
ze gingen samen naar de tent,
staat 'ie wel stevig,
mijn lieve vent.

-Ze kleede zich daar helemaal uit,
dat was fantastisch,
dat was fantastisch.
ze kleede zich daar helemaal uit,
dat was fantastisch en nu is het uit!

(de tekst is gemaakt op het gezamelijke
R/S-kamp in Bredevoort. Zo'n 3 jaar g

RSA KAMP ROBERTVILLE 1996, SLAPEND OP STATION LIEVELDE: WIM VAN DER POST, MARIA VAN DER POST, SUSAN GEERDINK

INSTALLATIE OP ZOMERKAMP VELEN (D), ANTOINE GIEZEN WORDT GEÏNSTALLEERD DOOR ANDRIES KAAK

Langzaam aan waren we toen rond de 18/19 jaar en gingen onze interesses steeds meer uit naar concerten, uitgaan etc. Toen er eenmaal een afging wegens minder tijd (we zaten in bandjes en gingen studeren, zaten op kamers) ging het ineens ook snel met de anderen uit onze groep. Wij zijn mekaar echter altijd blijven zien. En hieruit is dan ook de vriendengroep Elsje ontstaan. (En later o.a. de Dooie Dahlia's)

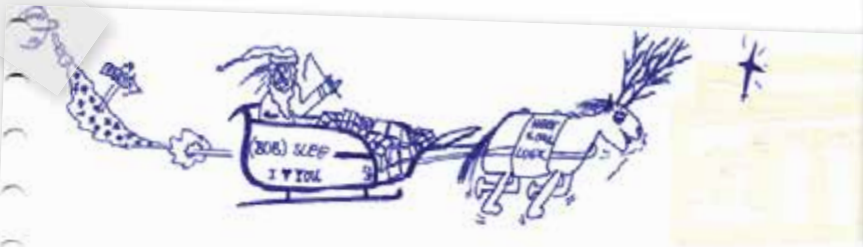

R.S.A. 237'S KERST-OUT!!!!

Op **29 en 30 december 1997** willen wij graag iets leuks organiseren, als jullie dat tenminste goed vinden. Dat is niet omdat we jaloers zijn op de Pipo's en de Peter Kotterstam, die een Kerst-Inn hebben, maar omdat er dit jaar helaas geen Winterhike is en we dus ook niet heerlijk twee dagen in de kou post kunnen staan.

We hadden gedacht dat het leuk zou wezen als we eens een chique diner zouden organiseren. Dan moet iedereen natuurlijk wel in zijn **netste kleren** komen. De heren zullen dus een smoking ofzo van hun vader moeten lenen (of jatten) en de dames... Ik weet niet zo goed wat die aan moeten, iets nets in ieder geval.

We beginnen op maandag 29 december om **18.00** uur. We gaan dan eerst tafeldekken enzo. Na het eten gaan we nog iets doen, maar dat is nog **geheim** (oftewel: we weten nog niet zeker wat). 's Nachts blijven we overnachten op scouting en de volgende morgen gaan we **zwemmen!!** Tenminste als daar niet teveel "klachten" over komen van mensen die niet durven.

Zo rond 15.00 uur is het denk ik wel zo ongeveer afgelopen op 30 december.

Omdat onze financiële situatie niet in de miljoenen loopt, zul je wel iets moeten betalen voor het diner. Dat zal tussen de 5 gulden en 7,50 gulden komen te liggen. Of het zwemmen betaald wordt weet ik niet, maar ik hoop het wel, want dan gaan jullie tenminste mee!!

Tot slot nog even wat je mee moet nemen:
* slaap spullen
* waxinelichtje
* zwemspullen

Als je niet kunt, bel mij (Maria) dan even (050-3137077 of 0544-461047).

Veel scoutinggroetjes van Wim.

Niek
Judith
Maria

RSA KERST OUT UITNODIGING, 1997

Wij hebben dan ook een mooie Scoutingtijd gehad. Met alles erin. De pieken en de dalen, maar vooral de saamhorigheid met vrienden optrekken, fantastisch. We kijken dan ook met een goed gevoel terug op de vele avonturen (in de avonduren).
[2010, Ger-Jan Konings]

Inmiddels draait de RSA als volgt:
Er is een aantal vaste commissies, waaronder de kampcommissie, de barcommissie en de videoweekendcommissie. De Rowans en Sherpa's hebben binnen Scouting Groenlo hun eigen lokaal (basis), dat ze naar eigen inzicht mogen inrichten. Afgelopen winter 2009 is de gehele basis grondig gerenoveerd, waarbij leden actief betrokken waren.

Het hoogtepunt van het jaar is het zomerkamp. Ieder jaar pakken we tenten in en nemen we een lading pionierhout mee. We bouwen ons eigen kamp: een grote gezamenlijke keukentent, een waterplaats, de basecamp en de patrouilletenten. Een week gezellig back to basic, met vaste onderdelen zoals zwemmen (zeker bij gebrek aan douches), een zeskamp, de 24-uurs hike en statten. 's Avonds is er altijd een kampvuur, waarbij het tot in de late uurtjes gezellig blijft.

RSA 237
TIJDENS 60-JARIG
JUBILEUM

24-uurs hike

De 24-uurs hike is bij vele RSA'ers een favoriet onderdeel van het kamp. Deze hike houdt in dat de leden in groepjes 24 uur van het kampterrein moeten wegblijven en in die tijd een opdracht moeten voltooien. Het enige wat ze mee mogen nemen is een slaapzak, een fles water, een aardappel en een appel (1 per persoon). Overleven dus. Maar RSA-leden van de 21ste eeuw zijn niet meer de Scouts van vroeger en weten werkelijk overal geld en/of eten te verstoppen: in beha's, onderbroeken, onder schoenzolen of gewoon je hele portemonnee verstoppen achter een boom in het bos. Je kunt het zo gek niet bedenken. Een strikte controle is daarom noodzaak geworden. 's Avonds is het de bedoeling dat je een slaapplek zoekt. De ene groep heeft geluk en belt aan bij een rijke familie, de andere bij een norse boer, met als een gevolg een heerlijk bed met ontbijt of een harde houten vloer zonder eten.

Videoweekend

De naam is wat achterhaald, maar het principe is nog steeds hetzelfde: 12 uur lang films kijken. In de RSA-basis wordt een tribune van banken gebouwd en een groot scherm en beamer worden geïnstalleerd. De films worden geselecteerd door de videoweekendcommissie en de barcommissie zorgt voor drank en versnaperingen. Het is een kwestie van op 'play' drukken en we kunnen beginnen.
De ochtend erop organiseert de commissie vaak nog een ontbijtje. Na alles te hebben opgeruimd is het tijd om thuis lekker je bed in te duiken.

Voorjaarshike

Een andere traditie bij de RSA is de voorjaarshike. In het voorjaar trekken we er met de groep op uit. Voorafgaand wordt een gebied geselecteerd waarin we gaan wandelen met maar een doel: gezelligheid. Onderweg pauzeren we regelmatig om onze voetjes even de rust te geven en een lekker kopje soep te maken. Tegen de avond zoeken we een slaapplek bij een boer of op een scoutingterrein. Samen zetten we de koepeltentjes op en koken we eten op kleine gastelletjes. Dan is het tijd om ons op het harde matje te begeven en een paar uurtjes rust te pakken. De volgende dag lopen we nog een stuk en laten we ons ophalen of pakken de trein richting het mooie Grolle. Dan rest ons nog het opruimen van de tenten (pfff, dat valt altijd zwaar) en een lekker drankje op een terras.
[2010, Inge van der Holst]

INSTALLATIE LEGDEN 2001, OP DE VOORGROND V.L.N.R.: TOM KROEKENSTOEL JR., JANNEKE V.D. HOLST EN ELLEN V.D. HOLST

Wim van der Post over De Bekende Brief die ieder nieuw lid van de RSA meekrijgt:

Eindelijk! Eindelijk is het zover, je mag als Verkenner of Gids naar de RSA ofwel 'de Rowans'. Mag je nu eindelijk bij die stoere gasten horen in dat hok met die banken. De RSA is binnen Scouting een bijzondere groep met een bijzonder karakter. Geen leiding meer maar begeleiding, zelf je programma's bepalen, een eigen RSA-basis, kortom eindelijk de vrijheid en blijheid tegemoet. En dan is hij daar…: de inmiddels legendarische brief. Want blijheid wordt erg gewaardeerd,maar de vrijheid heeft wel bepaalde kaders. Dat wordt aan de kersverse leden en hun ouders even haarfijn uitgelegd in de welkomstbrief die meteen op de eerste bijeenkomst wordt uitgereikt. De eerste alinea maakt de lezer meteen attent op de bijzonderheid en het belang:

"De toon is misschien wat zakelijker dan u van ons gewend bent. Hierachter schuilt de wens duidelijk te maken wat de kaders zijn van deze groep. De vaststelling en naleving van deze kaders maakt de RSA namelijk één van de mooiste groepen van Scouting, dat willen we graag zo houden!"

De brief heeft zich in de loop der jaren ontwikkeld tot zijn huidige vorm. Daarbij hebben maatschappelijke ontwikkelingen soms tot aanpassingen geleid. Zo is er de afgelopen jaren bijvoorbeeld nadrukkelijker aandacht besteed aan het gegeven dat de eindverantwoordelijkheid voor het op tijd thuiskomen is gelegen bij ouder en kind. Dat leek in de jaren negentig nog niet nodig te zijn. Anderzijds zijn sommige zaken ook bewust nooit geschrapt. De passage over 'jongens en meisjes' doet het bijvoorbeeld altijd nog erg goed bij de jeugdleden:
"Nog een punt dat de RSA bijzonder maakt is dat het een gemengde groep is van jongens en meisjes, die elkaar steeds interessanter beginnen te vinden. Ook hiervoor geldt dat wij ervan uitgaan dat iedereen zich behoorlijk kan gedragen en weet wat wel en niet mag. Zo niet, dan is het misschien goed het daar eens over te hebben. Jongens en meisjes slapen, zover mogelijk, apart op het weekend- en zomerkamp."

JEROEN VAN AALST, 2005

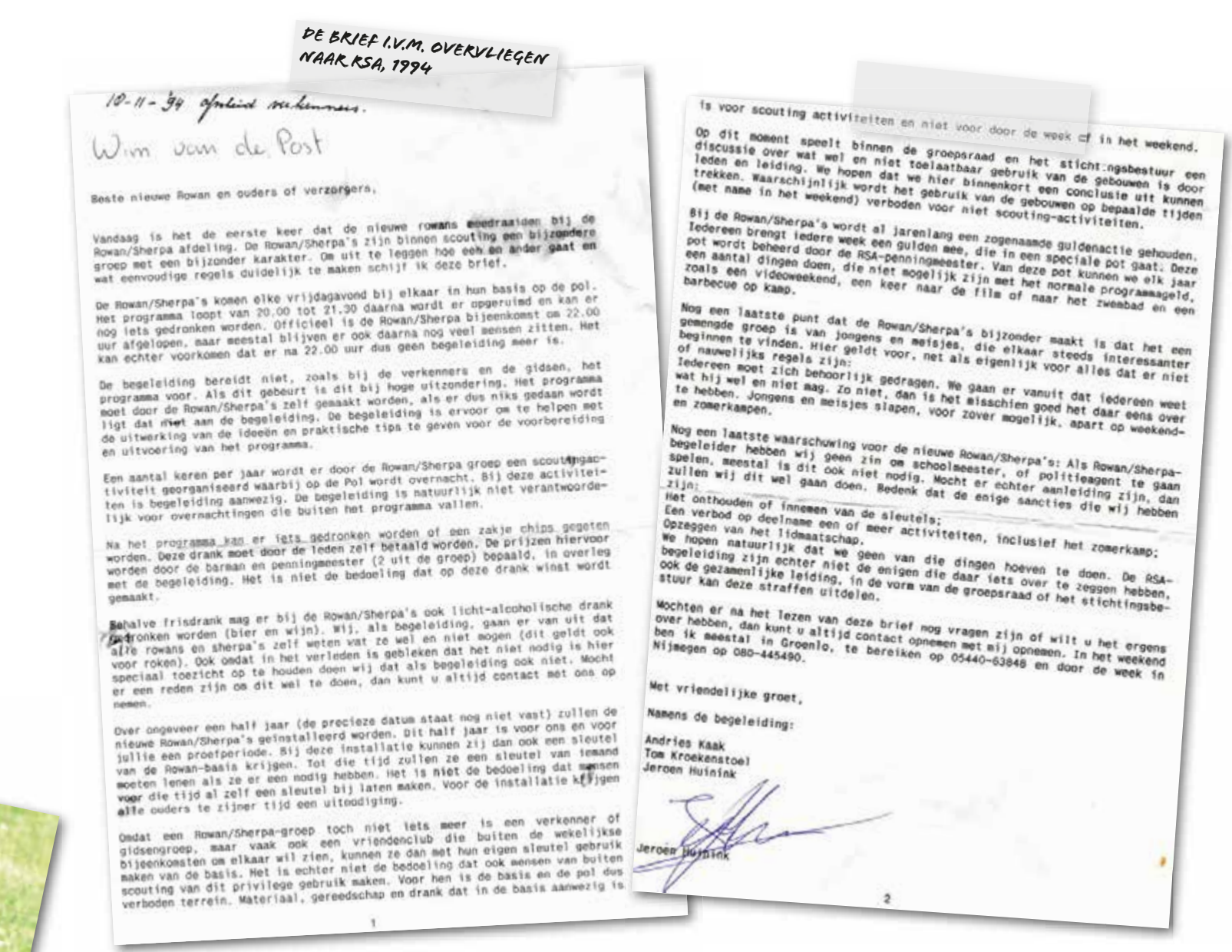
DE BRIEF I.V.M. OVERVLIEGEN NAAR RSA, 1994

10-11-'94 afgelid nachtmens.

Wim van de Post

Beste nieuwe Rowan en ouders of verzorgers,

Vandaag is het de eerste keer dat de nieuwe rowans meedraaien bij de Rowan/Sherpa afdeling. De Rowan/Sherpa's zijn binnen scouting een bijzondere groep met een bijzonder karakter. Om uit te leggen hoe een en ander gaat en wat eenvoudige regels duidelijk te maken schijf ik deze brief.

De Rowan/Sherpa's komen elke vrijdagavond bij elkaar in hun basis op de pol. Het programma loopt van 20.00 tot 21.30 daarna wordt er opgeruimd en kan er nog iets gedronken worden. Officieel is de Rowan/Sherpa bijeenkomst om 22.00 uur afgelopen, maar meestal blijven er ook daarna nog veel mensen zitten. Het kan echter voorkomen dat er na 22.00 uur dus geen begeleiding meer is.

De begeleiding bereidt niet, zoals bij de verkenners en de gidsen, het programma voor. Als dit gebeurt is dit bij hoge uitzondering. Het programma moet door de Rowan/Sherpa's zelf gemaakt worden, als er dus niks gedaan wordt ligt dat niet aan de begeleiding. De begeleiding is ervoor om te helpen met de uitwerking van de ideeën en praktische tips te geven voor de voorbereiding en uitvoering van het programma.

Een aantal keren per jaar wordt er door de Rowan/Sherpa groep een scoutingactiviteit georganiseerd waarbij op de Pol wordt overnacht. Bij deze activiteiten is begeleiding aanwezig. De begeleiding is natuurlijk niet verantwoordelijk voor overnachtingen die buiten het programma vallen.

Na het programma kan er iets gedronken worden of een zakje chips gegeten worden. Deze drank moet door de leden zelf betaald worden. De prijzen hiervoor worden door de barman en penningmeester (2 uit de groep) bepaald, in overleg met de begeleiding. Het is niet de bedoeling dat op deze drank winst wordt gemaakt.

Behalve frisdrank mag er bij de Rowan/Sherpa's ook licht-alcoholische drank gedronken worden (bier en wijn). Wij, als begeleiding, gaan er van uit dat alle rowans en sherpa's zelf weten wat ze wel en niet mogen (dit geldt ook voor roken). Ook omdat in het verleden is gebleken dat het niet nodig is hier speciaal toezicht op te houden doen wij dat als begeleiding ook niet. Mocht er een reden zijn om dit wel te doen, dan kunt u altijd contact met ons op nemen.

Over ongeveer een half jaar (de precieze datum staat nog niet vast) zullen de nieuwe Rowan/Sherpa's geïnstalleerd worden. Dit half jaar is voor ons en voor jullie een proefperiode. Bij deze installatie kunnen zij dan ook een sleutel van de Rowan-basis krijgen. Tot die tijd zullen ze een sleutel van iemand moeten lenen als ze er een nodig hebben. Het is niet de bedoeling dat mensen voor die tijd al zelf een sleutel bij laten maken. Voor de installatie krijgen alle ouders te zijner tijd een uitnodiging.

Omdat een Rowan/Sherpa-groep toch niet iets meer is een verkenner of gidsengroep, maar vaak ook een vriendenclub die buiten de wekelijkse bijeenkomsten om elkaar wil zien, kunnen ze dan met hun eigen sleutel gebruik maken van de basis. Het is echter niet de bedoeling dat ook mensen van buiten scouting van dit privilege gebruik maken. Voor hen is de basis en de pol dus verboden terrein. Materiaal, gereedschap en drank dat in de basis aanwezig is

1

is voor scouting activiteiten en niet voor door de week of in het weekend.

Op dit moment speelt binnen de groepsraad en het stichtingsbestuur een discussie over wat wel en niet toelaatbaar gebruik van de gebouwen is door leden en leiding. We hopen dat we hier binnenkort een conclusie uit kunnen trekken. Waarschijnlijk wordt het gebruik van de gebouwen op bepaalde tijden (met name in het weekend) verboden voor niet scouting-activiteiten.

Bij de Rowan/Sherpa's wordt al jarenlang een zogenaamde guldenactie gehouden. Iedereen brengt iedere week een gulden mee, die in een speciale pot gaat. Deze pot wordt beheerd door de RSA-penningmeester. Van deze pot kunnen we elk jaar een aantal dingen doen, die niet mogelijk zijn met het normale programmageld, zoals een videoweekend, een keer naar de film of naar het zwembad en een barbecue op kamp.

Nog een laatste punt dat de Rowan/Sherpa's bijzonder maakt is dat het een gemengde groep is van jongens en meisjes, die elkaar steeds interessanter beginnen te vinden. Hier geldt voor, net als eigenlijk voor alles dat er niet of nauwelijks regels zijn:
Iedereen moet zich behoorlijk gedragen. We gaan er vanuit dat iedereen weet wat hij wel en niet mag. Zo niet, dan is het misschien goed het daar eens over te hebben. Jongens en meisjes slapen, voor zover mogelijk, apart op weekend- en zomerkampen.

Nog een laatste waarschuwing voor de nieuwe Rowan/Sherpa's: Als Rowan/Sherpa-begeleider hebben wij geen zin om schoolmeester, of politieagent te gaan spelen, meestal is dit ook niet nodig. Mocht er echter aanleiding zijn, dan zullen wij dit wel gaan doen. Bedenk dat de enige sancties die wij hebben zijn:
Het onthouden of inneemen van de sleutels;
Een verbod op deelname een of meer activiteiten, inclusief het zomerkamp;
Opzeggen van het lidmaatschap.
We hopen natuurlijk dat we geen van die dingen hoeven te doen. De RSA-begeleiding zijn echter niet de enigen die daar iets over te zeggen hebben, ook de gezamenlijke leiding, in de vorm van de groepsraad of het stichtingsbestuur kan deze straffen uitdelen.

Mochten er na het lezen van deze brief nog vragen zijn of wilt u het ergens over hebben, dan kunt u altijd contact opnemen met mij opnemen. In het weekend ben ik meestal in Groenlo, te bereiken op 05440-63848 en door de week in Nijmegen op 080-445490.

Met vriendelijke groet,

Namens de begeleiding:

Andries Kaak
Tom Kroekenstoel
Jeroen Huinink

Jeroen Huinink

2

De verdere thema's die aan de orde komen laten zich raden. Het opruimen van de basis, de verantwoordelijkheid voor programma's, en de eindtijd van het vertier op vrijdagavond. Alle voormalige RSA-leden kunnen het inmiddels dromen. Het is dan ook niet voor niks dat de begeleiding met de regelmaat van de klok roept: dat staat in de brief! Interessant om te weten hoe de brief er bij het 150-jarig bestaan uit zal zien. Één ding is zeker: de RSA-groep zal ook dan zeker nog één van de mooiste groepen van Scouting Groenlo zijn!
[2010, Wim van der Post]

SHERPA'S LISANNE WOLTERINK, CÉLINE SCHEINCK, IRIS MEULENBEEK, KIM GROOTHUIS

Jeroen van Aalst over meer verantwoordelijkheid:

Naast meer verantwoordelijkheid op het gebied van het organiseren van programma´s zie je ook vaak dat mensen bij de RSA meer verantwoordelijkheid krijgen binnen Scouting Groenlo. Enkele van de RSA-leden worden gevraagd voor zaken als collecteren, kassapost staan, helpen bij een activiteit binnen Scouting Groenlo of voor een activiteit in Groenlo en omstreken. Ook worden enkele leden gevraagd voor (bege)leid(st)er. Vaak is dit een hele switch, van zelf geleid worden naar een groep leiden. Voor mij is het ongeveer een jaar geleden dat ik begonnen ben met het begeleiden van de RSA groep. En nog steeds bevalt het goed.

Het is in het begin flink wennen als je in plaats van voor de begeleiding naast de begeleiding komt te staan. Het geeft je meer verantwoordelijkheid en tegelijk moet je je ook een beetje aanpassen. Zo kun je ineens een stukje minder kattenkwaad uithalen, en moet je ervoor zorgen dat de groep zich aan bepaalde regels gaat houden. Niet altijd een gemakkelijke taak, zo hebben mensen op die leeftijd vaak nog last met klokkijken. En hebben de leden er vaak last van om van zaken die in de openbare ruimte staan af te blijven. Maar, als ik oud-leden moet geloven, dan zijn de kwajongensstreken van de RSA een jarenoud kenmerk.

Wat ook jarenoud is, is het feit dat oudere leden samen met de begeleiding jongere leden veel zaken als verantwoordelijkheid en enkele sociale aspecten bijbrengen. Vaak is het wel even eraan trekken, maar dit zorgt er wel voor dat de leden, als die van de RSA afkomen, vaak veranderd zijn. Haast altijd in de positieve zin. Zo zie je een stil zenuwachtig iemand soms veranderen tot een ware feesttrekker. Het is natuurlijk de leeftijd die zorgt dat de leden zo veranderlijk zijn; vaak zie je de leden na de RSA niet meer zo veel veranderen.

MANDY BROCKÖTTER, JUBILEUMWEEKEND 2010

Maar natuurlijk is maar één ding het belangrijkste bij de RSA. Dat is de gezelligheid die tijdens de programma's en erna aanwezig is. En die ook al net als het kattenkwaad, het aanleren van verantwoordelijkheid een oud en blijvend kenmerk van de RSA en misschien wel van heel Scouting Groenlo is.
[2010, Jeroen van Aalst]

Begeleiders van de RSA 237, voorzover we hun namen konden achterhalen, waren:

Gerard ter Bogt, Fried te Brake, Norbert Ars, Marijke Ars, Gerard Schutten, Rochel Wieggers, Ton Corts, Roland Mulder, Luc Scholte van Mast, Jeroen Huinink, Andries Kaak, Tom Kroekenstoel sr, Tom Kroekenstoel jr, Judith Huinink, Nick Wolberink, Frank Spilman, Inge van der Holst, Wim van der Post, Harm Eskes, Jelle Seekles, Claudia Rooks, Jeroen van Aalst…

VERTREK VOOR KAMP VEERE, 2010, LEIDING V.L.N.R.: JEROEN VAN AALST, INGE V.D. HOLST, TOM KROEKENSTOEL, HARM ESKES, CLAUDIA ROOKS

Scouting en de liefde

Bij Scouting worden vriendschappen voor het leven gesloten. Je leert elkaar van jongs af aan kennen en soms laat je elkaar niet meer los. Er zijn vele voorbeelden te noemen van langdurige vriendschappen binnen Scouting Groenlo, er zijn zelf nieuwe speltakken in het leven geroepen om de vriendschappen niet te doorbreken. Voorbeelden zijn de Gedogroep, de Boomstam en de Peter Cuyper Stam.

De naam Jongensstad doet voor de meesten weinig romantisch aan (alleen maar kerels op dat terrein). Dit veranderde in 1976 toen de eerste dames op Jongensstad verschenen en het gedaan was met de alleenheerschappij van de heren op de Pol. De contacten met de dames verliepen zo wat gemakkelijker en zo kon het gebeuren, dat bijvoorbeeld een Rowan een Sherpa wel heel leuk begon te vinden. Er vormden zich stelletjes en sommigen vonden elkaar "voor het echie". Inmiddels zijn er vele voorbeelden te noemen van relaties die bij Scouting zijn ontstaan en die nog steeds in stand zijn.

Op 08-08-2008 werd zelfs het eerste (Scouting-) huwelijk voltrokken op Jongensstad, namelijk dat van Esther Grijsen en Erwin Klein Zeggelink.

ANKE & FRANK

Het verhaal van Esther en Erwin:

Waarom trouwen op Jongensstad? Je trouwdag is natuurlijk een heel mooie en speciale dag en bij zo'n dag hoort ook een bijzondere locatie. Voor ons was er uiteraard geen andere keuze dan 'ons' Scoutingterrein Jongensstad.
We kennen elkaar van Scouting, we zijn allebei van jongs af aan lid. Later, toen we allebei leiding waren - Esther bij de Welpen en Erwin bij de Verkenners - leerden we elkaar steeds beter kennen. We zagen elkaar vaak op De Pol op vrijdagavond en gingen zaterdag vaak met dezelfde groep naar City Lido. En uitgerekend op de nieuwjaarsreceptie van het Scoutingdistrict Hameland op 12 februari 2002 in het Hoofdkwartier sprong "de vonk" tussen ons over.

Scouting speelt dus een grote rol in ons leven, vandaar de keuze om elkaar in het Hoofdkwartier op Jongensstad het 'jawoord' te geven. We hebben het bij de gemeente aangevraagd. Hierdoor is het Hoofdkwartier nu als Huis der Gemeente aangewezen, zodat hier huwelijken voltrokken kunnen worden.
[2010, Esther Klein Zeggelink-Grijsen]

OP 08-08-2008 VOND HET EERSTE HUWELIJK PLAATS OP JONGENSSTAD, VAN ERWIN KLEIN ZEGGELINK EN ESTHER GRIJSEN

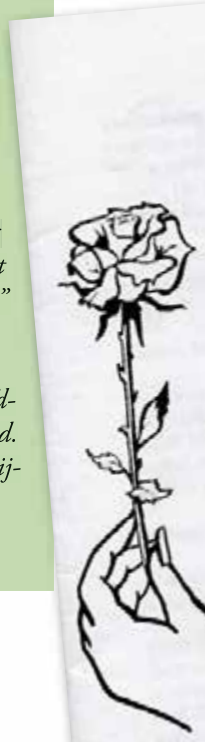

Esther en Erwin zijn niet de enige die elkaar gevonden hebben bij Scouting Groenlo. Een andere voorbeeld zijn Rob en Karin Timmen. Zij trouwden, kregen drie kinderen, waarvan er twee tegenwoordig ook actief lid zijn van Scouting Groenlo. Een echte Scoutingfamilie! Overigens is Jo Timmen, de tante van Rob, leidster geweest bij de Welpen.

Maar er zijn meer voorbeelden te noemen. Zo was Frans Oesterholt Verkennerleider toen hij Kabouterleidster Ineke leerde kennen en ook zij trouwden. Martin Wijgerink, Verkennerleider, trouwde met Welpenleidster Maria. En er zijn er veel meer op te noemen. Vooruit een paar nog dan: Maria van der Post en Ruben Tank, Inge te Braake en Frank Spilman, Olivier Wentink en Janneke van der Holst, Frans Koenderinck en Marijke Schepers, Wim Wieriks en Maria Lensink, Andries Kaak en Wendy te Braak…
Er is liefde in overvloed bij Scouting Groenlo.

GEBOORTEKAARTJE NIENKE SPILMAN 2006

HUWELIJK ANDRIES & WENDY, 2002

INGE TE BRAAKE & FRANK SPILMAN

PiVo is een samenvoegsel van "Pionier(ster)" en "Voortrekker". "Pionier" of "Pionierster" was de oude naam voor een meisje en "Voortrekker" de oude naam voor een jongen in deze leeftijdsgroep. De naam PiVo komt dus niet van het Tsjechische woord "pivo" dat "bier" betekent.
[2010, http://nl.scoutwiki.org]

PIVO'S

BINNEN SCOUTING ZIJN DE PIVO'S DE LAATSTE GROEP VOOR JE BIJ DE PETER CUYPERSTAM KOMT.
DE PIVO'S ZIJN JONGENS EN MEIDEN VAN 18 TOT 23 JAAR.
HET BELANGRIJKSTE BIJ DE PIVO'S IS DE GEZELLIGHEID, MAAR DAT BETEKENT ZEER ZEKER NIET DAT HET GEEN ACTIEVE GROEP IS - INTEGENDEEL.
SAMEN MET DE LEDEN VAN DE PETER CUYPERSTAM VORMEN ZE HET GROOTSTE DEEL VAN DE LEIDING VAN DE JONGERE SPELTAKKEN BINNEN SCOUTING GROENLO.

2010

VOORTREKKERS, JAREN '40

VOORTREKKERS NA DE TWEEDE WERELDOORLOG

De PiVo's hebben geen (bege-)leiding meer. Eigenlijk zijn PiVo's ook vooral bezig met andere Scoutingzaken: ze zijn meestal leiding bij een speltak, zetten zich bijvoorbeeld in als materiaalmeester of helpen bij de organisatie van grote activiteiten. Daardoor schiet het organiseren van eigen activiteiten er vaak bij in.

DE STAM, 1948

Uniform

De PiVo's droegen voor 2010 dezelfde oranjerode blouse als de RSA met het speltakteken "Jongerentak" en het installatieteken op de borstzakken. Op de mouw zat het groepsnaambandje.

De PiVo's komen elke vrijdagavond bij elkaar op de Pol voor de gezelligheid.

UITNODIGING LEIDINGFEEST, 1954

Aan het Stichtingsbestuur en
alle leidsters en leiders van Jongensstad.

Zaterdag 27 Nov. gaan we op zijn Amerikaans feest vieren,waartoe U allen met inbegrip van Uw resp. Vrouwen,Mannen,verloofden wordt uitgenodigd.Ieder brenge iets mee,wat eet-,drink- of rookbaar is,om de vreugde te verhogen,(wij kunnen toch niet op zak van de jongens feestvieren)
Het feest begint om 20 uur.Ers iseen korte uiteenzetting over het leiderschap,maar verder wordt er gedanst en(als U wat meebrengt) gegeten en gedronken.Ieder,die meent een nummertje tot het program te moeten bijdragen,krijgt daartoe een kans.
De onderlinge band tussen allen,leidsters en leiders zal hierdoor hopelijk groeien tot welzijn van de jongens.

Aalmoezenier P.Effing.
Oubaas J.Zygerinck.

SUNTE MATTENSTAM HEMELVAART, 1949

PIVO'S IN DUITSLAND. V.L.N.R.: PETER WIEGGERS, BERT WICHERINK, WILJON WELLINK, ROB TIMMEN, WIM WIERIKS, THEO WAYERDINK, ROCHEL WIEGGERS EN TONNY GROOT KORMELINK, 1977

KAMPBRIEF PIVO'S, 1980

Groenlo, juli 1980.

Sunte Matten Stam,

Hallo lui,

Even nog een paar mededelingen voor het kamp, welke wij houden van zaterdag 12 juli tot en met zaterdag 19 juli.
Wij zijn om 8 uur s'morgens aanwezig bij ons pivolokaal in uniform (Kompleet).
Zoals jullie weten gaan we met 14 man en met 3 auto's.
De chauffeurs zijn Wim Wierriks (Ford Taunus) Wiljon Wellink (Audi 80) en Gerard Schutten (V.W. combi).
Huub Rouwmaat komt 2 dagen na ons en wel op maandag 14 juli met z'n auto. Zoals jullie weten zitten we aan de rivier de Ourthe in de Belgische Ardennen Het plaatsje heet Maboge en ligt ± 3 km. afstand van La Roche . Als jullie ouders tijdens ons kamp ons willen bereiken kunnen ze zich wenden bij Gerrit Arrink - tel. 1232. Verder moeten wij meenemen buiten onze persoonlijke bagage.

1 slaapzak
2 luchtbed
3 zaklantearn
4 bord,mok en bestek
5 brood en drank voor de heenreis
6 paspoort
7 afschrift verzekering
8 kampeerstoel
9 laarzen en regenkleding.
10 'n goed humeur.

Degene wie onze kontributie nog niet betaald hebben moeten als nog het verschuldigde bedrag overmaken of kontant betalen bij Gerrit Arrink en wel voor het kamp.

Gerard.

INSTALLATIE PIVO'S. V.L.N.R.: MONIQUE WISSINK, HUUB ROUWMAAT, TONNY GROOT KORMELINK, THEO WAYERDINK, PETER WIEGGERS, 1980

OPENING PIVOBASIS TEGENOVER DE CANISIUSSCHOOL. V.L.N.R.: ROB TIMMEN, WIM WIERIKS, GERARD SCHUTTEN, ALEIKE ABBINK, THEO WAYERDINK, GERRIE ELSHOF

INSTALLATIE PIVO'S, V.L.N.R.: GERARD SCHUTTEN EN ROB TIMMEN, 1980

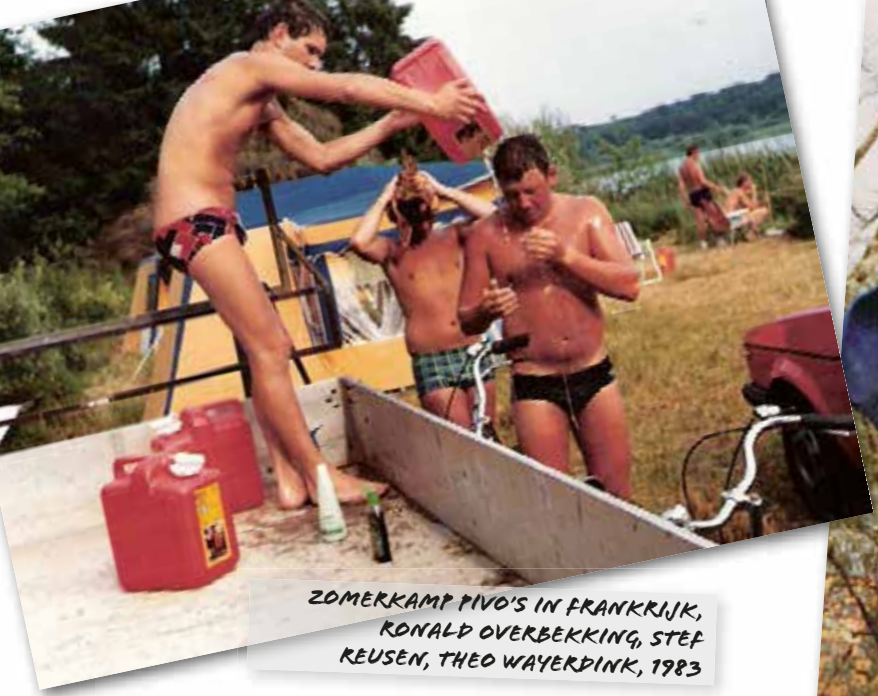

ZOMERKAMP PIVO'S IN FRANKRIJK, RONALD OVERBEKKING, STEF REUSEN, THEO WAYERDINK, 1983

Als je op vrijdagavond naar de Pol gaat, weet je altijd zeker dat er mensen zijn en dat het gezellig is. Ook al ben je er maanden niet geweest; als je er dan weer eens komt op vrijdagavond, is het altijd vertrouwd.
[2010, Maria van der Post]

In de tijd dat ik bij de PiVo's zat, was ik net als de meeste andere PiVo's student en kwam ik elke vrijdag speciaal voor de Scouting vanuit Groningen terug naar Groenlo. Dat deden we eigenlijk allemaal.
[2010, Niek Molendijk]

PIVO'S JAREN '80

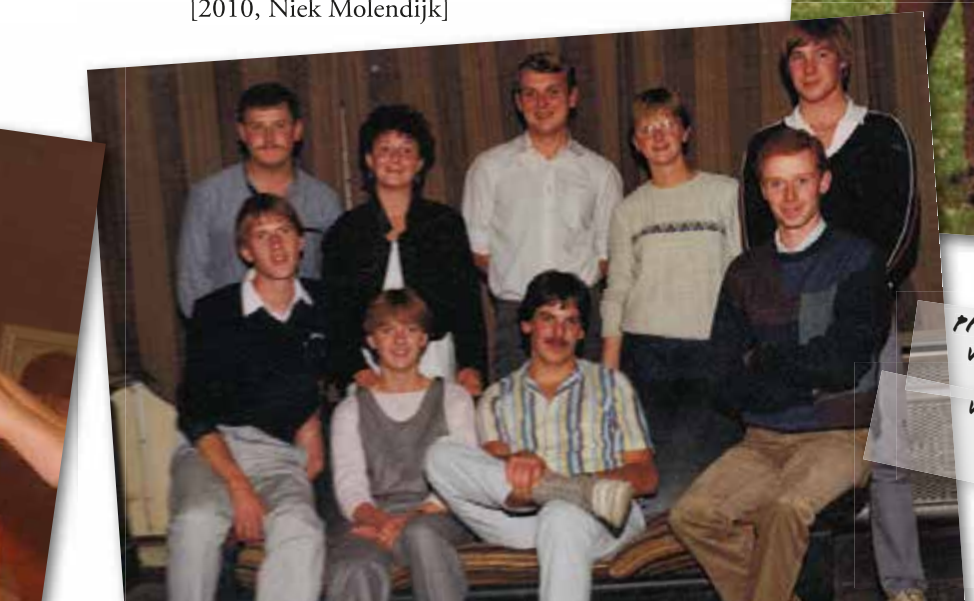

PIVO'S JAREN '80. V.L.N.R.: STAAND: THEO WAYERDINK, WIES GROOT KORMELINK, HUUB ROUWMAAT, MICHELLE WELLINK, PETER WIEGGERS. ZITTEND: ROB TIMMEN, HEDWIG REUVEKAMP, WIM WIERIKS, BERT WICHERINK

PIVO KAMP 1989, DE LUTTE. V.L.N.R. STAAND: JURGEN REUSEN, RICHARD STÖTELER, MICHEL ENGBERS, ROLAND MULDER. ZITTEND: GERRIT ARINK, WOUTER MAARSE, ROCHEL WIEGGERS, ELLEN WIEGGERS, GONNIE KLEIN GEBBINK, ELLEN LENSINK, SANDRA KLEIN GEBBINK, ETELKA MENTINK, CLARINDA VULTINK

JUBILEUMWEEKEND 2010, LUC HUURNEMAN

INSTALLATIE PIVO'S. V.L.N.R.: MARIO NIEUWENHUIS, MAURICE WITHAG, MARCO KROEKENSTOEL, MARCEL STÖTELER, FRANK SCHOLTE VAN MAST, TOM KROEKENSTOEL SR. EN JEROEN HUININK

Af en toe wordt er door de PiVo's een activiteit georganiseerd. Er is ook een aantal vaste activiteiten, bijvoorbeeld de Kerst-in en het vogelschieten. Degene die de vogel eraf schiet mag zich een jaar lang *Koning Linibal* noemen. De naam Linibal komt van de scepter die de Koning krijgt. Traditioneel houdt de nieuw gekroonde koning of koningin een toespraak op het bordes van het Stadhuis vlak nadat de vogel eraf geschoten is. Overigens wisselt het tijdstip van deze toespraak nogal aangezien de vogel de ene keer taaier is dan de andere keer.

Het is ontstaan in de tijd dat we (Maurice, Mario, ik zegt de gek en anderen) bij de PiVo's zaten. Volgens mij ging het er een paar keer over dat er een aantal mee mochten schieten bij het grote mensen vogelschieten en een aantal PIVO's niet (onder de 18 jaar ofzo, dat weet ik niet precies meer). Daarom werd er geopperd om zelf maar te gaan vogelschieten. Dit hebben we op een willekeurige avond ook daadwerkelijk een keer gedaan.

Als uitdossing voor de koning had de organisator (Maurice?) onder andere een mooie scepter in elkaar geknutseld. Deze bestond uit een houten liniaal met daarop een tennisbal, vandaar Linibal. Het geheel werd afgedekt met papier maché, het zag er eigenlijk best professioneel uit.
Het mag overigens niet onvermeld blijven dat de eerste keer onder de bezielende leiding van Fried te Brake stond. In verband met de rondvliegende afketsers, had hij z'n bouwhelm er bij opgezet. Daarna is ook Peter Gunnewijk nog een keer de "Mystery Announcer" geweest.
[2010, Michel Wissink]

Van oudsher zijn de PiVo's op gezette tijden matig sportief. In het verleden werd deel genomen aan de zogenaamde SpoDoweekenden (Sport en Doe-weekenden). Van recentere datum is de Volleycue.

KERST-IN, NEEDE 2004. BOVENSTE RIJ VLNR: RICHARD STÖTELER, TOM KROEKENSTOEL SR, FRANK SCHOLTE VAN MAST, MARCEL STÖTELER, MAURICE WITHAG, ERWIN KLEIN ZEGGELINK, JEROEN HUININK, OLIVIER WENTINK, ESTHER GRIJSEN, MIKE RUIKERS, ANDRIES KAAK. ZE RIJ: JUDITH HUININK, JELLE SEEKLES, RENKO SLAGERS, JANNEKE VAN DER HOLST, INGE TE BRAAKE, KIM HUURNEMAN, ANKE OTTINK, WENDY TE BRAAK, HARM ESKES. ZITTEND: MICHEL WISSINK, MARIO NIEUWENHUIS, NIEK MOLENDIJK, TOM KROEKENSTOEL JR, NICK WOLBERINK, RUDI OESTERHOLT, FRANK SPILMAN, CARLO HUURNEMAN

Je was 23 jaar oud, of zelfs al iets ouder en dan dreigde Scouting ineens voor je op te houden. Tenminste, als het aan het landelijke bureau lag, want officieel was er destijds geen speltak meer na de PiVo's. Scouting Nederland kende wel de Stam. In de Stam nam je eigenlijk plaats als je leider of leidster was van een speltak of een bestuurlijke functie bekleedde, maar een echte speltak was het niet.

Ook Scouting Groenlo kende na de PiVo's geen speltak meer. Het gebeurde dan ook dat de "oudere" leden bij deze groep bleven hangen. De groep groeide uit z'n jasje en het onderlinge leeftijdsverschil werd tamelijk groot. Sommige leden namen om die reden afscheid van Scouting Groenlo.

PETER CUYPERSTAM (PCS)

DE PCS WORDT GEVORMD DOOR EEN AANTAL MANNEN EN VROUWEN VAN 23 JAAR EN OUDER DIE ZICH BINNEN SCOUTING GROENLO DIRECT OF INDIRECT BEZIGHOUDEN MET LEIDINGGEVEN EN ONDERSTEUNENDE ACTIVITEITEN.
DAARNAAST IS HET GEWOON EEN GEZELLIGE CLUB MENSEN DIE AF EN TOE EEN LEUKE ACTIVITEIT ORGANISEERT VOOR EN MET ELKAAR.
2010

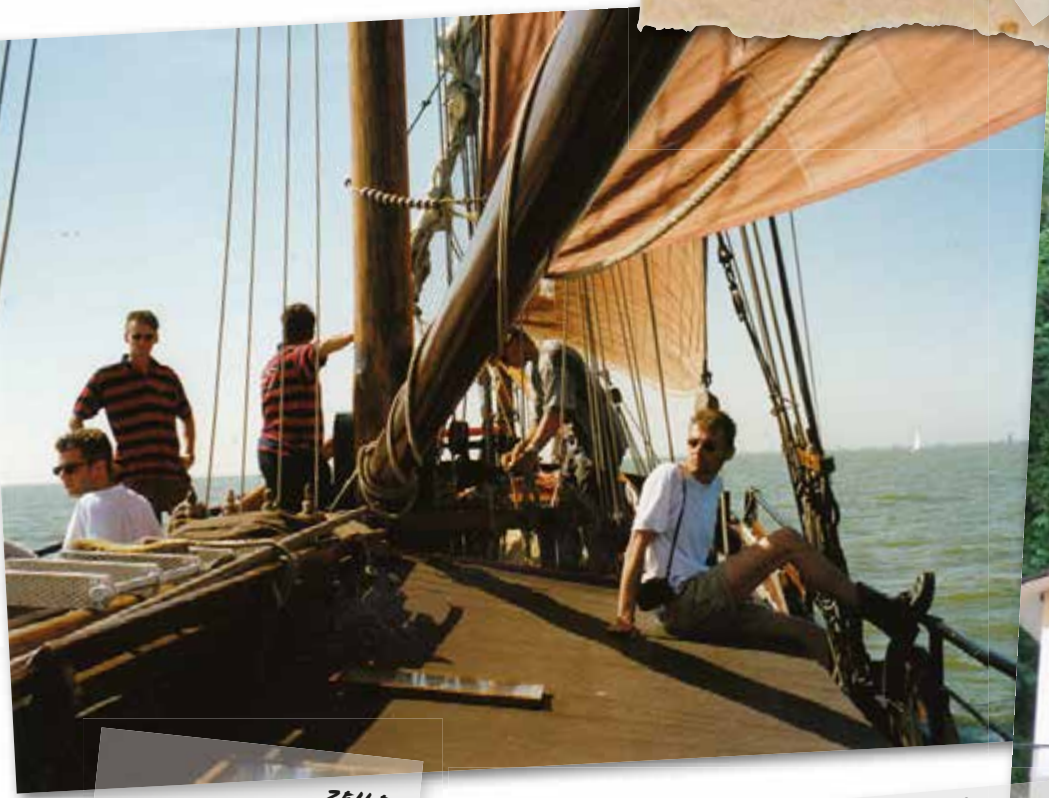

ZEILEN TIJDENS KAMP HOORN

VALKENBURG, FRANK SCHOLTE VAN MAST EN TOM KROEKENSTOEL SR., IN DE VERTE MAURICE WITHAG EN MARCO KROEKENSTOEL, 2001

In 1997 staken onder andere Maurice Withag en Mario Nieuwenhuis de koppen bij elkaar. Ze vatten het idee op om een nieuwe speltak op te richten voor leden boven de 23 jaar. Iedereen van 23 jaar en ouder, die nog bij de PiVo's rondhing, werd gepolst. Meerdere "bejaarde" leden vonden het een goed idee om een nieuwe speltak te starten en op deze wijze de leden die dreigden af te vallen binnenboord te houden.

WIM RIJDT MARIA, OVERVLIEGEN NAAR DE PCS, 2002

PAINTBALL, 2001

In het vroege najaar van 1997 werden er vergaderingen gepland in het bruine achterkamertje van Het Belegh van Grol van Jan Bekken, overigens ook oud-lid.

Bij het eerste rondje dat Jan kwam brengen, zei Frank Scholte van Mast tegen Jan: "Zet de klok maar op tien minuten". Jan is die avond flink aan het sjouwen geweest. Statuten en doelstellingen werden opgesteld en er moest uiteraard een naam komen. Alleen al voor die naam werd er nog twee keer extra vergaderd. Bij de oprichting waren aanwezig: Frank Scholte van Mast, Tom Kroekenstoel, Maurice Withag, Mario Nieuwenhuis, Marco Kroekenstoel, Andries Kaak, Michel Wissink, Marcel Stöteler en Jeroen Huinink.

ONTGROENING OLIVIER WENTINK, 2002

BREUKELEN 2002. V.L.N.R.: ROB DE BOT, MARIO NIEUWENHUIS, TOM KROEKENSTOEL SR, ANDRIES KAAK, FRANK SCHOLTE VAN MAST, ELLES KOERSELMAN, NICK WOLBERINK, MICHEL WISSINK, RICHARD STÖTELER, WENDY TE BRAAK, INGE TE BRAAKE, FRANK SPILMAN, JORIS REUKERS, MARCO KROEKENSTOEL, JEROEN HUININK, JURGEN REUSEN EN MARCEL STÖTELER.

PCS 2004 KOLLUMERPOMP, V.B.N.B.: RICHARD STÖTELER, OLIVIER WENTINK, MARCEL STÖTELER EN NIEK MOLENDIJK

KOLLUMERPOMP 2004, ACTIE OP HET VLOT. V.L.N.R.: MAURICE WITHAG, TOM KROEKENSTOEL JR., MARCEL STÖTELER, OLIVIER WENTINK, RICHARD STÖTELER

Uiteindelijk werd gekozen voor een naam, die zowel iets met Scouting als met Groenlo te maken had. De Peter Cuyper Stam (PCS) was geboren. Deze naam werd gekozen omdat de 'roots' van de groep, net als die van meesterbrouwer Peter Cuyper en zijn product Grolsch, in Groenlo gegrondvest zijn.

De doelstellingen van de PCS zijn eigenlijk heel simpel: lid blijven van Scouting Groenlo en daarnaast een blijvende inzet voor de vereniging op diverse manieren. De PCS telt leden, die nog actief zijn als leiding, een bestuurlijke functie bekleden, in een bepaalde commissie actief zijn of die gewoon voor de gezelligheid komen. PCS'ers zetten zich in als er bijvoorbeeld een Gezamenlijke Dag georganiseerd wordt, bloemen geplakt worden, een Winterhike voorbereid moet worden, geld ingezameld moet worden voor Jantje Beton, onderhoud uitgevoerd wordt op Jongensstad of bij een willekeurige andere Scoutingactiviteit. Gezelligheid en verbondenheid staan daarbij hoog in het vaandel.

Zo af en toe worden programma's en excursies georganiseerd. Zo zijn de PCS'ers een keer wezen integreren bij de buren in Lichtenvoorde. Er was daar een fototocht uitgezet, die ging van het ene horeca-etablissement naar het andere. Een vast programmaonderdeel is de Mosselavond. De avond staat geheel in het teken van mosselen eten en een heuse quiz levert meestal wel iemand de nominatie op voor Mossel Van Het Jaar.

Echt op kamp gaan we niet meer. Wel is er elk jaar het PCS-weekend. Dit wordt meestal door 2 tot 3 personen georganiseerd. Vaak is de bestemming een verrassing en varieert van jaar tot jaar. Het eerste weekend werd in 1998 op Texel gehouden. Er waren voor het hele weekend fietsen gehuurd, maar achteraf hadden de PCS'ers zich toch vergist in de afstanden op Texel… Vervolgens werd om 9.00 uur 's ochtends paard gereden door de duinen.

[2010, Mario Nieuwenhuis]

STAAND V.L.N.R.: JURGEN REUSEN, FRANK SPILMAN, MAURICE WITHAG, OLIVIER WENTINK, FRANK SCHOLTE VAN MAST, ANKE OTTINK, INGE TE BRAAKE, KIM HUURNEMAN, JORIS REUKERS. ZITTEND V.L.N.R.: ELLES KOERSELMAN, RICHARD STÖTELER, MICHEL WISSINK, NIEK MOLENDIJK, TOM KROEKENSTOEL SR., RUBEN TANK, MARIO NIEUWENHUIS

MOSSELAVOND BIJ DE PCS, VOOR MICHEL WISSINK, OP DE ACHTERGROND WIM VAN DER POST

KOMPASSCHIETEN, JURGEN REUSEN EN OLIVIER WENTINK

FRANK SPILMAN TIJDENS DE COR VAN DE DONKDAG IN 2008

In 1999 werd er gezeild op het IJsselmeer met als thuishaven Hoorn. In 2002 werd het weekend gehouden in en rond Breukelen. Een grote wandeltocht met behulp van GPRS leidde de PCS'ers door de bossen van Austerlitz op de Utrechtse Heuvelrug. Een echt Scoutingweekend beleefden ze in 2003 op het landgoed van de Baron Von Oer in Legden. Het was Back To Basic, ouderwets in tenten slapen inclusief een 24-uurs hike. Sommigen wisten daar zeer creatief mee om te gaan en sliepen voor één nacht in een hotel. Anderen waren 's avonds alweer stiekem op het kampterrein terug, maar de echte bikkels sliepen gewoon in de openlucht in het gras.

De 24-uurs hike in Legden was super. Bij zo'n hike is het verboden om geld mee te nemen. Het is de bedoeling dat je met hulp van vreemden aan eten en onderdak komt. Uiteindelijk bleek ik de enige, die zo naïef was om ook inderdaad geen geld mee te nemen. De rest van de groep heeft in ieder geval mijn treinreis, schnitzel, biertjes en cocktails op het terras betaald. Uiteindelijk was het 's avonds, toen we van het terras kwamen, zo laat, dat we het asociaal vonden om nog bij mensen aan te bellen. We zijn maar in een weiland gaan slapen. Een andere groep had zelfs in een hotel overnacht. Wat een nep-Scouts!
[2010, Niek Molendijk]

2007 stond in het teken van het 10-jarig bestaan. Dit hebben we groots gevierd met een zeer gezellige dag. 's Morgens rond een uur of 11 reed er een bus voor. We zijn de dag begonnen met een bezoek aan het Wijndomein Besselinkschans. Vervolgens heeft de bus ons naar de Bronsbergen in Zutphen gebracht, alwaar we een kookworkshop hebben gehad in het bereiden van tapas. De avond werd afgesloten met een feestavond op Jongensstad.

In 2010 tijdens het jubileumjaar, reisde de PCS naar Zuid-Limburg voor een actief programma. In Valkenburg in de Fluweelgrot kon je in een dertig meter diepe put abseilen, klimmen op een klimwand en klauteren langs een helling. In de Sibbergroeve zijn we vervolgens gaan grotbiken.
[2010, Mario Nieuwenhuis]

10-JARIG BESTAAN PCS 2007, STAAND V.L.N.R.: MICHEL WISSINK, RUBEN TANK, NIEK MOLENDIJK, RICHARD STÖTELER, TOM KROEKENSTOEL JR, JEROEN HUININK, JORIS REUKERS, ANDRIES KAAK, FRANK SCHOLTE VAN MAST, TOM KROEKENSTOEL SR, FRANK SPILMAN, MARCEL STÖTELER, WENDY TE BRAAK, INGE TE BRAAKE, WIM VAN DER POST, ANKE OTTINK, ESTHER GRIJSEN, KIM HUURNEMAN, MARCO MOMBARG. HURKEND V.L.N.R.: MARIO NIEUWENHUIS, ROB SCHUTTEN, OLIVIER WENTINK, MARIA VAN DER POST, MIKE RUIKERS

MARIO NIEUWENHUIS IN VALKENBURG 2010

Helaas is er ook een dieptepunt in de PCS-geschiedenis:

> *In 2010 bestaat de PCS 13 jaar. We zijn begonnen met zeven leden en dat is momenteel uitgegroeid tot meer dan 40 personen. Er kwam een moment dat de PCS explosief groeide, namelijk in 1998. Er kwamen toen ook nieuwe leden bij de PCS van buiten de vereniging. Gezelligheid stond hoog in het vaandel bij iedereen. Waar we in die tijd wel voor wilden waken, was dat we "wildgroei" zouden krijgen binnen onze vereniging, d.w.z. leden, die alleen maar voor de gezelligheid lid zouden worden. Eén van de standpunten die bij de oprichting namelijk werd vastgelegd, was, dat we als PCS een ondersteunende rol aan de rest van de vereniging zouden bieden. Het was dus niet alleen maar gezelligheid, maar er moest zo af en toe ook inzet getoond worden voor de vereniging. Om dit goed af te kunnen bakenen werd er flink vergaderd en werd er een heuse "Stamwet" opgesteld. Het waren een soort statuten, waarin werd vastgelegd waaraan nieuwe leden zich zouden moeten houden om lid te kunnen worden en lid te kunnen blijven. Een zeer zwarte bladzijde in de bestaansgeschiedenis van de PCS, was het feit dat deze wet verkeerd uitpakte. Op papier leek het allemaal erg duidelijk, maar de praktijk bleek anders te zijn. Er moest op een gegeven moment gestemd worden over het toelaten van nieuwe leden en dit liep niet goed af. We namen op zeer pijnlijke wijze en met schaamrood op onze kaken afscheid van een nieuw lid. De wet werd daarna direct afgeschaft, maar het kwaad was reeds geschied. Een reactie op deze wet was onder andere het ontstaan van een onofficiële speltak: namelijk de "Boomstam".*
> [2010, Mario Nieuwenhuis]

OP DE FIETS DOOR PARK DE HOGE VELUWE, 2008

De Peter Cuyper Stam, kan dus eigenlijk gezien worden als een groep Grolse Scouts die hun hart verloren hebben aan Scouting Groenlo en daarvan nog geen afscheid willen nemen, terwijl ze voor Scouting Nederland de pensioengerechtigde leeftijd hebben van 23 jaar of ouder.

GROTBIKEN VALKENBURG 2010. V.L.N.R.: JEROEN HUININK, TOM KROEKENSTOEL JR, MARIO NIEUWENHUIS, NICK WOLBERINK, INGE VAN DER HOLST, ROBERT OTTINK, MARCEL STÖTELER, RICHARD STÖTELER EN OLIVIER WENTINK

TWEE NIET-OFFICIËLE SPELTAKKEN

SCOUTING GROENLO KENT NOG TWEE NIET-OFFICIËLE SPELTAKKEN. SPELTAKKEN DIE NIET BESTAAN BINNEN SCOUTING NEDERLAND EN WAARVAN JE GEEN LID KUNT WORDEN, NAMELIJK DE GEDO'S EN DE BOOMSTAM.

De GeDo's

De GeDo-stam ontstond in 1983 uit de toenmalige PiVogroep. De PiVo's moesten in 1979 wegens ruimtegebrek op Jongensstad een ander onderkomen zoeken. Dit werd gevonden in een oud noodlokaal van de toenmalige Canisiusschool bij de brandweerkazerne. Het gebouw werd opgeknapt en de jaren erna gebruikt als thuisbasis voor de PiVo´s.

In 1983 was de betrokkenheid van de leden met Scouting Groenlo erg groot. Bijna alle leden hadden een of andere functie bij de vereniging. De meesten waren leider of leidster bij één van de speltakken. Maar het moment waarop plaats gemaakt moest worden voor een nieuwe groep PiVo´s brak aan voor de club. Ook moest de groep het lokaal van de school verlaten vanwege de plannen voor de bouw van de Canisiushof. De Gemeente Groenlo bood de groep een onderkomen aan in de oude loods van gemeentewerken aan de Lichtenvoordseweg. Dat was de reden om een nieuwe groep op te richten.

Buiten het actief zijn voor de vereniging was de groep een hechte vriendenclub geworden. Afscheid nemen van de PiVo's was op zich geen probleem, maar er was duidelijk een behoefte om bijeenkomsten onder de vlag van Scouting Groenlo te blijven houden. Aldus werd de GeDogroep opgericht, GeDo staat voor "Gewoon Doen".

VOLLEYBALLEN, V.L.N.R. STAAND: GERDIE KOPPELMAN, ALEIKE ABBING, ROB TIMMEN, GERRIE ELSHOF, HUUB ROUWMAAT, WILJON WELLINK, ANS TEN BARGE, MONIQUE WISSINK. ZITTEND: HEDWIG SCHUURMANS, ROCHEL WIEGGERS, GERARD SCHUTTEN, BERT WICHERINK, THEO WAYERDINK, PETER WIEGGERS

De activiteiten van de leden waren voornamelijk van sociale aard. De vrijdagavond was de vaste tijd van samenkomst aan de Lichtenvoordseweg. Er werd gepraat en een spelletje gespeeld. En ook in deze groep ontstonden er de bekende Scoutinghuwelijken.

Biljarten

Op verzoek van Wim van Leuteren organiseerden wij een toernooitje potstoten tijdens de oudejaarsborrel. Iedere gast van café van Leuteren kon zich inschrijven. We hadden voor leuke prijzen gezorgd. Dit op kosten van Willem uiteraard. We kregen die middag een aantal consumpties en het inschrijfgeld mocht in de clubkas. Onze topdrie biljarters had zich ook ingeschreven. Al snel werd duidelijk dat potstoten de nodige kennis,

BIJ HOTEL KRASNAPOLSKY. GEDO REÜNIE 1997

ervaring en training vergt. Na de voorrondes bleek dat de gehele GeDo-top tot de finalerondes was doorgedrongen. De prijzen bleven in eigen huis, het was een prachtige middag.
[2010, Rob Timmen]

In 1983 werd door de club voor het laatst een zomerkamp gehouden. De naam zomerkamp was eigenlijk niet geheel juist, want voor de groep was het gewoon een week vakantie vieren. De reis ging richting Noord-Frankrijk, waar de kampcommissie een uniek terrein had gevonden met een eigen meer om te surfen, zwemmen of te vissen.

In 1985 werden de GeDo's opgeheven. De gemeente had andere plannen met de gemeenteloods. Deze moest plaatsmaken voor het kantoor van het Centrum voor Alcohol en Drugs. Er waren toentertijd leden die het vermoeden hadden dat het één met het ander te maken had. Bewijzen zijn hier nooit voor gevonden. De opkomsten op de vrijdag werden minder bezocht, omdat de leden meer en ook andere verplichtingen kregen. In stilte kwam er toen een einde aan het bestaan van de GeDo's.

Het einde van het GeDo-bestaan onder Scoutingvlag heeft nooit de hechte vriendschap van de groep kunnen doorkruisen. Tot op de dag van vandaag gaat de groep van 26 leden nog jaarlijks een weekendje op stap. In 2011 zal dat voor de 25e keer zijn. De groep Stamppot, bekend van de jaarlijkse Carnavalsoptocht, komt ook voort uit de GeDo-stam.

De Boomstam
Opvallend genoeg heeft er na de oprichting van de PCS nog een extra groep het levenslicht mogen zien. Misschien wel juist óm het bestaan van de PCS. Vanuit een actieve groep PiVo's kwam in 2000 de ietwat eigenwijze gedachte op om de jongens en meisjes van de PCS met hun mobiele telefoons, hun leasewagens en ietwat studentikoze opvattingen eens lekker te draken met een down to earth tegenbeweging. De Boomstam was geboren.

BOOMSTAM 2003. V.L.N.R.: ANKE OTTINK, ESTHER GRIJSEN (KNIELEND), OLIVIER WENTINK, THOMAS TANK, BJÖRN VIJE (KNIELEND), NIEK MOLENDIJK, TOM KROEKENSTOEL, RUBEN TANK, JUDITH HUININK, ROB SCHUTTEN, MIKE RUIKERS, WIM VAN DER POST, MARIA VAN DER POST EN DE JUTTER

LANGS DE ROUTE VAN DE KOETS TER GELEGENHEID VAN HET HUWELIJK VAN PRINS WILLEM ALEXANDER EN PRINSES MAXIMA V.L.N.R.: A. OTTINK, M. RUIKERS, M. VAN DER POST, N. MOLENDIJK EN J. HUININK, 2002

DE BOOMSTAMBOOM WERD IN DE TRADITIE VAN PIET ZWEERS EN JAN WIENTJES VERWORVEN (ZIE HFST 2)

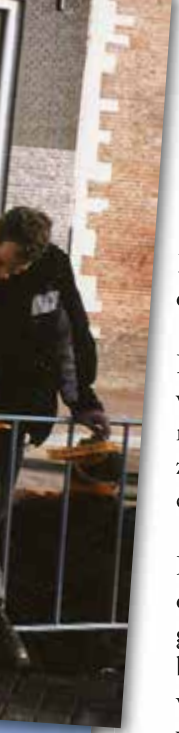

Een flinke dosis zelfspot zorgde ervoor dat deze club al voor de officiële oprichting de trotse eigenaar was van een echte Beschermvrouwe Dini en Beschermbeer Mol.
De belangrijkste activiteit van de Boomstam is het jaarlijkse weekendje weg, dat in principe in het eerste weekend van februari plaatsvindt.

Het eerste weekend, in 2000, vond plaats in Siegen, Duitsland. Het mag een wonder heten dat iedereen op de plaats van bestemming aankwam, want de mobiele telefoons (die sommigen ondanks het schoppen tegen PCS-leden met zo'n apparaat stiekem toch hadden) deden het niet in Duitsland en al in Bocholt waren ze elkaar kwijtgeraakt.

In 2001 Oberdreis sloeg het "noodlot" al op de heenreis toe. Het sneeuwde die avond flink en de weg door het dorpje Puderbach was veranderd in een glijbaan die de drie Boomstamauto's zonder winterbanden grote problemen bezorgde. Twee auto's liepen fikse schade op en konden niet gebruikt worden voor de terugreis. Gelukkig deden zich geen persoonlijke ongelukken voor. Het weekend stond vervolgens in het teken van het regelen van de schade. Uiteindelijk werd besloten dat alle kosten gezamenlijk betaald werden. Dat was heel wat voor deze club met voornamelijk mensen die hun inkomsten vergaarden uit studiefinanciering en een weekendbaantje.

In 2002 werd Badhoevedorp aangedaan en in dit weekend werd Amsterdam bezocht alwaar het huwelijk van Prins Willem Alexander en prinses Maxima plaatsvond. Vrolijk uitgedost bekeken de Boomstammers de rijstoet.

Naast de Boomstamboom die achter op het Verkennerveld staat, laat deze club zich vooral zien door een combinatie van hard werken en gezonde arrogantie. Intern zijn vooral de legendarische weekendjes naar die Heimat aanleiding tot menig lachsalvo. Actief voor Scouting, actief voor elkaar.

Zoals wel vaker in de geschiedenis is alles overigens goed gekomen. Toen ook bij de Boomstam de mobiele telefoondichtheid groot genoeg was en de studentikoze opvattingen bij de PCS wat waren afgezwakt, werd collectief de stap gemaakt richting PCS. En omdat Boomstammers nu in de leeftijd zijn gekomen dat er kinderen komen, wordt de Boomstamboom zo af en toe gesierd met appeltjes met daarop de namen van het nageslacht: een paradijstuin in Groenlo…

TER GELEGENHEID VAN DE BRUILOFT VAN BOOMSTAMMER ESTHER GRIJSEN, 2008

RACEN OP HET CIRCUIT VAN ZANDVOORT, THOMAS TANK, BOOMSTAMWEEKEND 2009

V.L.N.R.: O. WENTINK, R. SCHUTTEN, T. TANK. W. VAN DER POST, M. RUIKERS, M. VAN DER POST, R. TANK, A. OTTINK, J. HUININK, T. KROEKENSTOEL, E. GRIJSEN EN N. MOLENDIJK, 2004

ORGANISATIESTRUCTUUR

ZOALS REEDS EERDER BESCHREVEN KENT SCOUTING GROENLO TWEE BESTUREN: SCOUTING GROENLO EN DE SINT LUDGERGROEP.
BEIDE HEBBEN DUIDELIJK OMSCHREVEN EN VAN ELKAAR ONDERSCHEIDEN TAKEN. DAARNAAST IS ER DE GROEPSRAAD, HET ORGAAN WAARIN ALLE LEIDSTERS EN LEIDERS ZITTING HEBBEN.

Stichting Sint Ludgergroep
De historie van de stichting Sint Ludger gaat terug tot in 1946. Op 3 april van dat jaar vond de formele inschrijving plaats bij de notaris. Op 26 maart 1981 kreeg de stichting echter pas haar huidige taak: het beheren van de gebouwen en terreinen van Jongensstad. Daarvoor hield de stichting zich vooral bezig met het zorgen voor goodwill.

Door vanaf maart 1981 te werken met een beheerstichting die 'gerechtigd is tot de onroerende goederen' met daarnaast de stichting Scouting Groenlo waaronder het feitelijke Scoutingspel wordt gespeeld, is de aansprakelijkheid van beiden optimaal beperkt. De stichting Sint Ludger is niet aansprakelijk voor schulden of verplichtingen van Scouting Groenlo en vice versa. De belangrijkste inkomstenbronnen van de Sint Ludger zijn giften en verhuuropbrengsten.

STICHTING BESTUUR ST LUDGER 2010. V.L.N.R. STAAND: WIM VAN DER POST, JAN HARTMAN, JAN REUKERS, PETER GUNNEWIJK. ZITTEND: GERARD SLOTMAN, GERARD WISSINK, GERRIT ARINK, JAN GUNNEWIJK. OP DE FOTO ONTBREEKT MIKE RUIKERS

Stichting Sint Ludgergroep en Scouting Groenlo hebben overigens een duidelijk gezamenlijk belang: dat de jeugd van Scouting Groenlo tot in lengte van dagen op deze prachtige locatie het spel der verkennen mag spelen.

De samenstelling van de stichting Sint Ludgergroep is vanaf het begin gericht geweest op betrokken leden met kennis van zaken. Scouting Groenlo mag oprecht trots zijn op de betrokkenheid en toewijding van deze bestuursleden als hoeder van Jongensstad. Wanneer men nu over de prachtige gemaaide velden loopt tussen de kersverse aanplant, voelt het soms zo ongewoon gewoon. Maar juist met de kennis van nu is het een verdienste van jewelste: niet iedereen heeft de afgelopen decennia het besef gehad dat het onderhouden van een groene long in de veste voor de jeugd van Groenlo zoveel liefde en inzet verdiende. Daarbij is het ook voor de stichting Sint Ludgergroep een groot plezier samen met de gebruikers de kwaliteit zo te houden. Maar met een Cor van de Donkdag, het 'Jongensstadonderhoudsteam', ouderdagen, de aanleg van de theaterplaats, de beplantingsacties is één ding zeker: over 75 jaar ligt de Pol er nog net zo mooi bij als vandaag de dag. De stichting Sint Ludgergroep blijft in elk geval paraat.

JUBILEUMWEEKEND 2010, GERRIT ARINK

TOEKOMSTPLANNEN ST LUDGERGROEP, 1946

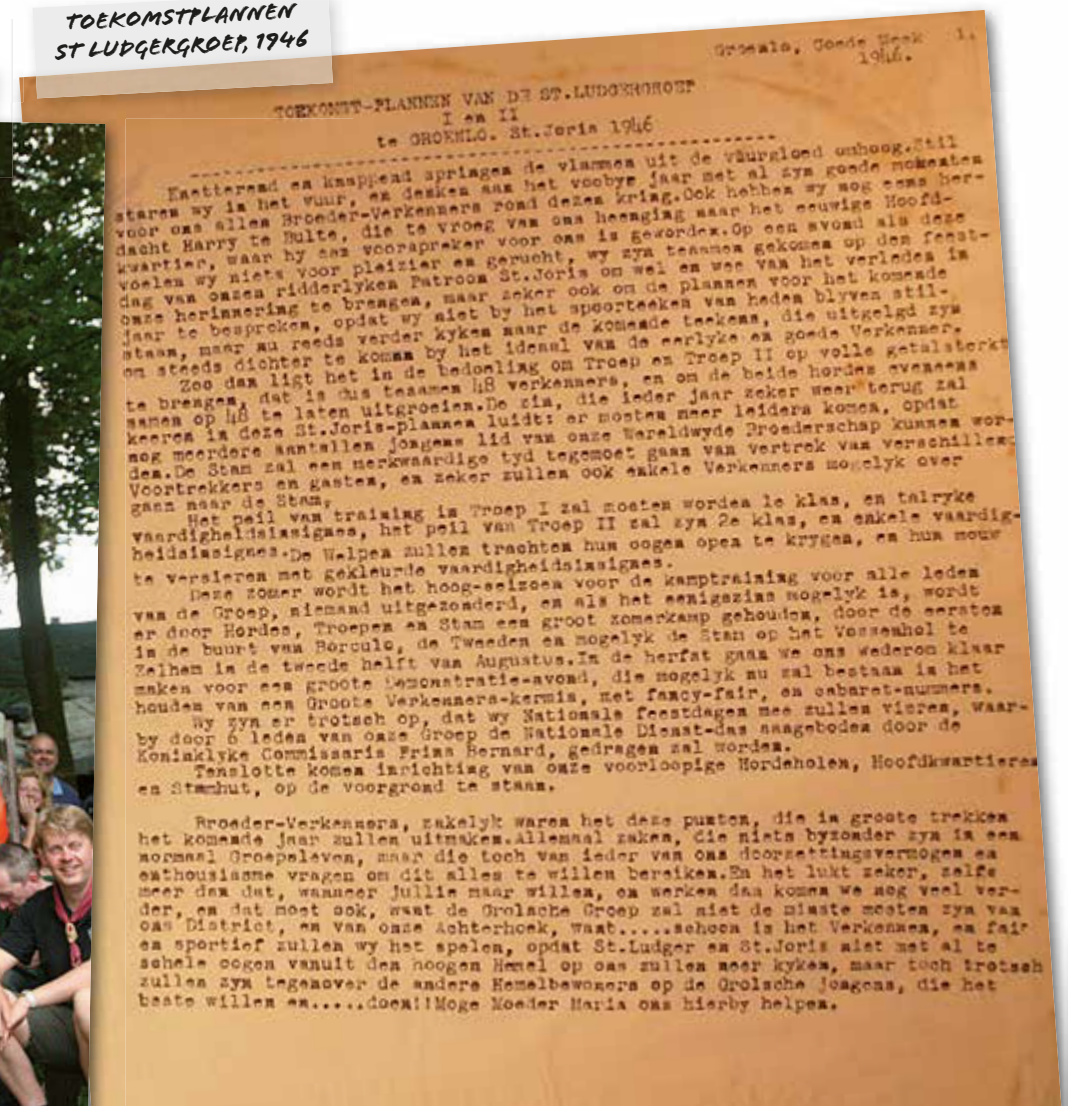

Groenlo, Goede Week 1946.

TOEKOMST-PLANNEN VAN DE ST.LUDGERGROEP
I en II
te GROENLO. St.Joris 1946

Knetterend en knappend springen de vlammen uit de vuurgloed omhoog. Stil staren wij in het vuur, en denken aan het voorbije jaar met al zijn goede momenten voor ons allen Broeder-Verkenners rond dezen kring. Ook hebben wij nog eens herdacht Harry te Bulte, die te vroeg van ons heengaan naar het eeuwige Hoofdkwartier, waar hij een voorspreker voor ons is geworden. Op een avond als deze voelen wij niets voor plezier en gerucht, wij zijn teezamen gekomen op den feestdag van onzen ridderlijken Patroon St.Joris om wel en wee van het verledene in onze herinnering te brengen, maar zeker ook om de plannen voor het komende jaar te bespreken, opdat wij niet bij het speerteeken van heden blijven stilstaan, maar nu reeds verder kijken naar de komende teekens, die uitgelegd zijn om steeds dichter te komen bij het ideaal van de eerlijke en goede Verkenner.

Zoo dan ligt het in de bedoeling om Troep en Troep II op volle getalsterkte te brengen, dat is dus teezamen 48 verkenners, en om de beide hordes evenzeer samen op 48 te laten uitgroeien. De zin, die ieder jaar zeker weer terug zal keeren in deze St.Joris-plannen luidt: er moeten meer leiders komen, opdat nog meerdere aantallen jongens lid van onze Wereldwijde Broederschap kunnen worden. De Stam zal een merkwaardige tijd tegemoet gaan van vertrek van verschillende Voortrekkers en gasten, en zeker zullen ook enkele Verkenners mogelijk over gaan naar de Stam.

Het peil van training in Troep I zal moeten worden le klas, en talryke vaardigheidsinsignes, het peil van Troep II zal zijn 2e klas, en enkele vaardigheidsinsignes. De Welpen zullen trachten hun oogen open te krygen, en hun mouw te versieren met gekleurde vaardigheidsinsignes.

Deze zomer wordt het hoog-seizoen voor de kamptraining voor alle leden van de Groep, niemand uitgezonderd, en als het eenigszins mogelyk is, wordt er door Hordes, Troepen en Stam een groot zomerkamp gehouden, door de eersten in de buurt van Borculo, de Tweeden en mogelyk de Stam op het Vossenhol te Zelhem in de tweede helft van Augustus. In de herfst gaan we ons wederom klaar maken voor een groote Demonstratie-avond, die mogelyk nu zal bestaan in het houden van een Groote Verkenners-kermis, met fancy-fair, en cabaret-nummers.

Wy zyn er trotsch op, dat wy Nationale feestdagen mee zullen vieren, waarby door 6 leden van onze Groep de Nationale Dienst-dag aangebodea door de Koninklyke Commissaris Prins Bernard, gedragen zal worden.

Tenslotte komen inrichting van onze voorloopige Hordeholen, Hoofdkwartieren en Stamhut, op de voorgrond te staan.

Broeder-Verkenners, zakelyk waren het deze punten, die in groote trekken het komende jaar zullen uitmaken. Allemaal zaken, die niets bijzonder zyn in een normaal Groepsleven, maar die toch van ieder van ons doorzettingsvermogen en enthousiasme vragen om dit alles te willen bereiken. En het lukt zeker, zelfs meer dan dat, wanneer jullie maar willen, en werken dan komen we nog veel verder, en dat moet ook, want de Grolsche Groep zal niet de minste moeten zyn van ons District, en van onze Achterhoek, Want.....schoon is het Verkennen, en fair en sportief zullen wy het spelen, opdat St.Ludger en St.Joris niet met al te schele oogen vanuit den hoogen Hemel op ons zullen neer kyken, maar toch trotsch zullen zyn tegenover de andere Hemelbewoners op de Grolsche Jeugens, die het beste willen en.....doen!! Moge Moeder Maria ons hierby helpen.

Namen van enkele van bestuursleden door de jaren heen:
Kobus de Groen, Dokter Smit, mejuffrouw Wiecherinck, dhr. Van de Riet en Deken Oosterbaan, J. Wijgerinck, H. Overkamp, dhr. Ter Reegen, Gerrit Arink, J. Koopmans, J. Borkus, aalmoezenier Effing en aalmoezenier Breukink, Gerard Wissink, Jan Gunnewijk, Theo Wellink, Jan Reukers, Gerard Slotman, Jan Hartman, Peter Gunnewijk, Wim van der Post…

Stichting Scouting Groenlo

Sinds 1 januari 2010 is op aanraden van Scouting Nederland de stichting Scouting Groenlo omgezet in de vereniging Scouting Groenlo. Formeel gezien heeft een stichting namelijk geen leden en een vereniging wel. Tevens zijn bij Scouting Nederland de tot dan gescheiden Scoutinggroepen Jeanne d'Arcgroep en Sint Ludgergroep samengevoegd tot één Scoutinggroep die bestuurd wordt door de Vereniging Scouting Groenlo.
In 2010 telt het groepsbestuur van Vereniging Scouting Groenlo zeven bestuursleden. Dit bestuur houdt zich sinds 1981 bezig met de dagelijkse gang van zaken van de vereniging en huurt de gebouwen en het terrein van stichting Sint Ludgergroep.

Het dagelijks bestuur van de vereniging bestaat uit Mike Ruikers, voorzitter, Rob Timmen, penningmeester en Kim Huurneman, secretaris. De overige bestuursleden zijn Niek Molendijk als groepsraadvoorzitter, Ruben Tank als groepsbegeleider, Marco Overbekking met als taak het onderhoud van de gebouwen en het terrein en tenslotte Gerard Wissink als afgevaardigde van stichting Sint Ludgergroep.

Door zijn samenstelling heeft het verenigingsbestuur van Scouting Groenlo twee ouders van jeugdleden in zijn midden en telt het bestuur één vrouwelijk bestuurslid. Van het huidige bestuur zijn vier leden nog steeds actief lid van de Peter Cuyper Stam en is één lid nog steeds actief leiding bij de Gidsen. Alle bestuursleden zijn gekozen door de Groepsraad.

Namen van een aantal bestuursleden:
Gerrit Arink, Jose te Brake, Frans Koenderinck, Gerard Slotman, Frans Oesterholt, Marco Overbekking, Hedwig Reuvekamp, Peter Gunnewijk, Jurgen Reusen, Frank Spilman, Ruben Tank, Pieter Dorrestijn, Mike Ruikers, Maria van der Post, Niek Molendijk, Kim Huurneman, Gerard Wissink, Rob Timmen…

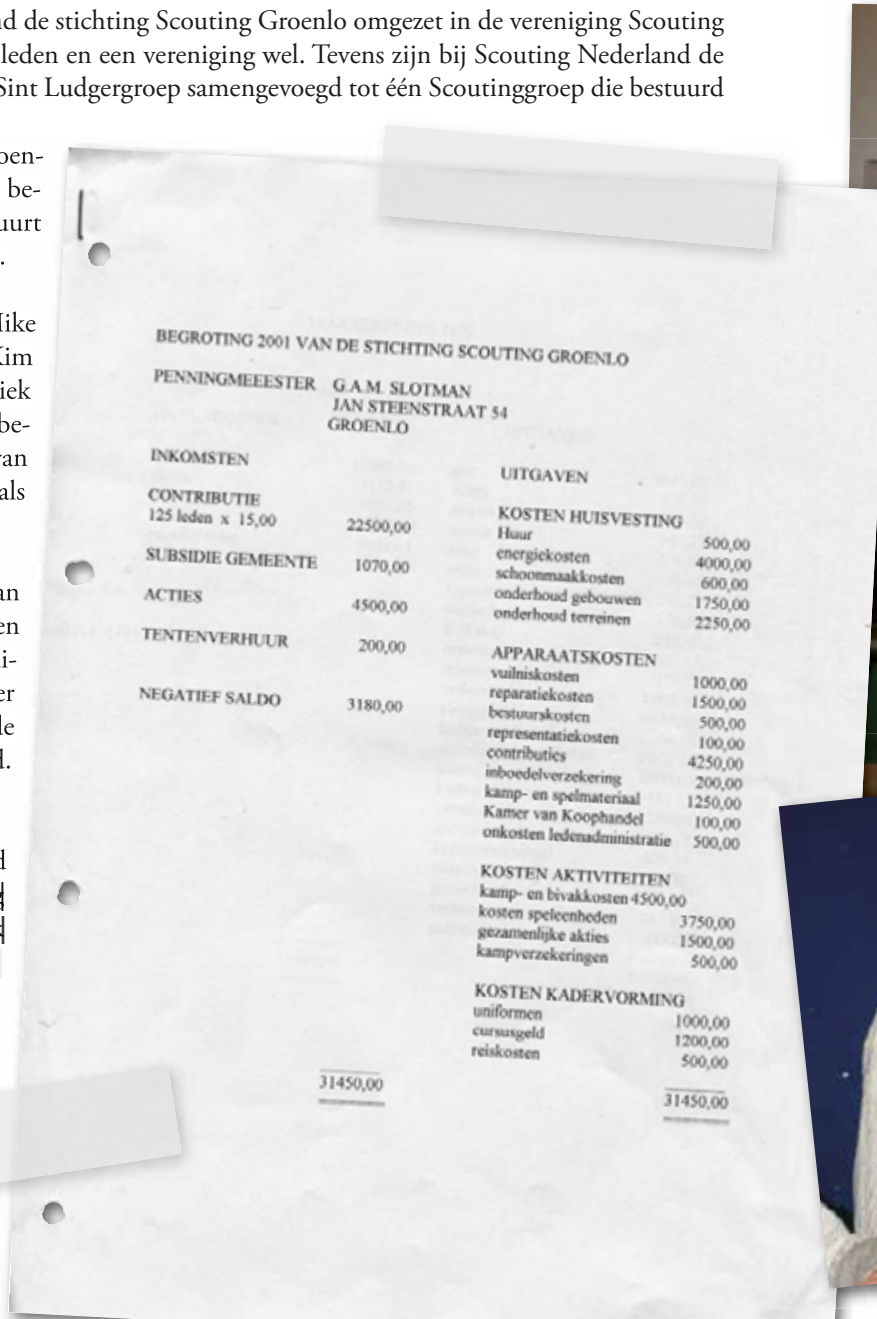
BEGROTING 2001 VAN DE STICHTING SCOUTING GROENLO

PENNINGMEEESTER G.A.M. SLOTMAN
JAN STEENSTRAAT 54
GROENLO

INKOMSTEN		UITGAVEN	
CONTRIBUTIE		KOSTEN HUISVESTING	
125 leden x 15,00	22500,00	Huur	500,00
		energiekosten	4000,00
SUBSIDIE GEMEENTE	1070,00	schoonmaakkosten	600,00
		onderhoud gebouwen	1750,00
ACTIES	4500,00	onderhoud terreinen	2250,00
TENTENVERHUUR	200,00	APPARAATSKOSTEN	
		vuilniskosten	1000,00
NEGATIEF SALDO	3180,00	reparatiekosten	1500,00
		bestuurskosten	500,00
		representatiekosten	100,00
		contributies	4250,00
		inboedelverzekering	200,00
		kamp- en spelmateriaal	1250,00
		Kamer van Koophandel	100,00
		onkosten ledenadministratie	500,00
		KOSTEN AKTIVITEITEN	
		kamp- en bivakkosten	4500,00
		kosten speleenheden	3750,00
		gezamenlijke akties	1500,00
		kampverzekeringen	500,00
		KOSTEN KADERVORMING	
		uniformen	1000,00
		cursusgeld	1200,00
		reiskosten	500,00
	31450,00		31450,00

BEGROTING, 2001

Groepsraad

De Groepsraad bestaat uit alle leiders en leidsters, de leden van het groepsbestuur. In de Groepsraad wordt het beleid van de groep vastgesteld en worden besluiten genomen over het wel en wee van de groep. De Groepsraad is dus het overlegorgaan voor alle groepszaken en draagt de verantwoordelijkheid voor de goede gang van zaken in de groep. De Groepsraad komt ongeveer eens in de twee maanden bijeen en wordt voorgezeten door de Groepsraadvoorzitter.

BESTUUR SCOUTING GROENLO 2010, V.L.N.R. STAAND: MARCO OVERBEKKING, RUBEN TANK, NIEK MOLENDIJK, GERARD WISSINK, ZITTEND: ROB TIMMEN, MIKE RUIKERS, KIM HUURNEMAN

OPSPELDEN ZILVEREN WAARDERINGSTEKEN SCOUTING NEDERLAND, FRANS OESTERHOLT EN ZIJN VROUW

VAN LINKS NAAR RECHTS, VAN BOVEN NAAR BENEDEN:
RIJ 1: MIKE RUIKERS, JANNEKE VAN DER HOLST, NICK WOLBERINK, ESTHER GRIJSEN, MARCEL STÖTELER, MAURICE WITHAG, FRANK SPILMAN, BERND POTHOF, MAIKEL MEEKES, STEFAN ZWERVER, FLORIS TIJDINK, KEES WIERIKS, WILLEM WIERIKS, MARNIX STOTELDER, JOP DIEKER, BAS MILIUS, HUGO BOMERS, MARC VAN AALST, RICHARD STÖTELER, JOCHEM DORRESTEIN, JEROEN VAN AALST, LISA GANKEMA, PIM HULSHOF, KOEN KLEIN GUNNEWIEK, SABINE MEEKES, MILOU WIND, LYNN DIEKER, RICK TE LUKE, INGE VAN DER HOLST, TOM KROEKENSTOEL, ANNELIEKE STAPELBROEK, BERND DORRESTEIJN, ARJEN KLEIN GEBBINK, LIZ BROCKÖTTER, MANDY BROCKÖTTER, DAPHNE SONDEREN, MARLEEN TIMMEN, CLAUDIA ROOKS, JELLE SEEKLES, BRAM BENNINK, EEF KLEIN GEBBINK, JEROEN GEESINK, AUCKE SEEKLES, CARLO HUURNEMAN

RIJ 2: MARIO NIEUWENHUIS, NIEK MOLENDIJK, RUDIE OOSTERHOLT, MICHEL WISSINK, JUR WIEGGERS, SAMIR TAMAN, CAS WIEGGERS, TOM TIGGELOVEN, BRAM REIJERS, JELTE BOMERS, FLORIS GROOT KORMELINK, LENNART KLEIN GEBBINK, MAARTEN WOLTERS, MAARTEN PENTERMAN, MITCH BROCKÖTTER, SJOERD WIEGERINK, ARTHUR WOLTERS, LIAN TE LUKE, KIM HUURNEMAN, ELLEN LAGESCHAAR, FEMKE DIJK, YVETTE BEKING, MAUD BROCKÖTTER, LEA OVERBEKKING, LAURA TIMMEN, MADELIEF CLABBERS, MARIA VAN DER POST, STEPHANIE BLEUMINK, MARIJN KLEIN GUNNEWIEK, SILKE HOOG ANTINK, BENTE ANDRINGA, IRIS MEULENBEEK, ANNE WIERIKS, IRIS WELLINK,
CARMEN LUTTIKHOLT, NORA OVERBEKKING, ANNIKA VAN KOOT,
MARIEKE KLEIN GUNNEWIEK

RIJ 3: MAIKEL RENSING, BEN ROUWENHORST, JOP REYERINK, THINNART PLATTER, ANNE TE LUKE, FRISO OVERBEKKING, SYM KOLKMAN, THIMO MIGCHIELSEN, KIM GROOTHUIS, RENKO SLAGERS, GIEL WELLINK, TAKO BLOK, REZA HARTEMINK, GIJS WIELENS, TEUN NIJENHUIS, JARNO REINDERS, BAREND STORTELDER, NOUD WELLINK, HARM OTTINK, MICK OP DEN AKKER, MANON WELLINK, DJILL PETERS (BOVEN DJILL: JETSE KLEIN GUNNEWIEK), MYRTHE TE PLATE (BOVEN MYRTHE: AMBER SMALLEGOOR), GEERT VAN DER HOLST, VERA WOLTERS, BO MENTINK, ESMEE DIJKMAN, ISA MENTINK, LARA WALLERBOSCH, OLIVIER WENTINK, BRIDY MAARSE, MAUD HAGENS, DEMI KOK, THIJS VAN DER HEIJDEN, ESMEE STÖTELER, MAUD VOS, JODIE HUIRNE, LISANNE SCHURINK, DEBBY BLEUMINK, ROB TIMMEN, BENNIE KLEIN ZEGGELINK, MARCO OVERBEKKING

RIJ 4: HARMEN STORTELDER, JORG WELLINK, RAY VAN DALEN, AUKE BOMERS, ARISHA SLAGERS, JASPER REUKERS, BRAM VOS, FLEUR GEVERINCK, DANIËLLE OOSTENDORP, CAS WELLINK, RIEN WELLINK, JADE SMALLEGOOR, FRIDA BROSHUIS, DEREK KEMPERMAN, TATUM HARTEMINK, MOON MENTINK, MARIEKE VAN DER HOLST, JARNO HUIRNE, JORN OP DEN AKKER, ROBIN KLEIN GUNNEWIEK, WISIT PLATTER, RIK GROOTHUIS, KARLIE REUSEN, EMILY DE HOLLANDER, STEF HARBERS, ROMEE REINDERS, CILIA HUININK, MEGGY POTHOF, GERRIT ARINK, GERARD WISSINK, HARRY HUININK, FRANS KOENDERINCK, YVONNE KLEIN ZEGGELINK

JUBILEUMWEEKEND, 2010
FOTO: EDDY KONINGS

HOOFDSTUK 4

ACTIVITEITEN EN ACTIES

"VAN IDEALEN ALLEEN KAN JONGENSSTAD NIET LEVEN"

BENTE ANDRINGA
OP DE KLIMWAND MALIEBAAN
GEZAMENLIJK WEEKEND 2010

Scouting Groenlo kent een grote maatschappelijke betrokkenheid bij de Groenlose samenleving. Op veel terreinen zetten de leden van Scouting Groenlo zich in en laten zich duidelijk zien.

We kennen bij Scouting een aantal vaste activiteiten dat elk jaar weer terugkeert. Zo zijn de leden van Scouting Groenlo elk jaar actief bij de Dodenherdenking op 4 mei door onder andere te helpen bij het leggen van de kransen en het regelen van het verkeer. Ook tijdens de kermis blijven we niet onopgemerkt. Al vanaf 1970 nemen groepen van Scouting deel aan het bloemencorso en tegenwoordig zijn we nog steeds actief door het maken van de bloemenpanelen en objecten in de vrije klasse. Tevens is Scouting actief tijdens de carnaval en in de optocht zijn we lange tijd vaste gast geweest.

Ook intern hebben we zo onze vaste activiteiten. Elk jaar wordt er een Gezamenlijke Dag (voorheen de Sint Jorisdag) georganiseerd, is er een Winterhike, houden we een nieuwjaarsreceptie en een Kerst-in. Tevens organiseren we jaarlijks de Sinterklaasintocht en menige familie uit Groenlo en omgeving krijgt jaarlijks bezoek van onze Sint en zijn Pieten.

Daarnaast kennen we activiteiten die bedoeld zijn om onze kas te spekken, want net als zo veel verenigingen moet er creatief met geld omgesprongen worden. Enkele van deze acties zijn: Heitje voor een Karweitje, hulp bij evenementen als de Slag om Grolle en het regelen van het verkeer bij bedrijfsfeesten. Allemaal initiatieven om onze vereniging financieel meer draagkracht te geven en geld bij elkaar te krijgen om extra activiteiten of verantwoorde kampen te kunnen organiseren.

Dit hoofdstuk gaat over deze activiteiten en acties.

OPEN DAG 30-JARIG BESTAAN JONGENSSTAD, GERRIT ARINK BIJ HET KAMPVUUR

NIEUWJAARSDUIK, 2007

DODENHERDENKING OP DE BEGRAAFPLAATS, RECHTS: FALKO KLEIN GUNNEWIEK (BRON STREEKGIDS)

De jaarlijkse Dodenherdenking op 4 mei

Scouting Groenlo toont haar maatschappelijke betrokkenheid niet alleen door het bieden van ondersteuning bij feestelijke evenementen in Groenlo. Zo heeft Scouting al jaren een vaste rol bij de jaarlijkse Dodenherdenking op 4 mei. Marianne Frank, zelf al jaren actief vrijwilliger bij Scouting en ook betrokken bij deze herdenking, vertelt:

In 2000 werd ik benaderd door Theo Offenberg, destijds secretaris van het 4-mei-comité Groenlo. Hij wist dat ik actief was bij Scouting en hij wilde graag Scouting laten meewerken aan de herdenking.
[2010, Marianne Frank]

Destijds begon het met het regelen van de wegafzettingen en het omleiden van het verkeer. Hierbij was een aantal leden van Scouting als verkeersregelaar betrokken. Deze taak is inmiddels in verband met verzekeringskwesties weer door de politie overgenomen. Vanaf 2003 kreeg Scouting ook een meer actieve rol. Afhankelijk van de vorm van de herdenking lezen één of meerdere leden elk jaar een gedicht voor tijdens de herdenking. Daarnaast assisteren ze bij het leggen van bloemen bij het monument.

De Scoutingleden hebben hun uniform aan als ze hun medewerking verlenen, dit ziet er mooi uit en het geeft de herdenking een extra officieel tintje.
[2010, Marianne Frank].

V.L.N.R.: NAOMI TER WOORD, ANGELIQUE SONDEREN, BERND DORRESTEIN, NICK REUKERS, DIRK NAAIJKENS

Inmiddels is Marianne zelf ook een actief lid van het uit vijf mensen bestaande 4-mei-comité. Ze zoekt het gedicht uit dat wordt voorgelezen en benadert elk jaar zelf de Scoutingleden voor deelname aan de herdenking:

Iedereen die benaderd wordt zegt spontaan "ja" en werkt belangeloos mee, ik heb nog nooit iemand getroffen die niet mee wil werken. Daar heb ik veel bewondering voor en hieruit spreekt ook de maatschappelijke betrokkenheid van de Scouts. Ik hoop dan ook dat Scouting nog tot in lengte van jaren meewerkt aan de herdenking.
[2010, Marianne Frank]

HERMIEN MEULENKAMP, MARIANNE FRANK EN DENNIS HELMERS, 60-JARIG BESTAAN

Niet alleen de afgelopen 10 jaar heeft Scouting haar medewerking verleend aan de Dodenherdenking. Ook in de jaren '60 was Scouting Groenlo al van de partij:

Als Verkenner liepen wij in een groep mee naar het kerkhof aan de Lichtenvoordseweg. Daar werden wij opgesteld in een lange rij en tijdens het luiden van de klok moesten wij salueren.
[2009, Frans Koenderinck]

MARCO OVERBEKKING

Het bloemencorso en Scouting Groenlo

Deelname aan het bloemencorso is voor Scouting Groenlo niet meer weg te denken. Marco Overbekking beschrijft hoe dit tot stand is gekomen:

In 1967 werd er voor het eerst een bloemencorso georganiseerd. Het corso was een creatief gebeuren en dat lag precies in het straatje van Scouting Groenlo. In 1970 maakten we dan ook de eerste A-wagen met als thema 60 jaar Scouting Nederland met verschillende Franse lelies op de wagen. In die tijd waren er de eerste contacten met de Jeanne d'Arcgroep over het bouwen van een gezamenlijke wagen.

De eerste twee wagens werden ontworpen door de heer Bonenkamp. De wagens werden voorzien van zijschotten. Om te voorkomen dat de bloemen aan de onderkant van de zijschotten afvielen kreeg Gerrit Arink de opdracht om de onderkant met spijkertjes vast te zetten.
[2010, Marco Overbekking]

Vanaf 1972 werd Frans Koenderinck meer en meer betrokken bij het maken van de wagens. Zijn eerste ontwerp heette "Karrewiel". Samen met zijn vrouw Marijke ontwierp hij vele wagens.

MARIJKE EN FRANS KOENDERINCK

Onze corsowagens waren altijd statisch, want we hadden alleen schrobzaagjes. We plakten al wel bloemen, maar in Legden spijkerden ze de bloemen nog. We werden uitgenodigd in Legden (eens in de vier jaar was er een corso) om ze te leren om bloemen te plakken. Alle oma's en opa's kwamen langs met schnaps. Die hadden maar één glaasje bij zich, dus dat moest je meteen leegdrinken. En op één been kun je niet staan, dus je kunt je voorstellen dat het al snel een vrolijke bedoeling was.
[2009, Frans Oesterholt]

'KARREWIEL', 1972

'JAMBORETTE', 1977

'MUZIEK', 1973

'WEES ZUINIG OP ONS', 1981

'PSALTRIA', 1980

'KNUFFELDIER', 1979

'ALLES DRAAIT OM HET GELD', 1982

Een hoogtepunt was het corso van 1980. Scouting had toen het ontwerp "Psalteria", dat voor de eerste keer een eerste plaats opleverde. Het jaar erop was het thema "Wees Zuinig Op Ons". We gingen toen over op een andere techniek, namelijk het lassen van onderdelen van de wagen. Dit gebeurde o.a. door Peter Wieggers en Theo Wayerdink in een oude boerenschuur halverwege Ruurlo. Het lassen werd regelmatig stilgelegd, omdat er hooibalen lagen en dat bracht natuurlijk wel wat gevaar met zich mee.

Aangezien er in die tijd binnen Scouting echte vakmensen waren, besloot men om een oude wens in vervulling te laten gaan: Theo Wayerdink zou de assen van de wagen zo aanpassen dat een munt die op de wagen stond langzaam rond zou draaien:

We dachten even dat hij een helikopter had nagebouwd. Elke keer als het wiel een ronding maakte ging de munt ook rond. Ik zie Theo nog vloekend in z'n tuinbroek staan.
[2010, Marco Overbekking]

FRANS OESTERHOLT EN FRIED TE BRAKE

'YAKIRI', 1991

In 1985 nam Rochel Wieggers het stokje van Frans over. Rochel besloot om vooraf een maquette te maken zodat iedereen bij het bouwen wist waar hij aan toe was. Dat jaar werd - bij gelegenheid van het 75-jarig bestaan van Scouting Nederland - de mascotte Scouty nagemaakt. In 1986 reed deze wagen als reclamewagen mee tijdens de carnavalsoptocht. In de jaren daarna voegde Marco Overbekking zich bij de organisatie. Rochel hielp nadien altijd mee op de achtergrond. Midden jaren '80 werd er een heuse Corsocommissie binnen Scouting opgezet. We bleven altijd in de middenmoot hangen, totdat er een klein succesje was in 1991 met het thema "Indianen", een tafereel met Yakiri. We behaalden toen de 3de plaats bij de publieksjury. De commissieleden van het eerste uur waren o.a. Jurgen Reusen, Luc Scholte van Mast, Roland Mulder, Marleen Giesen, Thea Bouwhuis en Robert Jan Scholte van Mast. Met deze groep werd langzaam een nieuwe richting ingeslagen door heel actief alle leden, ouders en vrienden van Scouting bij de bouw te betrekken. Zo werd de wagenbouw na een aantal jaren een steeds groter feest voor jong en oud. Een echte Scoutingactiviteit voor iedereen. Het bouwen van corsowagens hielp Scouting zo indirect aan een steeds groter aantal leden en meer leidinggevenden voor de speltakken.

Als je in de jaren '80 een wagen wilde maken, was er meestal weinig geld in kas. De corsokas van het kermiscomité vergoedde tot 40.000 bloemen. De Scouts gingen dan ook niet over dat aantal heen. Baas Arink had ze dat wel ingepeperd tijdens de Groepsraad. Later werd er binnen Scouting een eigen corsocommissiekas ingesteld. De inkomsten kwamen binnen via collectes en entreeheffing.

THEA BOUWHUIS

WIM WIERIKS EN ALEIKE ABBINK

In 1987 werd voor het eerst met piepschuim gewerkt. Op de wagen van Kuifje zat een aantal koppen van uitgesneden piepschuim. Rochel had de opvatting dat er bruin parkietenzaad op de hoofden moest. Helaas was er alleen gemengd zaad aanwezig. Na een uur zaadjes uitzoeken zijn we gestopt. Wat een hels karwei.
[2010, Marco Overbekking]

'CIRCUS' MET HET BEWUSTE PAARD, 1988

'MODERNE KUNSTVORMEN', 1989

'KRUISTOCHTEN', 1993

In 1988 werd er voor het thema "Circus" een paard gelast. "Ons paard" zagen we in 1993 terug (bij "De kruistochten") maar ook bij andere groepen en zelfs in het corso van Lichtenvoorde... Tijdens het plakken van dat thema "Circus" raakten de bloemen sneller op dan verwacht. Baas Arink reed met een aantal Scouts stad en land af om de bloemsoort Suze te zoeken. We zijn er nooit achter gekomen waar ze die midden in de nacht "gekocht" hebben. De wagen was 's middags rond half twee klaar en net op tijd vóór de KPJ binnen. De Scouts kwamen al plakkend het Grolschterrein op!

In 1989 werd er hard gewerkt aan het vervangen van de onderbouw van de wagen. Henk Scholte Van Mast, Ad Giesen en Frans Harbers waren hier verantwoordelijk voor. De balken van het onderstel kwamen van de oude dansstudio aan de Walstraat. Er werden massieve heftruckbanden gekocht. De wagen van dat jaar had als thema "Moderne Kunstvormen". Uit een zuil liep een dame die van purschuim was gemaakt. Luc Scholte Van Mast kwam met z'n kuif in de nog weke pur en al snel was z'n bijnaam Schuimpje geboren.

Ook werd er door Toon Klein Goldewijk hard gewerkt om het inlijmen van de bloemen te verbeteren. Vanaf toen werden de bloemen bespoten met lijm d.m.v een zelfgemaakte druktank. Sinds jaar en dag is Harrie Huinink verantwoordelijk voor het inspuiten van de bloemen en heeft Bennie Klein Zeggelink het beheer over de compressor die door de firma Rouwmaat beschikbaar wordt gesteld.

Onze toenmalige buurvrouw, burgemeester Corrie van Zon, kwam regelmatig bij ons op bezoek. Haar man stak dan ook de helpende hand uit.

Eind jaren '80 werd er bij Wansing in Haarlo een kleine trekker gehaald:

> *De bus stond op een talud. Tijdens het wegrijden was er een enorme knal. Tja; wie had de handrem niet aangetrokken? Rochel en ik dubben er nog steeds over.*
> [2010, Marco Overbekking]

'LAAT DE DIEREN OOK EENS LACHEN', 1992

'LANGE DOENER', 1994

Er is op verschillende locaties gebouwd en geplakt. Zo vonden we onderdak bij Hilbers, de Monocon, op een boerderij halverwege Ruurlo, in de oude gemeentewerkplaats, de ABTB-loods, de oude steenfabriek, een eigen gebouwde tent op ons terrein en bij de Welgro.

Midden jaren '90 bestond de Corsocommissie uit Cillia Huinink, Marco Overbekking, Maurice Withag en Maria van der Post; Mike Ruikers sloot zich hierbij aan.

De hele organisatie werd professioneler opgezet. Vanaf dit moment had iedereen ook de verantwoording voor zijn of haar eigen taken. Voor het eerst werd er gebruik gemaakt van draaiboeken. Het onderwerp werd uitgewerkt in een maquette op schaal en ingekleurd. Ook werd de wagen van dik wit papier-maché voorzien en werden de kleuren aangegeven en de namen van de bloemen erbij gezet. Het resultaat in 1995 was een 5de plaats met het thema "Door dik en dun". Maar we behaalden een 2de plaats bij het publiek. Het corsogebeuren begon steeds meer te leven binnen Scouting. Er hing een bijzondere sfeer: het corsovirus. Een week voor het corso werden alle Scouts uitgenodigd voor een vergadering. Hier werd precies verteld hoe we het corso zagen. Het jaar erop, in 1996, behaalden we met het thema "Te Hoog Gegrepen" een 1ste plaats en de publieksprijs. Een enorm feest barstte los. De trend was gezet. In 1997, 1998 en 1999 behaalden we de 1ste plaats bij het publiek en de vakjury met de thema's "Slakkengang", "Gangmakers" en "Opzij… opzij… opzij…"

COLLECTEREN TIJDENS CORSO, 1995

De vakjury vergaderde in 1996 in een zaaltje bij de Asser Esch. In een ruimte ernaast liep de gezamenlijke maaltijd van de Scouts uit op een groot feest. Achteraf was het commentaar van kermiscomité-lid Rudi Porskamp, dat het leek of we al wisten, dat we hadden gewonnen, zo'n kabaal maakten we!
[2010, Marco Overbekking]

'TE HOOG GEGREPEN', 1996

Scouting Groenlo oogst ieders lof

Kleurrijk bloemencorso opent Grolse kermis

Door onze verslaggever

GROENLO – Scouting Groenlo heeft gisteren bij het bloemencorso in Groenlo bij de grote wagens de eerste prijs in de wacht gesleept. Bij de kleine wagens won de groep 'Robbin Wallerbosch'.

De jury was vrijwel unaniem van mening dat de Groenlose scouts de mooiste wagen hadden gemaakt. De opbouw van de wagen werd geprezen en ook de manier waarop het idee, 'te hoog gegrepen', was uitgewerkt. Ook bij de kleine wagens werd de winnaar zonder twijfel aangewezen. De groep 'Robbin Wallerbosch' had een disco-aap uitgebeeld. De aanmoedigingsprijs ging naar de groep 'Ruurloseweg' die dit jaar voor het eerst meedeed.

Laag tempo

Het bloemencorso zorgde gistermiddag voor een feestelijk begin van de Grolse kermis. Geholpen door fraai zomerweer bracht de kleurrijke optocht duizenden mensen op de been. Het tempo van de stoet was erg laag gehouden, zodat de praalwagens zeker een kwartier later op hun eindbestemming waren. Het optreden van de showband de Stenose Slotlanders uit Franeker begon dan ook twintig minuten later dan gepland.

In de fleurige corsostoet reden tien grote wagens mee, twee meer dan vorig jaar. Het kermiscomité, dat het corso organiseert, vindt dat er jaarlijks zeker acht grote wagens aan de tocht door het centrum mee moeten doen. Wordt dat aantal kleiner, dan kan het publiek langs de weg niet voldoende kijkplezier worden geboden, menen de organisatoren.

Maar veel meer dan 12 grote praalwagens mogen er ook niet ten tonele verschijnen, want dat kan de kas van het kermiscomité niet trekken. Het Groenlose corso is vrij duur, omdat er in Groenlo vrijwel geen bloemen worden geteeld. Alle dahlia's moeten worden gekocht. Bovendien wordt er door de organisatoren geen entree geheven, zodat die inkomsten ontbreken.

De wagens die gistermiddag door het centrum van Groenlo reden waren over het algemeen van zeer behoorlijke kwaliteit. Geregeld klonk er applaus langs de route. Ook de uit acht personen bestaande jury was zeer tevreden. De groep 'Lichtenvoordseweg', die de afgelopen drie jaar de eerste prijs won, viel dit jaar terug naar de vierde plaats.

Vandaag wordt de Grolse kermis voortgezet met een warenmarkt op de Wheme en Mallehaan. Bovendien zijn er volksspelen, met onder meer het vogelschieten voor heren en het vogelgooien voor dames. Morgen wordt er verder gefeest. Na een groot vuurwerk op de Halve Maan, sluit de kermis rond 1.00 uur.

Uitslagen

De uitslagen: Grote wagens: 1. Scouting Groenlo (3421 punten), 2. De Vrolijke Knobbelaars (3319), 3. De Kroontjes (3252), 4. De Lichtenvoordseweg (3186), 5. Het Meesterschap (3136), 6. D'n Oosterosch (3091), 7. Inter Nos (3056), 8. De Nieuwe Slinge (2882), 9. Ruurloseweg (2777), 10. De Musketiers (2645).

Kleine wagens: 1. Robbin Wallerbosch (87,5), 2. De Vrolijke Knobbelaars (81,5), 3. De Nieuwe Slinge (75,5), 4. Groep Wesley Helmers (75), 5. Groep Anne Konings (74).

'Te hoog gegrepen' van Scouting ging op het Grolse bloemencorso met de eerste prijs strijken.
Foto: Theo Kock

'GANGMAKERS', 1998

WIM VAN DER POST OP DE WAGEN 'SURFING', 2000

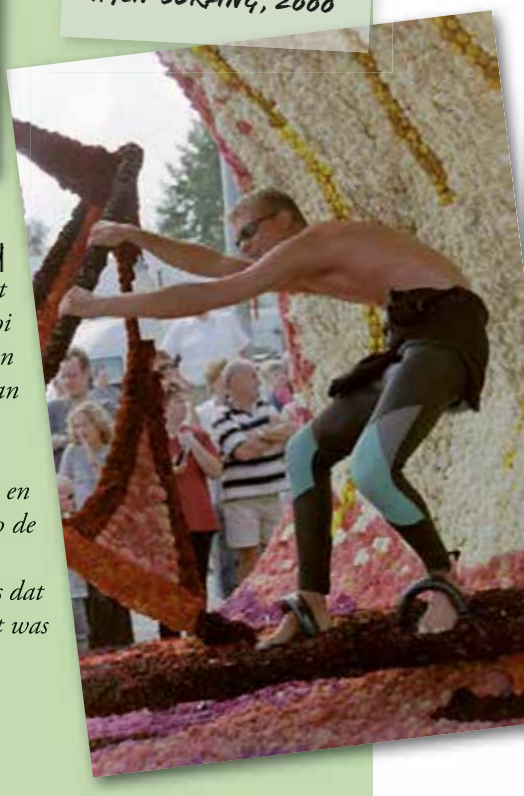

We spreken over het magische jaar 2000. Het is de Grolse Kermis, dus de zon schijnt zoals hij alleen met een Grolse Kermis kan schijnen. En er is wind. Fikse Tegenwind! Dat is namelijk het thema van één van Scouting Groenlo's mooiste corsowagens. In het voorjaar stond hij al zo mooi bij de familie Overbekking op de open haard. Een megagolf waarop vier surfers balanceren op hun surfplanken. Je droomt dan al stiekem even weg daar in die woonkamer. Een zee van 'Stolzer van Berlins' waarop je je geheel kan uitleven.

'Je moet erop! We gaan!' Met een bruingeschminkt, gespierd torso, gehesen in een strak surfpak en het hoofd voorzien van een dikke, gele oakley-zonnebril word je door Harry met de heftruck op de wagen getild. De muziek gaat aan en dan rij je het brouwerijterrein af...
Voor mijn gevoel stonden er die dag 100.000-en langs de route. Het aantal wilde blonde dames dat huwelijksaanzoeken naar me riep was ontelbaar. Nu is dat op zich niet zo bijzonder, maar het was al bij huize Basten Asbeck deze keer dat ik ze niet meer kon tellen...
Het rondje had van mij wel eeuwen mogen duren.
[2010, Wim van der Post]

Ook de jongere groepen deden jaren actief mee met het corso. In eerste instantie met B- en C-wagens, maar op een zeker moment vatten ze het plan op om een A-wagen te maken en na een aantal jaren de top te bereiken. Binnen Scouting ontstonden zo twee groepen: de senioren en de jeugd. Die laatste groep stond onder leiding van onder andere Erwin Klein Zeggelink en Renko Slagers.

Tijdens de allerlaatste corsowagenoptocht in 2002 bereikte de jeugd inderdaad het allerhoogste niveau. “Let Me Entertain You” van de jeugd behaalde zowel de 1ste plaats bij publieksjury als bij de vakjury. De wagen van de senioren, “Ten Strijde” genaamd, behaalde de 2de plaats bij de vak- en publieksjury.

‘LET ME ENTERTAIN YOU’, 2002

PRIJS-UITREIKING, 2002

PANELEN VAN DE VERKENNERS, 2003

MARIEKE KLEIN GUNNEWIEK, GROLSCH SPELSPEKTAKEL, 2005

RUBEN TANK, GROLSCH SPELSPEKTAKEL, 2005

Doordat er in Groenlo regelmatig het een en ander te doen was en de grote massa voor het Carnaval ging, liep het animo voor het corso midden jaren '90 terug. Met het maken van een corsowagen ben je maanden bezig en met het optuigen van een carnavalswagen meestal slechts een paar weken. Er werden allerlei activiteiten ondernomen om het corso te promoten. In 1999 werd mede door Mike Ruikers, Nick Oostendorp, Leon Berentsen en Marco Overbekking het boekwerkje "De bouw van een corsowagen" uitgebracht. Ook werden er fietsen versierd en een aantal groepen maakte twee wagens. Er kwam in 2000 zelfs nog een nieuwe groep: De Dooie Dahlia's. Maar ondanks al deze inspanningen werd in 2002 het tijdperk van het wagenbouwen afgesloten en werd er een start gemaakt met de panelenroute.

Vanaf 2003 werd er gewerkt met panelen van verschillende grootte. Daarnaast was er een vrije klasse. Aangezien er de laatste jaren door Scouting Groenlo een enorme inspanning voor het behoud van het corso was geleverd, werd er besloten om mee te doen "om het meedoen". De 'oudjes' vonden het prima om in de A- (=vrije), B-, C- en kids-klasse mee te doen zonder veel extra inspanning.

CARLO HUURNEMAN, 2005

In 2007 werden de Scouts eerste zowel bij de vak- als de publieksjury in de vrije klasse. Het thema: "Wij Doen een Gooi in 't Diepe!"

Tijdens het 75-jarig bestaan van Scouting Groenlo in 2010 werd flink gescoord. Zowel bij de vak- als de publieksjury werden we eerste met het thema "Bi-j de Beesten Af". Ook de kidsgroepjes deden het prima met het thema "Scouting Groenlo 75 jaar".

Ik moet overigens wel constateren dat we terug bij het begin zijn. Oftewel: we zijn van kleinschalige panelen weer opgewaardeerd naar grote bouwwerken in de vrije klasse met - en je raadt het al - wielen.
[2010, Marco Overbekking]

Buiten het corso om deden leden van Scouting regelmatig mee aan allerlei kermisactiviteiten. Met het vogelschieten bijvoorbeeld boekten ze af en toe een klein succesje (vleugels), maar het doel is nog steeds om de koning te leveren. De dames hadden minder succes met het vogelgooien. Om de sportieve kant van een aantal Scouts te benadrukken hebben we vanaf 2003 met verschillende teams meegedaan aan het Grolsch spelspektakel.

DE CATERINGDAMES,
YVONNE KLEIN ZEGGELINK EN CILIA HUININK

TRANSPORT, 2010

KONTJES KNIEPEN. V.L.N.R.: LAURA TIMMEN, NORA OVERBEKKING, ESTHER KLEIN GUNNEWIEK EN ELLEN LAGESCHAAR, 2010

Carnaval

Het carnavalsfeest in Groenlo wordt sinds lange tijd door Scouting Groenlo bijzonder gewaardeerd. Als je gaat graven in de geschiedenis en een blik werpt op de ontelbare foto's in het archief, kom je heel wat tegen van verkleedpartijtjes, optochten en carnavalsfeesten.

JEANNE D'ARC, CARNAVAL, JAREN '50

STAM CARNAVAL, 1951

CARNAVAL RSA, JAREN '80

Het feest van carnaval is in Groenlo in 1964 pas echt van de grond gekomen. Vanaf de jaren '70 deed er regelmatig een Scoutinggroep mee in de optocht. In eerste instantie waren dat vooral de oudere groepen die deelnamen in de optocht met een wagen of als loopgroep. Enkele Scoutingleden, waaronder onder andere Rob Timmen, Frank Hoog Antink, Harry Timmen en Ronald Overbekking hebben in de jaren '70 meegelopen met een groot kanon. Ze waren verkleed in pakken uit de tijd van de 80-jarige oorlog. Later hebben enkele van deze leden ook hun weg binnen de carnavalsvereniging gevonden. Maar daar bleef het niet bij. Diverse leden van Scouting hebben zitting genomen in de optochtcommissie, een duidelijk teken dat het carnavalsvirus ook door de aderen van de Scoutingjeugd stroomde. De Rowans en Sherpa's die in die tijd gehuisvest waren in

de oude gemeentewerf aan de Lichtenvoordseweg, bouwden onder de leiding van Rochel Wieggers een aantal wagens of liepen mee in een loopgroep. Rochel vertelt over zijn ervaringen:

Elk jaar werd er meegedaan aan het carnaval. Het eerste jaar dat we meededen, waren we een loopgroep die een lange Chinese draak had gemaakt, compleet met kop en een kale kont. Alles was gebouwd met pvc-buizen, wit plastic boardplaat en papier-maché. Het mocht immers niet te zwaar zijn. Alles werd op de schouders gedragen, in de kop en de kont liepen elk twee Rowans/ Sherpa's en in de tussensegmenten één Rowan of Sherpa. We liepen behalve in Groenlo ook in Eibergen met de optocht mee, wat ons extra vergoeding opleverde. In dat jaar werden we met de loopgroep 3de.

Later hebben we ook eens een inktvis gemaakt, in het uiteinde van de poten liep een Rowan. Je kon ongeveer 5 meter bij de kop weglopen met een poot dwars door het publiek. De kop liep op wieltjes. Het had weinig gescheeld of we hadden dat jaar niet meegedaan. In de laatste week voor carnaval was het namelijk slecht weer, het regende veel en we bouwden buiten onder een groot zeil. Door een flinke wind is op donderdagavond voor carnaval het zeil los gewaaid en de kop van papier-maché door en door natgeregend. De moed zakte bij iedereen in de schoenen en menig traantje is er wel gelaten. In plaats van vrijdag schilderen werd het het herstellen van alle papier-maché, vooral de kop van de inktvis was zwaar beschadigd. Doordat we bij de Welgro terechtkonden en de verwarming extra hoog mocht staan, is het gelukt om de boel weer droog te krijgen. In een heel lange zaterdag is het gelukt om de inktvis klaar te krijgen. De jubelstemming was er weer en we hadden er zin in. Dat jaar zat het ook

verder niet mee. Op weg naar de start bij de Grolsch knapten de wielen, waar de inktviskop op liep, kapot. Vluchtig zijn er enkele noodwielen in geknoopt, wat wel zwaarder liep. Gelukkig liepen Richard Stöteler en Michel Engbers in de kop. Ze moesten aardig hun best doen om het gevaarte door Groenlo te loodsen. Aan het einde van de optocht gutste het zweet hen van het hoofd en uiteindelijk liepen ze met ontbloot bovenlijf in de inktviskop (en dat in februari). Het heeft ons wel veel voldoening opgeleverd; we werden eerste bij de kleine wagens.
[2010, Rochel Wieggers]

We hebben ooit eens pech gehad met een wagen. Vlak voor de Grolsch wilde de trekker niet meer lopen. We hebben toen met een beugel van een halve liter de trekker weer aan de gang gekregen.
[2010, Richard Stöteler]

GIDSEN, JAREN '80

Als Rowan heb ik halverwege jaren '80 meegelopen in de optocht van zowel Groenlo als Eibergen. Met het motto "Lego" liepen we in veel te zware legopoppen, gemaakt van karton, in de optocht mee. Aan het eind van de optocht was iedereen bekaf en helemaal kapot. Een jaar later hadden we als motto "Kabel TV". We hadden het ons toen iets makkelijker gemaakt. We beeldden bekende persoonlijkheden uit. Alleen ik had het me niet zo makkelijk gemaakt, want ik had voor Dieuwertje Blok gekozen. Weer zo'n groot zwaar blok dat meegesleept moest worden op de schouders. Het mooie was wel dat we in Eibergen meer startgeld beurden dan de bedoeling was. We zouden 100 gulden krijgen, maar een vrouw uit de organisatie vond het idee zo leuk, dat ze ons 25 gulden extra gaf. Toen we later de enveloppe openden, bleek er 200 gulden in te zitten. Men had zich blijkbaar verteld. Normaal zijn wij Scouts heel braaf en eerlijk, maar dat hebben we toen maar voor ons gehouden en er een mooi feestje van gevierd in De Klok.
[2010, Mario Nieuwenhuis]

Waren het in het begin voornamelijk de oudere groepen die deelnamen aan de optocht, later deden ook de Bevers mee. Dit beviel zo goed, dat ook de Kabouters en de Welpen zich aansloten. Met gemiddeld 60 tot 70 personen, gooiden "de kleintjes" vaak hoge ogen. Na zeven keer achter elkaar eerste te zijn geworden, vond de leiding het niet erg dat de eerste prijs een keer naar een andere groep ging.

WELPEN, 1991

BEVERS, WELPEN EN KABOUTERS, JAREN '90

OP HET GROLSCH TERREIN, 1997

1998

Het deelnemen met zo'n grote groep kinderen vergde zeer veel voorbereiding en ook medewerking van de ouders. De pakken werden elk jaar met de hand gemaakt en dat resulteerde in heel wat avondjes stofknippen en de nodige naaiuurtjes thuis. Voordat de optocht begon, werden de kinderen vaak op de Pol geschminkt en was er patat voor iedereen.

Het was altijd een race tegen de klok om op tijd bij de start te zijn. Maar heel erg ons best deden we als leiding nou ook weer niet, want het is geen pretje om met zoveel kinderen in de kou op de start te wachten. Nee, dan liever nog even in het warme Hoofdkwartier zitten. Op een keer hadden we het zo bont gemaakt, dat de optochtcommissie ons op kwam halen, de optocht was namelijk al begonnen…
[2010, Maria van der Post]

INGE TE BRAAKE EN ESTHER GRIJSEN, 2006

BEVERS, WELPEN EN KABOUTERS BIJ DE START, 2006

RSA OPTOCHT
CARNAVAL EIBERGEN, 1994

GIDSEN
EIND JAREN '90

Maar ook de andere speltakken namen deel aan de optocht. De Verkenners deden een aantal jaren mee en ook de Gidsen (deze groep won een eerste plek bij de loopgroepen met hun "Living Statues") en de Rowans en Sherpa's. De laatste groep deed op een gegeven moment alleen mee aan de optocht in Eibergen. Op een vrijdagavond werd even iets simpels in elkaar gezet en dan ging het richting Eibergen. Reden van deelname was het startgeld.

In de optocht van Groenlo verzorgde Scouting jaren lang de collecte en ze leverde ook de wegafzetters voor de invalswegen.
De laatste echt grote wagen die door de PiVo's werd gebouwd stamt alweer uit 1989. De wagen bestond uit een grote draak, die over was gebleven van de corso-optocht van het jaar daarvoor. Daarnaast stond er een grote kookpot op de wagen. Het motto van de wagen luidde: "Lig Neet te Draken, Tiet Zat!"

GIDSEN ALS
'LIVING
STATUES'

VERKENNERS,
'FRANS DE BOUWER',
2004

PRINS BERND POTHOF EN ADJUDANT ANIEK PETERMAN, 2000

PRINS GEERT V.D. HOLST EN PRINSES HELEEN VAN AALST, 2001

Binnen Scouting Groenlo zijn dus genoeg carnavalsgekken te vinden:

In de jaren '90 hebben we zelfs een eigen carnavalsmiddag georganiseerd voor de Welpen en Kabouters, later is deze middag voor alle leden gehouden. Aanvankelijk werd deze middag in de Pauw georganiseerd en vervolgens in de Pelikaan van het City Centrum en daarna nog bij de Pam Pam. De middag kende een eigen prins en adjudant met een heuse proclamatie en groots opgezette onthulling.

Ook werden er onderscheidingen gemaakt en was er een echt carnavalsbal met alle toeters en bellen die daarbij hoorden.
De prins en adjudant moesten uiteraard ook een eigen kostuum hebben. Maurice Withag en ik zijn toen op zoek gegaan naar steken. Bramer had er toen nog wel twee liggen, maar in één van die steken zaten vlekken.
Dit was voor ons natuurlijk een mooie reden om ze met flinke korting te kopen, maar daar wilde mevrouw Bramer niets van weten. Uiteindelijk hebben we ze bij de carnavalswinkel in Doetinchem gekocht. De capejes zijn destijds gemaakt door de moeder van Maurice
[2010, Mario Nieuwenhuis]

MIKE RUIKERS EN MAURICE WITHAG, DE PRINS EN ADJUDANT VAN DE KNUNNEKES, 2011

Op 2010, het jubileumjaar, werd in november een flinke "carnavalsstempel" gedrukt met de onthulling van het nieuwe prinsenpaar van de Knunnekes, Prins Mike Ruikers I en Adjudant Maurice Withag. Hun motto: Knup d´r nog ene bi´j an!

Ter ere van Mike en Maurice liepen in de optocht van 2011 meer dan 100 Scoutingelectriciëns mee. De grootste loopgroep in de Knunnekesoptocht ooit!

DE SCOUTING LOOPGROEP VAN 2011

Proclamatie

Wi'j
Prins Mike d'n eersten
Goudsmit en Monumentbezitter
Geboren en getogen binnen de mooie Grolse Grachten
Boezemvriend van Sinterklaas
Hopman van Jongensstad

en
Adjudant Maurice
Verkenner van de muziekbuurt tot de Leevelderpoort
Gildemeester van het opknappen van de Grolse binnenstad
Scout bij nacht in hart en nieren

Verordonneert en maakt bekend:

Ten eerste
Da'j met ons altied het PAD VINDT noar de Grolse Carnaval!

Ten tweede
Dat het veur ons als jonge vaders hoast onmeugelijk is om zonder brokken met de kinderkoare deur de Beltrumsestroate te sjoksen.

Ten derde
Dat wi'j in de wolken bunt met onze vrouwleu van 'Blauwe Moandag' en dat wi'j ze al langer kent dan ne blauwe moandag!

Ten vierde
Da'j in Grolle van 1 ding altied op an kunt; al dee Grolse vrijwilligers!

Ten viefde
Dat de optochtcommissie zich dit joar effen mot behelpen zónder ons, moar dat de optocht heel bezunder is mét ons!

PRINS MIKE EN ADJUDANT MAURICE

Ten zesde
Dat dizze vaste knechten van Sinterkloas dit joar andere veren op de pette hebt!

Ten zeuvende
Dat de begroting van de gemeente een nóg groter slagveld is dan de Slag om Grolle.

Ten achtste
Dat, als de Old Prinsen weer eens de weg kwiet bunt, het zonder TomTom af kunt. Gewoon bi'j Tom en Tom rechts af.

Ten negende
Dat de Vögeltjes op de Halve Moane ons al aardig hebt rond-e-twittert!

Ten tiende
Het mooiste plekje van de Vestingstad is Jongensstad!

Ten elfde
Dat de Grolse Scouting al vief-en-zeuventig joar in touw is moar nog lang neet is oet-e-knupt!

…en dat alles onder ons motto: 'Knup d'r nog eene bi'j an!'

Niet alleen bij de Knunnekes heeft men de eer om een Scouting-adjudant te mogen presenteren. Ook de Maïspotters in Voor-Beltrum hebben in 2011 een Scouting-adjudant. Eef Klein Gebbink en zijn neef Roy Klein Gebbink, zijn samen de Maïspotterhoogheden van 2011.

PRINS ROY KLEIN GEBBINK EN ADJUDANT EEF KLEIN GEBBINK VAN CARNAVALSVERENIGING DE MAÏSPOTTERS

TEKENINGEN VAN JAN WIJGERINCK, SINTERKLAAS 1946

Sinterklaas, wie kent 'm niet?
Bij Scouting Groenlo kennen we de goedheiligman! Sinds een flink aantal jaren organiseert, regelt, begeleidt en verzorgt Scouting diverse activiteiten rondom de viering van Sinterklaas. In de loop der tijd zijn er veel verhalen over verzameld.

Vanaf 1946 verzorgden de Voortrekkers al Sinterklaasavonden. Dit waren vaak korte bezoekjes van een Sinterklaas.

Echt goed begon het allemaal in 1969. In die tijd was Berry Nales de initiatiefnemer. Berry was toen Welpenleider en werd benaderd door enkele ouders met het verzoek of hij niet bij hen thuis Sinterklaas zou kunnen spelen. Berry bezocht in die tijd de kweekschool en kon daar een Sint- en Pietpak lenen. Jos Peek werd gestrikt voor het spelen van de Zwarte Piet en het eerste Sinterklaashuisbezoek was een feit. Een kleine domper op het eerste optreden was het sneuvelen van de staf bij het verlaten van de auto.

Het bleek een groot succes en een jaar later werd door de Sint Ludgergroep Sint- en Pietkleding aangeschaft. Ook de pastorie droeg zijn steentje bij, want het onderkleed (de 'jurk') werd door de pastores beschikbaar gesteld. Een advertentie in de Grolse Bode was genoeg om de eerste "klanten" te strikken. Er werden zo'n drie bezoeken in het uur afgelegd in ruil voor een vrije gift.

> *Gebeurde het schminken eerst nog in eigen beheer met schmink gekocht bij Bramer, later werd meer professionele hulp ingeschakeld in de persoon van Annie Timmen, die als schoonheidsspecialiste veel beter spul had, want dat spul van Bramer kreeg je nauwelijks van je gezicht af.*
> [2010, Mario Nieuwenhuis]

In 1972 werd er een tweede kostuum aangeschaft en met de hulp van kapper Jan Messing gingen de Sint en Pieten netjes de deur uit. Er waren zelfs al bezoeken aan de lagere scholen, iets wat tegenwoordig nog steeds zo is. In de beginjaren waren personen als Gerard ter Bogt, Berry Nales en Martin Wijgerink geschikte figuren voor het Sinterklazen. Rowans waren goede Zwarte Pieten in die tijd.

Vanaf 1978 werd het Sinterklaasgebeuren nieuw leven in geblazen. Hiervoor waren Fried te Brake en Gerard Schutten verantwoordelijk. De kleding die in begin jaren '70 werd gebruikt, was zoek geraakt. Dus werden in eerste instantie de kostuums geleend van het Marianum via Pater Spaay (van de Maristen). Later werd een nieuw pak via een advertentie in de Gelderse Bode gekocht.

Ook verleende Scouting al vroeg haar medewerking aan de Sinterklaasintocht in Groenlo. In het begin werd alles vanuit het GOV (Groenlo's Ondernemers Verbond) geregeld en aangestuurd. De kleding werd toen ook via de vakgroep Sintintocht van het GOV aangeleverd.
Vanaf 1981 nam Scouting de organisatie van de intocht van het GOV over, maar alles gebeurt tot op de dag van vandaag nog wel in samenwerking met het GOV.

In grote lijnen vallen de Sinterklaasactiviteiten van Scouting Groenlo dus uiteen in twee delen, namelijk de intocht en de huisbezoeken. Beide activiteiten worden door een en dezelfde commissie georganiseerd. In het verleden was bijvoorbeeld de familie Huinink hierin zeer actief (Cilia, Jeroen en Judith); tegenwoordig bestaat de commissie uit Marleen Giesen, Mike Ruikers, Maurice Withag, Ruben Tank, Thomas Tank, Kim Groothuis, Mario Nieuwenhuis en Maria van der Post.

De intocht
Eigenlijk bestaat de intocht uit een vaste formule: de Sint komt aan in Groenlo op de markt waar hij welkom wordt geheten door een vertegenwoordiger van het college van B&W en het GOV. Aansluitend wordt een voorstelling gehouden, waarna de kinderen de Sint een handje kunnen geven.

SINTERKLAAS, 2007

Sinterklaas is al op vele manieren en op verschillende locaties in Groenlo ingehaald. Zo kwam de Sint in het verleden aan op de Maliebaan bij de muziekkoepel. Bij slecht weer week men dan ook wel eens uit naar de oude Calixtuskerk. De laatste jaren komt de Sint steevast aan op de markt. Elk jaar opnieuw probeert men de Sint weer op een originele manier in Groenlo te laten arriveren. Hij is onder andere al aangekomen in een koets, een legerjeep begeleid door echte bodyguardpieten, een brandweerauto, de Vestingstad-express, in diverse oldtimers en natuurlijk te paard.

De intocht te paard verliep niet zo soepel. Het paard was voor aanvang van de intocht erg nerveus en dat was de Sint al direct opgevallen. Hij zou opstappen bij het Zorgcentrum de Molenberg. Het bestijgen van de viervoeter ging erg moeizaam en moest een paar keer opnieuw gebeuren. Het paard was zelfs zodanig onrustig, dat het met zijn achterbenen bijna door de glazen pui van de ingang van de Molenberg trapte. Na een aantal pogingen zat de inmiddels ook nerveuze Sint dan toch op zijn paard. Met de bibbers in zijn lijf, maar zonder al te veel problemen kwam hij uiteindelijk toch op de Markt aan.
[2010, Mario Nieuwenhuis]

De voorstelling na de bordesscene wordt altijd opgezet aan de hand van een thema. Ieder jaar wordt er middels dit thema een spannend verhaal bedacht, waarin de kinderen zelf ook worden betrokken. Zo is al eens een keer het boek van Sinterklaas zoekgeraakt en werden de kinderen in de Groenlose Gids opgeroepen om uit te kijken naar het rode boek. Later bleek dat een domme Zwarte Piet het boek per ongeluk had ingeleverd bij de bibliotheek. Gelukkig kwam een oplettende bibliothecaresse het boek tijdens de intocht terugbrengen. In 2010 was er zelfs een heuse Sintshow. De Sint zou mogelijk met pensioen gaan en met een talentenjacht werd er gekeken of er een goede vervanger gevonden kon worden. De uitkomst was simpel: “de echte” is onvervangbaar.

HANDJE SCHUDDEN (ADRIE WITTENBERNDS)

De onhandigheid van een Zwarte Piet leent zich bij uitstek voor het bedenken van een fantastisch verhaal.
[2010, Mario Nieuwenhuis]

Dat Sinterklaas leeft bij de Grolse bevolking, is te zien aan de massale opkomst van ouders met hun kinderen. Niet alleen de markt staat bomvol met mensen, ook op de locaties waar de voorstelling gehouden wordt, is het dringen geblazen. Een aantal jaren geleden is daarom De Bron ingeruild voor het City Lido. Het organiseren van een intocht heeft

SINTERKLAASINTOCHT IN DE BRON

heel wat voeten in de aarde en er gaat daarom ook heel wat voorbereiding aan voorafaf. De Sinterklaasintocht is in de loop der jaren steeds meer geprofessionaliseerd. In de beginjaren werd de Sint ondersteund door een handjevol Zwarte Pieten. Tegenwoordig gaat er een Pietenorkest mee en mag de Sint rekenen op zo'n 60 tot 70 Zwarte Pieten die hem begeleiden. Achter de intocht gaat een heel logistiek gebeuren schuil. De Pieten moeten geschminkt worden. Voor al deze pieten moeten er schone kostuums, pruiken, baretten, veren, kragen, handschoenen en pepernootzakken klaarliggen. Anderen zijn bezig met het inrichten van het podium met het decor, het klaarzetten van de bankjes voor de kinderen en de generale repetitie van het bedachte verhaal. Een enthousiaste groep Scouts probeert ieder jaar een geslaagde intocht te organiseren.

Diverse personen zijn de afgelopen jaren al als Sinterklaas tijdens de intocht ten tonele verschenen, onder wie Harry Bolwerk en Piet Bot. Met 26 jaar echter mag de huidige intocht-Sint Adrie Wittenbernds zich de langstzittende noemen.

SINTERKLAAS MET JUK WIEGGERS, 1996 (MARIO NIEUWENHUIS)

Huisbezoeken

De Scoutingsinten komen ook bij de mensen thuis. Scouting Groenlo verzorgt al geruime tijd huisbezoeken. Via advertenties, mond tot mondreclame en internet weet men ons te vinden. Vaak gaat er een Sint met twee Pieten op stap, soms ook twee Pieten alleen. Niet alleen worden families bezocht, maar ook de diverse scholen in Groenlo krijgen steevast een bezoekje van een Sint van Scouting. Ook bedrijven weten ons te vinden; bij sommigen komen wij dan ook al jaren over de vloer. Was er in het begin één Sinterklaaskoppel, tegenwoordig heeft Scouting de mogelijkheid om vijf tot zes koppels voor de huisbezoeken in te zetten. In de loop der jaren is er wel het een en ander veranderd. Werd vroeger nog alles op een notitieblokje vastgelegd, tegenwoordig wordt er een heuse planning op de computer bijgehouden. De vraag naar een Sinterklaas in je eigen huiskamer, op school of bedrijf groeit nog steeds. Het is een hele organisatie die in goede banen geleid moet worden.

We proberen om goed voor de dag te komen. Daarom besteden we veel aandacht en geld aan de kleding en schmink. De huisbezoeken zijn iedere keer anders, omdat de gezinnen zeer verschillen. We proberen er iedere keer een gezellig Sinterklaasfeest van te maken. In de loop der jaren hebben de bezoeken heel veel verhalen opgeleverd.

Enkele voorbeelden

In de jaren '80 bracht Sinterklaas een bezoek aan een familie in de binnenstad. Het werd een reuze entree. De Sint werd muzikaal verwelkomd door de kinderen die op viool en klarinet speelden. Piet (Bert Wiegerink) was hierdoor dusdanig geïnspireerd, dat hij op zijn handen de huiskamer inkwam.

SINTERKLAAS BIJ BEVER GEERT VAN DER HOLST

SINTERKLAAS BIJ DE WELPEN, JAREN '70

Sinterklaas is ook al eens in polonaise met zijn Pieten de huiskamer ingegaan, omdat op de achtergrond een cd van een dweilorkest stond te spelen. De stemming zat er direct in en iedereen kwam van zijn stoel en deed mee aan een rondje huiskamer.

Niet alleen in Groenlo komt Sinterklaas. De Scoutingsint komt ook in Beltrum, Ruurlo, Winterswijk, Lichtenvoorde, Lievelde.

Wat opvalt is, dat we ook veel vaste "klanten" hebben. Het kan voorkomen, dat is vaak het geval bij grotere gezinnen, dat je jaren achter elkaar bij dezelfde familie komt. Je ziet als het ware de kinderen opgroeien. De situatie doet zich voor, dat we soms de kinderen van de kinderen van toen voor Sinterklaas hebben zitten. Zo gebeurde het, dat een man in Ruurlo ooit eens tegen Sinterklaas zei, toen deze voor de laatste keer bij dit gezin kwam: *"Nou komen jullie al jaren hier over de vloer. Jullie weten inmiddels alles over ons, maar ik zou bij god niet weten wie jullie zijn"*. Het mooie van dit soort gezinnen is, dat je op een gegeven moment de situatie kent en dat je op bepaalde zaken makkelijk kunt anticiperen.

SINTERKLAAS IN RUURLO (MARIO NIEUWENHUIS)

Bij een gezin waar we al jaren "sint" aan huis waren en waarvan de gezinssituatie voor ons geen verrassing meer was, kwam het voor, dat de Sint al diverse muziekinstrumenten had bespeeld. De jongste uit het gezin wilde Zwarte Piet zijn drumstel wel even laten zien. Sinterklaas wilde dit echter ook wel zien en zo kwam het dat het hele gezin boven op het slaapkamertje van de jongen om het drumstel stond met de mond open van verbazing, terwijl de Sint een mooie demonstatie gaf van een aardig stukje drumwerk.
[2010, Mario Nieuwenhuis]

We kennen ook een aantal hilarische verhalen, die we u niet willen onthouden:

In 2002 was er planningstechnisch iets bijna misgegaan. Op een avond waren er twee huisbezoeken op dezelfde tijd bij gezinnen gepland die naast elkaar woonden aan de Molenaar in Groenlo. Maar per ongeluk stond op de gegevens van de Sinten hetzelfde huisnummer. De oplettendheid van de chauffeur van de Sint die al binnen was, voorkwam ternauwernood dat de andere Sint op de bel drukte om zijn entree te maken.

Ook het vervoer liet ons wel eens in de steek. Zo kwam het een keer voor, dat de auto van de Sint niet meer wilde starten. Het gevolg was, dat Sint zelf achter het stuur plaatsnam, terwijl de twee Pieten de auto mochten duwen. Probeer je maar eens voor te stellen, hoe zoiets er uit ziet.

De Sint heeft zich altijd te houden aan een strak tijdsschema en daarbij gooide het weer nog wel eens roet in het eten. Soms kwam een Sint veel te laat, omdat een dik pak sneeuw het bijna onmogelijk maakte om bij het volgende gezin te komen. Gelukkig had men daar alle begrip voor. Om niemand teleur te hoeven stellen, proberen we altijd zoveel mogelijk gezinnen, bedrijven en scholen te bezoeken. Het kan voorkomen dat een Sint soms 15 bezoeken op een dag doet.

De vele vrijwilligers die zich inzetten voor de Sinterklaas doen dit met heel veel plezier. Dit blijkt ook wel uit het feit dat dezelfde mensen nu al een groot aantal jaren de rol van Zwarte Piet en Sinterklaas vervullen. Onze "oppersinterklaas", Fried te Brake is inmiddels al meer dan 30 jaar actief. Ook Peter Gunnewijk, Adrie Wittenbernds, Mario Nieuwenhuis en Stef Reusen zitten al meer dan 10 jaar in het vak.

SINTERKLAAS BIJ DE WELPEN (FRIED TE BRAKE)

MODDERSCHOENEN TIJDENS DE WINTERHIKE VAN 2006

Winterhike

In 1998 organiseerde Scouting Neede - traditioneel op 28 en 29 december - voor het laatst de Winterhike. Ze deden dat toen exact voor de 25ste keer. Een stel fanatieke Groenlose Scouts besloot het stokje over te nemen. Zo'n prachtige activiteit waarbij lol en doorzettingsvermogen een grote rol spelen, mocht niet verloren gaan. In dat jaar werden in Mook de eerste prijzen van de junioren en de senioren meegenomen naar Groenlo en ook dat was een motivatie om te voorkomen dat dit districtsevenement zou verdwijnen.

Mike Ruikers, Olivier Wentink, Tom Kroekenstoel, Ruben Tank, Björn Vije en Niek Molendijk, allemaal rond de 20 jaar, besloten om de organisatie van deze bewerkelijke activiteit gewoon op zich te nemen. Scouting Groenlo zorgde voor een klein startkapitaal, omdat het district dat niet wilde doen.

We hadden in die periode enorm veel zelfvertrouwen, als ik nu terugkijk. We waren heel relaxed en pakten gewoon op wat we wilden. Er waren heel veel vrijwilligers uit Groenlo die meehielpen en dat was gewoon enorm leuk. Ook waren er heel veel actieve deelnemers.
[2010, Niek Molendijk]

MANDY BROCKÖTTER, WINTERHIKE 2008

DE VASTE PLEK VAN TOM KROEKENSTOEL TIJDENS DE WINTERHIKE

DE WINTERHIKE START IN ARNHEM, LYNN DIEKER EN LIZ BROCKÖTTER, 2007

De eerste keer ging het meteen erg goed. De Groenlose Scouts waren zelf ervaren hikers en vertrouwden er op dat het zou lukken. De start was in Groenlo en de overnachting in Winterswijk. De route liep langs IJssalon Talamini, aangezien het tijdens het uitzetten van de route warm weer was!

ROUTECOMMISSARIS ERWIN KLEIN ZEGGELINK AAN HET WERK, WINTERHIKE 2004

Het uitzetten van de route is overigens telkens weer een groot avontuur:

Ik ben tijdens het uitzetten wel eens met fiets en al in de Bekkendelle in de beek terechtgekomen. Het pad liep erg dicht langs de oever en mijn wiel raakte een klein boomstronkje. Ik ging helemaal kopje onder en ben in mijn onderbroek met de auto naar huis gereden!

In de beginjaren hadden we nog helemaal geen gsm, dus werkten we met portofoons. Die werden gehuurd en daarvoor moest een versterker geplaatst worden op een hoog punt in de omgeving. In Winterswijk kozen we voor de kerktoren. Dat was best spannend, want we gingen dan een smal trapje op, met draaiende spijltjes en dan had je die zware versterker in je hand. We werden verrast toen de kerkklok begon te luiden en konden ons nog net vasthouden. Of met de alcohol in je benen van Tweede Kerstdag op de kerktoren van Ruurlo trillend proberen je staande te houden…
[2010, Niek Molendijk]

RENKO SLAGERS, WINTERHIKE 2005

Ook tijdens de hike stond de organisatie vaak voor onverwachte situaties:

Bij een hike in Zelhem liep de route over een stuk opengesteld bos dat privéterrein was. De eigenaar bleek daar net met een stel vrienden aan het jagen. We hebben de route toen even stil gelegd om te voorkomen dat er ongelukken zouden gebeuren.

In het begin deden we overigens weinig aan overleg met eigenaren van het terrein waar we de route overheen planden. We kwamen er steeds meer achter, dat voor dit soort voorvallen, overleg toch wel handig was. Al was het soms best lastig om door logge instanties als gemeentes, Staatsbosbeheer en Natuurmonumenten te komen. Maar daar zijn we steeds beter in geworden.

Het is ook al een keer gebeurd, in Zelhem, dat een post alvast opgebouwd werd in het donker. Het was een touwbrug over het water met een ingewikkelde constructie. Bij daglicht bleek deze op de verkeerde plek te liggen. Een simpeler versie van die brug, wel op de route, was net op tijd klaar voordat de eerste koppels arriveerden. [2010, Niek Molendijk]

KOMPAS SCHIETEN, MAAIKE HEUVER, WINTERHIKE 2005

KENKO SLAGERS EN WIM VAN DER POST, 2006

V.L.N.R.: NIK KLEIN GUNNEWIEK, THIJS VAN DER HEIJDEN, BRAM LURVINK EN RIK GROOTHUIS, 2002

Vaak maakte het weer de uitdaging voor de deelnemers nog wat groter:

In Montferland was iedereen zo verkeerd gelopen! Het was heel slecht weer en de routeboekjes waren niet meer te lezen. De hikers belden echt van alle kanten van het Montferland op om aan te geven dat ze verdwaald waren. Ik heb in 's Heerenberg, Kilder, Zeddam, Beek, Stokkum en bij Braamt kinderen opgehaald.
[2010, Niek Molendijk]

VERSLAG SCHRIJVEN, MEREL PLATTER, 2005

De hike wordt ieder jaar gecontroleerd en dat is maar goed ook:

Zo was bij de eerste hike ineens een essentiële boom, die als oversteek diende over een beek, verdwenen en daardoor liep de route ineens helemaal spaak. Gelukkig werd dit tijdens de laatste check ontdekt. Je moet er niet aan denken dat dit tijdens de hike pas duidelijk was geworden.

Het leuke van de hike is dat kinderen toch wel moeten afzien. Dat maakt dat je trots bent op je prestatie als je klaar bent. Het is prachtig om te zien dat al die kinderen strompelend hun wel verdiende bakje patat ophalen aan het eind van de tweede dag. En dan zeggen sommigen dat ze nooit meer mee doen en het jaar daarop staan ze gewoon weer aan de start.
[2010, Niek Molendijk]

ADMINISTRATIE ONDERWEG, 2004

EEN PRIJS VOOR LISA GANKEMA, MANDY BROCKÖTTER EN MARLEEN TIMMEN

LIZ BROCKÖTTER, 2006

ETEN OPSCHEPPEN TIJDENS DE WINTER-HIKE, V.L.N.R.: TOM KROEKENSTOEL, MIKE RUIKERS EN MARCEL STÖTELER, 1999

GEBRUIKELIJKE KOST VOOR DE JUNIOREN TIJDENS WINTERHIKE, 2004

Inmiddels is de organisatie weer aangevuld vanuit de jongere generatie Groenlose Scouts, de deelnemers aan de eerste door Scouting Groenlo georganiseerde hike van 1999.

Een overzicht van alle tot nu toe door Scouting Groenlo georganiseerde hikes:

Jaar	Thema	Vertrekpunt	Overnachting	Aankomst
1999	Star Wars	Groenlo	Winterswijk	Winterswijk
2000	Het goud van de Union Pacific	Haaksbergen	Eibergen	Rekken
2001	In het spoor van Odysseus	Zwiep	Ruurlo en Winterswijk	Zelhem-Wolfersveen
2002	Live and let hike (Austin Powers)	Winterwijk-Woold	Aalten en Barlo	Aalten-Haart
2003	Robin Hood, legend of Sherwood	's Heerenberg	Doetinchem en Gaanderen	Zelhem-Wolfersveen
2004	Virtual Scoutality	Kranenburg	Lochem	Exel
2005	Pirates of the Scoutabian	Haarle	Rijssen	Markelo
2006	Yabadabahike (Flinstones)	Buurse	Neede	Beltrum
2007	So you wannabe a hike star?	Arnhem	Velp	Brummen
2008	Slag om Grolle, spion in de veste	Zwilbroek	Groenlo	Groenlo
2009	The Ultimate disaster hike	Eefde	Epse en Gorssel	Vorden
2010	The A-Team	Winterswijk	Aalten	Heelweg

Scouting Groenlo zeer succesvol bij 25e Winterhike

Scouting Groenlo heeft hoge ogen gegooid tijdens de 25e winterhike van Scouting Hameland. De Winterhike die dit jaar gehouden werd op 26-27-28 dec. was een jubileumhike. Deze hike werd gehouden in een schitterende omgeving rond Nijmegen.
De plaatsen Mook en Berg en Dal werden tijdens zware maar schitterende tochten aangedaan.
De scouts in de leeftijd van 12 t/m 18 jaar liepen in koppels een route waarbij ze de nodige scoutingtechnieken moesten gebruiken.
Scouting Groenlo heeft de winterhike perfect gelopen en behaalde 3 prijzen.
Bij de junioren behaalden Erwin Klein Zeggelink, Remco Salgers, Marc van Aalst een eerste plaats.
Bij de senioren behaalden Rianne Taalman, Janneke v.d. Holst en Inge v.d. Holst een tweede plaats en Ellen en Marieke v.d. Holst een eerste plaats.

KRANTENARTIKEL WINTERHIKE, 1998

REDELIJK ONGESCHONDEN DE EERSTE DAG OVERLEEFD, V.L.N.R.: BJORN TE BRAAKE, ROAN SLAGERS, EEF KLEIN GEBBINK, BRAM TIGGELOVEN, NIELS BOMERS, 2004

NICO WALHOF, 2004

JOCHEM DIEPENMAAT OP DE APENBRUG

Gezamenlijke dag

Eén keer per jaar wordt er een dag voor alle leden van Scouting Groenlo georganiseerd en waant iedereen zich in een andere wereld. Inchecken bij 'Scouting Airlines' om met je speltak naar een bepaald continent te vliegen, reizen met de tijdmachine om terug te keren naar Grootmoeders tijd of gecontroleerd worden door de douane om de Verenigde Staten binnen te komen, het is allemaal mogelijk op de Gezamenlijke Dag.

Toen ik bij de Bevers kwam, 20 jaar geleden, was er geen Gezamenlijke Dag, maar was er jaarlijks een Sint Jorisdag.
[2010, Janneke van der Holst]

SINT JORIS DAG, BEGIN '80

Deze dag, 23 april, is de naamdag van Sint Joris, de beschermheilige van Scouting. Over Sint Joris zijn veel legenden in omloop, maar de belangrijkste is die van 'Sint Joris en de draak'. Op Jongensstad bevinden zich een tweetal objecten, die herinneren aan dit verhaal, namelijk het schilderij in de PCS-basis en het beeldje op de Sint Jorispoort. Beiden laten zien hoe Sint Joris de draak verslaat. Er heeft overigens enige tijd een schilderij van Sint Joris boven de ingang van het Hoofdkwartier gehangen.

De eerste Sint Jorisdag vond plaats op 23 april 1935. In hoofdstuk 1 vind je enkele anekdotes hierover. Jan Wijgerinck schreef er in zijn logboek onder andere het volgende over:

ALS BAAS ARINK SPREEKT TIJDENS DE GEZAMENLIJKE DAG IS IEDEREEN STIL, 2005

De Groenlosche Verkenners hebben hun eerste St. Jorisdag in volle lenteblijheid doorgebracht, want het was een uitgezochte, zonnige warme dag. Des morgens om 7.00 uur woonden de verkenners de Heilige Mis bij. Daarna had naast het parochiehuis de vlaggenparade, de uitreiking van de St. Jorisbloem en de installatie van een nieuwe Verkenner plaats.

's Middags volgde per fiets een verkenning van Groenlo's omgeving. Dit werd door de Verkenners als een openbaring ervaren. 's Avonds op de fiets naar de Noorderschans, waar het kampvuur werd gehouden. Deken Oosterbaan, aalmoezenier Van Soest en het groepscomité waren eveneens aanwezig.
[1985, Scouting Groenlo, 50 jaar jong]

GIDSEN TIJDENS SINT JORIS DAG, JAREN '80

Het verhaal van Sint Joris

Er was een stad die door een draak werd getiranniseerd. De bevolking hield schapen en dagelijks werden er twee aan de draak geofferd om hem rustig te houden. Maar op den duur waren de laatste schapen door het ondier verslonden en eiste de draak mensenoffers. Om te beginnen maagden. Het stadsbestuur besloot door het lot te bepalen welk meisje aan de beurt was. De voorhanden zijnde maagden werden op het stadsplein verzameld en er werd geloot. Als eerste werd de dochter van de Koning aangewezen. Ze werd in een bruidsjurk gekleed en in optocht ging het naar de stadspoort. De maagd zou naar buiten gaan, de poort zou achter haar gesloten worden en de draak zou haar dan verslinden. Nu wilde het toeval dat op dat moment Joris, op doorreis zijnde, daar arriveerde. Hij vroeg wat er aan de hand was, vernam het verhaal en bood aan de draak te doden. Hij doodde het vuurspuwende gedrocht met zijn lans en bevrijdde de stad.

Robert Baden-Powell, de grondlegger van Scouting, besteedde veel aandacht aan Sint Joris, die hij de Scouts ten voorbeeld stelde. Niet zo zeer waar het het redden van maagden betrof, maar wel met de nadruk op vriendelijkheid, behulpzaamheid, broederschap, respect voor anderen en vooral ook zelfdiscipline en zelfrespect.

SINT JORIS OP DE GRACHT, 1946

KRANTENARTIKEL SINT JORISDAG, 1935

Groenlo

St. Joris en de Verkenners. Dinsdag was het de feestdag van Sint Joris, dus ook een feestdag voor de Verkenners, want de ridderlijke heilige is immers ook hun patroon.

De Groenlosche Verkenners hebben hun eersten St. Jorisdag in volle lente-blijheid doorgebracht. Want het was een uitgezochte, zonnige warme dag. De beloofde gave voor mooi weer, een worst voor de armen, heeft succes gehad.

Des morgens om 7 uur woonden de Verkenners de H. Mis bij, daarna had naast het Parochiehuis de Vlaggenparade, de uitreiking der St. Jorisbloem en de installatie van een nieuwen Verkenner plaats.

In de koffiekamer van het Parochiehuis werd daarna an een keurig gedekte tafel het ontbijt gebruikt.

De meeste menschen kennen de omgeving van hun eigen stad niet en daarom was een verkenning per fiets des middags in de naaste omgeving van Groenlo voor de meeste Verkenners een openbaring.

De Verkenners hebben hun eigen buiten-terrein, de Noord-Schans aan den Ruiterweg te Huppel, eigenaar de heer Tuunte. Daar verzamelden zich des avonds half acht om het kampvuur de Hoogeerw. Heer Deken, de Aalmoezenier, het Groep-Comité en de Verkenners met hun hopman Wiegerink en vaandrig Pothof. Hier werd in God's vrije natuur, terwijl de lente-zoelte over het land streek en de vogels hun avondlied zongen, een verslag uitgebracht over het afgeloopen jaar en de St. Jorisboodschap van den hoofdaalmoezenier voorgelezen. Vaandrig Pothof verhaalde het leven van Sint Joris, de beloften werden hernieuwd en toekomstplannen gemaakt.

De hoogeerw. heer Deken besloot dezen uitstekend geslaagden avond en dag met een korte toespraak.

De eerste Katholieke Verkenners in den Achterhoek naast Zutphen, zijn die te Groenlo Zij hebben deze week vol enthousiasme hun Sint Jorisdag gevierd!

OPEN DAG 30-JARIG BESTAAN JONGENSSTAD, OVER DE GRACHT

MISTER JOVANDO TIJDENS EEN GEZAMENLIJKE DAG

Op de Sint Jorisdag, die altijd rond 23 april werd georganiseerd, kwamen alle speltakken van Scouting Groenlo samen om een dag vol avontuur te beleven.

Als Bever en Kabouter vond ik deze dag prachtig, maar ook best een beetje eng. Je kwam, samen met vaak één ander speltakgenootje, in een groep terecht met allemaal Scouts van oudere speltakken. Je kende vaak nog niemand en ze zagen er allemaal stoer en sterk uit. Toch verdween de bangheid snel en zat je aan het einde van de dag bij zo'n super stoere Scout op de nek, omdat je het lopen niet kon bijbenen. Ook al was je de jongste van je team, je had altijd het gevoel dat je erbij hoorde en dat je altijd een taak in je team had.
[2010, Janneke van der Holst]

GEZAMENLIJKE DAG, STEF REUSEN OP DE ACCORDEON

SINT JORIS WEEKEND, AFWASSEN, OP DE VOORGROND V.L.N.R.: MIRANDA DE KEIJZER, GEERT VAN DER HOLST EN MARLOES HUBERS, 1993

GEZAMENLIJKE DAG, V.L.N.R.: W. VAN DER POST, N. MOLENDIJK, M. VAN GEEMEN, M. DE KEIJZER, A. TEN HAVE, E. LEJEUNE EN L. RUIKERS, 1993

SABINE MEEKES, 2002

GROOT EN KLEIN OP DE GEZAMENLIJKE DAG, 2002

Het mooie aan de Gezamenlijke Dag is dat nog steeds groepen worden gevormd met verschillende speltakken en dat de groepen eerst onwennig bij elkaar staan, maar dat er gaandeweg een enorm groepsgevoel wordt ontwikkeld en er goed wordt samengewerkt. De oudsten helpen de kleintjes en nemen ze gedurende de dag op sleeptouw, maar soms moeten de kleintjes ook de ouderen helpen zoals bijvoorbeeld bij een spel als memory. De dag wordt echt samen beleefd en dit zorgt voor eenheid binnen de vereniging.

Organisatie

In de vroegere jaren werd er elk jaar een nieuwe commissie samengesteld. Van elke speltak mocht er één leider/leidster plaatsnemen in de commissie, zodat alle lagen van Scouting Groenlo vertegenwoordigd waren. Zes jaar geleden is er een 'vaste' commissie samengesteld, waar af en toe iemand bijkomt of uitgaat. Ongeveer een half jaar voor de Gezamenlijke Dag komt de commissie voor het eerst samen om over een thema te brainstormen. Tevens wordt over de vorm van de dag nagedacht; wordt het een dag met bijvoorbeeld eerst 'ticketspelen' (dus dat alle Scouts zelf kunnen kiezen wat voor activiteiten ze gaan doen) en daarna een grote zeskamp met teams bestaande uit verschillende speltakken of wordt het een dag waarop vier grote teams bestaande uit verschillende speltakken een opdracht moeten voltooien. Als dat duidelijk is, worden de activiteiten bedacht en wordt het thema verder uitgewerkt. De taken worden onder de commissiele-

GEZAMENLIJKE DAG, 2007

den verdeeld en er wordt geprobeerd om een aantal gezamenlijke 'klusdagen' af te spreken om samen de onderdelen te maken, de materialen te verzamelen en verder na te denken over de dag. Het weekend voor de Gezamenlijke Dag probeert de hele commissie als 'klusweekend' in te plannen. Eén dag voor de Gezamenlijke Dag worden de grote onderdelen, zoals een zeephelling en een survivalbaan, opgebouwd. Dit gebeurt in samenwerking met andere Scouts.

LASSO WERPEN OP DE GEZAMENLIJKE DAG VAN 2007

KIM GROOTHUIS GAAT VAN DE ZEEPHELLING, GEZAMENLIJKE DAG 2002

Thema's

Elk jaar wordt er getracht om weer een origineel thema te bedenken. Op de Gezamenlijke Dag van 1998 leerden we Bob, Bep en Bas kennen die vakantieproblemen hadden. Bob (Mike Ruikers) wilde op vakantie naar de Ardennen, maar Bep (Judith Huinink) wilde liever naar Mexico. Bas (Bjorn Vije) wist niet waar hij het liefst heen wilde en schreef hierover een liedje. Een liedje dat velen zich nog goed kunnen herinneren.

Want wij zijn Bob, Bep en Bas, wij zijn altijd in onze sas.
We houden van vakantie en van lekker genieten
en van mooie vrouwen met dikke tie…..

Want wij zijn Bob, Bep en Bas, wij zijn altijd in onze sas.
We willen op vakantie, wie gaat er met ons mee,
naar een mooi wit strand met een blauwe zee ?

Want wij zijn Bob, Bep en Bas, wij zijn altijd in onze sas.
Wat vinden jullie van Timboekie….toe,
we zullen het wel zien, want we zijn nog lang niet moe ?

Want wij zijn Bob, Bep en Bas, wij zijn altijd in onze sas.
In Spanje hebben vrouwen een mooie kont,
ik wou toch heel erg graag dat ik erachter stond!

Want wij zijn Bob, Bep en Bas, wij zijn altijd in onze sas.
In de Belgische Ardennen heb ik heel veel plezier,
de stemming komt erin door het Belgische bier !

Want wij zijn Bob, Bep en Bas, wij zijn altijd in onze sas.

BOB, BEP EN BAS, 1998

GEZAMENLIJKE DAG THEMA RUIMTE, 2002

MARIO NIEUWENHUIS EN MARCO OVERBEKKING

In 2002 zijn er twee ruimtewezens op de Pol geland.

> *Deze twee ruimtewezens (gespeeld door Maria van der Post en ikzelf) hadden de vlag van Scouting Groenlo bij zich en ze wilden deze pas teruggeven als de Scouts een raket voor hen hadden gebouwd. De ruimtewezens waren namelijk per ongeluk op de planeet Aarde gestort en wilden graag weer terug naar hun eigen planeet. Nadat alle Scouts de hele dag druk waren geweest en uiteindelijk de raketonderdelen over een groene zeepbaan hadden weten te krijgen, werd de vlag teruggegeven en vlogen de ruimtewezens weg in hun nieuwe raket.*
> [2010, Janneke van der Holst]

Tijdens het 70-jarig bestaan van Scouting Groenlo in 2005 vlogen alle Scouts met 'Scouting Airlines'. Het hoofdkwartier was ingericht als een echt vliegtuig en alle speltakken vlogen, voor een weekend, naar een ander continent. In

GEZAMENLIJKE DAG, WIM VAN DER POST EET EEN BIG MAC, 2007

NIEK MOLENDIJK, 2005

2007 waren we met z'n allen 'In Alle Staten' en maakten we kennis met de Verenigde Staten. We gingen onder andere lasso werpen, popcorn maken, American Football spelen en meerijden in een mooie Amerikaanse auto. Voor het eten haalde iedereen een hamburgermenu in de McWalk.

Op de Gezamenlijke Dag van 2008 kon iedereen meemaken hoe het is om een geheim agent te zijn. Alle leden, inclusief de leiding, werden ingedeeld in vier grote groepen. De missie was om de klok, die uit de klokkentoren op Jongensstad verdwenen was, terug te vinden. De dag bestond uit het verzamelen van aanwijzingen, waarbij de groepen onder andere de Calixtustoren moesten beklimmen om een informant in een rode auto te kunnen volgen, er moest een tijdbom onschadelijk worden gemaakt, er moest in de krant een aanwijzing gevonden worden en er kwam op een bepaald tijdstip een aanwijzing via de radio. De dag leidde tot een spannende ontknoping, want alle vier de teams hadden de sleutel van de verstopplek weten te bemachtigen. De vraag was alleen: 'Waar past de sleutel op?' Vele sloten in de buurt van het Scoutingterrein zijn toen uitgeprobeerd, maar uiteindelijk bracht de sleutel in combinatie met de aanwijzingen je naar de garage van Gerrit Arink waar de klok onder de 'Oma's', twee grote zwarte patrouillekisten, lag.

BIJ DE MC-WALK, 2007

Het was echt een fantastische dag. Je kon als leiding ook eens heerlijk meedoen en natuurlijk volledig je best doen om te winnen van je medeleiding die in een andere groep zat. Weer eens wat anders dan spelletjes begeleiden. Ik moest mezelf af en toe wel even tot de orde roepen, niet te fanatiek worden!
[2010, Maria van der Post]

75-jarig jubileum

Vanwege het 75-jarig bestaan van Scouting werd er een Jubileum Weekend georganiseerd op 5 en 6 juni 2010. Alle leden werden verdeeld over vier kampementen en in elk kampement waren alle speltakken vertegenwoordigd, zelfs de Peter Cuyper Stam! Ze gingen 'back

OVERVAREN EN ZWEMMEN JUBILEUM-WEEKEND, 2010

KABELBAAN JUBILEUMWEEKEND, 2010

THIJS VAN DER HEIJDEN, VOEDSELVEILING, JUBILEUMWEEKEND, 2010

INGE VD HOLST, JUBILEUM-WEEKEND, 2010

OVERVAREN, JUBILEUM-WEEKEND, 2010

to basic' en deden mee aan de 'Expedition Scout 2010'. Hun missie was om gedurende de zaterdag etenswaren en materialen te verdienen om hun kampement op te bouwen. Het weekend begon op het Halve Maaneiland in Groenlo en de eerste opdracht was om met je team over de gracht te komen. Sommigen bouwden een vlot, anderen gebruikten alleen de kano's en een paar zwommen naar de overkant. In de ochtend waren de opdrachten door Groenlo verspreid en gedurende de middag waren de duels op de Pol. Zo moesten de teams een 8 meter hoge klimtoren beklimmen, van de kabelbaan af, naar de winkel van Baas Arink, een fotoroute voltooien met oude foto's van Groenlo, een waterhelling van 3,5 meter af met een rauw ei, kokosnoten uit de boom halen, katapult schieten en nog veel meer. Aan het einde van de middag was er nog een veiling om de laatste materialen en etenswaren te verzamelen. Vooral het vlees voor de barbecue was in trek. 's Avonds hebben alle teams gebarbecued en rond 20.30 uur was er een quiz in de Theaterkuil. Na nog een nachtspel te hebben gespeeld, sliepen alle leden in hun eigen kampement, behalve de Bevers, want die sliepen in het Beverlokaal. Op zondag werd het weekend afgesloten met een grote race tussen de kampementen, waarin de deelnemers een survivalbaan moesten afleggen, een hellingballenrace moesten doen, een waterparcours moesten voltooien en ten slotte een touwtje moesten doorbranden. De groep 'Sterren' had dat het beste gedaan. Zij dragen het hele jubileumjaar de titel 'Scout 2010'.

Districtsbijeenkomsten

Scouting Groenlo valt onder het district Hameland. Vele jaren is Scouting Groenlo actief geweest binnen het district. De laatste 10 jaar echter wordt er veel vaker niet dan wel deelgenomen aan districtsactiviteiten en wordt vooral energie gestoken in de eigen activiteiten. Wel zijn er door de Winterhike nog steeds goede contacten met groepen uit de omgeving.

In de jaren '50 nam men regelmatig deel aan patrouillewedstrijden die in het district werden georganiseerd. Het doel was zo goed mogelijk te scoren en te laten zien dat je de vaardigheden die een Verkenner diende te beheersen ook goed tot uitvoering kon brengen. De deelnemers waren zeer fanatiek hierin, en, wanneer je het beste was van je district, mocht je naar de landelijke patrouillewedstrijden. De Vossenpatrouille van onder andere Hans Tops, Frans Kiens, Hans Pothof, Gerard Mentink, Harry Kolkman, Vincent Wiegerink en Freddy van de Markt wist inderdaad door te dringen tot de Nederlandse kampioenschappen.

Er waren veel contacten met de katholieke groepen in de omgeving. Zo was er ooit een gezamenlijke bedevaart naar Gemen-Ramsdorf.

Vanaf 1976 was José te Brake namens Scouting Groenlo het aanspreekpunt binnen het district Hameland. Er werden diverse speltakdagen georganiseerd waaraan Groenlo veelvuldig deelnam. Voor deze dagen namen meerdere stafleden zitting in diverse commissies binnen het district om de dagen goed te laten verlopen. Er werd heel wat af vergaderd. Er werden diverse weekenden georganiseerd voor Verkenners en Gidsen, maar ook voor Rowans en Sherpa's.

Ik kan me nog goed het gezamenlijk districtsweekend in Bredevoort herinneren. Dat was in 1988 toen Bredevoort zijn 800-jarig bestaan vierde. De Rowans-Sherpa's van diverse plaatsen uit de omgeving waren het hele weekend in Bredevoort om de voorbereidingen te treffen voor een grote gezamenlijke dag, waaraan diverse groepen Welpen, Kabouters, Gidsen en Verkenners uit het district Hameland deelnamen. We hebben erg veel lol gehad in dat weekend. We sliepen toen in het verzorgingstehuis, dat op dat moment leeg stond voor renovatie. Iemand had ons gezegd, dat het gebouw gesloopt zou worden en we waren op sommige spullen dan ook niet erg zuinig (er sneuvelde een aantal deuren). We werden daarvoor flink op onze vingers getikt, maar wisten wij veel, het zou immers gesloopt worden.
[2010, Mario Nieuwenhuis]

DISTRICTSDAG IN EIBERGEN, V.L.N.R.: NN, EVA LEJEUNE, MARCEL STÖTELER, NN, JURGEN REUSEN, WIM VAN DER POST, BJÖRN VIJE, BEGIN JAREN '90

Er werden ook wel weekenden georganiseerd voor stafleden. Deze vonden vaak plaats in Eucalypta in Winterswijk. Het doel was om ideeën op te doen en die werden ook wel opgedaan, maar bovenal waren het erg gezellige weekenden.

V.L.N.R.: DORIAN CORTS, JAN BEKKEN, MIKE RUIKERS, GER-JAN KONINGS

MARCEL IS AAN DE BEURT, KERST-IN BORCULO, 2003

Kerst en oud en nieuw

Onder de vaste activiteiten moet ook de viering van de kerst genoemd worden. Sinds jaar en dag organiseren de PiVo's de zogenaamde Kerst-in. De laatste dertien jaar gebeurt dit in combinatie met de Peter Cuyper Stam.

Deze dag, voorheen weekend, wordt meestal de week voor de Kerst georganiseerd. Vaak gaan we er op uit, huren ergens een blokhut en ondernemen daar de nodige activiteiten. Zo zijn we al eens wezen lasergamen in Hengelo, maar we hebben ook in de regen en de kou een wandeling gemaakt in de buurt van Borculo/Geesteren.

In de sfeer van Kerst worden deze dagen georganiseerd en is het de bedoeling dat we een gezellig samenzijn hebben.

In 2008 bedacht de organisatie van de Kerst-in een heus smokkelspel. We werden in Zwillbrock gedropt en moesten ongezien op Jongensstad zien te komen. Iedereen werd ingedeeld in een groepje en ieder groepje gaf zo zijn eigen invulling aan deze opdracht. Er waren groepen die binnen anderhalf uur ongezien op Jongensstad wisten te komen, maar er was ook een groep, die pas 's nachts om half twee op de Pol aankwam. Die groep heeft het dan ook rustig aan gedaan en is direct bij het begin van de dropping bij Ludwig naar binnen gegaan voor een lekker sapje. Wanneer je dan vertrekt bij Ludwig, dan heb je aan de overkant van de straat opnieuw een locatie waar je kunt consumeren. Helaas zat Grenszicht die avond dicht, maar gelukkig was Overkamp wel open en kon Richard Stöteler daar zijn sokken en schoenen drogen. Helaas voor Richard stond de sloot vol water, toen hij zich probeerde te verstoppen voor een mogelijke controleur. Moe en voldaan, kwam de groep na een wandeling van zo'n vier uur om half twee 's nachts aan op Jongensstad.
[2010, Mario Nieuwenhuis]

Het nieuwe jaar wordt steevast ingewijd met een nieuwjaarsborrel op Jongensstad. Deze avond is toegankelijk voor de Rowan- Sherpa's, de Pivo's, de leden van de Peter Cuyper Stam en het bestuur. Ook dit is een vaste activiteit van Scouting Groenlo.

ZWEMWEDSTRIJDEN WELPEN AMERSFOORT, JAREN '70

WANDEL VIERDAAGSE, GIDSEN, 1969

WANDEL VIERDAAGSE EIBERGEN, 1975

AVONDVIERDAAGSE, 1979

Een activiteit waaraan vroeger veel deelgenomen werd, is de wandelvierdaagse. Grote groepen Grolse Scouts waren hierbij aanwezig en niet alleen in Groenlo, ook in Eibergen werd meegelopen. Tegenwoordig wordt hieraan niet meer in Scoutingverband deelgenomen.

Een vaste activiteit binnen Scouting Groenlo, is het leidingfeest. Eens in het jaar is er een feest voor de leiding en de vrijwilligers van Scouting Groenlo. Iedereen wordt dan op een leuke wijze bedankt voor zijn/ haar inzet van dat jaar.

LEIDINGFEEST, V.L.N.R.: FRANS OESTERHOLT, ALEIKE ABBINK, HERMIEN MEULENKAMP, FRANK HOOG ANTINK EN MARCO OVERBEKKING, JAREN '80

LEIDINGFEEST, JAREN '90

Acties

Van idealen alleen kan Jongensstad niet bestaan, er is geld nodig, schreef Jan Wijgerinck in een bericht in de krant in november 1951 [Logboek I, Jan Wijgerinck]. En dat is iets wat nog steeds geldt. Om de vereniging draaiende te houden zijn financiële middelen noodzakelijk.

Tegelijkertijd blijft het belangrijk dat het lidmaatschap van Scouting Groenlo voor iedereen financieel bereikbaar is en dus mag de contributie niet hoog zijn.
[2010, Ruben Tank]

Om de contributie laag te kunnen houden en toch uitdagende programma's en kampen te organiseren met de benodigde materialen, hielden de Sint Ludgergroep en de Jeanne d'Arcgroep en later Scouting Groenlo allerlei acties die geld in het laatje moesten brengen. Soms werden acties door de hele vereniging uitgevoerd en soms door specifieke speltakken.

Vanaf 1981 wordt van de opbrengst van elke actie 20% afgedragen aan de centrale kas (voorstellen van 100% en 25% afdracht werden verworpen).
[1981, Notulen Groepsraad 05-07]

In de loop der jaren zijn er allerlei acties gehouden: van hulp bij parkeren bij open dagen tot de organisatie van Kinderactiviteiten bij de Slag om Grolle. Soms werd een actie niet aangenomen, dit gebeurde bijvoorbeeld in 1991:

Er is een aanbod gekomen om folders van het CDA rond te brengen. Dit wordt afgeslagen: we willen geen politieke kleur uitdragen.
[1991, Notulen Groepsraad 07-06]

Overigens ontvangt Scouting Groenlo jaarlijks een redelijk bescheiden subsidiebedrag van de gemeente.

FLESSENACTIE TEN BEHOEVE VAN JAMBOREE, 1947

St.LUDGERGROEP
" VERKENNERS van de K.J.B."
G R O E N L O

FLESSCHEN-TROEP

AAN ALLE GROLLENAREN,

In Augustus van dit jaar wordt er te Moisson in Frankrijk de groote Vredes-Jamboree gehouden,waarheen ook Nederland een contingent zal zenden als vertegenwoordiging van ons volk op dit internationale Jeugdfeest,waaraan praktisch alle landen van de gansche Wereld zullen deelnemen.

De waarde van onze gulden is echter momenteel niet zoo geweldig hoog,en dat brengt met zich mede dat de kosten per deelnemer zeer hoog zijn.Iedere Troep kan slechts een jongen laten deelnemen,en om te voorkomen dat daarom alleen slechts de "rijke"jongens zouden kunnen gaan,is de bepaling gemaakt,dat iedere Troep samen de onkosten moet verdienen,en dat door middel van loting uitgemaakt zou worden wie zal mogen gaan.

Groenlo heeft twee Troepen,zoodat ev.ook twee Verkenners naar Frankrijk kunnen,als.....wij er geld voor kunnen verdienen.En dat kunnen wij,als U mee wilt werken.Op Zaterdag 25 Januari zullen Welpen en Verkenners bij U komen om te vragen of U nog leege flesschen in allerhande maten kunt afstaan,gratis natuurlijk.En als wij er dank zij Uw medewerking er in mogen slagen een zeer groote hoeveelheid bij elkaar te halen,dan(maar ook alleen bij een groot aantal)kunnen wij deze hoeveelheid verkoopen,en kan een Uwer Grolsche jongens U allen vertegenwoordigen op dit internationale Vredesfeest.Velen van U zullen bovendien blij zijn wanneer wij al die leege flesschen-rommel uit Uw kelders,kasten,zolders komen weghalen.Het loopt weer tegen de schoonmaaktijd,en dus.....opgeruimd staat netjes.FLESSCHEN-TROEP moet slagen, en het kan !!! Het kost U niets,alleen ruimen wij bij U de rommel op.

Wij danken U nu reeds voor Uw medewerking,en vertrouwen, dat U in alle hoekjes en gaten naar flesschen wilt speuren.....

Namens alle Leden van de Groep
Kapl.J.van Soest,Groepgeestelijke.
J.H.M.Wijgerinck,Groepleider.

SLAG OM GROLLE, 2008

Heitje voor een Karweitje

De eerste keer dat het "heitje voor een karweitje" gehouden werd, was in 1952 […]. *Het idee was afkomstig uit Engeland, waar het doen van klusjes in ruil voor geld onder de naam "Bob-A-Job" een groot succes was. Ook in Nederland sloeg het meteen aan.* […] *Naar aanleiding van het werk dat de vele Scouts direct na de oorlog hadden verzet bij de opbouwwerkzaamheden van het land, had Scouting in Nederland een flinke reputatie op het gebied van behulpzaamheid. Een groot deel van de bevolking was dan ook erg enthousiast over het initiatief en deed graag mee met het verzinnen van klusjes.*

"Voor een heitje, zo heet in de dieventaal een kwartje, worden allerlei karweitjes gedaan. Tuinen worden op vakkundige wijze opgeknapt, kippenhokken opgeruimd en stoepen schoongemaakt," meldde het Nederlandse Polygoonjournaal dat jaar. In 1952 was de Amsterdamse burgemeester d'Ailly een van de eerste werkgevers. Hij liet zijn schoenen poetsen op de Dam. "De padvinders en verkenners leren op deze wijze zelf het geld verdienen waarmee ze in bepaalde financiële behoeften kunnen voorzien.[…]"
[2010, nl.scoutwiki.org]

GOEDE DAAD DOOR PETER POTHOF

HEITJE VOOR EEN KARWEITJE, 1952

Heitje voor een Karweitje (later Knaak voor een Taak) werd ook in Groenlo voor het eerst in 1952 gehouden door de Verkenners. De actie werd in de krant aangekondigd. Bewoners van Groenlo die een klusje hadden, konden contact opnemen met een speciaal telefoonnummer (tel. 202) en vervolgens kwam er iemand langs om de klus uit te voeren. Als voorbeeldklussen werden genoemd:

> *Allerlei akkefietjes, zoals fietsen en motoren poetsen, schoenen poetsen, koper poetsen, kippenhokken schoonmaken, witten, tuinen aanleggen en opharken, zolders en schuren opruimen, straatstoepen en trottoirs schrobben, stoepen uitwieden, glazen boenen en als U op familiebezoek wilde gaan, doch dit niet kon vanwege kleine kinderen thuis, doe het dan nu en vraag dan een Verkenner of leidster om tijdens uw visite op de kleine kinderen en het huis te passen.*
> [1952, Logboek Jan Wijgerinck]

Later gingen de Verkenners "spontaan" langs de deuren en was er geen telefoonnummer meer om klussen door te geven. In de krant van 1953 werd gewaarschuwd dat alleen opdrachten gegeven moesten worden aan jongens met werkbriefjes bij zich, want er waren ook jongens die zich voordeden als Verkenner en het geld vervolgens in eigen zak staken. In die tijd werd de helft van het opgehaalde bedrag afgestaan aan het district.

De actie bleef tot het jaar 2000 gehandhaafd. Er werden door de leiding allerlei trucjes bedacht om de opbrengst zo hoog mogelijk uit te laten komen. Zo had men bijvoorbeeld ontdekt dat veel mensen keken hoeveel de eerste persoon die in het boekje had geschreven, gegeven had voor een klus. Naar aanleiding van dat bedrag bepaalde de daarop volgde "klanten" hun te geven bedrag. Dus verzon de leiding een klus met een hoog bedrag en zo werd de opbrengst van de actie met weinig moeite wat hoger.

HEITJE VOOR EEN KARWEITJE, JAREN '50

Opbrengsten Heitje voor een Karweitje 1992:

Welpen	*Fl. 277,35*
Verkenners	*Fl. 375,04*
Kabouters	*Fl. 451,00*
Gidsen	*Fl. 329,35*
Totaal	*Fl. 1.432,74*

[1992, Notulen Groepsraad, 4 juni]

Opbrengsten Heitje voor een Karweitje 1998:

Welpen	*Fl. 402,00*
Verkenners	*Fl. 559,00*
Kabouters	*Fl. 502,00*
Gidsen	*Fl. 225,00*
Totaal	*Fl. 1.688,00*

[1998, Notulen Stichting Scouting Groenlo, 09-09]

Herinneringen aan Heitje voor een Karweitje:

Ik heb inderdaad een keer een kwartje ontvangen voor een kwartier stoep vegen. Maar ook eens een knaak voor het doen van een spelletje met een mevrouw als gezelschap.

Meestal gingen de klusjes nergens over en kreeg je gewoon een donatie. Maar een enkele keer moest je er echt voor werken. Tot en met boodschappen doen op je fietsje toe. Je deed karweitjes die je thuis never nooit kreeg toevertrouwd.
[2010, Roland Mulder]

Ik heb wel eens zeer lang gedaan over een oprit waar het gras tussen de tegels uit moest, dat was je grootste nachtmerrie zo'n klus, en dan kreeg je me toch een laag bedrag! Dat was echt heel erg.

Ieder jaar ging ik zo snel mogelijk naar mevrouw De Groen toe. Ik ging dan een fiets poetsen en deze fiets werd nooit gebruikt. Dus eigenlijk poetste ik gewoon eens per jaar het stof weg van die fiets. En daar kreeg ik best een leuk bedrag voor.
[2010, Niek Molendijk]

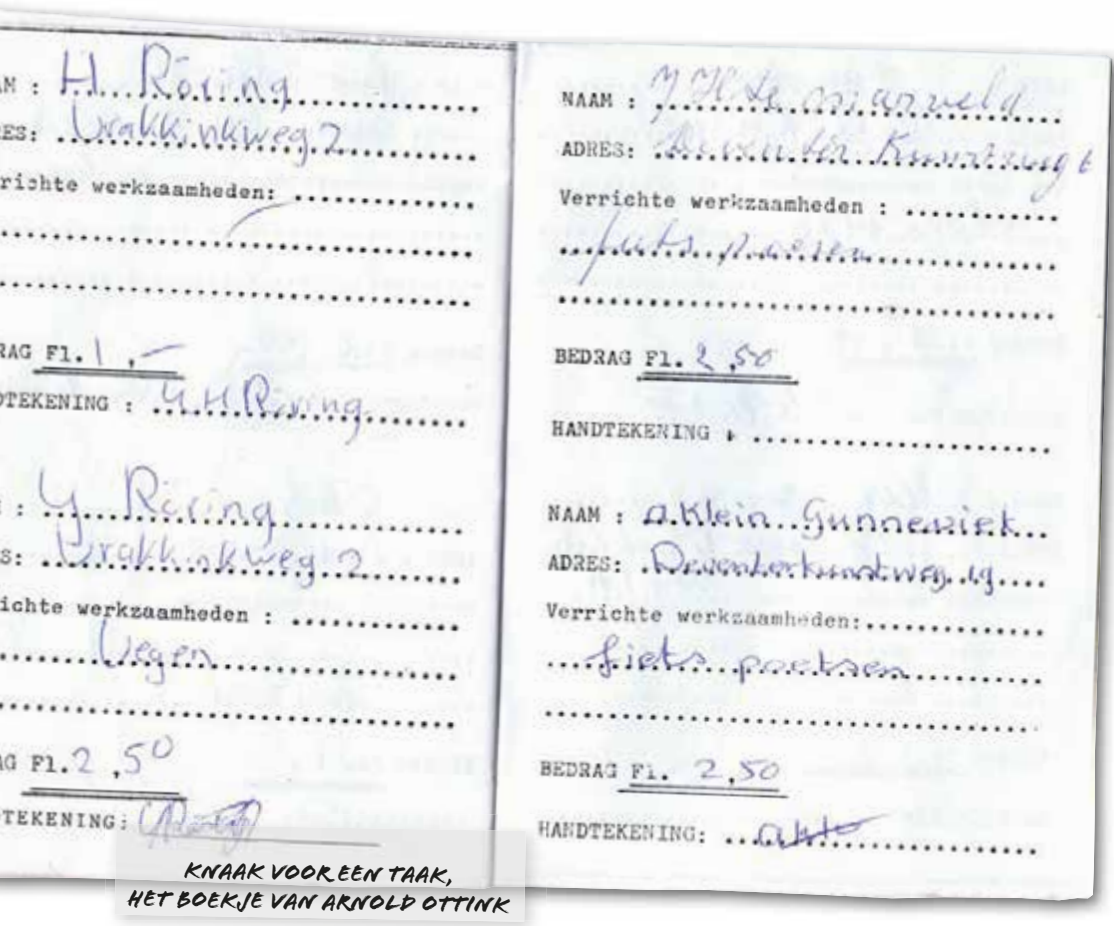

KNAAK VOOR EEN TAAK, HET BOEKJE VAN ARNOLD OTTINK

Mijn boekje van Knaak voor een Taak zag er ongeveer zo uit:
Blz. 1 Stoep vegen, fiets poetsen, stoep vegen
Blz. 2 Stoep vegen, stoep vegen, fiets poetsen
Blz. 3 Stoep vegen, hond uitlaten, stoep vegen
Blz. 4 Stoep vegen. stoep vegen. fiets poetsen
Daarbij mag gemeld worden dat de "Taak" stoep vegen meestal in 2,3 seconden gebeurd was…
[2010, Olivier Wentink]

Inmiddels is er een andere actie in de plaats gekomen voor Knaak voor een Taak, namelijk de Scoutingloterij. In eerste instantie werd deze loterij, die landelijk aangeboden wordt door Scouting Nederland, voor Groenlo georganiseerd door de Beverleiding (Wilma Walhof c.s.), zodat ook de Bevers, die vaak te jong zijn om mee te doen aan acties, wat geld voor extra activiteiten kregen. Later nam Dini Overbekking de organisatie over. Het verkopen van deze loten is erg lucratief, aangezien de groep € 1,50 per lot mag houden van de totaalprijs per lot van € 2,50. Daar kan geen Heitje voor een Karweitje tegenop!

Collectes
Ook werd (en wordt) er geld opgehaald voor de kas van Scouting Groenlo door te collecteren voor goede doelen. In ruil voor de collecte werd dan een gedeelte van de opbrengst aan Scouting Groenlo gegeven. Zo werd er door de RSA al jaren gecollecteerd tijdens de carnavalsoptocht en toen er nog een corso-optocht was, probeerde deze groep zoveel mogelijk geld op te halen voor het corso. Eenmalig hebben de Groenlose Scouts zich op 19 januari 2002 ingezet voor de actie Coins For Care, waarbij na de invoering van de Euro oude Nederlandse munten opgehaald werden:

Als ik aan deze actie denk, zie ik weer al die volle emmers achterin mijn auto.
[2010, Michel Wissink]

Pas in september 2003 werd het honorarium hiervoor gestort, namelijk € 411,00.
[2003, Notulen stichting Scouting Groenlo, 16-09]

Een andere, jaarlijkse collecte is Jantje Beton:

Omstreeks 1980 deed Scouting Groenlo voor het eerst mee met de collecte. Van oudsher mag de collecterende groep de helft van de opbrengst houden. De andere helft wordt door Jantje Beton besteed aan allerlei projecten in het land. Vanaf 1990 wordt deze collecte gehouden in samenwerking met de Speel-o-theek.

Jantje Beton
Het Nationaal Jeugd Fonds werd op 2 april 1968 opgericht door een aantal landelijke organisaties op het gebied van buurt- en clubhuiswerk en jeugd- en jongerenwerk, met als doel om extra fondsenwerving te realiseren voor zinvolle jeugdvoorzieningen die niet of niet voldoende voor subsidies in aanmerking kwamen. De naam 'Jantje Beton' werd pas enkele jaren later aan het fonds verbonden. Hij dankt zijn naam aan alle flatgebouwen (beton) die als paddenstoelen uit de grond schoten en waardoor alles werd volgebouwd. Jantje Beton kwam in opstand en eiste dat er ook rekening werd gehouden met speelruimte voor kinderen.
Jantje Beton initieert en ondersteunt activiteiten waardoor kinderen weer veilig, vrij en avontuurlijk buiten kunnen spelen in hun eigen buurt.
[2010, www.jantjebeton.nl]

Opbrengsten voor Scouting Groenlo door de jaren heen:

1981:	*993,00 gulden*
1983:	*1003,50 gulden*
1985:	*1046,50 gulden*
1986:	*1084,83 gulden*
1988:	*1182,93 gulden*
1989:	*1180,00 gulden*
1990:	*682,50 gulden (voor het eerst werd de opbrengst gedeeld met de Speel-o-theek)*
1994:	*724,20 gulden*
2000:	*1000,00 gulden*

[Diverse notulen van Groepsraad en bestuursvergaderingen]

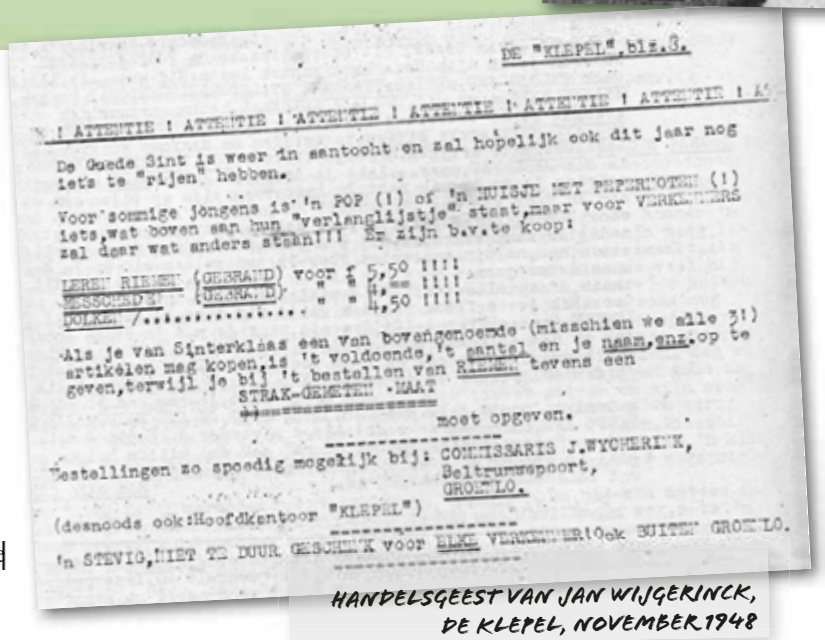

DE "KLEPEL", blz.3.

! ATTENTIE ! ATTENTIE ! ATTENTIE ! ATTENTIE ! ATTENTIE ! ATTENTIE ! A

De Goede Sint is weer in aantocht en zal hopelijk ook dit jaar nog iets te "rijen" hebben.

Voor sommige jongens is 'n POP (!) of 'n HUISJE MET PEPERNOTEN (!) iets, wat boven aan hun "verlanglijstje" staat, maar voor VERKENNERS zal daar wat anders staan!!! Er zijn b.v. te koop:

LEREN RIEMEN (GEBRAND) voor f 5,50 !!!!
MESSCHEDEN (GEBRAND) " " 4,-- !!!!
DOLKEN /..... " " 4,50 !!!!

Als je van Sinterklaas een van bovengenoemde (misschien we alle 3!) artikelen mag kopen, is 't voldoende, 't aantal en je naam, enz. op te geven, terwijl je bij 't bestellen van RIEMEN tevens een STRAK-GEMETEN MAAT moet opgeven.

Bestellingen zo spoedig mogelijk bij: COMMISSARIS J.WYCHERINK, Beltrumsepoort, GROENLO.

(desnoods ook: Hoofdkantoor "KLEPEL")

'n STEVIG, NIET TE DUUR GESCHENK voor ELKE VERKENNER! Ook BUITEN GROENLO.

HANDELSGEEST VAN JAN WIJGERINCK, DE KLEPEL, NOVEMBER 1948

Andere acties door de jaren heen (die soms in dit boek al aan de orde geweest zijn):

- Oud papier ophalen ten behoeve van de Romereis.
- Het opvoeren van een jaarlijkse revue voor ouders en andere belangstellenden; de opbrengst ging naar de vereniging. De eerste revue getiteld "Hallo! Daar zijn wij!" vond plaats op 21 november 1935. In de pauze: gratis verloting van een vette haas.

ACTIE HELP DE POL

CIRCUS KRULS.

Circus Kruls gaf Vrijdagavond op Jongensstad, waar het enkele dagen zijn tenten opgeslagen heeft met het doel de kas van Jongensstad aan te vullen, een daverende gala-voorstelling. Ofschoon de belangstelling zeer klein was, is het voor de weinigen een avond geworden, om nooit te vergeten. Met groot enthousiasme werd dit bonte circusbeweeg van wilde dieren, gedresseerde leeuwen, giraffen, slangen en paarden op lappen voeten! — gadegeslagen. Met wonderenswaardige rapheid werden de nummers achter elkaar afgewerkt en de circus-band zorgde voor de sfeer.

Het is ondoenlijk dit rijk gevarieerd program in onderdelen onder de loupe te nemen, daarom een enkele greep.

Rosa Linda, de coquette witte schimmel met rooddraad was in het bezit van complete hersens en danste de samba beter dan de Maharadja van Radjepoera, die overigens met zijn olifant enorm succes oogstte. De grollen van Pipo en August, twee wereldvermaarde clowns, waren om te gieren en zij ontpopten zich later de 18 karaats artist en cowboy. Allerzaardigst was het optreden van Feodor Kienscki met zijn 5 leeuwen. Even was er angst rond de piste toen een wild geworden leeuw een helper aanviel. Met een welgemikt schot werd aan dit woeste leeuwen-leven een einde gemaakt.

De luchtacrobaten „De Pignatelli's" en de koorddanseres „Angelica de Luna" waren exellent en hun optreden verraadde weinig meer van het dilettantisme.

Met „winden wervelen" — slangenmensen, springende mannen en brandende hoepels — werd dit voortreffelijke program besloten.

CIRCUS KRULS, 1951

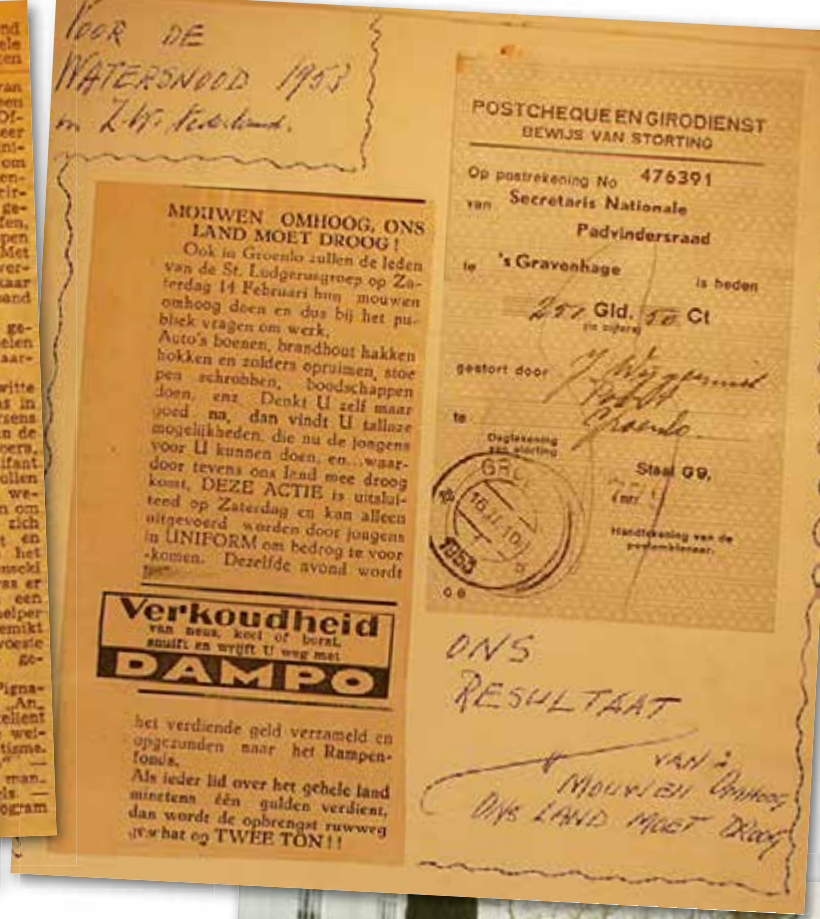

VOOR DE WATERSNOOD 1953 in Z.W. Nederland.

MOUWEN OMHOOG, ONS LAND MOET DROOG!

Ook in Groenlo zullen de leden van de St. Ludgerusgroep op Zaterdag 14 Februari hun mouwen omhoog doen en dus bij het publiek vragen om werk.

Auto's boenen, brandhout hakken hokken en zolders opruimen, stoepen schrobben, boodschappen doen, enz. Denkt U zelf maar goed na, dan vindt U tallaze mogelijkheden, die nu de jongens voor U kunnen doen, en...waardoor tevens ons land mee droog komt, DEZE ACTIE is uitsluitend op Zaterdag en kan alleen uitgevoerd worden door jongens in UNIFORM om bedrog te voorkomen. Dezelfde avond wordt

Verkoudheid van neus, keel of borst, snuift en wrijft U weg met DAMPO

het verdiende geld verzameld en opgezonden naar het Rampenfonds.

Als ieder lid over het gehele land minstens één gulden verdient, dan wordt de opbrengst ruwweg geschat op TWEE TON!!

POSTCHEQUE EN GIRODIENST
BEWIJS VAN STORTING

Op postrekening No 476391
van Secretaris Nationale Padvindersraad
te 's Gravenhage is heden
251 Gld. 50 Ct
gestort door
te Groenlo
Staat 69.

Handtekening van de postambtenaar.

ONS RESULTAAT VAN 't MOUWEN OMHOOG ONS LAND MOET DROOG

- De organisatie van Oud-Hollandse Spelen in 1977.
- Het uitzetten van de gft-containers in 1991.
- De organisatie van allerlei spellen (van een abseilwand tot "autorammen") tijdens Koninginnedag 1994.
- Het verkopen van loten en het organiseren van autowasdagen ten behoeve van de Europese Jamboree.
- Parkeeractiviteiten ondersteunen bij open dagen of jubilea van o.a. de Welgro, de Rabobank (in 1999 bij verhuizing naar nieuw pand) en Dumeco (in 2005).

We hebben bij de Welgro geholpen bij de open dagen. We waren blij dat we iets terug konden doen voor de Welgro, omdat zij ons elk jaar kosteloos toelaten voor het plakken van de corsowagen. Als verrassing kregen we een gift voor de geleverde hulp.
[1999, notulen 4 november]

RSA VERKEERSREGELAARS TIJDENS CARNAVAL, 1997

- Autowasdagen, kerktoren schoonmaken, bezoekers van de toren naar boven begeleiden en een sponsorloop ten behoeve van kamp Wiltz.
- Entreekaarten verkopen bij het corso in Lichtenvoorde. Sinds er entree geheven wordt in Lichtenvoorde, staan de Groenlose Scouts kaarten te verkopen op het kruispunt Zieuwentseweg/Europaweg. Vooral de eerste keren was dat erg spannend:

ACTIE VOOR DE ROMEREIS, 1957

SPELREGELS VOOR DE de TOUR DE HOME .

1. De Derde Tour de Home is gestart op 1 Januari en duur tot en met 23 April 1957.

2. IEDEREEN DIE HIER WIL GAAN MOET OP DE HIERVOOR BESTEMDE LIJST VOORKOMEN. Wie er niet op staat, ook al heeft hij op de vorige lijsten wel gestaan, valt DEFINITIEF uit. Wij kunnen Home bereiken als iedereen medewerkt, dus ook de welpen.

3. KILO's zijn als volgt te bereiken:

Oud papier, lompen en oud ijzer tegen normaal gewicht. Deze materialen kunnen rechtstreeks naar Firing gebracht worden. Hiervan krijgen jullie dan een papiertje, waarop het aantal kilo's en je naam vermeld staat. Dit papiertje doen jullie bij mij in de BRIEVENBUS. Het wordt dan op de Tour-lijst geschreven. De stand zal regelmatig bekend gemaakt worden.

4. De troepraad heeft bepaald, dat iedere deelnemer op 1 Maart e.a. minstens 50 kg. ingeleverd moet hebben en op 23 April 100 kg. Wie op 1 Maart geen 50 kg. heeft, dient op 23 April 100 kg. + het dubbelde van het te weinige in te leveren. b.v. wie op 1 Maart maar 40 kg. heeft, dient op 23 April 100 kg. + 20 kg. (het dubbele van het te weinige op 1 Maart) in te leveren.

5. Bij het St. Joris-kampvuur zal bekendgemaakt worden, welke verkenners eventueel uitvallen en zij, dien een prijs gewonnen hebben.

DE PRIJZEN ZIJN ALS VOLGT: Winnaar GELE TROEP: f. 5.--
GROENE TROEP: f. 4.50
BRUINE TROEP: f. 4.--

6. Ik reken er ook op, dat ALLE WELPEN mullen deelnemen aan deze Tour. Zij kunnen evengoed een prijs winnen.

Tot slot dit. VERKENNERS DIE OP HUN LIJST NIET VOORKOMEN KUNNEN NIET MEEGAAN NAAR ROME. ZIJ HEBBEN ER AAN TE DANKEN, DAT ZIJ DAT AAN ZICHZELF TE DANKEN HEBBEN.
De eerste lijst gaat hierbij. Een gering aantal, ondanks een week vacantiel Pak direct aan!

DEZE SPELREGELS ZIJN OPGESTELD EN GOEDGEKEURD DOOR DE TROEPRAAD.

Groenlo, 5 Januari 1957.

De groepsleider,

GELD OPHALEN VOOR HET GOEDE DOEL IN 1983

EEN GEZONDE INSPANNING — VOOR EEN GEHANDICAPT KIND

SCOUTING NEDERLAND • STICHTING LILIANE FONDS • 75 JAAR WORLD SCOUTING

Certificaat

Op 19-2 1983 heeft 3 Micaado Gr. Zevert ten behoeve van het 'LILIANE-FONDS' 25 kilometers afgelegd.

Hierdoor werd f. 32,50 verdiend.

Dit bedrag zal door **Scouting Nederland** aan het **Liliane-Fonds** worden overgemaakt om gehandicapte kinderen in de Derde Wereld beter en gerichter te kunnen helpen.

ALLEMAAL ENORM BEDANKT!

namens de organisatie Scouting Nederland

namens de afgevaardigde groepen

ACTIE, JAREN '80

SPONSORLOOP VOOR WILTZ, EVA LEJEUNE EN MARIA VAN DER POST, 1990

Scouting G

KON
DAG

rommel-
markt
abseilen
kinderspelen
schminken
paardrijden

30 A

ACTIEPOSTERS KONINGINNEDAGVIERING EN AUTOWASDAGEN

Ik weet nog goed dat een heleboel mensen echt boos waren dat ze moesten betalen. Er is geloof ik zelfs een boze chauffeur bijna over iemands voet gereden. Gelukkig was er altijd politie in de buurt. En omdat er heel veel mensen kwamen, liepen we soms wel met duizenden guldens en later euro's in ons kleine tasje dat als kas diende. Gelukkig kwam er vanaf dat jaar veel vaker iemand van de organisatie op een motor langs en dan kon je een heleboel biljetten in een envelop duwen en die aan hem meegeven. Voelde toch wat veiliger. We deden trouwens onderling wedstrijdjes wie de meeste kaartjes verkocht. Dan kwam er een gezinnetje aanlopen en dat hoorde dan van alle kanten: "Koop hier uw kaartjes!" "Wij zijn goedkoper dan die anderen!" Dat was natuurlijk niet waar en die mensen waren dan helemaal in verwarring, erg grappig.
[2010, Maria van der Post]

- Organisatie kinderactiviteiten Slag om Grolle in 2005 (1 dag), 2008 (2 dagen) en 2010 (2 dagen): met zo'n 80 medewerkers per dag werd elke editie van de Slag aangevuld met allerlei uitdagende activiteiten voor kinderen, die per editie weer deels verschilden. Van schilden maken tot knallen in de knalhoek, van kippenboutjes kluiven tot een rondje reuzenrad.
- Rabobank Coöperatiefonds: Scouting Groenlo heeft maar liefst drie maal een prijs gewonnen van het coöperatiefonds van de Rabobank. In 2002 werd € 3400,00 gewonnen voor de Theaterkuil, in 2007 werd € 7000,00 gewonnen, onder andere voor een zitmaaier. En in 2010 werd € 2500,00 binnengehaald voor dit jubileumboek.

UITREIKING RABO COÖPERATIEFONDS, RECHTS RUBEN TANK MET CHEQUE VAN € 2.500,=, 2010

HOOFDSTUK 5

KAMPEN

"KOE KOE GUIE GUIE WIOE WIOE"

In 75 jaar heeft Scouting heel wat kampen gehouden. Daarover zijn natuurlijk veel verhalen te vertellen, maar er is ook veel te vertellen over de gewoontes en de gebruiken van de kampen. In het eerste gedeelte van dit hoofdstuk gaan we daarop in. In deel twee worden enkele bekende terreinen beschreven. Het derde deel gaat over enkele kampverhalen.

V.L.N.R.: NIEK MOLENDIJK, MIKE RUIKERS, OLIVIER WENTINK EN TOM KROEKENSTOEL, HIT, 2002

ZOMERKAMP ZELHEM, 1946

BEVRIJDINGSHIKE RSA, POSBANK, 1994

GABRY WIEGGERS, ROLAND MULDER, MICHEL ENGBERS, TOM KROEKEN-STOEL SR. IN PARIJS MET DE PIVO'S, 1989

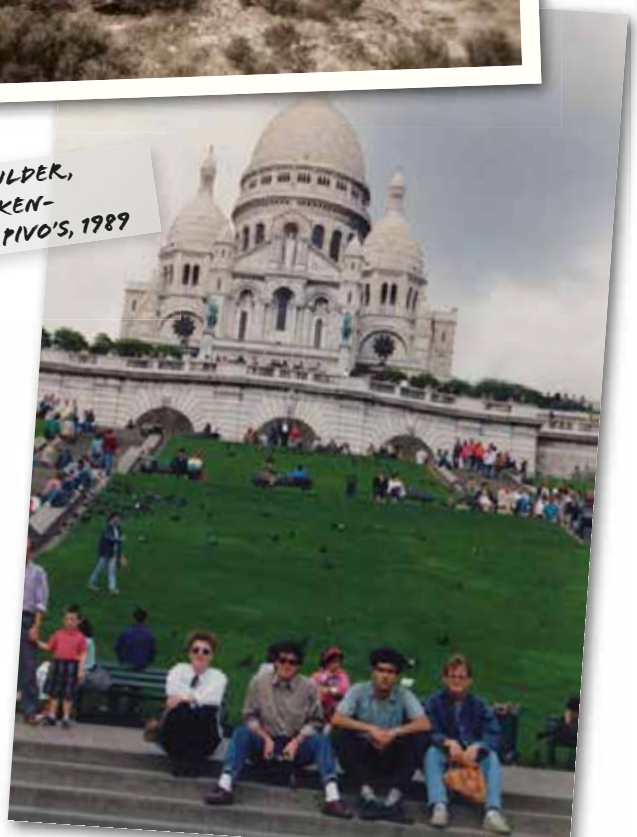

BEVRIJDINGS-HIKE RSA, POSBANK, 2001

PCS WEEKEND 24-UURS HIKE, HAVIXBECK, 2003

Eerst de kampgewoontes:

Over het algemeen kun je de kampen in 3 soorten verdelen. We kennen bij Scouting Groenlo het kamperen (in tenten), het bivakkeren (in gebouwen) en het hiken (het rondtrekken met een tentje en rugzak).

KAMPEREN

De Verkenners, Gidsen en Rowan-Sherpa's gaan tijdens het zomerkamp over het algemeen kamperen. De rest gaat bivakkeren. De Bevers, Welpen en Kabouters, omdat ze te jong zijn om te kamperen; de Peter Cuyperstam en soms ook de Pivo's kiezen voor het gemak en de luxe van een blokhut (maar zo heel af en toe wordt er ook nog gekampeerd).

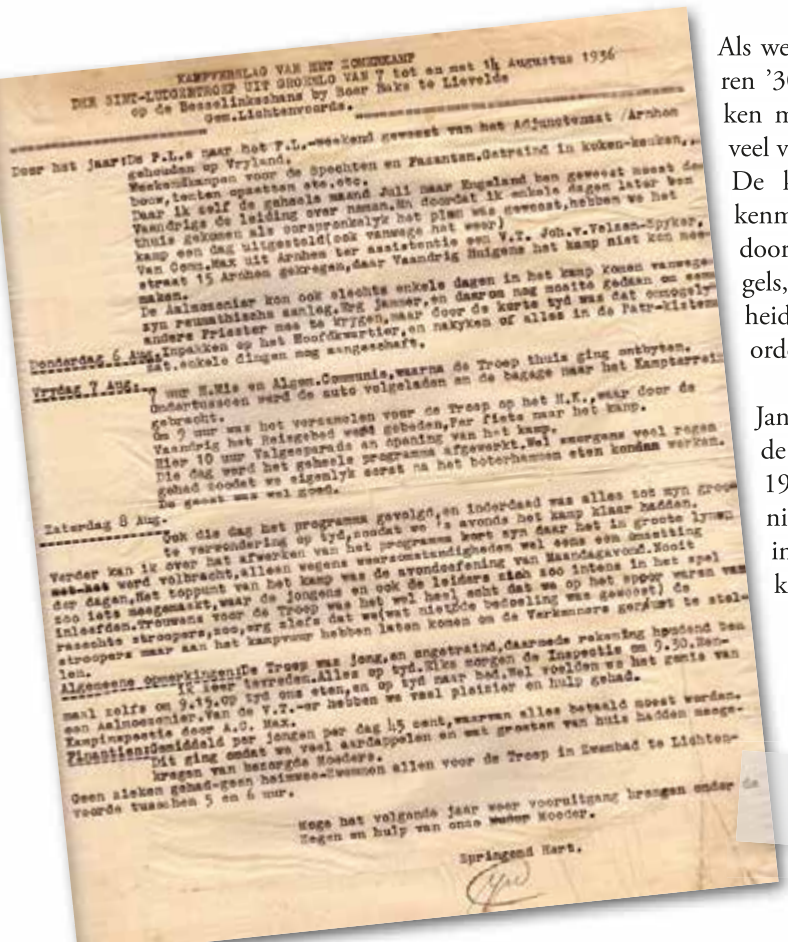

KAMPVERSLAG VAN HET ZOMERKAMP
DER SINT-LUDGERSTROEP UIT GROENLO VAN 7 tot en met 14 Augustus 1936
op de Besselinkschans by Boer Bakx te Lievelde
Gem.Lichtenvoorde.

Door het jaarlijkse P.L.-weekend gewoont van het Adjunctenkat /Arnhem gehouden op Vryland.
Weekendkampen voor de Spechten en Fazanten,Getraind in koken-kunken,..
Boow,tenten opzetten etc.etc.
Daar ik zelf de gehoele maand Juli naar Engeland ben geweest moest de
Vaandrigs de leiding over nemen.Nu doordat ik enkele dagen later ben
thuis gekomen als oorspronkelyk het plan was geweest,hebben we het
kamp een dag uitgesteld(ook vanwege het weer)
Van Gem.Max uit Arnhem ter assistentie en V.T. Joh.v.Velzen-Spyker,
straat 15 Arnhem gekregen,daar Vaandrig Huigens het kamp niet kon mee-
maken.
De Aalmoezenier kon ook slechts enkele dagen in het kamp komen vanwege
syn removerthiasche aanleg.Wg Janner,en daarom nog moeite gedaan om een
anders Priester mee te krygen,maar door de korte tyd was dat onmogelyk
Dinsdag 6 Aug. Inpakken op het Hoofdkwartier,en nakyken of alles in de Patr-kisten
Woensdag 5 Aug. Het.eskele dingen nog aangeschaft.

Vrydag 7 Aug. 9 uur H.Mis en Algem.Communie,waarna de Troep thuis ging ontbyten.
Onderwyssen werd de auto volgeladen en de bagage naar het Kampterrein
gebracht.
Om 2 uur was het verzamelen voor de Troep op het H.K.,waar door de
Vaandrig het Reisgebed werd gebeden,Per fiets naar het kamp.
Hier 10 uur Valgeparade en opening van het kamp.
Die dag werd het geheele programma afgewerkt.Wel smorgens veel regen
gehad zodat we eigenlyk eerst na het boterhammen eten konden werken.
De gaast was wel goed.

Zaterdag 8 Aug.
Ook die dag het programma gevolgd,en inderdaad was alles tot myn groote
te verwondering op tyd,zoodat we 's avonds het kamp klaar hadden.
Verder kan ik over het afwerken van het programma kort syn daar het in groote lyn
met het werd volbracht,alleen wegens weersomstandigheden wel eens een daarin
dag dagen,Het toppunt van het kamp was de avondoefening van Maandagavond.Nooit
zoo iets moegemaakt,waar de jongens en ook de leiders zich zoo intens in het spel
inleefden.Trouwens voor de Troep was het wel heel,echt dat we op het oppor waren van
rasechte stroopers,zoo,erg alerts dat we(wat niemde bedoeling was geweest) de
stroopers maar aan het kampvuur hebben laten komen en de Verkenners gedwongt te stel-
len.
Algemene Opmerkingen:De Troep was jong,en ongetraind,daarmede rekening houdend ben
ik zeer tevreden.Alles op tyd.Elke morgen de Inspectie om 9.30.Mon-
mael zelfs om 9.15.Op tyd ons eten,en op tyd naar bad.Wel voelden we het gemis van
een Aalmoezenier.Van de V.T.-er hebben we veel plaisier en hulp gehad.
Kampinspectie door A.C. Max.
Plaatsen:Gemiddeld per jongen per dag 45 cent,waarvan alles betaald moest worden.
Dit ging omdat we veel aardappelen en wat groenten van huis hadden mege-
bragen van bezorgde Moeders.
Geen zieken gehad-geen heimwee-Gezwommen allen voor de Troep in Zwembad te Lichten-
voorde tusschen 5 en 6 uur.

Hoop het volgende jaar weer vooruitgang brengen onder de
Zegen en hulp van onze Hemelse Moeder.

Springend Hert.

KAMPVERSLAG, 1936

Als we het kamperen van de jaren '30 tot en met '60 vergelijken met de periode erna, is er veel veranderd.
De kampen in deze periode kenmerkten zich voornamelijk door structuur: vaste kampregels, discipline, godsdienstigheid, samenwerking, inzet, orde, netheid en competitie.

Jan Wijgerinck legde één van de eerste zomerkampen in 1936 vast onder zijn pseudoniem "Springend Hert". Hierin is goed te lezen hoe een kampdag er in die tijd uitzag.

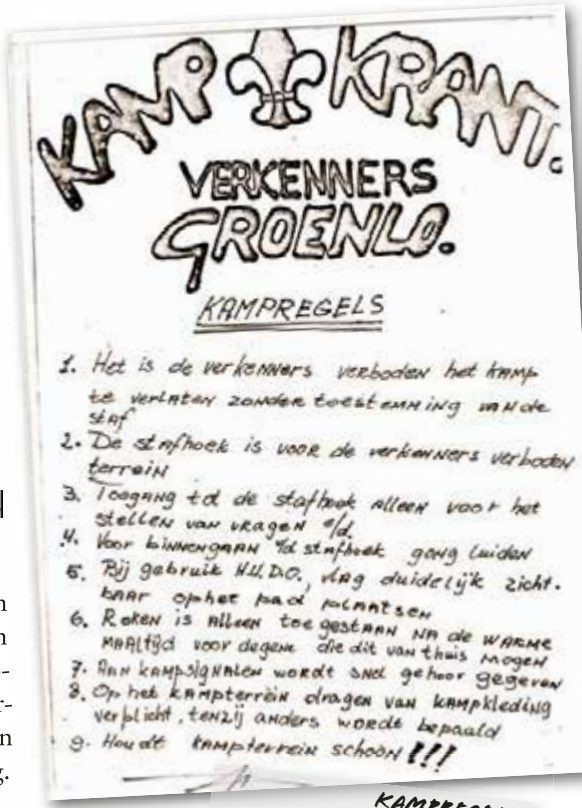

KAMP KRANT
VERKENNERS GROENLO.
KAMPREGELS

1. Het is de verkenners verboden het kamp te verlaten zonder toestemming van de stef
2. De strafhoek is voor de verkenners verboden terrein
3. Toegang tot de strafhoek alleen voor het stellen van vragen e/d
4. Voor binnengaan tot strafhoek gong luiden
5. Bij gebruik W.C. D.O., vlag duidelijk zicht. baar op het pad plaatsen
6. Roken is alleen toegestaan na de warme maaltijd voor degene die dit van thuis mogen
7. Aan kampsignalen wordt snel gehoor gegeven
8. Op het kampterrein dragen van kampkleding verplicht, tenzij anders wordt bepaald
9. Houdt kampterrein schoon!!!

KAMPREGELS UIT 1974 (LET VOORAL OP REGEL 6.!)

TEKENING OP PAGINA'S 268-269: JAN WIJGERINCK

AALMOEZENIER VAN SOEST SCHEERT ZICH, ZOMERKAMP ZELHEM, 1946

BIDDEN VOOR HET ETEN

OCHTENDGYMNASTIEK, KAMP HEETEN, 1960

OCHTEND-GYMNASTIEK IN REKKEN

OCHTENDRITUEEL

Elke kampdag begon met ochtendgymnastiek:

Ik heb mijn hele leven elke dag de oefeningen gedaan die ik bij de Verkenners heb geleerd. Dit heeft mij zo fit gehouden. Ik ben nu 85 en doe de oefeningen die ik toen van Jan Wijgerinck heb geleerd nog steeds, rekken, strekken, enzovoort.
[2009, Bernard Kolkman]

Ik weet nog goed, dat ik de ochtendgymnastiek mocht leiden op het kamp in Denekamp. Op de een of andere manier vond de leiding dat ik daarvoor de kwaliteiten had.
[2009, Hans Tops]

In die tijd speelde het katholieke geloof een grote rol binnen Scouting Groenlo. Er ging op kamp dan ook steevast een geestelijke mee, een aalmoezenier. Hij verzorgde elke ochtend een mis die in de kapeltent werd gehouden. Pas na de mis werd er gegeten.

Vaak werd de plaatselijke kerk bezocht wanneer men op kamp was. In 1935, tijdens het eerste zomerkamp van de Verkenners, dat gehouden werd van 17 tot 20 augustus op de Besselinkschans te Lievelde, ging Deken Oosterbaan mee. Hij was de eerste aalmoezenier die mee ging. Op de zondagmorgen werd de kerk van Vragender bezocht.

OCHTENDGYMNASTIEK OP WELPENKAMP IN REKKEN, BEGIN JAREN '80

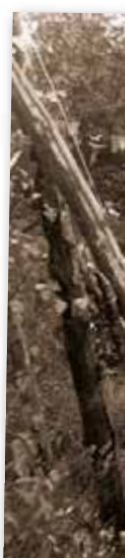

NOORDERSCHANS, 1935

De kapeltent bestond uit een grote zware legertent of keukentent. In de openlucht kon in principe niet, want er moest een "dak" boven.
[2008, Harry Bolwerk]

De kapeltent noemden we ook wel de miskroame.
[2009, Piet Zweers]

Ik weet nog goed, dat we een mis in de kapel in Legden hebben gehad in 1972. Een aalmoezenier ging toen niet mee op kamp, maar kwam voor de gelegenheid speciaal naar het kamp.
[2009, Frans Oesterholt]

KAMP MAASTRICHT, 1964

Op diverse kampen zijn er ook bekende en belangrijke kerken bezocht. Bijvoorbeeld de Sint Pieter in Rome (hierover meer verderop in dit hoofdstuk over de Romereis), de kerk in Ramsdorf, waar het beeld van de Heilige Maria van Winterswick stond, de Dom van Münster, de Basiliek van Sint Servaas te Maastricht en de Abdij op de Mont Saint-Michel in Normandië.

DE MIS IN HELLENDOORN, 1978

VERKENNERS OP INDIANEN-KAMP

We zijn met de Vossenpatrouille in 1963 naar Münster gefietst om de dom en de stad te bekijken. Tevens hebben we een kanotocht op de Aasee gemaakt. Bij terugkomst op het kamp was Fred van de Markt nog zo kwaad op ons. Fred had honger, maar moest op ons wachten en wij hadden er nog maar een uurtje bij aan geknoopt.
[2009, Frans Koederinck]

VERKENNERSGROEP
ST. LUDGER

Groenlo, april 1963

Geachte Ouders,

De staf van de St.Ludgergroep heeft hierbij het genoegen U mede te delen, dat het zomerkamp dit jaar gehouden zal worden in de boswijkse omgeving van Legden (Eld) en wel:
voor de welpen van 20 t/m 25 juli
voor de verkenners van 20 t/m 27 juli.
Iedere welp en verkenner dient in het bezit te zijn van een geldig paspoort of toeristenkaart.
Tevens delen wij U nu reeds mede, dat zowel de welpen als de verkenners per fiets naar het kampterrein (plm.40 km.) zullen gaan.
Met verkennersgroeten.

Namens de staf v.d.St.Ludgergroep,
G.H.A.Arink,
g.l.

KAMPBRIEF LEGDEN, 1963

FIETSEN NAAR MÜNSTER, ONDERWEG WORDT ETEN GEKOOKT

KAMPVUUR TIJDENS VERKENNERKAMP IN MARIAVEEN, JAREN '80

Dat het geloof een belangrijke rol speelde, blijkt wel uit de belofte die bij de installatie werd afgelegd. Was het in de beginjaren:
"Op mijn erewoord beloof ik met de hulp van Gods genade ernstig te zullen trachten mijn plicht te doen tegenover God, de Kerk en mijn vaderland, iedereen te helpen waar ik kan. De Verkennerswet te gehoorzamen.

Tegenwoordig luidt de belofte voor Welpen en Kabouters:
"Ik beloof mijn best te doen, een goede Welp/ Kabouter te zijn, zorg te dragen voor de natuur, iedereen te helpen waar ik kan en me te houden aan de Welpenwet/Kabouterwet. Jullie kunnen op me rekenen."

Zelfs ik weet me te herinneren, dat we als Verkenner in de jaren '80 op kamp in het Duitse Mariaveen op zondag naar de kerk zijn geweest. Het was in het Duits en de meesten van ons hadden geen flauw idee waar het over ging, maar we waren toch in de kerk geweest, dus een goede daad was gedaan voor het kamp en dat in een tijd, waarin het geloof steeds meer op de achtergrond verdween binnen Scouting Groenlo.
[2010, Mario Nieuwenhuis]

Tegenwoordig speelt het geloof geen grote rol meer binnen Scouting Groenlo. Met het intreden van de ontzuiling van de samenleving in de jaren '60 en '70 werd de invloed van de kerk ook binnen Scouting minder. Eind jaren '80 / begin jaren '90 verdween de invloed vrijwel geheel. Oud-leden vinden dat soms moeilijk voor te stellen.

We hebben op een Welpenkamp in Wierden in 1995 nog eens in de geest van deze tijd een ochtendmis op kamp gedaan. Eigenlijk had dit niets met het katholieke geloof te maken, maar het was een ludieke manier om de zondag te beginnen. Zo werd de bijbel vervangen door het boekje "'N spierken zuver Grols" waaruit gepredikt werd, natuurlijk met een dikke knipoog naar de bijbel. De hostie werd vervangen door een schuimpje. Ik weet nog dat de kinderen naar afloop tegen hun ouders zeiden: "We hebben nog nooit zo'n leuke kerkmis gehad, als op kamp". Ter voorbereiding op deze mis, hebben we tijdens het hele kamp 's ochtends de kinderen voor het ontbijt woordjes uit onze "bijbel" geleerd. Van grote plakkaten aan de muur werden de woordjes voorgelezen en de kinderen moesten ze nazeggen. Woorden als "kla'motten", "gloepert", "bözzel" en "sjaksen" klonken aan de ontbijttafel.
[2010, Mario Nieuwenhuis]

HET HEILIGE BOEK 'N SPIERKEN ZUVER GROLS, MAURICE WITHAG EN MARIO NIEUWENHUIS

INSTALLATIE

Installaties vonden niet alleen op Jongensstad plaats, maar werden ook vaak op kamp georganiseerd. Tijdens de installatie werd je officieel als volwaardig lid in de groep opgenomen. Je legde de belofte af en je leerde de wet uit je hoofd. Bij de installatie mocht je het uniform aantrekken. De basisinsignes werden opgespeld en de hoed, muts en / of baret werden uitgereikt. Ook werd de das omgehangen waar steevast twee knopen ingelegd werden. Deze knopen moesten je herinneren aan de twee goede daden per dag. Dit kon variëren van thuis meehelpen tot voor een ander iets goeds doen. De installatie was een formele zaak waarbij daarom altijd ook de ouders werden uitgenodigd. Als je op het kamp geïnstalleerd werd, werd dit dus altijd gecombineerd met de ouderavond.

FAMILIE GUNNEWIJK TIJDENS DE OUDERAVOND

OUDERMIDDAG TIJDENS VERKENNERKAMP, DE LUTTE, 1979

Overigens is de ouderavond in de jaren ’90 bij de meeste speltakken afgeschaft, omdat het zien van de ouders voor vele kampdeelnemers gevoelens van heimwee opriep. Heimwee speelde ook vroeger:

Er waren er altijd wel een paar op kamp met heimwee. Je kwam vroeger nergens en je was niets gewend. Ineens zat je met leeftijdsgenootjes in een donker bos.
[2010, Harry Pothof].

DE BENODIGDHEDEN VOOR DE INSTALLATIE, VERKENNERKAMP GORSSELSE HEIDE, 1992

INSPECTIE

Nog voordat er ontbeten werd op kamp, was er elke ochtend een inspectie en een opening. Dit waren vroeger gedisciplineerde rituelen. In het boekje Scouting Groenlo, 50 jaar jong, staat dit mooi omschreven. Het is 1935:

Het programma begon vroeg in de morgen. Allereerst om zeven uur naar de mis. Daarna met de fiets naar de Noordschans waar de kampdag werd geopend met inspectie.

[…]

Na via de groepsroep (de korte roep van de Vlaamse gaai: Ka) te zijn gewaarschuwd, werd rondom de vlaggenmast verzameld. De opstelling was patrouillegewijs in carrévorm.

De Nederlandse vlag was door de “dienstpatrouille” op een speciale manier gebundeld. Nadat de bundel langs de mast was gehesen, wapperde de driekleur via een ruk aan het touw. Dit heette het “breken” van de vlag. Hierop volgde de verkennersgroet. Daarna werd door de Verkenners de wet opgezegd, waarna een geïmproviseerd gebed volgde.

De inspectie die volgde was erg nauwkeurig:

Tijdens de inspectie stond je in de houding. Dit betekent, rechtop met de stok langs de schouder.

Het was een persoonlijke inspectie. De hopman aanschouwde iedere verkenner. Je moest je handen tonen ter controle of er “rouwranden” waren. De vaandrig liep achterlangs en inspecteerde de punt van de das, de groene ‘kousenflossen” die onder aan de randen van de kniekousen uitstaken en ook, of de knopen van de achterzakken dicht waren. Ook werd er geïnformeerd, hoe het stond met de dagelijkse goede daad.
[1985, Scouting Groenlo 50 jaar jong]

INSPECTIE, JAREN '50

STRENGE INSPECTIE DOOR HOPMAN BOLWERK

Ook in de jaren ‘80 werd er gecontroleerd:

Er werd erg gelet op wassen en tandenpoetsen. We moesten ’s avonds onze voeten laten zien. Maar ja, we kampeerden in het bos, dus je had je netjes gewassen, maar je moest weer terug naar de tent, en dan waren je voeten weer vies!
[2010, Jeroen Huinink]

Niet alleen was er een persoonlijke controle, ook de tenten werden gecontroleerd. Was deze goed opgezet, stonden de scheerlijnen in de juiste hoek gespannen, was alles netjes opgeruimd in de tent na de nacht? De Verkenners stonden voor de tent in de houding en ondergingen een grondige inspectie. Bij mooi weer werd de zijkant van de tent opgerold, zodat de tent goed kon luchten. In de beginjaren werd er veel op los stro geslapen, later op strozakken en nog weer later werd dit systeem vervangen door een grondzeil met daarop een luchtbed of een veldbed.

INSPECTIE VERKENNERKAMP

In de jaren ’80:

We moesten bij de Welpen altijd verplicht een middagslaapje houden. Dat moest van de kampinspectie. Verplicht op de slaapzak liggen, je hoefde niet te slapen, maar je moest wel liggen en stil zijn. Dat gebeurde wel redelijk, want iedereen was bang voor de kampinspectie (dat was natuurlijk een verzinsel van de leiding).
[2010, Jeroen Huinink]

INSPECTIE F. TOPS, J. PORSKAMP, A. REUKERS, T. VERNUM, J. HARTMAN, F. TE BRAKE, T. BROENS, B. JANSEN EN H. BOLWERK, KAMP HEETEN, 1960

VOETEN WASSEN TIJDENS KABOUTERKAMP, DANIQUE WAENINK, 2006

SLAPEN OP WELPENKAMP, O.A. NICK WOLBERINK, JORIS TE MOLDER

Tegenwoordig speelt de inspectie geen grote rol meer in het kampleven. Het is veel vrijer geworden. De huidige leiding let wel op orde en hygiëne, maar er vindt geen dagelijkse formele inspectie meer plaats. Tijdens de Welpen- en Kabouterkampen komt het woord inspectie nog wel eens om de hoek kijken. Zo halverwege het kamp komt er meestal een delegatie van het bestuur een kijkje nemen op het kamp. De kinderen wordt dan vaak wijsgemaakt, dat dit de inspectie is en dat alle tassen netjes opgeruimd moeten worden, anders zwaait er wat. Als het niet netjes is, kun je zelfs naar huis worden gestuurd! Dit is voor de leiding meestal een mooie gelegenheid om het hele spul een beetje ongerust te maken en op die wijze de slaapzaal weer eens een beetje op orde te krijgen.

"Kampinspectie, kampinspectie, kampinspectie!!!". Dat werd elk Kabouterkamp op één dag geroepen en dan wist je hoe laat het was; zo snel mogelijk naar de slaapzaal rennen, alle kleren netjes in je tas stoppen, slaapzak weer netjes neerleggen, alle spullen onder je luchtbed vandaan halen, je schoenen netjes aan het voeteneinde zetten en tenslotte rustig op je luchtbed gaan liggen alsof je niet net had opgeruimd. De leiding probeerde altijd de kampinspectie nog af te leiden voordat ze op de slaapzaal kwamen kijken. Alle Kabouters waren in rep en roer als er 'kampinspectie' werd geroepen en iedereen probeerde zoveel mogelijk spullen weer bij elkaar te zoeken en alle snoep weer te verstoppen. Ik vond het elk kamp weer spannend en achteraf weet ik nu dat het alleen maar gezegd werd om snel te zorgen dat de chaos op de slaapzaal verminderd werd en dat de bestuursleden tijdens een bakje koffie konden lachen om onze opruimwoede.

Wel heb ik door de 'kampinspectie' geleerd dat je altijd onder je luchtbed moest kijken, omdat daar meestal de spullen lagen die je kwijt was, zoals zo vaak mijn knuffel of mijn sokken.
[2010, Janneke van der Holst]

KAMPOPBOUW

De opbouw van het kampterrein is in de loop der jaren niet zo veel gewijzigd. Bij het kamperen verblijft de staf meestal in het basiskamp en de Verkenners en Gidsen verblijven over het algemeen in patrouilletenten. Vaak staan deze tenten niet al te dicht bij het basiskamp, want als je in de leeftijd van 11 tot 14/15 bent, mag de leiding natuurlijk niet alles horen en zien. Het is veel spannender, als je niet direct onder het toeziend oog van een volwassene staat. Andersom is het ook niet de bedoeling dat de jeugdleden veelvuldig bij de staftent komen.

WASSEN OP KAMP, WELPENKAMP, 1979

V.L.N.R.: MARCEL STÖTELER, NIEK MOLENDIJK, MARC VAN AALST, ERWIN KLEIN ZEGGELINK, NICK WOLBERINK, STAFKAMP IN DE LUTTE, 1999.

ETEN OP VERKENNERKAMP, DE LUTTE, JAREN '80

We mochten nooit in het stafkamp komen. We mochten ons melden als we iets nodig hadden, maar verder moesten we daar zover mogelijk vandaan blijven, dus wie weet stond daar wel een barbecue of zo.
[2010, Jeroen Huinink]

Het stafkamp bestaat meestal uit een grote tent, waarin het materiaal is opgeslagen en de staf slaapt en een grote keukentent. Vroeger stond hier ook de kapeltent.

Op kamp, maar ook tijdens de normale bijeenkomsten, waren de Verkenners onderverdeeld in patrouilles. Een patrouille was een groep van ongeveer 6 tot 8 Verkenners. Er was een heuse rangorde in de patrouille. De leider van de patrouille was de PL (patrouilleleider). Daaronder stond APL (assistent patrouilleleider) en dan de AAPL (assistent-assistent patrouilleleider) enzovoorts. De PL was verantwoordelijk voor zijn patrouille en overlegde ook met de stafleden, als dat nodig was.

Patrouilles hadden ook een naam. Ze werden genoemd naar een diersoort, bijvoorbeeld: de Vossen, de Spechten, de Uilen, de Adelaars, enz.

KAMP HOOG ELTEN, RECHTSACHTER: GERRIT ARINK

VERKENNERKAMP, JAREN '50

VERKENNERKAMP JAREN '80

Het kamp van een patrouille bestaat meestal uit een slaaptent (de patrouilletent) en een keukentent. Als voorbereiding op het kamp werd (en wordt) er vaak geoefend, hoe je de tent het beste kunt opzetten. Veel aandacht hierbij is er voor het goed aanspannen van de scheerlijnen, zodat het tentzeil er mooi strak bij staat. Bij slecht weer moet je de tent altijd ontspannen, zodat bij harde wind, de tent wat mee kan bewegen en niet zomaar weggeblazen kan worden. Slaapzakken en luchtbedden vervingen de strozakken en (paarden)dekens die met dekenspelden aan elkaar gemaakt moesten worden. Zo zijn de oude verkennerstenten ingeruild voor moderne lichtgewichttenten, gemakkelijk te transporteren en vrij eenvoudig op te zetten.

KOKEN VOOR DE LEIDING

De eerste tenten uit 1936 waren dubbeldakstenten. De kosten waren geraamd op 100 gulden, maar de begroting werd niet gehaald. Jan Wijgerinck schreef erover: “Er is veel nodig, en de crisis maakt dit alles moeilijk”. In de oorlog is veel materiaal door de Duitsers in beslag genomen, maar na de oorlog konden enkele oude legertenten van de Canadezen overgenomen worden.

KAMPMATERIAAL INLADEN HELLENDOORN, 1978

De tenten waren vettig, zwaar en niet te tillen.
[2008, Piet Zweers]

Herman Baak (toen PL) kon via zijn vader paard en wagen regelen, om het materiaal op het kamp te krijgen. Wat later, in de jaren ‘60 en ’70, kon je via een ouder wel eens een vrachtwagen regelen, dat was een stuk sneller en makkelijker.
[2008, Harry Bolwerk]

In de jaren ‘80 zijn veel nieuwe patrouilletenten aangeschaft (bruin van kleur). Tegenwoordig zijn de tenten wit van kleur. Dat tenten kwetsbaar zijn, bleek op het Rowan-Sherpakamp in 2010 wel. Door een ongelukje met een gaskoelkast, vatte de tent vlam.

Zomerkamp RSA 2010

The story of the burning basecamp:

Het begon allemaal op een rustige donderdagochtend. Iedereen lag nog lekker te slapen. Alleen Lisa Gankema, Annelieke Stapelbroek en Nick Wolberink waren al aardig vroeg uit de veren om boodschappen te doen. Nadat ze terug waren, kwamen ze met het idee de koelkast schoon te maken. Er was immers een aantal RSA-leden ziek geweest en door grondig onderzoek kon dit nog wel een komen door een niet al te schone koelkast met bedorven eten. Ondertussen waren er al heel wat leden ontwaakt uit hun diepe slaap, waaronder Lynn Dieker. Zij nam dan ook samen met Nick de taak op zich de koelkast schoon te maken. Nadat ze de gasfles dicht hadden gedraaid en afgekoppeld, wilden ze beginnen met schoonmaken. Maar ze stopten het doekje met sop al snel weer terug in de emmer, toen ze een verdachte gaslucht roken. Nick keek nog eens goed en de gasfles bleek niet dicht te zijn gedraaid, maar vol open. Het gas kwam al gauw bij het waakvlammetje van de koelkast en de halve tent stond al in de fik. Grote paniek ontstond en Jeroen van Aalst, die nog rustig lag te slapen, werd snel door Nick de tent uitgesleurd. Hij schrok zo erg, dat hij bij onze overburen het veld oprende, ook begon hij heel hard “brand” te roepen. Onze buurman, die brandweerman bleek te zijn, kwam als een speer in actie. Hij rende naar de toiletten waar de brandblusser hing. Een aantal nog half slapende RSA’ers stonden hier net hun tanden te poetsen, maar ze werden al snel helemaal wakker toen hun buurman op hen af kwam stormen. De half gepanikeerde buurman schreeuwde aan de kant en rukte de brandblusser van de muur. De RSA’ers schreeuwden: “Wat is er aan de hand?“ Hij schreeuwde terug: “Jullie tent staat in de fik!” Het duurde even voordat iedereen het door had, maar toen rende iedereen in paniek achter de buurman aan. Er werd van alles geschreeuwd; pak een schep, water! water!, bel 112. Dat gebeurde; ik belde 112 en de brandweer en politie waren onderweg. Met de brandblusser alleen kon het vuur niet geblust worden en dus moest er een andere manier worden gevonden. Gelukkig had de ziekte van de RSA’ers hier baat bij, want door het overmatig gebruik van de wc was het riool een beetje van slag geraakt. Hierdoor stond er een grote bus voor ons kampterrein met een watertank. Hiermee kon de buurman gelukkig de rest van het vuur blussen. De pers kwam er al snel aan en deze werd gevolgd door de brandweer en politie. Het vuur was ondertussen al gedoofd, maar de brandweer moest de gasfles nog wel koelen en controleren op ontploffingsgevaar. De politie hielp Tom Kroekenstoel met het opnemen van de schade en alles werd weer rustig op het kampterrein. De brandweer en politie vertrokken en Tom belde met de verzekering en het bestuur van Scouting Groenlo. De RSA en begeleiding ruimden de zooi voor zover mogelijk op en Nick reed naar Groenlo voor slaapspullen en een nieuwe tent om in te slapen. Gelukkig kwam dus alles weer goed en hadden we nog een super leuk kamp! En stiekem kunnen we er nu ook wel om lachen.

[2010, Marleen Timmen]

DE BASECAMP IS WEER GEDOOFD (BOVEN) EN DE LAATSTE SPOREN VAN HET ONTBIJT (ONDER), VEERE RSA KAMP, 2010

ERVE KOTS, 18 AUGUSTUS 1940

ERWIN KLEIN ZEGGELINK PIONIERT OP DE ARNHEMSE HEIDE, 1997

De keukententen zijn in de loop der jaren niet zoveel van vorm veranderd, wel is de opbouw van de keuken wat anders geworden.

De keuken werd volledig gepionierd. De tafel bestond uit een blad, dat tussen de gepionierde balken was bevestigd. De zitting bestond ook uit een gepionierde bank (twee staanders en een ligger). De stookplaats bestond uit een ijzeren plaat, welke ook tussen balken was bevestigd. Er onder maakten we een pannennet van touwen. Ook de foeragekist (een oude eierkist) werd op balkjes gezet, want die moest natuurlijk van de grond blijven i.v.m. ongedierte. Er was ook een soort rek met gegalvaniseerde bakken waarin we ons konden wassen. Jerrycans waren er toen nog niet en we haalden water in grote waterzakken uit het leger. Een volle zak halen, was een halve meebrengen. Men maakte ons wijs, dat hoe vaker we de zak zouden gebruiken, hoe minder deze zou lekken.
[2009, Frans Koenderinck]

PETER WALTERBOS ASSISTEERT BIJ HET HAREN WASSEN, HELLENDOORN, 1978

Nog steeds wordt in de keuken van de staf een zeer grote patrouillekist gebruikt. Deze heeft de naam "oma" gekregen (*"de lucifers, die liggen denk ik in Oma!"*):

Die naam is geboren op een Rowankamp in Mariaveen in 1985, toen de zwarte foeragekist ook mee moest. Foeragekist is een woord om je gehemelte op te breken, dus ik noemde de kist al snel "oma" (omdat hij lijkt op een doodskist). Dat burgerde zo in dat dat ding altijd "oma" is blijven heten.
Overigens werd die kist vroeger met wieltjes uitgerust en achter de fiets aangereden naar de kamplocatie. Dit heb ik van mijn vader die ergens diep in de vorige eeuw bij de Voortrekkers zat.
[2010, Andries Kaak]

WISSELING VAN KAMPTERREIN MARIAVEEN, RSA EN VERKENNERS

KOKEN OP HOUTVUUR

De Verkenners waren zeer vindingrijk:

We hadden de eerste mobiele keuken, met slecht weer kon de tafel binnen staan en met mooi weer reden we hem naar buiten. Herman van der Heijden was daar zeer bedreven in.
[2010, Peter Pothof]

Tijdens het eten at er in de patrouille altijd een staflid mee:

De leiding kwam eten bij de patrouilles. Dat was altijd eten in etappes. Kon je de leiding gaan halen voor de aardappels, daarna voor het toetje, vervolgens voor het vlees en daarna voor de soep!
[2010, Jeroen Huinink]

ETEN IN DE BUITENLUCHT

Na het eten moest de keuken altijd perfect opgeruimd worden. De pannen moesten schoongemaakt worden. Deze moesten in die tijd geschuurd worden met zand. Harry Bolwerk inspecteerde de pannen na het schuren. Hij ging er met zijn vinger door en als zo'n pan niet schoon was, konden de Verkenners opnieuw beginnen. Ook werd voor het reinigen van de pannen groene zeep gebruikt:

We deden soms voor het koken al groene zeep aan de buitenkant van de pan, dan kreeg je deze na het koken makkelijker schoon.
[2009, Bernard Kolkman]

We hebben ooit eens een pan verstopt, omdat we deze niet schoon konden krijgen. Maar de inspectie was ook niet dom, die miste de pan natuurlijk.
[2009, Theo Nales]

Er waren twee putjes voor het afval. Deze werden met een schop gegraven. Er was een zogenaamd nat en een droog putje.

Het koken gebeurde in de beginjaren op houtvuur, later werd het houtvuur verruild voor gaspitten.

KOKEN OP HOUTVUUR, DENEKAMP, 1969

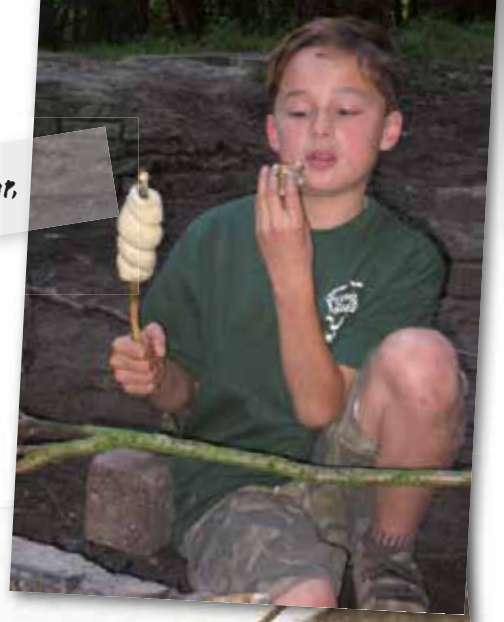

BAS MILIUS BAKT EEN BROODJE WELPENKAMP, HOLTEN, 2007

GIDSEN, JAREN '50

ZOMERKAMP, 1957

PETER WIEGGERS EN ROB TIMMEN IN DE KEUKENTENT, ZOMERKAMP HELLENDOORN, 1974

Om in het bos bepaalde producten toch koel te kunnen houden, werd een gat in de grond gegraven. Daarin werden drie paaltjes geslagen en daar tussenin een vuilniszak gespannen. De zak werd gevuld met koud water en zo konden afgesloten producten toch enigszins koel worden gehouden.

We hebben een keer een diepe kuil gegraven om de melk koel te houden, maar de kuil was zo diep, dat we nauwelijks nog bij de melk konden.
[2010, Hans Pothof]

Als er een beekje in de buurt was, werden daarin ook nog wel eens flessen gelegd om ze koel te houden. Dat de natuur wel eens roet in het eten gooide bleek op het zomerkamp van de Verkenners in 2010. Op de laatste kampdag regende het behoorlijk en hierdoor was het riviertje een stuk wilder geworden. Gevolg, de flessen dreven weg en de leiding dronk de laatste avond bij het kampvuur water.

CHAOS IN DE KEUKENTENT, KAMP VELEN RSA, JAREN '90

ORDE IN DE KEUKENTENT, JAREN '70

De keuken op zich is niet zo veranderd. Het grote verschil is, dat de gepionierde banken en tafels gedeeltelijk plaats hebben gemaakt voor kant-en-klare bankjes en tafels en bij de RSA voor tuinstoelen. De foto is daar een mooi voorbeeld van. Ook gaat er tegenwoordig vaak een koelkast op gas mee, om de bederfelijke etenswaren en geneesmiddelen koel te houden.

HYGIËNE

Naast de tent is er vaak een wasplaats. Er worden twee balken gepionierd tussen een paar bomen en daarin worden plastic bakken gehangen, waarin je je kunt wassen. Douchen is vaak lastig en daarom wordt het programma op kamp vaak zo opgesteld, dat halverwege het kamp een zwembad bezocht wordt.

FRANK SCHOLTE VAN MAST EN DORETTE ALTINK POETSEN HUN TANDEN TIJDENS EEN GIDSENHIKE, EIND JAREN '90

Toiletten zijn op het kamp van de oudere speltakken nooit aanwezig, dus gaat er steevast een tent mee met daarin een chemisch toilet, de zogenaamde HUDO. De afkorting staat voor Houd Uw Darmen Open. In de beginjaren werd de behoefte gedaan in een sleuf in de grond. Je producten dekte je af door er een schep zand overheen te gooien. Als de kuil vol was moest er een nieuwe gegraven worden. Om aan te geven dat hij bezet was, moest je voor de HUDO een vlag ophangen.

BIJ DE WASPLAATS GERRIT ARINK, FRANS KOENDERINCK EN FRANS OESTERHOLT, ZOMERKAMP RAMSDORF, 1973

FRANS OESTERHOLT MAAKT DE HUDO SCHOON, HELLENDOORN, 1978

Als de vlag rechtop in de grond stond, moest je daar wegblijven!
[2010, Martin Wijgerink]

Iedereen heeft zo zijn eigen herinneringen aan de HUDO. De meesten hadden er een verschrikkelijke hekel aan en ontweken deze nogal wel eens, door ergens achter een boompje te gaan zitten in het bos. *"Liever in de open natuur, dan op die vieze stinkende trommel"*, werd er dan geroepen. De HUDO bestond later vaak uit een grote, zware legertent met daarin een emmer met deksel (bril). Weer later werd dit dus een chemisch toilet. Onderin dat toilet werd altijd een blauw, chemisch goedje gegoten.
Tegenwoordig gaat er een speciaal wc-tentje mee. Deze kun je kopen bij Obelink en het is alsof de duvel ermee speelt, maar die tent heet daar "Groenlo".

HUDOTENT 'GROENLO'

Ik was bij de Rowan-Sherpa's en we waren op kamp in Herwen bij Lobith. De HUDO stond aan de rand van het kampterrein vlak voor de muur van het naastgelegen kerkhof. Een dame in ons gezelschap had dat kamp ontzettende last van diarree. Ze nam de naam HUDO dan ook wel heel letterlijk en had bepaald geen moeite om haar darmen goed open te houden. Telkens wanneer we haar kwijt waren werd er geroepen: "Waar is ...? Oh, ik zie het al, de vlag hangt weer buiten". We hebben dat kamp best medelijden met haar gehad.
[2010, Mario Nieuwenhuis]

Ik heb al eens een grote boodschap gedaan op de HUDO in Loenen. Daar had je van die grote tanks in de grond die eens in de zoveel tijd geleegd werden, waar je de HUDO bovenop zette. Toen ik me omdraaide om het resultaat te bekijken, zat er een muis boven op het hoopje mij aan te kijken. Dat was een rare gewaarwording.
[2010, Niek Molendijk]

AUCKE SEEKLES GOOIT DE HUDO LEEG, LEGDEN, 2001

Een HUDO moest natuurlijk ook regelmatig geleegd en gereinigd worden. De leiding maakte zich daar de handen liever niet vuil aan, dus was er altijd wel weer iemand die iets uitgevreten had en daarmee een dankbaar slachtoffer was om de HUDO onder handen te nemen.

WASSEN OP KAMP BOEKELO, 1978

WASSEN VOOR HET NAAR BED GAAN

Martin Waenink moest voor straf de HUDO schoonmaken. Hij had iets uitgevreten. ’s Morgens vroeg wilde hij de HUDO schoon gaan maken in zijn zwembroek en met slippers aan. Hij was heel druk met het graven van een gat. Vervolgens wilde hij de HUDO leeggooien in het gat. Hij lette niet goed op en struikelde. Met één voet viel hij in de drek en zo raakte hij zijn slipper kwijt. Toen hij zich meldde bij de leiding met de lege emmer en maar één slipper vroeg deze naar de andere slipper. Die ligt onder de grond, bekende Martin. Plastic laat je niet achter in de natuur als scout, vond de leiding, dus Martin moest zijn slipper opgraven.
[2010, Eef Klein Gebbink]

KAMPLEVEN

Omdat alles zich buiten afspeelde werd het kampterrein met zorg gekozen. Vaak in een bos niet al te dicht bij de bewoonde wereld. De programma’s op het kamp stonden en staan vaak in het teken van respect voor de natuur. Je leert omgaan met de natuur en je leert je te redden met de middelen die voortkomen uit de natuur. Zelfredzaamheid is iets wat men de jongeren probeert bij te brengen.

Wat we veel deden in die tijd, was spoorzoeken en bij voorkeur met natuurlijke middelen, zoals stokjes, stenen, blaadjes.
[2008, Harry Bolwerk]

We leerden de Verkenners om met twee lucifers een kampvuurtje te maken. Sommigen hadden een stapel kranten en staken die aan, maar dan was het vuur weer snel uit. Anderen bouwden toch meer een gestructureerd kampvuur. Er was een bepaald soort dennenappels en die brandden verrekte goed. Die werden vaak gebruikt als basis om het vuur goed aan te krijgen. Ik heb altijd geprobeerd de Verkenners een stukje zelfredzaamheid bij te brengen. Onder het motto: eerst aan laten klooien en daarna pas ingrijpen.
[2008, Harry Bolwerk]

KAMP LEGDEN, 1993

GIDSEN OP KAMP, 1969

FRANCIS POTHOF, GIDSENKAMP, HEINO, 1960

De natuur was veel ongerepter dan nu. We zijn eens bij boer Baks geweest en daar dronk je gewoon uit de beek, dat kon toen nog. De liefde voor de natuur werd ons ook wel bijgebracht. Mijn vader leerde ons zo veel mogelijk paddenstoelen kennen en die moesten we in de natuur dan opzoeken. Als we een eind gingen wandelen en we kregen een snoepje voor onderweg, dan moesten we thuis de snoeppapiertjes weer inleveren.
[2010, Harry Pothof]

De liefde en het respect voor de natuur werd ons bij de Verkenners wel bijgebracht. Je leerde je met de dingen die je had toch te redden. Ook nu ga ik nog vaak basic op vakantie. Het kampterrein werd schoner achtergelaten, dan het aangetroffen werd.
[2010, Peter Pothof]

In de jaren '50 en '60 werd er ook geregeld deelgenomen aan de kamptrainingen op het verkennersbuitencentrum "St. Walrick" te Overasselt. Jan Wijgerinck, die Groenlo had verlaten in 1956, was daar beheerder en verzorgde er trainingen. Zijn aanstelling daar maakte hem tot "fullprof Verkenner". Daar werden ook de zogenaamde houthakkerskampen gehouden.

Ik ben ook diverse keren op St. Walrick geweest. Daar leerde je, met diverse Verkenners uit het hele land allerlei vaardigheden, die je bij je eigen groep weer kon toepassen. We maakten onder andere boomhutten en matten van gras. Je leerde ook hoe je met een bijl een complete boom moest vellen.
[2009, Frans Oesterholt]

Je leerde snel met een mes en bijl omgaan. Je leerde hoe je er mee moest lopen, hoe je hem vast moest houden en hoe je deze moest gebruiken. Natuurlijk ging er wel eens iets mis. Maar je leerde hoe het werkte.
[2010, Jos Pothof]

Op diverse kampen werden ook kabelbanen gemaakt. Een lang dik touw, dat d.m.v. katrollen gespannen werd tussen bomen of van een heuvel, vormde de basis van de kabelbaan. Er ging natuurlijk ook wel eens iets mis daarbij.

Tijdens het kamp in Heeten viel Hopman Pothof uit de kabelbaan en brak zijn been. Jaren later brak kleinzoon Bernd Pothof zijn groeischijf, toen hij uit de kabelbaan viel tijdens een gezamenlijke dag op Jongensstad.

Een aantal jaren na Hopman Pothof hield aalmoezenier Breuking in Heeten een breuk over aan de opening van de kabelbaan. Later bleek dat de Seniorverkenners de draai- en opwindpaal vervangen hadden door een slecht exemplaar...

Het ging op Jongensstad een keer mis aan de gracht. We hadden achter bij de gracht een kabelbaan gemaakt met katrollen. Hij was enorm strak aangespannen. Toen Bernard Reijerink eraf ging, landde hij tegen een boom en brak zijn middenvoetsbeentje.
[2010, Martin Wijgerink]

Zo moest Gerrit Arink eens een touwbrug openen. Maar de haringen waren te kort en Gerrit viel in de gracht en verloor zijn bril.
[2009, Piet Zweers]

BERND DORRESTEIN GAAT VAN DE KABELBAAN OP VERKENNERKAMP IN DE LUTTE, 2007

FOERAGEREN

Het eten op kamp is ook een hele belevenis. Wat maak je voor grote groepen klaar? Maken de leden het zelf klaar, of kookt de leiding? Zowel in de beginjaren, als tegenwoordig gaat er vaak een foerageur mee op kamp. Die is verantwoordelijk voor het eten op kamp, of in ieder geval het verzamelen daarvan.

Ik was mee als kookster op Welpenkamp in Heeten 1960 en in Barchem 1959. Ik moest de maaltijden voorbereiden. We bepaalden samen wat er gegeten werd. We waren met een groepje kookster, met Annie te Maarse en nog iemand.
[2010, Iet Pothof]

JEROEN GEESINK EN MAIKEL MEEKES DOEN BOODSCHAPPEN, KAMP KREFELD, 2003

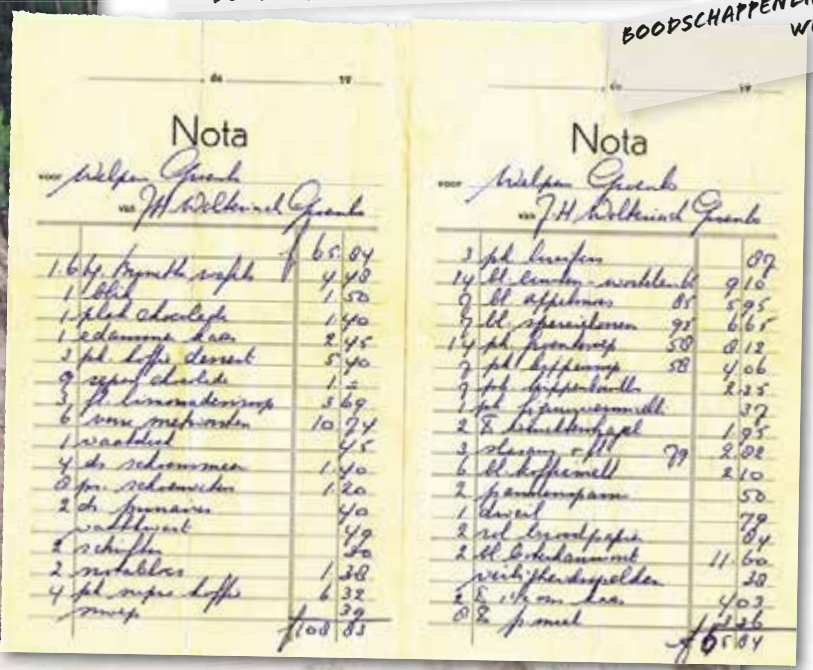

BOODSCHAPPENLIJSTJE WELPEN

Sommige kinderen leerden op kamp pas goed eten. Het was eten wat de pot schaft. Dat was soms een groot probleem, want de één lust dit niet en de ander dat weer niet. Er zijn er natuurlijk altijd, die er in slaagden om het net iets beter te regelen dan anderen:

Als je van pudding hield, moest je zorgen dat je bij Piet Zweers in de patrouille zat. Hij was de grootste liefhebber van pudding. Hij zorgde altijd dat zijn patrouille meer melk had!
[2010, Familie Pothof]

Tegenwoordig moet je als foerageur veelal ook rekening houden met allerlei diëten. Niet iedereen mag alles eten en het soms best een uitdaging om dit goed af te stemmen.

ETEN OP KAMP

HOPMAN POTHOF KOOKT, GORSSEL, 1947

MICHEL WISSINK ZET DE KOFFIE

Michel Wissink gaat al vele jaren op diverse kampen mee als foerageur:

Mijn eerste kamp, dat ik meeging als foerageur was in Luxemburg (1991); ik was net uit dienst.
Daarna ben ik geregeld met de Rowan-sherpa's meegegaan en later ook met Kabouters en Welpen. Ik schat in, dat het in totaal zo'n 16 keer geweest moet zijn. Wat je veelal merkt is, dat je goed rekening moet houden met de wensen van de kinderen en dat je een makkelijke pot kookt, die bijna iedereen lust. Zo zijn er de vele smoesjes van de kinderen om iets niet te hoeven eten, zoals: "dat lust ik echt niet", of "dat hoef ik thuis ook niet te eten" en soms zelfs "dat mag ik niet eten, want daar zitten bepaalde kleurstoffen in".
We hebben ooit vijf potten appelmoes uit een tas van een Welp gevist, voor iedere dag één. Anders lustte hij het eten niet. Daar hebben we natuurlijk allemaal van gesmuld en hij heeft voor de rest van de week gewoon lekker meegegeten.
Wat soms erg moeilijk was op kamp, omdat je voor een grote groep iets moet maken, is glutenvrij koken. Het is op een kamp bijna niet te doen. Gelukkig geven de ouders in dat geval het meeste mee.
De meest gestelde vraag aan een foerageur is denk ik toch wel: "Wat eten we vanavond?" Kinderen zijn altijd erg nieuwsgierig wat er te eten is. Soms maakten we grote kaarten waar we het menu hadden opgeschreven en soms verrasten we de kinderen gewoon. De keuken was mijn domein en daar bleven de kinderen zonder toestemming uit. De beste keuken vond ik die in Delft, namelijk groot, ruim en op een aparte verdieping. Moeilijker voor de kids om te loeren.

INGREDIËNTEN VOOR DE BARBECUE PCS, APELDOORN, 2008

Er zijn natuurlijk ook favorieten. De meest favorieten en voor iedereen makkelijk te behappen maaltijden zijn: gehaktbal of worst, groente en gekookte aardappelen met jus. Na een aantal kampen experimenteren blijkt dat de meeste kinderen het liefst gewoon vlees, groenten en aardappelen eten. Vaak is er één keer tijdens het kamp een barbecue en de rest van de dagen gewoon eten, dat lust bijna iedereen.

Als je net begint als foerageur, is het best lastig om de hoeveelheden in te schatten, maar na een tijdje heb je de vaste hoeveelheden wel in je hoofd.

MENUKAARTJE WELPENKAMP, GEMAAKT DOOR DINI HOOGEWIND

MICHEL ALS FOERAGEUR, DELFT, 2005

OLIVIER WENTINK EN MARIO NIEUWENHUIS PCS, APELDOORN, 2008

Maar er zijn ook minst favoriete maaltijden. Zo hebben we het ooit een keer meegemaakt dat iemand absoluut geen nieuwe aardappelen mocht hebben, want dat kon hij niet verdragen. Toch is het ooit een keer per ongeluk gebeurd dat deze persoon nieuwe aardappelen binnenkreeg. 's Nachts hebben we hem onder de douche moeten zetten, omdat hij een "ongelukje" had gehad. Macaroni lijkt op het eerste gezicht een favoriet, maar een hoop kinderen vinden uien en paprika niet lekker, en die horen er natuurlijk wel in (samen met veel knoflook, maar dat zeg ik nooit).

HOE KRIJG IK MIJN BORD LEEG, NICO WALHOF EN NIELS BOMERS, RHENS, 2003

Dan zijn er natuurlijk nog de records "bord niet leeg willen eten": Kamp 2009: 2,5 uur en twee keer opgewarmd. Vervolgens zijn er de records opscheppen: 4 keer in 2005. Het record pizza eten staat in ieder geval op naam van Richard Stöteler. Op een kamp in Parijs at hij er ooit twee in het restaurant en nam er ook nog een voor onderweg mee.

We hadden ook altijd een opvoedkundige rol. We leerden de kinderen dat ze altijd alles moesten eten, in ieder geval van alles een klein beetje. Bij het ontbijt was er ook zo'n vaste, ongeschreven regel, dat je eerst een hartige boterham moest eten (ham / kaas) en daarna pas een boterham met iets zoets. Voor de rest hanteren we de normale regels: niet van tafel zonder toestemming, niet schreeuwen, boeren of scheten. Wat voor de kinderen geldt, is ook van toepassing op de leiding. Dit heeft er toe geleid dat Kim Groothuis tijdens een kamp in Delft een hele tijd met lange tanden over een bordje

PARIJS PIVO 1989, 1E RIJ: S. KLEIN GEBBINK, E. LENSINK, E. WAALDERS. 2E RIJ: T. KROEKENSTOEL SR., E. MENTINK, G. KLEIN GEBBINK. 3E RIJ: G. WIEGGERS, R. DE BOT. 4E RIJ: M. ENGBERS, R. STÖTELER, J. REUSEN

witte bonen gebogen heeft gezeten. Uit de tijd dat ik zelf nog verkenner was, kan ik me herinneren dat ik van de leiding ook altijd alles moest eten, vooral van Peter Wieggers. Het mooiste was, dat wij op een gegeven moment ontdekten dat Peter absoluut geen yoghurt lustte. U raadt het al, ook Peter heeft er uren over gedaan om dat bordje weg te werken en wij hadden de grootste lol.

Boeren en scheten aan tafel was niet toegestaan, behalve bij het oorlogsontbijt. Het oorlogsontbijt vinden de meeste kinderen een fantastisch gebeuren. Het oorlogsontbijt vindt altijd plaats op de laatste ochtend van het kamp om het teveel gekochte toch op te maken. Alles gaat in een keer op tafel en alles is toegestaan inclusief de nodige eet- en verteringsgeluiden. Een echte klassieker vind ik nog altijd: witbrood met bastognekoek, vla en gummibeertjes. Er is maar één regel en die luidt: "wat je zelf in elkaar draait moet je ook opeten!"

OORLOGSONTBIJT, HUGO BOMERS MAAKT EEN BESCHUITJE MET FRIKADEL, DELFT 2005

Koken op een dakota-vuurtje (twee gaten naast elkaar in de grond, met tussen beide gaten onderin een opening voor de beluchting) is altijd een succes. Vooral de Welpen vinden dat fantastisch. Ze hebben echter wel een raar idee van hoe je frikadellen grilt. Ze stoppen ze namelijk steevast in de vlammen in plaats van erboven.

Het grote voordeel van koken op kamp is dat je als foerageur nooit hoeft af te wassen. Het is heerlijk om na het koken even lekker onderuit te zitten met een bakkie koffie, terwijl de kinderen en iemand van de leiding volgens een vast corveerooster de afwas doen.

Afwassen is de taak van de kinderen. Er wordt meestal een wedstrijdje van gemaakt wie het snelste en beste afwast. Voor de beste afwasploeg is er dan een klein cadeautje. Af en toe is het een knappe prestatie om te zien hoe de kinderen met een paar teiltjes warmwater een afwas van 50-60 personen wegwerken (en schoon!).

Er zijn altijd kinderen die iets niet lekker vinden, dat kan ook bijna niet anders als je met 50 kinderen en leiding op kamp gaat. Maar wat het zo de moeite waard maakt, is als er maar eentje zegt dat het lekker was en nog een keertje opschept.

[2010, Michel Wissink]

Voor problemen wat betreft eten werden originele oplossingen bedacht:

Gidsenkamp de Lutte, 2006. Het leidingteam ontbeet altijd bijzonder uitgebreid en met veel zoetigheid zoals jam. Alleen waren we vergeten dat het een bijzonder warme zomer was en familie Wesp zich massaal naar Nederland had verkast. Bij het losdraaien van de pot jam, was een complete volksverhuizing geboren. Noodgedwongen moesten we ons ontbijt in de auto verder voortzetten. Ook een typisch geval van Scoutingoplossing. Gelukkig hebben we de foto's nog!

[2010, Thomas Tank]

ONTBIJTEN IN DE AUTO OM DE WESPEN TE ONTLOPEN, KIM HUURNEMAN EN THOMAS TANK, DE LUTTE, 2006

JAN NALES VERTELT, VERKENNERKAMP DE LUTTE, 1979

Het menu bestond die dag uit raapstelen met gehaktbal. Een tweetal patrouilleleden togen aan het werk om een smakelijke maaltijd te bereiden. Toen het eten klaar was werd de Hopman uitgenodigd om aan tafel te gaan. Trots werd de deksel van de pan gehaald. De verbouwereerde Hopman aanschouwde een pan vol aardappelpuree waar bij nadere beschouwing bladsteeltjes doorheen zaten. Op zijn vraag wat die puree nu voor moest stellen antwoordde een van de Verkennertjes: "Wij eten toch stengeltjes hopman?" Met een schuine blik ontwaarde de Hopman in het afvalputje de blaadjes van deze kostelijke groente.
[2010, Martin Wijgerink]

De eetgewoontes op kamp lieten af en toe hun sporen na:

Zelfs nu op vakantie op de camping heb ik het nog over foerageren i.p.v. boodschappen doen. En regelmatig moet ik nog denken aan het strakke eetregime dat er bij de Welpen was. Dat heb ik besloten niet toe te passen op mijn eigen kinderen.
[2010, Roland Mulder]

ERWIN KLEIN ZEGGELINK OVER DE FIETSTOCHT NAAR VERKENNERKAMP, DE LUTTE, 1999

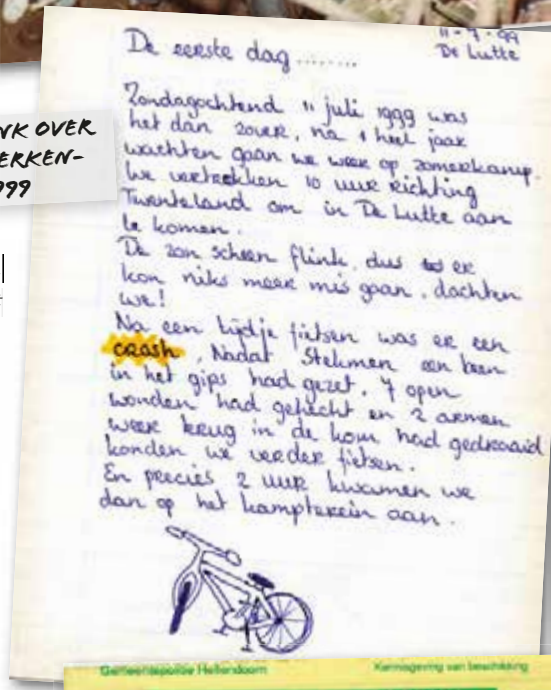

Natuurlijk ging er ook wel eens wat mis:

We aten standaard macaroni, sausijs en aardappels en doperwten. We gebruikten oude pannen en dan brak er wel eens een handvat af. Daardoor lagen alle doperwten in de goot. Wat niet weet wat niet deert, dus we schepten ze zo weer in de pan!
[2010, Aleike Abbing]

We zijn in Nijverdal op kamp geweest met de Gidsen. We gingen friet halen, Jeroen Huinink en ik. Op de terugweg moesten we eigenlijk omrijden, maar we gingen stiekem een eenrichtingsweg in. We dachten, ach de politie komen we hier toch niet tegen. En wie kwamen we tegen: juist, de politie! Jeroen mocht verder met de warme patat en ik moest in het politiebusje mee om het bordje van de eenrichtingsweg aan te wijzen, heel kinderachtig. Ik kreeg een boete van 35 gulden.
[2010, Miranda de Keijzer]

Herinneringen die bij velen opkomen:

Bij het eten schieten me vooral de kampvuren door mijn hoofd, waarin de bananen in zilverfolie lagen met daarin chocola, of de appels met kaneel… De vele piepers die gejast moesten worden tijdens je

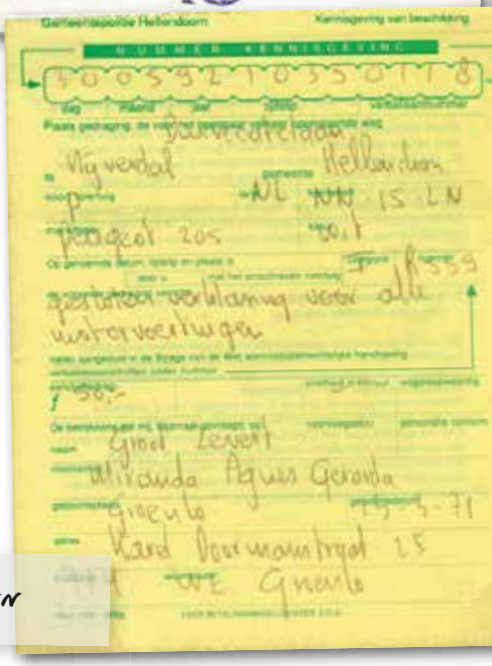

DE BON DIE MIRANDA DE KEIJZER KREEG VANWEGE ÉÉNRICHTINGSVERKEER, GIDSEN KAMP NIJVERDAL-HELLENDOORN, 1992

FOERAGEUR PAUL HUYSKES, ZOMERKAMP VERKENNERS, 1977

corvee, de lange rijen tafels waaraan iedereen zat en de grote pannen op tafel, de liedjes die tijdens en na het eten werden gezongen, de spelletjes zoals "commando pinkelen"; het zoeken naar je eigen bord en bestek, voor het eten, want het liefst at je toch uit je eigen spulletjes. De pleisters die plakkerig om je bestek zaten. Het gewiebel op de banken, en o wee wanneer een hele bank achterover ging terwijl je net aan de tomatensoep met ballen (uit blik) bezig was….
[2010, Hedwig Reuvekamp]

De lekkere frikadellen gedurende een avondje kampvuur, de macaroni op de eerste avond, het heerlijke, droge brood, de waterige ranja en niet te vergeten de vooral niet te onderschatten chili con carne, maken vaak, dat ondanks de goede verzorging en het heerlijke koken van de leden en de leiding, de leden bergen met chips en ladingen snoep meenemen.
[2010, Jeroen van Aalst]

Hagelslag op een bordje, daar mocht je je boterham in duwen… Thee maken, geklonte suiker uit een pak suiker dat vochtig geworden was… Om wat voor reden dan ook stond je altijd met een natte theedoek af te drogen. En altijd vies, die theedoek. Het water was ook altijd te koud. Altijd het goedkoopste afwasmiddel, dat naar citroentjes ruikt.
[2010, Jeroen Huinink]

Een ander uitgangspunt bij de organisatie van een kamp is, dat alles zo goedkoop mogelijk geregeld wordt:

Altijd het goedkoopste kopen, dat is een reflex. Maar dat was niet altijd het efficiëntste.
[2010, Jeroen Huinink]

En soms leidt de "zo-goedkoop-mogelijk-tendens" ook tot angst waar de leiding geen weet van heeft:

We gingen tijdens een kamp in Loenen met de trein naar Walibi. Ik was al veel ouder dan 12 jaar, maar ik moest van de Gidsenleiding toch stiekem met een railrunnerkaartje mee. Ik vond het heel eng, want het mocht niet. Ik was heel bang voor de reactie van de conducteur. Ik heb de hele tijd op de wc gezeten.
[2010, Kim Groothuis]

Ik weet me het voorval van de roomboter in 1962 nog goed te herinneren. Tijdens een ouderbezoek aan het kamp, bracht een van de ouders echte roomboter mee voor zijn zoon. De boter werd door de staf bewaard, want die beheerde de foeragekist. De staf heeft de rest van het kamp gesmuld van de roomboter, terwijl de Verkenners aten van margarine in roomboterverpakking.
Ik kan me herinneren dat we van het kampterrein gebruik mochten maken in ruil voor twee pakken Douwe Egberts koffie. We kregen van de boer zelfs nog gratis eieren, melk en aardappelen.
[2009, Frans Koenderink]

AARDAPPELS SCHILLEN OP KAMP VRAGENDER, 1956

BEVERKAMP OP DE POL, 1987

BIVAKKEREN

Naast het kamperen is er natuurlijk het bivakkeren. Vooral de jongste groepen maken hiervan gebruik, omdat gezien de jonge leeftijd, bivakkeren wat "veiliger" is. In de loop der jaren is het bivakkeren ook steeds veranderd. Vroeger werd er veel in een boerderij gelogeerd. In een lege stal werden dan de strozakken neergelegd en er werd in de beginjaren ook vaak tussen dekens geslapen, die doormiddel van dekenspelden aan elkaar waren vastgemaakt. Tegenwoordig liggen de kinderen op luchtbedden en slapen in slaapzakken.

De boerderij zorgde voor typische taferelen:

Wij gingen met de Welpen altijd naar Haaksbergen, Rekken, die kant op. We sliepen meestal op de "deal", in de koeienstal. Dat was gewoon bij een boer. De koeien stonden dan in de wei. We gingen altijd op de fiets. We hoefden onze spullen niet mee te nemen, die kwamen op een andere manier. De stal was in tweeën gedeeld. Op de ene helft sliepen de Welpen en de andere was voor de leiding. De leiding moest altijd 10 keer komen om ons rustig te houden.

Op kamp bij de boer zijn we met de Welpen een keer heerlijk besproeid met water door de boer vanuit zijn giertank, normaal zat daar gier in. De boer ging het gras daarmee besproeien omdat het zo warm was. Het water kwam uit de sloot. Wij gingen daar onder staan, want het gaf zo'n mooie sproeier! Vervolgens moesten wij ons allemaal wassen van de leiding, dat vonden wij best raar. [2010, Jeroen Huinink]

EEN NACHTZOEN VAN CLAUDIA ROOKS VOOR TIM WIEGGERS, HOLTEN, 2007

WATERPRET OP WELPEN-KAMP REKKEN, BEGIN '80

AFWASSEN OP GIDSENKAMP

WANDELEN OP DE HEI, WELPENKAMP 2007, HOLTEN

De boerderij is inmiddels verruild voor een blokhut. De blokhutten zijn van steeds meer gemakken voorzien. Zo moet je af en toe informeren bij het bespreken van de blokhut, of je theedoeken mee dient te nemen of vaatwastabletten. Ook een magnetron en / of oven is tegenwoordig een onmisbaar apparaat in de keuken.

We zijn eens op kamp geweest in Kranenburg. Ik was toen leidster en was toen ongeveer 20 jaar. We zaten met zo'n twintig gidsen in een oude, houten blokhut. Toevallig was er een feest in het dorp, toen wij daar aan het bivakkeren waren. Een groep jongens vond het wel grappig om ons de stuipen op het lijf te jagen. Ze bonkten met een grote boomstam op de deur om ons op te jagen. Op een gegeven moment ging dat zo hard, dat ze door de deur braken. Het was een zeer enge ervaring en ik weet nog dat we in onze pyjama naar een café zijn gegaan, om de politie te bellen.
[2009, Joke Ernst]

Leiding zijn op kamp vraagt wel een en ander van de stafleden:

Op kamp gaan bracht een behoorlijke verantwoordelijkheid met zich mee. We waren eigenlijk zelf nog van die snotneuzen van 19 en wisten wij veel. Je was jong en ging met een hele groep op de fiets op kamp, dat deed een behoorlijk beroep op je voor verantwoordelijkheid. We gingen voor het kamp naar de ouders toe om alles goed door te spreken. We vroegen zelfs of de meiden al ongesteld waren geworden. We namen hele koffers met maandverband mee voor de zekerheid.
[2009, Marietje Meekes]

WELPENKAMP WIERDEN, 1989

BIVAKEREN GIDSENKAMP, JAREN '50

Als ik terugkijk, denk ik er vooral aan, hoe jong je was als leiding. Je was 16 of 17 en je werd Gidsenleiding. Je nam veel verantwoording op je schouders en daar dacht je niet bij na. Dat deed je. We maakten onderling wel afspraken over dat er altijd een auto was enzo. Ik heb me nooit zo druk gemaakt over risico's. We hadden nooit emmers bij het kampvuur staan. Je was vooral bezig met het programma. Vluchtwegen niet blokkeren, nooit over nagedacht. Kampvuur uitmaken voor je de tent inging, nooit gedaan. Een BOB aanwijzen? Deden we niet. We hadden ook vaak op RSA-kamp geen auto bij ons, want niemand had er één.

Tegenwoordig heb je een telefoon en regel je veel op het laatste moment. Vroeger moest je veel meer van te voren vastleggen. In noodgevallen moesten we vroeger naar de boer om te bellen. Als er nood in Groenlo was, kon je naar Gerrit Arink, hij had altijd een adres. De leiding bracht dat bij hem.
[2010, Jeroen Huinink]

Soms had ook het thuisfront een vinger in de pap:

Mijn vader [Bernard Pothof] *mocht van mijn moeder zeker mee op kamp, maar dan moest hij wel de helft van de kinderen meenemen, anders werd het haar te druk. Als kleine jongens van 4, 5 jaar moesten we dus mee op kamp. Dat was heel erg leuk. We gingen elke dag bij een andere patrouille eten.*
[2010, Familie Pothof]

GIDSENKAMP BRUMMEN, 1959

GIDSENKAMP IN BRUMMEN

TONEEL OP KAMP, JEANNE D'ARC

GEZELLIG IN DE TENT

INDIANENKAMP

JEANNE D'ARC OP HIKE EIND, JAREN '50

HIKE

Ook een hike meemaken is een hele belevenis. Op kamp wordt er soms een 24-uurs hike georganiseerd. Met vaak alleen een tentje en een slaapzak in je rugzak ga je met goede moed op pad. De bedoeling is dan, dat je je met zo min mogelijk middelen in 24 uur van het ene punt naar het andere punt begeeft. Je probeert je te redden met wat je bij je hebt, of wat de natuur je biedt.

We gingen af en toe op hike. We moesten allerlei opdrachten doen. Ik moest het kasteel in Vorden tekenen. Je kreeg een zak met meel mee en de rest moest je bij elkaar scharrelen. We kregen ook twee blikken met hutspot o.i.d. mee. Bij een boer vroegen we melk en eieren. In het lege blik bakten we op een vuurtje het deeg tot brood voor de volgende ochtend. Of we deden het deeg om een stok heen.
[2010, Jan Wientjes]

Wie een beetje creatief was, wist dan vaak wel iets bij bijvoorbeeld een boer te regelen. Maar naast de 24-uurs hiken waren er natuurlijk ook complete weekhiken, waarin je grote tochten maakte en behoorlijke afstanden aflegde.

TRAPPERSHIKE ZOMERKAMP ELTEN

BJÖRN VIJE BLAAST ZIJN LUCHTBED OP TIJDENS DE DONDERHIKE, 2008

BIKKELEN TIJDENS DE DONDERHIKE, 2008

DE GIDSEN HIKEN IN ZEELAND, MEI 2007

SCOUT-IN, 1985

CREATIEF DOEN OP DE SCOUT-IN IN DRONTEN, 1990

SCOUT-IN

De Scout-In is een weekend dat Scouting Nederland om het jaar in september organiseert voor alle vrijwilligers van 17 jaar en ouder. Het weekend is bedoeld voor leiding, bestuursleden en overige leden van Scouting Nederland om ideeën op te doen voor hun eigen groep en daarbuiten, maar het evenement wordt door veel deelnemers ook gewoon als "gezellig feest" beschouwd. Overdag worden er trainingen gegeven, zijn er presentaties van verschillende organisaties en kan er deelgenomen worden aan activiteiten. 's Avonds is het feest. Scouting Groenlo is bijna altijd wel aanwezig op deze gebeurtenissen. In 2009 hebben we in Liempde zelfs prinses Máxima kunnen bewonderen. Met diverse soorten tenten en het nodige overlevingsmateriaal wordt er naar de Scout-in getrokken. De ideeën die je daar opdoet, komen goed van pas. In de loop der jaren zijn er heel wat van gebruikt binnen onze eigen groepen. Zo maken de Welpen regelmatig een hete luchtballon.

MARCEL EN RICHARD STÖTELER, SCOUT-IN, 2009

Een zeer bijzondere Scout-in was die van 1999 in Ommen. Scouting Groenlo kwam daar met een wel zeer vreemde tent. De grote corsotent werd daar opgebouwd, een tent, waar we met meer dan 25 personen in konden liggen. De tent was zeer snel en makkelijk op te zetten en af te breken. Zelfs zo makkelijk, dat bij het afbreken Anke Ottink niet zo snel in de gaten had, dat het tentzeil ineens was verdwenen, terwijl zij zich nog aan het aankleden was.
[2010, Mario Nieuwenhuis]

De voorloper van de Scout-in werd Koempoelan genoemd. Al in de jaren '40 werd er door de Grolse Scouts deelgenomen aan de Koempoelan.

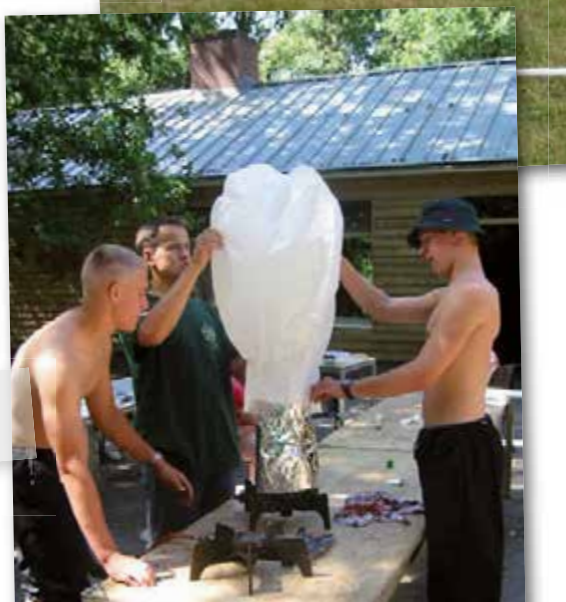

RENKO SLAGERS, MAURICE WITHAG EN ERWIN KLEIN ZEGGELINK MAKEN EEN HETE LUCHTBALLON

SCOUT-IN OMMEN, 1977

MAURICE WITHAG EN BJÖRN VIJE SCOUT-IN OMMEN, 1999

MICHEL WISSINK EN NIEK MOLENDIJK, SCOUT-IN, 2009

KOEMPOELAN, 1947

KOEMPOELAN, 1948

Er zijn in de loop der jaren ontelbare kampverhalen ontstaan. Iedereen kent er wel een paar, waar hij of zij met veel plezier aan terug kan denken. Enkele van die verhalen willen we met je delen. Maar eerst iets over bepaalde kampterreinen die door Scouting Groenlo meerdere malen bezocht zijn.

RAMSDORF

Ramsdorf is zo'n plaats die meerdere malen door de Grolse Verkenners is bezocht. Het terrein ligt net over de grens in de buurt van Borken. Op 7 en 8 februari 1953 ging men voor het eerst naar Ramsdorf voor een bedevaart. In de kerk van Ramsdorf stond het beeld van de Maria van Winterswick. De kou trotserend, vertrokken 130 deelnemers op de fiets voor een bedevaart naar Ramsdorf. Gebivakkeerd werd er in de Jugendburg in Gemen (Borken).

Nadat men alles in de Jugendburg had klaargemaakt voor de nacht, werd er om half vier 's nachts te voet vertrokken in uniform met korte broek naar de kerk in Ramsdorf. Het was volgens enkele leden van de Vossenpatrouille stervenskoud die nacht. Tijdens de voettocht van zo'n 8 kilometer werd onderweg gezongen en gebeden. Duitse Pfadfinders begeleidden de groep met fakkels. Aangekomen in de kerk werd er eerst een Voortrekker geïnstalleerd. Vervolgens werd er een heilige mis opgedragen. Na de mis nuttigde de groep een kop warme chocolademelk, waarna de terugtocht te voet door de kou werd ondernomen.
Het verblijf in 1953 was het begin van een traditie. Niet alleen voor een bedevaart werd Ramsdorf bezocht. Ook vonden er zomerkampen plaats.

REICHSWALD V.L.N.R.: JOS BOMERS, PIET LOBAR, EDDIE FIRING, JOS PEEK, REINOUT DE GROEN, BEN REIJRINK, WIL ROOTINK, HARRIE LURVINK EN BOUDEWIJN ALBERING

Een mooi programma, was het spel, waarbij de Vaandrigs boven op een heuvel stonden. Wij Verkenners moesten proberen al tijgerend de top te bereiken zonder gespot te worden. Werd je naam geroepen, dan was je erbij. Het was behoorlijk lastig om niet ontdekt te worden over zo'n lange afstand. Ook zijn we een middag op de fiets naar Mariaveen geweest. Er liepen bij Mariaveen wilde paarden, die we bekeken.
[2009, Frans Koenderinck]

IN DE TENT, KAMP RAMSDORF

WILDE PAARDEN KIJKEN, VERKENNERKAMP

In 1973 is er ook een kamp in Ramsdorf gehouden.

Het thema van dit kamp was Blubberdum. De Verkenners kregen de opdracht om een Blubberdums volkslied te maken op de melodie van een bekend volkslied. Op deze wijze leerde je de Verkenners samen op een creatieve manier iets moois in elkaar te zetten. Dat vond ik altijd erg boeiend aan de Verkennerij. Je probeerde hen samen te laten spelen en te stimuleren eigen talenten te benutten. Het was heerlijk om te zien hoe iedereen zo kon improviseren. Ik weet nog, dat we kampeerden bij de burgemeester.
In Ramsdorf kregen we ook bezoek van Vaandelklauers. Dit waren Duitse Verkenners, die uit waren op onze vlag. Dat was enorm spannend, want de Duitsers stonden erom bekend dat het soms op een minder leuke manier ging, maar dat hebben we toen niet meegemaakt; we hebben een hele leuke avond met ze gehad.
[2009, Frans Oesterholt]

ROMEREIS

Ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van de Verkennerij in Groenlo werd een reis naar Rome georganiseerd.

In het vorige jubileumboek is er veel aandacht aan gegeven en is uitvoerig beschreven hoe dit kamp tot stand is gekomen. We beperken ons tot een samenvatting hiervan en citeren onder andere uit Scouting Groenlo, 50 jaar jong.

Op 14 november 1954 besloot de troepraad om een bedevaartsreis te maken naar Assisi en Rome. Het benodigde geld wilde men zelf verdienen d.m.v. allerlei acties, waaronder het inzamelen van oud-papier, Sinterklaas spelen en kerstversieringen maken. Tevens werden er voorstellingen gegeven op de Pol van circus Kruls. Dit waren voorstellingen van de leden, die tegen betaling bezocht konden worden.

De Romereis zou eigenlijk pas in 1959 plaatsvinden, maar door het enthousiasme van de leden was het benodigde geld al eerder bijeengebracht, zodat de reis in 1957 gehouden kon worden. Er werd in totaal een bedrag van 7100 gulden opgehaald.

Op 22 augustus 1957 's avonds vertrokken de deelnemers per bus uit Groenlo. Tijdens de reis werd er gekampeerd. Dus iedere avond werd de bus uitgepakt, werden de tenten opgezet en kookten de jongens. De volgende morgen werd alles weer afgebroken en ingepakt.

's Avonds om acht uur vertrokken wij onder grote belangstelling van ouders en verdere belangstellenden met de bus naar Rome. Van slapen kwam die nacht niet veel, we hadden veel plezier en zongen dat het een lust was! Maar het was ook broeiend heet in de bus en de andere morgen plakten de kleren aan het lijf. De bus stopte in Oostenrijk bij een riviertje of meertje en wij konden even heerlijk zwemmen. Dat was na een hete nacht een verademing. Maar och arme, aan de kant stond de aalmoezenier met zwarte pak en boordje smachtend toe te zien. Jan Wijgerinck riep iedereen aan de kant en zei dat de aalmoezenier ook graag even in het water wilde, maar dat hij absoluut niet van voren gefotografeerd wilde worden. Zo gezegd, zo gedaan. De "aal" kwam met zijn witte lijf in het water. Werkelijk waar, ik hoor een paar Verkenners het nog zo op zijn Grols tegen elkaar zeggen: "Nou waarom mag hi-j no neet gefotografeerd word'n hee hef toch net zo'n bobbel in de bokse als wi-j"!
[2010, Piet Zweers]

FRAGMENT CIRCUS KRULS, ACTIVITEIT T.B.V. ROMEREIS

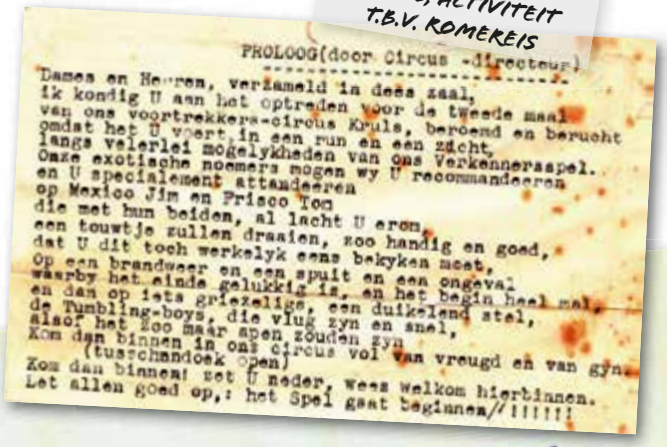

PROLOOG(door Circus -directeur)

Dames en Heeren, verzameld in dees zaal,
ik kondig U aan het optreden voor de tweede maal
van ons voortrekkers-circus Kruls, beroemd en berucht
omdat het U voert in een run en een zicht,
langs velerlei mogelykheden van ons Verkennersspel.
Onze exotische noemers mogen wy U recommandeeren
en U specialement attandeeren
op Mexico Jim en Frisco Tom
die met hun beiden, al lacht U erom,
een touwtje zullen draaien, zoo handig en goed,
dat U dit toch werkelyk eens bekyken moet,
Op een brandweer en een spuit en een ongeval
waarby het einde gelukkig is, en het begin heel mal,
en dan op iets griezelige, een duikelend stel,
de Tumbling-boys, die vlug zyn en snel,
alsof het zoo maar apen zouden zyn
Kom dan binnen in ons circus vol van vreugd en van gyn.
(tusschendoek open)
Kom dan binnen! zet U neder, wees welkom hierbinnen.
Let allen goed op,: het Spel gaat beginnen//!!!!!!

DE ROUTE-BESCHRIJVING

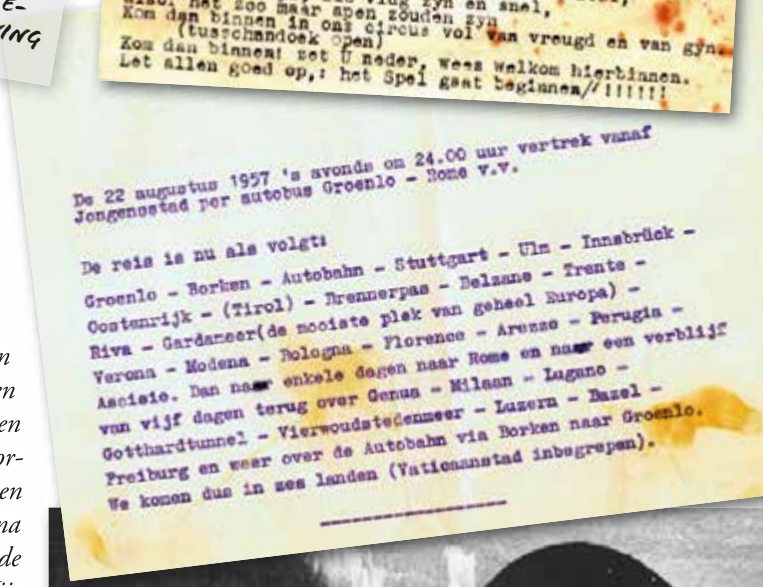

De 22 augustus 1957 's avonds om 24.00 uur vertrek vanaf
Jongensstad per autobus Groenlo - Rome v.v.

De reis is nu als volgt:

Groenlo - Borken - Autobahn - Stuttgart - Ulm - Innsbrück -
Oostenrijk - (Tirol) - Brennerpas - Belzane - Trente -
Riva - Gardameer(de mooiste plek van geheel Europa) -
Verona - Modena - Bologna - Florence - Arezzo - Perugia -
Assisie. Dan naar enkele dagen naar Rome en naar een verblijf
van vijf dagen terug over Genua - Milaan - Lugano -
Gotthardtunnel - Vierwoudstedenmeer - Luzern - Bazel -
Freiburg en weer over de Autobahn via Borken naar Groenlo.
We komen dus in zes landen (Vaticaanstad inbegrepen).

VERFRISSEN EN ETEN LANGS DE DUITSE AUTOBAAN

HET EERSTE BLIK JAM IS OP TIJDENS DE RIJPAUZE

Toen de groep aankwam in Pianoro boven op de berg, waren er door vermoeidheid, de regen en kou in de bergen en het eten van de vele meloenen (omdat ze zo goedkoop waren) 14 zieken. Toen later Assisi werd bereikt, was gelukkig bijna iedereen weer beter.

In Assisi zwierven ze drie dagen rond. De pelgrims sliepen in een zaal van het klooster van de paters Franciscanen.

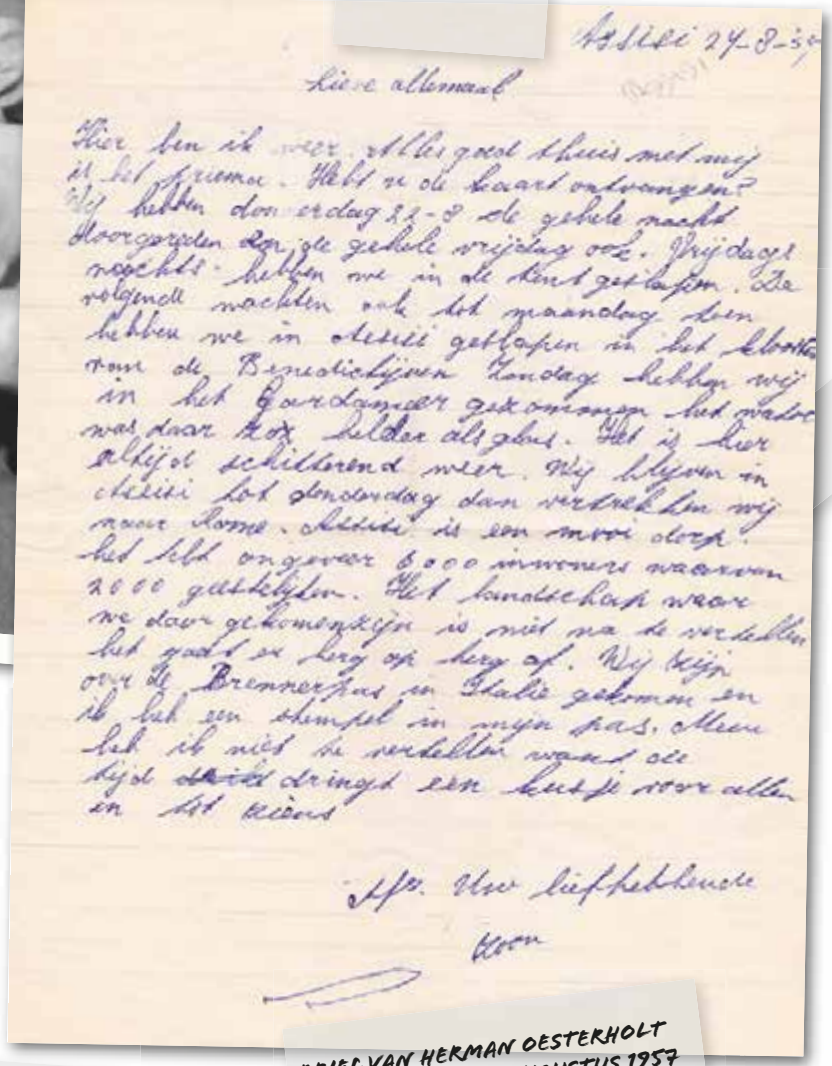

Assisi 27-8-57

Lieve allemaal

Hier ben ik weer. Alles goed thuis met mij is het prima. Hebt u de kaart ontvangen? Wij hebben donderdag 22-8 de gehele nacht doorgereden en de gehele vrijdag ook. Vrijdags nachts hebben we in de tent geslapen. De volgende nachten ook tot maandag toen hebben we in Assisi geslapen in het klooster van de Benedictijnen Zondag hebben wij in het Gardameer gezommen het water was daar zo helder als glas. Het is hier altijd schitterend weer. Wij blijven in Assisi tot donderdag dan vertrekken wij naar Rome. Assisi is een mooi dorp. het telt ongeveer 6000 inwoners waarvan 2000 geestelijken. Het landschap waar we daar gekomen zijn is niet na te vertellen het gaat er berg op berg af. Wij zijn over de Brennerpas in Italie gekomen en ik heb een stempel in mijn pas. Meer heb ik niet te vertellen want de tijd ~~[illegible]~~ dringt een kusje voor allen en tot ziens

Afz. Uw liefhebbende

Zoon

BRIEF VAN HERMAN OESTERHOLT VANUIT ASSISI, 27 AUGUSTUS 1957

OVERNACHTEN TIJDENS DE ROMEREIS

PAUZEREN IN ASSISI

Vanuit Assisi ging het rechtstreeks naar Rome, waar gekampeerd werd op Monte Mario. Het doel was bereikt. Vijf volle dagen duurde het verblijf in Rome. Met een bus reden ze langs verschillende bezienswaardigheden onder begeleiding van een pater als gids.

De Romereis mocht niet te veel kosten. Jan Wijgerinck had veel levensmiddelenbedrijven aangesproken voor eten tijdens de trip en met succes! Veel ingeblikte groenten en dergelijke werden ingezameld. Er waren vooral heel veel blikken met haring in tomatensaus en zolang we iets voor op het brood hadden, werd er niets bij gekocht. Elke morgen en elke middag dus bijna uitsluitend brood met haring in tomatensaus. Het kwam je strot uit! Maar volgens de Verkennerswet, waar Jan Wijgerinck een beroep op deed, wist een Verkenner orders te gehoorzamen zonder tegen te spreken en was een Verkenner spaarzaam! Jarenlang konden we geen haring meer zien.
[2010, Piet Zweers]

In het logboek van Hugo van 't Hooft lees je letterlijk de belevenissen van een zo'n dag gezien door de ogen van een jonge Verkenner:

6 uur reveille. 7 Uur Heilige mis. Daarna eten en om half 9 zijn we vertrokken naar Rome. Om half 2 waren we in Rome en hebben ons kampterrein opgezocht.
Daarna eten en alles opbouwen. Toen zijn we naar de Sint Pieter geweest. Het was fantastisch mooi. Eerst hebben we de Obelisk bekeken. Hij was 32 meter hoog. Ook de Zwitserse Garde kreeg een beurt. Toen was de Sint Pieter zelf aan de beurt. Een pater heeft ons rondgeleid. Het graf van Sint Petrus was zeer mooi en ook die van de andere pausen waren wel de moeite waard om te bekijken. De Sint Pieter was geheel in barokstijl gebouwd en de schilderijen waren allemaal in mozaïek.

UITBLAZEN VOOR DE SINT PIETER

GERRIT ARINK

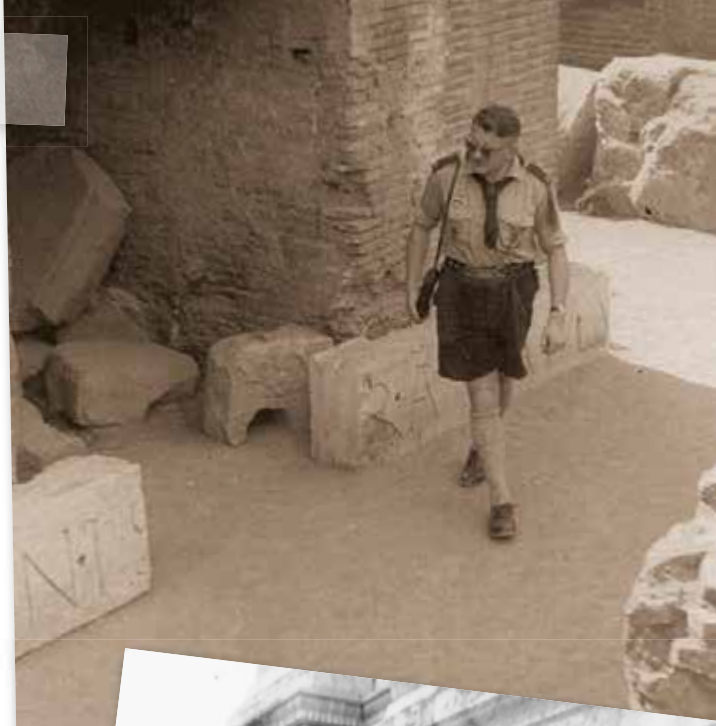

Toen we ons in de Sint Pieter de schoenzolen hadden versleten, zijn we naar een Duitse begraafplaats in Vaticaanstad geweest. Daarna zijn we naar ons kampterrein teruggereden. We liggen ongeveer 10 km van Rome en 20 km van de Sint Pieter, toch merken we er niets van, zo'n oppervlakte heeft de stad. Om half twee eten.
Daarna gingen we weer terug naar de Sint Pieter. Er zijn altaren van paus Pius X en Benedictus XII. Je kon het lijk zien en ook aanraken. We gaven onze rozenkrans aan een priester, die het kleed met de rozenkransen aanraakte en ze daarna aan ons teruggaf.
Om 7 uur kwamen we moe terug en om 9 uur eten. We konden bijna geen avondgebed meer bidden en rolden bijna omver. Om half 10 lagen we in bed.

Op 1 september kwam het hoogtepunt: op audiëntie bij Paus Pius XII. Te midden van een internationaal gezelschap stonden de Grolse Scouts op de binnenplaats van het pauselijk verblijf. Toen de Paus uiteindelijk op het balkon verscheen, werd er geroepen: "Viva il Papa, Viva, Viva". Ze zwaaiden met de hoeden en de Paus groette de aanwezigen hartelijk. Er werden veel foto's gemaakt en er werd geklapt en gejuicht. Op een gegeven moment gaf de Paus allen zijn zegen, een gebaar dat de deelnemers van toen nooit meer zullen vergeten. Een Voortrekker uit die tijd vertelde: *"Ik schaamde me er niks voor, maar het deed me wat; ik had een brok in mijn keel en een traan in mijn oog."* Later die avond, toen de troep in bed lag, ging de stam naar de kapel voor het houden van een avondwake voor hun installatie tot Voortrekker. De aalmoezenier deed de inleiding. Zeven aspirant Voortrekkers werden de volgende dag geïnstalleerd in de oude kerk van Sint Joris te Rome.

In Rome mochten wij kamperen in de tuin van een klooster dat werd bevolkt door Nederlandse paters. In verband met weinig ruimte in de bus hadden wij i.p.v. tenten wat keukenzeilen meegenomen. Wanneer de jongens "onder "zeil" gingen, moest er stilte zijn. Wij waren met 7 stafleden, dus er werd wel gepraat en gelachen. Jan Wijgerinck vroeg steeds om stilte, maar dat had weinig effect. Gelukkig kwam hij zelf met een bijzonder goed idee. Twee stafleden bleven waken en de rest ging naar een in de buurt gelegen restaurant. Jan Wijgerinck wees er wel op dat het niet paste om in uniform alcohol te drinken. "Ook zonder alcohol kunnen wij best een paar gezellige uurtjes hebben". Wij waren het niet met hem eens en zochten en vonden een passende oplossing. Met Hopman Arink ging ik 's middags alvast naar het restaurant en spraken met de ober af, dat wanneer wij cola zouden bestellen met een

GROLSE VERKENNERS IN ROME, ZITTEND:
JOOP KOOPMANS, BENNIE KOLKMAN, ZE RIJ: PETER FORNIER,
PETER BUDDELMEIJER, STAAND: JORIS HOYING

MIDDELLANDSE ZEE, FRANS KIENS, JORIS HOYING, PETER FORNIER

vinger omhoog, dan moest daar een rum bij in (rum-cola was in die tijd een geliefde drank). Zo gezegd zo gedaan. De sfeer werd steeds prettiger en Jan Wijgerinck, met zijn pure cola, genoot. Wij zaten op een binnenterrasje en daar stond een deur van een zaal open, afgeschermd met een kralengordijn. Gerrit, die een stevige cola op had, liep naar het gordijn en met een snelle beweging maakte hij er een rokje van. Al dansend en springend zong hij "signorita estraita", begeleid door ons geklap. Na afloop kwam er vanuit de zaal er achter, waar een groot gezelschap zat te eten, een denderend applaus. Gerrit boog als een jonge meid en ging onder luid gelach terug naar zijn plaats. Het werd tijd om naar huis te gaan. Jan Wijgerinck moest nog even kwijt dat wij ook zonder alcohol best een gezellige avond konden hebben, zelfs nog fijner dan met alcohol. Wij konden dat beamen. Bij het afrekenen merkte Jan Wijgerinck op, dat de cola in Italië schreeuwend duur was.
[2010, Piet Zweers]

Op 3 september 1957 begon de terugreis via Pisa en door de Sint Gotthardtunnel. De laatste nacht brachten ze in Heidelberg door. Op 7 september 1957 om 15 uur was de groep weer terug in Groenlo.

Tegenwoordig gaat iedereen met vakantie, maar toen waren we nog nooit met vakantie geweest. Onze ouders werkten het hele jaar, er was geen sprake van vakantie. We waren het hele jaar bezig met het leren van knopen enz., want het kamp was het hoogtepunt van het jaar.
[2010, Piet Zweers]

STATION AIROLO, HIER GING DE BUS OP DE TREIN DOOR DE ST. GOTTHARD

AANKOMST IN DE GASTHUISSTRAAT IN GROENLO

LEGDEN

Sinds jaar en dag komen Grolse scouts al naar het landgoed van de baron Von Oer in Legden. We zijn een graag geziene gast op dit landgoed en de banden van de Sint Lugdergroep met de familie Von Oer zijn dan ook bijzonder goed te noemen. Al begin jaren ‘50 werd door Jan Wijgerinck het eerste contact gelegd met deze adellijke familie.
Er zijn veel verhalen te vertellen over de kampen in de bossen in de nabije omgeving van het kasteel. Door het bos loopt een stuk van de Dinkel, een riviertje dat verbonden is met de grachten die in vervlogen jaren een onderdeel van de verdediging van de burcht vormden.

De eerste Von Oer op het kasteel, ridder Jobst von Oer-Nottbeck, kreeg de burcht in 1670 door zijn huwelijk in bezit. Zijn nakomelingen beheren het nog steeds. Als wij in Groenlo zeggen dat we op kamp gaan naar Legden, hebben we het over dit landgoed.

Wanneer voor het eerst naar Legden werd afgereisd is niet meer te achterhalen. Verkenners, Welpen, Gidsen, Rowan-Sherpa’s, Pivo’s en zelfs de Peter Cuyperstam is er nog niet zo lang geleden op kamp geweest. Lekker ouderwets in tenten in het bos van de baron.

LEGDEN 1968

GIDSEN, V.L.N.R.: MAAIKE HEUVER, ELLEN LAGESCHAAR, LISA GANKEMA, MARLEEN TIMMEN, MEREL PLATTER, KIM HUURNEMAN, SABINE MEEKES, JOSKA NIJENHUIS, LIZ BROCKÖTTER, DAPHNE GELINK, MARIEKE KLEIN GUNNEWIEK, LEGDEN, 2007.

Baron Von Oer toonde altijd veel betrokkenheid bij de bezoekers uit Grolle. Hij kwam regelmatig bij het kampterrein kijken en schoof aan bij het kampvuur.

KOFFIE OP KAMP. O.A. FRANK HOOG ANTINK EN WALTER FRANK

Ik weet nog goed, dat de baron eens kwam kijken of alles in orde was en kwam informeren of alles goed ging. Een Verkenner bood hem een kopje koffie aan. Waarschijnlijk was 't enige schone kopje dat voor handen was, want de baron kreeg de koffie in een kopje zonder oor (dat was eraf gebroken). Ik zei nog tegen de Verkenner: "Hoe kun je dat nou doen, de baron van 'Oor' een kopje koffie aanbieden in een kopje zonder oor." Zowel de baron als de rest van de Verkenners moesten er hartelijk om lachen…
[2008, Harry Bolwerk]

In 1963 was er ook weer eens een zomerkamp in Legden. De Welpen gingen dat jaar ook kamperen en dat was wel heel bijzonder, omdat ze meestal alleen gingen bivakkeren. De Welpen gingen vijf dagen en de Verkenners een week.

Vrijdags werd de bagage al naar het kamp gebracht. Het werd nog even spannend bij de grensovergang. Al het materiaal was op een vrachtwagen onder een dekzeil gepakt. Onder dit dekzeil bevonden zich ook enkele leiders die zich tussen het materiaal verstopt hadden en tussen de volle gasflessen. Dat mocht uiteraard niet en dus werd het op een gegeven moment best spannend. Gelukkig was e.e.a. zo geregeld na een telefoontje met Harry Bolwerk, die destijds bij de belasting werkte. 's Avonds in het donker werden de tenten alvast opgezet en dat was achteraf niet erg handig, want 's morgens bleek er een boomstronk midden in de tent te staan. Helaas moest de tent afgebroken en opnieuw opgebouwd worden. De gewonnen tijd was al weer verloren gegaan.
Tijdens het kamp in Legden was er elke morgen een heilige mis op het kamp. Erg bijzonder was echter, dat we op de zondagmiddag naar het lof mochten in de kasteelkapel. Speciaal voor de gelegenheid werd de Monstrans, die al jaren in het bezit was van de familie Von Oer, voor de dag gehaald.
[2010, Frans Koenderinck]

Als men naar Legden ging, gebeurde dat altijd op de fiets. Vanaf Groenlo is het een kleine 40 kilometer. Soms ging het materiaal deels mee op de fiets, vaak werd er een vrachtwagentje of iets dergelijks geregeld.

Ik weet nog dat het materiaal met een vrachtwagen van de ABTB naar Legden werd gebracht. Marietje Heming was Akela; haar man zat bij de ABTB en hij reed ons.
[2010, Jos Pothof]

Ik herinner me nog enkele angstige momenten. Met twee fietsen en een touw in de hand trokken we een zwaar karretje voort. De kapeltent was enorm zwaar en het was een hele klus om deze op de fiets mee te slepen.
[2010, Harry Pothof]

De tent moest ook altijd goed onderhouden worden. Wat ik me nog goed herinner is dat je overdag de tent moest ontspannen en 's nachts aanspannen voor het vocht.
[2010, Jos Pothof]

We mochten in Legden heel veel. Het kampterrein bood veel mogelijkheden; we konden zonder problemen vuur stoken. Wat natuurlijk voor ons ook een hele belevenis was, dat we in het buitenland waren. Al was het naar verhouding maar een klein stukje van huis, voor ons was dat een hele afstand.
[2010, Peter Pothof]

Ook in 1972 zijn de Verkenners naar Legden geweest. Frans Oesterholt was in die tijd leider en vertelt over het kamp in Legden:

Het was altijd een heel gebeuren om de keukentent goed in orde te krijgen. Pannenkoeken bakten we op het kampvuur, dat was traditie. We hadden van die groene gasflessen met driepitsgasstelletjes van Atag. We pionierden alles, de tafel, de bankjes. Ook ging de pionierkist (een kist waar vroeger eieren in vervoerd werden) op zijn kant en dan werd de deksel de deur. De grote kist daar zaten we altijd op. Dus als je wat nodig had moest je opstaan.

We werden in het begin van het kamp al overvallen door een storm. Het was heel mooi weer en iedereen was weg en alle tenten stonden open. Ineens kwam een windhoos. Ik moest als een haas alle tenten dichtdoen; de tenten stonden flink uit elkaar. Ik als redder in nood werd vervolgens gehuldigd met de "zilveren eikeldopjes" (weer een voorbeeld van de improvisatie van Scouts).

Er was altijd een wedstrijdelement op het kamp. De patrouille, die zijn zaken het beste in orde had, kon een prijs winnen. Daarbij werd gelet op: netheid, discipline enz. Bijvoorbeeld: hoe stond de tent erbij, was het opgeruimd in de tent, was de keuken goed gepionierd, enzovoorts.
Na aankomst terug op de Pol werd altijd een wisselbeker uitgereikt aan de beste patrouille.

DE WINNENDE PATROUILLE, ZOMERKAMP LEGDEN, 1972

LUISTEREN NAAR DE KAMPVERHALEN VAN FRANS OESTERHOLT (LINKS)

BEGRAFENIS VAN DE BARON VON OER

OVERLIJDENSBERICHT VAN DE BARON, 1976

Gott, der Allmächtige, nahm unseren lieben Vater, Schwiegervater, Großvater, Bruder, Schwager und Onkel

Clemens Freiherr von Oer

Regierungspräsident a. D.
Ehren-Bailli und Großkreuz des Souv. Malteser-Ritterordens
Inhaber des Bundesverdienstkreuzes
Lt. im ehemaligen Kürassier-Regt. von Driesen (westf.) Nr. 4

zu sich in sein himmlisches Reich.

Er starb plötzlich, jedoch vorbereitet durch ein christliches Leben, im Alter von fast 91 Jahren.

Seine irdische Hülle wird den Priestern am Altare und dem Gebet der Gläubigen empfohlen.

4421 Legden, Haus Egelborg, den 3. August 1976

Adolf Freiherr von Oer Rosa Maria Freifrau von Oer geb. Freiin von Hauthausen, verw. Gregor	4421 Legden, Haus Egelborg
Maria Anna Reichsgräfin von Plettenberg geb. Freiin von Oer Wolfgang Reichsgraf von Plettenberg	6551 Bretzenheim, Nahe
Dr. Rudolfine Freiin von Oer	4421 Legden, Egelborg-Buschhaus
Antonius Graf von Mirbach-Harff Freiherr von Oer	4048 Grevenbroich 3 Ingenfeld-Neurath
Elisabeth Gräfin von Mirbach-Harff geb. Reichsgräfin von Westerholt und Gysenberg	

und fünf Enkel

De baron had een leuke dochter, Betina. Gerard ter Bogt was uitgenodigd voor een feestje van haar oom en tante. Ik mocht ook mee naar het feest dat plaats vond in een ander kasteeltje. Het was erg leuk, maar het heeft niets opgeleverd, we gingen als vrijgezel naar huis.
Een domper op het kamp was het overlijden van de baron. Hij bleek vermist te zijn en bleek later, toen men hem vond, overleden te zijn. De Verkenners die daar op dat moment op kamp waren, hebben toen nog zijn begrafenis bijgewoond.
[2009, Frans Oesterholt]

Wij zijn met de Gidsen in de jaren '80 ooit eens in Legden geweest. In die tijd gingen als leiding, Rob Timmen, Karin Lensink, Dorian Corts en Harry Timmen mee. Harry kreeg al snel de bijnaam "fluitje", omdat hij floot in zijn slaap. Harry was overigens niet de enige die lawaai maakte in zijn slaap. Rob snurkte en Dorian knarsetandde. Je kunt je voorstellen hoe het met mijn nachtrust gesteld was. We hebben met de Gidsen toen ook een spooktocht gelopen. Helaas hebben de Gidsen deze niet tot het einde volbracht, omdat de tocht veel te eng was.

Halverwege het kamp was de ouderavond. Ik weet nog goed, dat we toen 's middags zijn wezen zwemmen, dan waren de meiden weer lekker fris als de ouders arriveerden. Wat ik me van Legden ook goed kan herinneren is, dat we zo'n verschrikkelijk eind weg het water moesten halen. Wij zaten natuurlijk achter in het bos en bij het kasteel konden we onze jerrycan vullen met water.
[2009, Karin Timmen-Lensink]

TERUG OP DE POL

De leiding probeerde natuurlijk altijd een geintje met de jeugd uit te halen. Marcel Stöteler kan zich een dergelijke actie van de leiding uit 1984 nog precies herinneren.

Ik ben bij Scouting begonnen als Verkenner en heb intussen veel dingen beleefd. Het Verkennerskamp te Legden in 1984 zal mij toch het meest bijblijven. We hadden een mooie locatie in het bosrijke landgoed van de baron Von Oer te Legden. Halverwege de week bezochten we Legden om inkopen te doen. Al dat jonge volk in die uniformpjes trok wel de nodige aandacht. Ook bij de plaatselijke jeugd die waarschijnlijk uit pure verveling besloot ons maar te achtervolgen. Er werd een beetje plagerig gedaan, maar het bleef bij wat zinloze opmerkingen over en weer. Op de terugweg naar het kampterrein waren we ze nog niet kwijt. Ze fietsten ons achterna en onderweg kwamen er nog een aantal flinke kerels op motoren bij. Ondanks dat we het best spannend vonden, begonnen we toch licht nerveus te worden. Aan de rand van het kampterrein hielden ze stil en bleven ons in de gaten houden. Frank Hoog Antink van onze leiding liep naar ze toe met het verzoek ons met rust te laten en te vertrekken. "Tja," zei Frank toen hij terug kwam, "dat kon vanavond nog wel eens flink trammelant geven. Het komt vaak voor dat de Duitse jeugd 's nachts dit soort kampterreinen bezoekt om flink heibel te schoppen en spullen te jatten. Deze groep ziet er al helemaal niet fris uit," besloot hij zijn verhaal. Dat was natuurlijk als olie op het vuur bij de Verkenners. We holden terug naar onze patrouilles en bedachten een verdedigingsplan voor het geval dat die Duitse jongens zonder twijfel ons 's nachts zouden gaan bezoeken. Als bezetenen verzamelden we kreupelhout en bouwden een verdedigingswal om onze patrouille. Ook werden her en der valkuilen gegraven om het bezoek af te remmen. Onze patrouilleleider wierp zich op als echte krijgsheer. Van al zijn plannen om weerstand tegen de aanval te bieden had Rambo wel jaloers kunnen worden.

De leiding volgde al die hectische gedrevenheid nauwkeurig en besloot om wat stoom bij de jongens af te blazen. Een wandeling werd georganiseerd, waarbij een paar man leiding achterbleef; het terrein moest immers bewaakt worden. Toen we terugkwamen was het al tegen de avond en namen we plaats bij het kampvuur. Er werd uiteraard maar over één ding gesproken: wat zou er in hemelsnaam gaan gebeuren deze nacht? De grootspraak bij de Verkenners over hoe de Duitsers het bos uitgejaagd moesten worden, maakte steeds meer plaats voor stilte.

Tijd om naar bed te gaan, besloot de leiding uiteindelijk en iedereen zocht zijn patrouille op. Tijdens de overdag besproken tactiek zouden een aantal verkenners strategisch buiten

GER-JAN KONINGS TRAPT ER IN EN KRIJGT VAN FRANK HOOG ANTINK TWEE EIEREN IN PLAATS VAN DRIE OP ZIJN HOOFD

VERKENNERS IN DE TENT, V.L.N.R.: WILCO KLEIN GEBBINK, FRANK SCHOLTE VAN MAST, MARCEL STÖTELER, JEROEN HUININK, JAREN '80

KEES PORSKAMP IS JARIG OP KAMP IN LEGDEN

VERKENNERS IN LEGDEN, 1984

de tent plaats nemen om de aanval op te vangen. Aangekomen bij de intussen donkere patrouille werd besloten dat de slaapzakken in de tent toch een betere optie waren. Van slapen kwam uiteraard niets; iedereen hield zijn oren gespitst. De patrouilleleider verlangde uiterste stilte, want dan kon je gevaar het snelst opmerken. Elke Verkenner die wat zei, werd door hem de mond gesnoerd. "Hou toch je kop," beet hij ons nerveus toe; van de stoere held was weinig meer over.

Opeens klonk het geluid van een brommertje in de verte… Nu werd het helemaal doodstil in de tent. We zeiden niets, maar we dachten allemaal hetzelfde: nu gaat het gebeuren. Het geluid van het brommertje vervaagde weer langzaam en was gewoon van een onschuldige inwoner uit Legden.

Een poosje later hoorden we voetstappen; gelukkig was het onze leider Theo Wayerdink. "Roep ons maar als er wat gebeurt, dan komen we wel in actie," vertrouwde hij ons toe.

Weer volgde uiterste stilte, totdat er van alle kanten luide voetstappen vanuit het niets over ons stukje terrein klonken. Wij schreeuwden op ons allerhardst; LEIDING, LEIDING….. maar geen leiding te bekennen. In de keukentent werd hevig met pannen en potten gerommeld.

Nog harder werd er om de leiding geroepen. Opeens klonk er luid gekraak wat alsmaar heviger werd.

De Duitsers waren om onduidelijke redenen een boom aan het omduwen welke vlak naast onze slaaptent viel. We dachten dat de wereld verging. Toen hoorden we stemmen van de leiding en alle tumult rondom de tent verdween. De leiding kwam kijken in de tent; alles goed jongens, vroegen ze. De Duitsers zijn verdwenen, maar we blijven wel een tijdje rondhangen, meldden ze. Het is die nacht verder rustig gebleven en we zijn toch nog in slaap gevallen.

De volgende dag wisselden alle groepen hun ervaringen uit. Bij diverse patrouilles waren dingen omver gegooid of meegenomen. 's Avonds was er een ouderavond gepland waarbij de ouders het kampterrein kwamen bekijken en de installatie van de nieuwe Verkenners bijwoonden. Als eerste werden natuurlijk de belevenissen van de avond ervoor met hen besproken. Toen was het tijd voor de installatie; de Verkenners stonden in carré met daarom heen de ouders. "Hartelijk welkom," begon de leiding plechtig. "We zijn hier bijeen op het prachtige kampterrein in Legden, maar voordat we verder gaan, willen we jullie eerst dit laten horen." Één van de leiding haalde een cassetterecorder tevoorschijn en een bandje begon te lopen: "LEIDING… LEIDING…" klonk het angstig met als boventoon de stem van onze heldhaftige patrouilleleider. We herkenden onze stemmen meteen en keken elkaar aan. Hoe was ons gejammer van afgelopen nacht op een cassettebandje terecht gekomen? De leiding deed alles lachend uit de doeken. De gehele nacht heeft geen enkele Duitser het kampterrein bezocht; alles was in scène gezet. Heel handig heeft de leiding ingespeeld op wat er die dag in het dorp gebeurde. De gezamenlijke wandeling later die middag diende er enkel voor om ongemerkt een boom dicht bij de tent half in te zagen zodat deze makkelijk om zou vallen.

Marco heeft de cassetterecorder bij de tent geplaatst toen hij zogenaamd kwam controleren hoe het ging. Toen kon het feest beginnen; nog even wat wachten en toen denderde de gehele leiding op en neer over ons stukje kampterrein. Een beetje in 'steenkolen' Duits wat roepen en een boom omdrukken maakte de voorstelling compleet.

[2009, Marcel Stöteler]

HET BRIEFJE VAN DE VAANDELKLAUWERS, LEGDEN 1993

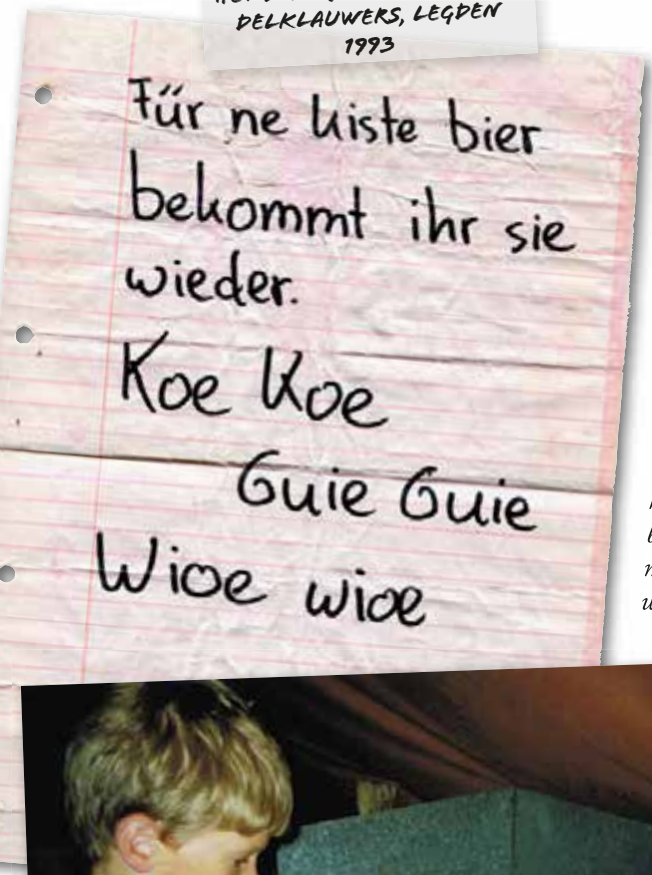

JEROEN GEESINK KOOKT, LEGDEN, 2001

Legden 1993: vaandelklauers

We waren op kamp in Legden bij de Baron. Op een gegeven moment kregen we van de leiding te horen dat er vaandels gestolen waren. De leiding had een papier gevonden met daarop de tekst "Für ne Kiste Bier bekommt ihr sie wieder". De Duitsers hadden onze vlaggen gejat. Jongens uit de buurt waarschijnlijk. Er hingen vaak Duitse jongens rond in de buurt van het kampterrein. Op een gegeven moment waren we in de keukentent. Iemand riep: "Hé daar zit er één!" Iemand had het hoofd van een Duitse jongen tussen de varens gezien. Die jongen was ons duidelijk aan het beloeren. Iemand riep; "Kom, we gaan er achteraan!" Een aantal Verkenners rende op de jongen af en toen bleken er nog meer in de varens te zitten. We waren aan het koken en sommige Verkenners renden met messen en pollepels achter de jongens aan, eerst door een stuk bos, toen over een weiland. De Duitsers renden heel hard weg en dat maakte ze in onze ogen nog verdachter. De Duitsers kwamen bij de achterkant van het kasteel, bij de ommuurde bijgebouwen. Die jongens klommen over de muur en dus deden wij dat ook. Ze bleven op een gegeven moment staan, waarschijnlijk vroegen ze zich af waarom wij zo achter ze aan renden. Toen stonden we ineens oog in oog met ze, de adrenaline stroomde door onze aderen. We hebben ze toen ondervraagd: "Waar zijn die handdoeken en die vaandels?" Dat deden we gewoon in het Nederlands. Die jongens begrepen er natuurlijk helemaal niets van! Na wat gedoe was het ineens afgelopen.

Toen zijn we teruggelopen naar ons kampterrein. We kwamen hun fietsen tegen en die hebben we in de brandnetels gegooid. Een dag later waren die jongens weer op het terrein. We geloofden inmiddels wel dat ze het helemaal niet waren, misschien andere jongens uit Legden. Thomas heeft er nog wel één te pakken gehad. Hij zei: "Kuck Mal, Ein Fisch!" En toen duwde hij die Duitse jongen in de slotgracht…

Pas toen we weer terug waren in Groenlo en we gingen papier-machéen voor de corsowagen, zagen we de vaandels en de handdoeken in de corsotent hangen. We hadden helemaal de verkeerde mensen beschuldigd van de diefstal!

[2010, Niek Molendijk]

Wij waren met de RSA op kamp in Gladbeck in 1993. De Verkenners waren dat jaar weer in Legden op kamp. Wij kwamen er achter dat er een rechtstreekse trein van Gladbeck naar Legden ging. Voor de RSA hebben wij toen een nachthike uitgezet. Andries, Tom Kr. Sr. en ik waren toen RSA-begeleiding. Ik weet niet meer hoe we erop kwamen, maar we besloten om bij de Verkenners in Legden te gaan vaandelklauen. Dat was vast naar aanleiding van het verhaal dat ik als Verkenner mee had gemaakt en dat ik bij een kampvuur en een biertje uit de doeken heb gedaan. We hebben toen strootjes getrokken en Andries bleef op het kampterrein om de nachthike

te doen met de RSA. Tom en ik zijn toen met de trein naar Legden afgereisd. We hadden 1 koepeltentje bij ons, 1 slaapzak en 1 zelfopblazend matje. In die tijd hadden de meeste mensen geen zelfopblazende matjes en geen rugzakken, dus veel meer konden/ wilden we niet meenemen.

We kwamen aan op het station in Legden aan het begin van de avond. Het station is vlak bij het terrein van de baron. We hebben toen eerst aan de rand van het bos in het struikgewas een plekje gezocht voor de tent en zijn toen op zoek gegaan naar het Verkennerkamp. Het was inmiddels behoorlijk donker toen we het Verkennerkamp vonden. Het was nog een drukte van jewelste en flink kabaal in het bos, omdat ze met een avondspel bezig waren. Omdat we niet gezien wilden worden, hebben we toen rechtsomkeert gemaakt en zijn Legden ingelopen. Nadat we in het café 1 of 2 biertjes gedronken hadden, hebben we ons tentje opgezocht. Met het slaapmatje over dwars zodat we er allebei een beetje op konden liggen en met de slaapzak over ons heen hebben we in onze kleren een paar uur geslapen. Tegen een uur of 4-5 zijn we opgestaan en hebben opnieuw de tocht gemaakt naar het Verkennerkamp. Daar was iedereen uiteraard in diepe rust. We hebben het hele kampterrein afgezocht in het donker naar een vlaggenmast met vlag, maar tot onze grote teleurstelling konden we die niet vinden. Wel hingen in het stafkamp keurig een aantal handdoeken op een rijtje. Deze handdoeken hebben we toen vervangen door een keurig briefje met de tekst: "Für ne Kiste Bier bekommt ihr sie wieder. Koe Koe Guie Guie". Koe koe guie guie was in die tijd de roep van een bronstige Grolse Scout. Nadat we ons tentje opgepikt hadden zijn we zonder vlag, maar wel een paar handdoeken rijker, met de eerste trein teruggegaan naar Gladbeck, waar we onder luid gejuich een paar uur later werden ontvangen. (Natuurlijk rijdt het boemeltreintje tussen Legden en Gladbeck niet zo vroeg...)

Terug in Groenlo hebben we een keurig wissellijstje gehaald, daar de treinkaartjes ingelijst en deze samen met de handdoeken in de nok van de corsotent gehangen. Tot de dag van vandaag weigert de Verkennerleiding elk commentaar op het gebeurde. Ze willen zelfs niet toegeven dat er handdoeken van hun waslijn verdwenen zijn. Een beetje flauw, maar dat maakt de lol er voor ons, zelfs jaren later, niet minder om.

[2010, Jeroen Huinink]

BRIEF VAN BARON VON OER MET TOESTEMMING OM TE KOMEN!

FRHR. V. OER

HAUS EGELSORO
48739 LEGDEN 25.7.2006

Herrn
Nick Molendyk
Groenenweg 15

7141 DB Groenlo/Niederlande

Sehr geehrter Herr Molendyk!

Vielen Dank für Ihre Anfrage. Ich gestatte es Ihnen gern, daß Sie vom 17. - 21. Juli hier Ihre Zelte aufschlagen. Es kostet kein Geld. Die einzige Bedingung ist, daß Sie Ihren Abfall wieder mitnehmen.

Mit freundlichen Grüssen

ONTGROENING VAN DE GIDSEN, JOSKA NIJENHUIS, ELLEN LAGESCHAAR, LIZ BROCKÖTTER, MARIA VAN DER POST, LEGDEN, 2007

VOOR: MICHAËL LAMMERS, ACHTER: REINOUD RAVE, RUBEN TANK EN JORG ROUWMAAT, WILTZ, 1990

WILTZ

Wiltz is een stadje in het noordwesten van het Groothertogdom Luxemburg, gelegen in het gelijknamige kanton, dicht bij de grens met België. Wiltz is in twee delen gesplitst; de bovenstad ligt op twee hellingen, terwijl de benedenstad aan de oevers van de rivier de Wiltz ligt. In de bovenstad is ook het kasteel van de graven van Wiltz te vinden. Wiltz is het centrum van de Europese Scoutbeweging (met als neveneffect dat het jeugdtoerisme behoorlijk ontwikkeld is). Robert Baden-Powell, de stichter van Scouting, kreeg in Wiltz een monument, het International Scouting One Penny Monument. Het hele jaar door zijn er Scoutingkampen.

In 1990 kwamen de Grolse Scouts voor het eerst naar Wiltz. In samenwerking met de Scoutinggroep uit Gladbeck (Duitsland), waarmee al van oudsher goede banden waren, werd een gezamenlijk kamp georganiseerd. Er ging een gedegen voorbereiding aan vooraf. Al geruime tijd voordat het kamp zou plaats vinden, vonden besprekingen met de groep uit Gladbeck plaats.

> *Op een avond ben ik, met Marco Overbekking, Luc Scholte van Mast en Maurice Withag naar Gladbeck gereden voor overleg. TomTom's waren er toen nog niet, dus alles ging gewoon via de kaart. We hebben eerst Luc opgehaald in Nijmegen en zijn toen het Ruhrgebied ingereden. Met het oog scherp op de kaart, misten we spontaan de afslag die we moesten hebben en kwamen lekker aan het dwalen in het Ruhrgebied. Gevolg was, dat we anderhalf uur te laat in Gladbeck kwamen en de Scouts allang naar huis waren, want een mobieltje hadden we toen ook niet (bij ons).*
> *Uiteindelijk hebben we toch nog twee Scouts kunnen bereiken en was er toch nog enige vorm van overleg.*
> [2010, Mario Nieuwenhuis]

Kamperen in Wiltz kostte erg veel geld en om dat allemaal te kunnen betalen zijn heel wat acties op touw gezet. We hebben o.a. auto's gewassen, de kerktoren schoongemaakt en mensen begeleid met de beklimming van de toren.

V.L.N.R.: RICHARD STÖTELER, TOM KROEKENSTOEL EN MICHEL ENGBERS, WILTZ, 1990

GROEPSFOTO WILTZ, 1990

ONTBIJTEN IN WILTZ, 1990

VERKENNERS BIJ HET 'ONE PENNY' MONUMENT IN WILTZ, 1990

Het kamp werd in tweeën gesplitst. De eerste week waren de Rowan-Sherpa's te vinden in Wiltz, de week erna arriveerden de Verkenners en Gidsen. Het kampterrein was gelegen in de vallei met een kasteel boven op de heuvel. Bij aankomst werd eerst het basiskamp met de grote tent en de keukententen ingericht. Daarna volgden de patrouilletenten.

> *Er werden enkele vlaggenmasten opgesteld met daarin de vlag van Scouting Groenlo en uiteraard ontbrak de Grolschvlag ook niet. We moesten toch wel even laten zien waar we vandaan kwamen. Rechts van ons sloegen de Scouts uit Gladbeck hun kampementen op.*
> [2010, Mario Nieuwenhuis]

RIK WILLEMSEN, MARCEL STOTELER, ANDRIES KAAK EN MATHIJS KOOPMANS, WILTZ, 1990

De Rowan-Sherpa's hebben een druk weekje gehad. Zo is er een heuse 24-uurs hike gehouden. De Grolse Scouts werden met de Duitse Scouts gemixt en gingen in kleine groepen op pad. Zonder dat al te veel zaken meegenomen mochten worden, moesten ze zich 24 uur zien te redden en een bepaalde route afleggen.
Een geweldige activiteit was het kanoën op een niet al te rustige rivier de Sûre. Het was geen extreem wilde rivier, maar er zat toch wel aardig wat stroming in.

GIPSMASKERS MAKEN, JANNEKE OESTERHOLT, WILTZ, 1990

Het was die dag erg warm en dat hebben we gemerkt ook. Niet iedereen was even goed voorbereid op het warme weer. Zo gebeurde het, dat Joris te Molder de hele dag lekker ronddobberde in zijn kano zonder T-shirtje aan. Een zonnesteek was het gevolg en deze was zelfs van dusdanige aard, dat de begeleiding toch maar even besloot om langs de EHBO in het ziekenhuis te gaan. Daar werd besloten, dat Joris ter observatie een nachtje mocht blijven. Roland Mulder vond het verstandig, dat Joris even een telefoontje naar huis zou doen om zijn ouders op subtiele wijze te vertellen, dat hij uit voorzorg een nachtje in het ziekenhuis was opgenomen. Het eerste wat Joris aan de telefoon tegen zijn moeder zei was: "Hoi mam, met Joris, ik lig in het ziekenhuis." Alles behalve subtiel dus.
[2010, Mario Nieuwenhuis]

WASSEN NA DE ONTGROENING, V.L.N.R.: NIEK MOLENDIJK, JOEY GLANDRUP EN OLIVIER WENTINK, WILTZ, 1990

De zonnesteek bleek een storm in een glas water en de volgende dag liep Joris al weer vrolijk op het kampterrein rond.

Ook Ger-Jan Konings had pech bij het kanovaren:

Het was een mooie dag toen we gingen kanovaren met de groep. We stapten op een mooie plek in. Veel bomen en een rotsachtige omgeving met stroomversnellingen. Na een paar kilometer te hebben geroeid en ons te hebben laten meevoeren op de stroom van de rivier, kwamen we in rustiger vaarwater terecht. Hier waren we nog met een paar kano's bij elkaar. Er werd geouwehoerd en gelachen. Om ons heen dreef veel rivierwier. Hier werd op een gegeven moment mee gegooid naar elkaar. Erg lekker hoor, zo'n natte sliert in je nek. Op een gegeven moment wierp Maurice Withag een hand vol groene zooi richting mijn kano. De sliert kwam precies op mijn bril terecht, waardoor de bril plompverloren in de rivier terecht kwam. Aangezien we weer in een kleine stroomversnelling zaten, was het nakijken naar de bril die zonk en tevens werd mee gesleurd naar de bodem van de rivier. Daar dreef 350 gulden naar de rivierbodem.
Ik had helaas geen reservebril en liep in de verdere week rond met fijn geknepen ogen om toch nog wat waar te kunnen nemen. Dit was vooral vervelend toen we in Luxemburg stad waren, waar menige mooie vrouw werd gespot, maar ik alleen vage contouren waar kon nemen. Ik was die verdere week dan ook een makkelijke prooi om visuele grapjes mee uit te halen, wat dan ook stelselmatig geschiedde. Sindsdien heb ik dan ook altijd een paar reserve ingelijste contactlenzen(bril) bij me als ik op stap ga.
Als ik kort moet vertellen hoe het kamp was, zeg ik dit: "Het was erg mooi en gezellig, alleen de laatste dagen waren erg vaag."
[2010, Ger-Jan Konings]

De week na de Rowan's en Sherpa's kwamen de Gidsen en Verkenners naar het terrein.

Ik weet nog goed dat we ons kampterrein op moesten bouwen. We gingen aan de slag met de keuken. Alle palen moesten nog gezaagd worden en met een bijl moesten we een punt maken, zodat ze ook de grond in konden. Dat was nogal wat voor ons Gidsen. Uiteindelijk heeft de leiding ons, denk ik, geholpen, want we waren natuurlijk helemaal niet gewend om van die zware arbeid te verrichten.
[2010, Maria van der Post]

Er was daar op het terrein zo'n ranzig toilet met nog ranziger teksten op de wand geschreven.
[2010, Maria van der Post]

GIDSEN ETEN IN DE KEUKENTENT, WILTZ, 1990

Eens per week, werd er in Wiltz een gezamenlijk kampvuur georganiseerd voor alle aanwezige scoutinggroepen. Ook Groenlo deed daar aan mee. Er waren zo'n kleine 150 tot 200 Scouts aanwezig op dat moment. Iedere aanwezige groep deed een voordracht:

Met al hun creativiteit hebben de Verkenners en Gidsen uit Groenlo in 1990 bedacht om "Vrouw Haverkamp" van Normaal te zingen. Daarna sloten ze af met de yell van het kamp: "Ik ben niet gek, ik ben niet maf, ik ben een helikopter, zzzzz, zzzzz, zzzzz, zzzzz". In 2000 werd de traditie in ere gehouden. Wederom werd een Normaal-klassieker gezongen, namelijk "Deurdonderen". Dit was misschien, nou ja waarschijnlijk, niet het beste optreden van de kampvuuravond. Toch wisten de Groenlose Scouts de sfeer er op een tamme avond echt in te brengen, ook al door om de haverklap een wave in te zetten.
[2010, Niek Molendijk]

RSA IN LUXEMBURG, ZITTEND 2E VAN LINKS: GER-JAN KONINGS ZONDER BRIL! WILTZ, 1990

In 2000 ging Scouting Groenlo opnieuw naar Wiltz. Toen is ervoor gekozen om de Verkenners, Gidsen en Rowan-Sherpa's niet op te splitsen, maar om gezamenlijk naar Wiltz af te reizen.

De start was één grote puinhoop, want het had er dagenlang geregend en het was een enorme modderpoel bij aankomst. Gelukkig sloeg het weer om en werd het een schitterend kamp, met ook weer zeer spectaculaire activiteiten. De modder werd nog goed benut in een enorm moddergevecht, waarbij niemand veilig was.
[2010, Niek Molendijk]

WILTZ, 2000

IN DE MODDER, WILTZ 2000

RSA GROEP IN WILTZ

Een prachtig onderdeel van het kamp was een survival in een Belgische Steengroeve. De dag begon met een tocht door een geheel duistere tunnel. Met een stok moest je de wand aan je linkerkant volgen om bij de uitgang te komen. Renko Slagers liep meteen al een klap op, toen zijn voorganger, Marc van Aalst, de wand kwijt was en met de stok om zich heen begon te zwaaien. Daarna volgden onder andere een klim tegen een enorm net op een rotswand, een indianenbrug over een afgrond en een steile afdaling. 's Middags stond eerst abseilen op het programma. De instructeur waarschuwde Arnold Ottink: "Niet naar beneden kijken." Waarop Arnold zei: "Dat bepaal ik zelf wel." Arnold keek naar beneden, gleed uit en hing tot hilariteit van de groep (en tot ergernis van de instructeur) achterover met zijn benen in de lucht en met de rug tegen de rotswand. Zelf vond hij het nog het grappigst. Een steile wandklim en een tokkelbaan maakten de dag in de groeve compleet. Iedereen heeft deze dag een stuk hoogtevrees overwonnen. [2010, Niek Molendijk]

Ook stonden mountainbiken en wederom een bezoekje aan Stad Luxemburg op het programma. Het loopt niet altijd even gesmeerd tussen de leidingteams:

Tijdens het kamp bleek, dat het eetgedrag van Gidsen toch echt anders is dan dat van Verkenners en RSA. Iedere dag deed een andere speltak de boodschappen voor het avondeten. De gidsenleiding koos voor pannenkoeken en haalde mix voor ongeveer anderhalve pannenkoek per persoon. "Dat is toch genoeg?" zeiden ze. Nou niet dus. Alle etenswaren op het kampterrein, inclusief het brood voor ontbijt en lunch van de volgende dag werden opgegeten…en toen hadden sommigen nog honger… [2010, Niek Molendijk]

SURVIVAL, WILTZ, 2000

JAMBOREES

IN DE KEUKENTENT, KAMP FRANKRIJK, 1966

UITLADEN BAGAGE STAF, V.L.N.R.: N.N., GERARD TER BOGT, GERRIT ARINK EN JOS PORSKAMP, 1966

VERKENNERKAMP LA LUCERNE FRANKRIJK, BEZOEK AAN ST. MALO, V.L.N.R.: FRANS KOENDERINCK, GERRIT ARINK, JOS PORSKAMP, GERARD TER BOGT, 1966

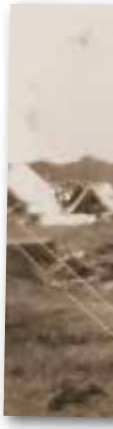

Een Wereld Jamboree (WJ) is een grote bijeenkomst van Scouts, in de leeftijd van 14 tot 17 jaar, van over de hele wereld. De WJ wordt iedere vier jaar in een ander land gehouden.

Scouting werd op 1 augustus 1907 opgericht door Lord Robert Baden-Powell. Het werd een internationaal succes. Door de sterke groei zag Baden-Powell een noodzaak voor een bijeenkomst van Scouts van over de hele wereld. Het doel was een wereldwijde broederschap te creëren en jonge jongens meer te laten leren over mensen uit andere landen door direct met hen om te gaan.

Volgens het concept van de WJ worden wereldwijd ook kleinere internationale Scoutskampen georganiseerd, de zogenaamde Jamborettes.

De plannen voor een eerste WJ werden vertraagd door het uitbreken van de Eerste Wereld Oorlog in 1914. De eerste WJ kon pas in 1920 gehouden worden in de Olympiahallen in Londen. Bij dit evenement waren 8000 Scouts uit 34 landen aanwezig. Tot nu toe werd het mega-kamp, de Wereld Jamboree, tweemaal in Nederland gehouden, namelijk in 1937 in Vogelenzang en in 1995 in Dronten. Scouting Groenlo was bij deze beide Nederlandse edities van de WJ aanwezig.

In 1947 ging een afvaardiging van enkele Grolse Scouts naar de WJ in Moisson te Frankrijk en in 2002 nam Robert Ottink als medewerker deel aan de WJ in Thailand. (Hierover meer op pagina 335)

Ook Jamborettes werden bezocht of georganiseerd. In 1954 vond op Jongensstad een Jamborette plaats. In 1965 werd er door Grolse Scouts deelgenomen aan een internationaal kamp in Steinfeld in Duitsland. In 1966 ging er een afvaardiging naar een internationaal kamp, in La Lucerne in Frankrijk.

DE MIS, VERKENNERKAMP LA LUCERNE, 1966

ROEIEN, RECHTS: FRIED TE BRAKE, VERKENNERKAMP, STEINFELD, 1965

AAN TAFEL, VOGELENZANG, 1937

INSPECTIE, VOGELENZANG, 1937

SINT LUDGER-VLAG OP VOGELENZANG, 1937

Vogelenzang 1937

In 1936 begon het al te kriebelen bij de Grolse Scouts. Men besloot om deel te nemen aan de 5de Wereld Jamboree in Vogelenzang (gemeente Bloemendaal). Deelname aan de Jamboree had heel wat voeten in de aarde en er moest geld ingezameld worden om deel te kunnen nemen en alle bijkomende zaken te bekostigen. Er werden acties bedacht om financiële middelen te verwerven. In 1936 werd er in de grote zaal van het parochiehuis een programma opgevoerd, dat tegen betaling bezocht kon worden. Daar lieten de Verkenners hun kunsten zien in de vorm van een seindemonstratie, een wasblikkenrace en werd onder andere ook het Jamboreelied gezongen dat begon met de regels: "In negentien drie zeven, dan zal je wat beleven. Dan komt de Jamboree in Nederland."

Om geld in te zamelen moesten we voor een dubbeltje een blaadje verkopen in Beltrum, Lichtenvoorde en in de buurt. Dat blaadje heette de Koempoelan.
[2009, Bernard Kolkman]

De Jamboree was een geweldig evenement. Vanuit Lievelde reden de Grollenaren per stoomtrein naar Haarlem, vandaar met bussen naar het kampterrein in Vogelenzang. De St. Ludgergroep werd ingedeeld in subkamp II.

AKELA A. SCHMÖLDERS EN NUSCHKA M. WYGERINCK OP DE JAMBOREE, 1937

Persoonlijk was het een geweldige ervaring te ondervinden, dat wat op school werd geleerd toepasbaar was. Je kon echt met Engelsen en Fransen praten. In die tijd, toen de wereld zoveel groter leek als nu, kwam dat op ons kinderen over als een wonder. Dat was eveneens het geval tijdens de talloze demonstraties en evenementen, vaak door exotische groepen uit verre landen. Wij zagen de Koningin, Prins Bernhard (net in Nederland) en Baden Powell in het echt.
[1985, Scouting Groenlo 50 jaar]

We gingen naar de Jamboree onder leiding van Hopman Pothof, want Jan Wijgerinck was Groenlo uitgegaan.
[2009, Gerrit Arink]

Moisson Frankrijk 1947
In augustus 1947 zijn Bennie (van de potsmid) Wicherink en Jan Wientjes als enige Verkenners naar de Jamboree in Frankrijk geweest. Jan Wijgerinck ging mee als begeleider. In hoofdstuk 1 staan de belevenissen van Jan Wientjes hierover.

Jamborette 1954
Het 20-jarig bestaan van de Grolse Verkenners begon op zaterdag 7 augustus 1954, toen op Jongensstad de tiende Internationale Jamborette van de Europese Eenheid werd geopend door baron H.F.M. van Voorst tot Voorst, als hoofdcommissaris van de Katholieke Verkenners, met het hijsen van de Europese vlag en de inwijding van de Sint Jorismuur. De Jamborette was een internationaal Verkennerskamp, dat met ongeveer 200 deelnemers werd gehouden van 4 tot en met 15 augustus 1954 op de locatie Jongensstad te Groenlo. De deelnemers kwamen uit Duitsland, België, Luxemburg en Nederland (Groenlo en Den Haag). Een van de doelen was om zonder politiek te bedrijven een internationale broederschap na te streven. Vanwege het 20-jarig bestaan en het organiseren van de Jamborette ontving J. Wijgerinck de hoogste onderscheiding van de Katholieke Verkennersbeweging, n.l. de zilveren "Vlaamse Gaai". Een onderscheiding die hij terecht verdiend had. De K.R.O.-radio o.l.v. Tom Bouws was gedurende de hele Jamborette present op Jongensstad om opnames te maken. De pers was uit alle windstreken vertegenwoordigd. Niet alleen Groenlo maar in het bijzonder ook de Sint Ludger Groep kwam landelijk volop in de belangstelling.

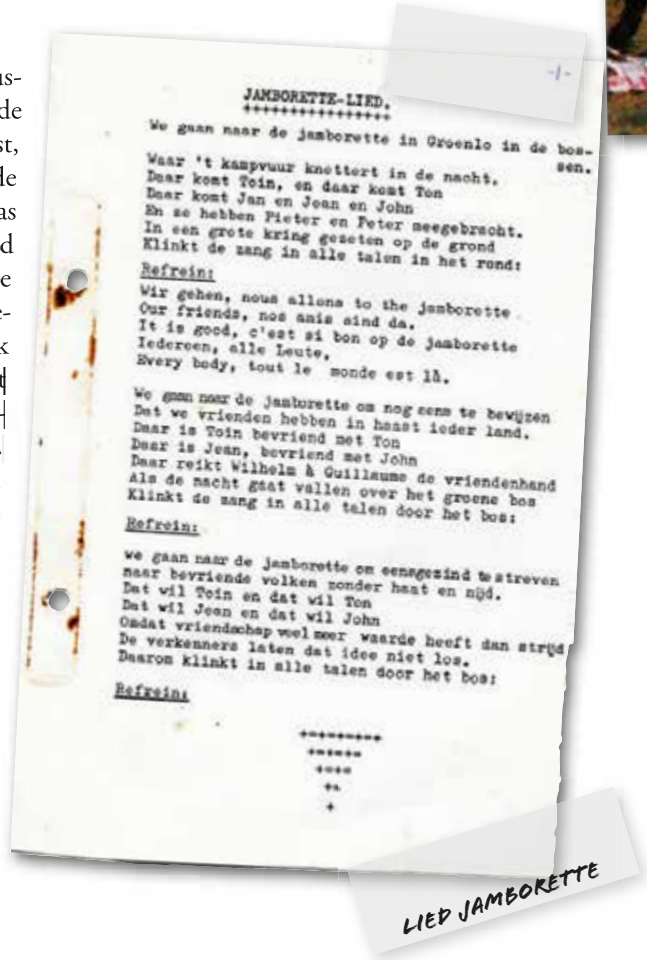
JAMBORETTE-LIED.

We gaan naar de jamborette in Groenlo in de bossen.
Waar 't kampvuur knettert in de nacht.
Daar komt Toin, en daar komt Ton
Daar komt Jan en Jean en John
En ze hebben Pieter en Peter meegebracht.
In een grote kring gezeten op de grond
Klinkt de zang in alle talen in het rond:

Refrein:
Wir gehen, nous allons to the jamborette
Our friends, nos amis sind da.
It is good, c'est si bon op de jamborette
Iedereen, alle Leute,
Every body, tout le monde est là.

We gaan naar de jamborette om nog eens te bewijzen
Dat we vrienden hebben in haast ieder land.
Daar is Toin bevriend met Ton
Daar is Jean, bevriend met John
Daar reikt Wilhelm à Guillaume de vriendenhand
Als de nacht gaat vallen over het groene bos
Klinkt de zang in alle talen door het bos:

Refrein:

We gaan naar de jamborette om eensgezind te streven
naar bevriende volken zonder haat en nijd.
Dat wil Toin en dat wil Ton
Dat wil Jean en dat wil John
Omdat vriendschap veel meer waarde heeft dan strijd
De verkenners laten dat idee niet los.
Daarom klinkt in alle talen door het bos:

Refrein:

LIED JAMBORETTE

Dronten 1994 en 1995
In 1995 vond de tweede Wereld Jamboree plaats die in Nederland werd gehouden. Dit gebeurde in Dronten/Biddinghuizen. Ter voorbereiding op deze Wereld Jamboree werd in 1994 op dezelfde plek de eerste Europese Jamboree (EJ) georganiseerd, bij wijze van test voor de organisatie. Een grote groep Groenlose Scouts (Verkenners, Gidsen en RSA die nog geen 16 jaar waren) beleefde dit avontuur.

V.L.N.R.: ANTOINE GIEZEN, NIEK MOLENDIJK EN WIM VAN DER POST MET ITALIANEN, WERELD JAMBOREE DRONTEN, 1995

Ik baalde best een beetje. We waren maar met twee Sherpa's, Susan Geerdinck en ik en de jongens hadden een veel grotere groep. We moesten iedere avond in een sheltertje luisteren naar het gegein van de Rowans die met z'n allen in een grote patrouilletent lagen. Maar goed, meiden en jongens in één tent ging niet samen volgens de leiding…
[2010, Maria van der Post]

De laatste nacht had het heel hard geregend. Midden in de nacht kwam Niek Ressing naar de leidingtent en hij vertelde dat de hele goot aan de rand van ons terrein onder water stond. Op zich was dit niet zo'n probleem, ware het niet dat de tent van zijn patrouille deels in de goot stond…
[2010, Ruben Tank]

Wij uit Groenlo zaten samen met een aantal Engelsen uit Derbyshire in een troep. Wij hadden nog ruimte in onze troep: we waren met minder dan 40 mensen, het aantal dat een troep moest hebben, en de Engelsen werden aan ons toegevoegd. Samen kookten we en deden we de afwas enz. Dit gaf meteen een andere dimensie. De Engelsen hebben zich trouwens aan ons aangepast. Marco Overbekking liet gewoon scheten aan tafel en dat waren ze niet gewend. Aan het eind van het kamp deden ze vrolijk mee, ze dachten vast dat het een Hollands gebruik was.
[2010, Ruben Tank]

EUROPESE JAMBOREE, 1994

Het thema van de Europese Jamboree was: "Join The Stars" en wij waren ingedeeld op Subkamp II Aquarius. We hadden allemaal een speciale kampdas. Het was echt supergaaf om met zoveel nationaliteiten op kamp te zijn. En dan te bedenken dat een aantal van ons al wist dat we het jaar daarna naar de Wereld Jamboree zouden gaan…
[2010, Maria van der Post]

De afstanden op het terrein waren trouwens enorm. Als je aan de andere kant van het terrein moest zijn, was je al snel een half uur aan het lopen.
[2010, Maria van der Post]

Het ging er gestructureerd aan toe op de EJ en WJ. Tussen 6 en 7 uur 's ochtends moest elke troep zijn ontbijt en lunch ophalen. Die zaten verpakt in grote kratten. 's Middags moest het avondeten opgehaald worden. Als je geen lege krat bij je had, kreeg je niks mee. Het afval werd gescheiden in zes verschillende bakken en er was zelfs een Jamboree ziekenhuis.

Naar de WJ ging een kleiner aantal Groenlose Scouts. Een aantal ging als deelnemer en een aantal als medewerker. Wij deelnemers zaten in Subkamp II Aries. We zaten in de Linda de Moltroep. Die naam hadden we trouwens niet zelf gekozen… Ter voorbereiding hadden we meerdere weekenden in Velp. Toen hebben we onder andere een aantal leuzen voor onze troep bedacht (bijvoorbeeld No Linda No Glory). De WJ was nog grootser en indrukwekkender dan de EJ.
[2010, Maria van der Post]

Niek en Susan deden mee aan de openingsceremonie. Ze waren allebei een tulp en werden toen nog geïnterviewd door het Jeugdjournaal. Uiteindelijk was er flink geknipt in dat interview. Het enige dat overgebleven was, was een kort shot van Susan die de volgende legendarische woorden sprak: "Ik ben een tulp"…
[2010, Maria van der Post]

Mike Ruikers ging naar beide Jamborees als medewerker:

Ik ben in 1993 bij de Wereld Jamboree betrokken geraakt. Ik heb mij als vrijwilliger aangemeld en kwam terecht bij het creatieve gedeelte van de WJ in de groep die tijdens de Europese Jamboree en op de WJ zelf dramalessen gaf aan de deelnemers.Samen met acht anderen, die ik niet kende, hadden wij in Utrecht onze eerste bijeenkomst, een kennismaking en eerste brainstormsessie. We

Scouting Groenlo was op Eerste Europese Jamboree in Dronten

een verslag van twee enthousiaste deelnemers

Zoals u waarschijnlijk wel weet zijn er 30 leden van scouting Groenlo naar de Eerste Europese Jamboree in Dronten geweest.
Een jamboree is een groot internationaal kamp waar scouts uit alle landen bij elkaar komen. Wij, 2 leden van scouting Groenlo, willen u hier iets over vertellen.
Maandag 1 augustus zijn we vertrokken naar Dronten.
Aldaar zagen we meteen dat het een verschrikkelijk groot terrein was. Later kwamen we er achter, dat van de ene naar de andere kant van het terrein 2,5 km was. Het terrein was ingedeeld in 4 grote subkampen met elk ca. 2500 scouts. Wij zaten in het tweede subkamp: Aquarius (Waterman).
Deze eerste dag werden de tenten opgezet en maakten we kennis met de groep Engelsen die bij ons in de troep zaten. Een troep is een groep van 40 personen met wie je kookt, eet, afwast en naar allerlei activiteiten gaat.
De tweede dag werd er rondgekeken op het terrein en was er een grandioze openingsceremonie. We zaten met 10.000 andere scouts in een arena. Ruud Lubbers deed de officiële opening. 's Avonds was er een fantastisch vuurwerk.
De volgende dagen waren er ticket activiteiten. Dit ging zo: elke troep kreeg elke dag 40 tickets. Met zo'n ticket kon je een bepaalde activiteit doen. Onz eerste ticketactiviteit was de survivaltrack. Deze 3,5 lange track was behoorlijk groots opgezet en het was dan ook een plezier om hem te lopen. Dit kwam mede door het mooie weer (wat we overigens het hele kamp hebben gehad).
De volgende dag gingen we naar de Europcan Development Village. Hier waren activiteiten georganiseerd door hulporganisaties zoals Unicef, Max Havelaar en Gehandicaptenverenigingen. De volgende dagen hadden de scouts uit onze troep verschillende tickets, zoals zeilen, duiken, hikes, creatieve programma's (toneel, foto + film, beeldhouwen enz.), action centre (modelvliegtuigjes bouwen, surfen, skeelen, stormbaan etc.), amateurradio, pionieren (waarbij trouwens gigantische bouwwerken zijn gebouwd), circus en nog veel meer.
Zondag 7 augustus was er een open dag, waarbij de ouders met tassen vol spullen aankwamen.
De dagen daarna waren er weer ticketactiviteiten. Tussen deze activiteiten door moest je opdrachten uitvoeren samen met scouts uit andere landen voor de European Friendship Award (een insigne).
Wanneer je een keer tijd over had kon je naar de Plaza gaan.
Dit was een plein waar ook allerlei activiteiten waren, waar iedereen aan mee kon doen, zoals Karaoke (vals), haarkoordjes vlechten (op het laatst liep iedereen er mee), over het water lopen met een soort kano's onder je voeten (droge kleren meenemen) en nog veel meer. Op dit plein waren ook winkels, recreatietenten, postkantoor etc. Woensdag 10 augustus was de sluitings ceremonie in de arena. Dit was (alweer) grandioos. Vooral aan het eind van de ceremonie, toen was er (volgens sommigen) het grootste vuurwerk ooit in Nederland. Die nacht was het noodweer. Hele tenten liepen onder water, dus ook de onze. Gelukkig was het de laatste nacht en konden we er wel om lachen (vooral het watertrappelen was leuk).
De volgende ochtend werden de tenten ingepakt en werd er afscheid genomen (soms met tranen). Wat ons betreft was het een kamp om nooit te vergeten.
Bjorn en Niek.

GROENLOSE GIDS, 17 AUGUSTUS 1994

EUROPESE JAMBOREE PROGRAMMA TICKET, 1994

TOM KROEKENSTOEL EN WENDY TE BRAAK TIJDENS DE OPEN DAG, WJ DRONTEN, 1995

hadden elke maand ergens in Nederland een bijeenkomst en naarmate de EJ dichterbij kwam, kwamen we vaker bij elkaar. Met deze groep hebben we het hele drama- en toneelprogramma opgezet.
Ter voorbereiding kregen we ook training in het geven van drama en verschillende schminktrainingen door Grimas. Wel bijzonder om met een groep mensen die je niet kent best wel intensief bezig te zijn. Je voelde dat je samen aan iets bijzonders werkte.
Bij beide Jamborees ben ik een week van te voren naar Dronten gekomen voor het opbouwen en om de puntjes op de i te zetten. Het geven van de lessen was een erg bijzondere ervaring. Elke ochtend kreeg je een groep deelnemers uit verschillende landen voor je neus en samen trok je de hele dag op en werkte je aan een toneelstuk dat later op de dag werd opgevoerd. De hele sfeer was bijzonder en zeker als je daar echt een onderdeel van bent.

Bijzonder vond ik de afsluiting. Met onze groep gingen wij verkleed de arena in en hadden als taak de deelnemers te vermaken tot dat de afsluiting begon. We konden toen overal komen en heb toen Erika Terpstra nog een hand gegeven. Wat ik ook bijzonder vond was het gezamenlijk eten met alle duizenden medewerkers in de tenten.
[2010, Mike Ruikers]

Er ging een Groenlose Scoutingband mee naar de WJ in Dronten. Thomas Tank legt uit hoe dit tot stand kwam:

World Jamboree 1995, lang zal hij leven.
Voor het 60-jarig bestaan van Scouting Groenlo in 1995 waren enkele muzikale leden op het idee gekomen om tijdens de grote dag wat muziek te maken. Maria van der Post (zang), Niek Giesen en Erik Raben (gitaar), Thomas Tank (basgitaar), Bjorn Vije (toetsen) en Swen Laarveld (drum). Deze band opereerde onder de naam: DAJMVSBB. Kortom: De Als Je Maar Van Scouting Bent Band.
Tijdens het 60-jarig jubileum is DAJMVSBB ontdekt door een toevallige bezoeker die medeverantwoordelijk was voor de muzikale omlijsting van de World Jamboree die datzelfde jaar gehouden zou worden. Hij attendeerde ons erop, dat ze nog op zoek waren naar een band die tijdens de World Jamboree muziek wilde maken. Op advies van hem hebben we ons ingeschreven om auditie te doen voor de World Jamboree. Kort daarna kregen we de uitnodiging om af te reizen naar Leusden en daar onze beste klanken ten gehore te brengen. Er was alleen een klein probleem. Om daadwerkelijk deel te mogen nemen als medewerker van de World Jamboree, moest je de leeftijd hebben van 18 jaar. De gemiddelde leeftijd van de band was 15… Geen probleem, een geboortedatum was zo aangepast op papier.
De DAJMVSBB doorstond de auditie en mocht als muzikale medewerkers gedurende 12 dagen naar de World Jamboree! Kranten koppen luidden: Grollenaren in een klap wereldberoemd!
De 18de World Jamboree was zonder meer een bijzondere ervaring. Het was de tweede World Jamboree gehouden in Nederland. Op een 300 hectare tellend terrein van de gemeente Dronten, in de Flevopolder (voormalige Zuiderzee), kwamen 29.060 Scouts uit 169 landen samen. Enkele hoogtepunten: de openingsceremonie inclusief koningin Beatrix en prins Claus, de vlotenschouw waar 250 schepen aan meededen, de beruchte survival track welke je niet droog kon overleven, de gezellige Brabantse buren waar Scouting Groenlo het Sjonnie en Anita lied aan heeft te danken, de groepssamenstelling van de staf en tot slot de afsluiting.

Jarig?
Tijdens de World Jamboree had de band elke ochtend een vergadering met de muzikale medewerkers groep. Op 9 augustus arriveerde de band bij de vergadering en zat de voorzitter met een ballon in zijn hand waarop was geschreven: happy birthday. Vol trots meldde hij dat een van de bandleden jarig was. Iedereen keek zeer verontwaardigd om zich heen, want waarschijnlijk waren ze iets vergeten. En dat was waar! Door het aanpassen van de geboortedatums (minimale leeftijd 18 jaar), had een van de bandleden niet goed nagedacht over eventuele gevolgen. Namelijk, de bassist was 1 maand en twee jaren eerder 18 dan gepland. Met als gevolg dat de gehele groep ging zingen: lang zal hij leven. Over een pokerface met kiespijn gesproken.
[2010, Thomas Tank]

DE 'ALS JE MAAR VAN SCOUTING BENT' BAND. V.L.N.R.: ERIK RABEN, THOMAS TANK, MARIA VAN DER POST EN BJÖRN VIJE, WERELD JAMBOREE, 1995

Na de WJ was er nog een home hospitality-project. In het kader hiervan kwam een groep Italianen naar Groenlo om te logeren bij een aantal deelnemers van de WJ. Ook kwamen er twee Pakistani uit Karachi, deze logeerden bij de familie Van der Post:

Wat een cultuurverschil! Mijn moeder kwam op een gegeven moment aan op de fiets en die twee jongens, Asif en Ali, lagen compleet in een deuk. Een vrouw op een fiets, dat vonden ze heel grappig! En ze deden overal zout op en in, zelfs in de cola. De haring die we gekocht hadden konden ze natuurlijk niet waarderen. We zijn ook nog een dagje met ze naar het Openluchtmuseum geweest.
[2010, Maria van der Post]

In 2003 vond er een WJ plaats in Thailand. Robert Ottink meldde zich aan om daar als medewerker aan de slag te gaan. Hieronder leest u zijn verhaal. Overigens is Robert ook naar de WJ in Engeland geweest (2007) en in 2011 is hij erbij als de WJ Zweden aandoet. En wie weet in 2015 naar Japan…

Aan het woord... ROBERT OTTINK

Velen van ons hebben er wel eens over na gedacht en zaten al met hun gedachten op de plek van bestemming. Wie wil dat nou niet, een Scoutingkamp mee maken aan de andere kant van de wereld! Voor Robert Ottink kwam deze droom uit.

15 december 2002 was het dan zover. Na 1½ jaar van voorbereidingen treffen ging Robert op weg naar Thailand om daar de 20ste World Jamboree mee te maken. De World Jamboree wordt een keer in de vier jaar gehouden en vindt telkens in een ander land plaats. Velen van ons kunnen de Jamboree in Dronten van 1995 nog goed herinneren, een unieke ervaring waar nog vaak op terug wordt gekeken.

Voor Robert begon het allemaal tijdens een Scoutingactiviteit in Ruurlo. Hij kwam in gesprek met een Scout uit die plaats en al pratende kwamen ze op het idee om deel te nemen aan de World Jamboree in Thailand. Zo gezegd, zo gedaan. Robert meldde zich als medewerker aan en vanaf dat moment begon het avontuur pas echt. Als voorbereiding moest Robert het hele land door om deel te nemen aan verschillende weekends om zo de groep beter te leren kennen en natuurlijk moest hij zich voorbereiden op het verblijf in Thailand. Er kwam heel wat bij kijken voordat het vliegtuig gepakt kon worden.

Als medewerker zat Robert bij de afdeling tournement. Hij begeleidde deelnemers bij het lopen van een tocht, gaf uitleg over het kompas en verschillende routetechnieken. Een job waar hij de hele dag mee bezig was en hij leerde zo veel verschillende mensen kennen waar hij nu nog contact mee heeft.

Aan deze Jamboree deden 30.000 Scouts mee uit 166 verschillende landen. Het Jamboreeterrein was zeer groot, alleen het strand was al 2½ km lang en je was zo 15 minuten aan het fietsen om van punt a naar punt b te komen. Het terrein was prachtig, veel natuur en er was veel te zien van de cultuur. Robert heeft ook nog een bezoek gebracht aan Bangkok en is de binnenlanden in geweest om kleine dorpjes te bezoeken. Wat Robert opviel was de gastvrijheid en vriendelijkheid van het volk: "je bent overal welkom en wordt als een vorst behandeld."

Voor Robert een ervaring om nooit te vergeten. Elke dag was weer een nieuw avontuur. "De tijd vloog voorbij, voordat ik het wist zat ik alweer in de arena met 30.000 Scouts voor de sluitingsceremonie! Met z'n allen afscheid nemen van iets dat voor ons allemaal iets heel speciaals is geworden. De sluitingceremonie was nog mooier dan de opening en "toen dan het moment daar was kreeg ik kippenvel." Als het aan Robert ligt gaat hij ook naar de volgende Jamboree. Deze is over vier jaar in Engeland. **MR**

2

GIDSEN OP HIKE, EIND JAREN '90

GIDSENHIKE, 2005

ANDERE KAMPVERHALEN

Cadier en Keer 1979

In 1979 zijn we met de Rowans op kamp geweest naar het plaatsje Cadier en Keer in Zuid-Limburg. Ons kampterrein was gelegen in een weiland achter een klooster (Huize Blankenberg). Dit was voor ons een van de eerste keren dat we niet met de donkere en loodzware legertenten gingen maar met een bungalowtent. We hadden echter nog wel de kar van Scouting bij ons voor het halen van water e.d., want we moesten telkens een behoorlijk eind lopen, bult op. Fried en José te Brake waren toen onze begeleiders. Niet al te ver van ons kampterrein waren een aantal grotten. Deze waren om veiligheidsredenen voor publiek gesloten natuurlijk. Maar… zoals iedere goede Scout, konden ook wij onze nieuwsgierigheid niet bedwingen. De bungalowtent stond amper of wij gingen er met een aantal op uit. Want zo gevaarlijk kon dat toch ook niet zijn die kleine grotjes in Limburg.

Door een gat in het hek zijn we toen de grotten ingegaan. Maar al vrij snel kwam het besef dat het, zelfs voor deze ervaren Scouts uit Groenlo, niet zo'n verstandig idee was zonder hulpmiddelen verder de grot in te gaan. Het was toch wel erg donker en vochtig en alles leek wel zeer veel op elkaar. Het waren natuurlijk ook niet voor niets schuilkelders geweest in de oorlog, maar dat wisten wij nou net niet. Maar ja, opgeven is ook weer het andere uiterste… We zijn toen teruggegaan naar het kampterrein en hebben zonder dat de begeleiders er natuurlijk ook maar iets van meekregen onze zaklampen opgehaald, en natuurlijk wc-papier als bewegwijzering. Op deze wijze konden we de weg in de grotten – hopelijk - weer terugvinden. Zo gingen we opnieuw de grotten in. Dat de grotten reeds voor meerdere doeleinden waren gebruikt, werd ons al snel duidelijk. Hoe verder we de grotten ingingen, hoe

meer aftakkingen we tegenkwamen, maar ook steeds meer muurschilderingen e.d. We waren al een behoorlijk eind de grot in en hadden ons al een aantal keren moeten heroriënteren toen we ineens stuitten op een soort kapelletje in de grot.

In de wanden van de kapel was waarschijnlijk ooit een soort kruisweg uitgebeeld geweest met behulp van ingemetselde kalkstenen platen. Helemaal zeker waren wij er ook niet van, maar het was dan ook wel vreemd dat alle platen waren verwijderd op één na. We dachten, zullen ze dan die ene er niet uit hebben kunnen krijgen? Nou ja, wij moesten toch nog een goede daad doen; dan doen wij dat wel even. Zo gezegd zo gedaan. Wij weer met z'n allen terug naar het kampterrein voor wat gereedschap, zoals een schop, een bijl e.d.

Eenmaal terug bij het kapelletje, was de klus wel zeer snel geklaard. De ingemetselde plaat was binnen de kortste keren verwijderd uit de nis. Achteraf ook niet zo vreemd, want op de achterkant van de plaat zat een krant van ongeveer 10 jaar geleden. We hebben de plaat netjes voor de nis gezet, want we wisten ook niet wat we er anders mee aan moesten.

We zijn vervolgens teruggegaan naar het kampterrein en hebben natuurlijk netjes onze mond gehouden.

Tot een aantal dagen later Fried te Brake, vol trots, kwam met de mededeling, dat hij een rondleiding door de grotten had weten te regelen. Een pater leidde ons rond door de grotten. Het mooie was, dat we overal wc-papier tegenkwamen. De steen, die we eruit hadden gehaald, stond nog netjes voor zijn nis. Wij hielden wijselijk onze mondjes dicht.

[2010, Frank Hoog Antink]

DRIELANDENPUNT VAALS, 1948

Tecklenburg (Duitsland) 1981

Een van mijn mooiste kampen was dat in juli 1981. We zijn in dat jaar in Tecklenburg (Duitsland) geweest. Ik herinner me dat nog al te goed, want in dat jaar trouwden prins Charles en lady Diana. Op de betreffende trouwdag zaten we tijdens de huwelijksvoltrekking toevallig in de kantine van het zwembad, zodat we toch nog het jawoord op televisie hebben gezien, dat was erg bijzonder.

Tijdens dit kamp in Tecklenburg, het regende veelal, hebben we veel in de tent gezeten op het kampterrein. Af en toe gingen we fietsen in de omgeving, het was er zeer heuvelachtig!! 's Avonds uit naar een cafeetje in de buurt, een kampvuurtje of naar de disco. Grace Jones was toen helemaal in. Wat ik erg leuk vond tijdens dit kamp was, dat ik "accordeonles" kreeg van Stef Reusen. Na de les ging ik natuurlijk oefenen, maar het duurde niet lang of de groep zette mij apart, omdat de muziek niet om aan te horen was. Het mooie was, dat we midden in de week naar een zwembad in de buurt gingen, zodat we toch nog lekker ergens konden douchen; anders moesten we in de regen zwemmen.

[2010, Maria Wieriks]

THEMA VOOR KABOUTERKAMP, 1981

NACHTZOENTJE VAN FRANS OESTERHOLT, KAMP 1978

Sherpakamp Harderwijk 1978

In de zomer van 1978, we waren destijds Sherpa's onder leiding van Marijke Halleriet en Norbert Ars, zijn we met zijn allen op kamp geweest naar Harderwijk. Norbert had het geniale idee om als echte Scouts een zomerkamp op de fiets te maken. Vanaf dag één hadden we slecht weer, erg veel regen en nog meer regen. We zijn vanuit Groenlo naar Ruurlo gefietst, verder via Doetinchem en zo richting de Veluwe. Ons eindpunt was Harderwijk en vandaar uit weer terug. We hebben een week gefietst en allerlei gekke dingen meegemaakt. Alles moest natuurlijk mee op de fiets, inclusief de tenten. In Loenen stonden we op een "echte" scoutingcamping, de Vrijenberg, waar je geen zeep, tandpasta e.d. mocht gebruiken. Maar wij meiden vonden dat maar niks. Het toilet was een groot gat waar je boven moest hangen (echt niks). We kwamen 's middags aan op deze camping en nog voordat we de tenten hadden staan, hadden we de gasbussen van de fiets gehaald en stonden we eieren te bakken, want we hadden honger en het was op dat moment droog. Het heeft ons een fikse berisping gekost, dat we met van die gasbussen aan de slag gingen: veel te gevaarlijk enz., enz. (het beheer van deze camping was erg streng). Onze laatste overnachting was in een hooiberg, dat was echt super. Met z'n allen een groot hol gemaakt en daar lagen we heerlijk warm te pitten. Bij thuiskomst hadden we al snel de conclusie getrokken om nooit meer op de fiets op kamp te gaan. Maar we wisten nu wel hoe we banden moesten plakken.
[2010, Hedwig Reuvenkamp]

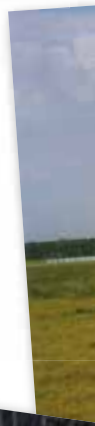

RSA-kamp in Veere 1998

Mijn leukste kampervaring heb ik beleefd tijdens het Rowan-Sherpakamp in Veere, 1998. Dit was namelijk mijn ontgroening! Al het hele kamp mochten wij uitkijken naar onze ontgroening, waarvoor een hele dag was uitgetrokken. Tussentijds kregen wij als groentjes allerlei stoere ontgroeningsverhalen te horen. Voorpret waar ik uiteraard goed mee om kon gaan.
Op een zonnige dag was het dan zover, onze zwembroek kon aangetrokken worden.
Natuurlijk moet je niet verwachten dat de ontgroening gelijk na het ontbijt start. Immers een goede ontgroening vraagt voorbereiding, timing en een bezoek aan het Kruidvat. Uren van geheimzinnigheid en spanning volgen. Eindelijk zie je de inkopers lachend terugkeren en volgt het verlossende signaal: "verzamelen"!
De groentjes worden naast elkaar opgesteld, zodat de visagisten hun werk kunnen doen. Het resultaat is zoals je verwachten mag: een ongekend unieke combinatie van bonte kleuren. Het geheel wordt afgemaakt met minimaal één potje glitters per persoon. Daarnaast wordt er een groot hart op onze onblote torso getekend en een lege halve liter tussen onze benen bevestigd. Nadat er enkele foto's zijn gemaakt, krijgen wij onze opdracht te horen. Iedere heer moet 10 dames vinden die hem op het aangebrachte hart willen kussen. Daarnaast moeten deze dames hun naam en telefoonnummer op een plakkaat achterlaten. Om te bewijzen dat de dames ons ook echt gekust hebben, krijgen wij lippenstift mee. Waggelend met de lege halve liter tussen onze benen gaan wij op pad.
Achteraf bleek de opdracht voor ons reuze mee te vallen. Wij ston-

BRAM TIGGELOVEN ONTGROEND OP VERKENNERKAMP BENDORF-BREXBACHTAL, 2010

ONTGROENING ERWIN KLEIN ZEGGELINK, 2007

ONTGROENING OP WELPENKAMP, 2006

den namelijk op een Scoutinglabel terrein en in zeer korte tijd hadden wij onze opdracht vervuld. Het contact met de dames beviel ons zelfs zo goed dat wij tussentijds de opdracht zelf al hadden aangepast: ieder 20 dames i.p.v. 10 dames die ons mochten kussen. Enkele uren later, nog steeds waggelend, keerden wij terug op ons terrein en presenteerden wij trots onze bovenlichaam en de hoeveelheid telefoonnummers die wij hadden verzameld. Ontgroening geslaagd en een stoer verhaal rijker.

Mijn ontgroening was overigens niet de meest originele én moeilijke Rowan-Sherpa-ontgroening die ik heb mogen meemaken. Deze eer gaat naar de bedenkers, maar vooral naar de uitvoerders van de ontgroening gedurende kamp Legden in 2001. Deze groentjes mochten in een drukke stad i.p.v. één opdracht tien opdrachten uitvoeren. Dit wisten zij met veel enthousiasme allen succesvol af te ronden. Kortom, absoluut RSA-waardig!
[2010, Nick Wolberink]

ONTGROENING VERKENNERS EN NIEK MOLENDIJK OP KAMP, V.L.N.R.: NIEK MOLENDIJK, JACKY MELLENDIJK, RICARDO HUININK, RUDY OOSTERHOLT, MARC VAN AALST, RENKO SLAGERS, ERWIN KLEIN ZEGGELINK

RSA KAMP, ROBERTVILLE, 1996

RSA KAMP VELEN, V.L.N.R.: THOMAS TANK, ANDRIES KAAK, ANTOINE GIESEN, MARIA VAN DER POST, NIEK MOLENDIJK, BJÖRN VIJE, LUUK SCHEFFER, RUBEN TANK, 1995

RSA, LENGERICH, 1984

KABOUTERKAMP
VOORST, 1988

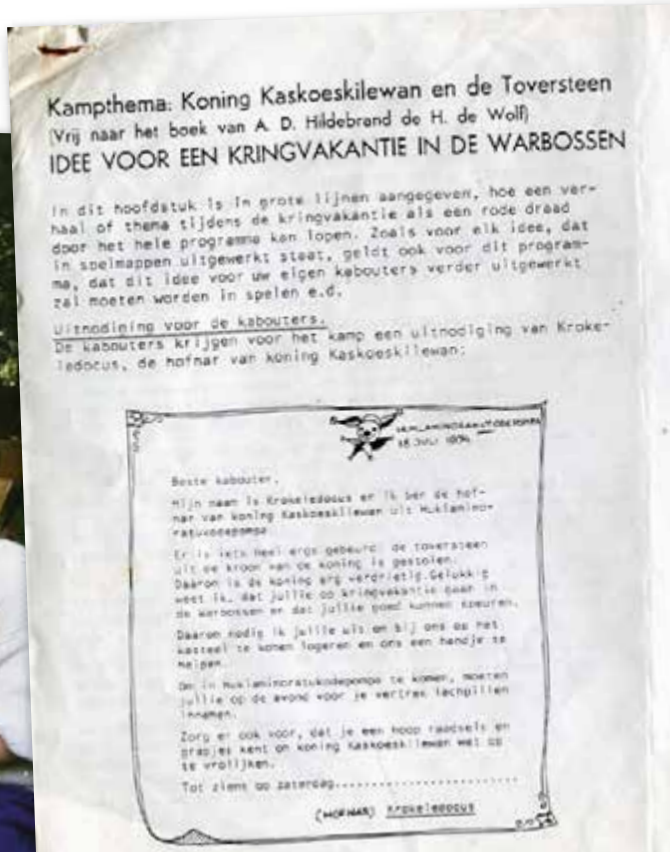

Kampthema: Koning Kaskoeskilewan en de Toversteen
(Vrij naar het boek van A. D. Hildebrand de H. de Wolf)

IDEE VOOR EEN KRINGVAKANTIE IN DE WARBOSSEN

In dit hoofdstuk is in grote lijnen aangegeven, hoe een verhaal of thema tijdens de kringvakantie als een rode draad door het hele programma kan lopen. Zoals voor elk idee, dat in spelmappen uitgewerkt staat, geldt ook voor dit programma, dat dit idee voor uw eigen kabouters verder uitgewerkt zal moeten worden in spelen e.d.

Uitnodiging voor de kabouters.
De kabouters krijgen voor het kamp een uitnodiging van Krokeledocus, de hofnar van koning Kaskoeskilewan:

HUKLAMINORATUKODEPOMPA
18 JULI 1984

Beste kabouter,

Mijn naam is Krokeledocus en ik ben de hofnar van koning Kaskoeskilewan uit Huklaminoratukodepompa.

Er is iets heel ergs gebeurd: de toversteen uit de kroon van de koning is gestolen. Daarom is de koning erg verdrietig. Gelukkig weet ik, dat jullie op kringvakantie gaan in de warbossen en dat jullie goed kunnen speuren.

Daarom nodig ik jullie uit om bij ons op het kasteel te komen logeren en ons een handje te helpen.

Om in Huklaminoratukodepompa te komen, moeten jullie op de avond voor je vertrek lachpillen innemen.

Zorg er ook voor, dat je een hoop raadsels en grapjes kent om koning Kaskoeskilewan wat op te vrolijken.

Tot ziens op zaterdag.....

(HOFNAR) Krokeledocus

KABOUTERKAMP VOORST, 1988

KABOUTERKAMP AALTEN, 1987

Kabouterkamp 1988 Voorst en 1990 Haaksbergen

De kampen bij de Kabouters hadden altijd een thema. De hele omgeving en alle ruimtes werden aan het thema aangepast. Bijvoorbeeld het kamp in Voorst in 1988 waar we in de warbossen van Bambilië met alle Kabouters op zoek gingen naar de verloren toversteen van koning Kaskoeskilewan. Hofnar Krokeledocus begeleidde ons bij de zoektocht door allerlei opdrachten zoals een speurtocht en gymoefeningen uit te voeren. De koning was bijzonder blij dat de Kabouters de verloren toversteen terug hadden gevonden. Om die reden trakteerde hij ons op een koninklijk feestmaal, waarbij we met de pink omhoog nipten van onze glaasjes. Als dank kreeg de koning het circusoptreden te zien, met heuse koorddansers, acrobaten op een fiets, tamme paarden, leeuwen en tijgers, de gespierde gewichtheffer, maar natuurlijk ook grappige clowns. Maar ook het zeeroverskamp in Haaksbergen in 1990, waar zeerovers ons vroegen mee te helpen zoeken naar de schat van de koning. Dagenlang voerden we allerlei opdrachten uit om dichter bij de schat te komen. En ja hoor, de laatste dag vonden we de schat. De koning was blij dat de schat terug was en bracht ons een bezoekje. Heel bijzonder was het dat hij ons de inhoud van zijn schatkist liet zien. Zijn glazen oog, zijn haak, schatkaarten en natuurlijk veel sieraden en goudstukken. Van al die goudstukken konden we wel op een rijkelijk van heerlijkheden voorziene barbecue getrakteerd worden.

[2010, Thea Bouwhuis]

NARRENKLEDING:

Vóór de kringvakantie kunnen we voor alle kabouters en leidsters narrenkappen gaan maken van oude lakens, die afgezet worden met een gekleurd lint en met belletjes. Deze kappen kunnen als volgt gemaakt worden.

EERSTE DAG

Nu de inrichting van het kamp klaargemaakt te hebben, vinden de kabouters een brief van Krokeledocus, waarin gezegd wordt, dat ze een spoor moeten volgen. Zo komen ze bij de koning, die erg verdrietig is. Hij vertelt, dat hij een kroon heeft, waar allemaal mooie stenen in zitten. De grootste steen is een toversteen, maar die is nu gestolen.

Gelukkig heeft de koning een brief gekregen van de reuzen Bellefleur en Bonnevu (brief op behangpapier), waarin staat, dat ze iemand zijn tegengekomen, die weet, waar de steen verborgen is. De plek wordt in de brief genoemd.

De koning vraagt aan de kabouters of ze mee willen helpen met zoeken. Terug op het kampeerterrein worden de kabouters rondgeleid door het koninkrijk Huklaminoratukodepompa.

Stafkamer: Spreukenbord.
Slaapzaal: De Narrenkap.
Keuken: De Stopfles.
Buitenterrein: Koninkrijk Huklaminoratukodepompa.
Huis: De Martelkamer.
Wasgelegenheid: De Wonderbron.

BEZOEK VAN BESTUURSLID PETER GUNNEWIJK, AALST, PETER GUNNEWIJK, MARLOES KLEIN ZEGGELINK EN KAREN STAPELBROEK, 1996

KABOUTERKAMP ZWILBROEK, 1977

KABOUTERKAMP BOEKELO, 1978

ROLAND MULDER TROUWT VOOR DE GRAP MET MARLEEN WALLERBOSCH, KABOUTERKAMP DOETINCHEM, 1989

Welpenkamp Hengevelde

Het was op een kamp in Hengevelde op een boerderij, het zal eind jaren '70 begin jaren '80 zijn geweest. Ik was toen leidster (Hathi) samen met onder andere Hermien Meulenkamp. Ik vond haar echt een Welpenmama.

Maurice Withag en Jochem Diepenmaat hebben samen een keer langer mogen rusten in de middag. Dat was elke dag op kamp verplicht tussen 13 en 14 uur. Ze vonden dat ze geen middagrust nodig hadden, dus gingen ze er stiekem tussenuit. We waren aardappels aan het schillen en toen zagen we ze door een sloot lopen. Hermien herkende haar zoon en vond dat hij niet boven de wet mocht staan, er moest een voorbeeld gesteld worden. Ik mocht het toen van Hermien oplossen. Voor straf mochten ze alsnog de rest van de middag rusten, toevallig was er toen net een heel leuk programma. Jaren later kon Jochem zich dit nog goed herinneren en dat heeft toen behoorlijke indruk gemaakt.

[2010, Gerrie Elshof]

HERMIEN MEULENKAMP EN GERRIE ELSHOF

Sint Pietersberg Limburg 1964

Als Seniorverkenners zijn we ooit eens naar de Sint Pietersberg op de fiets op kamp geweest. De eerste dag, hebben we een heel stuk gefietst en zijn tot Venlo gekomen. Doordat het zo ontzettend warm was, hebben we halverwege nog gezwommen in een meertje. Je kon aan de overkant van het meertje drinkwater krijgen en met een jerrycan (een van de eerste die ooit bij Scouting Groenlo werd gebruikt) zijn we naar de overkant gezwommen om water te halen. Vervolgens zijn we verder gefietst en kregen een ontzettend onweer te verwerken. In het licht van de bliksem en drijfnat kwamen we erg laat aan bij het nonnenklooster waar we zouden overnachten. Na lang bellen deed de non van dienst de deur voor ons open. Er werd op dat tijdstip alsnog iets te eten voor ons klaargemaakt. De volgende ochtend was Gerrit al vroeg samen met een non de uniformblouses aan het droogstrijken. We vervolgden die ochtend onze weg richting de Sint Pietersberg. We moesten een riviertje over en dit gebeurde met onze fietsen en bagage in een erg klein bootje. Ik weet nog dat Gerrit het maar wat link vond, maar we kwamen al scheefhangend toch goed aan de overkant.

Ons kampterrein werd opgeslagen boven op de Sint Pietersberg. Tijdens een middagje zwemmen in de Maas verloor Jos Porskamp zijn horloge. We hadden onze kleding op de oever gegooid en waren het water ingedoken. Toen we het water uitkwamen was het raak. Het horloge van Jos was zoek.

Tijdens dat kamp ontstond er een discussie. Sjoukje Dijkstra (Olympisch kampioene) zou in Valkenburg bij Holiday on Ice aanwezig zijn. Daar wilden wij natuurlijk met z'n allen wel naar toe, maar Gerrit zag dat ijsdansen niet zo zitten. Uiteindelijk zijn we toch met z'n allen in uniform naar Holiday on Ice geweest en achteraf gaf Gerrit toe, dat hij het toch wel erg geweldig vond en het niet had willen missen. Later dat kamp hebben we nog een schitterende boottocht gemaakt over de Maas naar Luik.

[2010, Frans Koenderick]

Überlebungstrainierung

Een pan met 5 kilo aardappels, een paar goede schoenen en een opdracht voor een ongewisse nacht kregen we mee van de Rowan-Sherpaleiding, die, zo leerde ik jaren later toen ik zelf leiding was, een avondje alleen wilde barbecueën op het kampterrein met de van thuis uitgenodigde dames.

Om 12 uur 's middags, ergens in 1985 of 1986, gingen we op pad met de opdracht een stempel te halen bij een gemeentehuis 20 kilometer verderop, met daartussen louter het Teutoburgerwald, en het uitdrukkelijke verbod om vóór 12 uur de volgende middag terug te keren op het kampterrein. Geen kaart op zak, maar wel een kompas (waar je dus geen donder aan hebt zonder kaart), maar gelukkig hebben de Duitsers hun land zo ingericht dat zelfs een groep Nederlandse tieners met in hun bagage tien Duitse woorden, de weg moeiteloos konden vinden naar dat gemeentehuis, waar men je met een brede glimlach altijd ten dienste staat, zolang je maar je uniform draagt.

Na het vervullen van deze ogenschijnlijk eenvoudige opdracht, keken we toch wat meewarig naar de oude pan met daarin de rauwe aardappels die zo schril afstaken bij de heerlijke pasta die de dag ervoor op het menu stond.

RSA KAMP MARIAVEEN, V.L.N.R.: ANTOINE KIENS, ROLAND MULDER, JAN WILLEM VAN SWAAY, RICHARD STÖTELER, ROCHEL WIEGGERS, 1985

Niet gedraald; met een heuse portie heldenmoed en die tien Duitse woorden belden we regelmatig bij de boerderijen aan om te vertellen dat we een Überlebungstrainierung hadden en honger hadden. Of die tien woorden waren niet goed gekozen, of onze honger straalde niet van ons af, maar de immer tüchtige en fleißige boerinnen waren niet te vermurwen tot het koken van een eenvoudige maaltijd voor ons. Uniform of niet.

Totdat we in het bijna donker bij een zigeunerkamp op doorreis terechtkwamen, waar we de dames vroegen om een vuurtje te mogen maken om onze aardappelen op te bakken. Als in een jongensboek zagen we de caravans met de daaraan verbonden Mercedessen in een ruime kring rond een groot kampvuur staan, waar echte, heuse zigeuners met doorleefde koppen muziek maakten, hun kinderen onze broekzakken doorzochten en de vrouwen ruzieden over of wij daar mochten staan of niet. Onze handen trilden, toen we met de meegebrachte drie lucifers het houtvuurtje aan wilden steken. Na de derde poging was er een aantal zigeunervrouwen zo vriendelijk om onze aardappelen op te bakken en te voorzien van een mooi stuk vlees. Als hyena's die een week niets gegeten hadden, storten we op ons aangereikte diner en tien minuten later zaten we aan het grote kampvuur met een voldaan gevoel.

Dit warme gevoel veranderde langzaam in een zeer unheimisch geknaag, toen een van de behaarde heren ons het vachtje van een zojuist gevilde zwarte hond liet zien! Onze doodsbange blik en de plots grimmig wordende sfeer bracht ons ertoe snel te bedanken, onze biezen te pakken en de nacht in te lopen.

Die nacht hebben we zeer stil onder een zeiltje aan de kant van de weg "geslapen" tot het ochtend was. Bij elk boertje of oprisping kwam de gedachte aan dat zwarte velletje weer terug. Toen we eenmaal het daglicht weer gezien hadden, was onze branie weer in volle glorie terug en keerden we met grote verhalen terug naar het kamp. En elke keer als ik een hond met een dergelijke vacht zie, weet ik hoe hij smaakt.

[2010, Andries Kaak]

BIJ DE WITTE WIEVEN IN ZWIEP, GIDSENKAMP, LOCHEM, 1991

Gidsenkamp in Zeddam

Marcel, Wim en ik zijn een keer stiekem op bezoek geweest bij het Gidsenkamp in Zeddam. We hebben enorm gelachen. We wilden de Gidsen en leiding een beetje op de kast krijgen. We kwamen aan op het terrein en toen was er niemand. Toen we in de basecamp kwamen, dachten we, dat we toch iemand zagen liggen op een luchtbed. Wij gingen heel voorzichtig naar hem/haar toe, maar hoorden niks en zagen ook niks bewegen. Het bleek, dat er een gitaar onder de slaapzak lag.

Later kwamen de Gidsen en leiding weer aan op het terrein. Die gingen bij het kampvuur zitten en omdat het al donker begon te worden stak één van de leiding een kaarsje aan in de basecamp. Wij lagen op dat moment met z'n drieën achter de tent en dachten dat het wel leuk zou zijn om het kaarsje in de afgesloten winddichte tent uit te blazen. Dat deden we en we wachtten geduldig, totdat een Gidsenleiding bemerkte dat het kaarsje uit was. Dit werd weer aangestoken, waarop wij hem weer uitbliezen. Toen we het kaarsje voor (ik dacht) de derde keer uitbliezen, riep één van de Gidsenleiding "Ik hoor iets in de tent". Ze renden naar binnen, maar wij hadden de tent al aan de achterkant verlaten. Een Gidsenleiding dacht, dat hij iemand op bed zag liggen en sprong er op. Wij hoorden buiten de tent het geluid van een gitaar. Toen de Gidsenleiding op onderzoek uitging achter de tent zijn we weggerend, om ze in spanning achter te laten. Ze hebben een drietal schimmen weg zien gaan…

[2010, Niek Molendijk]

Ik weet nog heel goed wat er gebeurde tijdens dat Gidsenkamp in Zeddam. We waren teruggekomen van een avondje bioscoop in Doetinchem en hadden de Hudo-tent aangetroffen in onze keukentent. Er waren duidelijk mensen op ons kampterrein geweest om ons een beetje te pesten. Later die avond, de Gidsen waren al naar bed, zat ik als enige van de leiding met mijn gezicht naar de basecamp toe. En ik zag op een gegeven moment dat een schim het kaarsje uitblies. Natuurlijk geloofden Björn en Thomas mij niet. Toen het voor de zoveelste keer gebeurde, ben ik de tent in gerend en dacht ik dat ik de plaaggeest zag liggen in Björns slaapzak. Zonder te aarzelen sprong ik er bovenop …. en landde op de gitaar van Björn! Wie bewaart zijn gitaar nou in zijn slaapzak? Gelukkig was dat ding niet beschadigd en had ik alleen een pijnlijke duim. Helaas hebben we nooit gehoord wie het waren die ons waren komen dissen. Dit is altijd een geheim gebleven.

[2010, Maria van der Post]

GIDSENKAMP NIJVERDAL – HELLENDOORN, 1992

HIKE IN SCHOTLAND, 1994

West Highland Way – Schotland

In 1994 is een club RSA-leden helemaal naar Schotland getogen om daar een deel van de West Highland Way te lopen. Zoveel bijzondere ervaringen heb ik niet vaak meegemaakt tijdens één kamp. Het begon al met de tocht met de veerboot naar Groot-Brittannië: mooi weer, helder blauwe lucht en een zonnetje. Prachtig! In Londen aangekomen was het de bedoeling met de trein richting Glasgow, Schotland te vertrekken. De Engelse personeelsleden van de landelijke treinmaatschappij hadden echter besloten dat onze vertrekdag de beste dag was om te gaan staken… Omdat de treinen écht niet eerder zouden vertrekken dan de volgende dag, hebben we er maar het beste van gemaakt. Overleg met de treinmaatschappij had overigens wel opgeleverd dat we voor iedereen een gratis metroticket kregen en zo hebben we dus de Japanse toerist uitgehangen: we hebben alle bijzondere plekjes in Londen in één dag gezien. Overal een foto gemaakt en dan weer verder….

HIKE IN SCHOTLAND, V.L.N.R.: ROB SCHUTTEN, JEROEN HUININK, ANDRIES KAAK, JORG ROUWMAAT EN DENNIS SCHUTTEN, 1994

Omdat we voor de overnachting niet meer bij ons hadden dan één sheltertentje per twee (mannen) of drie (vrouwen) personen, hadden we in Londen een probleem. We konden natuurlijk niet op het perron kamperen! Zo kwam het dat we, wederom in overleg met het allervriendelijkste treinpersoneel dat wel aanwezig was, mochten overnachten in een slaaptrein (die natuurlijk ook stilstond op het perron). Ook ons potje hebben we gekookt op het perron van Londen-Euston-station.

KOKEN OP HET PERRON VAN LONDEN-EUSTON, V.L.N.R.: NICOLE SMEENK, FERDY GEERDINK, INGE TE BRAAKE, WENDY TE BRAAK, 1994

De volgende dag kon onze tocht dan echt beginnen. Na een groot aantal kilometers per trein kwamen we aan bij de start van onze tocht: Milngavie, het startpunt van de West Highland Way. Met een rugzak met maximaal 20 kilo bepakking vertrokken we. Struik-maaltijden mee, een sheltertje verdeeld over twee of drie rugzakken, slaapzak, isolatiematje, isofles voor het water en vooral niet teveel kleding. En wat viel het tegen! Vrijwel ongeoefend dagelijks kilometers lopen, heuvel op, heuvel af. Soms leken het er wel honderd… Natuurlijk was het ook verstandiger geweest om de nieuwe wandelschoenen van tevoren in te lopen en niet pas bij aanvang van het kamp. De eerste dame viel halverwege de eerste heuvel al om, met rugzak en al. We waren de trein amper uit! De mannen hebben regelmatig op ons dames moeten wachten en ze hadden een wisseldienst ingesteld voor degene die met ons moest meelopen, helemaal achteraan.

Ontelbare aantallen midges (Schotse muggen) maakten het ons soms ook moeilijk 's avonds rustig bij een welverdiend kampvuurtje te zitten zonder compleet lek geprikt te worden. En met drie dames in één tentje was wat krap en, als je dan na een dag lopen ook niet meer al te fris ruikt allemaal, maakt dat het er ook niet lekkerder op. Met je voet in een modderplas stappen en vervolgens tot aan je heup wegzakken in de blubber… en probeer dan met 20 kilo bepakking daar maar weer eens zonder hulp uit te komen. Ik ben nog nooit zo erg uitgelachen…

Maar wat was het ook mooi: de vergezichten van de Schotse Midlands. Wakker worden en je tent openritsen en niets anders te zien dan prachtige natuur, om je vervolgens te gaan wassen in een kraakhelder groot meer (Nessie hebben we trouwens niet gezien daar…) Drinken uit een fris bergstroompje in plaats van uit een kraan, en het mooiste zomerweer dat Schotland decennialang

OEFENHIKE OP DE VELUWE I.V.M. SCHOTLAND RSA, 1994

JEROEN HUININK
HIKE SCHOTLAND,
1994

had gezien. Volgens mij hebben we welgeteld één regenbuitje moeten trotseren, en dat voor Schotland!? Het allermooiste moment vond ik echter het bereiken van het eindpunt voor ons op dat moment: het treinstation van Crianlarich!
De treinreis terug naar Glasgow is me ook bijgebleven. Toen ik de tijd had rustig om me heen te kijken, hoe mooi het eigenlijk was in plaats van me te concentreren op het zetten van de ene voet voor de andere, bleek Schotland nóg mooier dan ik al eerder geconstateerd had. In Glasgow konden we op het station ook weer gebruik maken van voorzieningen die we vóór dit kamp nooit zo gewaardeerd hadden en die we daarna nooit meer zo voor lief hebben genomen: een warme kraan om je te wassen en een heuse WC! En hoewel dit kamp uiteindelijk een dag ingekort moest worden (want het Engelse treinpersoneel bleek een week later, bij de terugtocht naar huis, wederom te staken…), was dit voor alle deelnemers een kamp om nooit te vergeten!
[2010, Inge te Brake]

Verkennerskamp Beckum 2002 en Rhens 2003

In Beckum deden we met de Verkenners het "Haaiman- en Sjoetenbrekkenspel", een aanhangerspel: je moet in een aanhanger staan achter een auto en dan komt de leiding uit de bosjes met een lintje om de arm en die moet je er dan aftrekken. Op een gegeven moment lag Marcel plat op de weg, de portemonnee lag open naast hem. Hij zei helemaal niets meer. We dachten dat hij neergeslagen was. De leiding maakte er een verhaal van dat hij was neergeslagen door Enschedese jongens. We geloofde dat allemaal. Vervolgens gingen we naar bed. Toen hoorde we de leiding schreeuwen: "Hee daar loopt-ie". Dat was voor ons het signaal om allemaal uit de tent te rennen, want we wilden de aanvaller van Marcel te grazen nemen. Maar het bleek een grote grap te zijn!

VERKENNERS ONTGROENING
RHENS, 2003

VUURSPUWEN
KAMP VERKENNERS, 2007

VOGELSCHIETEN,
VERKENNERKAMP
BENDORF-BREXBACHTAL, 2010

Ik ben in 2003 met de Verkenners naar de Jugendzeltplatz in Rhens geweest. Marcel ging mee als extra leiding. Op een avond gingen we het predatorspel doen, het duurde heel lang. We dachten met een groepje van 10 man dat we in de buurt zaten van de predator. We waren klaar om erop af te gaan, maar ik dacht, ik loop vast weg en zei tegen de rest: kom maar achter mij aan. Ik ging vast en toen ik weer achterom keek, bleek ik helemaal alleen te zijn. Toen hoorde ik geritsel in de bosjes. Ik wist het zeker: dat is Marcel, de predator. Net op het moment dat ik erop af wilde springen, kwam er een wild zwijn uit de bosjes en die begon tegen een boom te schrapen en in de grond te wroeten. Dus ik was heel erg bang! Toen pakte ik een boomstronk van de grond en toen heb ik die naar het zwijn gegooid. Ik ben heel hard gaan rennen en ik heb heel hard geschreeuwd: "Jongens!!!". Dat heb ik heel vaak herhaald en toen vond ik de anderen weer. De nachten daarna heb ik lekker geslapen, maar wel met een honkbalknuppel binnen handbereik.
[2010, Eef Klein Gebbink]

VERKENNERKAMP
DE LUTTE, 1999

Welpen- en Kabouterkamp Borne 1997

In de Blokhut De Borgherde van de St. Stephanusgroep uit Borne zijn de Welpen en Kabouters twee keer op kamp geweest. De blokhut is gelegen aan de rand van Borne vlak bij het Twickelerbos. In 1992 en in 1997 zijn de Welpen en Kabouters er samen op kamp geweest. Tijdens dit kamp bedacht de leiding een spannend spel, dat achteraf gezien, pedagogisch niet echt verantwoord was. Het verhaal wordt verteld door Wim van der Post die er als leiding bij was en Inge van der Holst, die het als Kabouter mee maakte.

Voordat alles begon stonden er al drie te huilen, want het was een beetje aan het onweren. Een ander was bang voor wolven die in het bos zouden wonen… Ik dacht bij mezelf: "Ojee, dat zou best eens pittig kunnen worden straks." We hadden op een avond tijdens een vergadering voor het kamp met de Welpen- en Kabouterleiding bedacht dat er wel wat actie mocht komen tijdens een avondwandeling. We dachten dat het wel leuk zou zijn als de kinderen een beetje zouden schrikken en bedachten een ontvoering. Maria zou degene zijn die ontvoerd werd. Marcel Stöteler en Niek Molendijk werden bereid gevonden om de ontvoerders te spelen. We spraken een plek af waar het allemaal zou gebeuren en dat was het dan. Toen kwam daar die grijze auto aanscheuren. Hij stopte ineens en de ontvoerders sprongen uit de auto. Ze sleurden Maria mee de auto in. Op de achterbank van de auto lag een buks die gebruikt kon worden, maar het was allemaal zo realistisch, dat deze niet eens gebruikt hoefde te worden. Het zag er akelig echt uit en ik speelde helemaal mee door dramatisch achter de auto aan te rennen, toen die snel wegreed, met mijn zus erin. Het gebeurde allemaal heel erg snel. Toen de auto verdwenen was, ontstond er een behoorlijke chaos. Er was weinig meer te beginnen met de kinderen, bijna iedereen was aan het huilen. Als leiding schrokken we zelf ook behoorlijk van de reactie van de kinderen en besloten vrijwel direct om de kinderen te vertellen, dat het allemaal gespeeld was. Op een of andere manier hebben we de kinderen weer terug naar de blokhut van Scouting Borne gekregen. De opzet was, dat de ontvoerders bij de blokhut een briefje zouden achterlaten met de eisen voor de vrijlating van Maria. Dit briefje bevond zich in de handen van Michel Wissink, die bij de blokhut vastgebonden op een stoel op ons zat te wachten. De ontvoerders hebben we met een smoesje naar de blokhut gelokt, alwaar de kinderen met sponzen en bakken water klaar stonden om de ontvoerders een lesje te leren. Kletsnat waren ze en de hierdoor was de druk van de ketel en was de aandacht van de ontvoering afgeleid. We waren het er uiteindelijk wel over eens dat dit toch wel

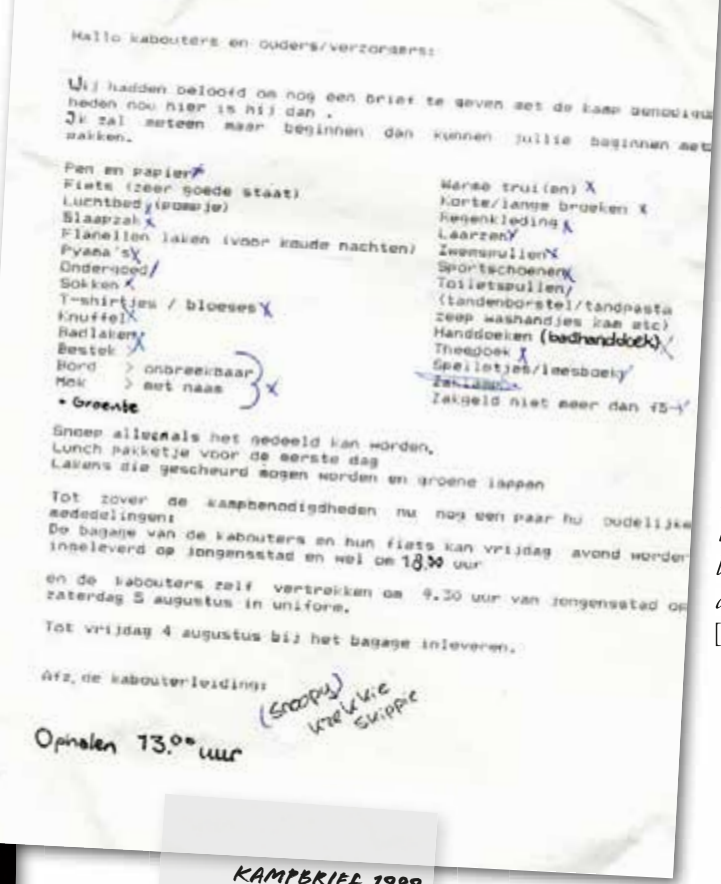

Hallo kabouters en ouders/verzorgers:

Wij hadden beloofd om nog een brief te geven met de kamp benodigdheden nou hier is hij dan .
Jk zal meteen maar beginnen dan kunnen jullie beginnen met pakken.

Pen en papier
Fiets (zeer goede staat)
Luchtbed (pompje)
Slaapzak
Flanellen laken (voor koude nachten)
Pyama's
Ondergoed
Sokken
T-shirtjes / bloeses
Knuffel
Badlaken
Bestek
Bord > onbreekbaar
Mok > met naam
• Groente

Warme trui(en)
Korte/lange broeken
Regenkleding
Laarzen
Zwemspullen
Sportschoenen
Toiletspullen
(tandenborstel/tandpasta zeep washandjes kam etc)
Handdoeken (badhanddoek)
Theedoek
Speeltjes/leesboek
Zakgeld niet meer dan f5-

Snoep alleenals het gedeeld kan worden.
Lunch pakketje voor de eerste dag
Lakens die gescheurd mogen worden en groene lappen

Tot zover de kampbenodigdheden nu nog een paar hu oudelijke mededelingen:
De bagage van de kabouters en hun fiets kan vrijdag avond worden ingeleverd op jongensstad en wel om 18.00 uur

en de kabouters zelf vertrekken om 9.30 uur van jongensstad op zaterdag 5 augustus in uniform.

Tot vrijdag 4 augustus bij het bagage inleveren.

Afz. de kabouterleiding:

(snoopy) krekkie skippie

Ophalen 13.00 uur

KAMPBRIEF, 1989

Muiden

Het was de eerste avond van het Welpen- en Kabouterkamp in 2002. Esther Grijsen had een superlocatie gevonden voor het kamp. Met 65 man sliepen we in een oud fort in Muiden. Dit fort is gebouwd in 1852 als onderdeel van de Nieuwe Hollandse Waterlinie. Hoe de soldaten vroeger hun behoefte deden was mij niet duidelijk. Zeker is in elk geval dat de pompen van het huidige toiletgebeuren door een stroomstoring niet meer werkten. Dat uitte zich door zo'n twintig cenmeer indruk gemaakt had dan de bedoeling was. Inmiddels is het gelukkig een mooi verhaal geworden, waar we het graag nog eens over hebben.
[2010, Wim van der Post]

Een auto komt langsrijden. Eigenlijk heeft niemand het echt in de gaten. Totdat Wim van der Post, Kabouterleiding zomerkamp 1997, begint te schreeuwen dat zijn zus ontvoerd is. Twee gemaskerde mannen namen Maria mee en reden in volle vaart het bos uit, waar lieve Kabouters en Welpen tesamen waren. Iedereen was vol ongeloof, maar Maria was inderdaad nergens meer te bekennen.
Dit is een herinnering aan mijn laatste Kabouterkamp. Het gevolg van deze ludieke actie: zo'n 50 huilende kinderen. En ze waren niet meer te sussen. Gelukkig werd het beter toen de gemaskerde mannen (Marcel en Niek) zich zelf aangaven en we ze mochten bekogelen met natte sponzen.
[2010, Inge van der Holst]

KAARTJE PETER GUNNEWIJK VANAF HET KAMP AAN OUDERS, 1971

WELPEN- EN KABOUTERKAMP IN HET KRUITHUIS DELFT, 2005

timeter rioolwater op de vloer van onze keuken. De mentaliteit van aanpakken onder veel humor die Grolse Scouts zo eigen is, bleek ook daar nog maar weer eens. Er werd niet geklaagd maar meteen gehandeld. Op de slippers, met de hoofdlamp op en een pan om te hozen, werd het nog een legendarisch gezellig avondje. De kinderen hadden boven bij kaarslicht een erg spannende avond in het oude fort.
[2010, Wim van der Post]

POEPSCHEPPEN, MAURICE WITHAG EN WIM VAN DER POST, KAMP MUIDEN, 2002

BOURGONDISCH DINER, MUIDEN, 2002

WELPEN EN KABOUTERS, KAMP MUIDEN, 2002

TERUGFIETSEN
VAN KAMP, 2006

2010 was voor ons een bijzonder jaar: Scouting Groenlo vierde een jaar lang zijn 75-jarig bestaan. Onder het motto “een heel jaar feest“ heeft elke Scout kunnen genieten van vele mooie jubileumactiviteiten. Het hoogtepunt daarvan was op zaterdag 11 september 2010. Toen hebben we het feestjaar afgesloten met een geweldige jubileumdag. Ook veel oud-leden hebben tijdens die zonnige dag verhalen en anekdotes opgehaald. Het was voor velen een bijzondere dag, een dag waar we nog lang en met veel genoegen op kunnen terug zullen kijken.

Scouting Groenlo leeft, inspireert en geeft een gevoel van saamhorigheid. Elke keer maar weer en dat al 75 jaar lang. Een bloeiende vereniging die een belangrijke plek heeft binnen de hele Grolse gemeenschap. Daar mogen wij met z’n allen trots op zijn.

Het lijkt een bijna onmogelijke opdracht: het schrijven en in beeld brengen van 75 jaar geschiedenis van Scouting Groenlo. Begonnen als een idee hadden de schrijvers er het laatste jaar soms bijna een dagtaak aan. Met zeer veel enthousiasme en doorzettingsvermogen hebben Maria van der Post en Mario Nieuwenhuis aan dit boek gewerkt. Veel (oud-) leden hebben foto`s en verhalen aangeleverd. Zoveel mooie foto`s en verhalen dat het boek dikker is geworden dan verwacht. Het is een boek geworden waar je in blijft bladeren en dat met zijn verhalen veel herinneringen weer tot leven doet komen. Het laat zien wat Scouting Groenlo allemaal doet en dat al 75 jaar lang en met veel plezier.

Maria en Mario, veel dank voor dit prachtige boek.

75 jaar geschiedenis van Scouting Groenlo heeft me geleerd dat twee zaken erg belangrijk zijn gebleken om gezond te overleven als vereniging. In de eerste plaats laat dit boek duidelijk zien dat Scouting altijd met zijn tijd is meegegaan. De grote culturele en maatschappelijke veranderingen zijn soepel geïntegreerd, zodat verstarring geen kans kreeg. Maar evenzeer is duidelijk dat er ook veel werd behouden: de zorg voor natuur en milieu en het betrokken zijn op elkaar. Bij Scouting word je geaccepteerd zoals je bent, wat je achtergronden ook zijn. Respect voor elkaar en de omgeving zullen maken dat er ook lang na nu nog een plaats zal zijn voor Scouting Groenlo.

Als voorzitter van de vereniging ben ik trots op Scouting Groenlo. Trots op de manier waarop alle vrijwilligers zich steeds weer inzetten voor de goede zaak en op de samenwerking die dat vraagt. Trots ook op het plezier dat alle Scouts wekelijks hebben tijdens de programma`s op dat unieke stukje grond binnen de Grolse gracht. Trots op het feit dat de vereniging er op alle fronten goed voorstaat. Als wij op deze manier het Scoutinggevoel keer op keer doorgeven en in stand houden wat we samen bereikt hebben, dan ziet de toekomst er fantastisch uit.

Graag wil ik namens het bestuur van Scouting Groenlo alle vrijwilligers bedanken voor inzet en enthousiasme. Bedankt.

Mike Ruikers
Voorzitter Scouting Groenlo

COLOFON

Redactie: Maria van der Post en Mario Nieuwenhuis

Eindredactie: Jan van der Post, Wim van der Post, Wim Nieuwenhuis en Niek Molendijk met hulp van Ruben Tank, Mike Ruikers, Frans Oesterholt en Gerrit Arink.

Met bijdrages van: Marco Overbekking *(met stip op één!)*, Wim van der Post, Janneke van der Holst, Inge van der Holst, Mike Ruikers, Rob Timmen, Thomas Tank, Marcel Stöteler, Piet Zweers, Andries Kaak, Jeroen Huinink, Jan Wientjes, Gerrit Arink, Gerard Wissink, Ger-Jan Konings, Inge te Braake, Gerard Slotman, Niek Molendijk, Marleen Timmen, Marc van Aalst en het speciaal voor deze gelegenheid opgerichte SG75Rpanel.

Met dank aan: Wim Nieuwenhuis en Gerard Wissink voor het verwerken van vele foto's. Erik Mentink, Hugo van 't Hooft, Joep van der Pluim, Marti Rouwmaat, Joop Hubers, Rochel Wieggers, Kermiscomité, Luc Scholte van Mast, Roy Oostendorp i.v.m. gegevens voor hoofdstuk 2 en 4.

Foto's aangeleverd door onder andere: Pieter Dorrestein, Björn Vije, Etelka Mentink, Annet Moorman, Aleike Abbing, Annie Hofman, Antoine Giezen, Ben Kaak, Celine Scheinck, Mario Nieuwenhuis, Jos Klein Gunnewiek, Dick Schoemaker, Ellen Lensink, Esther Grijsen, Niek Molendijk, Francis Pothof, Frans Koenderinck, Frans Oesterholt, Wim van der Post, Jochem Diepenmaat, Maikel Meekes, Streekgids.nl, Marco Overbekking, Gerrit Arink, Eddy Konings, Dini Eskes, Frank Hoog Antink, Freddy van de Markt, Fried te Brake, Gerrit Arink, Gerard Mentink, Gerard Schutten, Hans Tops, Hedwig Reuvekamp, Herman Oesterholt, familie Van der Heijden, Peter Gunnewijk, Jan Kaak, Janneke Mentink, Karin en Rob Timmen, Joke Ernst, Willy Konnik, Kim Groothuis, Marietje Meekes, Dhr. Maarse, Michael Lammers, Marc van Aalst, Maria van der Post, Martie Rouwmaat, Martin Wijgerink, Mike Ruikers, Nick Wolberink, Olivier Wentink, Peter Pothof, Peter Walterbos, Peter Wicherink, Peter Wieggers, Piet Zweers, Pieter van Eijck, Dhr. Porskamp, Renko Slagers, Richard Stöteler, Theo van Druten, Tom Kroekenstoel, Janneke van der Holst, Willy Groothus, Peter Fornier, Maria Wieriks en vele anderen.

Interviews met: Familie Pothof, Piet Zweers, Harry Bolwerk, Jan Wientjes, Aleike Abbing, De Vossenpatrouille: Vincent Wicherink, Freddy van de Markt, Hans Pothof, Frans Kiens, Hans Tops en Gerard Mentink, Willy Groothus, Martin en Maria Wijgerink, Gidsengroep 1956, Gidsengroep jaren '80, Jeroen Huinink, Richard Stöteler, Niek Molendijk, Dini Hoogewind, Frans Oesterholt, Frans Koenderinck, "Leden van het eerste uur": Theo Nales, Bernard Kolkman en Gerrit Arink.

Vormgeving: Nick Oostendorp, Weevers Grafimedia
Druk: Weevers Grafimedia

ISBN/EAN: 978-90-817257-1-2

Groenlo, mei 2011

NEDERLAND
SCOUTING
GROENLO
GEZAMENLIJKE D
JONGENSSTAD
VOGELENZANG-BENNEBR
31 JULI
9 AUG
NEDERLANDSCHE SPOORWEGEN
STATION:
VOGELENZANG-BENNEBROEK
INGANG TERREIN JAMBOREE